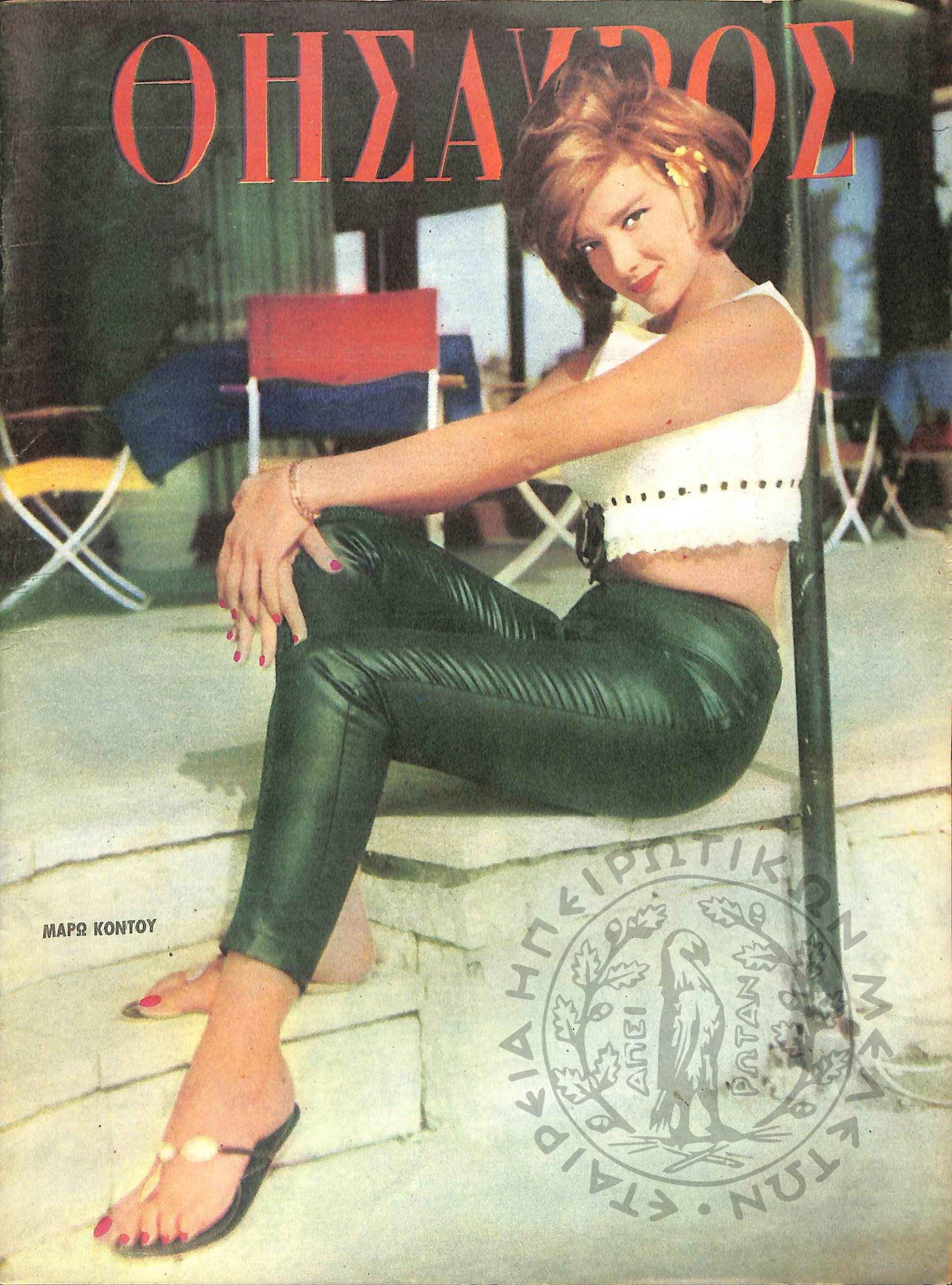
ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΜΑΡΩ ΚΟΝΤΟΥ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Πιστὸς θὰ μείνη στὴ γυναῖκα του...

ΚΟΖΕΡΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΟΦΙΑ

Μάταιες οἱ προτροπὲς τῶν στενῶν φίλων, ποὺ ἔχουν θάρρος μαζί του. Παντρεμένοι κι' αὐτοί, ἀφωσιωμένοι στὶς οἰκογένειές τους, ἀλλὰ κάνουν καὶ τὰ διαλείμματά τους. Πῶς ἀντέχει αὐτὸς στὴ μονοφαγία του; Πῶς δὲν νευριάζει; Πῶς δὲν ἔχει περιέργειες; Σ' φύζει γύρω του ἡ ζωή. 'Αλλάζει μορφὴ ὁ ἔρωτας. Νέες ἐσοδειὲς βολικές, πρόθυμες καὶ σὲ τιμὲς συμφερτικές, κατακλύζουν τὴν ἀγορά. Δὲν χρειάζεται, ὅπως ἄλλοτε, ἡ μάχη γιὰ τὸν ποδόγυρο. Οὔτε ἄλλοτε, τὰ σπίτια ἐκεῖνα ποὺ λέγονταν οἶκοι ἀνοχῆς, ὅπου δυστυχισμένα πλάσματα περίμεναν τὴν πελατεία ἢ ἡ πελατεία περίμενε στὴν οὐρά. Θλιβερὴ καὶ ἀηδιαστικὴ κατάσταση. 'Αφήνω δὲ τὶς ἀσθένειες, μὲ τὶς ὁποῖες ἡ 'Αφροδίτη ἔπληττε τοὺς πιστούς της. 'Αρρώστιες μὲ ἀθέσιμη τὴ θεραπεία καὶ κάποτε μὲ φοβερὲς συνέπειες.

Περασμένα αὐτά. "Εκλεισαν τὰ σπίτια, μὲ τὰ συγκροτήματα τῶν κοινὴ χρησιν, γυναικῶν. Μὲ λιγώτερη ὁμόητα διεξάγεται τὸ ἐμπόριο. Ὑπάρχουν πάντα οἱ ἀρρώστιες. Σὲ πολὺ περιωρισμένη ἔκτασι, ἂν τὶς συγκρίνετε μὲ τὸ παρελθὸν καὶ εὔκολη τώρα ἡ θεραπεία.

Γιατὶ λοιπὸν — ρωτοῦν οἱ φίλοι — οἱ τόσοι φόβοι του; Θὰ ἐξηγοῦσαν τὴν ἀποχή του, ἂν ἤξεραν ὅτι ἔχει κανένα ἐξωσπιτικὸ σύνδεσμο. Κάτι τέτοιο ὅμως ἀποκλείεται.

Οὔτε ἡ γυναῖκα του εἶναι καμμιὰ καλλονή, ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ μαγνητίζουν τόσο, ὥστε δύσκολα ἀποκολλᾶται κανεὶς ἀπὸ πάνω τους, οὔτε βρίσκεται στὸ στάδιο τῆς πρώτης νεότητας ποὺ προσελκύει τοὺς ὥριμους ἄντρες. Στὴν ἴδια ἡλικία μ' αὐτόν, ἴσως καὶ κατά τι μεγαλύτερή του.

Πῶς λοιπὸν — ἀναρωτιοῦνται οἱ φίλοι — μένει στὴν ἀδράνεια; Πῶς δὲν συγκινεῖται ἀπὸ μιὰ ἀλλαγή; Τίποτα δὲν τὸν ταράζει; Νεκρώθηκαν τὰ ἐρωτικά του ἐνδιαφέροντα γιὰ ὅσα εἶναι πέρα ἀπὸ τὴν ἀκτίνα τῆς συζυγικῆς στέγης του, ὅπου, ἀξιοσέβαστη δέσποινα, μὲ τὴν σοβαρότητα καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς μαλλιᾶ, πλανάται ἡ μητέρα τῶν παιδιῶν του;

Δὲν τὸν καλοῦν, βέβαια, σὲ συνεχὲς ρεμπελιό. Δὲν τοῦ λένε νὰ ρίξη πύραυλο στὴ στέγη του. Νομίζουν ὅμως ὅτι κάπου - κάπου εἶναι ἀνάγκη μιὰ μικρὴ φυγή. Νὰ ξυχρήσιμη μιὰ λίγο τὰ αἵματα. Νὰ βγῆ κι' πνήσουν λίγο τὰ αἵματα. Νὰ βγῆ κι' ἕνα βράδυ στὴν παρανομία. Νὰ νιώση τὸν ἑαυτό του σὲ ἀταξία. Μιὰ φορὰ κάθε τόσο. Τὸ ξητᾶ, ἐπὶ τέλους, καὶ ὁ ὀργανισμός. Ἡ ἀλλαγὴ ἀναζωογονεῖ, φρεσκάρει, δίνει κέφι γιὰ δουλειά, σὲ κάνει τρυφερότερο πρὸς τὴ σύζυγο ποὺ ἀπάτησες. Πῶς — ἀναρωτιοῦνται — ἀνθρωπος ἐξυπνος παραγνωρίζει τὴν ἀγαθὴ πλευρὰ τῆς ἀντάρσιας καὶ ὄχι μόνο δὲν δημιουργεῖ εὐκαιρίες, ἀλλὰ ἀρνιέται νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ οἱ ἄλλοι ὀργανώνουν γιὰ τὴν τέρψι του;

«Τοὺς ἀφήνω νὰ τὰ λένε, καὶ ὅπως ἐκεῖνοι οἰκτείρουν ἐμένα, ἔτσι οἰκτείρω ἐγὼ ἐκείνους. Βλέπω τὶς προκοπές τους. Ὁ ἕνας σὲ διάστασι προκοπές τους. Τὸν ἄλλον ἡ γυναῖκα του. Τὸν ἄλλον ἡ γυναῖκα του τὸν ἀπατᾶ καὶ καμώνεται πὼς δὲν βλέπει τὶς δικές του λοξοδρομίες. Εἶναι καὶ κάποτε ποὺ ἡ κόρη του πῆρε ἀσχημο δρόμο. Ξέρω κι' ἄλλους ποὺ εἶναι ἐν τάξει μὲ τὰ σπίτια τους. Τὰ καταφέρνουν νὰ κάνουν στὰ μουλωχτά τὰ λίγα ἢ πολλά, ποὺ κάνουν. Ἀλλὰ κι' αὐτοὶ δὲν εἶναι εὐτυχισμένοι. Ζωὴ στὸ κλαρί. Σὰν νὰ τρέχη ἀπὸ πίσω τους καταδιωκτικὸ ἀπόσπασμα. "Εχουν δὲ καὶ τὶς τύψεις γιὰ τὶς δαπάνες ποὺ κάνουν εἰς βάρος τῶν οἰκογενειῶν τους...».

Ὁ ἄνθρωπος παρακαλεῖ τὸ Θεὸ νὰ μείνη ὅπως εἶναι σήμερα καὶ νὰ μὴν τὸν πάρη ὁ κατήφορος. Οὔτε στὰ ἀστεῖα, οὔτε γιὰ νὰ πειραματιστῆ, οὔτε ἀπὸ περιέργεια. Πόσες φορὲς ποὺ ἡ περιέργεια γεννᾶ θάνατον... 'Αρχίζεις παίζοντας καὶ βρίσκεσαι μπλεγμένος κατὰ τρόπο ποὺ τίποτα δὲν σὲ ξεμπλέκει.

'Η εὐθεία δὲν εἶναι μόνο ὁ δρόμος τοῦ Θεοῦ. Εἶναι καὶ ἐκδήλωσι γνώσεως, καὶ μορφὴ εὐφυΐας. Τί εἶναι σὲ τελευταία ἀνάλυσι ἡ βαθύτερη ἔννοια τῆς εὐφυΐας; Παίρνουμε γιὰ κουτούτσικους τοὺς φρόνιμους, τοὺς ἀγαθούς, τοὺς νοικοκυραίους, τοὺς... παντοφλάτους, αὐτοὺς ποὺ βιάζονται νὰ τελειώσουν τὴ δουλειά τους γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν στὰ σπίτια τους, καὶ μέσα στὸ φτωχὸ ἢ πλούσιο περιβάλλον τους, ν' ἀναζητήσουν τὴν χαρά τους...

"Οσα ἀφήνουν ἀδιάφορους τοὺς ἄλλους, δίνουν τὴν εὐτυχία σ' αὐτούς. Τὸ μωρὸ στὰ γόνατα, τὸ παιχνίδι μὲ τὰ παιδιά, ὁ ἔλεγχος τῶν ἐπιδόσεών τους στὸ σχολεῖο, οἱ τρυφερότητες μὲ τὴ σύζυγο, τὸ ράδιο, ἡ ἐφημερίδα, τὸ οὐζάκι στὸ οἰκιακὸ περιβάλλον, τὸ γεῦμα σὲ κλίμα ἰλαρότητος, ἡ ξεχωριστὴ φίλων, ἡ μικρὴ ζωὴ ποὺ γεμίζει τὰ κενὰ καὶ δὲν ἀφήνει περιθώριο στὴν ἀνία. "Ας λένε οἱ «γλεντζέδες». Γλέντια πού, τυχισμένους, κατεργάζονται τὴ δυστυχία τους. Αὐτὴ ἡ παρανομία, ἡ ζωὴ στὸ κλαρί, εἶναι σάν τὰ ναρκωτικά. "Οσο τὰ χρησιμοποιεῖς, τόσο θέλεις ν' αὐξάνης τὴ δόσι. 'Αλνιώθει τὴν ἐπίδρασί της. Τὸ «μιὰ κάθε τόσο» γίνεται μὲ τὸν καιρὸ ἀνάγκη, ὅπως ὁ καπνός, ὅπως τὸ ἀλκοόλ, πού, ὅταν σὲ κυριεύσουν, δὲν σ' ἀφήνουν νὰ ξεφύγης ἀπὸ τὴν κυριαρχία τους.

Παιχνίδια μὲ τὴ φωτιά. 'Η εὐχαριστησι τοῦ παιχνιδιοῦ χάνεται, ἡ νη, τὴν ἡρεμία τῆς ψυχῆς, τὴν ἀγνὴ χαρά. Μαζὶ δὲ μ' αὐτὰ καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἰσορροπία.

'Αρχίζετε ἀπὸ τὸ τίποτα, «γιὰ γούστο». "Ενα ἑξτρα στὴ ζωή. Τὸ ἑκτακτο ὅμως ἐκεῖνο ξεθεμελιώνει σπίτια, διαλύει οἰκογένειες, προσβάλλει τὴν ὑγεία, δημιουργεῖ ἀνατροχές. Πυκνὲς οἱ περιπτώσεις ποὺ ὁδηγοῦν καὶ σὲ καταχρήσεις ποὺ ὁ βρεθῆ ἡ κατάλληλη βέλλα ποὺ ἐξρει ν' ἀπομυζᾶ τὸ οἰκονομικὸ αἷμα.

Εἶναι λοιπὸν εὐφυΐα αὐτό, καὶ θὰ ὀνομάσετε χωρὶς εὐφυΐα τὸν ἄνθρωπο πού, ξέροντας ἢ διαισθανόμενος τοὺς κινδύνους, παραιτεῖται ἀπὸ δοτικότητα καὶ, προσγειωμένος, ἁρμόζεται στὴν ψυχαγωγία ποὺ ἀποστρὸ ἀπὸ τὸ οἰκογενειακό του περιβάλλον.

"Αν ἔχης ροπὴ πρὸς τὴν ἀμαρτία, τὶς ἀνομες χαρὲς τὶς βρίσκεις ὁπουδήποτε θελήσης. "Αν ὅμως τινάξης τὸ σπίτι σου στὸν ἀέρα, δὲν ξανασταθῆνεις εὔκολα τὰ θεμέλιά του.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

-ΟΟ-

ΕΝΑ ΣΚΥΛΙ - ΜΑΡΤΥΡΑΣ

Στὸ 'Ισραήλ, στὸ διάστημα μιᾶς δικης ἐπὶ μοιχείᾳ, ὁ διαστὴς Ρόζενταλ ρώτησε τὴ Ρούθ Ντίλερ, 50 τε, κυρία, ὅτι ὁ σύζυγός σας σᾶς προδίδει;» Καὶ ἡ Ρούθ Ντίλερ ἀπάντησε: «"Εχω ἕναν μάρτυρα, κύριε πρόεδρε. Τὸν σκύλο μου! 'Ο μου. Μὰ τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀρνιόταν νὰ τὸν πλησιάσῃ καὶ νὰ δεχτῆ φαγητὸ ἀπὸ τὰ χέρια του. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀμφιβολία. Τὸ ζῶο αἰσθανόταν τὴ μυρωδιὰ τῆς ξένης γυναίκας πάνω στὸν ἀφέντη του. Τὸ ἐνστικτο τῶν ζώων δὲν ἐξενλιέται. Δὲν θὰ μποροῦσα νὰ ἔχω πιὸ σίγουρο μάρτυρα». Μὰ ὁ δικαστὴς δὲν εἶχε τὴν ἴδια γνώμη: «Λυποῦμαι κυρία, ἀπάντησε, μὰ δεχόμαστε μόνον δίποδες καὶ ὁμιλοῦντες μάρτυρες, ἐκτὸς ἀπὸ παπαγάλους».

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἱδρυτής: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ—Δραγατσανίου 4 — Τηλ. 236-781

Θέματα τῆς ἐποχῆς

ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ

ΦΕΤΟΣ τὴν ἄνοιξι, οἱ 'Αθηναῖοι πραγματοποίησαν μιὰ σημαντικὴ ἀνακάλυψι: 'Ανακάλυψαν πῶς ὑπάρχει ἕνας λόφος στὴν πόλι τους, ὀνομαζόμενος Λυκαβηττός.

Δὲν ἀγνοοῦσαν, φυσικά, ὁλωσδιόλου τὴν ὕπαρξί του. Θεωρητικά, ἤξεραν ποῦ βρίσκεται, ἀπὸ ποῦ ἀρχίζει καὶ ποῦ τελειώνει. "Οσοι εἶχαν μάθει στὸ σχολεῖο καλὴ γεωγραφία, ξέρανε καὶ τὸ ἀκριβές του ὑψόμετρο. Καὶ ὅσοι μένανε σὲ σπίτι μὲ παράθυρο ἢ μὲ μπαλκόνι πρὸς τὸ Λυκαβηττό, ὄχι μόνο ξέρανε πῶς ὑπάρχει, μά καὶ τὸν βλέπανε. 'Απὸ μακρυά.

'Απὸ κοντά, ὅμως, πολὺ λίγοι εἶχαν διαπιστώσει τὴν ὕπαρξί του.

"Αλλοτε, ὅταν ἡ λέξι «περίπατος» σήμαινε πεζοπορία καὶ ὄχι αὐτοκίνητο, ὑπῆρχανε σχετικῶς ἀρκετοί, ποὺ ἀποφάσιζαν κάθε τόσο νὰ κάνουν ἕναν περίπατο στὸ Λυκαβηττό.

'Υπῆρχαν ἐπίσης καὶ τὰ ζευγάρια τῶν ἐρωτευμένων, ποὺ καταφεύγανε κάτω ἀπ' τὰ φυλλώματα τῶν δέντρων του, γιὰ νὰ ζήσουν μερικὲς στιγμὲς εὐτυχίας. "Ωσπου τὰ ἔδιωξε, πανικόβλητα, ἡ παρουσία κάποιων μοναχικῶν, ὑποπτων τύπων, ποὺ τὰ πλησιάζανε ὄχι μόνο μὲ φιλοπερίεργες, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀπελπιτικές, καμμιὰ φορά, διαθέσεις.

'Η μεγάλη διάδοσι τοῦ αὐτοκινήτου στὶς ἡμέρες μας ἦταν τὸ χαριστικὸ πλῆγμα, ποὺ ἔκανε τὸ Λυκαβηττὸ νὰ ἐγκαταλειφθῆ κι' ἀπ' τοὺς τελευταίους — ρομαντικούς καὶ μὴ — πιστοὺς ποὺ τοῦ ἀπομένανε.

★

'Απὸ τὴν πλήρη ἀφάνεια, ὅπου εἶχε περιπέσει, ἀνάσυρε ξαφνικὰ τὸ Λυκαβηττὸ ἡ ἐγκατάστασι τοῦ «τελεφερίκ». "Οπως πιστοποιοῦν οἱ ἀριθμοί, ὁ λησμονημένος, ὁ ἄγνωστος στὴ μεγάλη πλειοψηφία τῶν 'Αθηναίων λόφος, ἀπόχτησε, μὲ τὸ «τελεφερίκ», μιὰ δημοτικότητα, ποὺ δὲν εἶχε ποτέ. Στοὺς τρεῖς πρώτους μῆνες τῆς λειτουργίας του, ἀπὸ 19 'Απριλίου ὡς 19 'Ιουλίου, τὸ «τελεφερίκ» μετέφερε στὴν κορυφὴ τοῦ Λυκαβηττοῦ 255.321 ἄτομα καὶ τὸ ταμεῖο του εἰσέπραξε 1.261.052 δραχμές.

"Ενα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴ σημαντικὴ αὐτὴ κίνησι ὀφείλεται, βέβαια, στὴν περιέργεια, ποὺ προκαλοῦσε τὸ νέο καὶ ἄγνωστο γιὰ τὴν 'Ελλάδα μεταφορικὸ μέσο. 'Αλλ' ἀκόμη μεγαλύτερο μέρος της ὀφείλεται στὴν περιέργεια γιὰ τὸν ἐπίσης ἄγνωστο Λυκαβηττό.

«Εὐκαιρίες νὰ τὸν δοῦμε κι' ἀπὸ κοντά!» ἦταν ἡ σκέψι, ποὺ ἔκανε μυριάδες 'Αθηναίους νὰ σταθοῦν, μὲ τὶς ὧρες, στὴν οὐρὰ τοῦ σταθμοῦ τοῦ «τελεφερίκ», γιὰ ν' ἀμειφθοῦν μὲ μιὰ σύντομη διαδρομή, ποὺ κρατεῖ μόλις ἑνάμισυ λεπτό. Κι' ἀποδειξι πῶς ἡ περιέργεια γιὰ τὸν ἄγνωστο λόφο ἦταν τὸ κύριο κίνητρο τῆς πολυπληθοῦς πελατείας τοῦ «τελεφερίκ» εἶναι πὼς ἡ κίνησι, στὸ τέλος τοῦ πρώτου τριμήνου, ἄρχισε νὰ παρουσιάζη σταθερὴ πτῶσι, ποὺ συνεχίζεται. Εἶδαν, ἐπὶ τέλους, κι' ἀπὸ κοντὰ οἱ 'Αθηναῖοι τὴν κορυφὴ τοῦ Λυκαβηττοῦ, διαπίστωσαν «τί ὠραῖα ποὺ φαίνεται ἀπὸ ἐκεῖ ψηλὰ ἡ 'Αθήνα», ἱκανοποίησαν τὴν περιέργεια, ποὺ τοὺς ἔτρωγε, ἠσυχάσανε.

Φυσικά, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι τώρα, ποὺ δὲν ὑπάρχει πιὰ ὁ παράγοντας «περιέργεια», θὰ χάση ὁ Λυκαβηττὸς τὸ σύνολο τῶν καινούργιων πιστῶν ποὺ ἀπόχτησε. Προσφέρουν τόση γοητεία, τ' ἀνοιξιάτικα ἢ φθινοπωρινὰ βράδυα, καὶ τόση δροσιά, τὰ βράδυα τοῦ καλοκαιριοῦ, οἱ πλατφόρμες, ποὺ ἔχουν γίνει στὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς τοῦ «τελεφερίκ», ὥστε μπορεῖ νὰ προεξοφληθῆ σὰν σίγουρο, ὅτι δὲν θὰ ξαναγυρίση ποτὲ πιὰ ὁ Λυκαβηττὸς στὴν ἐποχὴ τῆς ἀφάνειας. Μένουν πολλοί, καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν νάναι πολλοὶ ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ θέλουν νὰ προσφέρουν συχνὰ στὸν ἑαυτό τους τὴν ἀνάμψιχη ἑνὸς ἀνεβάσματος στὴν κορυφὴ του.

"Ομως, ἐξ ἴσου βέβαιο εἶναι, ὅτι ὁ ἀριθμός τους θὰ ἐξαρτηθῆ κι' ἀπὸ τὴν ὑποδοχή, ποὺ θὰ ξέρουν πὼς θὰ βροῦν φτάνοντας. Τώρα, ποὺ ἡ περιέργειά τους γιὰ τὸν «ἄγνωστο» λόφο ἱκανοποιήθηκε, οἱ 'Αθηναῖοι δὲν πρόκειται νὰ παίρνουν τὸ «τελεφερίκ», μόνο καὶ μόνο γιὰ ν' ἀπολαύσουν τὴ θέα ἀπὸ ψηλὰ καὶ νὰ ξανακατέβουν. Γιὰ νὰ τοὺς κρατήσῃ κοντά του ὁ λόφος, πρέπει νὰ τοὺς προσφέρῃ κάτι παραπάνω ἀπὸ τὴ θέα, ποὺ τὴν εἶδαν πιά, τὴν ξέρουν, τὴν ἔμαθαν... Κι' αὐτὸ τὸ κάτι παραπάνω, εἶναι ἡ δυνατότητα νὰ περάσουν μιὰ - δυὸ εὐχάριστες ὧρες σ' ἕνα τρυφερὸ «τὲτ—ἀ—τέτ».

Ποῦ θὰ τὶς περάσουν αὐτὲς τὶς εὐχάριστες ὧρες; "Οχι, βέβαια, στοὺς πάγκους τῆς πρώτης πλατφόρμας καὶ στὸ πεζοῦλι τοῦ αὐλόγυρου τοῦ "Αη Γιώργη, ποὺ προορίζονται μόνο γιὰ τοὺς πολὺ ρομαντικοὺς καὶ τὰ πολὺ νέα ζευγάρια. Οἱ ὀλλοι ἄλλοι, οἱ ὡριμώτεροι καὶ ἀπαιτητικώτεροι, θὰ προτιμήσουν νὰ ἐγκατασταθοῦν στὸ ρεστωράν — ἀναψυκτήριο. 'Αλλὰ ἐκεῖ τοὺς περιμένουν μερικὲς ἐκπλήξεις δυσάρεστες, ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ συντελοῦν στὴ διατήρησι τῆς πελατείας τοῦ «τελεφερίκ» σὲ ὑψηλὰ ἐπίπεδα.

'Η πρώτη δυσάρεστη ἔκπληξι εἶναι ὅτι — ἀκατανόητο γιὰ ποιὸ λόγο — φαγητὸ σερβίρεται μόνο στὴν κλειστή, τζαμωτὴ αἴθουσα. "Εστω, ὅσοι ἀνέβουν, βράδυ, στὴν κορφὴ τοῦ Λυκαβηττοῦ, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ μπορέσουν νὰ δειπνήσουν κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῶν ἄστρων, ἀπολαμβάνοντας συγχρόνως δροσιὰ καὶ θέα, πληροφοροῦνται, ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἶναι πλεονέκτες. "Η θ' ἀπολαύσουν δροσιὰ καὶ θέα, μένοντας γνῆσιοι, ἢ δὲν θὰ μείνουν γνῆσιοι, ἀλλὰ θὰ στερηθοῦν τὴ δροσιὰ καὶ τὴ θέα. Ὁλα μαζί, δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ἔχη κανεὶς σ' αὐτὸ τὸν κόσμο! 'Ας διαλέξουν, τί προτιμοῦν. Καὶ δὲν εἶναι περίεργο, ὅτι μερικοὶ προτιμοῦν... νὰ μὴν ἐπαναλάβουν τὴν ἄνοδο στὸ Λυκαβηττό.

Μὰ ὑπάρχει κι' ἄλλη δυσάρεστη ἔκπληξι. Στὴν ὑπαίθρια πλατφόρμα, ἔξω ἀπὸ τὸ τζαμωτὸ κουβούκλιο, σερβίρονται μόνο ἀναψυκτικά — ὑποτίθεται. 'Επιχειρῆστε, ὅμως, ἂν θέλετε, νὰ τὰ παραγγείλετε! 'Αδιάφορο στὶς ἐκκλήσεις σας, τὸ γκαρσόνι θὰ περάσῃ καὶ θὰ ξαναπεράσῃ ἀπὸ μπροστά σας, χωρὶς νὰ καταδεχτῆ οὔτε νὰ ρίξη ἕνα βλέμμα πρὸς τὸ μέρος σας. Καὶ ἀπὸ τὴ στιγμή, ποὺ θὰ τοῦ δώσετε — ἂν καταφέρετε νὰ τοῦ δώσετε — τὴν παραγγελία, θὰ περάσετε ἄρκετη ὥρα ἀκόμη, ζώντας μὲ τὴν προσδοκία, ὅτι θὰ συγκατατεθῆ, ἴσως, κάποτε, νὰ τὴν ἐκτελέσῃ.

Μὲ τοὺς ὅρους, ὅμως, αὐτούς, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ περιορισθῆ ἡ πελατεία τοῦ Λυκαβηττοῦ στοὺς ξένους τουρίστες καὶ στοὺς ὀλιγαρκεῖς ἢ ρομαντικούς, ποὺ δὲν θὰ ζητοῦν εἰ-πατ' ἄλλο, παρὰ νὰ χαροῦν ἀπὸ ψηλὰ τὸ θέαμα τῆς φωτισμένης 'Αθήνας. Οἱ ὑπόλοιποι, ἀποθαρρυμένοι, θὰ τὸν ἐγκαταλείπουν. "Εκτὸς ἂν βρεθῆ κάποιος ἁρμόδιος, ποὺ θὰ φροντίσῃ νὰ διορθώσῃ, ὅσο εἶναι καιρός, αὐτὴ ἡ κατάστασι. Πράγμα κάπως ἀπίθανο σ' ἕναν τόπο, ὅπου ὅ,τι ἀρχίζει καλά, σύντομα χαλάει, κι' ὅ,τι ἀρχίζει κακά, σπανίως διορθώνεται!

ΦΑΙΔΡΟΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

'Η ΤΖΙΝΑ ΛΟΛΟΜΠΡΙΤΖΙΝΤΑ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη προστριβὲς μὲ τὴν Ἰταλικὴ δικαιοσύνη, λόγω τῶν γνωστῶν ἐμφανίσεών της στὸ φίλμ «Οἱ κοῦκλες». Σὲ κάποιο δημοσιογράφο, ποὺ τὴ ρώτησε σχετικά, ἡ Τζίνα εἶπε: «Τόσα χρόνια ἔκανα ὅ,τι μποροῦσα γιὰ ν' ἀρέσω στοὺς θαυμαστάς μου. Τώρα θέλω ν' ἀρέσω στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μου».

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ποῦ θὰ παραθερίσετε τὸ καλοκαίρι;

ΣΑΛΑΜΙΝΑ - ΑΙΓΙΝΑ

Τὰ γοητευτικὰ νησιὰ τοῦ Σαρωνικοῦ

Ο ΣΑΡΩΝΙΚΟΣ, τὴν ἐποχὴ αὐτή, καρδιὰ τοῦ καλοκαιριοῦ, βρίσκεται σ' ὅλη τὴν θαλασσινὴ δόξα του, μὲ τὴν συστοιχία τῶν τραγουδημένων νησιῶν του, Σαλαμίνα, Αἴγινα, Πόρο, Ὕδρα, Σπέτσες. Πιθανὸν οἱ κάτοικοι τῶν δυὸ πόλεων, Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, νὰ μὴν ξέρουνε καὶ νὰ μὴν ἔχουνε πατήσει ποτὲ τὸ πεδάρι τους στὸν Κεραμεικὸ ἢ στὸν Ἱερὸ Βράχο τῆς Ἀκροπόλεως, στὸ ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο κλπ. Ὡστόσο, πολὺ λίγοι, ἐλάχιστοι, ἄγνωστη τὴ ἥμερα, γραφικά, καταπράσινα κι' ἀμμουδερὰ παράλια τῶν Παλουκιῶν καὶ τοῦ Ἁη-Νικόλα στὴν Κούλουρη, τῆς Ἁγίας-Μαρίνας καὶ τῆς Σουβάλας στὴν Αἴγινα, τοῦ Μοναστηριοῦ καὶ τοῦ Λεμονοδάσους στὸν Πόρο. Κάθε καλοκαίρι, τὰ τόσο εὐεργετικὰ κι' ἀπόλυτα ἐξυπηρετικὰ γιὰ τὸν ἐσωτερικὸ θαλασσινὸ ἐκδρομισμὸ νησιὰ τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ κατακλύζονται ἀπὸ δεκάδες χιλιάδων Ἀθηναίους καὶ Πειραιεῖς νοικοκυραίους, βιοπαλαιστές, φαμίλιες, χρυσὴ νεολαία ποὺ κουβαλάει μαζί της τὸ ἀπαραίτητο τραντὰστορ, τὴν κιθάρα, τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὸ κέφι. Οἱ χιλιάδες αὐτὲς μονάχα ποὺ δὲν διατυπώνουν συγχαρητήρια... τηλεγραφήματα στὴν φιλόξενη στοργὴ καὶ ὁμορφιὰ τῶν νησιῶν, ποὺ θὰ μείνουν καὶ πρέπει νὰ μείνουν, ἀποκλειστικὸ προνόμιο γιὰ τὸν μέσο κι' ἐργατικὸ λαὸν τῶν δυὸ πόλεων. Στὴν Αἴγινα, καὶ τὸν Πόρο, ἀπολαβαίνουν τὴν δροσιὰ τοῦ πεύκου καὶ τοῦ κύματος, μὲ λίγα ἢ μέτρια οἰκονομικὰ μέσα οἱ νέοι κι' οἱ κοπέλλες τῶν ἐργαστηρίων, τῶν καταστημάτων, τῶν γραφείων ποὺ περιμένουνε πὼς καὶ πὼς νὰ ξημερώσῃ ἡ Κυριακή, γιὰ νὰ μπακιάσουν σ' ἕνα ἀπὸ τὰ βαποράκια, μὲ προορισμὸ τὴ Σαλαμίνα, Αἴγινα, Πόρο.

Ἡ "Ὑδρα κι' οἱ Σπέτσες, τὰ μακρυνότερα νησιὰ τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ, καταντήσανε πιὰ ἀπηγορευμένοι παράδεισοι γιὰ τὸν ἀθηναϊκὸ καὶ πειραϊκὸ λαό, ἀφοῦ περάσανε στὴν δικαιοδοσία καὶ στὴν κυριαρχία τοῦ κοσμοπολιτικοῦ τουρισμοῦ καὶ τῆς διεθνικῆς παραθεριστικῆς ἐπιδείξεως. Στὸν δοξασμένο κυμασμένο βράχο τῆς "Ὑδρας, μὲ τὴν ἀθάνατη ναυτικὴ παράδοσι καὶ τοὺς θαλασσινοὺς θρύλους, συργιανοῦν κάθε καλοκαίρι, κολυμπᾶνε, μεθοῦνε, χορεύουνε τοὺς πιὸ ἐκκεντρικοὺς κι' ἐξωφρενικοὺς χορούς ἡ ἐρωτεύονται νεαροὶ καὶ σειρῆνες ἢ γόησσες καὶ τῶν δεκάξη κρατῶν τοῦ ΝΑΤΟ. Σουηδέζες μὲ βαθυγάλανα μάτια καὶ πλατινέ μαλλιά, Γερμανίδες μὲ γαλατερὸ δέρμα, Γαλλίδες μὲ γοητεία καὶ σέξ, Ἰταλίδες μὲ γοητεσογειακὴ ὁμορφιὰ καὶ καπρίτσια. Ἑκατοντάδες γενειοφόροι, τυχαδιακτικοὶ τύποι, ποὺ παριστάνουν τὸν ζωγράφο, τὸν σκηνοθέτη, τὸν μουσικὸ ἢ τὸν διανοούμενο, παρδαλὰ ἐνδύματα, σκανδαλώδη ποκρητάκια ντυσίματα, σκανδαλώδη μαγιό. Βαβυλωνία γλωσσῶν, ἠθῶν καὶ ἐθίμων.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, στὶς Σπέτσες κυριαρχεῖ ἡ νεοπλουτικὴ ἐπίδειξι, τὸ ἀκριβὸ μοντέλο μαγιό καὶ τὸ σόρτς, τὸ ὑπέρκομψο φόρεμα, τὸ πολυτελὲς ξενοδοχεῖο, τὸ ἐπιθλητικὸ κότερο, τὸ φουσκωμένο πορτοφόλι, τὸ ἀεροδυναμικὸ ἁμάξι, τὸ κουν-κὰν καὶ τὸ μπρίτζ. Κι' ἔτσι ἀπομείνανε μοναδικὰ καλοκαιρινὰ καταφύγια ψυχαγωγίας, μπάνιου, ἀναψυχῆς κλπ., γιὰ τὸν λαὸ ποὺ μοχθεῖ καὶ διψάει τὸ πράσινο φύλλο, τὸ καμπύλο διάφανο κῦμα, τὸ κρυστάλλινο φῶς, ἡ εὐλογημένη Σαλαμίνα, ἡ γοητευτικὴ σ' ὅλες τὶς μορφὲς καὶ σ' ὅλα τὰ τοπία της Αἴγινα, ὁ δροσερὸς σὰν πρωϊνὸ γιασεμὶ Πόρος.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΑΡΓΟΣΑΡΩΝΙΚΟ

Ἀπὸ τὸν Πειραιὰ μέχρι τὴν "Ὑδρα, τὸ ταξίδι μὲ τὸ ἀκτοπλοϊκὸ καραβάκι κρατάει 4½ μὲ 5 ὧρες κι' εἶναι μαγεία καὶ χάρμα. Ὁ ταξιδιώτης νιώθει σιγουριὰ καὶ οἰκειότητα, μὲ τὴν γνώριμη καλωσυνάτη αὐτὴ θάλασσα, ποὺ δὲν ξέρει τοὺς θυμοὺς καὶ τὴν λυσσασμένη ὀργὴ τοῦ γρεγολεβάντε καὶ τοῦ μαΐστρου.

Ἡ σαρωνικὴ θάλασσα εἶναι ἡ πιὸ διάφανη καὶ καταγάλανη τῆς Μεσογείου. Τὰ νησιὰ ποὺ πρασινίζουν στὴν πλάτη της, φράζουνε σὰν κυματοθραύστης τοὺς σφοδροὺς ἀνέμους ποὺ σηκώνουν τὰ χοντρὰ κύματα καὶ τὶς μπουράσκες ποὺ δημιουργοῦνε πνιγμοὺς καὶ ναυάγια. Ἤμεση, γαλανὴ καὶ ἀκύμαντη, ἡ μοναδικὴ αὐτὴ θάλασσα γνέφει φιλικὰ στὸν ταξιδιώτη, ξεκουράζει τὸ πνεῦμα, παρηγορεῖ τὴν καρδιά. Ὁ ταξιδιώτης, σ' ὅλη τὴν διαδρομὴ στὴν κυανὴ της μακαριότητα, νιώθει ἥσυχος, ἀμέριμνος, εὐτυχής. Οἱ στεριὲς ξεδιπλώνουν ἀπὸ ζερβὰ καὶ δεξιὰ πρασινάδες, χαριτωμένους κόρφους, λαμπερὰ βράχια ποὺ μαρμαρυγίζουνε κάτω ἀπὸ τὸν καλοκαιρινὸ ἥλιο, μικρὰ λιμανάκια, ἐρημικὰ ἐξωκκλήσια μὲ δεντρικὰ κυπαρίσσια, γλαφυροὺς κολπίσκους, ἀκρωτήρια, φάρους, ἀνεμόδαρτους κάβους ποὺ διγγίζουνε σὰν ἄσκηταὶ καλόγεροι τὴν θάλασσα. Οἱ γλάροι καὶ τὰ δελφίνια συνοδεύουν τὸ ἀκτοπλοϊκὸ μέχρι τὸν Πόρο. Κόττερα μὲ ἄσπρα χιονάτα πανιά, ποὺ τεζάρουν στὸν ἄνεμο, λικνίζουν τὸ φιγουράτο σκαρί τους στὴν τραγουδημένη αὐτὴ θάλασσα, ποὺ δὲν ξέρει τοὺς θυμοὺς καὶ τὴν λυσσασμένη ὀργὴ τοῦ γρεγολεβάντε καὶ τοῦ μαΐστρου.

Οἱ φασοπούλες, σὰν παραστρατημένες πεταλούδες, σκαρίζουν στὸ μαδὶ περιβόλι μὲ τὰ ἐφήμερα κριμάκια τοῦ ἀφροῦ. Καὶ κάθε λίγο ξεπροβάλλει στὸν ὁρίζοντα τὸ μεγάλο καράβι, φορτηγὸ ἢ ἐπιβατηγό, ποὺ ντουμανιάζει τὸν ἀγαθὸ πρωϊνὸ ἢ ἀπομεσημεριανὸ οὐρανὸ μὲ τοὺς μαύρους τουφωτοὺς ἢ θυσανωτοὺς καπνούς του. Κι' ἔτσι, σὲ δυόμιση ὧρες μέχρι τὴν Αἴγινα ἢ σὲ 4 ὧρες μέχρι τὸν Πόρο, ὁ ταξιδιώτης ἐλέπει κι' ἀκούει, θαυμάζει κι' ἀνειροπολεῖ. Οἱ στεριὲς εἶναι δίπλα κι' ἡ σμαραγδίζει ἡ Αἴγινα, μὲ τοὺς χαμηλοὺς λόφους καὶ τὰ φουντωμένα της θάμνα, καὶ δεξιὰ ξεδιπλώνεται ἡ Τροιζηνιακὴ Χερσόνησος, μὲ τὶς χρυσὲς πορτοκαλλιὲς καὶ τὰ λεμονόδεντρα, τὰ μποστανικὰ καὶ τὰ φρουτοπεριβόλια της.

Η ΣΑΛΑΜΙΝΑ ΤΩΝ 12 ΩΡΩΝ

Ἡ ξακουστὴ Σαλαμίνα, ποὺ ἔγραψε τ' ὄνομά της μὲ ὁλόχρυσα γράμματα στὴν περσομάχο θαλασσινὴ ἐποποιΐα τοῦ 480 π.Χ., δὲν εἶναι φυσικὰ γιὰ παραθερισμό, μιὰ καὶ δὲν διαθέτει τὰ πλεονεκτήματα, τὶς ὁμορφιὲς καὶ τὸ κλίμα της Αἴγινας. Ὡστόσο, ἐπειδὴ εἶναι τόσο κοντὰ μὲ τὸν Πειραιὰ καὶ τὸ Πέραμα, δυὸ δρασκελιές, τὴν τιμοῦνε μίλιες κι' ἐκδρομικοὶ χιλιάδες φαπαλληκάρια καὶ κορίτσια, ἀπὸ τὶς δυὸ πολιτεῖες. Οὐσιαστικά, ἀπὸ τὸν Πειραιὰ ἢ τὸ Πέραμα μέχρι τὴν Σαλαμίνα, εἶναι ἕνας ἀνακουφιστικὸς περίπατος. Ἡ Κούλουρη διαθέτει γραφικὲς παραλίες μὲ ἀμμουδιὰ ἢ βοτσαλίδι, ψαροχώρια ὅπως τὰ Παλούκια, τὸ Καματερό, τ' Ἀμπελάκια, τὴν Κακὴ Βίγλα, τὰ Σελίνια, τὸ Μούλκι, τὰ Περιστέρια, καθασὰ νησιώτικα σπίτια, καλοὺς νησιώτικους δρόμους, λαχταριστὸ φρέσκα ἀλιεύματα. (Χταπόδια, μαρίδα, γόπες, λεθρίνια). Τὸ θέλγητρο χαμηλὰ διάσελα καὶ σὲ λόφους, σὲ βραχιασμένα παράλια καὶ σὲ πλατώματα. Χιλιάδες τζιτζίκια τραγουδᾶνε τὴν δόξα τοῦ καλοκαιριοῦ στὸν ρετσινωμένο κορμὸ καὶ στὰ τρυφερὰ κλωνάρια. Πολυάριθμα παραλιακὰ κέντρα μὲ χρωματιστὲς τέντες, προσφέρουν στοὺς ἐκδρομεῖς παγωμένη μπύρα καὶ λεμονάδα, μεζέδες, φρεσκοτηγανισμένα ψαράκια μὲ ὀρεκτικὴ ντοματοσαλάτα καὶ πικάντικη ξακουστὴ ρετσίνα, καλλίτερη κι' ἀπὸ κρασὶ τοῦ Μπορντώ, ἢ ἀπὸ σαμπάνια. Δυὸ μοναστήρια στὴν Κούλουρη, ἡ Φανερωμένη ποὺ γιορτάζει τὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου, τὸ Δεκαπενταύγουστο, καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, γίνονται λαϊκὰ προσκυνήματα. Ἡ λιτότητα τῶν τοπίων καὶ ἡ κατανυκτικὴ σιωπὴ τῶν μοναστηριῶν τῆς Κούλουρης, προικίζουνε τὸ νησὶ μὲ ἰδιότυπο θέλγητρο. Στὸν δίαυλο τῆς Σαλαμίνας, ἀνάμεσα στὸ νησὶ καὶ στὸν Πειραιὰ ἢ τὸ Πέραμα, βρίσκονται βουλιαγμένα, σὲ βάθος τριακόσιες τόσες ὀργιὲς τὰ ναυάγιαστοῦ περσικοῦ στόλου, ποὺ νικήθηκε ἐδῶ μὲ συντριβὴ ἀπὸ τὸν ἑνωμένο στόλο τῶν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίων, Κορινθίων καὶ λοιπῶν συμμάχων, τὸ 480 π.Χ.

Στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ νησιοῦ, λειτουργεῖ τὸ πρότυπο κέντρο παραθερισμοῦ «Χωριὸ Αἴας», σ' ἕνα εἰδυλλιακὸ τοπίο, μὲ δίκλινες καλύβες τύπου Ταΐτης (μπαμπού). Διαθέτει σύγχρονες καὶ πλήρεις ἐγκαταστάσεις καὶ ἰδεώδεις συνθήκες διαμονῆς καὶ ψυχαγωγίας. Μπορεῖ νὰ πάῃ κανεὶς ἐκεῖ μὲ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὸν Πειραιὰ ἢ μὲ τὸ πλοῖο «Σσσωνίς», ποὺ ἐκτελεῖ πολλὰ δρομολόγια κάθε μέρα. Ἡ διαμονὴ γιὰ τὸ Σαββατοκύριακο μὲ πλήρη τροφὴ στοιχίζει 200 δρχ., γιὰ μιὰ ἑβδομάδα 850 δρχ. Πληροφορίες τηλ. 220-607.

«ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ, ΣΤΟΝ ΜΕΣΑΓΡΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ»

Τὸ νησὶ τῆς Αἴγινας φαντάζει ἀπὸ μακρυά, κιτρινοπόρφυρο, μὲ τὶς πράσινες πινελιὲς τῶν δένδρων καὶ τῶν μποστανιῶν του, ἐνῶ στὸ βάθος, σὰν γκρίζα κορνίζα, τὸ πλαισιώνει ὁ σκοτεινὸς ὄγκος τῶν κορυφῶν τῶν Μεθάνων.

Τὸ λιμάνι τῆς Αἴγινας τὸ κλείνουν σὰν τανάλια οἱ δυὸ λιμενοβραχίονες, ποὺ γίνανται μὲ τὸ τριανταφυλλένιο φῶς τῆς αὐγῆς καὶ τὸ ἥμερο σούρωπο, σκηνικὸ θαλασσινοῦ εἰδυλλίου καὶ λαμπρὴ ζωγραφιά. Στὸν ἀριστερὸ λιμενοβραχίονα, οἱ Αἰγινῆτες ψαράδες ἁπλώνουν τὴν ἡμέρα, ὅσο κρατάει ὁ καλοκαιρινὸς ἥλιος τὰ δίκτυα τους, τὸ βράδι ὅμως ἐδῶ πέρα συργιανάει ὁ κόσμος, σὲ ρομαντικὸ περίπατο πάνω ἀπὸ τὴν θάλασσα.

Στὴν ἄκρη τοῦ πέτρινου μπράτσου, στυλώνεται, κάτασπρο σὰν περιστέρι, τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁη-Νικόλα. "Οταν οἱ ψαράδες κι' οἱ θαλασσομάχοι τοῦ νησιοῦ ἑτοιμάζονται νὰ ξεκινήσουν τὸ σούρουπο, μὲ τὴν νηοπομπὴ τοῦ γρὶ-γρὶ ἢ μὲ τὴν ψαροβάρκα τους στ' ἀνοιχτὸ πέλαγο, ἔρχονται ἐδῶ πέρα, στὸ χιονάτο ἐξωκκλήσι, κι' ἀνάβουν κερὶ μπροστὰ στὴν σεβάσμια, γενειοφόρα ἀσκητικὴ μορφὴ τοῦ Ἁη-Νικόλα, (προστάτη τῶν θαλασσινῶν) καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ τοὺς ἐλεειθῇ, νὰ τσιμπήσῃ τὸ ψάρι καὶ νὰ εἶναι ἥμερη καὶ χωρὶς ξαφνικοὺς θυμοὺς ἡ ἀνελέητη θάλασσα.

Μ' ἀς καθήσωμε σ' ἕνα κέντρο τῆς παραλίας, προτοῦ ξεκινήσωμε γιὰ τὸ Μεσαγρό, τὸν ναὸ τῆς Ἀφαίας, τὴν παραλία τῆς Ἁγίας Μαρίνας. Τὸ θέαμα εἶναι ἀπὸ τὰ ὡραιότερα καὶ γραφικώτερα. Μόνιπα καὶ ταξὶ περιμένουν στὴ γραμμή, λεωφορεῖα ξεκινοῦνε γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νησιοῦ, φυστικάδες τριγυρίζουν τὸ κέντρα, ραδιόφωνα μελωδοῦνε σκοποὺς καὶ τραγούδια, κανάτια καὶ στάμνες τῆς Αἴγινας μὲ λευκὴ διακόσμησι σχηματίζουνε λόφους, κοπέλλες ντόπιες καὶ ξένες συργιανοῦν μὲ προκλητικὰ σόρτς, μὲ μαγιὸ μπικίνι, μὲ μακριὰ πανταλόνια. Κι' ὅταν πέσῃ ἡ αὐλαία τῆς θαλασσινῆς νύχτας τὸ πανοραματικὸ θέαμα προικίζεται μὲ τὴν μαγεία τῶν φωτισμένων γρὶ-γρὶ ποὺ ἁρμενίζουν μακρυὰ καὶ τὴν πανηγυρικὴ φωταψία τῶν ἀκτοπλοϊκῶν καραβιῶν ποὺ ἀκοστάρουν στοὺς μώλους ἢ σαλπάρουν γιὰ τ' ἀνοιχτὸ πέλαγος.

Η ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΗ ΑΙΓΙΝΑ

Ἡ Αἴγινα ἦτανε κόρη τοῦ Ἀσωποῦ ποταμοῦ. Γλυκειά, δροσερὴ καὶ πεντάμορφη. Φυσικά, ἡ σκανδαλιστικὴ ὁμορφιὰ της δὲν ἄφησε ἀδιάφορο τὸν γλεντοκόπο καὶ γυναικά Δία, ποὺ κατέβηκε στὴν Ἀττική, ἁπήγαγε τὸ κορίτσι καὶ τὸ μετέφερε στὸ νησὶ τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ, τὴν Οἰνώνη, ποὺ πῆρε ἀπὸ τὴν θεϊκιὰ ἐρωμένη τ' ὄνομά της. Ἡ ζωὴ ἔκανε τὴν ἐμφάνισί της στὸ νησὶ κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς Νεολιθικῆς ἐποχῆς, δηλαδὴ γύρω στὰ 3.500—3000 π.Χ. Τὰ κεραμεικὰ εὑρήματα τῆς προϊστορικῆς Αἴγινας παρουσιάζουν καταπληκτικὴ ὁμοιότητα μὲ τὰ ἀττικὰ τῆς ἰδίας περιόδου. Οἱ κάτοικοι τῶν κατοπινῶν νεολιθικῶν χρόνων ἐγκατασταθήκανε στὸν λόφο τῆς Κολώνας, στὴν δυτικὴ παραλία, καὶ πιθανὸν καὶ πρὸς τὴν ἀνατολική, κάτω ἀπὸ τὸν λόφο τῆς Ἀφαίας. Κατὰ τοὺς δυὸ πρώτους αἰῶνες τῆς Μεσογειακῆς περιόδου (2000—1800 π.Χ.), ὁ πολιτισμὸς τῆς Αἴγινας βρισκόταν σὲ ξηλευτὴ ἀκμή, ἡ ὁποία συνεχίστηκε καὶ κατὰ τὴν Μυκηναϊκὴ περίοδο (1600—1100 π.Χ.). Σύμφωνα μὲ τὴν γνώμη τῶν ἀρχαιολόγων, κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα π.Χ. ἡ Αἴγινα ἐρημώθηκε ἀπὸ ἄγνωστη αἰτία. κι' ἔμεινε ἀκατοίκητη. Λίγο ἀργότερα, κατέβηκε ἀπὸ τὴν Θεσσαλία στὴν Αἴγινα ὁ Αἰακὸς μὲ τοὺς Μυρμιδόνες του. Ἕνας ἐγγονός του, ὁ γιὸς τοῦ Τελαμώνα καὶ τῆς Περίβοιας, ὁ Αἴας, ὁ γίγας ποὺ τραγουδάει στὴν Ἰλιάδα ὁ Ὅμηρος, ἔλαβε μέρος στὸν Τρωϊκὸ πόλεμο. Ἡ παράδοσι ἀναφέρει ὅτι ὁ Αἰακός, κατεβαίνοντας στὴν Αἴγινα, βρῆκε τὸ νησὶ ἀκατοίκητο καὶ παρεκάλεσε τὸν Δία νὰ τὸ γεμίσῃ μὲ ἀνθρώπους. Ὁ Ζεύς, ποὺ ἀγαποῦσε τὸν Αἰακό, εἰσάκουσε τὴν παράκλησί του καὶ μεταμόρφωσε τὰ μερμήγκια σὲ ἀνθρώπους. Οἱ καινούργιοι αὐτοὶ κάτοικοι ἐμειναν κι' ἔγιναν γνωστοὶ στὴν ἱστορία μὲ τὸ ὄνομα Μυρμιδόνες. Ἀργότερα πάλι, κατὰ τὸν 9ον π.Χ. αἰῶνα, ἡ Αἴγινα ξαναδρῆκε τὴν παλιά της ἀκμή, ἀνέπτυξε τὴν ναυπηγική της τέχνη, ἔγινε ξακουστὴ ναυτικὴ δύναμις σ' ὅλο τὸ Αἰγαῖο. Γύρω στὰ 700 μὲ 650 π.Χ., σημειώθηκε ἕνα σπουδαιότατο γεγονὸς στὴν Αἴγινα, ποὺ θὰ εἶχε παγκόσμια ἀπήχησι σ' ὅλο τὸν κόσμο καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπ' ἄπειρο νὰ ταλαιπωρῇ καὶ νὰ δυναστεύῃ τὸν κόσμο! Ὁ Τύραννος τοῦ "Αργους Φείδωνας, εἶχε τὴν κακὴ ἐμπνευσι νὰ κόψῃ τὰ πρῶτα νομίσματα τοῦ κόσμου! Τὰ νομίσματα αὐτά, φτιαγμένα ἀπὸ ἄργυρο καὶ μὲ συμβολικὴ παράστασι τὴν χελώνη (ἀπ' αὐτὸ ὀνομάστηκαν χελώνες), ἀντικατέστησαν τὸ παλιὸ ἀκατανόητο καὶ δυσκολομετακίνητο νόμισμα τῶν σιδερένιων ραβδίσκων, ποὺ ἦταν μοναδικὸ ἀγοραστικὸ κι' ἀνταλλακτικὸ μέσο. Ἔτσι, στὴν Αἴγινα τοῦ 7ου π.Χ. αἰώνα, γιὰ τὸ χατῆρι τοῦ τυράννου τοῦ "Αργους Φείδωνα, ἱδρύθηκε τὸ πρῶτο νομισματοκοπεῖο τῆς Ἑλλάδος. Ἡ νομισματικὴ αὐτὴ μεταρρύθμισις στάθηκε σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ καίρια γεγονότα, ποὺ συντελέσανε στὴν ραγδαία κοινωνική, ἐμπορική κι' ἐκπολιτιστικὴ ἐξέλιξι ὄχι μόνον τῆς Αἴγινας, ἀλλὰ ὁλόκληρης τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος Βέλτερ ἔφερε σὲ φῶς τὴν προϊστορική, Μυκηναϊκὴ καὶ κλασικὴ Αἴγινα, μὲ πολυετεῖς ἀνασκαφές. Σύμφωνα μὲ τὰ πορίσματα τῶν ἀνασκαφῶν αὐτῶν, κατὰ τὴν ἱστορικὴ περίοδο, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν 8ον μέχρι τὸν 5ον π.Χ. αἰῶνα (734—459 π.Χ), ἡ Αἴγινα ἀκμάζει, τὰ καράβια της μεταφέρουν ἀγαθὰ σ' ὅλες τὶς μεσογειακὲς θάλασσες, ὁ πληθυσμός της, 40 τόσες χιλιάδες ψυχὲς καὶ 400 χιλιάδες δοῦλοι, ζοῦνε περίφημα.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Μηδικῶν πολέμων, ἡ Αἴγινα στάθηκε στὸ πλευρὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ πῆρε τὸ μερίδιό της ἀπὸ τὴν αἰώνια δόξα τους.

Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΙΝΑΣ

Στὰ Β.Δ. τοῦ νησιοῦ, πάνω σὲ βραχιασμένο ὕψωμα γεμᾶτο πεύκα, ὑψώνεται ὁ ἐπιβλητικὸς δωρικὸς ναὸς τῆς Ἀφαίας, ποὺ ἀχνίζει σὲ νὰ κτίζεται τὸ 520 π.Χ. καὶ εἶναι ἐφάμιλλος σ' ἐπιβλητικὸ καταυκτικὸ μεγαλεῖο μὲ τὸν Παρθενῶνα τῆς Ἀκροπόλεως. Περίπτερος, ἑξάστηλος, μ' ἑλαφρὲς ἀναλογίες, διατηρεῖ σήμερα 20 ἀπὸ τὶς 36 κολῶνες του καὶ διγλίζει ἀπὸ στερᾶς καὶ πελάου τὸν Σαρωνικὸ κόλπο. Ὁ ναὸς ἦτανε ἀφιερωμένος στὴν Ἀφαία, ποὺ γεννήθηκε στὴν Κρήτη κι' ἔφερε τ' ὄνομα Βρυτόμαρτος. Σύμφωνα μὲ τὸν ἀρχαῖο μῦθο, τὴν ἐρωτεύθηκε καὶ τῆς γύρεψε πολὺ ἐνοχλητικὸς μὲ τὶς ἐρωτικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ ὁ βασιλιὰς Μίνως. Ἡ ὡραία θεά, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν περιπαθῆ ἐραστή, μπάρκαρε σὲ μινωϊκὸ καράβι, μὲ τὸ σκοπὸ ν' ἀποσυρθῇ σ' ἐρημόνησο τῶν Κυκλάδων, ν' ἀσκητέψῃ ἢ νὰ μπῇ σὲ... μοναστήρι σὰν τὴν Βυζαντινὴ Κασσιανή. Γιὰ κακή της τύχη ὅμως, τὴν λοχαρήσανε οἱ ναῦτες τοῦ καραβιοῦ κι' ἐτοιμαστήκανε νὰ τρυγήσουνε τὴν παρθενιά της. Ἡ Ἀφαία ρίχτηκε τότε στὴν θάλασσα καὶ κολυμπώντας κατέφυγε σὲ μιὰ θαλασσοσπηλιά. Οἱ Αἰγινῆτες, γιὰ νὰ τιμήσουνε τὴν θεὰ που προτίμησε τὸ νησί τους γιὰ καταφύγιο, κτίσανε τὸν μοναδικὸ ναὸ στὴν ἴδια θέσι ποὺ σώθηκε ἐκεῖνη. Τ' ὄνομά της, ἂν πάρουμε γιὰ βάσι τὸν μῦθο, προέρχεται ἀπὸ τὴν λέξι "Αφα, ποὺ σημαίνει ἀφανής.

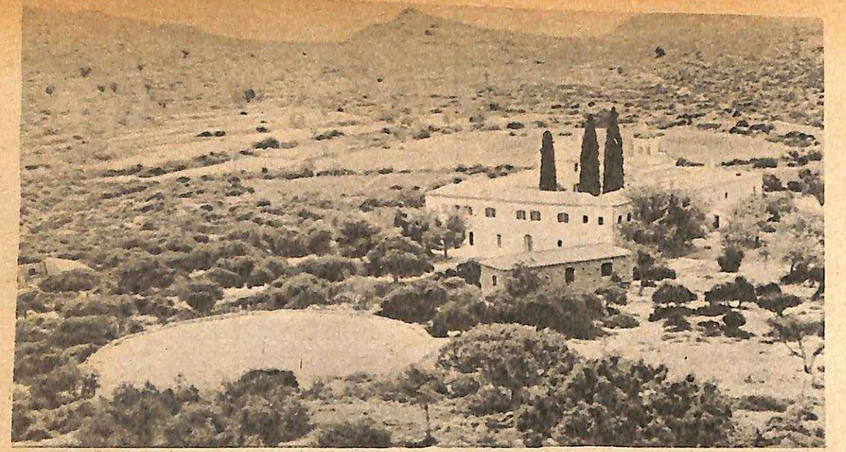
Ὁ ναὸς Ἀφαίας σχηματίζει, μὲ τὴν Ἀκρόπολι Ἀθηνῶν καὶ τὸν ναὸ τοῦ Ποσειδῶνα στο Σούνιο, ἕνα ἰσοσκελὲς τρίγωνο. Θεωρεῖται σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα καὶ χαρακτηριστικώτερα κλασικὰ μνημεῖα, ἐρτοῦ νησιοῦ, ποὺ πέρασε ἀπὸ φωτιὲς καὶ πολέμους, καταστροφὲς καὶ μπόρες. Ἡ παρακμὴ τῆς Αἴγινας κι' ἐπισφραγίζεται μὲ τὴν ἅλωσι καὶ ὑποδούλωσί της ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, τὸ 459 π.Χ. Μετὰ τὴν ναυμαχία τῆς Σαλαμίνας, ἡ θεὰ Ἀφαία Ἀθηναία θεά, μὲ τὸ πολεμικὸ κράνος καὶ τὸ δόρυ, γιὰ νὰ προσλάβῃ τὴ λατρεία της Πανελλήνιο χαρακτῆρα. Τὸ μῆκος τοῦ ναοῦ εἶναι 66 μέτρα καὶ τὸ πλάτος 40. Οἱ κολῶνες καὶ τὰ περιστύλια εἶναι ἀπὸ ἐγχώριο πωρόλιθο. Στὴν εἴσοδο τοῦ Ἱεροῦ ἀνέβαιναι τὰ δωμάτια τοῦ προστατικοῦ, μιὰ στέρνα, τὰ λείψανα τῶν λουτρῶν καὶ τρεῖς δωμοί. Τὰ φουντωμένα πεύκα, ποὺ πλαισιώνουν πυκνὰ τὰ λαξευτὰ βράχια τῶν προσβάσεων τοῦ ναοῦ, ὑπο-

Οἱ ψαράδες τῆς Αἴγινας τὴν ἥμερα ἁπλώνουνε στὸν λιμενοβραχίονα, ποὺ ἀγκαλιάζει τὸ ἥμερο λιμάνι, τὰ νοτισμένα τους δίχτυα γιὰ νὰ στεγνώσουν στὸν ἥλιο. Τὸ βράδι, ὁ μακρὺς μῶλος γίνεται ρομαντικὸς περίπατος ντόπιων καὶ ξένων. Στὸ βάθος, τὸ εἰδυλλιακὸ ξωκλήσι τοῦ Ἁη - Νικόλα, προστάτη τῶν φτωχῶν θαλασσομάχων καὶ ψαράδων τῆς Αἴγινας.

Ἡ γραφικὴ παραλία τῆς Ἁγίας Μαρίνας, στὶς ἀνατολικὲς ἀκτὲς τῆς Αἰγίνης. Ἐδῶ πέρα τὸ πράσινο τοῦ πεύκου σμίγει σὲ γοητευτικὸ ὑμέναιο μὲ τὸ βαθυκύανο χρῶμα τοῦ κόρφου, ὅπου νεροφέγγουν οἱ κρυσταλλένιοι βυθοὶ καὶ φυσοῦνε τὰ δροσερώτερα μελτέμια.

Τὸ μοναστήρι τῆς Χρυσολεόντισσας, πλαισιωμενο μ' ἐλιόφυτα, πεῦκα καὶ μυριστικὰ θάμνα. Τὸ γυναικεῖο αὐτὸ μοναστήρι ἀπέχει ἀπὸ τὴν μονὴ Ἁγίου Νεκταρίου 45 περίπου λεπτὰ καὶ φημίζεται γιὰ τὴν συγκινητικὴ προθυμία τῶν καλογραιῶν νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς ἐκδρομεῖς...

γραμμίζουν, μὲ τὸ δροσερὸ σμαράγδινο τῶν θελοντῶν φύλλων, τὴν ἐξαίσια δωρικὴ ὁμορφιὰ τοῦ μνημείου. Ἀπὸ τὴν ταράτσα τοῦ ναοῦ, ἡ θέα εἶναι συναρπαστική, κάτω ἀπὸ τὴν κρυστάλλινη διαύγεια τοῦ Σαρωνικοῦ οὐρανοῦ. Ἡ Αἴγινα διαγράφεται σὰν ταμπλὼ μὲ λογῆς-λογῆς χρώματα τ' ὅλες τὶς κλιμακώσεις τοῦ πράσινου καὶ τοῦ λευκοῦ) μὲ τὶς ἀκρογιαλιές, τὰ ξωκκλήσια, τὰ μοναστήρια, τὶς ἀμπελουφτιές, τὰ δάση μὲ τὶς μουριές, τὶς φυστικιὲς καὶ τὰ λεμονόδεντρα. Δυτικὰ νεροφεγγίζει ἡ Τροιζηνιακὴ θάλασσα, τὸ Ἀγκίστρι, ἡ Νέα Μονή, ἡ Λουτρόπολη τῶν Μεθάνων, Στὸ βάθος, ἐκεῖ ποὺ σμίγει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ θάλασσα, διακρίνεται ἀμυδρά, σὲ πορτοκαλὶ καὶ ρόδινο ποῦσι, ὁ Πόρος.

ΟΙ ΓΥΜΝΕΣ ΣΟΥΗΔΕΖΕΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ

Κατηφορίζοντας τὸ στενὸ μονοπάτι ἀπὸ τὴν ταράτσα τοῦ ναοῦ, μπαίνομε στὸν δημόσιο δρόμο καὶ φτάνουμε σὲ λιγώτερο ἀπὸ 15 λεπτὰ στὴν ξακουστὴ παραλία τῆς Ἁγίας Μαρίνας, ποὺ εἶναι ἰδανικὸ μουντέλο ἢ χαρακτηριστικὴ ζωγραφιὰ ἑλληνικῆς θαλασσογραφίας, μὲ μώλους, μικρὰ καφενεῖα καὶ κέντρα, βαρκοῦλες ποὺ σαλεύει ἡ ἐλαφρυὰ ἀνάσα τῆς θάλασσας, τζιτζίκια στὰ πεῦκα, ψαράδικα δίχτυα στὴν ἀμμουδιά. Ὁ κόρφος τῆς Ἁγίας Μαρίνας εἶναι τὸ πιὸ κουντινό, ἄνετο καὶ ἰδανικὸ καταφύγιο τῶν ξένων καὶ ντόπιων ἐκδρομέων, ποὺ ἀποζητᾶνε τὸ λιτὸ καὶ παρθενικὸ τοπίο, τὴν ἀνακουφιστικὴ γαλήνη. Τὰ πευκάκια τοῦ κόρφου καθρεφτίζονται στὰ νερά, ποὺ ἀπολαβαίνουν ντόπιοι καὶ ξένοι. Πέρυσι, ἕνα γκρούπο ἀπὸ κατάξανθες Σουηδέζες, μὲ στητά, νευρώδη κορμιά, κατηφόρισεν ἀπὸ τὸν Ναὸν τῆς Ἀφαίας στὸν εἰδυλλιακὸ κόρφο.

Οἱ κατάξανθες ἀφροπλασμένες κοπέλλες, μόλις ἀτενίσανε τὴν τετραγώλανη μακαριότητα τοῦ ριτιδωτοῦ κόρφου μὲ τὴν ψιλὴ ἀμμουδιὰ καὶ τὰ γιαλισμένα ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς καὶ τὸν ρόχθο πεταλίδια καὶ βότσαλα, ἄνοιξαν τὸ στόμα μὲ θαυμασμὸ καὶ συγκινητικὴ κατάπληξη. Κι' ὕστερα, πετάξανε ἀπὸ τὰ σπαθάτα κορμιά τους τὰ ἐλαφρὰ καλοκαιρινὰ ροῦχα καὶ ριχτήκανε μὲ ἁλαληταῖ μεθυσμένες χαρές, γυμνὲς καὶ πεντάμορφες σὰν νεράϊδες τῆς Σκανδιναυϊκῆς μυθολογίας, στὰ κρυσταλλένια νερά.

Οἱ λιγοστοὶ... τυχεροὶ κολυμβηταὶ βγήκανε στὸ κατάγιαλο, νὰ γιομίσουν τὴν δρασὶ τους μὲ τὸ ἀπερίγραπτο σὲ ὁμορφιὰ γυμνικὸ θέαμα τῶν σειρήνων τοῦ Βορρᾶ. Τρέξανε στ' ἀναμεταξύ κι' οἱ χωροφύλακες νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὸν σχολαστικὸ μπαιπάλαιο νόμο τῆς προσβολῆς τῆς Δημοσίας... Αἰδοῦς! Οἱ θεαταί, μαγευμένοι, τοὺς παρακαλούσανε νὰ ξεχάσουνε, στὴν παραδείσια αὐτὴ ἐρημιά, τὸ σχολαστικό, μονολιθικὸ νόμο, ποὺ ἐπιβάλλει τὴν «σεμνοπρεπῆ ἐμφάνιση».

— Ἀφῆστε τις, μωρέ, νὰ χαροῦνε τὴν δροσιὰ καὶ τὸ κῦμα! Ποῦ θὰ ξαναβροῦνε τέτοια μαγεία καὶ τέτοια συγκλονιστικὴ ὁμορφιά; λέγανε ὑποκριτικὰ οἱ ντόπιοι... μεραγκλῆδες!

Ὡστόσο οἱ χωροφύλακες ὑποχρεώσανε τὶς γυμνὲς νεράϊδες, ποὺ σταζοβολούσανε θαλασσινὰ μαργαριτάρια, νὰ ντυθοῦνε. Οἱ Σουηδέζες ἀπορήσανε μὲ τὸ βλοσυρὸ ὕφος τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως:

— Μ' ἀφοῦ εἶναι τόσο ὄμορφα καὶ τόσο φωτεινὰ ἐδῶ κάτω, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, γιατί θέλετε νὰ ντυθοῦμε; Δὲν εἶναι προσβολὴ στὴν δωρικὴ λιτότητα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀφαίας καὶ στὸ γαλανὸ κρύσταλλο, τὸ γελοῖο καὶ ἀντιαισθητικὸ μαγιὸ ποὺ φοράνε μονάχα οἱ ὑποκριταὶ καὶ οἱ.. γυναίκες τοῦ Πετεφρῆ;

Στὴν δεξιὰ ἄκρη τοῦ κόρφου, ξεχωρίζει σὰν χιονισμένη φαλιά, ἀνάμεσα στὴν σκιωθρωπὴ παρουσιὰ τῶν βράχων, τὸ ἐκκλησάκι τῆς Ἁγίας Μαρίνας.

Μιὰ χαριτωμένη Κουλουριώτισσα, μὲ τὴν τοπικὴ σκηνὴ καὶ τὰ ἀλλεπάλληλα γιορτάνια της μὲ νομίσματα καὶ λογῆς-λογῆς μπιγλιμπίδια. Οἱ Κουλουριώτισσες φημίζονται γιὰ τὴν ζεστὴ ὁμορφιά τους.

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Ἀπὸ τὸ λιμάνι τῆς Αἴγινας φεύγουν κάθε πρωῒ (τὰ σχετικὰ δρομολόγια στὸ τέλος τοῦ κομματιοῦ), λόγια στὸ τέλος τοῦ κομματιοῦ), βενζίνες καὶ λογῆς-λογῆς ἄλλα πλεούμενα, γιὰ τὶς κοντινὲς καὶ μακρυνὲς παραλίες τῆς Αἴγινας. Τρεῖς δρόμοι ξεκινᾶνε ἀκόμη ἀπὸ τὴν Αἴγινα, γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νησιοῦ καὶ τὶς παραλίες του. Ὁ πρῶτος στὰ βορεινὰ περνάει ἀπὸ τὴν Σουβάλα, Βαγία καὶ φτάνει στὸν Ναὸ τῆς Ἀφαίας. Ὁ δεύτερος, ποὺ διασχίζει ἐγκάρσιος τὴν Αἴγινα, περνάει ἀπὸ τὸν Μεσαγρό, Ἅγιο Μηνᾶ καὶ καταλήγει στὴν παραλία τῆς Ἁγίας Μαρίνας, καὶ ὁ τρίτος, ποὺ κατηφορίζει πρὸς τὸ νοτιά, περνάει γιαλὸ-γιαλὸ ἀπὸ τὸν Μαραθῶνα — (ψαράδικο χωριὸ τῆς Αἴγινας) καὶ καταλήγει στὴν Πέρδικα. Ἀντικρὺ εἶναι τὸ χαριτωμένο νησάκι τῆς Νέας Μονῆς, ποὺ ἀξιοποιήθηκε τουριστικὰ καὶ παραθεριστικὰ ἀπὸ τὴν Περιηγητικὴ Λέσχη ἀπὸ τὸ 1961.

Οἱ σχετικὲς ὁδηγίες τῆς Περιηγητικῆς γι' αὐτοὺς ποὺ σχεδιάζουνε ν' ἀριθάρουν στὸ γλαρονῆσι καὶ νὰ ζήσουνε λίγες μέρες σὰν τὸν Ροβινσώνα Κροῦσο τοῦ Δανιὴλ ντὲ Τόε, εἶναι: «Ἂν ξεκινήσετε γιὰ ἡμερησία ἐκδρομή, θὰ πάρετε τὸ πλοῖο γιὰ τὴν Αἴγινα στὶς 8. Στὶς 9 καὶ 40΄ ξεκινᾶ τὸ καΐκι γιὰ τὸ νησὶ τῆς Μονῆς. Φθάνετε στὶς 10 περίπου. Ἐπιστροφὴ ἀπὸ τὴν Μονὴ στὶς 1.30΄ ἢ στὶς 5. Εἰσιτήριο δρ. 10 Αἴγινα. Μονή, Αἴγινα καὶ δρ.5 δικαίωμα εἰσόδου στὶς λουτρικὲς ἐγκαταστάσεις καὶ χρῆσις τοὐαλέτων! "Αν θέλετε νὰ παραμείνετε στὴν κατασκήνωσι περισσότερες ἡμέρες, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ προσυνεννόησι μὲ τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλο, στὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης νὴ σὲ τετρακλίνες σκηνές, δρ. 15 σεντόνι). Θὰ πρέπει νὰ πάρετε μαζί σας ἕνα σεντόνι, μιὰ κουβέρτα... καὶ καλὴ διάθεσι, χωρὶς ἐκνευρισμούς».

Μ' ἄς ξαναγυρίσουμε στὴν διαδρομὴ Αἴγινα, Σουβάλα, Μονὴ Ἁγίου Νεκταρίου, Παλιοχώρα. Τὸ ψῶμα κι' εἶναι ἀφιερωμένο στὴν μνήμη τοῦ Μητροπολίτη Πενταπόλεως Νεκταρίου, ποὺ κατέβηκε στὴν Αἴγινα, ἔκτισε τὸ θρησκευτικὸ ἵδρυμα κι' ἔζησε ἐδῶ κάμποσα χρόνια, μὲ προσευχὴ καὶ μὲ δέησι. Στὸν πλακοστρωμένον αὐλόγυρο τοῦ γυναικείου μοναστηριοῦ, μὲ τὰ λογῆς-λογῆς μυριστικὰ καὶ ἐποχιακὰ λουλούδια στὶς γλάστρες, βρίσκεται ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου, ποὺ εἶναι διαμὸς κατανύξεως καὶ δεητικῆς εὐλαβείας τῶν ἐπισκεπτῶν.

Ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀνακήρυξε τὸν Νεκτάριο τοῦ 1961 κατόπιν Πατριαρχικοῦ Σιγιλλίου ποὺ διαβάστηκε στὴν ἱεροτελεστία, τὸν Ἐπίσκοπο Νεκτάριον Ἅγιον. Τὸ μοναστήρι εἶναι ἰδανικὸ καταφύγιο ἐρημιᾶς καὶ γαλήνης. Λιγοστὰ πεῦκα στὸν αὐλόγυρο δίνουν ἀνακουφιστικὴ δροσούλα. Μεγάλες κανάτες, κρεμασμένες στὰ στηθαῖα τῶν βεραντῶν, δροσερεύουν τὸ νερό. Γαρυφαλλόκισσα, μπιγκόνιες, βασιλικὰ κι' ἀρμπαρόριζες μοσχοβολοῦνε στὶς γλάστρες. Οἱ καλογριές, ἐλαφρὲς σὰν μαῦρα πουλιὰ στὸ καλογερικὸ ράσο φτερνάνε καὶ χάνονται στὰ κελλιὰ ἢ στὸν ναό. Τὸ πυρωμένο φῶς τρέρεται ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ φίλτρα τῶν πεύκων. Οἱ ἐπισκέπτες ἔχουνε τὸ λεύτερο νὰ ἐπισκεφθοῦνε τὸ κελλάρι τοῦ Ἁγίου, μὲ τὸ μονὸ στιβαρένιο κρεβάτι.

Τὰ βιβλία του, τὸ ρολόϊ καὶ τὸ κομπολόϊ του, μερικὲς ἀχιβάδες κλπ., εἶναι τ' ἀναμνηστικὰ ποὺ καταλοιπα, ποὺ διατηροῦνται μὲ σεβασμὸ καὶ θρησκευτικὴν εὐλάβεια ἀπὸ τὶς καλογριὲς τοῦ μοναστηριοῦ. Χιλιάδες ἐπισκέπτες κάθε χρόνο παίρνουν τὴν ἀνηφοριά, ποὺ ἡλιοφῆ- νὰ προσκυνήσουν τὸν τάφο τοῦ τελευταίου Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας.

Η ΠΑΛΙΟΧΩΡΑ ΜΕ ΤΙΣ 365 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, βρίσκεται, στὸ γυμνὸ ὕψωμα ποὺ πυρπολεῖ καὶ ξεροψήνει ὁ καλοκαιρινὸς ἥλιος, ἡ μεσαιωνικὴ πολιτεία τῆς Αἴγινας. Τὰ ἐρείπια τῶν σπιτιῶν καὶ τῶν 365 ναῶν της θρίζονται κάτω ἀπὸ τὴν πυρωμένη ὄχνα τοῦ ἥλιου καὶ τὴν πνοὴ τοῦ ἀνέμου. Πυραγκάθια καὶ ἀομουσθρες φυτρώνουν στὸ γυμνὸ τοπίο, ἀνάμεσα στὰ σαπισμένα ἀγκωνάρια. Ἀκρίβες πετάνε μὲ τριγμὸ ἀπὸ πέτρα σὲ πέτρα κι' ἀγριοκοτσύφια συχνὰ-πυκνὰ μελωδοῦνε στὴν στυγνή, μελαγχολικὴ αὐτὴ ἐρημιά, ποὺ ἤτανε ἄλλοτε, 900 τόσα χρόνια, μεγάλη πολιτεία μὲ ναοὺς καὶ πλατεῖες.

ΟΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ

Ἡ συγκοινωνία μὲ τὰ νησιὰ τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ εἶναι πυκνοτάτη, καὶ ξεχωριστὰ ἀπὸ τὸν Μάη μέχρι τὰ μέσα Νοεμβρίου, ὁπότε καταλαγιάζει ἡ ἐκδρομικὴ καὶ τουριστικὴ κίνησι. Γιὰ τὴν ἀκτοπλοϊκὴ γραμμὴ Πειραιᾶ, Αἴγινα, Πόρο, Μέθανα κλπ., εἶναι δρομολογημένα τὰ βαποράκια «Ὕδρα», «Σαρωνίς», «Αἴγινα» (τηλ. 473-001 καὶ 41-109) τὸ «Μάχη» (τηλ. 488-240 καὶ 471-766). Τὸ «Χαρὰ» (τηλ. 472-700 καὶ 472-050) τὰ «Καμέλια», «Νεράϊδα» (πηλ. 40-637 καὶ 43-076). Τ' ἀκτοπλοϊκὰ καράβια σκεπάζουν τὴν διαδρομὴ Πειραιᾶ—Αἴγινα (17 ναυτικὰ μίλια — κάθε ναυτικὸ μίλι 1800 μέτρα) σὲ 1.30 —1.40. Παράλληλα πραγματοποιεῖ τὴν διαδρομὴ Πειραιᾶ—Αἴγινα τὸ φέρρυ-μπόουτ «Θαλάσσιος Λέων» (8.30 καὶ 14.30) τηλ. 42-498 καὶ 43-511. Δρομολόγια: ἀπὸ 8 π.μ. — 6 μ.μ. τιμὴ εἰσιτηρίου α' θέσι μὲ ἐπιστροφὴ δρ. 63, — 6' θέσι δρ. 38. Ἀπὸ τὴν Σουβάλα, στὰ βορεινὰ παράλια τῆς Αἴγινας, στὴν παραλία τῆς Ἁγίας Μαρίνας ταξιδεύουνε καθημερινὰ (4 δρομολόγια βαποράκια) μὲ τιμὴ εἰσιτηρίου δρ. 16. Ἡ Αἴγινα διατηρεῖ καὶ συντηρεῖ πυκνὴ ξεκοντὰ συγκοινωνία. Ἀπὸ τὴν πολιτεία λ.χ. νησιωτικὰ λεωφορεῖα πραγματοποιοῦν τὴν Σουβάλα, στὶς 5.30, 7.45, 9.30, 10.30, 11, 15.30, 17, 18.30, 19.30. Μιὰ δευτέρα γραμμὴ εἶναι: Αἴγινα, Ἅγιοι Ἀσώματοι, Μονὴ Νεκταρίου, Μεσαγρός, Ἀφαία, Ἁγία Μαρίνα, στὶς 5.30, 7.45, 9.30, 10.30, 11. 15, 12,15, 13.30, 15.30, 17, 19.30.

Τέλος, μιὰ τρίτη γραμμὴ εἶναι: Αἴγινα, Ἅγιος Βασίλειος, Μαραθώνας, Πέρδικα. Ἀντικρὺ στ' ἀκρωτήρι Πέρδικα βρίσκεται τὸ νησὶ Νέα Μονή, γιὰ τὸ ὁποῖο μιλήσαμε. (Τὰ δρομολόγια τῆς γραμμῆς αὐτῆς εἶναι στὶς 5.30, 10 π.μ. καὶ 15.30. Ἡ ἀφετηρία ὅλων τῶν λεωφορειακῶν γραμμῶν εἶναι στὴν παραλία. "Οσοι θέλουν ν' ἀπολαύσουν, τὶς πρωϊνὲς ἢ ἀπογευματινὲς ὧρες, θαλασσινὸ περίπατο ἢ διαδρομὴ γύρω ἀπὸ τὴν Αἴγινα, θὰ μταρχάρουν σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πεντέξη ξενυδλοια ποὺ πραγματοποιοῦνε τὴν διαδρομὴ Αἴγινα—Πέρδικα σὲ 40 λεπτά, Αἴγινα—Ἀγκίστρι σὲ 45 λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ Αἴγινα—νησάκι Νέας Μονῆς, ὅπου οἱ παραθεριστικὲς ἐγκαταστάσεις τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης, σὲ 40 λεπτά.

Τὰ δεντζινόπλοια ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν προβλῆτα τῆς Αἴγινας στὶς 5.30, στὶς 10 π.μ. καὶ 19.30 (τιμὴ εἰσιτηρίου δρ. 5—6). Στὴν παραλία τῆς πολιτείας εἶναι κι' ὁ σταθμὸς τῶν ταξὶ καὶ τὰ γραφικὰ μόνιππα ποὺ ἐξυπηρετοῦνε μὲ ρομαντικοὺς περιπάτους μέσα στὴν πόλι καὶ στὶς κοντινὲς ἐξοχὲς ὅσους θέλουνε νὰ θυμηθοῦνε τὸ παρελθὸν καὶ λατχαρούνε ν' ἀκούσουν τὸ ρυθμικὸ γκαλοπάρισμα τοῦ ἁλόγου στὴν ἄσφαλτο ἢ στὸ ἐξοχικὸ λιθόστρωτο.

ΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΙΓΙΝΑΣ

Στὴν Αἴγινα λειτουργοῦνε τὰ πιὸ κάτω ξενοδοχεῖα: «Μιράντα», Α' κατηγορίας,, σὲ κῆπο, κοντὰ στὴν πλάζ, δωμάτια 22 μὲ 40 κρεβάτια. Τιμὲς μονόκλινο δρ. 110, δίκλινο 138—125. «Μπράουν Ὁτὲλ» (Γ' κατηγορίας) στὴν πλάζ, δωμάτια 18, 35 κοεβάτια (τιμὲς μονοκλίνου δρ. 62, δικλίνου 87—96, μὲ ντοὺς ἰδιαίτερο δρ. 105—110. «Ἀκταῖον» (Γ΄ κατηγορίας) στὴν παραλία, δωμάτια 10, κρεβάτια 35, τιμὲς μονοκλίνου δρ. 35, δικλίνου δρ. 62, χρῆσις ντοὺς δρ. 3. «Ἀφαία» (Ε' κατηγ.) κοντὰ στὴν παραλία, δωμάτια 11 μὲ 22 κρεβάτια. Τιμὲς μονοκλίνου δρ. 38, δικλίνου 60 τρικλίνου δρ. 87. Διαθέτει πρόγευμα πρὸς δρ. 10. Στὴν πανέμορφη παραλία τῆς Ἁγίας Μαρίνας λειτουργεῖ τὸ ξενοδοχεῖο Γαλήνη (Γ' κατηγορίας) σὲ πευκόφυτο λόφο (δωμάτια 35 μὲ 65 κρεβάτια) μὲ ντούς, ζεστὰ καὶ κρύα νερά, λουτρὸ κοινόχρηστο. Τιμὲς γιὰ παραμονὴ 2 ἡμερῶν, τὸ μονόκλινο δρ. 70, πέραν τῶν 2 ἡμερῶν δρ. 66, τὸ δίκλινο δρ. 84—90. Λειτουργεῖ καὶ ἐστιατόριο. Παράλληλα, στὴν παραλία τῆς Ἁγίας Μαρίνας ἀργανώθηκαν 10 τουριστικὰ δωμάτια μὲ 37 κρεβάτια, στὸ πλαίσιο τοῦ θεσμοῦ «Ξενοδοχεῖον τοῦ Χωριοῦ», μὲ ἡμερήσιο ἐνοίκιο δρ. 25. Πληροφορίες Ὁμοσπονδία Ἐκδρομικῶν σωματείων — Δοαγατσανίου 4 τηλ. 234-107 καὶ 237-590.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐπιπλωμένα αὐτὰ δωμάτια, νοικιάζονται στὴν πομάτια ἀπὸ 40—50 δρ. ἢ 1200—1500 δρ. τὸν μῆνα, μὲ χρῆσι λουτροῦ καὶ κουζίνας. (Πληροφορίες κ. Στέλλα Μεγρέμη τηλ. 98 Αἴγινα). Τέλος, παραχωροῦνται σ' ἐκδρομεῖς ἢ περιηγητὰς δωμάτια γιὰ ἕνα μοναχὰ βράδυ δωρεὰν στὰ μοναστήρια «Χρυσολεόντισσα» (τὸ ὁποῖο διαθέτει γιὰ τὴν φιλοξενία τῶν ἐπισκεπτῶν 5 κελλιὰ μὲ 10 κρεβάτια), Ἁγίου Νεκταρίου, Ἁγίου Μηνᾶ καὶ Ἁγίας Αἰκατερίνης.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ, ΤΑΒΕΡΝΟΥΛΕΣ ΚΛΠ.

Τὰ καλλίτερα ἐστιατόρια στὴν πολιτεία τῆς Αἴγινας εἶναι τοῦ Γ. Ἀλεξίου, στὴν παραλία, καὶ τὸ «Μαριδάκι» κοντὰ στὴν Δημαρχία. Οἱ ἰδιότυπες αἰγινίτικες ταβέρνες, ἔχουν γιὰ σπεσιαλιτέ, τὴν κατσούλα, τὸ γνωστὸ αἰγινίτικο ὀρεκτικὸ ψάρι, ποὺ φιλοτεχνοῦνε ψητό, στὴν σχάρα, στὸ φουρνάκι, μὲ σάλτσα κλπ., κι' εἶναι πολὺ φθηνό. Τὰ ζαχαροπλαστεῖα τῆς Αἴγινας εἶναι μοντέρνα, ὅπως τὸ «Αἰάκειον», ἡ «Αἴγλη» τοῦ Καραγιάννη (στὴν παραλία). Πίσω ἀπὸ τὴν παραλία λειτουργοῦνε τὸ «Ξενίη», ὁ «Μπούλας» κλπ.

Οἱ ὁμορφότερες πλάζ τῆς Αἰγίνης εἶναι ἡ «Καραντίνα» Β.Δ. τῆς παραλίας, τὸ «Νησὶ τῆς Ἀφροδίτης» (Κολώνας) πίσω ἀπὸ τὴν ἀρχαία Κολώνα, μπροστὰ στὸ Δημοτικὸ Γυμναστήριο (Ν.Δ. τῆς πόλεως) στὴν περιοχὴ Φάρου, Αἰγινήτισσες (5 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν πόλι) κλπ. Στὴν δαντελωτὴ παραλία τῆς Ἁγίας Μαρίνας, λειτουργεῖ τὸ ἐξοχικὸ κέντρο «Γαλήνη». Ὁμορφες παραλίες γιὰ μπάνιο καὶ ἡλιοθεραπεία εἶναι ἡ Σουβάλα στὰ βορεινὰ τοῦ νησιοῦ, ἡ Πέρδικα, ἡ Καβουρότρα, τὸ Λιόντι, καὶ στὸ νησὶ τῆς Νέας Μονῆς.

"Οσοι διαθέτουν πλωτὸ μέσο, μποροῦνε νὰ πᾶνε καὶ στὸ νησάκι Ἀγκίστρι ποὺ βρίσκεται 3 χιλιόμετρα, δυτικὰ ἀπὸ τὸ Ἀκρωτήρι Πέρδικα.

Ἡ Αἴγινα, ποὺ βρίσκεται τόσο κοντὰ στὸν Πειραιᾶ, μὲ τὸ πλεονέκτημα τῆς πυκνοτάτης θαλασσινῆς συγκοινωνίας, εἶναι μοναδικὸς τόπος παραθερισμοῦ τῶν μετρίων οἰκονομικῶν μέσων, γιατὶ διαθέτει θαυμαστὸ κλίμα, εὔγευστο καὶ χωνευτικὸ νερό, λαχανικά, φρέσκα φάτειν διαύγεια, κρυσταλλένια νερὰ καὶ τόσα ἀξιοθέατα, ποὺ δὲν ἀφήνουνε τὸν παραθερισμὸ νὰ πλήξῃ, νὰ νοσταλγήσῃ τὴν ἀσφαλτο καὶ τὸ μπαϊθριο λαϊκὸ σινεμά, τὸ μπετὰν καὶ τὸν ἐκνευριστικὸ τροχό, ποὺ ἔγινε πληγὴ κι' ἐφιάλτης.

ΠΑΥΛΟΣ ΚΡΙΝΑΙΟΣ

Ἀπὸ τὸν 9ον π.Χ. αἰῶνα, οἱ καφεροὶ Αἰγινίτες, ἀπὸ τὸν φόβο τῶν ληστοπειρατῶν καὶ κουρσάρων ποὺ δυναστεύανε τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ὑποχρεωθήκανε νὰ κτίσουνε τὴν πολιτεία τους στὸ ὕψος τοῦ λόφου κι' ἔτσι νὰ μποροῦνε ν' ἀμυνθοῦν. Ὁ ἐπισκέπτης παραζαλίζεται μὲ τὸν δαίδαλο τῶν ἐρειπίων, ποὺ θυμίζουν Μυστρᾶ. Σπίτια μὲ λιακωτά, δρόμοι μὲ καλντερίμια, γκρεμισμένες ἐκκλησίες παρτυροῦνε τὴν ἀκμὴ τῆς Παλιοχώρας κατὰ τὴν Μεσαιωνικὴ ἐποχή. Οἱ ναοὶ αὐτοὶ ἦτανε τὰ μοναδικὰ μνημεῖα, ποὺ σωθήκανε τὸ 1537 μ.Χ. ἀπὸ τὴν καταστροφικὴ μανία τοῦ ξακουστοῦ ληστοπειρατὴ Χαϊρεντὶν Μπαρμπαρόσσα, ἀλλὰ καταστραφήκανε ἀργότερα ἀπὸ τοὺς Βενετοὺς (1654 μ.Χ.).

Στὶς ἐκκλησίες τῆς Παλιαχώρας, ποὺ διασώζονται μισοερειπωμένες, ὑπάρχουν ὡραῖες τοιχογραφίες ποὺ μελέτησε ὁ ἀείμνηστος ἀκαδημαϊκὸς-καθηγητὴς Γ. Σωτηρίου κι' ὁ σημερινὸς διευθυντὴς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Μανώλης Χατζηδάκις. Στὰ μέσα τοῦ 16ου αἰώνα, γεννήθηκε στὴν Αἴγινα ἀπὸ τὴν ἀρχοντικὴ οἰκογένεια τῶν Σιγούρων ὁ Ἅγιος Διονύσιος, ποὺ χρημάτισε ἐπίσκοπος τῆς Αἰγίνης. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἡ Αἴγινα ἔγινε πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν Γενάρη τοῦ 1826, ξεμπαρκάρησε στὸ νησὶ ὁ πρῶτος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ἰωάν. Καποδίστριας. Κι' ἔτσι, στὰ παλιότερα κτίριά της, προστεθήκανε τὰ καινούργια στρατιωτικὰ καὶ πολιτικά, ὅπως τοῦ Μαυροκορδάτου, Τρικούπη, Κοντοσταύλου, Κανάρη, Κουντουριώτη, Λυμπεροπούλου, Βαρδάκη. Τὴν ἴδια χρονιὰ ἱδρύθηκαν στὴν Αἴγινα ὀρφανοτροφεῖα, σχολεῖα, Ἐθνικὴ Τράπεζα, Τυπογραφεῖο, Νομισματοκοπεῖο (τόχει ἡ μοῖρα τῆς Αἴγινας νὰ κόβῃ μονέδα). Μουσεῖο, Βιβλιοθήκη. Τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1829, κυκλοφόρησε στὴν Αἴγινα τὸ πρῶτο νεοελληνικὸ νόμισμα, ὁ «Φοίνιξ». Ἀλλὰ σὲ λίγους μῆνες μεταφέρθηκε ἡ πρωτεύουσα στὸ Ναύπλιο, κι' ἔτσι ἔκλεισε ἡ καινούργια μοῖρα τοῦ νησιοῦ τοῦ Σαρωνικοῦ.

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ ΤΗΣ ΑΙΓΙΝΑΣ

Οἱ ἀρχαιόφιλοι μποροῦνε νὰ ἰδοῦνε, μὲ κατάλληλο ὁδηγό, τὰ λείψανα τοῦ προϊστορικοῦ καὶ κλασικοῦ μεγαλείου τῆς Αἴγινας. Μέσα στὴν πόλι βρίσκεται τὸ ἀρχαῖο ἐμπορικὸ λιμάνι, ποὺ ἀπλώθηκε κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, γιὰ νὰ γίνῃ τὸ σημερινό.

Στὴν Ν.Α. πλαγιὰ τοῦ λόφου, ὅπου βρίσκονται τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνα, κυττάζεις τὸ κοίλωμα τοῦ ὅπου ἤτανε ξακουστὸ θέατρο. Ψηλότερα εἶναι ἡ Κολώνα, τὸ μοναδικὸ ἀρχαῖο κατάλοιπο τοῦ Δωρικοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνα. Στὴν ἴδια περιοχὴ βρίσκονται τὰ λείψανα τοῦ Αἰακείου, τοῦ Ἀτταλείου, τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ πιὸ πάνω τοῦ Σταδίου. Στὴν Αἴγινα μπορεῖτε νὰ ἰδῆτε ἀκόμη καὶ θολωτοὺς μηκυναικοὺς τάφους. Ὡστόσο, οἱ σύγχρονοι παραθεριστὰ προτιμᾶνε νὰ κολυμπήσουν στὰ πεντακάθαρα νερὰ τῶν γραφικῶν παραλίων, νὰ καθήσουνε κάτω ἀπὸ τὴν σκιὰ τοῦ πεύκου, νὰ πιοῦνε ξανθὴ ρετσινούλα, νὰ τραγανίσουν φυστίκια. Ὁ παραθαλάσσιος λ.χ. συνοικισμὸς τῆς Αἴγινας, ἡ Βαγία, σὲ λίγα χρόνια θὰ μετεβλήθῃ σὲ Ντωβὶλ ἢ Μπιαρίτς, μὲ τὸ κῦμα τῶν κοσμοπολιτῶν τουριστῶν ποὺ θὰ τὴν ἀνακαλύψουν. "Ας εὐχηθοῦμε νὰ εἶναι μακρυὰ ἡ ἡμέρα αὐτὴ τῆς παραμορφώσεως τῆς εἰδυλλιακῆς Βαγίας. Ὡραῖες, δροσερὲς ἐξοχὲς στὴν Αἴγινα εἶναι ἀκόμα ἡ Κυφέλη, ἡ Καισάβετρα, τὸ Λιούτι, ἡ Σουβάλα. Παντοῦ χρυσίζει ἡ ψιλὴ ἀμμουδιὰ καὶ σφυρίζουν τὰ εὐλογημένα τζιτζίκια, ψυχὴ καὶ φλύαρη γλῶσσα τοῦ ἑλληνικοῦ καλοκαιριοῦ. Νὰ πᾶτε μὲ λίγα λεπτὰ στὴν Αἴγινα νὰ παραθερίσετε. Μὴν ἀνησυχεῖτε. Ὁ Πειραιᾶς εἶναι ἀντικρὺ κι' ὅμως τὸ νησὶ φαίνεται πὼς ἀπέχει τριακόσια τόσα χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ κοντινότερο ἀστικὸ κέντρο.

Ὁ ἐπιβλητικὸς Δωρικὸς Ναὸς τῆς Ἀφαίας στὴν Αἴγινα, ποὺ σχηματίζει ἰσοσκελὲς τρίγωνον μὲ τὴν Ἀκρόπολιν Ἀθηνῶν καὶ τὸν Ναὸν τοῦ Ποσειδῶνα στὸ Σούνιον. Ἀπὸ τὶς 36 δωρικὲς κολῶνες του σώζονται οἱ 20 ποὺ κρατᾶνε τὸ δωρικὸ ἐπιστύλιον. Βράγια καὶ πεῦκα πλαισιώνουν τὸν ἐξαίσιον ναὸν τῆς ἀρχαίας λατρείας.

Ο ΑΝΤΡΑΣ ΜΟΥ:

Ἡ Ντιὰν Τσιλέντο, ἡ σύζυγος τοῦ Σὴν Κόννερυ, μιλάει γιὰ τὸν ἄντρα της

Ἡ Ντιὰν Τσιλέντο, ἡ σύζυγος τοῦ Σὴν Κόννερυ, μιλάει γιὰ τὸν ἄντρα της.

Δὲν εἶναι εὔκολο γιὰ μιὰ γυναίκα νὰ εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ Τζέημς Μπὸντ—τοῦ κινηματογραφικοῦ φανομένου τῆς ἡμέρας, ποὺ προκαλεῖ θαυμασμό, ζωηρὲς συζητήσεις καὶ κριτικὲς σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Καὶ εἶναι ἀκόμα πιὸ δύσκολο, ὅταν κάτω ἀπὸ τὸν διάσημο «στάρ» κρύβεται (σύμφωνα τοὐλάχιστον μὲ τὶς ἐπίσημες βιογραφίες του) ἕνας τέως σωφὲρ φορτηγοῦ, ἕνας χρωματιστὴς φερέτρων, ἕνας χορευτὴς τῆς σειρᾶς, ἕνας ἀθλητὴς ἄρσεως βαρέων βαρῶν.

Εἶναι δύσκολο γιὰ μιὰ γυναίκα νὰ παίξη στὴ ζωὴ τὸ ρόλο τῆς συζύγου τοῦ Τζέημς Μπόντ, τοῦ «ἥρωα», ποὺ τὴ στιγμὴ τοῦ γάμου τους ἦταν ἕνας μέτριος ἠθοποιός, ἐνῶ ἐκεῖνη, ἡ Ντιάν, ἦταν κόλλας μιὰ γνωστὴ ἠθοποιός, καὶ κόρη τοῦ Ραφαὴλ Τσιλέντο, που εἶχε διακριθῆ γιὰ τὴ συμβολή του στὴν τροπικὴ ἰατρική.

Μὰ ὁ κινηματογράφος κάνει κάτι τέτοια παιχνίδια. Ἀπὸ τὴν μιὰ μέρα στὴν ἄλλη, ὁ ἀνώνυμος Σὴν Κόννερυ ἔγινε, στὸ ρόλο τοῦ πράκτορος 007, τὸ εἰδωλο ἑκατομμυρίων θεατῶν καὶ ἡ Ντιὰν Τσιλέντο πέρασε σὲ δεύτερη κατηγορία ἐνδιαφερόντος. Ἔτσι τώρα, ἀντὶ νὰ τὴν ρωτοῦν, ὅπως ἄλλοτε, ἂν θὰ ξαναγυρίση στὸ Μπροντγουαίη, ὅπου βραβεύτηκε σὰν ἡ καλύτερη ἠθοποιὸς τῆς χρονιᾶς, ἢ τὶ σκέπτεται γιὰ τὸν Ο' Νήλ καὶ τὸν Πιραντέλλο, τὴν ρωτοῦν ποιὲς εἶναι οἱ σχέσεις της μὲ τὸν ἄντρα της, τὶ τύπος εἶναι ὁ Σήν, ἂν ἔχη τύποτα τὸ κοινὸ μὲ τὸν Τζέημς Μπὸντ καὶ ἂν εἶναι ἀλήθεια πὼς πρόκειται νὰ χωρίσουν.

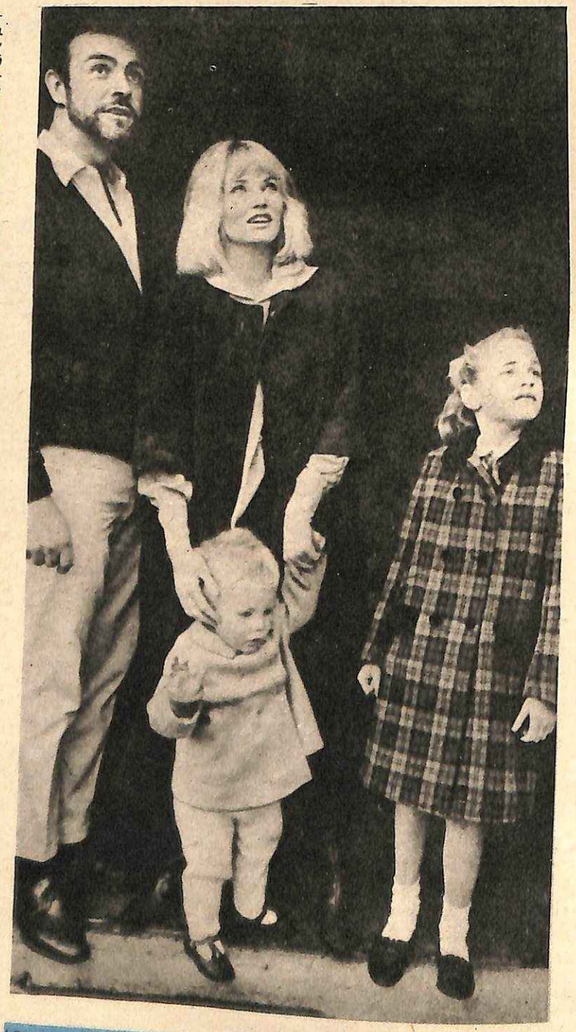
Μὰ ἡ Ντιὰν δὲν δέχεται συνήθως νὰ ἀπαντήση στὶς ἐρωτήσεις τῶν δημοσιογράφων, δὲν παραχωρεῖ συνεντεύξεις καί, στὶς φῆμες γιὰ ἕναν προσεχῆ χωρισμό της ἀπὸ τὸν Σήν, χαμογελᾶ μὲ ὕφος μυστηριώδες. Ξέρει πὼς αὐτὲς οἱ «εἰδήσεις» ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ τεχνάσματα τῆς μεγάλης διαφημιστικῆς καμπάνιας, που γίνεται σ' ὅλο τὸν κόσμο γύρω ἀπὸ τὸν Σὴν Κόννερυ, τὸν ἠθοποιὸ ποὺ ἐνσαρκώνει τόσο θαυμάσια τὸν ἥρωα τῆς ἡμέρας, τὸν καταπληκτικὸ Τζέημς Μπόντ. Ξέρει πὼς οἱ παραγωγοί, ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτη μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Σὴν στὸ ρόλο τοῦ πράκτορος 007, προσπάθησαν νὰ τὸν πείσουν νὰ χωρίση, γιατὶ θεωροῦσαν ἀντιδιαφημιστικὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀκατανίκητος κινηματογραφικὸς ἥρωας ἦταν στὴν πραγματικότητα ἕνας «καλὸς οἰκογενειάρχης». Μὰ ὁ Σὴν ἀρνήθηκε νὰ δεχτῆ ἕναν τέτοιον ὅρο, κ' ἔτσι οἱ διαφημιστὲς του ἀναγκάστηκαν νὰ ἀφοκεστοῦν σὲ μιὰ ἀδιάκοπα διαδεδομένη φήμη, ποὺ δημιουργεῖ στοὺς θαυμαστὲς καὶ ἰδιαίτερα στὶς θαυμάστριες τοῦ Κόννερυ τὸ σινεχὲς ἐρωτηματικό:

«Ὁ Σὴν Κόννερυ χωρίζει ἢ δὲν χωρίζει;». Ἕνα ἐρωτηματικὸ ποὺ προκαλεῖ ἀκόμα περισσότερο θόρυβο καὶ περιέργεια γύρω ἀπὸ τὸν μεγάλο «στάρ» τοῦ 1965.

Ἡ Ντιὰν τὰ ξέρει ὅλα αὐτὰ καὶ δὲν ἀνησυχεῖ. Ξέρει πὼς ὁ Σὴν εἶναι ἐρωτευμένος μόνο μαζί της, παρ' ὅλο ποὺ ὁ ρόλος τοῦ 007 τοῦ δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ σφίγγη στὴν ἀγκαλιά του τὶς ὡραιότερες ξανθιὲς τοῦ κόσμου.

Μὰ ἂς μὴν ξεχνᾶμε τὴν χαρακτηριστικὴ φράση τῆς Οὐάσουλι Ἄντρες, ὅταν τῆς ζήτησαν τὴ γνώμη της γιὰ τὸν Κόννερυ: «Ὅταν μὲ φιλοῦσε στὸ σέτ», εἶπε, «τὸ ἔκανε μὲ τόση παγερότητα, ὅπως ἕνας χειροῦργος ποὺ κάνει μιὰ χειρουργικὴ ἐπέμβαση».

Ὁ Κόννερυ, λοιπόν, δὲν φαίνεται νὰ συγκινῆται ἀπὸ τὶς ὡραῖες ξανθιὲς παρτεναίρ του, ὅσο κι' ἂν αὐτὸ μπορεῖ νὰ φαίνεται λίγο παράξενο. Εἶναι ἐρωτευμένος μόνο μὲ τὴ γυναίκα του, τὴν Ντιάν, καὶ λατρεύει τὸ ἀγοράκι, ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ τὸ γάμο τους, τὸν μικρὸ Τζάσον.

Ὁ Σὴν Κόννερυ μὲ τὴν οἰκογένειά του: Τὴ σύζυγό του Ντιάν, τὸν γιό τους Τζάσον καὶ τὴ Τζιοβάννα, κόρη τῆς Ντιὰν ἀπὸ τὸν πρῶτο σύζυγό της. Οἱ Κόννερυ κατοικοῦν σὲ βίλλα, 20 λεπτὰ ἔξω ἀπὸ τὸ Λονδίνο.

Πρὶν νὰ παντρευτῆ τὸν Σήν, ἡ Ντιὰν ἦταν παντρεμένη μὲ τὸν Ἰταλὸ σεναριογράφο Ἀντρέα Βόλπι καὶ εἶχε ἀποκτήσει μαζί του μιὰ κόρη. Ἀπὸ τὸν πρῶτο σύζυγό της χώρισε, λίγο καιρὸ πρὶν νὰ γνωριστῆ μὲ τὸν ἄγνωστο τότε Ἄγγλο ἠθοποιό.

Τώρα ἡ Ντιὰν Τσιλέντο γυρίζει στὴν Ἰταλία ἕνα φίλμ. Στὸ διάστημα αὐτοῦ τοῦ γυρίσματος, δέχτηκε νὰ δώση μιὰ συνέντευξη σὲ μιὰ Ἰταλίδα δημοσιογράφο καὶ νὰ μιλήση γιὰ τὴν οἰκογενειακή της ζωὴ καὶ γιὰ τὸ σύζυγό της.

ΕΡ: Πότε καὶ πῶς γνωρίσατε τὸν ἄντρα σας;

ΑΠ: Τὸν γνώρισα πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια, στὴν ἀγγλικὴ τηλεόραση. Παίξαμε ἕνα δρᾶμα τοῦ Ο' Νήλ. Ἐγὼ σὰν πρωταγωνίστρια, ἐκεῖνος στὸ ρόλο ἑνὸς Ἰρλανδέζου ναύτη.

ΕΡ: Τί σᾶς ἔκανε ἐντύπωση ὅταν τὸν εἴδατε γιὰ πρώτη φορά;

ΑΠ: Τὸν κύτταξα μόνο ὅπως κυττάζει κανεὶς ἕνα συνάδελφο, καὶ γι' αὐτὸ δὲν τοῦ ἔδωσα μεγάλη σημασία. Μὰ θυμᾶμαι ὅτι σκέφτηκα: «Ποιός ξέρει γιατὶ περπατᾶ μὲ τοὺς ὤμους τόσο ψηλά». Ἀργότερα κατάλαβα πὼς αὐτὸ ὀφειλόταν στοὺς μῦς του. Γιατὶ ὁ Σήν, πρὶν νὰ γίνη ἠθοποιός, εἶχε κάνει παλλὰ ἐπαγγέλματα, ἀνάμεσα δὲ στὰ ἄλλα ἐπιδόθηκε γιὰ ἕνα διάστημα στὴν ἄρσι βαρέων βαρῶν. Γι' αὐτὸ οἱ ὦμοι του εἶχαν πιὸ ἀνεπτυγμένους μῦς ἀπὸ τὸ κανονικό.

ΕΡ: Καὶ πότε τὸν ξανάδατε;

ΑΠ: Ἦλθε νὰ μὲ βρῆ στὸ σπίτι, γιὰ νὰ συζητήσουμε τὸ σενάριο. Κάποιος θὰ τοῦ εἶχε πῆ, φαίνεται, πὼς ἤμουν πολὺ σνόμπ καὶ γι' αὐτό, μόλις μπῆκε, ἀντὶ νὰ καθήση σὲ μιὰ πολυθρόνα, κάθησε χάμω, στὸ χαλὶ καὶ ἄρχισε νὰ μιλᾶη γιὰ τὸ σενάριο, σίγουρος πὼς μὲ εἶχε σκανδαλίσει. Ἐγὼ ἀντίθετα, φέρθηκα σὰν νἄβριοσκα τὴ συμπεριφορά του ἀπόλυτα φυσική.

ΕΡ: Καὶ ποιό ἦταν τὸ πρῶτο προτέρημα ποὺ διαπιστώσατε σ αὐτόν;

ΑΠ: Ἡ τιμιότητα. Κι' ἔπειτο ἦταν διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἠθοποιούς, γιατὶ ἔδινε σημασία μόνο στὰ ἀληθινὰ πράγματα τῆς ζωῆς καὶ ὄχι στὶς ἀνοησίες ἐκεῖνες ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν κόσμο τοῦ θεάματος.

ΕΡ: Ἐξακολουθήσατε νὰ διαπιστώνετε αὐτὰ τὰ προτερήματα καὶ ὅταν τὸν παντρευτήκατε;

ΑΠ: Ναί. Τώρα δυσαρεστεῖται πολὺ ποὺ εἶναι ἀναγκασμένος νὰ ἀσχολῆται κι' αὐτὸς μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀνόητα πράγματα, ποὺ ἀποτελοῦν ἕνα «καθῆκον» γιὰ κάθε διάσημο ἠθοποιό.

ΕΡ: Ποιός ἀπὸ τοὺς δυό σας ἄρχισε νὰ φλερτάρη τὸν ἄλλο;

ΑΠ: Αὐτὴ ἡ ἐρώτησι εἶναι πολὺ προσωπική. Ὁπωσδήποτε, μπορῶ νὰ σᾶς πῶ πώς, ἐκείνη τὴν περίοδο, ἐγὼ ταξίδευα πολὺ καί, κάθε φορὰ ποὺ γύριζα στὸ Λονδίνο, τὸν εὕρισκα νὰ μὲ περιμένη στὸ ἀεροδρόμιο. Μοῦ ἔγραφε καὶ μεγάλα γράμματα.

ΕΡ: Ὁ σύζυγός σας προσέχει αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν στὸ σπίτι ἢ ὄχι;

ΑΠ: Ἀρκετά. Ἕνα πρᾶγμα εἶναι βέβαιο: Πὼς δὲν τοῦ ἀρέσουν οἱ ξένοι ἄνθρωποι στὸ σπίτι. Τώρα ποὺ ἔχει γίνει διάσημος, τοῦ συμβαίνει συχνὰ νὰ τὸν ἀκολουθοῦν καὶ νὰ τὸν κατασκοπεύουν νεαρὲς θαυμάστριες καὶ θαυμαστές. Αὐτὸ τὸν ἐνοχλεῖ πολύ, γιατὶ θέλει νὰ ἔχη μιὰ πραγματικὴ ἰδιωτικὴ ζωή.

ΕΡ: Ἔχει καμμιὰ μανία;

ΑΠ: Ἔχει μιὰ μοναδική, ἂν μπορῆ βέβαια νὰ θεωρηθῆ μανία: Τοῦ ἀρέσει νὰ τηγανίζη πατάτες. Καὶ τὸ καταφέρνει μὲ τρόπο θαυμάσιο. Δὲν ἔχω φάει ποτὲ ὡραιότερες τηγανιτὲς πατάτες, ἀπὸ κεῖνες ποὺ τηγανίζει ὁ Σήν.

ΕΡ: Ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν τρόπο ποὺ ντύνεστε καὶ χτενίζεστε;

ΑΠ: Ναί, δὲν ἀρκεῖται νὰ μὲ συμβουλεύη, ἀλλὰ μὲ ἀναγκάζει νὰ ντύνωμαι ὅπως ἀρέσει σ' αὐτόν. Θέλει νὰ εἶμαι σὶκ καὶ προσέχει κάθε φορὰ ποὺ φορῶ ἕνα καινούργιο φόρεμα.

ΕΡ: Ἡ ἐπιτήδευσι μὲ τὴν ὁποία ντύνεται στὰ φίλμ τοῦ Τζέημς Μπόντ, τὸν ἔχει ἐπηρεάσει καὶ στὴν ἰδιωτικὴ ζωή του;

ΑΠ: Μπορῶ νὰ πῶ μόνο πὼς ντύνεται μὲ ἀρκετὸ γοῦστο καὶ τοῦ ἀρέσει τὸ σπὸρ ντύσιμο.

ΕΡ: Σᾶς συνοδεύει στὴ μοδίστρα, ὅταν πρόκειται νὰ ἀγοράσετε φορέματα;

ΑΠ: Ὄχι. Μὰ μερικὲς φορὲς μοῦ ἔχει ἀγοράσει αὐτὸς φορέματα τοῦ γούστου του. Τὸ παράξενο εἶναι πὼς τὰ παίρνει πάντα ἕνα νούμερο μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ δικό μου!

ΕΡ: Ἐσεῖς τὸν συνοδεύετε στὸ ράφτη του;

ΑΠ: Τὸν συνώδευσα μιὰ φορὰ μόνο, γιατὶ ἤθελε ἕνα κοστούμι ἀπὸ ἄσπρο λινὸ καὶ ζήτησε τὴ συμβουλή μου. Τώρα, στὶς Μπαχάμας, τὸ ἔστειλε στὸ καθαριστήριο νὰ τοῦ τὸ καθαρίσουν καὶ τοῦ τὸ κατέστρεψαν. Στενοχωρήθηκε πάρα πολύ.

ΕΡ: Βγαίνετε συχνὰ μαζί;

ΑΠ: Πολὺ συχνά, μπορῶ νὰ πῶ πάντα.

ΕΡ: Πῶς φέρεται στὸ γιό σας;

ΑΠ: Τὸν λατρεύει. Ὁ Τζάσον εἶναι μόνο δύο χρόνων, μὰ ὁ Σὴν τοῦ φέρεται ἄλλες φορὲς σὰν νὰ ἦταν σωστὸς ἄντρας καὶ ἄλλες φορὲς σὰν νὰ ἦταν νεογέννητο. Εἶναι πραγματικὰ τρελλὸς μαζί του.

ΕΡ: Ὅταν δὲν ἐργάζεται, πῶς περνᾶ τὸν καιρὸ του στὸ σπίτι;

ΑΠ: Ὅπως ὅλοι οἱ ἄντρες αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ὅταν βρίσκωνται στὸ σπίτι. Τοῦ ἀρέσει πολὺ νὰ παίζουμε μαζὶ σκάκι.

ΕΡ: Κοιμᾶστε στὸ ἴδιο δωμάτιο; Καὶ ἂν ναί, πῶς φέρεται ὁ σύζυγός σας ἀντίκου στὰ διάφορα μικρὰ προβλήματα, ὅπως τὸ ἀνοιχτὸ ἢ τὸ κλειστὸ παράθυρο, τὸ φῶς ἢ τὸ σκοτάδι, τὶς περισσότερες ἢ τὶς λιγότερες κουβέρτες;

ΑΠ: Μὰ τί ἐρωτήσεις; Ὁπωσδήποτε ἄς δοῦμε: Ναί, κοιμόμαστε στὸ ἴδιο δωμάτιο. Ὅσο γιὰ τὰ παράθυρα, ἔχουμε συνηθίσει νὰ τὰ ἀφήνουμε ἀνοιχτά. Ἐκεῖ ποὺ δὲν συμφωνοῦμε καθόλου, εἶναι στὶς κουβέρτες. Ἐγὼ κοιώνω, ἐνῶ ἐκεῖνος, σὰν τέλειος Σκωτσέζος, δὲν κοιώνει ποτέ. Γι' αὐτό, γιὰ μὴ σᾶς φανῆ παράξενο τὸ ὅτι ἐγὼ σκεπάζομαι μὲ ἕνα βουνὸ κουβέρτες κι' ἐκεῖνος μὲ καμμιά.

ΕΡ: Ὅταν δέντηκε νὰ παίξη τὸ ρόλο τοῦ Τζέημς Μποντ, εἶχε προβλέψει τὴ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία ποὺ τὸν περίμενε;

ΑΠ: Ὄχι.

ΕΡ: Καὶ πῶς ἀντέδρασε στὴν τόσο ξαφνικὴ διασημότητα;

ΑΠ: Μὲ ἐκπληξι, ἀλλὰ χωρὶς ταραχή.

ΕΡ: Ἡ ἐπιτυχία ἐπέδρασε στὸ χαρακτῆρα του, στὸν τρόπο ποὺ φέρεται σ'ἐσᾶς καὶ στοὺς ἄλλους;

ΑΠ: Ἡ ἐπιτυχία ἀλλάζει πάντοτε, ἔστω καὶ λίγο, τὸ χαρακτήρα τῶν ἀνθρώπων. Γιὰ τὸ σύζυγό μου, μπορῶ νὰ σᾶς πῶ, πὼς μερικὰ πράγματα δὲν τὸν εὐχαριστοῦν. Ὅπως π.χ. τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κόσμος τοῦ φέρεται σὰν νὰ εἶναι ὁ Τζέημς Μπόντ, γιατὶ καταλαβαίνει πὼς ὁ ρόλος του εἶναι πιὸ σημαντικὸς ἀπ' αὐτόν. Ὅσο γιὰ μιὰ ἀλλαγὴ στὸν τρόπο ποὺ φέρεται πρὸς ἐμένα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, δὲν ἔχω παρατηρήσει τίποτα τέτοιο. Εἶναι πάντοτε ὁ ἴδιος. Ἡ ἐπιτυχία δὲν ἐπέδρασε καθόλου ἐπάνω του.

ΕΡ: Ὁ σύζυγός σας ἔχει ὅπλα στὸ σπίτι;

ΑΠ: Εἴχαμε ἕνα ρεβόλβερ ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ποὺ ὑπάρχουν. Ἀλλὰ μᾶς τὸ ἔκλεψαν.

ΕΡ: Ὅταν ὁ σύζυγός σας πρόκειται νὰ φύγη, ἐτοιμάζει τὶς ἀποσκευές του ἀπὸ μέρες;

ΑΠ.: Τὶς ἑτοιμάζει τὴν τελευταία στιγμὴ καὶ συνήθως τὸν βοηθῶ ἐγώ.

ΕΡ.: Μπροστὰ σὲ μιὰ ξαφνικὴ δυσκολία, ἀντιδρᾶ μὲ θυμὸ ἢ μὲ ἠρεμία;

ΑΠ.: Θυμώνει, καὶ μὲ τὸ πάροα πάνω μάλιστα!

ΕΡ.: Εἶναι ζηλιάρης;

ΑΠ.: Ναί. Εἶναι Σκωτσέζος, καὶ οἱ Σκωτσέζοι δὲν ἀνέχονται νὰ χάνουν τίποτα ἀπὸ κεῖνα ποὺ ἔχουν.

ΕΡ.: Μετάνοιωσε ποτὲ ποὺ σᾶς παντρεύτηκε;

ΑΠ.: Σὲ μένα δὲν εἶπε ποτὲ τίποτε τέτοιο. Γιατὶ δὲν ρωτᾶτε τὸν ἴδιο;

ΕΡ: Ἡ πεῖρα διδάσκει, πὼς διὼ ἠθοποιοὶ σὲ μιὰ οἰκογένεια εἶναι πολλοὶ καὶ πὼς σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ὁ γάμος ναυαγεῖ εὔκολα. Πῶς λύσατε αὐτὸ τὸ πρόβλημα;

ΑΠ.: Γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ δὲν δέχτηκα πολλὴ ἐργασία, ἀρνήθηκα πολλὲς προσφορὲς γιὰ νὰ μένω κοντὰ στὸν Σὴν κ' ὕταν ταξίδευε γυρνοῦσα μαζί του. Τώρα ξαναρπίγαινα μαζί του. Τώρα ξαναρχίσα νὰ ἐργάζωμαι κάθε τόσο, ἀλλὰ κρατᾶμε μιὰ συνεχῆ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία.

ΕΡ.:Πῶς ἀποφασίσατε νὰ ξαναεργαστῆτε;

ΑΠ.: Μὰ εἶμαι ἠθοποιός!..

ΕΡ.: Τελευταία, ἔγινε λόγος γιὰ μιὰ κόρη τοῦ γάμου σας. Μήπως εἶναι γι' αὐτό;

ΑΠ.: Τὸ διάβασα κ' ἐγὼ στὶς ἐφημερίδες. μὰ σᾶς βεβαιώνω πὼς δὲν ὑπάρχει ἀπολύτως καμμιὰ τέτοια κόρη.

ΕΡ.: Ἔχετε συχνὰ διαφορετικὲς γνῶμες; Καὶ συνήθως ποιὸς εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ δίνει τὸ δίκιο στὸν ἄλλο;

ΑΠ.: Μὰ τέτοια πράγματα δὲν ὑπολογίζονται, ἀνάμεσα σὲ δυὸ συζύγους ποὺ ἀγαπιοῦνται. Ὅταν προγένη ἡ καταιγίδα, ὅλα ξαναγίνονται ὅπως πρίν.

ΕΡ.: Ὑπάρχει τίποτα ποὺ νὰ ἐνοχλῆ ξεχωριστὰ τὸν ἄντρα σας στὸ σπίτι;

ΑΠ.: Ὄχι, δὲν ἔχω καταλάβει τίποτα τέτοιο.

ΕΡ.: Ὁ σύζυγός σας ἀκολουθεῖ καμμιὰ δίαιτα;

ΑΠ.: Ὄχι, δὲν ἀκολουθεῖ δίαιτα. Τρώει ἀπ' ὅλα ὅσα τοῦ ἀρέσουν. Ἂν τὸ βάρος του αὐξηθῆ περισσότερο ἀπ' ὅσο πρέπει, περιορίζει τὴν ποσότητα τῶν φαγητῶν του γιὰ μερικὸ καιρό. Μὰ αὐτὸ τὸ κάνουν ὅλοι οἱ ἠθοποιοί.

ΕΡ.: Ἔχει γοῦστο στὸ τραπέζι;

ΑΠ.: Δὲν εἶναι λαίμαργος, ἀλλὰ ξέρει νὰ διαλέγη πάντα ἐκλεκτὰ φαγητά.

ΕΡ.: Τοῦ ἀρέσει νὰ μαγειρεύη;

ΑΠ.: Ὤ, ὄχι! Ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὶς περίφημες τηγανιτὲς πατάτες!

ΕΡ.: Θυμᾶται τὶς διάφορες οἰκογενειακὲς ἐπετείους;

ΑΠ.: Ναί. Καὶ ἂν βουσκώμαστε πολὺ μακρυά, μοῦ τηλεφωνεῖ. Διαφορετικά, προσπαθοῦμε νὰ συναντηθοῦμε.

ΕΡ.: Τί κάνει ὁ σύζυγός σας, ὅταν γυρίζη στὸ σπίτι τὸ βράδυ;

Ο ΤΖΕΗΜΣ ΜΠΟΝΤ

Ὁ Σὴν Κόννερυ μὲ τὴ σύζυγό του Ντιὰν Τσιλέντο. Χωρὶς μακιγιάζ, ὁ δημοφιλέστατος ἠθοποιὸς εἶναι πολὺ διαφορετικὸς ἀπ' ὅπως τὸν βλέπουμε στὰ φίλμ τοῦ Τζέημς Μπόντ. Στὸ σέτ, κρύβει τὴν κάπως προγωρημένη φαλάκρα του μὲ μιὰ μικρὴ περούκα.

Ὁ Σὴν ἀγκαλιάζει μὲ τρυφερότητα τὴν σύζυγό του Ντιάν. Εἶναι ἐρωτευμένος μόνον μαζί της.

ΑΠ.: Ἀρκετά.

ΕΡ.: Τοῦ ἀρέσουν τὰ ἀνέκδοτα;

ΑΠ.: Τοῦ ἀρέσουν νὰ τὰ ἀκούῃ, μὰ αὐτὸς δὲν τὰ διηγεῖται σχεδὸν ποτέ.

ΕΡ.: Ὅταν ἐσεῖς ἢ τὸ παιδί σας εἶστε ἀδιάθετη, ὁ σύζυγός σας ἀνησυχεῖ;

ΑΠ.: Καὶ βέβαια!

ΕΡ.: Ὁ σύζυγός σας φοβᾶται τὰ γηρατειά;

ΑΠ.: Ὅπως ἄλοι γενικὰ οἱ ἠθοποιοί, νομίζω.

ΕΡ.: Ποιὸς παίρνει πρωτοβουλίες στὸ σπίτι;

ΑΠ.: Σᾶς εἶπα καὶ πάλι πὼς ὑπάρχει κάποιος ποὺ φροντίζει τὸ σπίτι μας, γιατὶ ἐμεῖς ἐργαζόμαστε καὶ οἱ δυό.

ΕΡ.: Ὁ ἄντρας σας κυττάζει ἂς ἄλλες γυναῖκες, στὸ δρόμο;

ΑΠ.: Μᾶλλον οἱ γυναῖκες κυττάζουν αὐτόν.

ΕΡ.: Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τοῦ κάνει μεγαλύτερη ἐντύπωση στὶς γυναῖκες;

ΑΠ.: Γι' αὐτὸ θἄπρεπε νὰ ρωτήσετε τὸν ἴδιο.

ΕΡ.: Ἐνθουσιάζεται εὔκολα;

ΑΠ.: Ἐνθουσιάζεται ὅταν ὑπάρχῃ λόγος νὰ ἐνθουσιαστῇ γιὰ κάτι.

ΕΡ.: Στὸ σπίτι τοῦ ἀρέσει νὰ τὸν ὑπηρετοῦν ἢ εἶναι ἕνας ἄνθρωπος αὐτόνομος;

ΑΠ.: Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος βρίσκεται στὸ σπίτι του, προσπαθεῖ νὰ ζῇ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ ἄνετα, ἰδιαίτερα ὅταν γυρίζῃ ἀπὸ μιὰ κοπαστικὴ ἐργασία.

ΕΡ.: Ἀφοῦ κ' ἐσεῖς εἶστε ἠθοποιός, ὁ σύζυγός σας συζητάει μαζί σας τὶς προτάσεις ποὺ τοῦ κάνουν;

ΑΠ.: Καὶ βέβαια, συζητᾶμε πάντα τὶς προτάσεις ποὺ κάνουν στὸν ἕνα ἢ στὸν ἄλλο.

ΕΡ.: Ὅταν χτυπάῃ τὸ τηλέφωνο, ποιὸς ἀπαντᾶ ἀπὸ τοὺς δυό;

ΑΠ.: Ὑπάρχει πάντοτε κάποιος ἀπὸ τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικὸ ποὺ σηκώνει τὸ ἀκουστικό. Ὁπωσδήποτε ὁ ἄντρας μου δὲν συμπαθεῖ σὲ νὰ μιλῇ σ' αὐτό. Τί ἄλλο θέλετε νὰ μάθετε;

ΕΡ.: Μόνο πῶς χαρακτηρίζετε τὸ σύζυγό σας.

ΑΠ.: Γιὰ μένα, εἶναι συμπαθητικός, ἐλκυστικός, μοναδικός.

ΑΠ.: Τίποτα τὸ ξεχωριστό. Εἶναι ἕνας σύζυγος ποὺ γυρίζει στὸ σπίτι. Ἂν ἔχουμε ἀποφασίσει νὰ περάσουμε τὴ βραδυιὰ μας ἔξω, ἑτοιμαζόμαστε γιὰ νὰ βγοῦμε. Ἂν τὸ ἄλλο πρωὶ πρέπει νὰ σηκωθῇ νωρὶς γιὰ νὰ ἐργαστῇ, μένουμε στὸ σπίτι.

ΕΡ.: Ὅταν ἔχῃ μιὰ ἀνησυχία, σᾶς μιλάει γι' αὐτήν;

ΑΠ.: Καὶ βέβαια, ὅταν ἔχουμε μιὰ ἀνησυχία μιλᾶμε γι' αὐτὴν ὁ ἕνας στὸν ἄλλο. Εἶναι ὁλότελα φυσικὸ ἀνάμεσα σὲ δυὸ συζύγους.

ΕΡ.: Ὁ σύζυγός σας ἀλλάζει εὔκολα ψυχικὴ διάθεση;

ΑΠ.: Ὄχι, νομίζω ὄχι.

ΕΡ.: Ὅταν ἐκεῖνος εἶναι ἐκνευρισμένος, ἐσεῖς τὸ καταλαβαίνετε;

ΑΠ.: Μὰ τί ἐρώτησι! Καὶ βέβαια τὸ καταλαβαίνω.

ΕΡ.: Ὁ σύζυγός σας σᾶς φέρεται μὲ αὐταρχικότητα ἢ μὲ γλυκύτητα;

ΑΠ.: Μὰ γιατὶ προσπαθεῖτε νὰ μάθετε τὸ χαρακτῆρα τοῦ Σὴν μέχρι τὶς τελευταῖες λεπτομέρειες;

ΕΡ.: Ἂν κατὰ τύχη χαλάσῃ κάτι στὸ σπίτι, π.χ. ἕνα ρουμπινέττο ἢ ἡ ἠλεκτρικὴ ἀσφάλεια, προσπαθεῖ νὰ τὸ διορθώσῃ;

ΑΠ.: Ὅπως ξέρετε, ἐργαζόμαστε καὶ οἱ δυό καὶ ἑπομένως ὑπάρχει πάντα κάποιος στὸ σπίτι, ποὺ ἀσχολεῖται γιὰ νὰ διορθώνῃ ἐκεῖνα ποὺ χαλοῦν.

ΕΡ.: Ἔχει πολλοὺς φίλους ὁ ἄντρας σας;

ΑΠ.: Ἔχουμε ἀρκετοὺς φίλους, μὲ τοὺς ὁποίους συναντιόμαστε ὅταν ἔχουμε καιρό. Αὐτὸ εἶναι ὅλο.

ΕΡ.: Ὁ σύζυγός σας κυττάζει τὴν τηλεόρασι;

ΑΠ.: Ναί, καμμιὰ φορά, ὅταν βρίσκεται στὸ σπίτι.

ΕΡ.: Ποιὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐλάττωμά του;

ΑΠ.: Μὴν κάνετε τέτοιες ἐρωτήσεις, σᾶς παρακαλῶ.

ΕΡ.: Κατὰ τὴ γνώμη σας, ποιὸς ἀπὸ τοὺς ρόλους ποὺ ἔπαιξε ὁ σύζυγός σας στὸ θέατρο ἢ στὸν κινηματογράφο, ταιριάζει περισσότερο μὲ τὸν πραγματικὸ ἑαυτό του;

ΑΠ.: Δὲν ἔκανα ποτὲ στὸν ἑαυτό μου μιὰ τέτοια ἐρώτησι. Ὁ Σὴν εἶναι θαυμάσιος σὲ ὅλους τοὺς ρόλους ποὺ ὑποδύεται, μὰ ποτὲ δὲν σκέφθηκα πῶς κάποιον ἀπ' αὐτοὺς τὸν ἀποδίδει ὅπως εἶναι πραγματικά.

ΕΡ.: Ἐσεῖς πῶς ἐξηγεῖτε τὴν ἐπιτυχία τοῦ συζύγου σας;

ΑΠ.: Καὶ γιατὶ θἄπρεπε νὰ τὴν ἐξηγήσω ἐγώ; Ἔχουν γράψει χιλιάδες ἄρθρα γιὰ τὸν Σὴν Κόννερυ καὶ τὸ φαινόμενο τῆς ἐπιτυχίας του.

ΕΡ.: Ὁ σύζυγός σας εἶναι ἕνας καλὸς συζητητής;

Ὁ Σὴν Κόννερυ λατρεύει τὸ γιό του Τζάσον, ποὺ εἶναι δύο χρόνων. Τώρα ὁ διάσημος «σταρ» γυρίζει τὸ τέταρτο φίλμ τῆς σειρᾶς «Τζέημς Μπόντ», μὲ τὸν τίτλο «Ἐπιχείρησι Κεραυνός».

Γιὰ ἕνα καρπούζι

ΤΟΥ ΧΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΔΕΝ ξέρω ἐσεῖς πῶς τὰ πᾶτε μὲ τὰ καρπούζια, ἀλλὰ ἐγὼ ἄχω μιὰ φοβερὴ ἀτυχία. Δὲν θυμᾶμαι δηλαδὴ ποτὲ νὰ πῆρα ἕνα καρπούζι τῆς ἀπολύτου ἀρεσκείας μου, ποὺ νὰ μὲ ἐνθουσίασε. Ἀφοῦ μερικὲς φορές, μοῦ περνάει ἡ ἰδέα, ὅτι τὸ κάνουν ἐπίτηδες οἱ μανάβηδες. Γιὰ βέβαια θὰ μοῦ πῆτε ὅτι εἶμαι ἕνας ὑπερβολικὸς τύπος, ἀπὸ κεῖνους τοὺς γκρινιάρηδες ποὺ κάθονται καὶ τὰ λεπτολογοῦν ὅλα σὲ σημεῖο ἐκνευριστικό.

Κι' ὅμως, δὲν εἶναι ἔτσι τὰ πράγματα. Ἕνα καρπούζι, ἀγαπητοί μου, ἔχει ὑποχρέωσι νὰ εἶναι καρπούζι σωστὸ καὶ τίμιο καὶ συνεπὲς μὲ τὸν προορισμό του καὶ τὴν ἀποστολή του. Δηλαδὴ γλυκὸ καὶ κόκκινο. Διότι ὁ κάθε χριστιανὸς δὲν εἶναι κορόϊδο νὰ τὸ φορτώνεται, κι' ὅταν τ' ἀνοίγη στὸ σπίτι του νὰ διαπιστώνῃ ὅτι κουβαλοῦσε, ἀντὶ γιὰ καρπούζι, κολοκύθι. Τέλος πάντων, αὐτὲς εἶναι οἱ ἀπόψεις μου σχετικῶς μὲ τὰ καρπούζια καὶ σᾶς συμβουλεύω νὰ τὰ προσέχετε, γιατὶ μπορεῖ καμμιὰ φορὰ νὰ σᾶς κοστίσῃ πολὺ ἀκριβὰ ἕνα καρπούζι, ὅπως κόστισε καὶ σὲ μένα. Καὶ μάλιστα αὐτὸ τὸ κόστος μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι οἰκονομικό, ἀλλὰ συναισθηματικό. Καὶ νά πῶς ἄρχισε αὐτὴ ἡ ἱστορία.

★

Ὁ κύριος Περίανδρος ὑπῆρξε ἕνας θαυμάσιος κύριος — τώρα εἶναι γαϊδούρι — μὲ μπόλικο μουστάκι καὶ αὐστηρὸ πρόσωπο. Κάποτε λοιπόν, ἦρθε καὶ στάθηκε στὴν εἴσοδο τῆς πολυκατοικίας ποὺ μένω — ἔχω τὸ πιὸ μικρὸ διαμέρισμα — διάβασε τὸ ἐνοικιοστήριο, πλήρωσε ὅσο τοῦ εἶπανε καὶ κουβαλήθηκε μὲ τὰ πράγματά του καὶ τὴν μονάκριβη κόρη του ποὺ τὴν φώναζε Ἀλίκη. Στὸ κουβάλημα βοήθησα κι' ἐγὼ πάρα πολὺ κι' ἐπειδὴ εἶμαι ὁ τύπος ποὺ «τραβάω», τὸ αἴσθημά μου μὲ τὴν Ἀλίκη, φούντωσε ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα κι' ὅλας. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ἀλίκη δὲν εἶχε μυστικὰ ἀπὸ τὸ μπαμπά της, τοῦ εἶπε σχετικά· μὲ κάλεσε ὁ κύριος Περίανδρος καὶ τὸ ζήτημα ἐλήξε μὲ πολλὰ χαμόγελα κι' εὐχές. Φεύγοντας ὅμως ἐκεῖνο τὸ βράδι, μὲ συνώδευαν ὡς τὸ ἀσανσὲρ καί, καθὼς λέγαμε τὰ τελευταῖα μας λογάκια, ἔκανα ἔτσι κι' ἔβαλα τὸ χέρι στὴ μέση μου. Τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ δείξανε ἦτανε συγκινητικό.

—Τί ἔπαθες; ρώτησε ἡ Ἀλίκη. Πονάει ἡ μέση σου;

—Μπά, δὲν εἶναι τίποτα, εἶπα. Πότε - πότε μὲ ἐνοχλεῖ λιγάκι.

—Δὲν ἀποκλείεται νὰ σὲ πείραξε ἀπὸ τὴν προχθεσινὴ μετακόμισι, εἶπε ὁ κύριος Περίανδρος. Σήκωσες πολλὰ βάρη. Πάντως, μιὰ καὶ σὲ πειράζει πότε - πότε, ὅπως λές, νὰ τρῶς καρπούζι, τὸ ὁποῖον καθαρίζει τὰ νεφρά.

Τοὺς εὐχαρίστησα γιὰ τὴν συμβουλή τους καὶ κατέβηκα στὸ μικρό μου διαμέρισμα γιὰ νὰ κοιμηθῶ.

★

Τὸ πρωὶ συναντήθηκα στὴν εἴσοδο μὲ τὸν κύριο Περίανδρο καὶ μοῦ ὑπενθύμισε ὅτι πρέπει νὰ τρώω ὅσο μπορῶ περισσότερο καρπούζι. Κι' ἐπειδὴ εἶμαι ὑπάκουος ἄνθρωπος, τὸ μεσημέρι ποὺ γύριζα, πέρασα ἀπὸ τὸ μανάβη μου.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος συνέβαλε στὴν καταστροφή μου, εἶναι ἕνας τύπος κακομούτσουνος καὶ στριμμένος. Ποτὲ δὲν εἶχα πολλὰ πάρε - δῶσε μαζί του. Πάντως, ὁπότε χρειαζόμουνα κάτι, πήγαινα σ' αὐτόν. Θυμοῦμαι πάντως, ὅτι τὸ περασμένο καλοκαίρι μοῦ εἶχε δώσει ἕνα καρπούζι, ποὺ δὲν ἔκανε οὔτε γιὰ τηγάνισμα! Ἐπίσης, πρὶν ἀπὸ ἕνα μήνα ποὺ ζήτησα ν' ἀγοράσω ντομάτες — πότε - πότε φτιάχνω καὶ καμμιὰ σαλάτα — ἔβαλε τὶς φωνές.

—Γιὰ στάσου, ρὲ φίλε, εἶπε. Ἐσὺ μπαίνεις στὸ μαγαζί μου τρεῖς φορὲς τὸ χρόνο. Ἂν πρόκειται νὰ μοῦ στραπατσάρῃς ὅλες τὶς ντομάτες, νὰ μοῦ λείπῃ.

Γιὰ νὰ μὴν γκρινιάζῃ, πῆρα αὐτὲς ποὺ μοῦ ἔδωσε, κι' ὅταν πῆγα στὸ σπίτι μου, τὶς πέταξα μαζὶ μὲ τὴν χαρτοσακκούλα. Μία κράτησα. Αὐτὲς λοιπὸν ἦτανε οἱ ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴν ἀφεντιά του, ὅταν μπῆκα καὶ πάλι στὸ μαγαζί του.

—Θέλουμε τίποτα; ρώτησε.

—Ἕνα καλὸ καρπούζι.

Ἔφτιαξε τὸ ζουναρι του καὶ μοῦ χαμογέλασε γιὰ πρώτη φορά.

—Ἔχω καρπούζια ποὺ κάνουν πολλὰ τάλλαρα, εἶπε. Τὰ μαχαιρώνω κιόλας!

Τὸν ἄφησα νὰ διαλέξῃ μόνος του. Σήκωσε ἕνα μεγάλο, τὸ ζύγισε, βγῆκε κάπου ἔξη κιλὰ καὶ πῆρε τὸ μαχαίρι.

—Θὰ στὸ ἀνοίξω κιόλας, γιὰ νὰ δῆς τί πουλάω σήμερα, φώναξε. Κύττα νὰ θαυμάσῃς!

Τράβηξε τὴ μαχαιριά, σίγουρος γιὰ τὴν ἐπιτυχία, τὸ ζούπηξε καὶ ζήτησε νὰ κυττάξῃ. Ἔμεινα κατάπληκτος μὲ τὴν ἀτυχία μου. Ἴσα ἴσα ποὺ ἔφερνε λιγάκι πρὸς τὸ ρόζ. Τοῦ δήλωσα ἀμέσως, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ τὸ πάρω.

—Μπά; Γιατί; ἔκανε. Γιὰ νὰ δῶ κι' ἐγώ.

Τὸ ζούπηξε ἄλλη μιὰ φορὰ καὶ ξίνισε τὰ μοῦτρα του.

—Καὶ τί θέλεις νὰ γίνῃ; ρώτησε. Μήπως εἶμαι μέσα στὸ καρπούζι; Κι' ἐπειτα δὲ μπορεῖς νὰ πῆς ὅτι εἶναι τελείως ἄσπρο.

Τὸ ξανακύτταξα. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία ὅτι τὸ καρπούζι δὲν ἄξιζε. Τοῦ δήλωσα ὅτι δὲν πρόκειται νὰ τὸ πάρω κι' ἔφυγα. Δὲν ἤτανε βέβαια γιὰ τὸ εἰκοσάρικο, ἀλλὰ γιὰ τὸ κορϊδιλίκι.

★

Ὕστερα ἀπὸ καμμιὰ ὥρα, χτύπησε τὸ κουδούνι καὶ μοῦ παρουσιάστηκε ὁ θυρωρὸς μὲ τὸ καρπούζι στὰ χέρια.

—Μοῦ τὸ ἔφερε ὁ μανάβης, εἶπε. Τώρα ποὺ τὸ ἔκοψε, δὲν τὸ παίρνει.

—Οὔτε κι' ἐγὼ τὸ παίρνω, τοῦ δήλωσα. Μὲ κύτταξε ἀγανακτημένος.

—Καὶ τί θὰ γίνῃ τώρα; ρώτησε.

—Νὰ τὸ πᾶς πίσω.

Ἔφυγε κατσουφιασμένος καὶ ξαναγύρισε πάλι φορτωμένος τὸ καρπούζι.

—Ἄκουστε, κύριε Πέτρο, εἶπε. Νομίζετε δηλαδή, ὅτι, ἐπειδὴ εἶμαι θυρωρός, θὰ γυρίζω μέχρι τὸ βράδι μὲ τὸ καρπούζι στὴν ἀγκαλιά; Ἔχετε λάθος.

Τὸ παράτησε κάτω κι' ἔφυγε. Τ' ἀπόγευμα, φεύγοντας γιὰ τὸ γραφεῖο μου πάλι, τὸ πιρα καὶ τὸ ἄφησα στὸ μανάβικο. Ὁ μανάβης βγῆκε στὴν πόρτα καὶ πάτησε τὶς φωνές.

—Ἄ, ἔτσι τὸ ἔχουμε; φώναξε. Τὸ παρατᾶμε καὶ φεύγουμε; Πεῖσμα ἐσύ, πεῖσμα κι' ἐγώ. Τὸ βράδι ποὺ γύρισα, τὸ βρῆκα πάλι στὴν πόρτα μου.

★

Τὴν ἄλλη μέρα — ἦτανε Κυριακὴ — μοῦ χτύπησε τὴν πόρτα ἡ Ἀλίκη.

—Βρὲ ἀγάπη του, μοῦ εἶπε. Τί γίνεται μ' αὐτὸ τὸ καρπούζι; Ὅλη ἡ πολυκατοικία γι' αὐτὸ μιλάει. Ὁ μανάβης κι' ὁ θυρωρὸς τὸ κάνανε ὁλόκληρο ζήτημα.

Ἀγανάκτησα.

—Μοῦ εἶναι τελείως ἀδιάφορο τί λένε, εἶπα. Ἐγὼ δὲν πρόκειται νὰ πληρώσω ἕνα καρπούζι, ποὺ δὲν εἶναι καρπούζι. Ἔλα νὰ τὸ δῆς. Μοῦ τὴν ἔχει σκάσει κι ἄλλη φορά.

Μπήκαμε στὴν κουζίνα, τὸ ζούπηξα, παραδέχτηκε ὅτι δὲν εἶναι ὅσο πρέπει κόκκινο, ἀλλὰ πρόσθεσε ὅτι δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία τὸ χρῶμα.

—Ἀγάπη μου, μπορεῖ νὰ εἶναι γλυκό, εἶπε. Γιὰ ἄνοιξέ το.

Πῆρα ἕνα μαχαίρι, τὸ ἄνοιξα κι' ἔβγαλα μιὰ φέτα, ἀπὸ τὴν ὁποία δοκίμασαμε καὶ οἱ δυό. Συμφωνήσαμε, ὅτι δὲν ἄξιζε.

—Πέτρο μου, ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι θέλει ζαχαρίτσα, εἶπε. Τέλος πάντων, πλήρωσέ το νὰ γλυτώσουμε γιατὶ ἄρχισαν νὰ σὲ κουτσομπολεύουν.

—Ἀποκλείεται! ἀπάντησα. Μὲ κύτταξε γεμάτη ἀπορία.

—Τότε βάζω τὸ πληρώνω ἐγώ, γιὰ νὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ἱστορία.

Κόλλησα τὴ δαγκωμένη φέτα στὸ καρπούζι καὶ τὸ ἔκοψα.

—Ἂν πληρώσῃς τὸ καρπούζι, νὰ μὲ ξεγράψῃς, εἶπα. Δὲν ἔφερε ἀντιρρήσεις, ἀλλὰ μοῦ φάνηκε συλλογισμένη.

★

Τὸ ἀπόγευμα, μοῦ χτύπησε τὸ κουδούνι ὁ κύριος Παπαδόπουλος, ποὺ μένει στὸ ρετιρέ. Οἱ πληροφορίες ποὺ κυκλοφοροῦσαν στὴν πόλη γιὰ μεγάλο λιγούδι.

—Μὰ τί συμβαίνει μὲ σᾶς, κύριε Πέτρο; ρώτησε. Αὐτὸ τὸ καρπούζι εἶναι τόσο χαλιά; Τὸν πέρασα στὴν κουζίνα κι' ἔβγαλα τὴν καμένη φέτα.

'Από τὸ τεῦχος αὐτό, στὴ σελίδα 71 ἀρχίζει ἡ δημοσίευσις ἑνὸς νέου σινερομάντσου μὲ τὸν τίτλο

«ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΠΑΓΙΔΕΣ»

Πρόκειται γιὰ ἕνα συγκλονιστικὸ δραματικὸ σινερομάντσο γεμάτο ἔρωτα καὶ περιπέτεια, ποὺ θὰ σᾶς συναρπάση ἀπὸ τὴν πρώτη του συνέχεια.

Πρωταγωνιστοῦν μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ λαμπρὰ ἀστέρια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κινηματογράφου: ΑΛΑΝ ΣΚΩΤ, ΡΑΙΜΟΝ ΣΟΠΑΕΣ, ΝΤΑΝΙΚ ΠΑΤΙΣΣΟΝ, ΒΕΡΑ ΒΑΛΜΟΝ, ΤΒΒΕΝΣΑΝ, ΡΟΜΠΕΡ ΜΠΕΡΡΙ.

Τὸ γεμάτο πλοκὴ σενάριο τοῦ φίλμ ἔγραψε ὁ ΠΙΕΡ ΜΟΝΣΕ καὶ τὸ ἔργο σκηνοθέτησε ὁ ΡΟΜΠΕΡ ΜΠΙΜΠΑΛ.

Συνιστοῦμε λοιπὸν στοὺς ἀναγνῶστες μας τὸ νέο μας σινερομάντσο.

«ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΠΑΓΙΔΕΣ»

καὶ τοὺς διαβεβαιώνουμε πὼς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ συναρπαστικὰ ἀπ' ὅσα δημοσιεύσαμε μέχρι σήμερα στὶς σελίδες μας.

—"Ε, ὄχι κι' ἀπὸ τὴν δαγκωμένη, εἶπε. "Αν πρόκειται νὰ δοκιμάσω, θὰ μοῦ κόψετε ἄλλη φέτα. Ὄχι τίποτα ἄλλο δηλαδή, ἀλλὰ εἶμαι περίεργος.

Τοῦ ἔκοψα μιὰ ἄλλη φέτα καὶ δοκίμασε.

—Μπά, εἶναι πολὺ καλό, εἶπε. "Επσι κι' ἔται δὲν πρόκειται νὰ τὸ φᾶτε. Κόψτε μου λίγο ἀκόμα.

—Δυστυχῶς, δὲν γίνεται, τοῦ ἀποκρίθηκα. Πρόκειται νὰ ἐπιστραφῆ.

"Εφυγε μὲ τὴν φέτα στὰ χέρια τρώγοντας. Τὸν πρόλαβα στὴν πόρτα.

—Τί θέλετε; ρώτησε.

—Τὴν φλοῦδα γιὰ νὰ τὸ συναρμολογήσω: "Οπως σᾶς εἶπα, πρόκειται νὰ τὸ πάω πίσω.

"Εριξε μερικὲς γρήγορες δαγκωνιὲς καὶ μοῦ τὴν ἐπέστρεψε. Κι' ἐγώ, φυσικά, τὴν κόλλησα στὸ καρπούζι. Τὴν ἐπομένη πρωὶ - πρωὶ τὸ φορτώθηκα καὶ τὸ παράτησα πάλι στὸ μανάβικο. Πείσμα ὁ μανάβης; Πείσμα κι' ἐγώ. Μπῆκα στὸ λεωφορεῖο καί, τὴν ὥρα ποὺ ἔβγαζα τὸ εἰσιτήριο, ἕνας κύριος ποὺ καθότανε ἀπέναντι — γείτονας — μοῦ χαμογέλασε.

—Καλημέρα σας, εἶπε. Τί γίνεσθε; Ποῦ βρίσκεται τὸ καρπούζι σας; Στὸ μανάβη ἢ στὴν πόρτα σας; 'Ο θυρωρός σας μοῦ ἔλεγε κάτι χθὲς τὸ βράδι.

Τὸν πληροφόρησα ὅτι τὸ εἶχα παραδώσει πρὶν ἀπὸ πέντε λεπτὰ κι' ἄνοιξα τὴν ἐφημερίδα μου ἐκνευρισμένος.

★

Αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι ὅμως μὲ τὸ ἀναθεματισμένο καρπούζι δὲν ἔλεγε νὰ πάρη τέλος. Τὸ ἴδιο βράδι ἀναγκάστηκα νὰ φύγω ἐκτάκτως στὴ Θεσσαλονίκη γιὰ δουλειὲς τοῦ γραφείου καὶ γύρισα ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες.

—Τὸ καρπούζι εἶναι στὴν πόρτα σας, μὲ πληροφόρησε ὁ θυρωρός. Νομίζω ὅτι ἄρχισε νὰ μυρίζη.

Ἀνέβηκα ἀγανακτισμένος ἐπάνω, τὸ φορτώθηκα καὶ τράβηξα ἀμέσως γιὰ τὸ μανάβικο.

—"Ακουσε, ἀγαπητέ μου, φώναξα, αὐτὴ ἡ κατάστασις δὲν μπορεῖ νὰ τραβηχῆ περισσότερο. Αὐτὸ τὸ καρπούζι πηγαινοέρχεται μιὰ ἑβδομάδα. Στὸ ἐπιστρέφω λοιπὸν γιὰ τελευταία φορὰ κι' ἂν τὸ ξαναβρῶ στὴν πόρτα μου, θὰ τὸ πετάξω στὰ σκουπίδια.

—Θὰ τὸ πληρώσης καὶ θὰ πῆς κι' ἕνα τραγούδι! μούγκρισε.

Κι' ἐπειδή, ὅπως σᾶς εἶπα στὴν ἀρχή, εἶναι τύπος ἀνάποδος, μ' ἔπιασε ἀπὸ τὸ λαιμό. 'Αρπαχτήκαμε, μπερδευτήκαμε στὰ καφάσια καὶ μᾶς χώρισε ἕνας ἀστυφύλακας.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε.

Τοῦ ἐξήγησα τὸ ὅλον θέμα καί, γιὰ νὰ καταλάβη πόσο δίκιο εἶχα, τὸν ἔβαλα νὰ δαγκώση λίγο. Ἀγρίεψε ἀμέσως καὶ τόφτυσε.

—"Αγαπητέ μου, αὐτὸ εἶναι μπαρούτι, φώναξε. Γιατί μοῦ ἔδωσες νὰ δοκιμάσω;

—Γιὰ νὰ καταλάβετε, γιὰ ποιό λόγο ἀρνοῦμαι νὰ τὸ πληρώσω.

"Εφυγε, μπῆκε στὸ ἀπέναντι καφενεῖο, ξέπλυνε τὸ στόμα του μὲ νερὸ καὶ πῆρε δρόμο. Τὴν ἐπομένη ποὺ τὸν συνάντησα τυχαίως μὲ ἀγριοκύτταξε.

—Δὲν θὰ σὲ πετύχω σὲ καμμιὰ διαδήλωσι; εἶπε. Θὰ σὲ σακατέψω.

"Εκανα πὼς δὲν ἄκουσα, ἀλλὰ τὸ ἴδιο βράδι, μὲ κάλεσε ὁ κύριος Περίανδρος.

—"Ακουσε, ἀγαπητέ μου, εἶπε. 'Η ὑπόθεσις μ' αὐτὸ τὸ καρπούζι πρέπει νὰ τελειώση.

—Δηλαδή, μὲ ποιόν τρόπο;

—Νὰ πληρώσης, γιατὶ κατάντησε ἐνοχλητικὸ τὸ ζήτημα.

Τοῦ ἐξήγησα γιὰ ποιὸ λόγο δὲν ἐπρόκειτο νὰ πληρώσω, ἀλλὰ δὲν κατάλαβε τὸ πνεῦμα μου. Σηκώθηκε ὄρθιος καὶ χτύπησε τὸ πόδι του κάτω.

—"Η θὰ τὸ πληρώσης, φώναξε, ἢ δὲν πρόκειται νὰ ξαναδῆς τὴν 'Αλίκη. Εἶσαι πολὺ πεισματάρης.

—Πολὺ καλά, ἀπάντησα. "Οπως θέλετε. Σᾶς πληροφορῶ δέ, ὅτι δὲν πρόκειται, σὲ καμμιὰ περίπτωσι νὰ μὲ πιάση κορόιδο αὐτὸς ὁ κύριος.

"Εκανα μιὰ βόλτα στὸ δωμάτιο, ἔφτιαξα τὴ γραβάτα μου καὶ ρώτησα γιὰ τὴν 'Αλίκη.

—'Η 'Αλίκη, ἀγαπητέ μου, εἶπε δὲν θέλει νὰ σὲ δῆ, ἂν δὲν πληρώσης, προηγουμένως τὸ καρπούζι.

—Τότε, χαίρετε.

Βγῆκα στὸ δρόμο, ἔκανα μιὰ βόλτα καὶ γύρισα ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα. 'Η 'Αλίκη εἶχε βγῆ στὸ μπαλκόνι.

—"Ωστε, ἔτσι; φώναξα. Δὲν πειράζει. 'Εσὺ θὰ χάσης, γιατὶ σήμερα δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι σὰν κι' ἐμένα. 'Αλλὰ δὲ φταίς ἐσύ. 'Εγὼ φταίω ποὺ βοήθησα στὴ μετακόμισί σου.

—Βρὲ ἄντε νὰ χαθῆς, ἔκανε θυμωμένη. 'Εδῶ ἀναστάτωσες τὴ γειτονιὰ γιὰ ἕνα καρπούζι καὶ μιλᾶς κιόλας;

Μπῆκα στὸ διαμέρισμά μου ἀναστατωμένος καί, γιὰ μιὰ στιγμή, εἶπα νὰ κατέβω νὰ τὸ πληρώσω. "Υστερα ὅμως μετάνοιωσα, γιατὶ σκέφτηκα πὼς ἤτανε ἄδικο νὰ πληρώσω καὶ τὸ καρπούζι καὶ νὰ χάσω καὶ τὴν 'Αλίκη. Τούλάχιστον ὠφελήθηκα ἕνα εἰκοσάρικο. Κάτι εἶναι κι' αὐτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Ο ΟΔΗΓΟΣ

Ξενύχτια στὴ λεωφόρο καὶ στὸ Πεδίον τοῦ "Αρεως

● **'Εφτὰ θέατρα καὶ δύο βαριετὲ μὲ πληθώρα προγραμμάτων.**

"Οτι εἶνε τὸ «Πικαντίλυ» γιὰ τὸ Λονδῖνο ἢ ἡ Μονμάρτρη γιὰ τὸ Παρίσι, ἔγινε στὰ τελευταῖα χρόνια τὸ Πεδίον τοῦ "Αρεως γιὰ τὴν 'Αθήνα.

'Η μικρὴ αὐτὴ πράσινη γωνιά, μὲ τὰ κουρεμένα δέντρα καὶ τοὺς χαμηλοὺς θάμνους, τὰ στριφογυριστὰ δρομάκια, τὴν πλατεῖα λεωφόρο 'Αλεξάνδρας, ποὺ τὴν περιζώνει καὶ τὴν προστατεύει ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς πρωτεύουσας, καὶ τὴν Πατησίων ποὺ τὴν φρουρεῖ ἀπ' τὶς δυτικὲς συνοικίες, ἐντέλως ἀπροσπάτα καὶ δίχως νὰ τὸ θέλη κι' ἡ ἴδια, ἔχει γίνει ἡ καλλιτεχνικὴ ψυχὴ τῆς 'Αθήνας, καὶ τὸ καλύτερο ψυχαγωγικὸ «στέκι» τῶν ἀστῶν, τῆς ἐργατιᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀριστοκρατίας.

Πράγμα παράξενο, ἀλήθεια, ἀλλ' ὡστόσο ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ ἐξακριβωμένο, ἕνα ἄλσος καὶ δυὸ λεωφόροι νὰ πετύχουν τὴν κοινωνικὴν ἰσοπέδωσι τῶν 'Αθηναίων, ποὺ τόσο μοχθοῦν οἱ ἐραστὲς τοῦ σοσιαλισμοῦ νὰ πραγματοποιήσουν, δίχως ποτὲ νὰ τὸ καταφέρνουν.

Κι' ὅμως, ὁ ἀρχικὸς προορισμὸς τῆς δεντροφυτεμένης αὐτῆς γωνιᾶς ἦταν πολὺ πιὸ ἁπλὸς καὶ εἰδυλλιακός: Τὸ "Αλσος, στὰ πρῶτα χρόνια του, ἦταν ἡ ταπεινὴ φωλιὰ τῶν ἀπέντε ζευγαριῶν, ποὺ στὸ μισοσκόταδο τοῦ βραδιοῦ, κάτω ἀπὸ τὸ χλωμὸ φῶς τῶν ἀστεριῶν, ἐδίναν ὅρκους αἰώνιας λατρείας.

—Θὰ μ' ἀγαπᾶς πάντα, Παναγιώτα;

—Τὸ ρωτᾶς, 'Αντρέα; Θανατικῶς.

—Δηλαδή, Παναγιώτα;

—Ὡς τὸν τάφο, 'Αντρέα.

Τὸ φεγγάρι, συμπονεμένο ἀνάμεσο στὶς φυλλωσιές, παρακολουθοῦσε σκεπτικὰ τὰ διαμειβόμενα, ἀθέλητος μάρτυς τῶν διαχητικῶν περιπτύξεων.

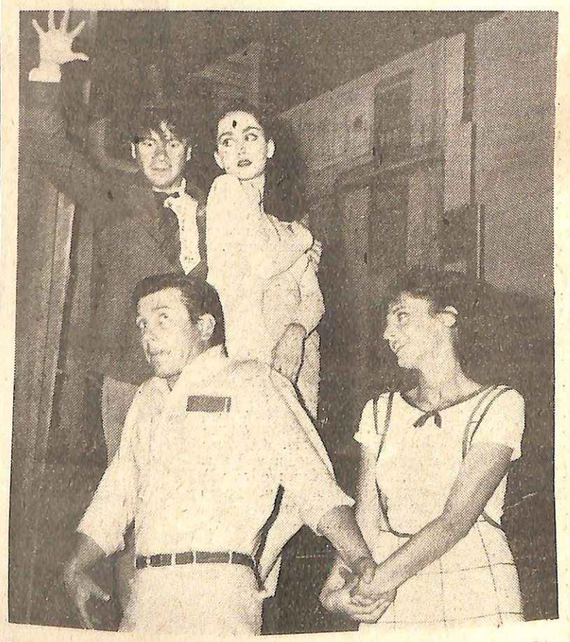
★

Σήμερα τὸ Πεδίον τοῦ "Αρεως καὶ οἱ γύρω χῶροι του, πλήθυναν μέχρις ἀσφυξίας τὴν πελατεία τους, ἀφοῦ μιὰ μετεθλήβη σὲ θεατρικὴ καρδιὰ τῆς νυχτερινῆς 'Αθήνας.

"Ετσι ἡ περιοχὴ ἔγινε μόνιμη ἑστία ξενυχτιοῦ τῶν περισσότερων 'Αθηναίων.

'Εφτὰ (ἀριθμὸς 7) θέατρα καὶ δυὸ βαριετὲ χάρις στὸ ἐπιχειρηματικὸ δαιμόνιο τῶν θεατρώνων καὶ ἰδιοκτητῶν κέντρων, ἔχουν συνωστισθῆ μέσα ἢ ἔξω ἀπ' τὸ "Αλσος.

Καὶ 20.000 συμπολίτες δίνουν κάθε βράδι τὸ «παρών» τους, κόβοντας εἰσιτήριο γιὰ νὰ θεατρισθοῦν, ἐνῶ ἄλλες 20.000 μεταβάλλονται σὲ ἐξωθεατρικοὺς παρατηρητές, ἢ καλλίτερα περιπατητές, στοὺς χάρους τοῦ "Αλσους καὶ στὶς παράδους.

Μιὰ σκηνὴ ἀπ' τὸ «Μετροπόλιταν», μὲ τὸν Κώστα Βουτσᾶ. Τὸ θέατρο αὐτὸ συνεχίζει καὶ φέτος τὴν παράδοσι τῶν μουσικοθεατρικῶν ἐπαναστάσεων, μὲ τὸν νέο συνθέτη τῆς μόδας Σταῦρο Ξαρχάκο.

Πρωτοφανὴς ἀλήθεια κίνησις, ἀφοῦ μία ὁλάκερη μεγαλόπολις μὲ τὸν πληθυσμό της, προσπαθεῖ νὰ χωρέση σὲ τόσο μικρὴ σχετικὰ ἔκτασι.

Παραδίνουμε στὰ μάτια καὶ στήν... ὄρεξι τῶν ἀναγνωστῶν μας τὰ θέατρα καὶ τὰ βαριετὲ τῆς περιοχῆς, μαζὶ μὲ τὰ προγράμματά τους, γιὰ ὅσους θέλουν νὰ κάμουν ἐκεῖ τὰ καλοκαιρινὰ ξενύχτια τους.

ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ. (Τὸ θέατρο διαθέτει τέντα γιὰ περίπτωσ. βροχῆς), ἔχει δὲ ἔνδοξη ἱστορία, ἰδίως στὶς πρόσφατες μουσικοθεατρικὲς ἐξελίξεις τῆς χώρας. Στὸ «Μετροπόλιταν» ὁ Μίκης Θεοδωράκης πρωτοπαρουσίασε τὴν «ἐπανάστασί» του στὴ λαϊκὴ μουσική, μὲ τὸ «Αρχιπέλαγος» καὶ τὰ τραγούδια του «Μαργαρίτα, Μαργαρὼ» «Εἶχα φυτέψει μιὰ καρδιά». «Βράχο, βράχο τὸν καημό μου» κ.ἀ. Οἱ παραστάσεις ἐκεῖνες ἄφησαν πράγματι ἐποχή, ἀφοῦ οἱ βασικοί τους ἑρμηνευτὲς Μανώλης Χιώτης καὶ Μαίρη Λίντα ἦσαν οἱ ἰδεωδέστερο: ἑκτελεστοὶ τραγουδιῶν τοῦ μεγάλου συνθέτη.

Τὴν ἐπόμενη χρονιά, ὁ ἄλλος μεγάλος Διόσκουρος τοῦ ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ, ὁ Μάνος Χατζηδάκης, μὲ τὴν περιλάλητη «Ὁδὸν ὀνείρων» του ἔκαμε τὴν δική του θεατρικὴ ἐπανάστασι, ποὺ, ἀσχέτως τῶν ὑμνων καὶ τῶν ἐπικρίσεων ποὺ εἶδαν τὸ φῶς, ἀνατάραξε τὰ λιμνασμένα νερὰ τοῦ θεάτρου μας.

Φέτος ἡ παράδοσις συνεχίζεται μὲ τὸ νέο ἀστέρι τοῦ ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ, τὸν Σταῦρο Ξαρχάκο. 'Η ἐπιθεώρησις ποὺ παίζεται τώρα, ἔχει τὸν τίτλο «Ὁ Καραγκιόζης στὴ Βουλή» τὴν παρουσιάζει δὲ ὁ θίασος Μάρως Κοντοῦ — Ν. Βουτσᾶ — Ι. Κωνσταντίνου. Συγγραφεῖς τῆς ἐπιθεωρήσεως εἶναι ἡ τριάδα Γ. Οἰκονομίδης — Νικολαΐδης — Λυμπερόπουλος.

ΠΑΡΚ: Τὸ εὐρύχωρο καὶ ἄνετο αὐτὸ καλοκαιρινὸ θέατρο εἶνε δεμένο μὲ τὸ ὄνομα τοῦ δημοφιλοῦς κωμικοῦ Κ. Χατζηχρήστου. Ὁ εὐφυέστατος ἐφευρέτης τοῦ «"Αμ' πὼς», μὲ μιὰ ἐνδιάμεση διακοπὴ ἑνὸς ἔτους, ὅπου φιλοξενήθηκε ἡ Ἐπιθεώρησι τοῦ Μ. Θεοδωράκη («Ὁμορφὴ Πόλι»), παρουσιάζει τὰ κωμικά του εὑρήματα, μαζὶ μὲ μιὰ πληθώρα ἐκλεκτῶν στελεχῶν τοῦ θεάτρου.

'Ιδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τοῦ θεάτρου εἶναι οἱ ξένες ἀττραξιόν, συνήθως χορευτικές, ποὺ ὁ Χατζηχρὴ στος μετακαλεῖ ἀπ' τὸ Παρίσι, τὸ Λονδῖνο, ἢ τὶς 'Ανατολικὲς χῶρες, χωρὶς νὰ λογαριάζη ἔξοδα καὶ δαπάνες.

Φέτος, στὸ θέατρο «Πὰρκ» παίζεται ἡ ἐπιθεώρησι τῶν 'Ασημακοπούλου — Σπυροπούλου — Παπαδούκα «Γελᾶτε ἀνένδοτα», ποὺ ὁμολογουμένως προσφέρει πλούσιο γέλιο.

'Αξίζουν νὰ τονισθοῦν ἰδιαίτερα ἡ σκηνοθετικὴ δεξιοτεχνία καὶ οἱ χορογραφίες τοῦ Μανώλη Καστρινοῦ καὶ τῆς Χρυσούλας Ζώκα, ποὺ τὶς χορεύουν οἱ ἴδιοι μὲ τὸ μπαλλέτο τους.

ΛΑ·Ι·ΚΟ ΘΕΑΤΡΟ: 'Εδῶ βασιλεύει ὁ Μάνος Κατράκης, μὲ τὸ θίασό του. Ὁ Κατράκης, ποὺ θεωρεῖται σὰν ὁ πρῶτος ἀνακαλύψας τὸ «κηποθέατρο», δηλαδὴ θέατρο ἄνευ σκηνῆς, παρουσίασε πλειάδα διαλεκτῶν ἔργων τοῦ ξένου καὶ ντόπιου ρεπερτορίου καὶ κέρδισε τὴν συμπάθεια καὶ τὴν ἀγάπη τῶν θεατρόφιλων 'Αθηναίων.

Αὐτὸ τὸ Καλοκαίρι, ὁ Κατράκης παρουσιάζει τὸ ἔργο «Τὸ κορίτσι μὲ τὸ κορδελλάκι», τοῦ Ν. Περγιάλη.

★

Τρία θέατρα κωμωδίας λειτουργοῦν ἀκόμη κοντὰ στὸ "Αλσος, στὴν Πατησίων καὶ τὴν Μαυρομματαίων, ποὺ ἔρχονται νὰ ἐνισχύσουν τὴν θεατρικὴ δύναμι πυρὸς τοῦ Πεδίου τοῦ "Αρεως. Εἶναι τὰ παρακάτω:

ΜΙΝΩΑ: Πρόκειται γιὰ τὸ παλιὸ καλοκαιρινὸ θεατράκι τοῦ Βασίλη Διαμαντόπουλου, ποὺ ἔχει στὸ ἐνεργητικό του τὴν ἀξέχαστη ἐπιτυχία τοῦ Κασσόνα «Τὰ δέντρα πεθαίνουν ὄρθια».

Φέτος στὸ θέατρο «Μινώα» ἔχει τὸν λόγο ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ κινηματογράφου Χρηστίνα Σίλβα, μὲ ἕνα θίασο διαλεκτῶν ἠθοποιῶν, ὅπως οἱ Γιάννης Μιχαλόπουλος, Γιάννης Βογιατζής, Κ. Κάτης, Δ. Νικολαΐδης κ.ἄ.

Τὸ ἔργο ποὺ παίζεται (μιὰ πραγματικὰ ὡραία κωμωδία) ἔχει τὸν τίτλο «Μιᾶς πεντάρας γιάτρα». Συγγραφεῖς του οἱ Γιαλαμᾶς — Πρετεντέρης.

ΑΝΑΛΥΤΗ: Τὸ κομψὸ θεατράκι τῆς Κάκιας Ἀναλυτῆ καὶ τοῦ συζύγου της Κ. Ρηγόπουλου, μὲ τὸν ὁμώνυμο θίασο, ἐξακολουθεῖ γιὰ πρώτη χρονιὰ ἀπὸ τότε ποὺ ἱδρύθηκε, νὰ δίνη τὴ μάχη ἐπιβιώσεως. Καὶ φαίνεται πὼς τὴν κερδίζει, ἀναμένει σὲ τόσα μεγαθήρια ποὺ στέκουν δίπλα του. Τὸ φετεινό του ἔργο τιτλοφορεῖται «Ἡ ζωντοχήρα». Ἡ πατρότητα τῆς κωμωδίας ἀνήκει στοὺς Ἰμπροχώρη — Παπᾶ.

ΑΤΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ: Μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πολυσύνθετο χορευτή, χορογράφο, σκηνοθέτη καὶ τραγουδιστὴ Βαγγέλη Σειληνό, καὶ μὲ βασικὰ στελέχη τὴν Μάρθα Καραγιάννη, τὸν Γ. Πάτζα, τὸν Κ. Παράδα, τὴν Ἑλένη Προκοπίου, κ.ἄ. τὸ Αττικὸ θέατρο φλοδόξησε φέτος νὰ γοητεύση τοὺς 'Αθηναίους, ἢ τοὐλάχιστο νὰ τοὺς «δροσίση» τὶς βασανα τῆς ἡμέρας μὲ ἕνα εἶδος μιούζικαλ, ὅπου ὅλα θὰ γίνονταν... ἀνάποδα. Δηλαδὴ οἱ ἠθοποιοὶ θὰ χόρευαν οἱ χορευτὰ θὰ τραγουδοῦσαν καὶ οἱ τραγουδιστὲς θὰ κρατοῦσαν τοὺς διαλόγους τῆς φαρσοκωμῳδίας.

Ὁ τίτλος τοῦ ἔργου «Τὸ ρετιρὲ τῆς Εὐας».

★

Πέρα ἀπὸ τὰ θέατρα, δυὸ βαριετὲ συνυπάρχουν τὴν ὥραρὲς τους καὶ τὴ λειτουργία τους μέσα στὸ Πεδίον τοῦ "Αρεως. Πρόκειται γιὰ τὸ «"Αλσος» καὶ τὸ «Γκρὴν Πάρκ». 'Η σπεσιαλιτέ τους εἶναι: τὰ παγωτὰ καὶ τὰ «νούμερα» μὲ τραγούδια, χοροὺς καὶ ἀκροβατικὲς ἐπιδείξεις. Φυσικά, τὰ δεύτερα εἶναι ἀρκετὰ... ζεστά.

'Επὶ πλέον τὰ βαριετὲ προσφέρουν στοὺς θεατὲς τὴν δυνατότητα τῆς κουβεντούλας, ἐρωτικῆς ἢ πολιτικῆς, πολλὲς φορὲς δὲ καὶ τοῦ καυγᾶ, ἀφοῦ τὸ βαριετὲ εἶναι κάτι μεταξὺ ζαχαροπλαστείου καὶ θεάτρου.

Στὸ πρῶτο, τὸ «"Αλσος», βασιλεύει ὁ Γιώργος Οἰκονομίδης μὲ τὰ «νέα ταλέντα» του. 'Επὶ πλέον νέοι πρωταθλητὲς τοῦ κάτς, καὶ μιὰ χορευτικὴ ἀττραξιὸν ἀπὸ μπαλλέτο τοῦ «Φολὶ Μπερζὲρ» τῶν Παρισίων.

Στὸ «Κρὴν Πάρκ» πάλι διαφεντεύουν ξένες ἀτραξιὸν καὶ ὁ μῖμος Γιανόπουλος.

Τέλος, γιὰ νὰ κλείση ὁ κύκλος τῶν θεαμάτων ποὺ προσφέρουν, μαζὶ μὲ τὴν ὁρασιά τους, τὰ καλοκαιρινὰ θέατρα τῆς περιοχῆς τοῦ Πάρκου καὶ τῆς Λεωφόρου, πρέπει νὰ ἀναφερθῆ καὶ μιὰ πρωτοτυπία, ποὺ ἐγκαινιάστηκε ἐφέτος. Πρόκειται γιὰ τὸ θέατρο σκιῶν (κοινῶς Καραγκιόζη) τοῦ θεάτρου «Πίκολο» στὴ γωνία 'Αλεξάνδρας καὶ Πατησίων.

Τὸ παλιὸ αὐτὸ θέαμα, ποὺ γαλούχησε τὶς περασμένες γενεές, καὶ σταθῆκε ἡ πρώτη πηγαία ψυχαγωγία καὶ πνευματικὴ τροφὴ τῶν πιτσιρίκων, κάνει χρυσὲς δουλειές.

Τὸ συνιστοῦμε σ' ὅλους. Μποροῦνε δὲ νὰ πάρουν στὸ «ξενύχτι» τους καὶ τὰ παιδιά τους.

★

'Η λίστα τελείωσε καὶ εἶναι, ὅπως διαπιστώνεται ἀρκετὰ πλούσια καὶ χορταστική. "Οσοι πιστοὶ λοιπόν, ἂς ξεκινήσουν. Στὸ κάτω - κάτω, δὲν χρειάζονται καὶ πολλὰ λεφτὰ γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὸ θεατρικὸ ξενύχτι τους, ποὺ στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι ἕνα μοναδικὸ ξενύχτι ἀλλὰ δέκα, ἀφοῦ τόσοι συνολικὰ εἶναι οἱ ναοὶ τῆς θεατρικῆς τέχνης τῆς ἀθηναϊκῆς Μανιάρτης.

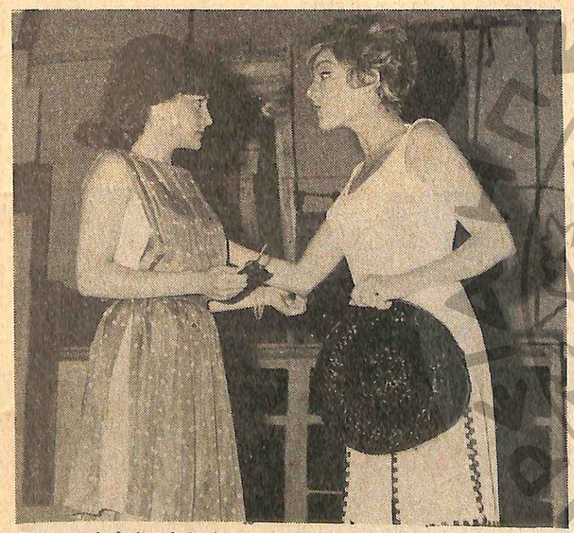
Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

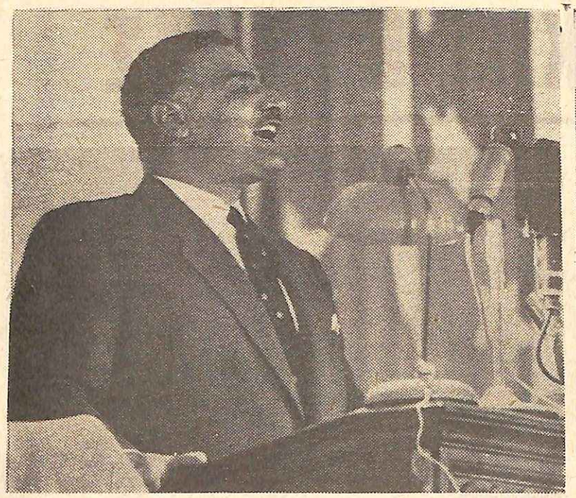
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Ὁ Μανώλης Καστρινὸς καὶ ἡ Χρυσούλα Ζώκα, σὲ μιὰ αἰθέρια χορευτικὴ φιγούρα τους στὸ «Πὰρκ» ὅπου, μαζὶ μὲ τὸν Χατζηχρῆστο, διασκεδάζουν τοὺς θεατρόφιλους 'Αθηναίους ὡς τὰ μεσάνυχτα.

Μιὰ σκηνὴ ἀκόμη ἀπὸ τὴν θεατρικὴ δραστηριότητα τοῦ Πεδίου τοῦ 'Αρεως. 'Η Μάρω Κοντοῦ, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ θιάσου τοῦ «Μετροπόλιταν» σὲ μιὰ σκηνὴ τοῦ ἔργου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας Νάσερ.

Μιὰ ἄποψι τοῦ Καΐρου.

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ —ἡ Ἡνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία τοῦ Νάσερ— βρίσκεται σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς στροφὲς τῆς μοίρας της. Στὶς 23 Ἰουλίου, συμπληρώθηκαν 13 χρόνια ἀπὸ τὴν πτῶσι τοῦ Φαρούκ καὶ στὶς 27, ἐννιὰ χρόνια ἀπὸ τὴν ἐθνικοποίησι τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ. Καὶ οἱ δυὸ αὐτὲς ἡμερομηνίες —23 Ἰουλίου 1952 καὶ ἡ 27 Ἰουλίου 1956— ποὺ γιορτάζεται τώρα ἡ ἐπέτειός τους, ξεπερνᾶνε σὲ σημασία καὶ σὲ ἱστορικὴ βαρύτητα τὰ σύνορα τῆς Αἰγύπτου κι' ἀπὸ μερικὲς πλευρὲς εἶναι σταθμοὶ στὴ διεθνῆ μεταπολεμικὴ πολιτική.

Ὁ Νάσερ προχωρεῖ...

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Πρὶν 13 χρόνια ἀκριβῶς, μιὰ ὁμάδα «ἐλεύθερων ἀξιωματικῶν» ἔδιωχνε τὸν βασιλέα Φαροὺκ — τὸν ἔκφυλο, τερατώδη, σάπιο καὶ ἀνόητο αὐτὸ μονάρχη— καὶ παρέδιδε τὴν ἐξουσία στὸ στρατηγὸ Νεγκίμπ, λόγω τῆς φήμης του, τῆς πείρας του καὶ τῆς ἡλικίας του.

Γρήγορα ὅμως ἀποδείχτηκε ὅτι ὁ Νεγκίμπ «ἀλλοιθώριζεν πρὸς τὸ Λονδῖνο, ἐγνώντας τὶς ἀρχὲς τῆς ἐπαναστάσεως τῶν «ἐλεύθερων ἀξιωματικῶν».

Γι' αὐτὸ συνταγματάρχης Νάσερ, ποὺ ἦτανε ἄλλωστε ὁ πραγματικὸς ὀργανωτὴς τοῦ γινήματος ἐναντίον τοῦ Φαροὺκ καὶ ὁ θερμὸς ἐμπνευστὴς τῶν ἰδεῶν τῆς ἐπαναστάσεως, τὸν ἔστειλε στὴ βίλλα του, ὅπου ζῆ ὑπὸ παρακολούθησι καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐξουσία.

Ἡ πτῶσι τοῦ Φαρούκ, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ καθεστῶτος τῆς Αἰγύπτου,δὲν ἦτανε μιὰ ἁπλὴ πολιτικὴ μεταβολή, ἀλλὰ ἀποτελοῦσε μιὰ βαθύτατη ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα.

Ὁ Φαροὺκ εἶχε ντροπιάσει τὸ θεσμὸ τῆς βασιλείας.

Τὰ «πατροπαράδοτα» κόμματα καθὼς καὶ ἡ ἰθύνουσα τάξι — μολυσμένη ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ ἔκφυλου σατράπη ποὺ λεγόταν βασιλεὺς— ἦτανε ἀδύνατο νὰ κυβερνήσουν, ἔστω καὶ στοιχειωδῶς καλά, τὴ χώρα. Εἶχε φτάσει ἄλλωστε ἡ ὥρα ἡ δυστυχισμένη Αἴγυπτος, μὲ τοὺς φελλάχους της ποὺ ζοῦσαν σὲ ἀθλία κατάστασι, νὰ σταφῇ, ἀπὸ ἕνα οἰκονομικὸ σύστημα ποὺ στηριζόταναε στὴ μονοκαλλιέργεια —μπαμπάκι— πρὸς μιὰ καινούργια βιομηχανικὴ καὶ γεωργικὴ ὀργάνωσι, ποὺ νὰ κινᾶται πρὸς τὸ μέλλον.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ...

Τὴ ζωτικὴ τὴ μεγάλη, τὴν ἱστορικὴ ἀναγκαία αὐτὴ ἀποστολὴ ἐξασφάλισε ὁ στρατός, δηλαδὴ οὐσιαστικὰ μιὰ ὁμάδα ἱκανῶν καὶ μορφωμένων νέων ἀξιωματικῶν.

Ἔπειτα ἀπὸ ὡρισμένα πισογυρίσματα —στὴν ἀρχὴ— καὶ ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ ξεπεράσῃ τὶς μοιραῖες αὐταπάτες τῆς πρώτης περιόδου, ἡ «ἐπανάστασι» τῶν ἀξιωματικῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Νάσερ, κατώρθωσε ποὶν ἀπ' ὅλα νὰ διαλύσῃ καὶ νὰ συντρίψῃ τὰ παλιὰ κόμματα, ποὺ εἶχανε μεταληθῇ σὲ κοινωνικὰ καρκινώματα καὶ σὲ ὄργανα ξένων ἱμπεριαλισμῶν.

Ταὐτόχρονα, διέλυσε ἐπίσης τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, ποὺ διέθετε μερικὰ στελέχη ἀξίας καὶ ἀσκοῦσε ἀρκετὰ σοβαρὴ ἐπιρροὴ στὸν διανοούμενους, στοὺς δημόσιους ὑπαλλήλους καὶ στοὺς φοιτητές.

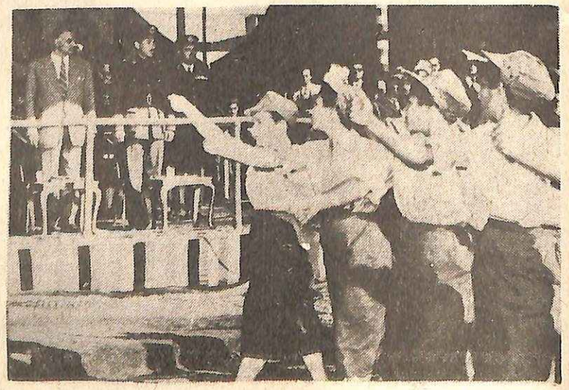
Ἀκόμα, μὲ πολλὴ ἐπιτηδειότητα, μαεστρία καὶ ἐπιμονή, ἡ «ἐπανάστασι» κατώρθωσε, συμμαχώντας πότε μ' ἕνα τμῆμα τῆς ἀστικῆς τάξεως καὶ πότε μὲ ἄλλο, νὰ τὰ ἐξουδετερώσῃ ὅλα τὰ διαδοχικὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μονοπώλιο τῆς ἐξουσίας καὶ τὴ δύναμι νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμά της: τὸν «ἀραβικὸ σοσιαλισμό».

ΣΤΑΘΜΟΙ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Παράλληλα, στὸ διεθνὲς ἐπίπεδο, οἱ ἐπαναστατικὲς αὐτὲς ἐξελίξεις ἔγιναν μὲ τρεῖς βασικοὺς σταθμούς: τὴν ἐθνικοποίησι τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, τὴ συμμετοχὴ στὴ Διάσκεψι τοῦ «Τρίτου Κόσμου» στὴ Μπαγκόγκ καὶ τὴν οἰκονομικὴ συνεργασία —Ἀσσουάν,ἐξβιομηχάνισι τῆς χώρας— μὲ τὰ κομμουνιστικὰ κράτη καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωσι.

Ἐνῶ ὁ Νάσερ —ποὺ τὸ 1952 ἦτανε μόλις 36 ἐτῶν— προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ μιὰ βαρειὰ βιομηχανία καὶ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴ γεωργικὴ μεταρρύθμισι, ἀσχολεῖται βασικὰ καὶ μὲ τὴν πραγματοποίησι τῆς ἀραβικῆς ἑνότητας.

Ὁ σκοπός του εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσι ὅλου τοῦ ἀραβικοῦ κόσμου ἀπὸ «τὸ ζυγὸ τῶν ἱμπεριαλιστῶν» καὶ ἡ χρησιμοποίησι τοῦ οἰκονομικοῦ πλούτου τῶν ἀραβικῶν ἐθνῶν —πετρέλαια—μ' ἕνα τρόπο ποὺ θὰ τοῦ ἐπέτρεπε ν' ἀσκῇ μιὰ βασικὴ ἐπίδρασι στὴν πορεία τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς.

Παρέλασι γυναικείων τμημάτων στρατοῦ, μπροστὰ στὸ Νάσερ.

Η ΕΝΩΣΙ ΤΟΥ ΑΡΑΒΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

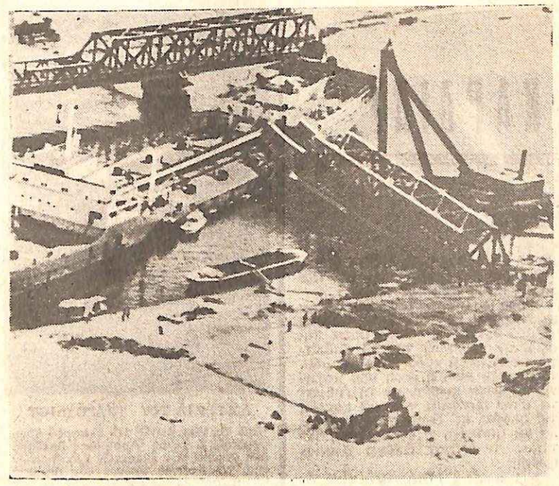
Ἡ ἕνωσι τοῦ ἀραβικοῦ κόσμου, ἡ προσπάθεια τῆς ἐπιτυχίας τῆς πολιτικῆς αὐτῆς «ἐπιχειρήσεως», σημείωσε ἐλάχιστες ἐπιτυχίες καὶ πολλὲς ἀποτυχίες: Τὸ ἀπότομο καὶ δραματικὸ «σπάσιμο» τῆς ἑνώσεως μὲ τὴ Συρία, ἡ ἐπιφυλακτικότητα τοῦ Κασσέμ, ἀρχηγοῦ τοῦ Ἰράκ, τὸ 1958, καὶ ἡ ἀνάλογη ψυχρότης σήμερα τοῦ Ἀρέφ, ἡ ἰσχυροποίησι τῆς μοναρχίας στὴν Ἰορδανία καὶ στὴ Σαουδικὴ Ἀραβία, πού, παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες τοῦ Ράϊς τῆς Αἰγύπτου, δὲν ἀνετράπη καὶ δὲν τὸν ἀκολουθεῖ στὰ παναραβικά του ὄνειρα.

Ἡ Δημοκρατία, βέβαια, ἀνακηρύχτηκε στὴν Ἰεμένη, ἀλλὰ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἐξακολουθεῖ καὶ ἡ ὑποστήριξι τῶν Δημοκρατικῶν στοιχίζει πολὺ ἀκριβὰ στὴν Αἴγυπτο.

Ὁ Νάσερ ἔστρεψε ἐπίσης τὰ βλέμματά του πρὸς τὴ Βόρειο Ἀφρική, ἀλλὰ ὁ Πρόεδρος τῆς Τυνησίας Μπουργκίμπα ἀποδείχτηκε ἕνας ἐπίμονος ἀνταγωνιστής, ἐνῶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Μαρόκου Χασὰν τηρεῖ μιὰ φιλικὴ ἀλλὰ «ὀδέτερη» στάσι. Τέλος, ὁ Μπὲν Μπέλλα, πιστὸς φίλος τοῦ Νάσερ, βρίσκεται τώρα στὴ φυλακὴ καὶ κυρίαρχος τῆς Ἀλγερίας εἶναι ὁ Μπουμεντιέν.

Πολλοὶ κατηγόρησαν τὴν Αἴγυπτο τοῦ Νάσερ, γιὰ τὴ θέλησί της νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἡγεμονία της στὸν ἀραβικὸ κόσμο, πίσω ἀπὸ τὴ μάσκα τῆς «ἀραβικῆς ἑνότητος».

Πρέπει ὅμως ὁ ἀντικειμενικὸς παρατηρητὴς ν' ἀναγνωρίσῃ, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Αἰγύπτου, τὸ ἱστορικό της παρελθόν, οἱ σημερινὲς οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς πραγματοποιήσεις της, ἀλλὰ καὶ ἡ προσωπικότητα τοῦ ἡγέτη της, ὑπερέχουν ἀσφαλῶς ὅλων τῶν ἄλλων ἀραβικῶν κρατῶν...

Ἡ διώρυγα τοῦ Σουέζ.

ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΛΜΑΤΑ

Ὁπωσδήποτε, ἡ ἀπόφασι τώρα τοῦ Νάσερ εἶναι νὰ στρέψῃ χυρίως τὴ προσοχή του στὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς χώρας του, ποὺ παρουσιάζονται μὲ τρόπο ἀρκετὰ κρίσιμο —παρὰ τὶς ἐπιτυχίες τοῦ καθεστῶτος, ποὺ ἀδύνατοῦν πάντως νὰ παρακολουθήσουν τὰ δημογραφικὰ ἅλματα τοῦ πληθυσμοῦ. Σὲ δώδεκα χρόνια, ὁ πληθυσμὸς τῆς Αἰγύπτου αὐξήθηκε κατὰ 8 ἑκατομμύρια!...

Ἡ σύλληψι τοῦ δημοσιογράφου Μουσταφὰ Ἀμίν, μὲ τὴν κατηγορία τῆς κατασκοπείας ὑπὲρ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς μιὰ προειδοποίησι καὶ γιὰ τὴν Οὐάσιγκτων καὶ γιὰ ὡρισμένους μεγαλοαστικοὺς κύκλους, ποὺ κατώρθωσαν νὰ διατηρηθοῦν.

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν καταδίωξι καὶ τὶς συλλήψεις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τὴ διάρκεια πολλῶν ἐτῶν, τώρα ὁ Νάσερ τοὺς ἀπελευθερώνει καὶ σὲ μερικοὺς μάλιστα ἐμπιστεύεται νευραλγικὰ πόστα.

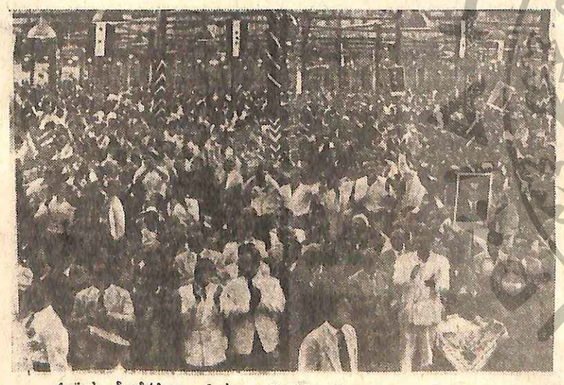
Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ καθεστὼς αἰσθάνεται πὼς εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρό, γιὰ νὰ μὴ φοβᾶται μερικοὺς ἰδεολογικοὺς ἀντιπάλους, ποὺ τοῦ ὡρίστηκαν ἄλλωστε πίστι: Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ εἶναι «ἀπαγορευμένο», ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα κόμματα.

«ΑΝ ΣΥΜΒΗ ΚΑΤΙ ΣΤΟ ΝΑΣΕΡ . . .»

Ἡ πολιτικὴ ἐξουσία, οὐσιαστικά, βρίσκεται στὰ χέρια ἑνὸς στρατιωτικοῦ μηχανισμοῦ, ὅπου συνυπάρχουν διάφορα ρεύματα.

Μὲ προσόντα ἀληθινοῦ πολιτικοῦ καὶ μὲ μεγάλη δεξιοτεχνία, ὁ Νάσερ κατώρθωσε νὰ παίζῃ τὸ ρόλο τοῦ διαιτητοῦ...

Στὸ μεγάλο λόγο ποὺ ἐξεφώνησε ὁ Πρόεδρος τῆς Αἰγύπτου στὴν Ἀλεξάνδρεια, γιὰ τὶς ἐορτασμὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, τόνισε ἀνάμεσα στ' ἄλλα: «Ἀλλάξαμε τὴ μορφὴ τῆς κοινωνίας μας καὶ ὁ χωρισμὸς ἔγινε ὁ κύριος τῆς γῆς του καὶ ὄχι ὁ σκλάβος της. Διώξαμε τοὺς Ἄγγλους ἀπὸ τὴ χώρα μας καὶ ἀνοικοδομήσαμε τὴ διώρυγα τοῦ Σουέζ. Ἡ κατασκευὴ τοῦ φράγματος τοῦ Ἀσσουὰν προχωρεῖ, καθὼς καὶ ἡ βιομηχανοποίησι τῆς χώρας. Συνεχίζουμε τὴ μάχη ἐναντίον τῶν τεξικῶν προνομίων καὶ ὀργανώνουμε τὴ στρατιωτική μας δύναμι... Ἂς ὑποθέσουμε πὼς κάτι συμβαίνει στὸν Νάσερ. Αὐτὸ θὰ χρησίμευε στοὺς ἐχθροὺς τῆς Αἰγύπτου; Ὄχι. Γιατὶ ἡ πηγὴ τῆς ἐξουσίας εἶναι ὁ λαός, ποὺ βοᾶνε τὴν ἐλευθερία του καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ κάνῃ θαύματα».

Λαϊκὴ διαδήλωσι ὑπὲρ τοῦ Προέδρου τῆς Αἰγύπτου.

Πέρα ἀπὸ τὴ ρητορικὴ διακήρυξη τοῦ Αἰγυπτίου Προέδρου —ποὺ δὲν ἀπέχουν ὅλες ἀπὸ τὴν πραγματικότητα— βέβαιο εἶναι ὅτι οἱ φράσεις του γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του— «Ἂς ὑποθέσουμε πὼς κάτι συμβαίνει στὸν Νάσερ.» —δείχνουν ὅτι ἀναμφισβήτητα ὑπάρχει μιὰ κρίσι στὴ χώρα.

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ . . .

Ἡ αἴγλη — ἡ λαϊκὴ αἴγλη — τοῦ Προέδρου τῆς Αἰγύπτου μένει σίγουρα ἀνέπαφη, ἀλλὰ πιθανὸ εἶναι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες νὰ ἐπιθυμοῦν ἕνα καθεστὼς πιὸ «εὐλύγιστο», πιὸ ἀνοιχτὸ στὴ δυτικὴ ἐπιρροή. Εἶναι ἄλλωστε χαρακτηριστικὸ ὅτι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες βοηθᾶνε οὐσιαστικὰ τὴν Ἰορδανία καὶ τὴ Σαουδικὴ Ἀραβία γιὰ νὰ «ἐκσυγχρονίσουν», σὰν νὰ θέλουν νὰ δείξουν ὅτι ὑπάρχουν κι' ἄλλοι δρόμοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν αἰγυπτιακό, γιὰ τὴν πρόοδο τῶν ἀραβικῶν κρατῶν.

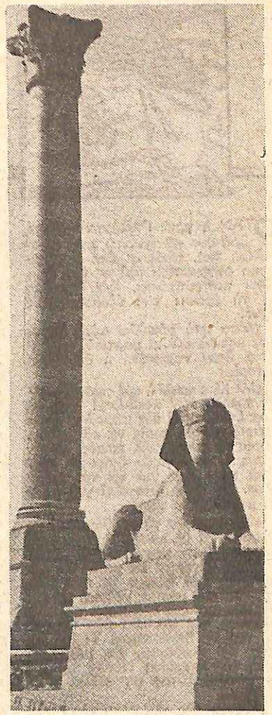
Τὸ βέβαιο εἶναι ὅτι ἡ Αἴγυπτος —γι' ἐκομένως τὸ καθεστὼς τοῦ Νάσερ— ἀντιμετωπίζει σοβαρώτατες δυσχέρειες, λόγω τῆς καταπληκτικῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ποὺ οὐσιαστικὰ ἐξουδετερώνει κάθε πρόοδο. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι ἄλλωστε δραματικό, γιὰ πολλὲς χῶρες τοῦ πλανήτη μας...

Ὁπωσδήποτε ὁ Νάσερ προχωρεῖ καὶ δὲν εἶναι ἀσφαλῶς ἡ πρώτη φορά, ποὺ τὸν τριγυρίζουν σοβαροὶ κίνδυνοι...

ΣΠ. ΜΕΤ.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Ἡ Σφίγγα, σύμβολο τῆς Αἰγύπτου.

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Λιβιέττα

ΟΤΑΝ ἡ γριὰ Γιολάντα πέθανε, βρήκανε κάτω-κάτω στὸ μπαουλάκι της, πλάϊ σ' ἕνα κοριτσίστικο φορεματάκι καὶ σ' ἕνα ζευγάρι παπουτσάκια, ἕνα φάκελλο μὲ τὴ φράση: «Ἡ ἐξομολόγησίς μου».

Μέσα στὸ φάκελλο αὐτὸ ὑπῆρχαν μερικὰ φύλλα χαρτιοῦ, στὰ ὁποῖα ἦταν γραμμένη ἡ ἀκόλουθη ἱστορία:

«Μὲ λένε τρελλὴ καὶ προσθέτουν «ἡ τρελλὴ τῶν παιδιῶν»! Καὶ μὲ λένε ἔτσι, γιατὶ δὲν μπορῶ ν' ἀντικρύσω παιδί, χωρὶς νὰ «θυμηθῶ», χωρὶς νὰ συγκινηθῶ, ἐπειδὴ τὰ χέρια μου ἀναζητοῦν διαρκῶς παιδικὰ μαλλάκια γιὰ νὰ τὰ χαϊδέψουν. Κι' αὐτὸ ἀποτελεῖ γιὰ μένα τὴ μεγαλύτερη χαρά...

«Τὰ καημένα τὰ παιδάκια μ' ἀγαποῦν καὶ μὲ λένε «γιαγιά». Μοῦ χαμογελοῦν, παιγνιδίζουν μαζί μου καὶ δέχονται μὲ χαρὰ τὰ χάδια μου. Δὲν ἔχουν τὰ καημένα, ὅτι, ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, τὰ χέρια μου ἔσφιξαν ἕνα ἄλλο τρυφερὸ πλάσιμα, ἕνα παιδάκι σὰν κι' αὐτά, καὶ τὸ θανάτωσαν. Τί θὰ λέγανε τὰ παιδάκια, ἂν μάθαιναν αὐτὴ τὴν ἱστορία; Πόσος τόμος θὰ ζωγραφιζόταν στ' ἀθῶα τους ματάκια;

»Κανεὶς δὲν τὴν ξέρει τὴν ἱστορία, κανένας ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἄννα - Ρόζα. Μόνον ἐκείνη κι' ἡ μητέρα τῆς Λιβιέττας μου μὲ εἶδαν, ἀλλὰ κομμιὰ ἀπ' αὐτὲς δὲν θέλησε νὰ μὲ καταγγείλη. Ἡ μητέρα τῆς Λιβιέττας εἶναι μακρυὰ τώρα — — ἴσως καὶ νάχη παρηγορηθῆ. Ἴσως καταλαίβε τί ἦταν ἐκεῖνο ποὺ μ' ἔσπρωξε στὸ ἔγκλημά μου. Ἴσως πάλι ὁ πόνος της νὰ εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πόθο τῆς ἐκδικήσεως καὶ γι' αὐτὸ δὲν θέλει νὰ μιλήση.

»Ἡ Λιβιέττα! Τὸ καημένο τὸ πλασματάκι! Μπῆκε στὴ ζωή μου ἐδῶ καὶ εἴκοσι χρόνια, ξαφνικά, ἀπότομα. Ἦταν μιὰ μέρα βροχερὴ, ἡμέρα καταιγίδος. Μπῆκε στὸν κῆπο μου μουσκεμένη, δακρυσμένη καὶ γελαστὴ συγχρόνως. Τὸ φορεμά της ἦταν σχισμένο σὲ πολλὰ μέρη. Ἤρθε κοντά μου καὶ μοῦ εἶπε:

«—Ἤθελε νὰ μὲ τσιμπήση καὶ τῆς ἔφυγα!

Ἐννοοῦσε τὴν παραμάνα της.

»Ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, εἶχε ἀποκοιμηθῆ ἥσυχα - ἥσυχα στὴν ἀγκαλιά μου. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ φανταστῆ τί εἶναι μιὰ γυναίκα ποὺ ἔχει ζήσει ὁλομόναχη ὅλη τὴ ζωή της καὶ ποὺ ἔφτασε στὸ κατώφλι τοῦ τάφου, χωρὶς ἀγάπη, χωρὶς στοργή. Κανεὶς δὲν μπορεῖ, λέω, νὰ φανταστῆ τί εἶναι γιὰ μιὰ τέτοια γυναίκα, τὸ νὰ μπορέσῃ νὰ σφίξη στὴν ἀγκαλιά της τρυφερὰ ἕνα χαριτωμένο πλασματάκι.

»Ἡ μικρούλα κοιμόταν κι' ἐγὼ φιλοῦσα τὰ ὁλόξανθα μαλλάκια της, ὅταν ξαφνικὰ ἤρθε ἡ Ἄννα - Ρόζα νὰ τὴν πάρη. Ἡ Ἄννα - Ρόζα ἦταν μιὰ νέα χωριατοπούλα, στὴν ὁποία εἶχαν ἐμπιστευθῆ τὴ Λιβιέττα οἱ γονεῖς της.

»Μοῦ εἶπε πὼς στὴν ἀρχὴ τῆς ἔστελναν ἕνα ποσὸν γιὰ τὴ διατροφὴ της μικρῆς. Μὰ ἐδῶ καὶ τρία χρόνια ἡ μητέρα τῆς Λιβιέττας δὲν τῆς ἔστελνε χρήματα... Μπορεῖ καὶ νάχε πεθάνει!... Ὡστόσο ὁ ἄντρας τῆς Ἄννας - Ρόζας γκρίνιαζε τώρα γιὰ τὴν παρουσία τοῦ κοριτσιοῦ σπίτι του. Δὲν ἀνεχόταν νὰ τρώη δωρεὰν τὸ ψωμὶ τῶν δικῶν του παιδιῶν.

«— Εἴμαστε, βλέπεις, φτωχοὶ ἄνθρωποι, μοῦ εἶπε ἡ Ἄννα-Ρόζα.

»Τότε ἐγὼ τὴν παρακάλεσα ν' ἀφήση σ' ἐμένα τὴ Λιβιέττα γιὰ πάντα. Καὶ ἡ Ἄννα - Ρόζα μοῦ τὴν ἄφησε.

»Ἦταν ὡραία ἡ Λιβιέττα. Εἶχε ἀσπροροδόδινη, λεπτότατη ἐπιδερμίδα, δυὸ μάτια γεμάτα τρυφερότητα καὶ δυὸ μπρατσάκια, ποὺ ὅταν ἔσφιγγαν τὸ λαιμό μου, μ' ἔκαναν νὰ πλέω σὲ πέλαγος εὐδαιμονίας. Ἔμεινε μαζί μου κάμποσα χρόνια. Τὴν θεωροῦσα δική μου πιά. Δική μου, ὅπως καὶ τὰ λουλούδια τοῦ κήπου μου, ὅπως τὰ ἔπιπλα τοῦ δωματίου μου ποὺ τὰ ἔβλεπα κάθε μέρα μὲ στοργή, δική μου, ἐντελῶς δική μου.

»Μὰ μιὰ μέρα, ἦρθε στὸ σπίτι μου ἡ Ἄννα - Ρόζα, μαζὶ μὲ μιὰ κυρία, ποὺ ἔμοιαζε καταπληκτικὰ μὲ τὴ Λιβιέττα μου. Ἦταν ἡ μητέρα της κι' ἐρχόταν νὰ τὴν πάρη!... Νὰ μοῦ τὴν πάρη!...

»Μοῦ μιλοῦσε, μὰ ἐγὼ ἤμουν σαστισμένη καὶ δὲν καταλάβαινα τί μοῦ ἔλεγε... Ὅταν ὅμως πῆρε στὴν ἀγκαλιά της τὴ Λιβιέττα, ποὺ ἦταν ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς μου, τὸ καμάρι μου, ἡ μόνη μου παρηγοριά, ὅταν κίνησε, μὲ τὴ Λιβιέττα στὴν ἀγκαλιά της, νὰ κατέβη τὶς σκάλες κι' ἄκουσα τὴ μικρούλα νὰ ξεφωνίζη τ' ὄνομά μου, τότε... τινάχτηκα ἀπάνω φρενιασμένη.

»Ἡ μητέρα αὐτή, ποὺ εἶχε ἀφήσει τόσα χρόνια μακρυά της τὸ κορίτσι της, μοῦ φάνηκε σὰν μιὰ στρίγγλα ποὺ ἐρχόταν, μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη, νὰ μοῦ συντρίψη τὴν καρδιά. Ὥρμησα σὰν τρελλή, ἁρπαξα τὴ Λιβιέττα ἀπ' τὰ χέρια της, τὴν ἀνασήκωσα πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου, γιὰ νὰ μὴ τὴν φτάνη καὶ τῆς φώναξα:

»—Φεῦγ' ἀπὸ δῶ!... Ἔβγα ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι μου! Φεῦγα, φεῦγα, φεῦγα!...

»— Εἴσαστε τρελλή, γερόντισσα! μοῦ ἀποκρίθηκε ἐκείνη. Ἡ Λιβιέττα εἶναι δική μου, εἶναι κόρη μου. Ἂν δὲν θέλετε νὰ μοῦ τὴ δώσετε μὲ τὸ καλό, θὰ σᾶς τὴν πάρω μὲ τὸ ζόρι. Νά, ἔτσι...

»Καὶ προχώρησε ἄγρια πρὸς ἐμένα, μὲ τὰ χέρια ἁπλωμένα, γιὰ νὰ μοῦ ἁρπάξη τὴ Λιβιέττα. Μιὰ λαῖψι τρέλλας ἄστραψε τότε στὸ μυαλό μου. Μιὰ τρελλή, τρομερή, φρικαλέα σκέψι, μοῦ ἦρθε. Τὸ παράθυρο πλάϊ μου ἦταν ὁλάνοιχτο. Ἤθελαν νὰ μοῦ πάρουν τὴν κορούλα μου; Ἔ, λοιπόν, ὄχι, ὄχι... Καλύτερα νὰ τὴν ἔβλεπα νεκρὴ παρὰ νὰ μοῦ τὴν ἁρπάξουν ἔτσι σκληρὰ κι' ἄσπλαχνα. Τρελλὴ ὅπως ἤμουνα ἀπὸ τὴν ἀπελπισία μου, πέταξα τὸ ἀγγελοῦδι μου — Θεέ μου! Θεέ μου! — πέταξα τὴ Λιβιέττα μου ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο!...

»Ἄχ! ἡ δυστυχισμένη ἐγώ!... Νομίζω πὼς ἀκούω ἀκόμη τὴν κραυγὴ τῆς κορούλας μου στὴν τραγικὴ αὐτὴ στιγμή. Τὸ ἀγγελοῦδι μου ἔπεσε κάτω, στὴν πλακόστρωτη αὐλή, κι' ἔγινε κομμάτια!

»Τὸ ἔγκλημά μου ἦταν ἀπαίσιο, τρομακτικό, ἀλλὰ καὶ ἡ τιμωρία μου εἶναι ἀκόμη πιὸ τρομακτική. Βασανίστηκα τόσο γιὰ ὅ,τι ἔκαμα!...

»Λιβιέττα... μικρή μου Λιβιέττα, κορούλα μου, πούτρεχες ξένοιαστη καὶ χαρούμενη στὰ λιβάδια καὶ ποὺ δὲν εἶχες καμμιὰ διάθεσι νὰ πεθάνης!... Λιβιέττα, Λιβιεττούλα μου, μὲ συγχώρησες ἄραγε γιὰ ὅ,τι σοῦ ἔκανα; Ἄγγελε, ποὺ βρίσκεσαι στοὺς οὐρανούς μὲ τοὺ Θεοῦ τοὺς ἀγγέλους, συμπάθα με γιὰ τὸ κακὸ ποὺ σοῦ κανα ἀπ' τὴν πολλή μου ἀγάπη!...».

★

Αὐτὰ γράφανε τὰ κιτρινισμένα χαρτιά, ποὺ βρέθηκαν στὸ μπαοὺλο τῆς νεκρῆς γριούλας. πούχε σκοτώσει ὅ,τι ἀγαποῦσε στὸν κόσμο αὐτό, ποὺχε σκοτώσει ἀπὸ ὑπερβολικὴ ἀγάπη...

ΜΑΡΙΑ ΤΖΙΑΜΕΛΛΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ὁ ἔρως εἶναι πανοῦργος κι' ἐπιδέξιος, σὰν τὸ καταδικασμένο ζῶον.
Μαξὶμ Γκόρκυ

Ἡ ἀντίστασαι δυναμώνει τὸν ἔρωτα.
Μπαλζὰκ

Στὴν πάλη ἀνάμεσα στὴ ντροπὴ καὶ τὸν ἔρωτα, ὁ δεύτερος βγαίνει πάντα νικητής.
Σταντὰλ

Ἡ ἀρετὴ κι' ὁ ἔρως εἶναι δυὸ θηρία. Μοιραίως τὸ ἕνα θὰ φάη τὸ ἄλλο.
Οὐὴντὺ

Ὁ ἔρως μᾶς σπρώχνει πολλὲς φορὲς στὶς πιὸ μεγάλες ἡλακεῖες.
Ἀνατὸλ Φρανς

Μόνο οἱ ἠλίθιοι ἢ οἱ τυφλοὶ παίρνουν τὸν ἔρωτα στὰ σοβαρά.
Μωρὶς Ντεκομπρὰ

Οἱ ρυτίδες εἶναι ὁ τάφος τῆς ἀγάπης.
Σαραζὲν

Οἱ γυναῖκες δὲν ἔχουν φυσιογνωμία πρὶν ἀπὸ τὰ 30.
Μπαλζὰκ

Τὰ μόνα ταιριασμένα ζευγάρια εἶναι τὰ... παπούτσια καὶ τὰ γάντια.
Ζὰν Ὠμπέρ

Ὅταν μιὰ γυναίκα ἰσχυρίζεται πὼς δὲν εἶναι θυμωμένη, αὐτὸ σημαίνει πὼς θράξει ἀπὸ τὸ κακό της.
Μὰρκ Τουαΐην

Ἡ περιέργεια εἶναι μιὰ μορφὴ τοῦ γυναικείου θάρρους.
Βίκτωρ Οὐγκὼ

Ἕνας ἄντρας μπορεῖ ν' ἀντισταθῆ στὴν κατακραυγή, μιὰ γυναίκα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ὑποταχθῆ.
Κυρία ντὲ Στὰλ

ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

Ἀπὸ τὶς νέες φωνὲς τοῦ ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ, ὁ Τίμος Ἀμοιρίδης βρέθηκε στὴ χορεία τῶν ἐκλεκτῶν ἑρμηνευτῶν του. Ὁ πρῶτος χρόνος τῆς θητείας του στὸ πεντάγραμμο τοῦ χάρισε μιὰ γόνιμη περιοδεία στὴν Κρήτη, πολλὲς ἐμφανίσεις σὲ ἀθηναϊκὰ κέντρα καὶ μιὰ θέσι ἀνάμεσα στὸν κόσμο τῶν συνεργατῶν τοῦ Ραδιοσταθμοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Τώρα καὶ γιὰ ὅλη τὴν περίοδο τοῦ καλοκαιριοῦ, τραγουδᾶ — μὲ τὴν κιθάρα του πάντα σύντροφο καὶ μοῦσα του — σὲ γνωστότατο κέντρο τῆς Πλάκας, ὅπου καταχειροκροτεῖται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τῆς παλιᾶς μελωδίας.

Η ΜΙΖΑΝΟΥ ΜΠΑΡΝΤΟ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΕ

Ἐνῶ ἡ Μπριζὶτ Μπαρντὸ ἀπουσιάζει ἐφέτος ἀπὸ τὸ Σὰιν Τροπέ, ὅπου ὁ Μπὸμπ Ζαγκούρι περιφέρεται μόνος, προσπαθῶντας μὲ τὴν χαρτοπαιξία νὰ διασκεδάση τὴ μοναξιά του, ἡ ἀδελφὴ της Μιζανοὺ Μπαρντὸ προσπαθεῖ να τὴν ἀναπληρώση. Ἡ Μιζανοὺ ποὺ εἶναι 27 χρόνων ἐδήλωσε ὅτι δὲν σκοπεύει νὰ ξαναπαίξη στὸν κινηματογράφο, οὔτε τώρα ποὺ παντρεύτηκε τὸν σκηνοθέτη Πάτρικ Μπωχάου. Στὴ φωτογραφία μας οἱ δυὸ νιόπαντροι ποζάρουν μὲ δυὸ νέα μοντέλα τῆς περιφήμης μπουτὶκ «Μὶκ Μάκ», ποὺ ἄνοιξε στὸ Σὰιν Τροπὲ ὁ γιὸς τοῦ ἀγνωστοῦ βιομηχάνου καὶ γνωστοῦ ἐρασιτέχνη πλαϊὴ - μπὸλ Γκοὺντερ Σάκς - φὸν Ὄπελ.

Ἐδῶ χρειάζεται ὅλη τους ἡ προσοχή!..

...ἡ ἴδια προσοχὴ ποὺ ἐπέδειξαν οἱ εἰδικοὶ τῆς Χλωρίνης KLINEX στὴν προσπάθειά τους νὰ κάνουν μιὰ πραγματικὰ μεγάλη προσφορὰ στὴν ἑλληνικὴ οἰκογένεια.

ΣΚΑΚΙ, ΝΤΑΜΑ, ΓΡΙΝΙΑΡΗΣ, ΦΙΔΑΚΙ, παιχνίδια ποὺ ἀκονίζουν τὸ μυαλὸ καὶ διασκεδάζουν μικροὺς καὶ μεγάλους, δὰ συντροφεύσουν ἐσᾶς καὶ τὰ παιδιά σας στὶς θερινὲς διακοπές.

KLINEX
χλωρίνη

Μπορεῖτε καὶ σεῖς νὰ τ' ἀποκτήσετε μὲ 10 κουπόνια, ποὺ θὰ βρῆτε στὶς καινούργιες ἐτικέττες τῆς Χλωρίνης - KLINEX, καὶ 12 δραχμές.

Η Εὐθυδούλη βύθισε τὴ λεπίδα στὸ λαιμό του·

ΟΙ ΠΕΡΙΠΑΘΕΣΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

400 Σαμιωτοπούλες

ΕΚΔΙΚΟΥΝΤΑΙ ΤΟΝ ΤΥΡΑΝΝΟ

— Μήπως ἄκουσες, Νικοστράτη μου, ρώτησε τὴ φιλενάδα της ἡ Σαμιωτοπούλα Μελάνθια, τί διαλαλοῦσε ὁ πρωϊνὸς κήρυκας; Ἔλειπα στ' ἀμπέλι τοῦ πατέρα μου καὶ φυσικὰ δὲν ἄκουσα. Μήπως ἔβαλε στὸ νοῦ καμμιὰ καινούργια μπαμπεσιὰ ὁ ἀναθεματισμένος ὁ τύραννος;

Ἡ Νικοστράτη τῆς ἔγνεψε νὰ μιλᾶ σιγώτερα.

— Πρόσεχε, παιδί μου, τῆς σύστησε. Εἶσαι πολὺ νέα ἀκόμη καὶ δὲν βάζει ὁ νοῦς σου τί μπελάδες γεννοβολάνε τ' ἀστόχαστα λόγια. Οἱ τοῖχοι ἔχουνε αὐτιά, παιδί μου, καὶ τὰ παράθυρα μάτια! Ὁ ἀφορεσμένος ὁ Ἡγησίστρατος σικόρτισε φόνευ τὸν κόσμο, πετάνε στὴ φυσαλακή τοὺς ἀθώους. Νάχης τὸ νοῦ σ' ὅσους ρωτάνε νὰ μάθουν μὲ τρόπο.

— Καλὰ τὰ λές, Νικοστράτη μου, ἐγὼ θέλω νὰ μάθω τί διαλαλοῦσε πρωῒ-πρωῒ ὁ κήρυκας. Αὐτὸ μ' ἐνδιαφέρει, γιατὶ θὰ κυττάξω τὸ σπίτι μου.

— Προστάζει λοιπὸν ὁ ἀναθεματισμένος νὰ μαζευτοῦνε ἀπ' ὅλες τὶς γειτονιὲς τῆς πολιτείας, σὰρτο πρωῒ στὸν Ναὸ τῆς Ἥρας, τὰ κορίτσια κι' οἱ μικροπαντρεμένες τῆς Σάμου. Νὰ φορέσουνε, λέει, τὰ γιορτινά τους καὶ τὰ στολίδια τους. Πρόκειται, καταπῶς εἶπε, παιδί μου, ὁ κῆρυκας τοῦ τυράννου, νὰ κάνουν μυστηριῶδες γιορτὴ στὸν Ναὸ καὶ θ' ἀκουσθοῦνε οἱ καινούργιοι ὕμνοι ποὺ σύθεσεν ὁ ποιητὴς Ἐρμογένης.

— Μὰ τότε δὲν βλέπω τίποτε τὸ ὄποπτο σὲν διαταγή, Νικοστράτη μου. Γιατὶ τρέμει τὸ φυλλοκάρδι σου;

Ἡ μεσόκοπη Νικοστράτη σούρωσε κ-μιὰ τὸ πρόσωπο.

—"Ακουσε δᾶ, Μελάνθια, καὶ μὴν ποιῦ παραπονεθῇς ὑστερώτερα πὼς δὲν σὲ ὁρμήνεψα νὰ προσέχῃς! Ὁ ἀφορεσμένος τύραννος σίγουρα θάχη στὸ νοῦ του κακό. Μᾶς στήνει παγίδα. Οἱ ξυπνοὶ πρέπει νὰ πάρουν τὰ μέτρα τους κι' οἱ κοπέλλες νὰφορεσοῦν τὰ μάτια τους τέσσερα. Αὐτὸ σοῦ λέω, καὶ νὰ κυττάζε προσεκτικώτερα νὰ μὴν ἀπομείνῃ σὰν ἕνα σιχαμερὸ κι' ἀποκρουστικὸ τέρας, μὲ γυαλιστερό, φολιδωτὸ δέρμα, νερουλιασμένα στήθη, θολά, ὕπουλα μάτια. Γιὰ νὰ μὴ ἐλέπουνε τὴν δυσμορφία τῆς, σκεπάζει το πρόσωπό της μὲ πέπλο σὰν μάσκα καὶ φοράει φορέματα μὲ ἁψηλους γιακάδες. Ἡ δυσμορφία της ἄλλαξε φυσικὰ καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς. Ἔγινε πολὺ νευρικὴ κι' ἰδιότροπη. Μισεῖ καὶ σιχαίνεται τὸν κόσμο, θασανίζει τὶς θεραπαινίδες της μαστιγώνει μὲ τὸν πιὸ ἀπάνθρωπο τρόπο τὶς ὑπηρέτες. Δυὸ-τρεις νεοροῖ δοῦλοι ἔγιναν σακάτηδες ἀπὸ τὸ ξύλο καὶ τὸ ἀμείλικτο μαστίγιο καὶ πολλὲς θεραπαινίδες παραμορφώθηκανε μὲ τὸν ἴδιο σχεδὸν τρόπο ποὺ παραμορφώθηκε ἡ ἴδια. Οἱ δυστυχισμένες αὐτὲς δουλεύουνε νύχτα σπουδὲ στάλους καὶ στὰ περιβόλια τοῦ ἀρχοντικοῦ, νὰ μὴ τὶς ἰδῇ ἀνθρώπινο μάτι. Ἂς μᾶς ἐλεηθοῦνε οἱ θεοί, παιδί μου Μελάνθια, κι' ὰς βάσουνε λογικὴ καὶ φώτισι στὸν ἐκλαο τοῦ νησιοῦ μας.

Τὴν ἴδια νύχτα, σ' ὅλα τὰ σπίτια τῆς Σάμου, οἱ κοπέλλες κι' οἱ παντρεμένες μέχρι σαράντα χρόνων, συζητούσανε καὶ σχολιάζανε ἀνυποκρίτο βέος καὶ πανικὸ τὴν ἀπόφασι τοῦ τυράννου. Ἀργότερα μαθεύτηκε πὼς, τὴν ἴδια σχεδὸν ὥρα ποὺ θὰ γινότανε ἡ συγκέντρωσι τῶν γυναικῶν στὸν Ναὸ τῆς Ἥρας, θὰφθανε στὴν Σάμο γιὰ μιὰν ἐπίσημη ἐπίσκεψι, ὁ πατέρας τῆς Θεοδότης Ἀριαδίγνης, κι' ὅπως ἤτανε καθιερωμένο θὰ τὸν ὑποδεχότανε μὲ τιμὴ καὶ μὲ ὄδξα στὸ Πρόπυλο τοῦ Ναοῦ ὁ Ἡγησίστρατος κι' ἡ γυναίκα του, παλατιανοί, λογχοφόροι, τιλοῦχοι, ἱερατεῖον. Πενῆντα σαλπιγκτές στοὺς προμαχῶνες πρὸς τὴ μεριὰ τῆς θάλασσας. Θὰ χαιρετίσανε τὸ φουντώσιμα τοῦ περσικοῦ καραβιοῦ στὸ λιμάνι.

Τὴν ἑπομένη, ἀπὸ τὸ πρωῒ, ἡ πολιτεία βρισκότανε στὸ πόδι. Τὰ κορίτσια καὶ οἱ μικροπαντρεμένες, ντυμένες μὲ τὰ γιορτινά τους, μὲ χαμαλιὰ καὶ γιορτάνια, βαδίζανε σὲ μικρὲς καὶ μεγάλες συντραφιὲς πρὸς τὸν ναό. Οἱ ἄντρες, σκυθρωποὶ καὶ ἀμίλητοι, κρυφομιλάγανε στὶς στοὲς καὶ στὶς πλατεῖες. Κακὰ προαισθήματα βαραίνανε τὶς ψυχὲς καὶ τὰ πνεύματα. Σιγά-σιγά, ὅσο ἀνέβαινε ὁ ἥλιος, ἡ γυναικεία κοσμοσύναξι φούντωνε στὸν ναό. Ἀνάμεσα στὸ τσούμπο τῶν κοριτσιῶν ποὺ φλαρούσανε σὰν καρδερίνες, ἤτανε ἡ Κριτοβούλη, κόρη τοῦ πρωρέα Ξανθίππου, καὶ ἡ Εὐθαλία, κορίτσι τοῦ ἐξορίστου δημοκρατικοῦ Παρμενίδη. Ἡ Κριτοβούλη ἀνησυχοῦσε. Ἐσφιγγε ὁλοένα τὸ χέρι τῆς φίλης της, σὰν νάθελε νὰ πάρῃ κουράγιο. Ἡ αἰνιγματικὴ διαταγὴ τοῦ τυράννου νὰ συγκεντρωθοῦνε στὸν Ναὸ τῆς Ἥρας τὴν ἔβαζε σὲ φριχτὲς ὑποψίες.

Ἡ Εὐβουλὴ τὴν καθησύχαζε:

—Μὴ φοβᾶσαι, παιδί μου, οἱ Σαμιωποῦλες θὰ δείξουνε τί ἀξίζουνε...

Ἡ ἄλλη φαινότανε διστακτική. Δὲν μποροῦσε καὶ δὲν ἤθελε νὰ πιστέψῃ.

—Μὰ εἶσαι βέβαιη, Εὐθυδούλη; Ἐμπιστεύεσαι στὶς γυναικοῦλες...

—Ἐμπιστεύομαι στὶς πιὸ θαρρετές. Οἱ ὅλλες θ' ἀκολουθήσουνε...

Φάνηκε στὴν εἴσοδο τοῦ ναοῦ ὁ μισητὸς ἀπὸ τὸν λαὸ χιλίαρχος Νεοπτόλεμος, τὸ αὐτὶ καὶ τὸ μάτι τοῦ Τυράννου, πλαισιωμένος ἀπὸ τριάντα τόσους θωρακοφόρους μὲ γυμνὰ ξίφη. Σὲ μιὰ διαταγή του, προχωρῆσανε στὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ, σχηματίσανε ἕνα ἀνθρώπινο τεῖχος μπροστὰ στὶς γυναῖκες, ποὺ βαθμήκανε νὰ τσιρίζουνε, νὰ ρωτᾶνε, νὰ διαμαρτύρωνται.

Ὁ Νεοπτόλεμος ἔγνεψε νὰ σιωπήσουν.

—Μὴ φοβᾶστε, τοὺς σύστησε, προσπαθῶντας νὰ μαλακώσῃ τὴν ἀποκρουστικὴ φωνή του. Ἡ διαταγὴ τοῦ ἡγεμόνα μας εἶναι νὰ γδυθῆτε ἐδῶ στὸ ναὸ καὶ ν' ἀφήσετε τὰ φορέματά σας γιὰ σχετικὴ ἔρευνα. Ὑστερα θὰ ντυθῆτε πάλι καὶ μὲ τὸ καλὸ θὰ πάτε στὰ σπίτια σας...

Ἡ αἰνιγματικὴ διαταγὴ ἀντήχησε σὰν κενό. Ἀπλώθηκε νεκρικὴ σιωπὴ κι' ὕστερα ξέσπασε ἡ ὁμαδικὴ ἀντάρσια:

—Ὄχι! Καμμιὰ δὲν θὰ σᾶς ὑπακούσῃ... Δὲν θὰ γδυθοῦμε!...

Ἡ Εὐθυδούλη παραμέρισε τὸν συρφετό, πλησίασε τὸν χιλίαρχο.

—Μποροῦμε νὰ μάθωμε, τὸν ρώτησε, γιὰ ποιό σκοπὸ καὶ γιὰ ποιὰν αἰτία ἡ ἐξευτελιστικὴ γιὰ τὶς γυναῖκες τῆς Σάμου διαταγή;

—Σᾶς ρωτᾶ καὶ πρέπει νὰ μάθωμε... Ἀλλοιώτικα θ' ἀρνηθοῦμε...

Ὁ Νεοπτόλεμος τὴν κύτταξε μὲ περιφρονητικὴ συγκατάβασι.

—Δὲν θέλω νὰ σχολιάσω τὴν διαταγή του ἀφέντη. Ὡστόσο δὲν μπορῶ ν' ἀρνηθῶ. Ἡ διαταγὴ ἀποβλέπει σὲ συστηματικὴ ἔρευνα. Ἔχομε πληροφορίες πὼς οἱ συνωμότες κρύβουνε τὰ ὅπλα τους στὰ φορέματα, στὶς ζῶνες καὶ στὰ στηθόδεσμα τῶν γυναικῶν... Αὐτὸ εἶναι ὅλο...

Ἡ Εὐθυδούλη ἔκανε νὰ γυρίσῃ, μὰ τὸ γέλιο πάγωσε στὰ χεῖλη της, καθὼς σκέφτηκε τὸ καλοτροχισμένο φρυγικὸ ἐγχειρίδιο, ποὺ φύλαγε στὸν παρθενικό της στηθόδεσμο. Ὡστόσο, κράτησε τὴν ψυχραιμία της καὶ εἶπε, μὲ φωνὴ ποὺ τρεμουλιαζε ἐλαφρὰ ἀπὸ συγκίνησι:

—Οἱ ὑποψίες σας εἶναι κούφιες. Καμμιὰ Σαμιωτοπούλα δὲν κρατάει μέσα της σέρνει μαζί της ὅπλα. Οἱ ἐπιθεωρητὲς μας εἶναι φιλοι καὶ τ' ἀδέλφια μας εἶναι φιλοξενοῦσι καὶ νομοταγεῖς. Μᾶς θασανίζετε, μᾶς τρυγᾶτε τὸ βιός μας, μᾶς φυλακίζετε κόσιμο μὲ τὴν πρώτη ἀπουσιά. Κανένας στὴν Σάμο δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀρνηθῇ αὐτό. Ἐμεῖς δὲν θὰ γδυθοῦμε μπροστὰ στὰ μάτια τῶν ἀντρῶν μας, τῶν ἀδελφῶν μας, τῶν γιῶν μας. Ἂν θέλετε νὰ ἐρευνήσετε τὰ φορέματά μας, ἐρευνῆστε τα ἐδῶ ποὺ εἶναι, μὲ τὰ μάτια κλειστά. Ἐμεῖς θὰ μείνουμε ἐδῶ ὅρθιες καὶ ἀκίνητες, μὲ τὰ μάτια κλειστά, ὅσο θὰ διαρκέσῃ ἡ ἔρευνα. Ἐμεῖς δὲν θὰ κυττάξουμε τὸ πρόσωπο κανενὸς ἀπὸ τοὺς ἄντρες ποὺ θὰ μᾶς ἐρευνήσουν. Ἐμεῖς δὲν θὰ ἀκούσουμε τὰ λόγια τους, τὰ σχόλια τους, τὰ γέλια τους. Ἐμεῖς θὰ κλείσουμε τὰ μάτια μας καὶ τὰ αὐτιά μας καὶ θὰ μείνουμε ἀκίνητες σὰν ἀγάλματα. Ἐμεῖς δὲν θὰ ἀκούσουμε τὰ λόγια τους, τὰ σχόλια τους, τὰ γέλια τους. Ἐμεῖς θὰ κλείσουμε τὰ μάτια μας καὶ τὰ αὐτιά μας καὶ θὰ μείνουμε ἀκίνητες σὰν ἀγάλματα. Ἐμεῖς δὲν θὰ ἀκούσουμε τὰ λόγια τους, τὰ σχόλια τους, τὰ γέλια τους. Ἐμεῖς θὰ κλείσουμε τὰ μάτια μας καὶ τὰ αὐτιά μας καὶ θὰ μείνουμε ἀκίνητες σὰν ἀγάλματα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 23

Η ΚΛΕΦΤΡΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ — ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Τὸ μαγαζὶ τῆς Ἄνας πηγαίνει θαυμάσια. Ἡ δίλλα νοικιάστηκε σὲ μιὰ πλούσια οἰκογένεια. Ὁ Νίκος παντρεύεται κι' αὐτός. Ὅλοι ζοῦνε ἄνετα. Ἡ Ἄννα προσπαθεῖ νὰ βρῇ παρηγοριὰ στὴν ἐργασία. Λίγο μετὰ τὴν ἔκδοσι τοῦ διαζυγίου, ζητάει τὸ χέρι της ἕνας διάσημος γιατρός. Ὁ γαμβρός της τὴν πιέζει νὰ δεχτῇ, αὐτὴ ὅμως μὲ διάφορες προφάσεις ἀναβάλλει νὰ δώσῃ μιὰ ὁριστικὴ ἀπάντησι. Μιὰ μέρα, κάποια παλιά της φίλη τῆς λέει πὼς εἶδε τὸν ἄντρα της νὰ μπαίνῃ σ' ἕνα χαμόσπιτο τοῦ Θησείου, Ἡ Ἄννα δὲν τὸ πιστεύει στὴν ἀρχή, γιατὶ νομίζει πὼς ὁ Τάσος βρίσκεται στὴν Ἀγγλία. Ὡστόσο, ἀπὸ περιέργεια, στέλνει μιὰ ὑπάλληλο τοῦ μαγαζιοῦ νὰ ρωτήσῃ, καὶ μαθαίνει ἔτσι ὅτι στὸ σπίτι ἐκεῖνο μένει ἡ Φεύδρα, ποὺ δὲν φαίνεται γιὰ πλούσια. Τὸ λέει στὴ Σάσα καὶ προσπαθοῦν μαζὶ νὰ ἐξηγήσουν αὐτὸ τὸ μυστήριο.

16ον

—Θάθελα νὰ τὸν δῶ, παράδεχθηκε ἡ Ἄννα. Ἀλλὰ νὰ μὴ μ' ἔβλεπε αὐτός. Νὰ ἤμουν κάπου χουμένη καὶ νὰ μποροῦσα νὰ τὸν δῶ.

ΜΕ ΤΟ ΔΙΧΤΥ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Ὅταν θέλη νὰ δικαιολογήσῃ κάτι στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του ὁ ἄνθρωπος, μηχανεύεται διάφορα πράγματα καὶ ἀναπτύσσει πονηριές.

Ἤθελε νὰ τὸν δῇ τὸν Τάσο ἡ Ἄννα, ἀλλὰ δὲν ὡμολογοῦσε στὸν ἑαυτό της ὅτι πραγματικὰ ξεκίνησε γι' αὐτὸ τὸ λόγο καὶ τράβηξε πρὸς τὸ Θησεῖο, τὴν ἄλλη μέρα τὸ μεσημέρι. Βρῆκε μιὰ δικαιολογία.

Σκέφθηκε πὼς χρωστοῦσε ἐπίσκεψι σὲ χάτοια μακρινὴ θεία, ποὺ ἤταν ἄρρωστη. Εἶχε ἕνα χρόνο νὰ πάῃ νὰ τὴν δῇ. Ἤταν ἡ περίστασι τώρα.

Εἶχε πιάσει ψιλοβρόχι, ὅταν βγῆκε στὸ Θησεῖο. Τὸ σπίτι τῆς θείας βρισκώταν κοντὰ στὸ δρόμο, ὅπου εἶχε δῆ ἡ Γεωργία τὸν Τάσο. Ἔτσι, ἡ δικαιολογία ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ της ἤταν πλήρης.

Ἤρασε μπροστὰ ἀπὸ τὴν πόρτα, κύτταξε τὸ σπίτι κλεφτά, μὲ φόβο μὴ τὴν δῇ ἀπὸ μέσα ἡ Φαίδρα. Ἤταν, ὅπως τὸ εἶχε περιγράψει ἡ Ντίνα, ἕνα χαμηλό, ταπεινὸ σπιτάκι, οὔτε καινούργιο οὔτε παλιό. Φαινόταν ἀπ' ἔξω νάγη ὅλα ὅλα δυὸ δωμάτια. Οἱ κουρτίνες ἤταν κατεβασμένες, δὲν μποροῦσε χανείς νὰ δῇ ἀπολύτως τίποτε μέσα. Καὶ στὴν πόρτα δὲν εἶχε κανένα ὄνομα, καμμιὰ ἐπιγραφή. Ἤρασε κάνα-δυὸ φορὲς ἀπὸ κεῖ ἡ Ἄννα, κι' ἑτοιμαζόταν πιὰ νὰ φύγῃ. Κι' ὅμως, τὰ πόδια της, παρὰ τὴ θέλησί της, θαρεῖς, τὴν φωνοῦσαν σφηνωμένη ἐκεῖ. Κι' ἄξαφνα, ἔγινε αὐτὸ ποὺ ἤταν μοιραῖο νὰ γίνῃ: Ἀπὸ τὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου ξεπρόβαλλε ὁ Τάσος. Ἤταν πιὰ ἀργὰ γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴ συνάντησι. Ἂν καὶ ἔκαναν κι' οἱ δυὸ τους μιὰ κίνησι σὰν νὰ τρόμαξαν, σὰν νὰ ἤθελαν νὰ κρυφτοῦνε, δὲν ὑπῆρχε ὑποχώρησι. Βρέθηκαν πρόσωπο μὲ πρόσωπο.

Ὁ Τάσος, ἤταν, ὅπως τὸν εἶχε περιγράψει ἡ Γεωργία, ἀδυνατισμένος καὶ γερασμένος. Τὸ κεφάλι του, ἄλλοτε τόσο στητό, τόσο ὁλόθεο στὸ λυγερό του τὸ κορμί, τώρα ἔγερνε κάπως σὲ μιὰ στάσι κουρασμένη. Τὸ πρόσωπό του ἔδειχνε κούρασι, βαθειά, ἀβάστακτη σχεδὸν κούρασι. Τὰ ροῦχα του φαίνονταν σὰν παλιά, καὶ κατοῦσε στὸ χέρι ἕνα δίχτυ τῆς ἀγορᾶς μὲ ψώνια.

Μόλις τὴν εἶδε, ταράχτηκε σὰν νἄβλεπε φάντασμα. Κυττάχτηκαν ἔτσι, βουβοί, λίγες στιγμές. Πρώτη ἡ Ἄννα ὅμως δὲ βάσταξε, ἐνῶ ἡ ὑπερηφάνειά της τῆς ἔλεγε νὰ προσπεράσῃ, νὰ μὴ τοῦ μιλήσῃ, δὲν μπόρεσε νὰ τὸ κάνῃ, αὐτό.

— Τάσο... ψιθύρισε ἀχνά.

— Ἄννα... ἔκανε ὁ ἄντρας, καὶ στὴ φωνὴ του ἀντιλάλησε τόση λαχτάρα, ποὺ ἡ γυναίκα ἔνιωσε τὴν καρδιά της νὰ σπαρταράῃ.

Δὲν ἤξεραν τί νὰ ποῦνε. Στὸ τέλος, ἡ Ἄννα τραύλισε, μόλις κατορθώνοντας νὰ κρύψῃ τὴν ταραχή της:

— Ἤλθες... ἦλθατε ἀπὸ τὸ Λονδίνο;

— Νά, ἤλθαμε... τὴς ἀποκρίθηκε χωρὶς νὰ τὴν κυττάξῃ.

Χίλιες δυὸ ἐρωτήσεις ἔκαναν τὰ χεῖλη της. Κι' ἀπάνω ἀπ' ὅλες, μιὰ ἐρώτησι:

— Εἶσαι εὐτυχισμένος τώρα;

Τὰ χεῖλη της ὅμως δὲν μποροῦσαν νὰ τὴν προφέρουν. Γι' αὐτὸ ἡ ζουδέντα τους σταμάτησε πάλι.

Ἄδικα περίμενε νὰ τὴ βοηθήσῃ ὁ Τάσος, νὰ βρῇ κάτι νὰ πῇ. Αὐτὸς κλειότταν στὸν ἑαυτό του. Ἡ σιωπή του ὡρθωνόταν σὰν τεῖχος ἀνάμεσά τους.

— Τί ἄλλα νέα; τὸν ρώτησε ἐπὶ τέλους, κουτά, ἐπειδὴ καταλάβαινε πὼς ἡ σιγὴ ἀνάμεσά τους πίεζε στὸ στῆθος της σὰν βραγνᾶς.

—Τίποτε! ἀποκρίθηκε ὁ ἄντρας μονοσύλλαβα.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΚΑΛΗΣΙ

Φάνηκε νἄχῃ κάτι στὸ νοῦ του, καὶ νὰ δυσκολεύεται νὰ τὸ πῇ. Ἐπὶ τέλους, ἡ φωνὴ του ἀχούστηκε, στενόχωρη:

— Ἄννα, ἔχω μιὰ παράκλησι. Πεθύμησα πολὺ τὸ παιδί. Θάθελα νὰ τὸ δῶ. Πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ;

Ἡ καρδιὰ τῆς Ἄννας φτερούγισε. Ἕνας ἀδικαιολόγητος φόβος τὴν ἔκανε νὰ χτυπᾶη δυνατά.

— Ἄννα, φώναξε πάλι ὁ Τάσος ἱκετευτικά. Στεῖλε μου τὴ Φροσούλα μιὰ φορά.

— Στὸ ξενοδοχεῖο; τὸν ρώτησε. Ἀποκλείεται!

Μέσα στὴν ταραχή της, εἶχε ξεχάσει σχεδὸν πὼς ὁ Τάσος θάμενε σίγουρα στὸ ταπεινὸ σπιτάκι στὸ Θησεῖο.

Αὐτὸς φάνηκε νὰ τρομάζῃ.

— Δὲν μένω σὲ ξενοδοχεῖο, Ἄννα... Νομίζω, εἶναι τὸ φρονιμώτερο νὰ ἔλθω ἐγὼ στὴ Γλυφάδα. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νἀρθῶ γιὰ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας; Θὰ δῶ τὸ παιδὶ καὶ θὰ φύγω ἀμέσως.

Ἤταν κι' αὐτὸς ὅρος στὴν ἔκδοσι τοῦ διαζυγίου, πὼς ὁ πατέρας θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀπέχῃ τὸ παιδὶ τοὺ μιὰ φορὰ τὸ μῆνα.

Προσπάθησε ἀφανῆ πολὺ συγκρατημένη, καθὼς τοῦ εἶπε ἁπλᾶ:

— Μπορεῖς νὰ ἔλθῃς τὸ παιδί. Εἶναι δικαίωμά σου ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὸ νόμο.

— Ἤτε νὰ ἔλθω, τὴ ρώτησε γρήγορα.

— Αὔριο βράδυ.

— Ὥρισε ἐσύ.

—Ἐν τάξει, ἀποκρίθηκε ἡ Ἄννα, καὶ χωρίστηκαν μ' ἕνα τυπικὸ χαιρετισμό.

«ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΗΣ ΤΟ ΝΑΙ»

Γύρισε νωρὶς-νωρὶς σπίτι της ἡ Ἄννα, ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα. Ἡ Μαίρη ποὺ τὴν εἶδε, ξαφνιάστηκε.

— Τί ἔπαθες; Ἀστράφτεις ὁλόκληρη.. Βάζω στοίχημα πὼς τὰ τέλειωσες μὲ τὸν Ράτιγα.

— Μὲ ποιόν; ἔκανε ἡ Ἄννα, ξαφνιασμένη, σὰν νὰ μὴ θυμόταν χὰν οὔτε τ' ὄνομα αὐτό.

— Καλὲ μὲ τὸ γιατρό, φώναξε ἡ Μαίρη. Τὸν ξέγασες κιόλας; Τί ἔγνες;

Ἡ Ἄννα, ἀφοῦ ἔμαθε πὼς ὁ Τάσος σπίτι αὔριο νὰ δῇ τὸ παιδί, ἀποκρίθηκε ἡ Ἄννα.

Κι' ἐνῶ ἡ ἄλλη τὴν κύτταζε μὲ μάτια γουρλωμένα, τῆς ἐξήγησε μὲ λίγα λόγια τί εἶχε συμβῆ.

Ἡ Μαίρη κούνησε τὸ κεφάλι της:

— Ἐσύ, παιδί μου, δὲν γιατρεύτηκες ἀκόμα. Λάμπεις ἀπὸ χαρὰ μονάχα ποὺ σκέπτεσαι πὼς θαρθῇ.

— Ὄχι.. ναί.. χαίρομαι ποὺ θαρθῇ νὰ δῇ τὸ παιδί μας.

— Τί γίνεται μὲ τὴ Φαίδρα; Δὲν ἔμαθες τίποτε;

— Ξέρω ὅτι δὲν νομιμοποίησαν τὴ σχέσι τους. Πάντως ζοῦνε μαζί. Ἄλλο τίποτε δὲν ξέρω.

— Μυστήρια, μυθύριασε ἡ Μαίρη. Ποιὸς ξέρει τί γίνεται.

— Φεύγω! φώναξε ἡ Ἄννα, ποὺ στρεφότταν στὰ νύχια. Ἔχω ἑτοιμασίες.

— Τί ἑτοιμασίες;....

— Τίποτε, τίποτε.

Μόλις ἔφθασε σπίτι της, στρώθηκε στὴ δουλειά. Δὲν ἤξερε ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσῃ κι ἀπὸ ποῦ νὰ τελειώσῃ. Ξεσήκωσε ὅλο τὸ σπίτι λὲς κι' εἶχε νὰ κάνῃ καμμιὰ μεγάλη δεξίωσι, κι' ἀσυναίσθητα ἔφερε ὅλα τὰ πράγματα πάλι στὶς παλιὰ τους θέσι, ὅπως ὅταν ζοῦσε μὲ τὸν Τάσο. Οὔτε κι' ἡ ἴδια ἤθερε νὰ πῇ γιατὶ τὸνανε αὐτό.

Ἔντυσε τὴ Φροσούλα, τὴν ἀστραστόγιωτε καὶ τὴν ἔκανε μάθημα, πὼς θαγόταν ἡ μπαμπάς, πούγειτε κάτω τωξίδι. (Αὐτὸ εἶχε πῆ τὴς μικρὴς) Τὴ χουλιάσε χοροπηδοῦσε, μὲ τὴν ἀσημένια του φωνούλα:

—Ὁ μπαμπάς! Θάρθῃ ὁ μπαμπάς!

Κοιμήθηκε εὐτυχισμένη, κι' ἡ Ἄννα ἔμεινε θαθειὰ μετὰ τὰ μεσάνυχτα, νὰ τελειώσῃ τὸ νοικοκυριό της. Ὅταν ἐπὶ τέλους ἔπεσε ἀπαμπαρτὲ κατ' μοσγοβολοῦσε, κι' ὅλα ἦταν στὴ θέσι τους, ὅπως πρέπει, τὸν καλὸ καιρό. Ἔτσι καθαρὸ καὶ μοσχοβολισμένο ἤταν ἄλλοτε τὸ σπίτι τὴ Λαμπρή, κ' ἡ Τάσος τὸ καιρόταν. Μανάνα ἀνοιχτὴ ὅμως, ὅταν γνώρισε τὴ Φαίδρα, νευρίαζε κάθε φορὰ ποὺβλεπε τὴ γυναίκα του ν' ἀσχολῆται μὲ τὸ νοικοκυριό τ-

—Ὁ κύριος ἀγόρασε ὅλα τὰ λουλούδια μου, μαμᾶ, ἀλλὰ θὰ χρειαστῇ νὰ τοῦ τὰ πᾶς στὸ σπίτι του!...

Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως, ἐνῶ ἔκλεινε ἡ Ἄννα τὸ μαγαζί της γιὰ μεσημ[illegible] εἶδε τὸ Μίμη μὲ τὴ Ρηγ[illegible]γωνται τρεχάτοι, λαχανιασμένοι.

[illegible]πει νὰ σοῦ μιλήσουμε, τῆς εἶπαν.

Τοὺς ἔβαλε μέσα, κατέβασε τὸ ρολό, τοὺς κάθισε.

— Ἄννα, πρέπει νὰ πῆς τὸ ναί, τῆς εἶπε ἀμέσως ὁ Μίμης.

— Ἡ σήμερα ἢ ποτέ' πρόσθεσε ἡ Ρηγοῦλα.

Καὶ τῆς ἐξήγησαν, ὅτι ὁ Ράτινας εἶχε χάσει πιὰ τὴν ὑπομονή του.

«Δὲν βαστῶ ἄλλο αὐτὴ τὴν κατάσταση εἶχε πῆ τοῦ Μίμη. Τόσον καιρὸ δὲν εἶχα βάλει στὸ νοῦ μου νὰ παντρευτῶ. Τώρα ὅμως, μιὰ καὶ τόβαλα, θέλω νὰ τελειώνη αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις! Ἐξ ἄλλου, εἶναι κι' ἕνας ἄλλος λόγος..».

Εἶχε πετύχει μιὰ ὑποτροφία γιὰ μετεκπαίδευσι δυὸ χρόνια στὴν Ἀμερική. Θἄφευγε τὸ Πάσχα.

«Δὲν βάζω στὸ νοῦ μου νὰ φύγω ἀνύπαντρος, ν' ἀρχίσω ἐκεῖ μιὰ ζωὴ μποέμικη. Πάει αὐτὴ ἡ ἡλικία. Θέλω λοιπὸν νἄχω μιὰ θετικὴ ἀπάντησι. Ἂν δὲν θέλη ἡ Ἄννα, νὰ πάρω τὰ μάτια μου νὰ βροῦ ἄλλη γυναίκα».

Ἄκουσε ἡ Ἄννα, σοβαρή, ἔπειτα κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλη της:

— Δὲ γίνεται. Νὰ τοῦ πῆς ὄχι, Μίμη.

Ἔβαλαν κι' οἱ δυό τους τὶς φωνές.

— Εἶσαι τρελλή... Ἄχ... πῶς νὰ τοῦ ποῦμε ὄχι, ποὺ θὰ χτυπᾶμε τὸ κεφάλι μας.

Ἄξαφνα τῆς ἦλθε μιὰ ἰδέα, τῆς Ἄννας.

— Μίμη, φώναξε μὲ μάτια ἀστραφτερά. Ἐγὼ μιὰ φορὰ δὲν τρόκειται νὰ πῶ τὸ ναί. Γιατὶ δὲν τοῦ κάνεις λόγο γιὰ τὴν ἀδελφή σου;

(Ὁ ἀρραβῶνας τῆς Σοφίας ὅλο καὶ καθυστεροῦσε. Ὁ γαμπρός, ἐνῶ ἔκανε τὸν ἐρωτευμένο, ὅλο καὶ πρόβαλλε καινούργιες ἀξιώσεις.κι' ἡ Σοφία εἶχε ἐκνευστηρευθῆ στὴν Ἄννα ὅτι τὸν εἶχε σιχαθῆ. Τὰ εἶχε πῆ καὶ στὸν ἀδελφό της καὶ στὴ Ρηγοῦλα).

Ὁ Μίμης κατσούφιασε:

— Δὲν εἶναι σοβαρὰ αὐτὰ τὰ πράγματα, Ἄννα. Ἀφ' ἑνὸς ἡ Σοφία δὲν εἶναι ἐλεύθερη...

— Δὲν ἔχει καμμιὰ ὑποχρέωσι, μ' ἕναν ἄνθρωπο ποὺ θωρεῖ τὸ γάμο ἀποκλειστικὰ ἀγοραπωλησία.

— Κι' ἔπειτα, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ πῶ τέτοιο πρᾶγμα τοῦ Ἀνδρέα; «Ξέρεις ἐκεῖνο ποὺ διάλεξες δὲν σὲ θέλει, ἀλλὰ πάρε τὴν ἀδελφή μου...». Καὶ νὰ ἦταν καμμιὰ καλλονὴ ἡ Σοφία...

— Γιὰ ὅποιον τὴν γνωρίση, εἶναι χρυσὴ κοπέλλα.

— Δὲ γίνεται, Ἄννα, εἶπε ὁ Μίμης μὲ θυμὸ τώρα. Νὰ μὴ μεταθέτουμε τὸ ζήτημα. Ἐσένα θέλει, ἐσένα ζήτησε. Καὶ δὲν μοῦ πάει τὸ στόμα νὰ τοῦ πῶ ὄχι. Κι' ἕνα ὄχι τόσο ἀδικαιολόγητο, μάλιστα.

Τὴν πίεσαν τόσο, τὴ βασάνισαν, ποὺ στὸ τέλος ἡ Ἄννα ἀναγκάστηκε νὰ κάνη μιὰ ὑποχώρησι.

— Ἀφῆστε με νὰ σκεφθῶ ἀκόμα λιγάκι.

— Κι' ἄλλο; Εἶχες τόσον καιρὸ νὰ τὸ σκεφθῆς.

— Μιὰ μέρα ἀκόμα... Αὔριο θἄχετε τὴν ὁριστικὴ μου ἀπάντησι.

Σηκώθηκαν νὰ φύγουν, μέ κάποια ἐλπίδα καιμὲκάποιαἀκανοποίησι.

Ὅταν ἔμεινε μόνη ἡ Ἄννα, γέλασε πικρά. Κατάλαβε τί εἶχε γίνει μέσα της, γιὰ ποιὸ λόγο εἶχε ζητήσει τῆς μιᾶς ἡμέρας ἀκόμα τὴν προθεσμία. Ἤθελε νὰ γίνη ἡ συνάντησι μὲ τὸν ἄντρα της. Δὲν θὰ μποροῦσε ὅμως νὰ πῆ τί περίμενε ἀπὸ αὐτὴ τὴ συνάντησι.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ

Σὰν τρελλὸ κουτάβι ἔτρεξε ἡ Φροσούλα, χύθηκε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ πατέρα της. Ἤταν τόση ἡ χαρά της, ποὺ μοιαζε μὲ τρέλλα. Κι' ὁ Τάσος τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του, ἀπὸ τὴν καγκελόπορτα, καὶ τὴν ἔφερε μέσα στὸ σπίτι.

Ἡ Ἄννα περίμενε στὴ μέση πόρτα, νιώθοντας μιὰ ἀκαταπίκητη ἐπιθυμία νὰ ξεσπάση σὲ ἀναφυλλητά. Εἶδε τὸ πρόσωπο τοῦ Τάσου χλωμὸ σὰν κέρινο, καὶ κατάλαβε πὼς κι' αὐτὸς κατάπινε ἕνα κόμπο στὸ λαιμό του καὶ δὲν μποροῦσε νὰ μιλήση.

Πέρασε κάμποση ὥρα ἔτσι. Ἡ Φροσούλα ὅλη αὐτὴ τὴν ὥρα ξεφώνιζε, χοροπηδοῦσε;

— Ὁ μπαμπᾶς! ὁ μπαμπᾶς!

Ὅσπου νὰ ἠρεμήση τὸ παιδί, εἶχαν καιρὸ κάπως νὰ συνέλθουν κι' αὐτοί.

Καθαρίζοντας τὸ λαιμό του, πρόφερε πρῶτος ὁ Τάσος:

— Μεγάλωσε ἡ Φροσούλα.

— Ναί, μεγάλωσε.

— Κι' εἶναι μιὰ χαρά...

Τὸ κοριτσάκι σκαρφάλωσε στὰ γόνατα τοῦ πατέρα, χώθηκε στὴν ἀγκαλιά του, δίνοντας τὴν ἐντύπωσι πὼς καμμιὰ δύναμι στὸν κόσμο δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ τὸ ἐκθρονίση ἀπὸ ἐκεῖ.

Ὁ Τάσος τοῦ εἶχε φέρει μιὰ κούκλα καὶ μιὰ μεγάλη σοκολάτα. Ρώτησε πῶς πήγαινε στὸ σχολεῖο, χίλιες δυὸ λεπτομέρειες, ποὺ θὰ φαίνονταν γελοίες κι' ἀσήμαντες γιὰ ἕνα ξένο, εἶχαν ὅμως σημασία γιὰ τὴν καρδιὰ ἑνὸς πατέρα.

Κι' ὅταν ἐπὶ τέλους δὲν ἔμενε τίποτε ἄλλο νὰ ρωτήση, σηκώθηκε.

— Σ' εὐχαριστῶ, Ἄννα, ψιθύρισε. Τώρα νὰ πηγαίνω...

Ἡ καρδιὰ τῆς γυναίκας πάγωσε.

— Ὄχι, ψιθύρισε παρακλητικά.

Ἔπειτα, γύρισε ἀποφασιστικὰ στὸ παιδί:

— Φροσούλα, τρέχα στῆς κυρίας Μαίρης, νὰ παίξης λιγάκι μὲ τὸ μωρό. Καὶ πρὶν φύγη ὁ μπαμπᾶς, θὰ σὲ φωνάξω πάλι.

Κατσούφιασε λιγάκι ἡ μικρή, ἀλλὰ δὲν ἐναντιώθηκε. Ἤταν παιδάκι καλόβολο κι' εἶχε μάθει νὰ ὑπακούη. Ἀγκάλιασε τὴν κούκλα της ἀπὸ τὸ ἕνα χέρι, πῆρε τὴ σοκολάτα ἀπὸ τὸ ἄλλο, κι' ἔφυγε χοροπηδῶντας, ἀφοῦ ἔριξε στὸν πατέρα της μιὰ ματιὰ γεμάτη τρυφερότητα.

Ὁ Τάσος κύτταξε τὴν Ἄννα ἐρωτηματικά. Ἡ καρδιά της χτυποῦσε νὰ σπάση. Ἡ ὑπερηφάνειά της διαμαρτυρόταν. Κι' ὅμως, μιὰ δύναμη ὑπεράνω τῆς ἐσπρωχνε νὰ κάνη τὴ μοιραία ἐρώτησι:

— Τάσο, εἶσαι εὐτυχισμένος;

Εἶδε μιὰ σύσπασι στὸ πρόσωπό του, κι' ἡ ἀπάντησί του ἄργησε νἀρθῆ. Στὸ τέλος, ἡ φωνή του ἀκούστηκε πολὺ βαθειά, σὰν νὰ ἐρχόταν ἀπὸ μακρυά:

— Ὄχι!

Τίποτε ἄλλο. Ἔπειτα ἀκολούθησε μιὰ βαρειὰ σιγή. Κι' ἔπειτα ὁ ἄντρας σηκώθηκε. Χωρὶς νὰ τὴν κυττάξη, πρόφερε στενόχωρα, μὲ ντροπή:

— Τώρα νὰ πηγαίνω. Δὲν ἔχει νόημα...

Τὸν ἄφησε νὰ κάνη δυὸ βήματα πρὸς τὴν πόρτα. Ὅταν ὅμως τὸν εἶδε νὰ ἑτοιμάζεται νὰ στρίψη τὸ πόμολο, ἔνιωσε κάτι σὰν πανικό. Ἔτρεξε κοντά του, ἀκούμπησε τὸ χέρι της στὸ δικό του.

— Τάσο, γιατὶ βιάζεσαι; Εἶχες πῆ ἄλλοτε, νὰ γίνουν ὅλα ὅμορφα καὶ πολιτισμένα. Δὲν γομίζεις πὼς δὲν εἶναι ὅμορφο καὶ πολιτισμένο, νὰ μὴ ποῦμε δυὸ λόγια;

Γύρισε, κάθησε πάλι στὴ θέσι του, καὶ φάνηκε ξαφνικὰ ἀφαντασται κουρασμένος. Τώρα παρατήρησε πὼς τὰ μάγουλά του ἦταν βαθουλωμένα, πὼς τὸ κεφάλι του εἶχε χάσει τὴν ὑπερήφανη στάσι του, κι' ἔσκυβε λιγάκι πρὸς τὰ ἐμπρός.

— Ἂν ἤθελες νὰ μοῦ πῆς τὰ νέα σου, νὰ εἶσαι σιγανά, θὰ σοῦ χρωστοῦσα χάρι. Ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ στὸ ζητήσω.

Θὰ στὰ πῶ, ἀποκρίθηκε μὲ χαρά ἡ γυναίκα.

Καὶ τοῦ διηγήθηκε μ' ὅλες τὶς λεπτομέρειες πῶς εἶχε διαθέσει τὰ χρήματα τῆς Φαίδρας, καὶ πῶς πήγαινε περίφημα ἡ ἐργασία της στὸ κατάστημα.

Εἶδε τὴ χαρὰ στὰ μάτια του.

— Ἄννα, πίστεψε πὼς εἶμαι πολὺ εὐτυχισμένος, ποὺ πῆγες τόσο καλά.

— Θὰ σὲ πείραζε νὰ μοῦ πῆς καὶ τὰ δικά σου νέα; τὸν ρώτησε δειλά.

Δάγκωσε ὁ ἄντρας τὰ χείλη του.

— Τὰ δικά μου.... Δὲν ἔμαθες τίποτε; Δὲν ἄκουσες τίποτε:

— Ἀπὸ ποῦ; Δὲν ξέρω... λείπατε...

—Ναί, ἔχομε λίγες ἡμέρες στὴν Ἑλλάδα...

— Ἤλθατε ὁριστικὰ ἐδῶ;

Δίστασε ὁ ἄντρας. Στὸ τέλος ἀποκρίθηκε, σὰν νὰ μιλοῦσε μονάχος του:

— Ναί... μᾶλλον.

Ἔκανε μιὰ διακοπή, σὰν νὰ ἤθελε νὰ πάρη θάρρος, καὶ συνέχισε:

— Ἄννα... πρέπει νὰ στὸ πῶ. Δὲν ξέρω ἂν θὰ χαρῆς. Εἶναι φρικτὸ νὰ χαρῆς. Θὰ εἶναι ἀνθρώπινο. Κι' ἐγὼ στὴ θέσι σου φαντάζομαι πὼς θὰ χαιρόμουν.. Ἡ Φαίδρα ἔπαθε μιὰ πρωτοφανῆ οἰκονομικὴ καταστροφή. Δυὸ ἐτησίες, ὅπου εἶχε ὅλα της τὰ κεφάλαια ἐπαθαν πτώχευσι. Πάνε ὅλα, ὅλα!... Μὲ κόπο, γλύτωσε ἐλάχιστα χρήματα γιὰ νἀρθοῦμε στὴν Ἑλλάδα. Νοικιάσαμε ἕνα σπιτάκι πολὺ ταπεινό, πολὺ φθηνό. Καὶ τώρα πρέπει νὰ ζήσουμε μὲ τὸ μισθό μου. Ὁ Θεὸς μὲ φώτισε καὶ δὲν εἶχα παραιτηθῆ, κι' εἶχα πάρει μόνον ἄδεια...

— Λυπᾶμαι, Τάσο.

Γέλασε πικρὰ ὁ ἄντρας.

—Εἶσαι πολὺ εὐγενικιά, Ἄννα. Μονάχα ποὺ τὸ λές,εἶναι εὐγένεια, κατὰ βάθος ὅμως δὲν λυπᾶσαι, δὲν εἶναι φυσικό, δὲν εἶναι ἀνθρώπινο νὰ λυπᾶσαι. Τὸ ἀντίθετο εἶναι φυσικό, νὰ χαίρεσαι, νὰ θριαμβεύης, καὶ νὰ λὲς μέσα σου ὅτι ἦταν ἡ Θεία Δίκη...

— Ὄχι, Τάσο...

— Κι' ἐμεῖς τὸ εἴπαμε. Πρώτη ἡ Φαίδρα. Ὅταν συνέβη ἡ συμφορά, ἔκανε σὰν τρελλή, ἤθελε νὰ σκοτωθῆ καὶ φώναζε: «Ἡ τιμωρία, ἡ τιμωρία... Κάτι μοῦλεγε μέσα μου πὼς τὸ ἄδικο ποῦκανα στὴν ἔοημη τὴν Ἄννα, θὰ τὸ ξεπλήρωνα ὁπωσδήποτε. Ἡ κατάρα της!».

Τρόμαξε ἡ Ἄννα.

— Ὄχι, φώναξε. Ποτὲ δὲν καταράστηκα, στὸ ὁρκίζομαι.

— Τὸ ξέρω, τῆς ἀποκρίθηκε μαλακά. Τὸ ξέρω πὼς ἡ ἄδολη ψυχή σου δὲν κρύβει οὔτε πονηριὰ οὔτε μῖσος. Ἡ Φαίδρα ὅμως ἔτσι νόμιζε.

— Πρέπει νὰ εἶναι πολὺ δυστυχισμένη, εἶπε ἡ Ἄννα συλλογισμένη.

— Δυστυχισμένη, δὲν εἶναι ἡ λέξι ποὺ ταιριάζει. Ἡ Φαίδρα εἶναι σὰν τρελλή. Δὲν μπορεῖ νὰ προσαρμοστῆ στὴν καινούργια κατάστασι. Φοβᾶμαι ὅτι θὰ τὴν χτυπήση νευρασθένεια, δὲν θὰ τὸ βαστάξη.

Ἄκουγε ἡ Ἄννα κι' ἔνιωθε τὴν καρδιά της νὰ χτυπάη, νὰ σπάση. Μὲ κόπο κατάφερε ν' ἀρθρώση τὰ λόγια:

— Ἡ ἀγάπη σου πρέπει νὰ τῆς δώση θάρρος, Τάσο...

«ΕΣΒΗΣΕ Η ΑΓΑΠΗ»

Εἶδε μιὰ πικρὴ πτυχὴ γύρω ἀπὸ τὰ χείλη του, καί, πρὶν ἀκούση τὴν ἀπάντησί του, τὴν ἁπέτεψε ἡ καρδιά της.

— Ποιὰ ἀγάπη; Δὲν ὑπάρχει ἀγάπη...

— Τάσο...

Κατέβασε τὸ κεφάλι του ὁ ἄντρας, σταύρωσε τὰ χέρια του μὲ μιὰ κίνησι ἀπελπισίας.

— Ὅλα ἔγιναν συντρίμμια, ψιθύρισε σὰν νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό του. Ὅλα, Ἄννα! Ἡ συμφορὰ ποὺ τῆς πῆρε τὴν περιουσία της, ξεδιάλυνε καὶ τὴν κατάστασι μου.

Στιμάτησε.Ἤταν φανερὸ πὼς δὲν μποροῦσε νὰ τὰ πῆ ὅλα.

Ἡ Ἄννα τὸν ἄκουγε μὲ κρατημένη τὴν ἀναπνοή.

— Πές μου, τοῦ ψιθύρισε σὲ λίγο... Πές μου, Τάσο.. Εἶναι ὅπως τὸ ἄκουσα, ὅπως τὸ καταλάβα; Θὰ μποροῦσες νὰ τὸ ὁμολογήσης; αὐτό; Μόλις φτώχυνε, ἔσβησε κι' ἡ ἀγάπη σου:

— Ναί, τῆς ἀποκρίθηκε σιγανά.

Αἰσθάνθηκε τὴν καρδιά της νὰ ἐπαναστατῆ.

— Τάσο, εἶναι φοβερό... Καὶ μονάχα ποὺ τὸ λές.., εἶναι χυνικό, αὐτό. Δὲν μπορεῖς γὰ τὸ πιστεύης!

Τὴν κύτταξε στὰ μάτια, ξαφνικὰ ἤρεμος.

— Θυμᾶσαι τί μοῦ εἶπες μιὰ φορά, Ἄννα; Πὼς δὲν τὴν ἀγαποῦσα. Πὼς μὲ θάμπωσαν μονάχα τὰ πλούτη της.

— Ναί, τότε τὸ πίστευα.

— Ἐγὼ ὅμως δὲν τὸ πίστευα. Μὰ τώρα, τὸ ξέρω πὼς αὐτὴ ἦταν ἡ ἀλήθεια, ἡ μόνη ἀλήθεια.

— Τώρα εἶναι ἀργά...

— Ναί, τώρα εἶναι ἀργά, ἔκανε μὲ ἀπόγνωσι ὁ ἄντρας. Τώρα.. εἴμαι δεμένος μὲ μιὰ σκληρὴ ἀλυσίδα μαζί της.

— Δὲν παντρευτήκατε ὅμως...,

— Δὲν προλάβαμε.Ὅλα ἔγιναν γοήγορα. Μᾶς ζάλισαν. Ὥσπου νὰ κανονίσουμε τὶς ὑποθέσεις γιὰ τὸ γάμο μας, ἦλθε ἡ καταιχεφαλιά. Κι' ἔπειτα.., ἔπειτα, καταλάβαινα πὼς ἡ συμβίωσί μας ἦταν ἀρνάγα ἕνα μαρτύριο.

— Ὄχι, Τάσο, φώναξε ἡ Ἄννα. Αὐτὴ θὰ σ' ἀγαπάη. Δὲν μπορεῖ νὰ μὴ σ' ἀγαπάη...

Ἔστριψε τὰ χείλη του μὲ μιὰ κακιὰ εἰρωνεία:

— Δὲν ξέρω ἂν μ' ἀγάτησε ποτὲ στ' ἀλήθεια κι' αὐτή.

— Τώρα εἶσαι ἄδικος. Ἐσύ, μάλιστα,θαμπώθηκες ἀπὸ τὰ πλούτη της. Αὐτὴ ὅμως:

— Αὐτὴ θαμπώθηκε ἀπὸ τὴν ἀξία μου. Ἤτερτίμησε τὴν ἀξία μου. Πίστεψε γιὰ λίγο διάστημα, πὼς μὲ τὸ χρῆμα της μποροῦσε νὰ μὲ κάνη διάσημο. Αὐτὴ ἦταν ἡ τραγικὴ εἰρωνεία. Μπλοφάραμε κι' οἱ δυό. Ἐγὼ τῆς πουλοῦσα αἰσθήματα ἀπὸ χρηματικὸ συμφέρον κι' αὐτὴ φιλοδοξία. Δὲν ἀργήσαμε ὅμως νὰ προσγειωθοῦμε κι' οἱ δυό μας. Αὐτὴ κατάλαβε πολὺ γρήγορα, πὼς δὲν ἄξιζα οὔτε τὸ δέκατο ἀπ' ὅ,τι φαντάστηκε. Καλὰ γράφω, καλούτσικα, ἀλλὰ δὲν εἶμαι καμμιὰ μεγαλοφυΐα. Τῆς τὸ εἶπαν ὄξω, σὲ ὅλους τοὺς τόνους. Καὶ κατάλαβε ἀπὸ τὸν δισταγμὸ τῶν ἐκδοτῶν καὶ τῶν θιασαρχῶν, πὼς ὅλο τὸ χρῆμα ποὺ προσέφερε, ὅτι εἶχε γελαστῆ πιστεύοντας στὴ μεγαλοφυΐα μου. Κι' ἐγώ...,

Ἄννα, εἶναι φοβερὰ αὐτὰ ποὺ σοῦ λέω. Δὲν ξέρω πῶς μὲ κατάφερες νὰ σοῦ ἀνοίξω ἔτσι τὴν καρδιά μου!

— Κι' ἐσύ; ρώτησε τρέμοντας ἡ γυναίκα.

— Ἐγώ... Ἡ προσγείωσί μου ἦταν ὀδυνηρή. Ὅταν μαζέψαμε τὰ λίγα μας λειφτὰ καὶ γυρίσαμε καὶ φωλιάσαμε στὸ σπιτάκι, στὸ Θησεῖο, νόμισα πὼς μ' ἔκλειναν σὲ φυλακή. Τὴν βλέπω τώρα δίπλα μου, γερασμένη ἀρκετά, νὰ προσπαθῆ μὲ μιὰ πάλη ἀπεγνωσμένη νὰ φαίνεται πάντα κομψὴ καὶ ἀριστοκρατική, καὶ μοῦ φαίνεται τόσο γελοία, τόσο ἀσήμαντη, ποὺ μοῦχεται... μοῦχεται...

Σταμάτησε καὶ κύτταξε τὸ χερὸ μὲ μάτια σκοτεινά. Ἔπειτα ψιθύρισε σὰν νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό του:

— Μοῦχεται νὰ τὴν πνίξω... Ναί, Ἔχουνται ὥρες ποὺ χαταλαβαίνω πὼς μπορεῖ κανεὶς νὰ σκοτώση ἕναν ἄνθρωπο.

— Τάσο! Τάσο! τοῦ ψιθύρισε μὲ τρόμο ἡ γυναίκα.

Ἔβλεπε αὐτὸς πικρά.

— Ἔννοια σου, δὲν πρόκειται νὰ γίνω φονιάς. Σοῦ λέω μονάχα τί αἰσθάνομαι.

Σώπασαν. Ἡ Ἄννα ἄκουγε τοὺς χτύπους τῆς καρδιάς της, χωρὶς ἔβλεπε μπροστά της αὐτὸ τὸν ἄντρα, ποὺ τὸν εἶχε τόσο ἀγαπήσει, νὰ κάθεται με τὸ κεφάλι κρεμασμένο, σὲ μιὰ στάσι ποὺδειχνε ἐξουθένωσι. Κι' ἦταν τόση ἡ λύπη της κι' ἡ ταραχή της, ποὺ δὲν ἔβρισκε λόγια νὰ τοῦ μιλήση.

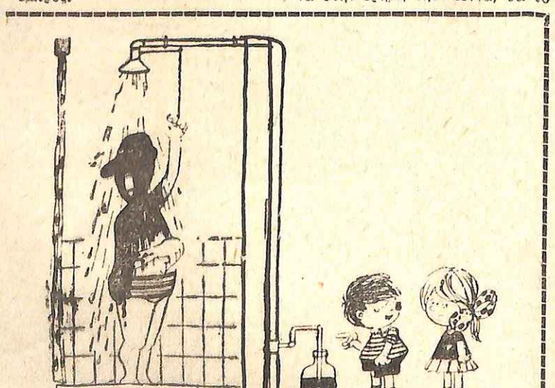

ΤΟ «ΦΙΛΙ»... ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΦΙΛΙ

Δὲν πρόκειται γιὰ τρυφερὴ ἐρωτικὴ σκηνή, ἀλλὰ γιὰ μιὰ ἐπίδειξι τῆς νέας καὶ ἀποτελεσματικῆς μεθόδου τεχνητῆς ἀναπνοῆς, ποὺ ἔχει ὀνομασθῆ «φιλὶ τῆς ζωῆς». Ἡ ἠθοποιὸς Μαρὶ — Φρὰνς Μπουαγιὲ κολλάει τὰ χείλη της στὸ στόμα τοῦ δήθεν πνιγμένου πρωτεθλητοῦ τῆς κολυμβήσεως Ἀλαὶν Γκοσβάλλε καὶ τοῦ ἐμφυσᾶ ἀέρα, ἐνῶ συγχρόνως τοῦ βουλώνει τὴ μύτη μὲ τὸ ἕνα της χέρι καὶ μὲ τὸ ἄλλο τοῦ τραβάει πρὸς τὰ κάτω τὸ πηγούνι.

— Καὶ ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν ἀπροσδόκητη αὐτὴ αὔξησι, κύριε διευθυντά, σᾶς πληροφορῶ πὼς τὸ πιστόλι τοῦ νυχτοφύλακά μας γάλασε!..

— Εἶμαι περίεργος νὰ δῶ πὼς θ' ἀντιδράση ὁ μπαμπᾶς!..

— Τί φταίει αὐτή;

— Τὸ ξέρω. Τὸ ξέρω ὅτι ἡ σκέψι μου εἶναι ἄδικη. Κι' ὅμως δὲν μπορῶ, ἔτσι τὰ σκέπτομαι... Κι' αὐτὴ δὲν μοῦ συγχωρεῖ ὅτι δὲν τὴν δόξασα. Κι' ἔτσι κυττιζόμαστε σὰν δυὸ ἀπατεῶνες, ποὺ προσπαθήσαμε ὁ ἕνας νὰ ξεγελάση ὅσο μποροῦσε περισσότερο τὸν ἄλλον.

— Εἶναι φρικτό, Τάσο...

Ἔκανε μιὰ κίνησι κουρασμένη.

— Ναί, εἶναι φρικτό...

— Ὡς πότε;

— Δὲν ξέρω... ἴσως σ' ὅλη μας τὴ ζωή.

Πάλι μιὰ βαρειὰ σιγή. Καὶ πάλι ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τῆς γυναίκας, ὑποβλητική:

— Γύρνα σ' ἐμένα, Τάσο, γύρνα στὸ παιδί σου. Τ' ἀγαπᾶς τὸ παιδί σου, τὸ ξέρω... Γίνε ἕνας καλὸς πατέρας. Κι' αὐτὸ εἶναι ἕνας προορισμὸς στὴ ζωή. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μ' ἀγαπᾶς, ἐμένα. Ξέρεις ὅτι δὲν θὰ σοῦ κρατήσω κάκια. Θὰ εἶμαι μιὰ γυναῖκα ἤρεμη, ὅπως πάντα... Δὲν θἄχω ἄλλες ἀξιώσεις.

Σήκωσε τὰ μάτια του, τὴν κύτταξε μιὰ στιγμὴ βαθειά.

— Σ' ἀγαποῦσα, ἐσένα, πρόφερε σιγανά. Τώρα τὸ κατάλαβα πὼς ἐσένα ἀγαποῦσα κι' ὅταν ἀκόμα σὲ πρόδωσα.

— Τάσο...

Ἡ φωνὴ της πνίγηκε σ' ἕνα ἀναφυλλητό. Κι' ἔπειτα ἀκούστηκε σὰν βόγγος.

— Ἂν εἶναι ἀλήθεια αὐτὸ ποὺ λές, γιατὶ δὲν γυρνᾶς σ' ἐμένα;

Ἐ, Τάσο... Τάσο μου!

Περίμενε νὰ τὸν δῆ νὰ σηκώνεται, νὰ τὴν ἀγκαλιάζη, ν' ἀκουμπάη τὸ κεφάλι του στὸν ὦμο της, κουρασμένος ἀπὸ τὸν ἀγῶνα.

Ὁ Τάσος ὅμως ἔμεινε ἀκίνητος, σκοτεινός. Κι' ἐπὶ τέλους, ἡ φωνὴ του ἀκούστηκε βραχνή:

— Τώρα ὑπάρχει ἕνα τεῖχος ἀνάμεσά μας, Ἄννα.

— Ἕνα τεῖχος; Ὄχι... τίποτε δὲν μᾶς γωρίζει.

Τὴν κύτταξε μὲ μάτια φουρτουνιασμένα.

—Ξεχνᾶς; Εἶμαι φτωχός, Ἄννα. Κι' ἐσὺ εἶσαι πλούσια.., Σ' ἄφησα ἐπειδὴ ἤσουν φτωχειά, σὲ πρόδωσα. Δὲν εἶναι ἔτσι; Νομίζεις ὅτι εἶναι δυνατόν, ὅτι εἶναι ἀνθρώπινο, νὰ γυρίσω κοντά σου, τώρα ποὺ εἶσαι πλούσια; Θἄνιωθα τόση ντροπή, ποὺ δὲν θὰ μοῦμενε πίτοτε ἄλλο παρὰ νὰ σκοτωθῶ...

Τὰ λόγια τοὺ ἔπεσαν ἀπάνω της ἀνατάντεχα, τὴν πάγωσαν. Κι' ὁ Τάσος τὴν ἄλλη στιγμὴ σηκώθηκε.

— Τώρα εἴπαμε ὅ,τι εἴχαμε νὰ ποῦμε, πρόφερε βραχνά. Σ' εὐχαριστῶ ποὺ μ' ἄφησες νὰ δῶ τὸ παιδί, Ἄννα, Σ' εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα. Ἔχε γειά...

— Τάσο...

Ἔκανε ν' ἁπλώση τὰ χέρια της, νὰ τὸν κρατήση. Αὐτὸς ὅμως εἶχε σηκώσει ἀγέρωχα τὸ κεφάλι. Ἡ ὑπερηφάνεια, ποὺ εἶχε διυτήσει, μετὰ τὴν ἐξομολόγησι. Ἔδινε τὴν ἐντύπωσι πὼς ντεπόταν, πὼς μεμιοτυοῦσε ὅλα.

Ποὺν προφθάση νὰ τοῦ πῆ ἄλλη λέξι, τὸν εἶδε νὰ διωχτῆ βιαστικὰ τὸ περιβολάκι, ν' ἀνοίγη τὴν καγκελόπορτα.

Ἡ νύχτα εἶχε κιόλας τυλίξει τὴν πόλι, ἂν καὶ δὲν ἤτιαν ἀργά. Ἡ νύχτα τοῦ Νοέμβρη, ὑγρή, κρύα, ἀπελπισμένη.

Κι' ἡ Ἄννα στάθηκε πολλὴ ὥρα στὸ κατώφλι της νὰ παρακολουθῆ τὴ σιλουέτα τοῦ ποὺ ἀπομακρυνόταν, ἀνερωχη, στιτή... Τὴ σκιά, ποὺ εἶχε δῆ τόσες καὶ τόσες φορές, ὅταν ἡ καρδιὰ της ἦταν χαρούμενη καὶ τραγουδοῦσε τὸν χαρούμενο σκοπό:

«Είναι δικός μου! Είναι δικός μου!».

Παράξενο όμως! Πάθαινε παράκουσι; Μέσα στην άγρια σιγαλιά της νύχτας, ενώ οι κουρέες των πεύκων σφύριζαν και τ' άστρα έπαιζαν κρυφτό με τα σύννεφα απάνω στο σκοτεινό ουράνιο θόλο, σαν νάκουσε πάλι το ίδιο γνώριμο παλιό τραγούδι:

«Είναι δικός μου! Είναι δικός μου!».

«ΟΧΙ!»

Την άλλη μέρα, πήγαν πάλι ο Μίμης κι' η Ρηνούλα το μεσημέρι στο κατάστημα, νά πάρουν την απάντησί της. Από το ύφος τους φαίνονταν πώς ήταν σίγουροι ότι θάκουγαν πια το ναί. Η "Αννα, όμως τους κύτταξε ήρεμα και πρόφερε σταθερά:

— Όχι...

Πήδησαν κι' οι δυό τους. Ο Μίμης έκανε μιά κίνησι σχεδόν θυμωμένη.

— Σταθήτε ν' ακούσετε πρώτα τί έγινε, τους είπε η "Αννα.

Και τους διηγήθηκε την χθεσινή επίσκεψι του Τάσου.

Η Ρηνούλα άναψε:

— Κι' επειδή τον βλέπεις τώρα δυστυχισμένο, θέλεις νά θυσιάσης το μέλλον σου, εσύ; Τί περιμένεις; Τί μπορείς νά περιμένης από έναν τέτοιο άνθρωπο;

— Μού φαίνεται τρομερά παραδοξαστος, είπε ο γιατρός. Εγώ τον ψυχολογώ έτσι: Τώρα που φτώχυνε η Φαίδρα, και που ξέρει ότι είσαι πλούσια εσύ, παίζει αυτήν την κωμωδία, για νά σε συγκινήση και νά ξαναγυρίση σ' εσένα.

Η "Αννα επανάστατησε:

— Όχι, Μίμη. Τον άδικείς! Εγώ τού ζήτησα νά γυρίση σ' εμένα κι' αυτός δέν θέλησε ν' ακούση. Ήθελα νά τον κρατήσω, νά συζητήσουμε κι' άλλα, άλλά δέν μ' άφησε καιρό. Έφυγε. Δέν τον πρόλαβα.

— Παιχνίδι! Κωμωδία! είπε κι' η Ρηνούλα.

— Όχι, πρόφερε η "Αννα με συγκίνησι. Έσείς δέν τον ξέρετε. Εγώ τον ξέρω καλά.

— Επειδή τον ξέρεις, δέν έπρεπε νά πέφτης έτσι έξω στην ψυχολογία του, φώναξε ο Μίμης με πάθος. Δέν φανέρωσε το χαρακτήρα του τόσον καιρό, "Αντρας που τόλμησε νά φεσθή τόσο σκληρά σε μιά γυναίκα που τον λάτρευε...

— Τά λάθη για τους άνθρώπους, είπε η "Αννα.

— Υπάρχουν λάθη καί λάθη. Καταλαβαίνω, έναν άντρα νά παρασυρθή από πάθος καί νά κάνη απιστία στη γυναίκα του, άκόμα καί νά την έγκαταλείψη για χατήρι μιάς άλλης. Ούτε ένα ούτε δυό τέτοια περιστατικά ύπάρχουν στο κόσμο. Χιλιάδες καί χιλιάδες γυναίκες είδαν την εύτυχία τους νά καταστρέφεται, έπειδή βρέθηκε στο βήμα του άντρα κάποια άλλη γυναίκα...

— Αυτό συνέβη καί μ' εμάς.

— Όχι, "Αννα, δέν συνέβη αυτό. Μ' έσένα έγινε ένα έγκλημα νο του έλαφρυντικό ήταν, ότι σκέφθηκε γιά σε ικανοποίηση οίκονομικά, καί μάλιστα πολύ καλά. Τόνερού. Ποέπει νά σε τυφλώνη άκόμα ή άγάπη, γιά νά μη τό καταλαβαίνης.

— Κι' άκόμα, άν φανταστούμε ότι είναι έτσι, είπε η Ρηνούλα,άν φανταστούμε ότι έκανε ένα σφάλμα καί το μετάνοιωσε, άν πιστέψουμε ότι έσένα άγαπούσε πάντα καί σ' άγαπάει άκόμα, πώς είναι δυνατόν...

— Όλα είναι δυνατά τότε, είπε η "Αννα ήρεμα, καί τά μαϊμα παθητικά της μάτια κύτταξαν μακρυά, σάν νάβλεπαν κάποιο όνειρο γλυκό.

— Δέν είναι φρόνιμο, φώναξε ο Μίμης. "Αννα, μίλησε μέ το Ντίνο, καί μέ τη μητέρα, καί μ' όποιον άλλον θέλεις. Όλοι θά σού πούνε το ίδιο: "Οτι είναι τρέλλα νά περιφρονής έναν άντρα σάν τον Ανδρέα Ρατίνα, ένα σοβαρό, εργατικό, τίμιον άντρα, που ούτε τον ένδιαφέρει τί έχεις καί τί δέν έχεις. (Άκόμα δέν τού είπα γιά τη βίλλα, δέν έχει ιδέα γι' αυτή σου την περιουσία) έναν άντρα που σ' εξετίμησε καί σε θέλει γιά γυναίκα του, καί νά σκέπτεσαι σοβαρά νά ξαναρχίσης με τον Τάσο.

— Τά ίδια δηλαδή καί τά ίδια, είπε η Ρηνούλα με άγανάκτησι.

Η "Αννα τους κύτταξε με ύφος σκεπτικό, καί γιά στιγμή γόμισαν ότι τά λόγια τους την κλόνισαν.

— Τά σκέπτεσαι κι' εσύ... δέν είναι έτσι; ρώτησε ζωηρά ο γιατρός.

— Σκέπτομαι άποκρίθηκε η "Αννα με φωνή βαθειά, πώς θά ήταν δυνατόν νά φέρουμε σ' επαφή τη Ράτινα με την άδελφή σου, Μίμη. Χωρίς ν' αναγκαστής νά τού μιλήσης όσο άπ' ευθείας...

Κούνησε ο γιατρός το κεφάλι του καί κύτταξε τη γυναίκα του:

— Δέν ύπάρχει τρόπος νά συνεννοηθούμε, της είπε. Η "Αννα έπρεσε πάλι με τά μούτρα στον έρωτα γιά τον άντρα της.

— Τότε, είπε ή μικρή με στεναχώρια, άλήθεια, Μίμη, νά σκεφθούμε τί μπορεί νά γίνη γιά τη Σοφία.

"Εσπασαν το κεφάλι τους πολλή ώρα. Στο τέλος, η "Αννα σκέφθηκε κάτι:

— Είναι ίσως κουτό το σχέδιό μου, καί δέν έχει μεγάλη πιθανότητα έπιτυχίας. Άλλά, η τύχη τά διέπει όλα. Πόσες φορές γίνονται πράγματα, που δέν τά περιμένει κανείς, που δέν τά φαντάζεται.

— Τί σκέφθηκες; τη ρώτησαν μ' ένα στόμα.

— Έκείνο που προέχει, είναι νά την δή ο γιατρός, τη Σοφία.

Κούνησε ο Μίμης το κεφάλι του:

— Τώρα το πέτυχες! Τί είναι η Σοφία; Καμμιά καλλονή, νά τον γοητεύση. Δέν είναι έλκυστική κοπέλλα, το διαπιστώσαμε πολλές φορές... Εδώ, σχεδόν άφροδωνισμένη ήταν τόσον καιρό, καί πάλι δέν κατάφερε ..ι γαμπρό νά παραβλέψη μειρίες οίκονομικές λεπτομέρειες...

— Άνοιξε μιά πόρτα στην τύχη, είπε η Ρηνούλα με άγανάκτησι. Η "Αννα. Δοκίμασε. Νά πάς αύριο το βράδι.

— Σήμερα κιόλας περιμένει την άπάντησι...

— Ωραία, άπόψε λοιπόν! Νά πάς στο νοσοκομείο, όπου έργάζεται, νά τον βρής καί νά τού φέρης την άπάντησί μου...

— Θά τον ύποχρεώσω.

— Κι' άπάνω στην ώρα νά παρουσιαστή η Σοφία...

Τη σταμάτησε ο Μίμης:

— Ψυχολογική ώρα! Άπάνω στην ώρα που θά είναι έξω φρενών, ντροπιασμένος άπό την άδικαιολόγητη άργησί σου..

— Άκριβώς! Άπάνω στην ώρα, που είναι άπογοητευμένος καί λυπημένος, νά δή την άδελφή σου. Ν' άλλάξουν λίγες κουβέντες, κι' έπειτα ν' άπομακρυνθή η Σοφία. Καί τότε έσύ μπορείς νά τού πετάξης λίγες κουβέντες, κι' έπειτα ν' άπομακρυνθή η Σοφία. Καί τότε έσύ μπορείς νά τού πετάξης, ότι ύπάρχουν λογής-λογής γυναίκες, ότι, άς ύποθέσουμε, η άδελφή σου είναι πιό εύκολη, πιό άπλή... Ό,τι σού έλθη νά τού πής, έκείνη την ώρα.

Στην άρχή δέν ήθελε ν' άκούση ο γιατρός. Έπειτα βρήκε πάτημα:

— Και να τα αναφωνήσω έγώ, δέν θά το δεχόταν η Σοφία. Δέν την ξέρεις; Έχει συμπλέγματα κατωτερότητος, ότι δέν άρέσει, καί μέ κανένα τρόπο δέν θά δεχόταν νά με βοηθήση σ' αυτό το στρατηγικό σχέδιο.

— Είναι άνάγκη νά την μυήσης; Μη της λές τίποτε. Νά της πής γάθθη το βράδυ νά σε πάρη άπό το νοσοκομείο, νά δώσετε ένα ραντεβού, ότι θά πάτε όλοι μαζί κάπου. Δέν είναι δύσκολο. Κι' άλλες φορές έχει συμβή.

— Έχει δίκιο, είπε η Ρηνούλα.

— Καί νά της πής νάθθη στο γραφείο, όπου θά μιλάς έσύ με τον "Ανδρέα. Νά τά κανονίσης καμμένε, δέν είναι τόσο δύσκολα τά πράγματα! Νά της πής νά ντυθή όμορφα, νά είναι χαρούμενη...

— Άσε, αυτό θά το κανονίσω έγώ! είπε η Ρηνούλα, καί το προσωπάκι της, που ήταν πάντα παιδιάτικο καί όλόδροσο, φάνηκε σχεδόν κωμικό, καθώς πήρε το ύφος «πεπειραμένης» κυρίας.

— Άνάλαβέ το έσύ, Ρηνούλα, είπε η μεγάλη. Νά της πής ότι θά πάτε σέ κανένα θέατρο καί νά ντυθή καλά. Τ' άλλα όλα, άφήστε τα στην τύχη.

Λίγο - λίγο, συγκατένευσε επί τέλους κι' ο Μίμης.

— Στό κάτω-κάτω, είπε, δέν θά τού κάνω έγώ την πρότασι.

— Κι' άν άκόμα διαγνοηθή ότι τού παρουσίασες την άδελφή σου μιά ντροπή.

— Έλα, έλα γρήγορα, φώναξε η Ρηνούλα. Θά πάω νά ξεσηκώσω τη Σοφία, νά της κάνω το μάθημα.

— Νά μη της πη τίποτε! της σύστησε ο Μίμης.

— Φυσικά, δέν θά της πώ. Επειδή θά είναι δειλή. "Ας έλθη μέ όλην την άφέλεια, κι' ό,τι θέλει άς γίνη.

ΕΥΚΟΛΗ ΚΙ' ΑΝΑΠΑΝΤΕΧΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ήταν άργά το βράδι. Η "Αννα καθόταν καί συλλογιζόταν. Ήταν άπό τις λίγες βραδυές που δέν είχε όρεξι νά πιάση το νοικοκυριό της. Η Φροσούλα κοιμόταν καί, αυτή άφηνε τό νού της νά τρέχη. "Ολο γύρω άπό τις ίδιες σκέψεις, όλο γύρω άπό το ίδιο βασανιστικό πρόβλημα:

«Τί μπορεί νά γίνη; Τί μπορεί νά γίνη; Ο Τάσος είναι δυστυχισμένος. Έγώ είμαι δυστυχισμένη. Ήλθε μιά μπόρα καί σάρωσε την εύτυνία μας. Πώς μπορεί νά την ξαναστήσουμε μέσα στα συντρίμμια;».

Χίλια δυό σχέδια περνούσαν άπό το μυαλό της. τ' άπέρριπτε όμως όλα.

Τού είχε φωνάξει, άπλά, άνθρώπινα:

— Γύρνα σ' εμένα!

"Επρεπε νά πέση στά πόδια της, ή στην άγκαλιά της, νά τη φιλήση, καί με τά φιλιά του νά τά σβήση όλα.

Τί έκανε ο Τάσος; Τής μίλησε γιά χρήματα:

— Έσύ είσαι πλούσια τώρα, έγώ φτωχός....

Πάλι τά λεφτά. Σάν νά μπορούσε νά μετρηθή ή άγάπη μέ το γουσάφι, σάν νά μπορούσε νά βρεθή ή τιμή της εύτυχίας...

Αυτά συλλογιζόταν πικραμένη, όταν άκουσε νά χτυπάνε την πόρτα της. Παραξενεύτηκε τέτοια ώρα. Ή Γλυφάδα κοιμόταν όλόκληρη άπό νωρίς, τώρα το χειμώνα. Δίστασε ν' άνοίξη, άκουσε άτ' έξω όμως δυό χαρούμενες φωνές:

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΑΛΑΜΙΝΑ — ΑΙΓΙΝΑ	**ΣΕΛ. 4**
Τά γοητευτικά νησιά τού Σαρωνικού	
Ο ΑΝΤΡΑΣ ΜΟΥ : Ο ΤΖΕΗΜΣ ΜΠΟΝΤ	**» 8**
Η Ντιάν Τσιλέντο, η σύζυγος τού Σήν Κόννερυ, μιλάει γιά τον άντρα της.	
ΞΕΝΥΧΤΙΑ ΣΤΗ ΛΕΩΦΟΡΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ	**» 12**
Έφτά θέατρα καί δύο βαριετέ μέ πληθώρα προγραμμάτων.	
ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ	**» 14**
Ο Νάσερ προχωρεί...	
ΑΝΝΥ ΠΕΤΡΟΒΑ	**» 36**
Η πρώτη χορεύτρια της Λυρικής Σκηνής	
Η ΕΚΤΗ «ΕΒΔΟΜΑΔΑ»	**» 37**
Τά πρώτα βήματα ένός ωραίου θεσμού	
Η «ΤΡΙΧΟΕΙΔΟΘΕΡΑΠΕΙΑ» ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΣΑΛΜΑΝΩΦ	**» 44**
Η ύγεία βρίσκεται μέσα στο μπάνιο σας	
ΤΟ ΜΑΣΑΖ ΕΙΝΑΙ «ΦΑΡΜΑΚΟ»	**» 45**
Κάθε άνθρωπος μπορεί νά κάνη μόνος του ένα άπλό, θεραπευτικό μασάζ.	
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΟ ΜΑΚΙΓΙΑΣ	**» 48**
Είναι άπλό καί νεανικό.	
ΠΛΕΧΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ	**» 52**
Έσάρπες γιά τά καλοκαιρινά βράδια καί τσάντες γιά όλες τις ώρες	
ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ... ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	**» 68**
Η έξωφρενική θεωρία ένός Γερμανού σοφού.	
ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΠΑΓΙΔΕΣ	**» 71**
Ένα νέο συγκλονιστικό δραματικό έρωτικό σινερομάντσο, γεμάτο έρωτα καί περιπέτεια, στό οποίο πρωταγωνιστούν ο Άλαν Σκώτ, ο Ραιμόν Σουπλέξ, η Ντανίκ Πατισσόν, η Βέρα Βαλμόν καί άλλοι γνωστοί ηθοποιοί.	
Η ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ	**» 91**
Δυό ύφάσματα — ένα φόρεμα.— Καλοκαιρινό ταγιέρ.— Φορέματα γιά την πλάζ.— Μουσσελίνα καί δαντέλλα.— Πικάντικα ταγιέρ.— Φούστες καί μπλούζες.— Φορεματάκια.— Μιά ιδέα.— δυό φορέματα.	
ΘΑΛΑΣΣΟΛΟΥΤΡΑ — ΗΛΙΟΛΟΥΤΡΑ — ΚΟΛΥΜΠΙ	**» 98**
Άστείρευτες πηγές υγείας καί όμορφιάς.	

400 ΣΑΜΙΩΤΟΠΟΥΛΕΣ ΕΚΔΙΚΟΥΝΤΑΙ ΤΟΝ ΤΥΡΑΝΝΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 18

ρεί νά κοιμηθή ήσυχος... Είσαστε οί έφιάλτες μας. Ώστόσο δέν όπλοφορούμε. Είναι άρκετά δυνατά τά χέρια μας, νά πνίξωμε την βία, σάν έρθη ή κατάλληλη ώρα...

— Μ' αυτά που λές, κοριτσι μου, καταδικάζεις τον έαυτό σου σέ θάνατο. Βρίζεις χυδαία τον νόμο, την πολιτεία καί τον άγαθον ήγεμόνα μας. Είμαι ύπερεμένος νά σέ όδηγήσω στην στρατιωτική δικαιοσύνη, προηγουμένως όμως θά γδυθήτε όλες, νά γίνη μέ προσοχή η σωματική έρευνα... Έμπρός, μη ντρέπεσθε, περιστέρες καί καρδερίνες μου. Οί στρατιώτες μου, παρ' όλο που διψάνε το φιλί καί την τρυφερή άγκαλιά, θά κλείσουνε τά μάτια... κι' ν' άρνηθήτε θά κουρελιασθούνε τά ρούχα σας καί θά πάτε στά σπίτια σας θεόγυμνες! Αυτό σάς άρέσει:

Οί πιό δειλές βαλθήκανε νά γδύνωνται, οί σεμνότυφες γυρίζανε, κυτάγανε ντροπαλά, κρύβονταν πίσω άπό τις κολόνες.

Ο Νεοπτόλεμος έρριξε θυμωμένη κραυγή:

— Βιασταίτε. Γδυθήτε άμέσως! Θ' άσκήσω βία...

Οί στρατιώτες σ' ένα γνέψιμο τού άρχηγού τους, βαλθήκανε νά ξεσκίζουν χιτώνες καί μάτια. Άπό παντού πετάνονταν γυμνοί, λαχταριστοί κορφοί, λάμπανε χιονάτες, μελαχροινές λαγόνες, στητά κοριτσίστικα κάλλη. Οί στρατιώτες κυτάγανε σάν βαλαντωμένα θεριά τις γυμνές όμορφιές, τά άτρύγητα νιάτα, τά λαχταριστά λαιμοτράχηλα.

Η Εύθυδούλη έκανε ν' άπομακρυνθή. Ο Νεοπτόλεμος τής έκοψε τον δρόμο. Την κύτταξε μέ μοχθηρό πάθος.

— Έμπρός, μη καθυστερής. περιστέρα μου. Γδύσου άμέσως. έδωνά μπροστά μου. Έγώ θά κάνω την έρευνα. Γιά νά ήσυχάση ο έξοχωτατος...

Η Εύθυδούλη τον κτύπησε στο χέρι.

—Κάτω τ' άνόσια χέρια σου, δήμιε! τού πέταξε μέ σαρκαστική περιφρόνησι. Δέν σέ φοβάμαι! Σέ μισώ καί σέ σιχαίνομαι. Έσύ τυράννησες τον πατέρα μου, μά θά το πληρώσης πολύ άκριβά. Η Νέμεσι παραφυλάει στην πόρτα σου! Ήρθε, βάρβη σύντομα ή ώρα σου...

Ο χιλίαρχος, άφρίζοντας άπό θυμό, τραβηξε μέ δύναμι το φόρεμά της άπό τον ώμο. Η άσημένια πε-

πού συγκρατούσε το ιμάτιον, έσπασε, το φόρεμα λύθηκε. Η άλαβάστρινες στρογγυλός μαστός τινάχτηκε έξω. Φάνηκε, έκειθά στην σύλακιά τού στέρνου, ανάμεσα στον στηθόδεσμο, η λαβή καί το θηκάρι τού στιλέτου. Ο χιλίαρχος, μέ σατανικό χαμόγελο, άπλωσε το χέρι. Μά δέν πρόλαβε. Η Εύθυδούλη, μέ άστραπιαί κίνησι, ξεθηκάρωσε το στιλέτο κι' άμέσως, μέ την ίδια ταχύτητα, θύβισε την λεπίδα στον λαιμό του. Ο Νεοπτόλεμος, πού δέν λογάριαζε την παράτελμη άπόφασι της κόρης, δέν ύπολόγισε τον κίνδυνο. Κι' έτσι λυθήκανε τά μέλη του, διπλώθηκε, πνίγηκε στο αίμα, παραδόθηκε στην μοιρία θουλή τού θανάτου.

Οί στρατιώτες, τρίζοντας τά δόντια, χυθήκανε νά την λυντσάρουν, μά την ίδια στιγμή άντιδυσανάτεσε οί δοξαστικές σάλπιγγες. Ο σατράπης της Έφέσου ξεπαρκάριζε άπό την τρύπη του στο λιμάνι της Σάμου. Άπό την άλλη μεριά, ξεκίνησε η συνοδεία της πρώσσης του τυράννου άπό το παλάτι, με κιτεύθυνσι τον Νσό. Στά Προπύλαια θά γινότανε η επίσημη υποδοχή. Στρατιώτες θασταύγανε τά φασεία των ήγεμόνων. Στο πρώτο βρισκότανε ο τύραννος, στο άλλο η μυστικα του. Ο λαός της Σάμου, περίσπλες καί άνήμπορος, παρακολουθούσε μέ συγκρατημένην όργή την πομπή. Άπό το έσωτερικό τού ναού άκουγόνταναι συγκεχυμένοι θόρυβοι, γυναικείες φωνές, τσιριχτά κενταροκτυπήματα. Κανένας δέν ήξερε, μήτε μπορούσε νά μαντέψη τις τραγικές σκηνές που βαθμαριτζόνταν στον σηκό τού Νσού, ύστερα άπό τον φόνο τού χιλιάρχου Νεοπτολέμου. Οί στρατιώτες, μέ άφηνιασμένη όργή, κτυπάγανε δεξιά καί

Επίμαχοι στίχοι

ΤΙΤΛΟΣ... ΤΙΜΗΣ

Μολονότι οί άρμοδιοί μας ύπευθύνως μάς δηλώνουν, ότι άρχισαν, αίσίως, οί τιμές να χαμηλώνουν, ή κοινή, το πάλαι... μπάμια κι' εύτελής, παρακαλώ, έπιμένει νά πουλιέται δέκα πέντε το κιλό!

★

Δηλαδή κι' αυτό το είδος δέν μπορείς νά το χαρής, γιατί τώφτιασαν στά ύψη της άκριβείας τά πλοκάμια καί... τιμή σου, εδώ καί πέρα, πρέπει νά το θεωρής, άν τυχόν κανείς σέ βρίση καί σ' άποκαλέση... «μπάμια»!

ΕΠΟΜΕΝΟΝ...

Λαύρος ό Παραφοράκης κι' άσυγκράτητος, σχεδόν, έναντίον μιάς μικρούλας έπετέθη καθ' όδόν καί μπροστά σ' όλου τού κόσμου τά κατάπληκτα τά μάτια, της έξέσχισε τά ρούχα καί της τάκανε κομμάτια!

★

Δηλαδή της κοπελλίτσας της έχύμηξε μέ πάθος καί δικαιολογημένος θεωρείται κατά βάθος, γιατί σάν... Παραφοράκης, μόλις είδε νεαρά, την έδούτηξε, άμέσως, μέ σωστή... παραφορά!

ΧΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Μέ ικανοποίησίν του το κοινόν πληροφορείται, πώς στην Χίο, τελευταίως, δργασμός παρατηρείται, που μπορεί ν' άλλάξη άρδην τού νησιού «όλας τάς τύχας» γιατί αυξάνουν καθ' έκάστην οί πολήσεις της...μαστίχας!

★

'Ασφαλώς, κατόπιν τούτου, οί σωτήρες της φυλής, που συνήθως, μάς περνάνε γιά ευπίστους κι' άφελείς, θά μάς πούν, ότι στην χώραν νέος άγεμος φυσά καί, σχεδόν, άκαταπαύστους το Ρωμέϊκο... μασά!

ΜΟΝΟΝ... «ΚΑΤ' ΟΝΑΡ»

'Από την άστυνομία έγινε, ήδη, «τσιμπητός» ένας κλεπτο - διαρρήκτης, που λεγόταν Ξυνητός καί που σ' άπειρους μπελάδες τις άρχές τις είχε βάλει, γιατί δσακις έπιανόταν, έδραπέτευε καί πάλι!

★

"Ομως πείραν έχουν, πλέον, άποκτήσει οί φύλακές του, άπ' τις τόσες του κοπάνες καί τις καταπληκτικές του κι' έτσι ό... Συπνητός άδίκως καί ματαίως θά κοπιάση νά τούς ξεγλυστρήση πάλι καί «στόν...ύπνο» νά τούς πιάση!

ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑ...

Οί θεράποντες της μόδας καί οί πράκτορές της όλοι, που γιά στόχο βάζουν, πάντα, τών άντρών το πορτοφόλι, «μπιμπελό» λανσάρουν—ήδη—καί «μπιζού» φανταχτερά, άπό κόκκαλα φτιαγμένα κι' άπό... κέρατα σκληρά!

★

"Ολοι οί άντρες, έπομένως, θά βρεθούνε άνω - κάτω, γιατί το άβρό τους ταίρι, το λουσάτο καί «σικάτο» με τά μούτρα του θά πέφτη σέ άγορές τέτοιων μοντέλλων καί θά δίνη ό άντρας κι' άλλα... «κερατάτικα» στό μέλλον!

Ο,ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ...

Το κοινόν της πρωτευούσης καί της χώρας γενικώς, πομπωδώς πληροφορείται καί ραδιοφωνικώς, πώς τίς λίγες του τίς γνώσεις, προσεχώς, θά τίς πλουτίση, γιατί... «Ωκεανογραφίας» Ίνστιτούτου θ' άποκτήση!

★

Συμφωνεί, λοιπόν, προθύμως, ή Ρωμέϊκη φυλή, πώς ή... «ώκεανογραφία» είναι ώφελιμη πολύ, γιατί οί άρμόδιοί μας καί φωστήρες πλείστοι όσοι ύλα μούσκεμα τά κάνουν κι' όλα τάχουν... «θαλασσώσει»!

«ΜΕΣΑ» ΓΙΑ... ΜΕΣΑ

"Ηταν, μέν, ό Χαραλάμπους νεαρώτατος, άλλά, έπαρίστανε τον άντρα μέ τά «μέσα» τά πολλά κι' ύποσχόμενος θεσσαλίες καί... διπλώματα ίδιως, έκατάφερνε κορόιδα νά... «διπλώνη» έπιτηδείως!

★

'Αφεξείς, μέ λόγους άλλους, άνετοῦμε είς τυλίξει, άλλά τάφερε ή τύχη στή... «στενή» νά καταλήξη, όπου τ' αυτοί θά πάγη έπ' άοριστον γιά λίμπη κι' ή ζωή τού Χαραλάμπους θάναι: «Κλάψ'τα.... Χαρα- (λίμπη)*!*

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ...

Στην άπίθανη έποχή μας, την άούσουη κι' οίκτρή, την άπόφασι έπήραν νά συνέλθουν κι' οί γιατροί, γιά νά δούνε ως θά γίνη μέ τίς προύσφατες τίς «μρίσεις» καί νά κάνουν ώρισμένες άσβαρές... «σφυγμομετρήσεις».

★

Δηλαδή στην έποχή μας που λαχτάρες άπειλούνται, μέ συμβάντα κι' έξελίξεις κι' οί... γιατροί άπασχολούνται καί μπορείς νά συμπεράνης καί μπορείς νά πής φαρσί, ότι πράγματι, «βαρέως ή κατάστασις... νοσεί»!

Γ. ΟΙΣΒΙΟΣ

ξερβά μ' αίμοβορία καί λύσσα τις άνυπεράσπιστες γυναίκες, μέ τά γυμνά τους σπαθιά. Σηκώθηκε μοιρολόϊ καί θρήνος, στριγγλιά καί φρίχτός παιδεμός. Οί λαθωμένες σπαράζανε, ζητάγανε βοήθεια, σερνόντανε χάμω. Το αθώο αίμα έβαφε το δάπεδο. Ξαφνικά κυριάρχησε μέσα στον θόρυβο η φωνή της Εύθυδούλης:

—Γυναίκες της Σάμου! Μη τρομάζετε! Κτυπήστε χωρίς οίκτο καί χωρίς έλεος. Άπ' έξω θά τούς κτυπήσουνε οί γονοί καί τ' άδέλφια μας. Σέ λίγο θάναι πολύ άργά νά καταλύσωμε την τυραννία. Η πομπή τού τυράννου, πλησιάζει στον Νσό...

Ο συρφετός των γυναικών άναθάρρησε. Οί τριάντα σωματοφύλακες περιωριστήκανε στην δεξιά μεριά τού σηκού. Μπλεγμένοι στο σώρο, άνίκανοι νά χρησιμοποιήσουν τα ξίφη τους, πολεμάγανε νά σωθούνε. Σκέπάζανε το κεφάλι τους με τίς χαλκίνες άσπίδες τους. Ώστόσο, οί εξαγριωμένες γυναίκες, σάν άφρισμένες Μαινάδες, τους άφωπλίσανε.

Την ίδια στιγμή, φθάσανε στο Προπύλαια οί στρατιώτες της άνακτοκικής φρουράς, οί τιτυβούροι το Ίερατείον. Ο Τύραννος κι' η Θεοδότη καθήσανε σε άψηλούς θώκους. Δυό χιλιόμετρα μακρυά, φαντάτανε η λιτανική συνοδεία τού 'Αριαδίγνη, πού προχωρούσε άπό το λιμάνι. Το πλήθος ζαφνικά άνατρίχιασε. Στον μεγάλο πυλώνα του Νσού ξεμπουκάρισε κάποιες στρατιώτης μέ ματωμένο πρόσωπο. Τρέκλιζε, ζύγιζε, άκουμπούσε άπό κίονα σε κίονα σάν μεθυσμένος. Άγωνιζόταν μέ χέρια καί πόδια νά ζυγώση τον τύραννο.

Η Θεοδότη τον είδε πρώτη. Άνασήκωσε την καλύπτρα της, φάνηκε το φρίχτο, πασαμορφωμένο της πρόσωπο. Τά σκοτεινά μάτια της γίομισαν άστραπές. Έγνεψε στον άρχηγό της φρουράς Λυκάμβη.

— Κτυπήστε άμέσιατα! "Αντρες, γυναίκες. Θέλω νά γίνη μακελειό.

Ο Τύραννος πού δέν ήξερε, μήτε μάντευε την τραγωδία στον σηκο τού Νσού, κουβέντιαζε μέ τις άρχές της συνοδείας των τιτλούχων πού τον περιστοιχίζανε.

— Σάς έτοιμάζω, τους ύποσχόταναι, μιά πρωτότυπη καί πολύ γοητευτική έκπληξη. Θά ίδήτε τετρακόσιες κοπέλλες γυμνές καί σίγουρα θά ζηλέψετε ή θά σιχαθήτε το φύλο σας! Το σατανικό σχέδιο της γυναίκας μου...

Δέν πρόλαβε νά τελειώση την φράσι του. Μιά κραυγή άκούστηκε:

—Θάνατος, θάνατος στον Τύραννο! Κάτω ή φρίχτη τυραννία!

Κι' έτσι βρέθηκε άνάμεσα σε δυό άπειλητικά κύματα ο Τύραννος καί η συνοδεία του. Σφύριξαν τα πρώτα βέλη. Δεκάδες λαθωμένοι πέσανε στον δρόμο. Το αίμα πού άρχισε νά χύνεται, έρέθισε πιό πολύ τον λαό, πού άνάτρεψε τους στρατιώτες, παράσυρε τους διστακτικούς, προχωρούσε με τον μοιραίο ρυθμό της έκδικήσεως ένάντια στον δύνασταν καί τύραννο. Η Θεοδότη έβδοσε διαταγη στον άρχηγό της σωματοφυλακής Λυκάμβρη νά κτυπήση με την τσιγκέλα τον χωρίς οίκτο καί χωρίς έλεος τον έπαναστατημένο λαό. Μά ήτανε πιά πολύ άργά. Οί τετρακόσιες γυναίκες προλάβανε νά κατακλύσουνε τον χώρο όπου κάθονταν οί έπίσημοι. Τά στιλέτα των άντρειωμένων κοριτσιών της Σάμου βυθίζονταν σε λαιμούς καί σε πλάτες των γυναικών της άκολουθίας του τυράννου.

— Σιχαμερέ δήμιε, τον πρόσταξε. Δέν θέλω γιά μολύνω τά χέρια μου μέ το βρωμικο αίμα σου! Βύθισε το στιλέτο μου στην καρδιά σου, γιά νά δείξης τουλαχίστον πώς πήρες άπό τον τύραννο μέ την αυτοκτονία σου τις φορέρες άνομιες σου.

Μά δέν χρειάστηκε το στιλέτο. Ο Τύραννος, θές άπο φόβο, θές άπο λυσσασμένη όργή, διπλώθηκε κραυγοκοπή άντρογυναίκας τούκφυε το κεφάλι, το πέρασε στην αίχμή ένός άκονοφονάζοντας.

Το κεφάλι, το κεφάλι τού τυράννου πεσκέτο στον λαό!...

Την ίδια στιγμή, φάνηκε νά ζυγώνη άπό τον μεγάλο δρόμο, άνύποπτη κι' άπληροφόρητη, η πομπή μακρύς λαός συσπειρώθηκε, έτοιμος σαλπυκτές δέν ήτανε πιά στούς έψηλους προμαχώνες νά δοξολογήσουν τον έρχομό του σατράπη...

ΠΑΥΛΟΣ ΚΡΙΝΑΙΟΣ

Ο "ΘΗΣΑΥΡΟΣ,,

Δύο σελίδες ἀφιερωμένες στὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό, ποὺ γράφουν καὶ ἐπιμελοῦνται οἱ συνεργάται μας Σ.ΜΠΟΡΛΕΣΗΣ καὶ ΠΕΛΛΥ ΚΕΦΑΛΑ

Φίλε ξενητεμένε

Τὸ ἄκουσα ἀμέτρητες φορὲς τὸν τελευταῖο καιρό. Τὸ ἄκουσα ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ἀποδήμους, ποὺ μ' ἔφεραν σ' ἐπαφὴ μαζί τους οἱ συνεντεύξεις τοῦ «Θησαυροῦ τοῦ ξενητεμένου», ἀπὸ παληοὺς πρωτοπόρους μετανάστες, ἀπὸ εὐγενικὲς ὁμογενεῖς κυρίες ἢ ἀκόμα καὶ ἀπὸ κοπέλλες καὶ νέους τῆς καινούργιας γενιᾶς, τῆς γενιᾶς ποὺ γεννήθηκε στὴν ξενητειά. Καὶ τὸ ἄκουσα ἀκόμα καὶ ἀπὸ ἄνθρωπο ποὺ ἔτυχε νὰ ἐπισκεφτοῦν τοὺς ὁμογενεῖς στὴν Ἀμερική, στὸν Καναδά, στὴν Αὐστραλία, ποὺ γνώρισαν ἀπὸ κοντὰ τοὺς ξενητεμένους καὶ τὶς οἰκογενειές τους, ποὺ ἔζησαν γιὰ λίγο τὴ δική τους ζωή. Πάντοτε ἡ ἴδια περίπου φράση ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ὁμογενεῖς:

«Γιὰ μᾶς, ἡ ἐκκλησία μας, ἡ θρησκεία μας εἶναι, κάτι μὲ πολλὴ μεγάλη σημασία. Πηγαίνουμε στὴν ἐκκλησία κάθε Κυριακή, τηροῦμε ὅλες τὶς θρησκευτικὲς γιορτές μας μὲ ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ ἔθιμα καὶ τὰ παιδιά μας παρακολουθοῦν τὸ κατηχητικό...».

Καὶ πάντοτε ἡ ἴδια ἐντύπωσι ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἐπισκέπτες, τοὺς ἀντικειμενικοὺς κριτές:

«Εἶναι πραγματικὰ ἀπίστευτη ἡ προσήλωσι τῶν ξενητεμένων στὴν ἐκκλησία καὶ τὴ θρησκεία. Ὁ θρησκευτικός τους αἴσθημα διατηρεῖται πολὺ ὑψηλό, οἱ ἐκκλησίες τους εἶναι κάθε Κυριακὴ γεμάτες ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ παρακολουθοῦν τὶς λειτουργίες μὲ πραγματικὴ κατάνυξι...».

Γενική, λοιπόν, ἡ ἐντύπωσι, γενικὴ ἡ ἐπιβεβαίωσι. Ὁ "Ελληνας ξενητεμένος, φτάνοντας στὴν ξενητειά του, ὄχι μόνο δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν Ἑλληνορθόδοξη θρησκεία του, ἀλλὰ τῆς δίνει καινούργια σημασία, καινούργιο βάθος, καινούργιες διαστάσεις πνευματικοῦ καὶ ψυχικοῦ ἐνδιαφέροντος, καινούργιες συναισθηματικὲς ἀξίες.

Γι' αὐτόν, ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησία του εἶναι ὁ ἰσχυρός, ὁ ἀκατάλυτος κρίκος, ποὺ τὸν συνδέει μὲ τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, τὶς ἱερὲς παραδόσεις τῆς πατρίδας του. Γιατὶ μέσα σ' αὐτὴν θὰ παρακολουθήση τὶς Ἑλληνικὲς λειτουργίες ποὺ θὰ ὑψώσουν τὴ ψυχή του κοντὰ στὸ δικό «του» Θεό, σ' αὐτὸ τὸν ἴδιο Θεό, ποὺμαθε ἀπὸ παιδὶ νὰ πιστεύη καὶ νὰ λατρεύη. Μέσα στὸ δικό της περιβάλλον θὰ γιορτάση τὶς Ἑλληνικὲς θρησκευτικὲς γιορτὲς καὶ θὰ νιώση τὶς πιὸ γνήσιες καὶ ἱερὲς συγκινήσεις του, ἀνακατεμένες μὲ τόσες θύμησες καὶ τόσες νοσταλγίες.

Καὶ στὴν προσπάθεια του αὐτὴ δὲν εἶναι δέβαια μόνος. Γιατὶ ἐκεῖ, στὴν ξενητειά, ὁ ἀντιπροσωπος τῆς ἐκκλησίας, εἶναι: πραγματικὰ ὁ καλὸς ποιμένας ποὺ συγκεντρώνει γύρω του τὸ ποίμνιό του, κλεισμένο μέσα σ' ἕναν κύκλο νοητὸ μὰ ἀκατάλυτο. Γύρω ἀπὸ τὴ θρησκεία τους, ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τους, οἱ ξενητεμένοι "Ελληνες συγκεντρώνονται καὶ αἰσθάνονται περισσότερο ἀδέλφια, ἑνωμένοι ἄχι μόνο ἀπὸ τοὺς δεσμοὺς αἵματος καὶ καταγωγῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ψυχικό, τὸν πνευματικὸ δεσμὸ τῆς κοινῆς θρησκείας.

Κι' ἂν ἀκόμα οἱ ἄλλοι δεσμοὶ μπορεῖ νὰ χαλαφώσουν κι' ἀν οἱ ἀθλιότητες τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδας ἢ μιὰ γενιὰ θὰ διαβέχεται, τὴν ἄλλη, ἡ θρησκεία θὰ μένη πάντα ὁ ἰσχυρὸς κρίκος, ὁ πνευματικὸς δεσμός, ποὺ θὰ ἑνώνη πάντα τοὺς ἀπογόνους τῶν ξενητεμένων μας μὲ τὴ χώρα τῆς καταγωγῆς τους καὶ ποὺ θὰ τοὺς θυμίζη πώς καὶ τοῦ δικοῦ τους δέντρου οἱ ρίζες βρίσκονται στὴν Ἑλλάδα.

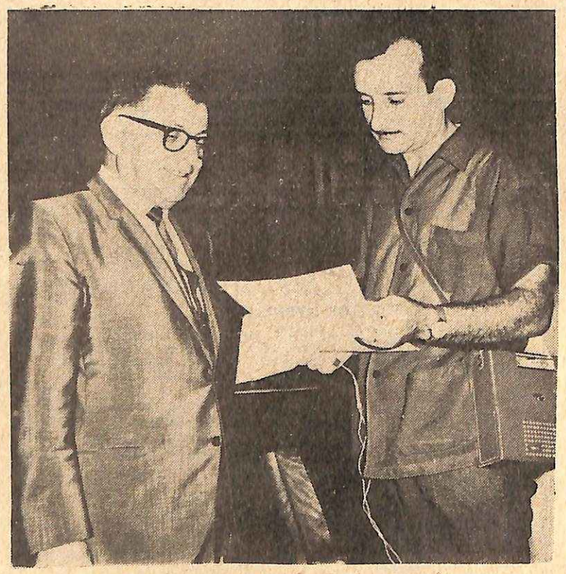
Σ. Μ.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ

Οἱ δυὸ αὐτὲς σελίδες εἶναι ἀφιερωμένες στὸν "Ελληνα ξενητεμένο. Σκοπός τους εἶναι νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ προβλήματά του, μὲ τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες του, νὰ συνεργαστοῦν μαζί του καὶ νὰ κρατήσουν ζωντανὴ μέσα του τὴν ἀνάμνησι τῆς Ἑλλάδας.

Ὁ «Θησαυρὸς τοῦ ξενητεμένου» θὰ συμπεριλαμβάνη φωτογραφίες καὶ ρεπορτὰζ ἀπὸ ἀνακωχήσεις μεταναστῶν, ἐνδιαφέρουσες συνεντεύξεις, μεταναστευτικὲς εἰδήσεις καὶ πληροφορίες, ἀλληλογραφία μὲ τοὺς ξενητεμένους, συνεργασία, γιὰ κείνους ποὺ θέλουν νὰ περιγράψουν τὴ ζωή τους στὴν «ξένη γῆ», ποὺ τοὺς ἔριξαν οἱ ἀνάγκες τῆς ζωῆς ἢ κι' ἐκείνη ἡ κρυφὴ μὰ ἔντονη ἐπιθυμία τοῦ "Ελληνα γιὰ ἀλλαγή, γιὰ δράσι, γιὰ περιπέτεια.

Γ ρ ά ψ ε τ ε: Περιοδικὸν «ΘΗΣΑΥΡΟΣ». Γιὰ τὸ «Θησαυρὸ τοῦ ξενητεμένου». Δραγατσανίου 4, Ἀθήνας, GREECE.

Ὁ κύριος Σέκλες δείχνει στὸ συνεργάτη μας Σ. Μπορλέσση ἕνα ἔντυπο, στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται οἱ σκοποί, τὰ χρονικὰ καὶ τὰ κοινωφελῆ ἔργα τῆς ΑΧΕΠΑ.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙ ΜΑΣ

ΣΤΟ ΧΙΛΤΟΝ ΜΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΣΕΚΛΕΣ

Μπαίνεις σ' ἕνα ἀπὸ τὰ «διαμερίσματα» τῆς περιστροφικῆς πόρτας, προαχωρεῖς μερικὰ δήματα, ἀκολουθώντας τὴν περιστροφικὴ κίνησι της, καὶ... βρίσκεσαι μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἢ τουλάχ.στον ἔχεις ἔντονη αὐτὴ τὴν ἐντύπωσι. Πίσω σου ἀφησες τὸν ἥλιο, ποὺ χαρούμενος, χρυσαφένιος, ἐνεργητικὰ φλογερός, πυρώνει τὴν ἄσφαλτο, τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ τρόλλεϋ ἀσφυκτικὰ γεμάτα ἀπὸ ἐπιβάτες, ποὺ σπρώχνονται καὶ διαμαρτύρονται, τοὺς ἀνθρώπους ποὺ περπατοῦν ὑπογραμμίζοντας μὲ ἐκφραστικὲς χειρονομίες τὶς ζωηρὲς συζητήσεις τους. Ἐδῶ τὸ σκηνικὸ καὶ ἡ θερμοκρασία ἀλλάζουν τόσο ξαφνικά, ποὺ γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀνατριχιάζεις, τὰ χάνεις καὶ ὕστερα ἀρχίζεις νὰ προσαρμόζεσαι καὶ νὰ ἐγκλιματίζεσαι.

"Οχι, ὄχι, δὲν πρόκειται γιὰ μιὰ μαγικὴ πόρτα. γ.ά μιὰ νέα καταπληκτικὴ ἐφεύρεσι, ποὺ σὲ μεταφέρει μὲ μιὰ περιστροφὴ της... ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα στὴν Ἀμερική. Πρόκειται μόνο γιὰ τὴ μεγάλη περιστροφικὴ πόρτα, ποὺ φέρνει στὸ ἀπέραντο καὶ πολυτελὲς χῶλλ τοῦ ξενοδοχείου Χίλτον.

Τὸ αἴρ - κοντίσιον δημιουργεῖ ἕνα θαῦμα δροσιᾶς. "Ενα ἀχνὸ φῶς περνάει ἀπὸ τὴ μεγάλη τζαμόπορτα ἀπ' ὅπου διακρίνεται. ἡ θαυμάσια πισίνα, καὶ συμπληρώνεται ἀπὸ ἐσωτερικὸ ἀπαλὸ φωτισμό. Μιὰ ὑποβλητικὴ μουσική, ποὺ φαίνεται σὰν νἄρχεται ἀπὸ τὴν ὀροφή, ὑπογραμμίζει τὴν ἀτμόσφαιρα. Ἀρκετὲς συντροφιὲς εἶναι, καθισμένες, κουβεντιάζοντας στὰ σαλονάκια ποὺ ὁ σκηνικὸς καὶ ἡ θερμοκρασία ἀλλάζουν τόσο ξαφνικά, ποὺ γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀνατριχιάζεις, τὰ χάνεις καὶ ὕστερα ἀρχίζεις νὰ προσαρμόζεσαι καὶ νὰ ἐγκλιματίζεσαι.

"Ενα περιβάλλον κοσμοπολίτικο. κάπως ψυχρὸ γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ ἰδιοσυγκρασία μας, μὰ ποὺ ἐνθουσιάζει τοὺς ξένους, καθὼς καὶ τοὺς ὁμογενεῖς, ποὺ ξαναβρίσκουν σ' αὐτὸ τὴν ἀνεση, πολυτελὴ καὶ ἥσυχη ἀτμόσφαιρα, ποὺ ἔχουν συνηθίσει νὰ ζοῦν.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙ ΑΣΤΡΑΠΗ

Πρὶν ἀπὸ μήνες, πολλὰ ἀπὸ τὰ δωμάτια τοῦ Χίλτον εἶχαν κρατηθῆ γιὰ τοὺς Ἀχέπανς, ποὺ θὰ ἔφταναν στὴν Ἀθήνα γιὰ τὸ μεγάλο Συνέδριο τῆς Ἀμερικανοελληνικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως. Καὶ τώρα, τὸ «γενικὸ στρατηγεῖο» τῆς ΑΧΕΠΑ ἔχει ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ.

Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σαλονάκια τοῦ χῶλλ διακρίνουμε τὸν κύριο Σέκλες, Πρόεδρο τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου, μὲ ὁπλὴ γυναικεία συντροφιά. Πρόκειται γιὰ τὴν κυρία Καβαλάρη, τέως πρόεδρο τῶν «Θυγατέρων τῆς Πηνελόπης» καὶ μέλος τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴ δεσποινίδα Ποταμιάνου, τοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος. Ὅταν πλησιάζουμε, ἡ δεσποινὶς Ποταμιάνου δείχνει στὴν κυρία Καβαλάρη τὸ πρόγραμμα ξεναγήσεως τῶν ἀμερικανογεννημένων παιδιῶν μελῶν τῆς ΑΧΕΠΑ, ποὺ ἤλθαν γιὰ νὰ γνωρίσουν τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κύριος Σέκλες εἶναι φανερὰ διαστικός — σὲ λίγο πρέπει νὰ φύγη γιὰ κάπο ο σημαντικὸ ραντεβοῦ. Αὐτὲς τὶς μέρες, μὲ τὶς προετοιμασίες γιὰ τὸ Συνέδριο, κάθε στιγμὴ του εἶναι πολύτιμη. Μὰ παρ' ὅλα αὐτὰ δέχεται πρόθυμα νὰ παραχωρήση στὸ «Θησαυρὸ τοῦ ξενητεμένου» λίγες ἀπὸ τὶς πολύτιμες στιγμὲς του γιὰ μιὰ «συνέντευξι ἀστραπή».

—Ἀπὸ ποιὸ μέρος τῆς Ἑλλάδος κατάγεστε, κύριε Σέκλες, καὶ σὲ ποιὸ μέρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἔχετε ἐγκατασταθῆ;

—Γεννήθηκα στὸ Καταφύγιο τῆς Καρδίτσας. Στὴν Ἀμερικὴ εἶμαι ἐγκατεστημένος στὸ Πόντιακ, τῆς Πολιτείας Μίτσιγκαν.

—Ἔχετε οἰκογένεια;

—Καὶ δέβαια ἔχω. Ἡ σύζυγός μου εἶναι κι' αὐτὴ ἀπὸ τὴν Καρδίτσα. Ἔχουμε τέσσερα παιδιά, δυὸ ἀγόρια καὶ δυὸ κορίτσια, ποὺ ἦλθαν κι' αὐτὰ στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὸ Συνέδριο. Τὰ παιδιὰ μου μιλοῦν Ἑλληνικὰ καὶ ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κύριος Σέκλες τὰ λέει αὐτὰ χαμογελώντας. μὰ ἡ φωνή του καὶ τὸ βλέμμα του προδίδουν τὴν ὑπερηφάνεια τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς του, ποὺ διατήρησε πάντα ἀκέραια καὶ ἀνέπαφα τὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη ποὺ πῆρε μαζί του σὰν πολύτιμο καὶ ἱερὸ ψυχικὸ ἀπόθεμα, ὅταν ἔφυγε, παιδὶ σχεδὸν ἀκόμα, γιὰ τὴ θετὴ πατρίδα του.

Πότε φύγατε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, κύριε Σέκλες;

—Ἔφυγα τὸ 1911 καί, ἐδῶ καὶ 40 χρόνια, ἀνήκω στὴν ΑΧΕΠΑ, εἶμαι μόνιμος καὶ — νομίζω πὼς πρέπει νὰ προσθέσω — ἄμισθος, ἄξωματοῦχος της.

—Ποιὸ εἶναι συγκεκριμένα τὸ ἀξίωμά σας;

—Τὸ ἀξίωμά μου μπορεῖ νὰ μεταφραστῆ στὰ Ἑλληνικὰ «φύλαξ τῶν οἰκονομικῶν». Τώρα μοῦ ἀνετέθη ἡ προεδρία τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου, ποὺ θὰ γίνη ἐδῶ στὴν Ἀθήνα, στὸ Χίλτον, ἀπὸ τὶς 6 μέχρι τὶς 13 Αὐγούστου. Οἱ σύνεδροι θὰ εἶναι 2.500, μὰ οἱ Ἀχέπανς, ποὺ ἦλθαν στὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ Συνεδρίου, ὑπερβαίνουν τὶς δυὸ χιλιάδες. Εἶναι τὸ πρῶτο Ἐθνικὸ Συνέδριο ποὺ γίνεται στὴν Ἑλλάδα, μὰ ἡ ἐπιτυχία του εἶναι ἀληθινὰ ἐκπληκτική.

—Ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου;

—Στὸ διάστημα τοῦ Συνεδρίου θὰ ἐκλεγῆ ἡ νέα διοίκησις τῆς ΑΧΕΠΑ καὶ θὰ συζητηθοῦν διάφορα θέματα σοβαροῦ ἐνδιαφέροντος.

—Πότε ἱδρύθηκε ἡ ΑΧΕΠΑ καὶ ποῦ ἐδρεύει;

—Ἡ ΑΧΕΠΑ ἱδρύθηκε τὸ 1912 στὴν Ἀτλάντα τῆς Γεωργίας καὶ σήμερα ἐδρεύει στὴν Οὐάσιγκτον.

—Τί σημαίνει ἡ λέξι ΑΧΕΠΑ;

—ΑΧΕΠΑ σημαίνει: Ἀμερικανική, Ἑλληνική, Μορφωτικὴ Προοδευτική, Ὀργάνωσις!

Χαμογελαστός, ἐγκάρδιος, εὐγενέστατος ὁ κύριος Σέκλες, ἀπαντᾶ μὲ πρόθυμία στὶς ἐρωτήσεις μας, ἀλλὰ μιὰ διαστικὴ ματιά, ποὺ ρίχνει στὸ ρολόϊ του, μᾶς θυμίζει πὼς δὲν πρέπει νὰ μονοπωλοῦμε περισσότερο τὸν πολύτιμο καιρό του.

ΟΙ ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ

Μετὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ κυρίου Σέκλες, μποροῦμε νὰ συζητήσουμε ἡσυχα μὲ τὴν κ. Καβαλάρη, ποὺ ἀπὸ μέρες τώρα μᾶς εἶχε ὑποσχεθῆ μιὰ συνέντευξι της γιὰ τὸ «Θησαυρὸ τοῦ ξενητεμένου». Γ.ά δυὸ χρόνια, ἡ κυρία Καβαλάρη χρημάτισε Ὑπάτη πρόεδρος τῶν Θυγατέρων τῆς Πηνελόπης καὶ τώρα ἔφυσκεται στὴν Ἑλλάδα σὰν μέλος τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου τῆς ΑΧΕΠΑ.

—Πρὶν ἀπ' ὅλα, κυρία Καβαλάρη, θὰ θέλατε νὰ μᾶς πῆτε ἀπὸ ποιὸ μέρος τῆς Ἑλλάδος κατάγεστε καὶ πότε φύγατε γιὰ τὴν Ἀμερική;

—Γεννήθηκα στὴν Τένεδο καὶ ἔφυγα γιὰ τὴν Ἀμερικὴ ὅταν ἤμουν τριῶν χρόνων. Στὴν Ἀμερική, κατοικῶ στὴ Βόρειο Καρολίνα. Τώρα βρίσκομαι στὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν ἄντρα μου καὶ τοὺς δυὸ γυιούς μου. Ἔχω καὶ δυὸ κόρες παντρεμένες στὴν Ἀμερική.

—Ἀφοῦ χρηματίσατε γιὰ δυὸ χρόνια πρόεδρος τῆς ὀργανώσεως «Θυγατέρες τῆς Πηνελόπης» θὰ θέλατε νὰ μᾶς μιλήσετε γιὰ τὸ σκοπὸ καὶ τὸ ἔργο αὐτῆς τῆς ὀργανώσεως;

—Οἱ «Θυγατέρες τῆς Πηνελόπης» εἶναι ἡ ἀνώτερα ὀργάνωσις γυναικῶν τῆς ΑΧΕΠΑ. Ἔχουμε πολλὰ τμήματα στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἕνα τμῆμα ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, τὶς Καρυάτιδες. Τὸ τμῆμα αὐτὸ ἱδρύθηκε τὸ 1965 καὶ ἔχει 80 μέλη. Πρόεδρος εἶναι ἡ κυρία Τράντα καὶ διοικητικὰ μέλη ἡ κυρία Κανελλοπούλου, ἡ κυρία Καίτη Μπαμπάκου καὶ ἡ κυρία Μπουσίου, ἡ ὁποία ἀνέλαβε καὶ τὸ τεράστιο ἔργο τῆς ὀργανώσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου τῆς ΑΧΕΠΑ στὴν Ἀθήνα. Ἕνα ὡραῖο ἔργο αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνοκοῦ τμήματος τῶν «Θυγατέρων τῆς Πηνελόπης» εἶναι τὸ ἵδρυμα τῶν Καβυάτιδων, ποὺ ἔγινε στὴ Ν. Ἰωνία καὶ θὰ λειτουργήση πολὺ σύντομα. Σκοπός του θὰ εἶναι ἡ προστασία τῶν κοριτσιῶν ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὴν ἐπαρχία.

—Καὶ ποιὰ εἶναι ἡ δράσις τῶν ἀμερικανικῶν τμημάτων;

—Ἐμεῖς, δηλαδὴ τὰ ἀμερικανικὰ τμήματα τῶν Θυγατέρων τῆς Πηνελόπης, κάνουμε διάφορες προσφορές. Ὅταν π.χ. ἔγ.ναν οἱ σεισμοὶ τῶν Ἰονίων Νήσων, συγκεντρώσαμε τρεῖς χιλιάδες δολλάρια, ποὺ τὰ προσθέσαμε στὸ ποσὸν ποὺ εἶχαν συγκεντρώσει, οἱ ἄντρες. Καὶ γιὰ τὸ νοσοκομεῖο τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ «Θυγατέρες τῆς Πηνελόπης» προσέφεραν ἀρκετὰ χρήματα. Ἕνα ἄλλο σημαντικὸ ἔργο μας εἶναι τὸ κέντρο ὑιοθεσίας παιδιῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Πάνω σ' αὐτὸν τὸν τομέα, ἡ ὀργάνωσίς μας ἔκανε μεγάλες προσπάθειες, ἐπειδὴ εἶχαμε ἐξακριβώσει ὅτι πολλὰ Ἑλληνόπουλα ὑιοθετοῦντο ἀπὸ ἀλλόθρησκους, χάνοντας ἔτσι ὁνι μόνο τὴν ὑπηκοότητά τους, ἀλλὰ καὶ τὴ θρησκεία τους. Τὸ 1957, ὅταν ἤμουν πρόεδρος τῶν Θυγατέρων τῆς Πηνελόπης, ἤλθα στὴν Ἑλλάδα μὲ ἐντολὴ ἀπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπο καὶ ἔκανα μιὰ σχετικὴ ἔρευνα μὲ τὴ συνεργασία τῆς κυρίας Νταρντάρη. Ἡ προσπάθειά μας ἀποβλέπει στὸ νὰ υἱοθετοῦνται τὰ Ἑλληνόπουλα ἀπὸ Ἑλληνικὲς οἰκογένειες τῆς Ἀμερικῆς καὶ νὰ προσφέρωνται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πρὸς υἱοθεσίαν περισσότερα κορίτσια ποὺ πλεονάζουν στὶς Ἑλληνικὲς οἰκογένειες καὶ λιγώτερα ἀγόρια ποὺ χρειάζονται στὴν πατρίδα. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, κάθε τμῆμα τῶν Θυγατέρων τῆς Πηνελόπης ἀναλαμβάνει ἕνα ἄπορο πα.δάκι. Αὐτὸ μένει στὴν οἰκογένειά του καὶ κάθε μῆνα τὸ τμῆμα ποὺ τὸ ἔχει ἀναλάβει στέλνει

Ἡ κυρία Καβαλάρη (ἀριστερά), ὁ κύριος Σέκλες καὶ ἡ δεσποινὶς Ποταμιάνου, στὸ χῶλλ τοῦ ξενοδοχείου Χίλτον.

15 δολλάρια γιὰ τὴ συντήρησί των. Στὶς γιορτὲς τοῦ στέλνουν δῶρα καὶ ὅταν μεγαλώση, ἂν εἶναι κορίτσι τοῦ στέλνουν κάτι γιὰ τὴν προῖκα του, ἂν εἶναι ἀγόρι τὸ βοηθοῦν νὰ βρῆ ἐργασία. Ἐπίσης οἱ «Θυγατέρες τῆς Πηνελόπης» ἔχουν προσφέρει πολλὰ γιὰ τὴν προικοδοτησι τῶν κοριτσιῶν στὴν Ἑλλάδα.

—Τὸ θέμα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, πῶς τὸ ἀντιμετωπίζει ἡ ὀργάνωσί σας;

—Γιὰ μᾶς, τοὺς "Ελληνες τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ἐκκλησία, εἶναι κάτι πολὺ σημαντικό, πολὺ σπουδαῖο καὶ πραγματικὰ ζωτικό. Καὶ τώρα, μέχρι ἕνα σημεῖο ἡ θρησκεία μας ἔχει ἀναγνωρισθῆ σὰν ἰσότιμη, ἀλλὰ δυστυχῶς ὄχι ἀκόμα παντοῦ. Ὅλες οἱ Πολιτεῖες πρέπει νὰ περάσουν τὸ νόμο ἀπὸ τὴ βουλὴ τους καὶ ὕστερα νὰ ψηφισθῆ ἀπὸ τὸ Κογκρέσο. Ἐλπίζουμε ὅμως ὅτι σύντομα ἡ ἀναγνώρισι αὐτὴ θὰ γίνη γενική. Γιὰ τὴν ὥρα, ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἡ θρησκεία μας στὸ στρατό, μὰς ἐπιτρέπουν νὰ ἔχουμε ὀρθόδοξους ἱερεῖς στὰ διάφορα μέρη ποὺ ὑπηρετοῦν τὰ παιδιά μας. Τώρα ἄρχισαν νὰ κτίζουν καὶ ἐκκλησίες ὀρθόδοξες γιὰ τὰ ἀγόρια.

—Καὶ τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας πῶς ἀντιμετωπίζεται; Τὰ ἀμερικανογεννημένα παιδιὰ ξέρουν νὰ μιλοῦν στὴ γλῶσσα τῶν προγόνων τους;

—Ὑπάρχει δυστυχῶς μεγάλη ἐλλεῖψι ἀπὸ ἐκπαιδευτικοὺς στὰ σχολεῖα μας, γιατὶ εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ φέρνουμε δασκάλες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Στὴ Ν. Ὑόρκη, στὸ Σ.κάγο καὶ γενικὰ στὶς μεγάλες πόλεις, ποὺ ὑπάρχουν ἡμερήσια Ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ παιδιὰ μιλοῦν πολὺ καλὰ Ἑλληνικά. Μὲ σπὰ μικρότερα μέρη, ὅπως ἐκεῖ ποὺ μένουμε ἐμεῖς, ὑπάρχουν μόνο ἀπογευματινὰ σχολεῖα καὶ οἱ δασκάλες δὲν διαθέτουν ἱκανοποιητικὸ παιδαγωγικὸ σύστημα κι' ἔτσι δὲν κατορθώνουν νὰ προσελκύσουν τὰ παιδιά μας. Πρέπει νὰ ξέρετε, ὅμως, πὼς ἀκόμα κι' ἂν τὰ παιδιὰ μας δὲν μιλοῦν καλὰ τὰ Ἑλληνικά, αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς δὲν ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα. Κατορθώσαμε νὰ τοὺς ἐμπνεύσουμε τὴν ὑπερηφάνεια γιὰ τὴν Ἑλληνική καταγωγή τους. Τὴν ἐπιθυμία νὰ γνωρίσουν τὴν πατρίδα τῶν προγόνων τους καὶ τὸν πιὸ βαθὺ σεβασμὸ γιὰ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ φιλοσοφία καὶ τὸν πολιτισμό.

ΤΟΥ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΥ

—Ποιὰ εἶναι ἡ θέσις τῆς γυναίκας στὴν Ἀμερική;

—Ἡ γυναίκα ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη θέσι στὴν Ἀμερική. Ἔχει ἀποκτήσει ἰσότιμη θέσι μὲ τὸν ἄντρα της καὶ ἔχει τὰ ἴδια δικαιώματα. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν πολιτικὴ ζωή, ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν οἰκονομικὴ ζωή, ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν κοινωνικὴ ζωή. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν ἐκπαίδευσι. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν ἐπιστήμη. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν τέχνη. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς.

—Ἡ Ἑλληνίδα τῆς Ἀμερικῆς ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν ἐκπαίδευσι;

—Ναί, ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν ἐκπαίδευσι. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν ἐπιστήμη. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν τέχνη. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς.

—Ἡ Ἑλληνίδα τῆς Ἀμερικῆς ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν ἐπιστήμη;

—Ναί, ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν ἐπιστήμη. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν τέχνη. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς.

—Ἡ Ἑλληνίδα τῆς Ἀμερικῆς ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν τέχνη;

—Ναί, ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν τέχνη. Ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς.

—Ἡ Ἑλληνίδα τῆς Ἀμερικῆς ἔχει ἀποκτήσει μεγάλη ἐπιρροὴ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς;

—Ναί,

ΝΕΛ ΜΠΛΟΥ ΝΤΙΠΙΝΤΟ ΝΤΙ ΜΠΛΟΥ

ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ — ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΛΕΩ, πώς ἂν μπορούσαμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι νὰ νικᾶμε τὶς θύμησες, θὰ μπορούσαμε καὶ νἄμαστε εὐτυχισμένοι. Ναί, αὐτὸ θὰ μποροῦσε νάναι τὸ μυστικὸ τῆς εὐτυχίας, ποὺ ἀπὸ χρόνια καὶ ἀπὸ αἰῶνες τώρα ψάχνει ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ βρῆ.

"Ἂν ἦταν μπορετὸ νὰ σβήναμε τὶς θύμησες ἀπὸ τὸ μυαλό μας καὶ τὰ γυάλια τους ἀπὸ τὴν καρδιὰ καὶ τὴ ψυχή μας, ὅπως σβήνονται μ' ἕνα σφουγγάρι τὰ γράμματα τῆς χιμωλίας ἀπὸ τὸ μαυροπίνακα, τότε θἄμαστε ἐλεύθεροι, ἕτοιμοι σὲ κάθε στιγμὴ νὰ ξαναρχίσουμε μιὰ ζωὴ καινούργια, ὅπως ἡ καινούργια μέρα ἀρχίζει ἔπειτα ἀπὸ κάθε νύχτα, χωρὶς νὰ γνρίζη νὰ κυττάξη πίσω της, χωρὶς νὰ ρίχνη κλεφτὲς ματιὲς στὸ σκοτεινὸ δρόμο τοῦ χτές. Γιατὶ κάθε καινούργια μέρα ἔχει μιὰ δικὴ της αὐτόνομη ζωή, ἕνα δικό της ξεχωριστὸ πεπρωμένο κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου, εἶναι μιὰ μέρα χωρὶς παρελθόν, χωρὶς χτὲς καὶ χωρὶς αὔριο, ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια χαρούμενη ἢ θλιμμένη, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος λάμπει ἢ ἐπειδὴ τὰ σύννεφα βαραίνουν τὸν οὐρανό.

"Ἂν μπορούσαμε νὰ σβήσουμε τὶς ἀναμνήσεις... θἄμαστε κ' ἐμεῖς ἐλεύθεροι νὰ ζήσουμε τὴν καινούργια μέρα μας, νὰ φτιάξουμε μιὰ καινούργια εὐτυχία, ποὺ νὰ μὴ τὴν βαραίνουν, νὰ μὴν τὴν σκοτεινιάζουν οἱ θύμησες. Καὶ θὰ μπορούσαμε νὰ ζήσουμε σὰν νὰ γεννηθήκαμε μόλις τώρα, μὲ τὴ σκέψη καὶ τὴ ψυχὴ ἐξαγνισμένη ἀπὸ τὸ λυντρὸ τῆς λησμονιᾶς.

Μά, ἀλλοίμονο, δὲν ὑπάρχει πουθενὰ ἕνα φάρμακο ποὺ νὰ σκοτώνη τὶς θύμησες. Κι' ἐκεῖνες μένουν σὰν βδομάδες ἀλυσίδες γαντζωμένες στὴν ψυχή μας καὶ μᾶς κρατοῦν δεμένες μὲ τὸ παρελθόν, χωρὶς τὴν ἐλπίδα τοῦ λυτρωμοῦ. Κι' ἂν ἀκόμα, ἔστω καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ μονάχα, νομίσουμε πὼς τὶς ξεχελάσαμε, πὼς τοὺς ξεφύγαμε, εἶναι ἐκεῖνες ποὺ μᾶς ξεχελοῦν καὶ ξαναγυρίζουν καὶ ζωντανεύουν μὲ ἕνα τίποτα, ὅπως τὸ ψιθύρισμα τοῦ ἀέρα στὰ φυλλώματα, τὸ κατρακύλισμα μιᾶς πέτρας στὸ νερό, ἕνα τραγούδι ποὺ νομίζαμε ξεχασμένο...

«Πέντσο κὲ οὔν σόνιο κοζὶ νὸν ριτόρνα μάϊ (σιοὺ
μὶ ντσιαντζέδο λὲ μάνι λὰ φάτσα ντὶ μπλοῦ
ποὶ ντ ἰμπροβίζο βενίδο ντάλ βέντο ραπίτο
έ ἰννομιντσιάδο α βολάρε νὲλ τσιέλο ἰνφι- (νίτο...».

Νάτην ἡ θύμησι, ἦλθε, ξαναγύρισε μαζὶ μὲ χάρμοις στίχους, μαζὶ μὲ κάποια μουσική, μαζὶ μὲ τὴ φωνὴ τοῦ Ντομένικο Μοντούνιο, ποὺ βγαίνει ζεστὴ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο. Ἡ θύμησι βρίσκεται ἐδῶ κοντά μου, ζωντανεύει μέσα μου, ξυπνάει περασμένες ἀγωνίες, ποὺ τὶς νόμιζα ξεχασμένες.

Ναί, πρὶν ἀπὸ μιὰ στιγμὴ ἀκόμα, νόμιζα πὼς εἶχα ξεχάσει, πίστευα στὴν καινούργια εὐτυχία μου. Μὰ τώρα ἡ θύμησι ξανάρθε. Πόσο βαρειὰ νιοβιά μου, πόσο δόντιρροί οἱ γάτζοι τῆς ἀλυσίδας της στὴ ψυχή μου!

Κι' ὅμως ἔχουν περάσει τέσσερα χρόνια, τέσσερα ὁλόκληρα χρόνια ἀπὸ ἐλπίδες καὶ παγωτεύσεις. Πόσες φορές, στὶς ἀμέτρητες μέρες τους, σκέφτηκα, στενάζοντας μὲ ἀναφορὲς ἀναγλάστηκα νὰ σκύψω καὶ πάλι ἀποκαμωμένη τὸ κεφάλι στὴ θύμησι...

"Ημουν δεκαοχτὼ χρόνων, κόμμα μὲ τοῦ σχολείου τὴν ποδιά, ὅταν γνώρισα «ἐκεῖνον».

"Ηταν ὄμορφος, κομψός, γοητευτικός, μὲ λίγες, πολὺ λίγες ἀσημένιες τρίχες στοὺς κροτάφους. "Ηξερε νὰ λέη ὁμορφα λόγια, νὰ μιλάη γιὰ τὰ ἀστέρια καὶ γιὰ τὸ φεγγάρι, καὶ μοῦταζε μιὰ ζωὴ ποὺ μονάχα στὰ ὄνειρά μου μποροῦσα νὰ τὴ ζήσω.

"Οταν μὲ φίλησε γιὰ πρώτη φορὰ μέσα στὸ θαμπάσιο αὐτοκίνητό του, ἡ φωνὴ τοῦ Ντομένικο Μοντούνιο τραγουδοῦσε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο: «Βολάρε... ὼ ὼ! καντάρε ὼ ὼ ὼ ὼ!». Κι' ἐγὼ νόμιζα πὼς πετοῦσα στὸν ἀστροφώτιστο οὐρανὸ τῆς εὐτυχίας καὶ ἡ καρδιά μου τραγουδοῦσε, μεθυσμένη ἀπὸ ἔρωτα.

'Αλλοίμονο!... Πῶς μποροῦσα νὰ ξέρω ὅτι ἐκεῖνο τὸ πέταγμα ἦταν ἕνα πήδημα στὸ κενό; μιᾶς σκοτεινῆς ἀβύσσου, ὅτι ἐκεῖνο τὸ τραγούδι ἦταν ὁ ἐπιτάφιος ὅλης τῆς νειότης μου, ὅλης τῆς ζωῆς μου. Πῶς μποροῦσα νὰ φαντασθῶ ὅτι ἐκεῖνο τὸ φιλί, τὸ πρῶτο ἐρωτικὸ φιλί μου, ἦταν τὸ φίλημα ἑνὸς σιχαμεροῦ ἐρωτευτοῦ, ποὺ σφράγιζε ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὴν ὕπαρξί μου μὲ μιὰ φριχτὴ κατάρα;

Μέχρι τότε εἶχα ζήσει μέσα στὴ φτώχεια, μαζὶ μὲ τὴ γήρα μητέρα μου. Τ' ὄνειρό μου ἦταν νὰ ξεφύγω ἀπὸ τὴ φτωχογειτονιά, νὰ γνωρίσω τὴν ὁμορφη ζωὴ παρὰ ἔβλεπα στὸν γυαλογράφο καὶ διάβαζα στὰ βιβλία. Κι' «ἐκεῖνος» μοῦ τὴν ἔταζε, αὐτὴ τὴ ζωή.

Μονάχα ποὺ, ὅταν πέτυχε τὸν πρῶτο σκοπό του, ὅταν εἶχα γίνει πιὰ δική του, μοῦ ἐξήγησε πὼς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μὲ παντρευτῆ πολὺ γρήγορα. Μοῦ διηγήθηκε τὴν ἱστορία ἑνὸς ἄτιμου γάμου. Ἡ γυναίκα του δὲν δεχόταν νὰ τοῦ δώσῃ διαζύγιο κι' ἔτσι ἐξακολουθοῦσε νὰ μένη δεμένος μαζί της.

— "Υστερα ἀπὸ τρία χρόνια θὰ μπορέσω νὰ πάρω νόμιμα τὸ διαζύγιο, μοῦ εἶπε. Μὰ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν μπορῶ, νὰ ζήσω μακρυὰ σου. Ἐλα νὰ ζήσουμε μαζί, ἀνάπη μου, καὶ ὅταν μπορέσω νὰ ἐλευθερωθῶ, θὰ παντρευτοῦμε.

Ζαλισμένη ἀπὸ ἔρωτα, μεθυσμένη ἀπὸ τὶς ὑποσχέσεις του, τὸν ἀκολούθησα. Πῆγα νὰ ζήσω μαζί του σ' ἕνα πολυτελὲς διαμέρισμα, ἐνῶ ἡ μητέρα μου μὲ χαταριόταν.

Γιὰ μερικὲς ἑβδομάδες, εἶχα μιὰ αὐτάπατη ἔντονη εὐτυχίας. "Υστερα ἄρχισε ὁ ἐφιάλτης.

Γιατὶ «ἐκεῖνος» ἀποκαλύφτηκε ὅπως ἦταν πραγματικά: "Ενα ἀνθρώπινο τέρας, ἕνας ἀπαίσιος ἐκμεταλλευτής. "Υστερα ἀπὸ ἕξη ἑβδομάδες κοινῆς ζωῆς, μοῦ ἔφερε τὸν πρῶτο «πελάτη».

Πῶς μπορῶ νὰ περιγράψω τὴ φρίκη μου, τὸ σπαράγμό μου; Ὑπάρχουν πράγματα ποὺ δὲν περιγράφονται μὲ λόγια. Μὰ δὲν εἶχα πιὰ τρόπο νὰ ξεφύγω, δὲν εἶχα δρόμο νὰ διαλέξω. Τὸ τέρας μὲ κρατοῦσε γερὰ στὰ γαμψὰ νύχια του.

Δυὸ χρόνια κράτησε ἐκείνη ἡ ἐφιαλτικὴ ζωή. Δυὸ χρόνια δὲν ἤμουν πιὰ ἕνα πλάσμα ζωντανό, ἤμουν ἕνα κορμὶ χωρὶς ψυχή, μιὰ κοινὴ γυναίκα πολυτελείας, μιὰ «ἄλλη» γυναίκα, ἄγνωστη, ποὺ ζοῦσε καὶ κινιόταν μὲ τὸ δικό του πρόσωπο ποὺ ἁμάρταινε μὲ τὸ δικό του σῶμα.

Δυὸ χρόνια... κι' ἔπειτα παρουσιάστηκε στὴ ζωή μου ὁ 'Αλέξης.

'Ο 'Αλέξης ἤξερε ποιὰ ἤμουν, τἄξερε ὅλα γιὰ μένα, μὰ μπόρεσε νὰ μαντέψη πόσο πόνος, πόση ἀπελπισία καὶ ντροπὴ κουβάτουν πίσω ἀπὸ τὴ «βιτρίνα». Καὶ τότε μοῦ μίλησε σοβαρὰ καὶ τὰ λόγια του κατάφεραν νὰ ξυπνήσουν τὴν ψυχή μου, μὲ βοήθησαν νὰ ξαναβρῶ τὸν ἑαυτό μου.

Στὸ πρόσωπο τοῦ 'Αλέξη, στὸ τίμιο βλέμμα του, μπόρεσα νὰ ξαναβρῶ καὶ κάτι ἄλλο: τὰ ὄνειρα τῶν δεκαοχτώ μου χρόνων, ποὺ τόσο σκληρὰ τἄχει συντρίψει ὁ φοβερὸς κυκλώνας, ποὺ πέρασε ἀπὸ τὴ ζωή μου.

'Ο ἔρωτας τοῦ 'Αλέξη τ' ἀνάστησε χι' αὐτὰ ἕνα-ἕνα καὶ ξανάδωσε στὴν καρδιά μου τὴ δύναμι νὰ ἀγαπήσῃ καὶ πάλι μὲ ἀγνότητα, μὲ πάθος καὶ ἀφοσίωσι, ὅπως μπορεῖ νὰ ἀγαπήσῃ ἕνα κοριτσόπουλο γεμάτο ὄνειρα καὶ χωρὶς παρελθόν.

Νομίζω πὼς δὲν θἄμουν πιὰ ἱκανὴ ν' ἀγαπήσω, κι' ὅμως ἀγάπησα, κι' ἐκεῖνος ὁ καινούργιος ἔρωτας μοῦδωσε τὴ δύναμι νὰ σηκώσω τὸ κεφάλι, νὰ ἐπαναστατήσω, νὰ ξεφύγω ἀπὸ τὰ ἀστάλιν νὰ νιώσω μητέρα τῶν παιδιῶν του.

Στὰ τέσσερα χρόνια τοῦ γάμου μας ἀποκτήσαμε δυὸ παιδιά. Εἴμαστε μιὰ οἰκογένεια ἤμορφη, ἑνωμένη, εὐτυχισμένη. Μά... εἶν αι τἄχα ἀληθινὴ αὐτὴ ἡ εὐτυχία;

Θά μποροῦσε νάταν μιὰ εὐτυχία τέλεια, ἀπόλυτη, θαυμάσια, ἂν δὲν ὑπῆρχε τὸ παρελθόν, ἂν δὲν ὑπῆρχαν οἱ ἀναμνήσεις.

Γιὰ τὸ παρελθὸν ἐκεῖνο, γιὰ τὸ φοβερὸ παρελθὸν «μου», ὁ 'Αλέξης δὲν μιλάει ποτέ, μὰ φτάνει νὰ δῶ τὸ μέτωπό του λίγο συνοφρυωμένο, φτάνει νὰ δῶ τὸ βλέμμα του συννεφιασμένο ἀπὸ κάποια σκέψι, γιὰ νὰ νιώσω τὴν ἀγωνία νὰ μὲ χυριεύη, γιὰ νὰ ἀναρωτηθῶ μὲ σπαραγμὸ καὶ τρόμο: «Τάχα νὰ τὸν βασανίζουν κι' αὐτὸν οἱ ἴδιες ἀναμνήσεις ποὺ βασανίζουν καὶ μένα;»

Δὲν ξέρω, ἴσως νὰ μὴν τὸ μάθω ποτέ, ὅπως καὶ ὁ 'Αλέξης δὲν πρέπει ποτὲ νὰ καταλάβη τὴ δική μου ἀγωνία. Ἡ σκέψι τοῦ ἀνθρώπου εἶναι σὰν ἕνα κλειστὸ βιβλίο γιὰ τοὺς ἄλλους, ἀκόμα καὶ γιὰ κείνους ποὺ πιὸ πολὺ ἀγαποῦν. Καὶ εἶναι σ' αὐτὸ ποὺ βρίσκεται ἡ τιμωρία μου. Στὶς ἀναμνήσεις ποὺ μὲ κυνηγοῦν ἀμείλικτες, στὶς ἀναμνήσεις ποὺ ἴσως βασανίζουν τὸν ἄντρα μου, χωρὶς ἐγὼ νὰ μπορῶ νὰ τὸ ξέρω.

"Αχ, ἂν ἦταν μπορετὸ νὰ σβήνονται οἱ ἀναμνήσεις ὅπως τὰ γράμματα τῆς χιμωλίας ἀπὸ ἕνα μαυροπίνακα! Τότε θὰ μποροῦσαμε γὰ γινόμαστε καὶ πάλι ἐλεύθεροι, ἡ ζωὴ θὰ ξανάπαιρνε τὴ διαύγεια ἑνὸς ἀνοιξιάτικου πρωϊνοῦ, θὰ μποροῦσαμε νὰ γνωρίσουμε καὶ νὰ νιώσουμε ἀληθινὰ τὴν καινούργια εὐτυχία μας.

Μὰ οἱ ἀναμνήσεις —ἀλλοίμονο— δὲν σβήνονται. Βρίσκονται πάντα κοντά μας, μᾶς τριγυρίζουν ἢ μᾶς ἀκολουθοῦν κι' ἂν γιὰ μιὰ στιγμὴ νομίσουμε πὼς τοὺς ξεφεύγουμε, ἐκεῖνες ξαναγυρίζουν, γελῶντας σαρκαστικὰ μὲ γίλια στόματα. Κι' ἂν γιὰ λίγο νακοιθοῦν, εἶναι ἕτοιμες νὰ ξυπνήσουν μ' ἕνα τίποτα, ὅπως ὁ ψίθυρος τοῦ ἀέρα ἀνάμεσα στὰ φύλλα, ὁ θόρυβος μιᾶς πέτρας ποὺ πέφτει στὸ νερὸ ἢ οἱ στίχοι κάποιου τραγουδιοῦ ποὺ νομίζαμε ξεχασμένο.

Α. Ν.

(Ἐπιμέλεια Σ. ΜΠΟΡΔΕΣΣΗ)

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΜΕ ΜΠΙΚΙΝΙ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΒΑΛΕΡΙΑ ΦΑΜΠΡΙΤΣΙ	: Ἔλενα
ΛΑΟΥΡΕΤΑ ΜΑΣΙΕΡΟ	: Ντενίζ
ΕΝΙΟ ΤΖΙΡΟΛΑΜΙ	: Μπονακόρσι
ΖΕΡΑΡ ΛΑΝΤΡΥ	: Ντάριο
ΜΑΡΙΖΑ ΜΕΡΛΙΝΙ	: Αἰμὲ

ΕΝΑ ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΣΟ ΤΟΥ ΠΑΜΠΛΟ ΒΙΛΑΛΟΜΠΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΜΑΡΙΝΟ ΤΖΙΡΟΛΑΜΙ

4ον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΤΜΕΝΩΝ

'Ο κ. Μπονακόρσι ἑτοιμάζεται γιὰ μιὰ κοσμικὴ πλάζ καὶ ἀναζητεῖ μιὰ νέα γραμματέα, ποὺ νὰ τὸν συνοδέψη καὶ νὰ τοῦ κρατήση εὐχάριστη συντροφιά. Τὴν βρίσκει στὸ πρόσωπο τῆς Ἔλενας. Στὴν ἴδια πλάζ παραθερίζει καὶ ἡ γυναίκα τοῦ ξηλιάρη λογιστῆ Πίκολι. Μιὰ ὡραία Γαλλιδοῦλα, ἡ Ντενίζ, ποὺ τραυματίσθηκε σ' ἕνα αὐτοκινητικὸ δυστύχημα καὶ τὴν ὁποία φλερτάρει ὁ Ντάριο. Ἕνας Διαμαντορόμενος πάστωρ μὲ τὴ συμβία του καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ὑπάρχει καὶ μιὰ νεοφερμένη, ἡ γοητευτικὴ χορεύτρια Αἰμέ, ἡ ὁποία ἔφτασε ἐκεῖ μὲ ἕνα Γερμανὸ βιομήχανό.

'Αφοῦ κατορθώνει ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ μιὰ νέα ἐπίθεσι τῆς κυρίας Πόρρο, ὁ Ντάριο πλησιάζει τὴν Ντενίζ καὶ πιάνει κουβέντα μαζί της.

Σὲ λίγο ὅμως δέχεται καὶ νέα ἐπίθεσι τῆς κυρίας Πόρρο.

— Εἶσαι βρεγμένος, χρυσέ μου... Σκουπίσου μὲ τὴν πετσέτα αὐτή, μὲ τὴν ὁποία μόλις πρὸ ὀλίγου σκούπισα τὸ δικό μου σῶμα.

'Ο Ντάριο θὰ ἤθελε πολὺ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὴν ἐνοχλητικὴ αὐτὴ ὡριμη θαυμάστρια. 'Ο εὐγενικός του χαρακτήρας ὅμως δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ συμπεριφερθῆ ἀπροπὸς σὲ μιὰ κυρία.

'Η κυρία Πόρρο δὲ δείχνει καμμιὰ διάθεσι ν' ἀφήση μόνους τοὺς δυὸ γέρους. Εὐτυχῶς ὅμως ἐπεμβαίνει ὁ καλὸς ἄγγελος τῆς πλάζ, ὁ ἀστυφύλακας Παπαδάροντο, ποὺ εἶναι καὶ ὁ προστάτης τῶν ἐρωτευμένων ζευγαριῶν.

—'Ο Ντάριο ἔσωσε δυὸ ποὺ κινδύνευαν νὰ πνιγοῦν καὶ εἶναι κουρασμένος... 'Αφῆστε τον λοιπὸν νὰ ξεκουραστῆ.

'Ετσι ὁ Ντάριο μένει μόνος μὲ τὴν Ντενίζ.

— Πόσο θὰ μ' ἀγαπιστοῦσε, ἂν ἐνδιαφερόσουν κι' ἐσὺ γιὰ μένα ὅσο καὶ ἡ κυρία Πόρρο.

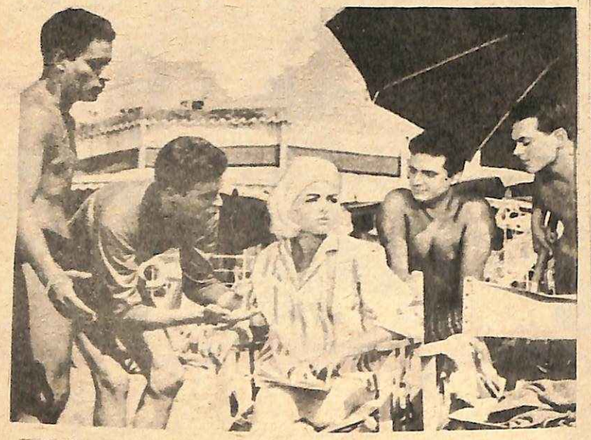

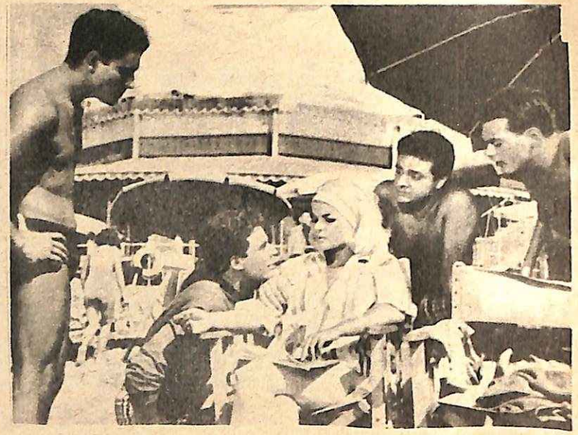
— Μὴ μιλᾶς ἔτσι, σὲ παρακαλῶ.

'Η κυρία Πόρρο βρίσκει μιὰ νέα δικαιολογία, γιὰ νὰ καλέση καὶ πάλι κοντά της τὸν Ντάριο. Ἡ Ντενίζ διασκεδάζει μὲ τὶς ἐρωτοτροπίες της.

Ἡ Ντενίζ ὅμως, ποὺ ἔμεινε μόνη, δέχεται τὴν ἐπίθεσι μιᾶς ὁμάδος νεαρῶν τέντυ μπόϋς.

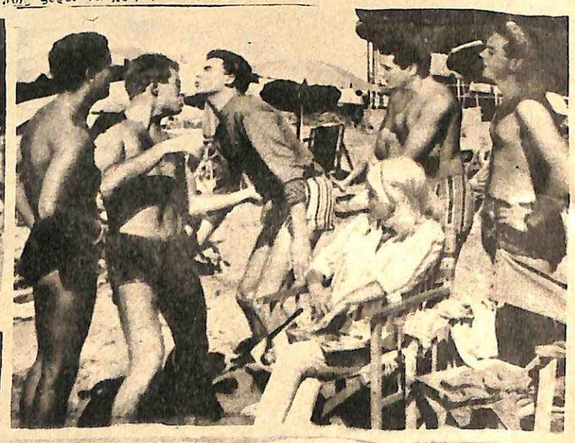

—Ὡραία Ξανθούλα, ἂν περιμένῃς τὸ βασιλόπουλο τοῦ παραμυθιοῦ, ἐγὼ εἶμαι αὐτός, ποὺ σοῦ χρειάζεται.

Ἡ Ντενίζ δὲν ξέρει τί νὰ κάνῃ. Ὁ Ντάριο ὅμως, ποὺ παρακολουθεῖ ἀπὸ μακριὰ τὴ σκηνή, σπεύδει νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ μὲ μιὰ γροθιὰ ἀπὸ τὸν ἐνοχλητικὸ θαυμαστή.

Οἱ ἄλλοι κάνουν νὰ ἐπέμβουν, ἀλλὰ ὁ Ντάριο δείχνει καὶ σ' αὐτοὺς πῶς ξέρει νὰ χρησιμοποιῇ τὶς γροθιές του.

Ὁ ἀστυφύλακας Παπαλάρντο ἀναγκάζεται καὶ πάλι νὰ ἐπέμβῃ.

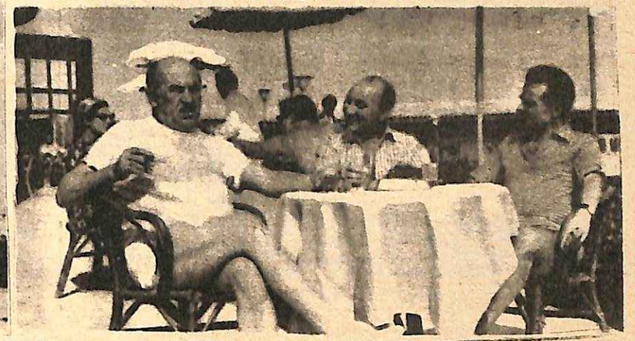
— Κυκλοφορεῖτε!... Κυκλοφορεῖτε... Ἐκτὸς ἂν θέλετε νὰ σᾶς πάω ὅλους στὸ τμῆμα!...

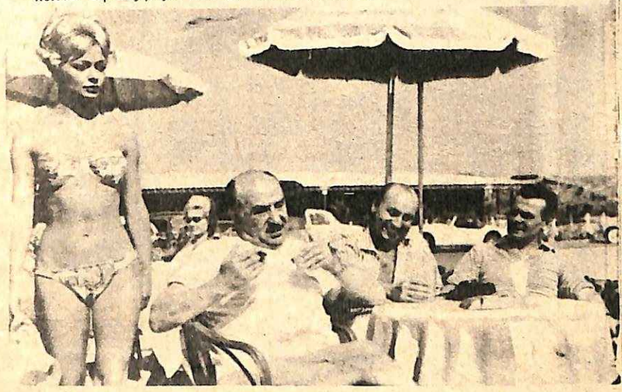
Ὁ Μπονακόρσι δὲν τολμᾶ νὰ ἐμφανιστῇ μὲ τὸ μαγιό. Φοράει ἕνα πολύχρωμο σακκάκι, ποὺ κρύβει τὴν ὀγκώδη κοιλιά του.

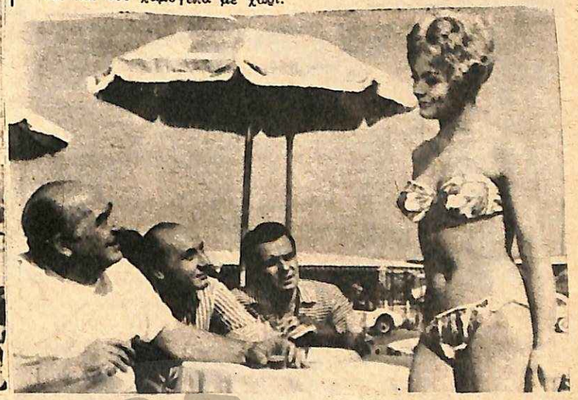
Ἐνῶ προχωρεῖ πρὸς τὴ θάλασσα μαζὶ μὲ τὴν Ἔλενα, βλέπει ξαφνικὰ σ' ἕνα τραπεζάκι τὸν Κατσανίγκα, τὸν ἄνθρωπο στὸν ὁποῖο χρωστάει πολλὰ λεφτὰ καὶ ἀναβάλλει διαρκῶς νὰ τὸν πληρώσῃ.

Σπεύδει νὰ ἐξαφανιστῇ καὶ ἡ Ἔλενα προχωρεῖ μόνη της, ἀνάποδτη γιὰ τὴν τραγωδία. Ὅταν περνᾶ πλάϊ ἀπὸ τὸν Κατσανίγκα, ἐκεῖνος διακόπτει τὴ συζήτησί του, γιὰ νὰ τὴ θαυμάσῃ.

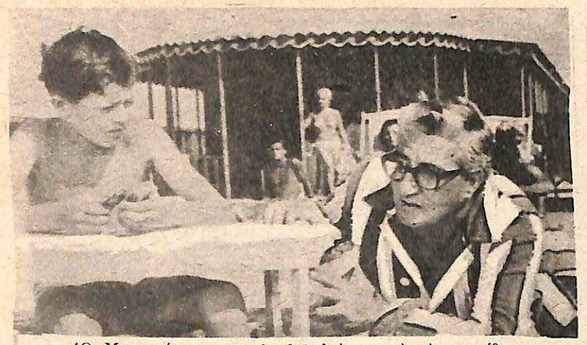

Ἡ Ἔλενα ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὸ θαυμασμό, ποὺ προκάλεσε, στὸν ὄμορφο αὐτὸ κύριο, ποὺ φαίνεται πολὺ πλούσιος, κοντοστέκεται καὶ τοῦ χαμογελᾶ μὲ χάρι.

Ὁ Κατσανίγκα τὰ χάνει καὶ δὲν ξεκολλᾶ τὰ μάτια του ἀπὸ πάνω της.

Ὁ Μπονακόρσι παρακολουθεῖ ἀπὸ μακριὰ τὸ παιχνίδι της καὶ γίνεται ἔξω φρενῶν. Κρύβεται ὅμως, ἀπὸ φόβο μήπως τὸν δῆ ὁ Κατσανίγκα.

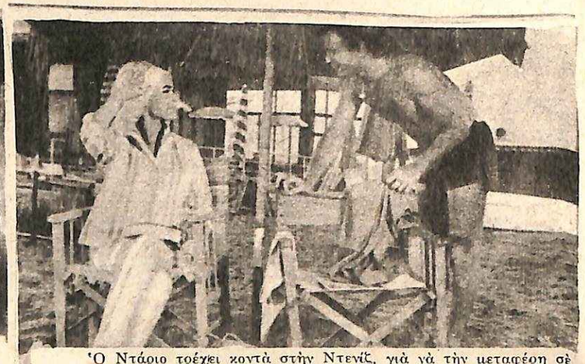

— Τί παίζεις ἐκεῖ, μικρέ;

— Θέλεις νὰ παίξης μαζί μου;... Θὰ κάνης ἐσὺ τὸ ἄλογο κ.' ἐγὼ τὸν τζόκεϋ.

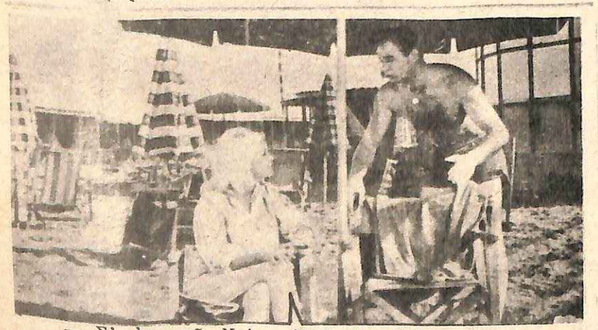

Ξαφνικά, ὅπως συμβαίνει σιχνὰ τὸ καλοκαίρι στὶς ἰταλικὲς ἀκτές, πυκνὰ σύννεφα σκεπάζουν τὸν οὐρανὸ καὶ ἀρχίζει νὰ βρέχη. Ὁ Βρεταννὸς πάστωρ σηκώνει τὰ χέρια του πρὸς τὸν οὐρανό.

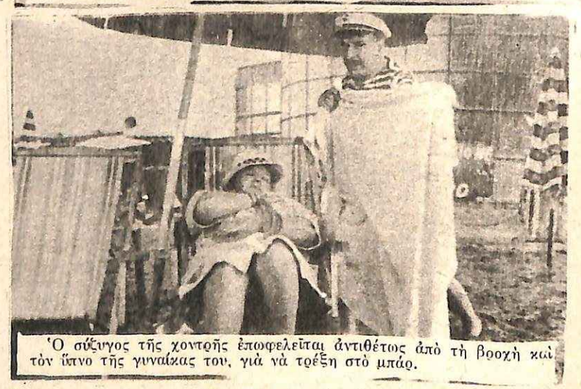

Ὁ Ντάριο τρέχει κοντὰ στὴν Ντενίζ, γιὰ νὰ τὴν μεταφέρη σὲ πιὸ ἀσφαλὲς μέρος.

— Πέσε βροχή, νὰ ξεπλύνης τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν ἁμαρτία!

— Σ' εὐχαριστῶ, Ντάριο. Ἐδῶ κάτω ἀπὸ τὴν ὀμπρέλλα δὲ διατρέχω κανένα κίνδυνο.

Ὁ σύζυγος τῆς χοντρῆς ἐπωφελεῖται ἀντιθέτως ἀπὸ τὴ βροχὴ καὶ τὸν ὕπνο τῆς γυναίκας του, γιὰ νὰ τρέξη στὸ μπάρ.

Καὶ γιὰ νὰ μὴ ἐνοχλήση κανεὶς τὴ γυναῖκα του, τοποθετεῖ πλάϊ της καὶ μιὰ ἐπιγραφή.

Ὁ φανατικὸς τῶν σταυρολέξων τὸν πλησιάζει ξανά, γιὰ νὰ ζητήση τὴ βοήθειά του, μὰ ἐκεῖνος πλειρίζει μιὰ γοητευτικὴ νέα, ποὺ τοῦ χαμογελᾶ προκλητικά.

Τὸ ἔγκλημα τῆς κόμησσας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΚΑΡΟΛΙΝΑΣ ΙΝΒΕΡΝΙΤΣΙΟ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ὁ Σὰν Βίτο ἀκολουθεῖ τὰ ἁμάξια, ποὺ πηγαίνουν στὴ βίλλα, ὅπου πρόκειται νὰ ταφῆ ὁ μαρκήσιος στὸν οἰκογενειακὸ του τάφο. Ὁ Μπέπε ζητάει τὴ βοήθειά του. Καταρβιώνουν νὰ μείνουν οἱ δυό τους μόνοι στὸ ὑπόγειο τῆς ἰδιωτικῆς ἐκκλησίας, ὅπου βρίσκεται ὁ τάφος. Ὁ Μπέπε ἀποκαλύπτει τότε στὸ Σὰν Βίτο ὅτι ὁ μαρκήσιος δὲν εἶναι νεκρός, γιατὶ δὲν ἦταν δηλητήριο ἐκεῖνο ποὺ τοῦ ἔδωσε ἡ κόμισσα, ἀλλὰ ἕνα ἰσχυρὸ ναρκωτικό. Μεταφέρουν λοιπὸν οἱ δυό τους κρυφὰ τὸν ἀναίσθητο ἀκόμη μαρκήσιο στὸ ὑπόγειο τοῦ ἐξοχικοῦ σπιτιοῦ τοῦ Σὰν Βίτο, γιὰ νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ συνέλθη καὶ ὕστερα νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν κατάστασί του. Ἀφοῦ μένει ἄρρωστη μιὰ ἑβδομάδα, μὲ πυρετὸ καὶ παραλήρημα, ἡ Ἐντίτα συνέρχεται καὶ βρίσκει κοντά της τὴ Λίντια. Ἐκείνη τῆς φέρνεται στοργικά, ἀλλ' ἀλλάζει ξαφνικὰ στάσι ἀπέναντί της, ὅταν μαθαίνη πὼς ἡ Ἐντίτα πρόκειται νὰ γίνη μητέρα. Ἡ Ἐντίτα εἶναι εὐτυχισμένη γιὰ τὴ μητρότητά της καὶ δὲ μπορεῖ νὰ ἐξηγήση τὴ μεταβολὴ τῆς στάσεως τῆς κόμισσας καὶ τὴν φανερὴ ἐχθρότητά της. Ὁ Φρειδερίκος, ὁ ἀνηψιὸς τοῦ μαρκησίου, τῆς δείχνει στοργὴ καὶ συμπαράστασι στὶς δύσκολες αὐτὲς στιγμές της. Τῆς μιλάει μὲ μῖσος γιὰ τὸ Σὰν Βίτο καὶ τὴν Ἀντριάνα, ἀλλ' ἐκείνη τὸν παρακαλεῖ νὰ τοὺς συχωρέση.

16ον

Προσπάθησε νὰ χαμογελάση.

—Κι' ὅμως τὸν εἶδα μιὰ στιγμὴ μονάχα... καὶ τὸν φοβήθηκα! πρόσθεσε. Τρέμω, ὅταν θυμᾶμαι τὴ ματιά του! Ἔλατε, Φρειδερίκο, μὴ γυρίζετε πάλι τὸ κεφάλι σας. Ὁρκισθῆτε μου πὼς δὲ θὰ κατατρέξετε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο... Ὄχι; Ὢ Θεέ μου!

Ἔπεσε στὰ μαξιλάρια της, νικημένη ἀπὸ μιὰ συγκίνησι ἰσχυρότερη ἀπ' τὴ θέλησί της... Ὅταν ξανάνοιξε τὰ μάτια της, ὁ Φρειδερίκος δὲν ἦταν πιὰ ἐκεῖ. Μονάχα ἡ Τζινέτα βρισκόταν δίπλα στὸ κρεβάτι της.

—Ὁ Φρειδερίκος!... Ποῦ εἶναι; φώναξε ἡ Ἐντίτα μὲ ἀγωνία.

—Ἔφυγε.

—Χωρὶς ν' ἀφήση μιὰ λέξι γιὰ μένα;

—Ὄχι, δὲν εἶπε τίποτα. Ἦρθε καὶ μὲ εἰδοποίησε πὼς δὲν ἤσαστε καλά, κι' ὕστερα ἔφυγε γρήγορα, ἀφοῦ μὲ παρεκάλεσε νὰ μὴν ἀναφέρω καθόλου στὴν κόμισσα τὴν ἐπίσκεψί του.

—Καλά... μουρμούρισε ἡ Ἐντίτα.

Ἀκούμπησε τὸ χέρι στὴν καρδιά της σὰν νὰ ἤθελε νὰ ἠρεμήση τοὺς δυνατοὺς παλμούς της, καὶ σκέφθηκε:

«Θεέ μου, βοήθησε νὰ μὴ πραγματοποιήση τὶς ἀπειλές του ὁ Φρειδερίκος! Φύλαξε τὴν Ἀντριάνα κι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο!».

Στὸ μεταξύ, ἡ Τζινέτα ἔκανε διάφορες σκέψεις κι' ἔβγαζε τὸ συμπέρασμα πὼς ὁ νέος ἦταν ἐρωτευμένος μὲ τὴν ὁμορφη κυρία καὶ πὼς ἐκείνη τὸν εἶχε ἀπελπίσει.

«Θ' ἀποτελοῦσαν ὡστόσο ἕνα ταιριασμένο ζευγάρι — εἶπε μὲ τὸ νοῦ της. Ἂν ἤμουν ἐγὼ στὴ θέσι τῆς κυρίας Ἐντίτας, δὲ θὰ ἔκανα τὴ δύσκολη... Ὁ ἀνηψιὸς ἀξίζει σὰν τὸ θεῖο, κι' ἀκόμα πιὸ πολύ!»

17ον

Ἀφήσαμε τὸ Σὰν Βίτο καὶ τὸ Μπέπε ἀπασχολημένους μὲ τὸ κατέβασμα τοῦ ἀδειανοῦ φερέτρου μέσα στὸν τάφο καὶ μὲ τὴ σκέψι πὼς θὰ φεύγανε ἀπὸ ἐκεῖ, παίρνοντας μαζί τους τὸ σῶμα τοῦ μαρκησίου.

Ἀφοῦ σκεπάσανε τὸν τάφο μὲ τὴ πλάκα του, ὁ Σὰν Βίτο τὸν ἔχτισε ὁλόγυρα μὲ τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ὑλικὰ ποὺ εἶχαν μείνει ἐκεῖ.

Ὕστερα εἶπε στὸ Μπέπε χαμηλώνοντας τὴ φωνή του:

— Ἄκουσε! Ἀφοῦ ἐξασφαλίσουμε τὸν κύριό σου, θὰ ξαναρθοῦμε ἐδῶ... γιατί, τὰ ξημερώματα, ὁ φύλακας θὰ θελήση ἀσφαλῶς νὰ δῆ τί γίναμε, καὶ πρέπει νὰ μᾶς βρῆ τότε νὰ προσευχώμαστε πάνω στὸν τάφο!

—Ἔχετε δίκιο. Ἂς γίνη ὅπως τὸ λέτε.

—Στάσου, λοιπόν, νὰ σὲ βοηθήσω νὰ φορτωθῆς στὴν πλάτη σου τὸ μαρκήσιο... Ἐγὼ θὰ πηγαίνω μπροστά. Θὰ πάρω μαζί μου ἕνα φανάρι, γιὰ νὰ βλέπουμε, ἀλλὰ φανάρι, γιὰ νὰ βλέπουμε, ἀλλὰ στὸν παρακάτω θόρυβο θὰ τὸ σβήσω ἀμέσως... Ἔμπρὸς λοιπόν, δρόμο!

Σκυμμένος κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματος τοῦ μαρκησίου, ὁ Μπέπε ἀκολούθησε τὸν Σὰν Βίτο. Προχωροῦσε μὲ κάποια δυσκολία, καὶ σκεπτόταν τὴν νύχτα ἐκείνη, ποὺ εἶχε κουβαλήσει ἔτσι τὸ πτῶμα τοῦ Τόνιο...

Ἀφοῦ ἀνέβηκαν τὴ σκάλα, ὁ τυχοδιώκτης ἄνοιξε σιγὰ - σιγὰ τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας, κύτταξε ἔξω ἀνήσυχος κι' ἀφουγκράστηκε.

Μὰ δὲν φαινόταν ψυχὴ ζωντανή. Κι' ἡ σιωπὴ ἦταν ἀπόλυτη.

Εἶχε διαλυθῆ τώρα ἡ ὁμίχλη. Εἶχε σηκωθῆ λίγος ἄνεμος, σαρώνοντας τὰ σύννεφα καὶ ξεσκεπάζοντας μερικὰ χλωμὰ ἀστέρια στὸν οὐρανό.

—Πᾶμε, εἶπε ὁ Σὰν Βίτο.

Ἔσβησε τὸ φανάρι καὶ πῆρε τὸ δρομάκι ποὺ ὡδηγοῦσε στὴν ἔξοδο.

Ξαφνικὰ ὅμως σταμάτησε, μὲ καρδιοχτύπι. Ἂν βρίσκανε κλειστὴ τὴν καγκελλόπορτα;...

Δὲ θέλησε, ὡστόσο ν' ἀνακοινώσῃ στὸ Μπέπε αὐτὸ τὸ φόβο του. Προχώρησε πάλι, ἀποφασισμένος ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν κίνδυνο.

Ἡ βίλλα τοῦ μαρκησίου ἦταν βυθισμένη στὸ σκοτάδι. Γύρω, δὲν ὑπῆρχε ψυχή.

Ἔφτασαν στὴν καγκελλόπορτα. Τί τύχη! Εἶχαν ξεχάσει νὰ τὴν κλείσουνε.

Ὁ Σὰν Βίτο ἀνάσανε. Εἶχε περάσει πιὰ ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος.

Παρ' ὅλο τὸ τσουχτερὸ κρύο, ὁ Μπέπε ἵδρωνε ἀπ' τὸ βάρος τοῦ σώματος τοῦ κυρίου του. Κύτταζε τὸ δρόμο μὲ ἀγωνία...

—Εἴμαστε πολὺ μακρυά; ρώτησε μὲ φωνὴ λαχανιασμένη.

—Τρακόσια μέτρα μονάχα, τὸν καθησύχασε ὁ Σὰν Βίτο.

—Δὲν ἀντέχω πιά.

—Θέλεις νὰ πάρω ἐγὼ τὸ φορτίο σου;

—Ὤ, ναί, σᾶς παρακαλῶ! Γιατί δὲ μὲ κρατᾶνε πιὰ τὰ γόνατά μου. Κοντεύω νὰ λιποθυμήσω.

Ὁ Σὰν Βίτο σήκωσε δίχως κόπο τὸ σῶμα τοῦ μαρκησίου ἀπ' τοὺς ὤμους τοῦ ὑπηρέτη καὶ τὸ φορτώθηκε αὐτός. Ὁ Μπέπε ἀνασταίνεζε μ' ἀνακούφισι.

Ἡ τύχη φαινόταν νὰ τοὺς εὐνοῆ, γιατὶ φτάσανε στὸ ἄσπρο σπιτάκι, χωρὶς νὰ συναντήσουν κανένα στὸ δρόμο τους.

—Ἐδῶ εἶναι... εἶπε ὁ Σὰν Βίτο, χωρὶς καμμιὰ ἀλλαγὴ στὴ φωνή του, σὰν νὰ μὴν εἶχε αἰσθανθῆ καθόλου τὸ βάρος ποὺ κρατοῦσε. Πάρε ἀπὸ τὴν τσέπη μου τὸ κλειδί κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα.

—Δὲ θάταν καλύτερο νὰ περάσουμε ἀπ' τὸν κῆπο; πρότεινε ὁ Μπέπε.

—Ὄχι, ἀπάντησε ὁ Σὰν Βίτο μ' ἀνυπομονησία, θὰ χάσουμε πολλὴ ὥρα. Κάνε αὐτὸ ποὺ σοῦ λέω.

Ὁ Μπέπε ὑπάκουσε. Ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ μπῆκαν στὸ χῶλλ τοῦ ἰσογείου. Ἦταν κι' αὐτὸ κατασκότεινο.

—Προχώρει ἴσια μπροστά, εἶπε ὁ Σὰν Βίτο. Θὰ βρῆς ἕνα τραπέζι, καὶ πάνω σ' αὐτὸ ἕνα κερὶ κι' ἕνα κουτὶ σπίρτα.

Ὁ Μπέπε ἔκανε ὅπως τὸν διέταξε ὁ τυχοδιώκτης.

Ὅταν φωτίσθηκε τὸ δωμάτιο, ὁ ὑπηρέτης εἶδε πὼς ὁ Σὰν Βίτο εἶχε ξαπλώσει, τὸ σῶμα τοῦ μαρκησίου πάνω σ' ἕνα πάγκο.

Ὁ Ἐδμόνδος ντὶ Πράγκα ἔμενε πάντα σὲ ἀπόλυτη ἀκινησία. Μόνο τὰ μισάνοιχτα μάτια του φαίνονταν νὰ κυττάζουν ἀπειλητικὰ τοὺς δυὸ συνεύρωπους.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἀκούστηκαν βήματα στὴ σκάλα ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ ἀπάνω πατῶμα.

Ὁ Μπέπε χλώμιασε ἀπ' τὸ φόβο του. Ὁ Σὰν Βίτο τοῦ ἔγνεψε νὰ σωπάσῃ καὶ προχώρησε πρὸς τὸ μέρος ἀπ' ὅπου εἶχε ἀκουστῆ ὁ θόρυβος.

Ἦταν ἡ καμαριέρα τῆς Ἀντριάνας. Φάνηκε ἔκπληκτη, βλέποντας τὸν κύριό της.

—Τί θέλεις; τὴ ρώτησε ἐκεῖνος ἀπότομα.

— Τίποτα, κύριε. Μοῦ φάνηκε πὼς ἄκουσα ὁμιλίες... καὶ κατέβηκα νὰ δῶ...

—Καλά, καλά, γύισε στὴν κάμαρά σου, εἶπε ὁ Σὰν Βίτο.

Ἡ καμαριέρα τὸν κύτταξε μιὰ στιγμὴ κι' ὕστερα ξαναμβῆκε τὴ σκάλα, μουρμουρίζοντας κάτι ἀνάμεσα στὰ δόντια της.

Ὁ Μπέπε ἀνάπνευσε ἐλεύθερα. Ὁ ἄλλος περίμενε, ὥσπου χάθηκε ἡ καμαριέρα στὸ σκοτεινὸ διάδρομο. Ὕστερα ξαναγύρισε κοντὰ στὸ σύντροφό του.

Ὁ Μπέπε ἦταν ἀκόμα λίγο χλωμός. Ὁ Σὰν Βίτο τὸ πρόσεξε.

—Τρομάζεις μὲ τὸ παραμικρό, τοῦ εἶπε.

—Ἀλήθεια, δὲν εἶμαι πιὰ δυνατός, σὰν ἄλλοτε, μουρμούρισε ὁ Μπέπε.

—Ἐγὼ ὅμως εἶμαι πάντα ὁ ἴδιος... Σήκωσε τώρα τὸ μαρκήσιο κι' ἔλα μαζί μου.

Ὁ Μπέπε ὑπάκουσε ἀπρόθυμα.

Ὁ Σὰν Βίτο κλείδωσε πρῶτα τὴν πόρτα ποὺ ἔβλεπε στὸ διάδρομο, ὅπου βρισκόταν ἡ σκάλα τοῦ ἀπάνω πατώματος. Ἦταν μιὰ ἀπαραίτητη προφύλαξι, γιὰ τὴν περίπτωσι ποὺ θὰ ξανακατέβαινε ἡ περίεργη καμαριέρα. Ἔπειτα ἄνοιξε μιὰν ἄλλη πόρτα, ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ ὑπόγειο.

Κατέβηκε, μαζὶ μὲ τὸ Μπέπε, μιὰ στριφτὴ σκάλιτσα, κι' ἀκολούθησαν ἕνα στενὸ διάδρομο μὲ χοντροὺς τοίχους, ὅπου ὁ ἀέρας ἦταν ὑγρὸς καὶ βαρύς. Στὸ βάθος βρισκόταν μιὰ μεγάλη ἀποθήκη γεμάτη βαρέλια, μὲ καγκελλόφραχτα παράθυρα πρὸς τὴν αὐλή.

Ἐδῶ κάτω, λίγο καιρό, ἡ ἀστυνομία εἶχε κάνει μιὰ λεπτομερῆ ἔρευνα φ' αὐτὸ τὸ ὑπόγειο, χωρὶς

— Μπᾶ!... Ἀπὸ πότε ἄρχισες νὰ τραυλίζῃς, Ἀγησίλαε!...

νὰ βρῇ τίποτε τὸ ὄπισθο. Κι' ὅμως ὑπῆρχε ἐκεῖ μέσα κάποιο μυστικό, καὶ μάλιστα πολὺ ἁπλό.

Ὁ τοῖχος τοῦ βάθους ἄνοιγε, μ' ἕνα ἔξυπνο μηχανισμό, καὶ φαινόταν ἔτσι μιὰ μικρὴ σκαλίτσα, ποὺ ὡδηγοῦσε σ' ἕναν ἄλλο διάδρομο. Στὸ τέλος του ὑπῆρχε μιὰ κλειστὴ πόρτα, καὶ πίσω ἀπ' αὐτὴν ἕνα εὐρύχωρο κελλί, ἐπιπλωμένο μ' ἕνα κρεβάτι, ἕνα ντιβάνι, μιὰ πολυθρόνα κι' ἕνα τραπεζάκι.

Τὸ κελλὶ αὐτὸ δὲν εἶχε παράθυρα. Μόνο πίσω ἀπὸ τὸ κρεβάτι, ἄρχιζε ἕνα ἄλλο κρυφὸ πέρασμα, ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ ὑπολογίσῃ τὸ μάκρος του.

Τὸ ὑπόγειο αὐτὸ φαινόταν φτιαγμένο εἰδικὰ γιὰ κρησφύγετο λωποδυτικῆς συμμορίας, ὅταν ἤθελε νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὶς ἐρευνες τῆς ἀστυνομίας.

Οἱ δυὸ συνένοχοι πέρασαν μὲ δυσκολία τὸ σῶμα τοῦ μαρκησίου ἀπ' τὴ στενὴ σκαλίτσα, τὸ μεταφέρανε μέσα στὸ κελλὶ καὶ τὸ ξάπλωσαν στὸ κρεβάτι.

—Ἐδῶ δὲν πρόκειται νὰρθῇ κανεὶς νὰ τὸν γυρέψῃ, εἶπε ὁ Σὰν Βίτο. Ἂς γυρίσουμε τώρα στὸ ἐκλησάκι τῆς Βίλλας, γιατὶ κοντεύει νὰ ξημερώσῃ.

—Πᾶμε, κί' ὁ Θεὸς βοηθὸς μας! μουρμούρισε ὁ Μπέπε.

—Πὲς καλύτερα ὁ διάβολος! εἶπε γελῶντας ὁ Σὰν Βίτο.

★

Ὅταν ξύπνησε ἡ Ἀντριάνα, ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ὧρες, ἀπόρησε ποὺ δὲν βρῆκε κοντά της τὸ Σὰν Βίτο, ὅπως συνήθως.

«Κοιμᾶται ἀκόμα», σκέφθηκε.

Σηκώθηκε ἀπ' τὸ κρεβάτι της, φόρεσε μιὰ ρόμπα καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα τῆς σάλας, ποὺ χώριζε τὴν κρεβατοκάμαρά της ἀπὸ τὸ δωματιοῦ τοῦ Σὰν Βίτο. Προχώρησε, πατῶντας στὰ νύχια, χαρούμενη γιὰ τὴν ἔκπληξη ποὺ θὰ ἔκανε στὸ λατρευτό της, καὶ ἄνοιξε σιγὰ - σιγὰ τὴν πόρτα τῆς κάμαράς του.

Μόλις μπῆκε ὅμως σάστισε, βλέποντας τὸ κρεβάτι ἀδειανὸ καὶ ἀπεράχτο.

Χλώμιασε. Τὸ μέτωπό της βράχηκε ἀπὸ κρύο ἱδρῶτα. Ἕνας ἀόριστος τρόμος τῆς ἔσφιξε τὴ καρδιά.

Τί φοβότανε; Δὲν ἤξερε οὔτε ἡ ἴδια... Ἀλλ' ἀπ' τὸ προηγούμενο βράδι, ἔνιωθε νύρω της μιὰ βαριά, ἀσφυκτικὴ ἀτμόσφαιρα...

Σιγὰ - σιγά, ὡστόσο, τὰ ὡραῖα της μάτια φωτίσθηκαν.

Ξαναγύρισε στὴν κάμαρά της καὶ χτύπησε τὸ κουδούνι. Ἡ καμαριέρα μπῆκε σ' ἕνα λεπτό.

—Ξυπνήσατε, κι' ὅλας, κυρία; ρώτησε μὲ κάποια ἔκπληξι.

—Ναί, Τζίλντα. Εἶδες καθόλου τὸν κύριο;

Ἡ καμαριέρα φάνηκε νὰ διστάζῃ.

—Δὲν ξέρω... μουρμούρισε.

—Πῶς δὲν ξέρεις; Τὸν εἶδες ἢ ὄχι;

—Μάλιστα, κυρία.

—Πότε;

—Χτὲς τὴ νύχτα. Εἶχα ξυπνήσει, καὶ μοῦ φάνηκε κάποια στιγμὴ πὼς ἄκουσα θόρυβο στὸ ἰσόγειο. Σηκώθηκα καὶ κατέβηκα. Στὴ σκάλα συνάντησα τὸν κύριο. Μοῦ εἶπε νὰ ξαναγυρίσω στὸ κρεβάτι μου...

—Καὶ σὺ τί ἔκανες;

—Ὑπάκουσα, φυσικά. Δὲν ξέρω τίποτ' ἄλλο.

Ἡ Ἀντριάνα ἦταν καταταραγμένη. Θέλησε νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν κάμαρα τοῦ Σὰν Βίτο, ὅταν ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ παρουσιάστηκε ὁ τυχοδιώκτης. Ἦταν χλωμὸς σὰν φάντασμα, ἀλλ' ἡ Ἀντριάνα δὲν τὸ πρόσεξε. Ἔτρεξε κι' ἅπεσε στὴν ἀγκαλιά του, μὲ μιὰ κραυγὴ χαρᾶς.

—Ἄ, εἶσ' ἐδῶ!... φώναξε. Ἐδῶ κοντά μου!... Πῶς φοβήθηκα, Θεέ μου!...

Ὁ Σὰν Βίτο τὴν τράβηξε στὸ ντιβάνι.

—Πές μου γιατί τρόμαξες, τῆς εἶπε τρυφερά.

—Φαντάσου, πὼς νόμισα...

—Τί;

—Ὅτι εἶχες φύγει χωρὶς νὰ μοῦ πῇς τίποτα!

—Ὦ, Ἀντριάνα!...

—Μάλωσέ με, ἔχεις δίκιο! Μὰ εἶχα σηκωθῇ, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ σὲ ξυπνήσω μ' ἕνα φιλί, ὅπως κάνεις συνήθως ἐσὺ γιὰ μένα. Καὶ φαντάζεσαι τὴν ἔκπληξί μου...

—Ὅταν βρῆκες τὸ κρεβάτι ἀδειανό... καὶ ἄβικτο! τὴ διέκοψε ὁ τυχοδιώκτης. Χρυσὴ μου... σὲ καταλαβαίνω!

Ἡ νέα γυναῖκα τὸν κύτταξε μὲ κάποια περιέργεια.

—Δὲν ἔχεις μυστικὰ ἀπὸ μένα... δὲν εἶν' ἔτσι; τοῦ εἶπε.

—Ὄχι, βέβαια.

—Θὰ μοῦ πῆς, λοιπόν, γιατὶ δὲν ἅπεσες στὸ κρεβάτι σου; Ποῦ πέρασες τὴ νύχτα;

—Εἶχα νὰ ἐκπληρώσω ἕνα ἱερὸ καθῆκον.

Ἡ φωνὴ τοῦ Σὰν Βίτο εἶχε πάρει ἕνα τόνο σοβαρὸ καὶ μελαγχολικό. Ἡ Ἀντριάνα ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν κυττάζῃ, χωρὶς νὰ καταλαβαίνῃ.

—Ἕνα ἱερὸ καθῆκον;... πρόφερε μὲ ἀπορία.

—Ναί... προσευχόμουν ὅλη τὴ νύχτα στὸν τάφο τοῦ φίλου μου, τοῦ μαρκησίου ντὶ Πράγκα. Κι' ἐμπόδισα τὸν πιστό του ὑπηρέτη ν' αὐτοκτονήσῃ.

Ἡ Ἀντριάνα εἶχε ἡσυχάσει τώρα, ἀλλὰ τῆς εἶχε κεντηθῇ ἡ περιέργεια.

—Πές μου τα ὅλα! φώναξε.

—Δὲν ἔχω νὰ σοῦ πῶ πολλὰ πράγματα, ἀγάπη μου, ἀπάντησε ὁ Σὰν Βίτο προσπαθῶντας νὰ δώσῃ συγκινημένο τόνο στὴ φωνή του. Ὅταν ἀποκοιμήθηκες βγῆκα νὰ πάω στὴ βίλλα ὅπου μοῦ εἶπαν, ὅτι θἄβανε τὸ μαρκήσιο. Ὁ ὑπηρέτης του ζήτησε τὴν ἄδεια νὰ περάσῃ τὴ νύχτα δίπλα στὸν τάφο του. Ἔμεινα κι' ἐγὼ μαζί του, γιὰ νὰ τοῦ κρατήσω συντροφιὰ καὶ νὰ τὸν βοηθήσω νὰ κατεβάσῃ τὸ φέρετρο μέσα στὸν τάφο.

—Θεέ μου!...

—Ὁ Μπέπε εἶχε ἀποφασίσει νὰ σκοτωθῇ, καὶ θὰ τόκανε ἂν δὲν ἤμουν ἐγὼ ἐκεῖ, γιὰ νὰ τὸν συγκρατήσω. Σήμερα τὸ πρωί, ὅταν ἤρθε ὁ φύλακας τοῦ σπιτιοῦ νὰ δῇ τί γινόμαστε, αὐτὸς ὁ δυστυχισμένος, δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπο νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ κυρίου του. Χρειάστηκε νὰ ἐπιμείνω πολύ, νὰ τὸν παρακαλέσω, γιὰ νὰ τὸν πείσω νὰρθῇ μαζί μου, καὶ ὑποσχέθηκα στὸ φύλακα πὼς θὰ τὸν προσέξω.

Ἡ Ἀντριάνα ἀνασκίρτησε.

—Λοιπόν;... ρώτησε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἐλαφρά. Τί ἀπόγινε;

—Βγαίνοντας ἀπ' τὸ ἐκκλησάκι, ὁ Μπέπε ἄρνισε νὰ τρέχῃ σὰν τρελλός. Τὸν κυνηγήσαμε, ἀλλὰ δὲ μπορέσαμε νὰ τὸν φτάσουμε. Ἐξαφανίστηκε!

Ἡ Ἀντριάνα εἶχε δακρύσει.

—Ποιός ξέρει ποῦ πῆγε ὁ δυστυχισμένος! μουρμούρισε. Πόσο λάτρευε τὸν κύριό του!

—Θἄδιανε καὶ τὴ ζωή του ἀκόμα γι' αὐτόν.

Ὁ Σὰν Βίτο πρόφερε τὶς τελευταῖες αὐτὲς λέξεις μὲ τόνο σοβαρὸ κι' ἐπίσημο, ἐνῶ αἰσθανόταν τὴ διάθεσι νὰ σκάσῃ στὰ γέλια...

Εἶχε πῆ ψέματα στὴν Ἀντριάνα. Πραγματικὰ εἶχε παίξει μιὰ φάρσα —ἡ φύλακας τῆς βίλλας, κι' ἔτσι εἶχε κυκλοφορήσει ἡ διάδοσι πὼς αὐτοκτόνησε ὁ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ μαρκησίου. Μὰ ὁ Μπέπε βρισκόταν πάντα, γερὸς καὶ ζωντανός, στὸ ὑπόγειο ὅπου εἶχαν μεταφέρει τὸν μαρκήσιο ντὶ Πράγκα.

Ἀφοῦ καθησύχασε ἔτσι τὴν Ἀντριάνα, ὁ Σὰν Βίτο τῆς εἶπε πὼς ἔνιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ ξαπλωθῇ, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀγρυπνία ἐκείνης τῆς νύχτας. Ἡ νέα γυναῖκα τοῦ ἔσφιξε τὰ χέρια κι' ἀπάντησε, μὲ τὸ πιὸ γλυκό της χαμόγελο!

—Πῶς δὲν τὸ εἶχα σκεφθῆ ἡ ξεμυαλισμένη;... Ναί, καλέ μου, πήγαινε νὰ πλαγιάσῃς στὴν κάμαρά σου. Θἀρθῶ νὰ σὲ ξυπνήσω τὸ μεσημέρι, τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ.

—Θὰ σὲ περιμένω! εἶπε ὁ Σὰν Βίτο, φιλώντας τὰ χέρια της μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ εἰκοσάχρονου νεαροῦ.

Ἔπειτα ἔφυγε. Κι' ἡ Ἀντριάνα τὸν εἶδε ἀπὸ τὴν μισάνοιχτη πόρτα νὰ κλείνεται στὴν κάμαρά του.

Μὰ δὲν πλάγιασε ὁ Σὰν Βίτο. Πῆρε μέσα ἀπὸ ἕνα ντουλάπι μερικὰ μπουκαλάκια, τὰ ἔβαλε στὴν τσέπη του, πέρασε στὴν τουαλέτα καὶ ἄνοιξε μιὰ πόρτα ποὺ ἔβγαζε στὸ πίσω μέρος τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ Μαρτίνο φαινόταν νὰ τὸν περιμένῃ, ἀπ' ἔξω. Ὁ τυχοδιώκτης τοῦ ἔγνεψε νὰ μπῇ.

—Ἑτοίμασες ὅ,τι σοῦ εἶπα; τὸν ρώτησε ζωηρά.

—Μάλιστα, κύριε, ἀπάντησε ὁ ὑπηρέτης δείχνοντας ἕνα σκεπασμένο πανέρι.

—Δὲν πῆρε εἴδησι ἡ Τζίλντα;

—Ὄχι. Τὴν εἶχα στείλει ἔξω, μὲ κάποια πρόφασι.

—Μπράβο, Μαρτίνο! Βασίζομαι σὲ σένα... Τσιμουδιά, ἔ;... Θέλω νὰ βοηθήσω κάποιο δυστυχισμένο, ποὺ εἶχα γνωρίσει ἀλλοτε. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ μάθῃ κανείς! Θὰ μοῦ φέρνῃς, λοιπόν, κάθε μέρα, πρωὶ καὶ βράδι, ἕνα τέτοιο πανέρι μὲ τρόφιμα.

—Μάλιστα, κύριε, μείνετε ἥσυχος.

Ὁ Σὰν Βίτο ἔβγαλε ἕνα χαρτονόμισμα καὶ τόδωσε στὸν ὑπηρέτη.

—Νά, πάρε ἕνα δῶρο γιὰ τὴν ἀφοσίωσί σου, ταῦ εἶπε. Καὶ γιὰ νὰ θυμᾶσαι τὶς διαταγές μου.

Ὁ Μαρτίνος ἔκαμε μιὰ κίνησι, σὰν νἀθελε νὰ ἀρνηθῇ.

—Πάρτο, πάρτο, ἐπέμενε ὁ Σὰν Βίτο, Κι' ἂν μείνω εὐκαιριστημένος ἀπὸ σένα, θὰ σοῦ διπλασιάσω τὸ μισθό... Δῶσε μου τὸ πανέρι. Ἔτσι... Κύτταξε τώρα νὰ ἀπομακρύνῃς τὴ Τζίλντα ἀπ' τὴ σάλα τοῦ ἰσογείου. Τὸ ἴδιο θὰ κάνῃς κάθε μέρα. Δὲ θέλω νὰ μὲ δῇ...

Ὁ Μαρτίνος βγῆκε βιαστικά, ἀλλὰ ξαναγύρισε σχεδὸν ἀμέσως.

—Ὁ δρόμος εἶναι ἐλεύθερος, εἶπε. Ἡ Τζίλντα βρίσκεται στὸ δωμάτιο τῆς κυρίας.

—Ὡραία! Στάσου ἐσὺ ἐδῶ... Ἂν σὲ δοῦνε, θὰ πῆς πὼς μὲ βοήθησες νὰ γδυθῶ.....

—Μάλιστα, κύριε.

Ὁ Σὰν Βίτο κατέβηκε στὸ ἰσόγειο καί, σίγουρος πὼς δὲν τὸν ἔβλεπε κανείς, ἄνοιξε τὴν πόρτα τῆς ἀποθήκης, τὴν ξανάκλεισε πίσω του καὶ ξανάκανε τὸ δρόμο, ποὺ εἶχε ἤδη κάνει τὴ νύχτα.

Ἦταν ἕτοιμος νὰ μπῇ στὸ κελλί, ὅπου εἶχαν κρύψει τὸ σῶμα τοῦ μαρκησίου, ὅταν φάνηκε στὸ κατώφλι ὁ Μπέπε, μὲ τὸ πρόσωπο ἀναστατωμένο. Ὁ Σὰν Βίτο δὲν ἔχασε τὴν ψυχραιμία του.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε.

—Ὁ ἀφεντικός μου δὲν συνέρχεται!... Θεέ μου, μήπως ἀργήσαμε πολύ;... μήπως πέθανε στ' ἀλήθεια;...

—Σώπα, λοιπόν! Θὰ δοῦμε... εἶπε ἀπότομα ὁ Σὰν Βίτο.

Μπῆκε στὸ μισοσκότεινο κελλί. Ὁ μαρκήσιος ἦταν ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι, ἀκίνητος, μὲ τὰ δόντια σφιγμένα, μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα καὶ ἁπλανῆ.

Ὁ Σὰν Βίτο χαμογέλασε. Ἄφησε τὸ πανέρι πάνω στὸ τραπεζάκι, ἄνοιξε τὰ ρούχα τοῦ μαρκησίου στὸ στῆθος καὶ ἀκούμπησε τὸ αὐτί του στὴν καρδιά του. Τοῦ φάνηκε τότε πὼς ἄκουσε ἕνα ἐλαφρὸ παλμό, ἕνα σημεῖο ζωῆς.

Ἀνασηκώθηκε ἀμέσως, στράφηκε στὸ Μπέπε, ποὺ τὸν κύτταζε φοβισμένος, καὶ τοῦ εἶπε!

—Δός μου ἐκεῖνο τὸ μπουκαλάκι μὲ τὸ ὑγρό.

Ὁ ὑπηρέτης ἔσπευσε νὰ ὑπακούσῃ. Ὁ Σὰν Βίτο τὸ ξεδούλωσε, ἔχυσε στὴ φούχτα του μερικὲς σταγόνες ἀπ' τὸ περιεχόμενό του κι' ἔτριψε τὰ μελίγγια τοῦ μαρκησίου. Ὕστερα ἔβρεξε ἐλαφρὰ τὰ χείλη του μὲ τὸ ἴδιο ὑγρό.

Μὰ ὁ Ἐδμόνδος ἐξακολουθοῦσε νὰ μὴ δίνῃ σημεῖα ζωῆς.

— Πέθανε!... Πέθανε!... τραύλισε ὁ Μπέπε.

—Σώπα καὶ κάνε ὅ,τι θὰ σοῦ πῶ! Δός μου ἕνα κουτάλι μέσα ἀπ' τὸ πανέρι.

Ὁ Μπέπε ὑπάκουσε.

Ὁ Σὰν Βίτο ἄνοιξε διὰ τῆς βίας τὰ σφιγμένα δόντια τοῦ μαρκησίου κι' ἀδειασε μέσα στὸ στόμα του ὅσο ὑγρὸ εἶχε ἀπομείνει στὸ μπουκαλάκι.

Ὁ μαρκήσιος ἔκαμε μιὰ ἀπότομη κίνησι. Ὁ Μπέπε τραβήχτηκε πίσω, τρομαγμένος.

Ὁ τυχοδιώκτης, ἀντίθετα, χαμογέλασε μὲ ἱκανοποίησι.

—Μὴ φοβᾶσαι, εἶπε στὸν ὑπηρέτη. Σώθηκε!

—Ἀλήθεια;...

—Μὰ βέβαια! Δίχως ἐμένα, δὲ θὰ κατάφερνες τίποτα... Δὲν ἀρκεῖ ὅμως αὐτό. Πρέπει τώρα νὰ ξεστάνουμε κάπως τὸ σῶμα τοῦ μαρκησίου... Βλέπεις πῶς κουνιέται; Συνέρχεται.

—Σᾶς εἶχα πῆ πὼς μπορεῖ νὰ τὸν πιάσῃ πυρετὸς ὕστερα.

—Τὸ ξέρω καλύτερα ἀπὸ σένα, φίλε μου, καὶ γι' αὐτὸ ἔφερα μερικὰ φάρμακα ποὺ θὰ τὸν κάνουν ἐντελῶς καλά... Νά, ἀνοίγει τώρα τὰ μάτια του.

Πραγματικά, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ σπασμωδικὰ τινάγματα, ὁλόκληρο τὸ σῶμα τοῦ μαρκησίου παρουσίαζε τώρα μιὰ μεταμόρφωσι.

Ἀνασήκωσε σιγὰ - σιγὰ τὰ χέρια του, κάτι σὰν χαμόγελο πέρασε ἀπ' τὰ χείλη του, τὰ μάτια του ἄνοιξαν, μένοντας ὅμως ἀνέκφραστα. Ἦταν φανερὸ πὼς τὸ μυαλό του δὲ λειτουργοῦσε ἀκόμη.

Ὁ Σὰν Βίτο εἶχε ρίξει κιόλας σ' ἕνα ποτηράκι κάποιο τονωτικὸ ποὺ εἶχε φέρει μαζί του.

—Θὰ τοῦ δώσουμε κι' αὐτό, εἶπε. Καὶ πιὸ ὕστερα ἕνα φλυτζάνι ζουμί.

—Σώθηκε, λοιπόν;

—Δὲν τὸ βλέπεις;

—Ναί, ἔχετε δίκιο.

Μιὰ ὥρα ἀργότερα, ὁ μαρκήσιος ψηνόταν ἀπὸ δυνατὸ πυρετό. Κάποια στιγμή, ἀνακάθησε ξαφνικὰ στὸ κρεβάτι του, ἀναμαλλιασμένος, μὲ γουρλωμένα μάτια, καὶ φώναξε, δείχνοντας μιὰ σκοτεινὴ γωνιὰ τοῦ δωματίου:

—Ἐκεῖ!... ἐκεῖ!... Εἶν' αὐτή!... αὐτή!...

Ἕνας ἀκατανίκητος τρόμος κυρίευε τὸ Μπέπε. Δὲν τολμοῦσε νὰ κυττάξῃ πρὸς τὴ γωνιὰ ἐκείνη. Τοῦ φαινόταν πὼς ἔβλεπε μιὰ σκιά, ποὺ τὸν κύτταζε ἀπειλητικά.

—Δὲν μένω πιὰ ἐδῶ! τραύλισε. Φοβᾶμαι... φοβᾶμαι!

—Δὲ ντρέπεσαι, φοβιτσιάρη;... τὸν μάλωσε ὁ Σὰν Βίτο.

Πῆγε καὶ χτύπησε μὲ τὸ χέρι του στὸν τοῖχο, στὸ σημεῖο ποὺ εἶχε δείξει ὁ νεκραναστημένος, πάνω στὸ παραλήρημά του.

—Βλέπεις; πρόσθεσε. Δὲν ὑπάρχει τίποτα ἐδῶ!

Τοῦ κάκου ὅμως προσπαθοῦσε ὁ Μπέπε νὰ ξαναβρῇ τὴν ἡρεμία του.

—Ὄχι, δὲ μένω ἄλλο ἐδῶ, μονάχος!

Ὁ Σὰν Βίτο ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του περιφρονητικά.

Ὁ Ἐδμόνδος ἐξακολουθοῦσε νὰ παραμιλᾶ. Ὁ τυχοδιώκτης τοῦδωσε ἄλλη μιὰ κουταλιὰ τονωτικοῦ. Σιγὰ - σιγά, ὁ μαρκήσιος ἠσύχασε, ἡ ἀναπνοή του ἔγινε κανονική κι' ἀποκοιμήθηκε.

Ὁ Σὰν Βίτο εἶπε τότε εἰρωνικὰ στὸν Μπέπε:

—Ὅπως βλέπεις, γιὰ μερικὲς ὧρες δὲν πρόκειται νὰ σ' ἐνοχλήσῃ. Μπορεῖς ν' ἀναπαυθῇς καὶ σύ. Θὰ μείνῃς ἐδῶ, μαζί του.

—Θὰ μ' ἀφήσετε μονάχο; φώναξε ὁ Μπέπε, κυττάζοντας μὲ τρόμο τὸ συνένοχό του.

—Θὰ ξαναρθῶ ἀπόψε τὴ νύχτα, ὅταν πλαγιάσῃ ἡ Ἀντριάνα. Ἀρκετὰ σὲ βοήθησα, μοῦ φαίνεται...

—Ὦ, καλύτερα νὰ μὴ σᾶς εἶχα συναντήσει! εἶπε ζωηρὰ ὁ ὑπηρέτης.

Ὁ Σὰν Βίτο ζάρωσε τὰ φρύδια του, σταύρωσε τὰ χέρια του στὸ στῆθος καὶ τὸν κύτταξε, μὲ μιὰ ἀπειλητικὴ λάμψι στὰ μάτια.

—Ἐχασες λοιπὸν μὲ ποιὸν μιλᾶς; μουρμούρισε. Σκέψου πῶς, δίχως ἐμένα, δὲ θὰ ἤσουν τώρα ζωντανός!... Δὲ ζήτησα ἄλλωστε ἐγὼ νὰ σὲ βοηθήσω γιὰ νὰ σώσῃς τὸ μαρκήσιο. Τί μὲ νοιάζει, ἐμένα, γιὰ τὴ ζωή του; Μά, γιὰ νὰ σοῦ δείξω πὼς εἶμαι πάντα ὁ ἀφέντης, ἀπαιτῶ νὰ μὲ ὑπακούσῃς σὲ ὅλα! Ἂν ἐπιχειρήσῃς νὰ φύγῃς ἀπὸ δῶ μέσα, θὰ σὲ θάψω ζωντανὸ στὸν ἴδιο τάφο ποὺ κλείσαμε μιὰ μέρα τὸ Μασκέλλα! Μὴ τὸ ξεχνᾶς!

Ὁ Μπέπε ἔσκυψε τὸ κεφάλι του ὑποταγμένος στὴ θέλησι τοῦ τυχοδιώκτη, καὶ δὲν εἶπε πιὰ λέξι.

— Δὲν πρέπει νὰ φύγετε, χωρὶς ν' ἀκούσετε καὶ κάποια μελωδία!

Ὁ πατέρας: Σύμφωνοι, ἀλλὰ δὲν θὰ παντρευτῆτε πρὶν ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριο...
Ὁ γαμπρός: Τότε, δὲ μοῦ δίνετε τουλάχιστον μιὰ πρασιαταβολὴ ἑνάντια τῆς προίκας;

— Δὲν ἔχω καμμιὰ διάθεσι νὰ λερώσω τὸ φράκο μου, κύριε πόλισμαν!

Ἡ Λίλιαν Μηνιάτη, ποὺ συνεργάζεται ἐφέτος μὲ τὴν ἑταιρία «Ρουσόπουλοι — Λαζαρίδης — Σαρρῆς — Ψαρράς», ἐγύρισε ἤδη τὴν πρώτη ἐφετεινή της ταινία, τὸ «Πρόσωπο τῆς ἡμέρας», ὅπου πρωταγωνιστεῖ μαζὶ μὲ τὸν δημοφιλῆ κωμικὸ Κώστα Βουτσά. Ἀνωτέρω, ὅπως ἐμφανίζεται σὲ μιὰ μουσικοχορευτικὴ σκηνὴ τῆς ταινίας, σ' ἕνα τραγούδι τοῦ Κώστα Κλάθα.

«Θεέ μου, τί φριχτὰ ὄνειρα... σκέφτηκε. Δὲ μπορῶ νὰ κλείσω μάτι, χωρὶς νὰ προβάλουν μπροστά μου ὅλα τὰ περασμένα... Ὦ, Ρίτα... Ὦ, Μαρκέλλα!... Ἐκδικηθῆκατε... Κι' ὅμως, δὲν σᾶς σκότωσα ἐγώ!...».

Ἔπεσε γονατιστὸς καὶ προσπάθησε γιὰ πρώτη φορὰ νὰ προσευχηθῇ. Μὰ οἱ λέξεις δὲν ἔρχονταν στὰ χείλη του. Δὲν ἤξερε πῶς, δίχως μεταμέλεια καὶ ἐξιλασμό, δὲ μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ συγγνώμη.

Δὲν εἶχε σώσει τὸ μαρκήσιο ἀπὸ ἀγάπη ἢ ἀπὸ ἀνθρωπισμό, ἀλλὰ μονάχα ἀπὸ συμφέρον, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς σκοποὺς του.

—Εἶμαι τρελλὸς ποὺ ὑποφέρω ἔτσι! μουρμούρισε κάποια στιγμή.

Σηκώθηκε κι' ἄρχισε νὰ πηγαινοέρχεται μέσα στὸ δωμάτιο, συνεχίζοντας:

—Γιατί νὰ βασανίζωμαι ἔτσι ἀπὸ τύψεις, γιὰ ἐγκλήματα ποὺ δὲν ἔκανα; Ἐνῶ ὁ Σὰν Βίτο, κακούργος τοῦ χειροτέρου εἴδους, εἶναι ἥσυχος καὶ χαμογελαστός, σὰν τὸν τιμιώτερο ἄνθρωπο τοῦ κόσμου! Αὐτὸς δὲ νιώθει καμμιὰ τύψι, κανένα φόβο. Τὰ χρόνια περνᾶνε, χωρὶς ν' ἀφήνουν ἴχνη στὸ πρόσωπό του, χωρὶς νὰ μαλακώσουν καθόλου τὴν καρδιά του... Αὐτὸς εἶναι ἄντρας!

Θὰ συνέχιζε γιὰ πολὺ αὐτὸ τὸ μονόλογό του, ἂν δὲν τὸν διέκοπτε ἕνας βαθὺς στεναγμὸς τοῦ μαρκησίου.

Γύρισε γοήγορα κοντὰ στὸ κρεβάτι. Ὁ Ἐδμόνδος εἶχε ἀκόμα κλειστὰ τὰ μάτια του, ἀλλὰ τὰ χείλη του μισάνοιγαν σ' ἕνα γλυκὸ χαμόγελο, καὶ ψιθύριζε πολὺ σιγά:

—Ἐντίτα... Ἐντίτα... Γιατί δὲν εἶσ' ἐδῶ, Ἐντίτα μου;

ΙΑ'

Ἡ κόμισσα Λίντιο παρουσίαζε μιὰ παράξενη μεταμόρφωσι, μετὰ τὸ θάνατο τοῦ μαρκησίου ντὶ Πράγκα. Ὅλο τὸ μῖσος της γιὰ τὸν Ἐδμόνδο εἶχε στραφῆ κατὰ τῆς Ἐντίτας, ποὺ τὴν θεωροῦσε σὰν τὴ μοναδικὴ αἰτία τῆς προδοσίας τοῦ μαρκησίου καὶ τὴ μόνη ἔνοχο τοῦ θανάτου του.

Δὲν σκεπτόταν ὅτι, ἂν ἀποκάλυπτε ἢ ἂν ἔμενε στὴν κοπέλλα ὅσα πίστευε πὼς ἤξερε, ὅσα τῆς εἶχε ἐκμυστηρευθῆ ἡ Μαρτίνα — δηλαδὴ πὼς αὐτὴ ἡ Ἐντίτα, ἦταν κόρη τοῦ μαρκησίου — δὲν θὰ συνέβαινε ὅ,τι συνέβη. Δὲν σκεπτόταν πὼς αὐτὴ ἡ ἴδια εἶχε τροφοδοτήσει τὴν ἐρωτικὴ ἐκείνη φλόγα. Θεωροῦσε ἔνοχη τὴν Ἐντίτα.

Γιατί νὰ βρεθῇ στὸ δρόμο της αὐτὴ ἡ κοπέλλα; Μὲ ποιὸ δικαίωμα τῆς εἶχε πάρει τὸν μόνο ἄντρα ποὺ εἶχε ἀγαπήσει;

Ἂν τὴν περιστοιήθηκε μὲ μητρικὴ στοργὴ στὴν ἀρρώστια της, τὸ ἔκανε μονάχα γιατὶ ἤθελε νὰ ζήσῃ ἡ νέα, γιὰ νὰ τὴ βασανίσῃ σιγά - σιγά, γιὰ νὰ τὴ δῇ νὰ ὑποφέρῃ, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ τῆς ἀποκαλύψῃ ἐπιτέλους, ποιὸς ἦταν ὁ ἀγαπημένος της νεκροῦ.

Μὰ ὅταν ἔμαθε ἀπ' τὸ γιατρὸ πὼς ἡ Ἐντίτα θὰ γινόταν μητέρα, κυριεύτηκε ἀπὸ ἕνα ἐνστικτο τρόμου. Βγῆκε πεζὴ ἀπὸ τὸ μεγαρό της, χωρὶς νὰ ξέρῃ ποῦ πήγαινε, μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη ἀγωνία. Ἔτρεμε στὴ σκέψι τοῦ ἐγκλήματος ποὺ εἶχε κάνει. Κι' ὡστόσο ἐπέμενε στὴν ἀπόφασί της νὰ φανῇ ἀμείλικτη στὴν Ἐντίτα, νὰ μὴ τὴ συγχωρέσῃ, γιὰ τὸ κακὸ ποὺ τῆς εἶχε κάνει, δίχως νὰ τὸ ξέρῃ.

Εἶχε σχεδὸν βραδιάσει, ὅταν γύρισε στὸ σπίτι της. Παράγγειλε στὴν Ἐντίτα πὼς θὰ τὴν ἔβλεπε ἀργότερα, καὶ κλείστηκε στὴν κάμαρά της.

Ἄνοιξε μιὰ κασετίνα, ποὺ βρισκόταν πάνω σ' ἕνα τραπεζάκι, κι' ἔβγαλε ἀπὸ κεῖ μέσα μερικὰ χαρτιά. Τὰ μάτια της λάμπανε. Συμπάσεις ἀθλητες περνούσαν κάθε τόσο ἀπ' τὸ πρόσωπό της, ποὺ εἶχε ἤδη κάνει τὴ νύχτα.

Ἦταν ἕτοιμος νὰ μπῇ στὸ κελλί, ὅπου εἶχαν κρύψει τὸ σῶμα τοῦ μαρκησίου, ὅταν φάνηκε στὸ κατώφλι ὁ Μπέπε, μὲ τὸ πρόσωπο ἀναστατωμένο. Ὁ Σὰν Βίτο δὲν ἔχασε τὴν ψυχραιμία του.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε.

—Ὁ ἀφεντικός μου δὲν συνέρχεται!... Θεέ μου, μήπως ἀργήσαμε πολύ;... μήπως πέθανε στ' ἀλήθεια;...

—Σώπα, λοιπόν! Θὰ δοῦμε... εἶπε ἀπότομα ὁ Σὰν Βίτο.

Μπῆκε στὸ μισοσκότεινο κελλί. Ὁ μαρκήσιος ἦταν ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι, ἀκίνητος, μὲ τὰ δόντια σφιγμένα, μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα καὶ ἁπλανῆ.

Ὁ Σὰν Βίτο χαμογέλασε. Ἄφησε τὸ πανέρι πάνω στὸ τραπεζάκι, ἄνοιξε τὰ ρούχα τοῦ μαρκησίου στὸ στῆθος καὶ ἀκούμπησε τὸ αὐτί του στὴν καρδιά του. Τοῦ φάνηκε τότε πὼς ἄκουσε ἕνα ἐλαφρὸ παλμό, ἕνα σημεῖο ζωῆς.

Ἀνασηκώθηκε ἀμέσως, στράφηκε στὸ Μπέπε, ποὺ τὸν κύτταζε φοβισμένος, καὶ τοῦ εἶπε!

—Δός μου ἐκεῖνο τὸ μπουκαλάκι μὲ τὸ ὑγρό.

Ὁ ὑπηρέτης ἔσπευσε νὰ ὑπακούσῃ. Ὁ Σὰν Βίτο τὸ ξεδούλωσε, ἔχυσε στὴ φούχτα του μερικὲς σταγόνες ἀπ' τὸ περιεχόμενό του κι' ἔτριψε τὰ μελίγγια τοῦ μαρκησίου. Ὕστερα ἔβρεξε ἐλαφρὰ τὰ χείλη του μὲ τὸ ἴδιο ὑγρό.

Μὰ ὁ Ἐδμόνδος ἐξακολουθοῦσε νὰ μὴ δίνῃ σημεῖα ζωῆς.

— Πέθανε!... Πέθανε!... τραύλισε ὁ Μπέπε.

—Σώπα καὶ κάνε ὅ,τι θὰ σοῦ πῶ! Δός μου ἕνα κουτάλι μέσα ἀπ' τὸ πανέρι.

Ὁ Μπέπε ὑπάκουσε.

Ὁ Σὰν Βίτο ἄνοιξε διὰ τῆς βίας τὰ σφιγμένα δόντια τοῦ μ

—Εἶναι ὅλα ἐδῶ... ψιθύρισε. Θὰ τῆς τὰ δείξω, ἂν δὲν πιστέψη στὰ λόγια μου. Θὰ φανῶ ἀμείλικτη!...

Ἕνα ρολόϊ χτύπησε 8. Ἡ Λίντια ἀνασκίρτησε καὶ κύπταξε γύρω της μὲ τρόμο. Ἡ καρδιά της πήγαινε νὰ σπάση.

Τῆς φάνηκε πὼς ἔβλεπε στὸ βάθος τῆς κάμαρας, στὴ σκιά, μιὰ ἀπαίσια μορφή, ποὺ ἄπλωνε ἀπειλητικὰ τὸ χέρι καὶ τῆς ψιθύριζε:

«Ἀλλοίμονό σου, Λίντια!.... Ἀλλοίμονό σου!».

Ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ τρόμου καὶ ἀγωνίας. Ἔτρεξε πρὸς τὴν πόρτα, κραπῶντας σφιχτὰ στὰ χέρια της τὰ χαρτιὰ ποὺ εἶχε πάρει ἀπὸ τὴν κασετίνα, τὴν ἄνοιξε καὶ βγῆκε στὸ διπλανὸ σαλόνι. Ἀνάσανε τότε καὶ εἶπε μὲ τὸ νοῦ της, προσπαθῶντας νὰ χαμογελάση:

«Εἶμαι τρελλή! Οἱ πεθαμένοι δὲν ξαναγυρίζουν... Μὲ ξεγελάει ἡ φαντασία μου».

Χτύπησε τὸ κουδούνι γιὰ νὰ διατάξη νὰ ἑτοιμάσουν τὸ φαγητό.

—Τί κάνει ἡ Ἐντίτα; ρώτησε μὲ στοργικὸ τόνο τὴ Τζινέτα.

—Κοιμᾶται ἴσως ἀκόμα. Μὰ μ' ἔβαλε νὰ τῆς ὑποσχεθῶ...

—Τί πρᾶγμα;

—Πῶς, μόλις ξυπνήση, θὰ σᾶς εἰδοποιήσω.

—Καλά. Θὰ πάω στὴν κάμαρά της, μετὰ τὸ φαγητό. Ἔτσι, ξυπνῶντας, θὰ μὲ βρῆ δίπλα στὸ κρεβάτι της.

Κάθε φόβος εἶχε χαθῆ τώρα ἀπ' τὴν ψυχὴ τῆς Λίντιας, ὅπως καὶ κάθε οἶκτος. Τῆς φαινόταν πὼς εἶχε δείξει ὡς τώρα μεγάλη ἐπιείκεια, ἔπειτα ἀπὸ τόσα ποὺ εἶχε τραβήξει, κι' ἔνιωθε μιὰ ἄγρια χαρὰ κάνοντας τοὺς ἄλλους νὰ ὑποφέρουν.

Ἔφαγε ἐλάχιστα. Ὅταν σηκώθηκε ἀπ' τὸ τραπέζι, τὰ μάτια της γυαλίζανε σὰν νὰ εἶχε πυρετό.

—Μπορεῖς νὰ πᾶς νὰ πλαγιάσης, εἶπε στὴ Τζινέτα ποὺ τὴν κύτταζε μὲ κάποια ἔκπληξη. Θὰ περιποιηθῶ ἐγὼ τὴν Ἐντίτα.

—Μά, κυρία, ἐσεῖς ἔχετε περισσότερη ἀνάγκη ἀπὸ μένα ν' ἀναπαυθῆτε.

Ἡ Λύντια ζάρωσε τὰ φρύδια της.

—Ὅταν δίνω μιὰ διαταγή, θέλω νὰ μὲ ὑπακούνε, εἶπε ἀπότομα. Μπορεῖς νὰ πῆς καὶ στοὺς ἄλλους πὼς δὲν θὰ τοὺς χρειαστῶ πιὰ γιὰ ἀπόψε. Πήγαινε.

Ἡ Τζινέτα ἔσκυψε τὸ κεφάλι της καὶ βγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιο.

Ἡ κόμισσα περίμενε ὥσπου πάψανε ν' ἀκούγωνται τὰ βήματά της στὸ διάδρομο. Ἔπειτα βγῆκε ἀπὸ μιὰ ἄλλη πόρτα καὶ πῆγε στὴν τουαλέτα, ποὺ βρισκόταν δίπλα στὴν κρεβατοκάμαρα τῆς Ἐντίτας. Ἀφουγκράστηκε, ἀλλὰ δὲν ἄκουσε τίποτα. Μπῆκε τότε, πατῶντας στὰ νύχια, στὸ δωμάτιο ποὺ φωτιζόταν ἐλάχιστα ἀπὸ ἕνα ἠλεκτρικὸ καντήλι.

Ἔνιωθε τώρα μιὰ παράξενη συγκίνησι. Ὡστόσο δὲν δίσταζε καθόλου, μπροστὰ σ' αὐτὸ ποὺ σκόπευε νὰ κάνη... Εἶχε πετάξει ἀπ' τὸ πρόσωπό της τὴ μάσκα τῆς ὑπηκοϊτικῆς καλωσύνης.

Ἡ Ἐντίτα κοιμόταν ἀνήσυχα.

Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΙΑΤΡΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται Βηλαρᾶ 7 Πλατεῖα Ἁγίου Κωνσταντίνου, Ὁμόνοια) 10 π.μ. — 1 μ.μ. καὶ 5—8 μ.μ. Τηλ. 525.387.

ΡΟΥΣΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—3, Τά φ. γευμάτα μόνον ἐπὶ συνεντεύξει Καριλαου Τρικούπη 113. — Τηλέφ. 613.610. — Οἰκία 710.752.

Τὸ σταυρολεξο της

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 1070

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1 Ἐκπέμπεται σὲ ὥρα κινδύνου. —Τμῆμα τοῦ 24ώρου.—Ἀρχικὰ σχετικὰ μὲ τὸ ποδόσφαιρο. Πρόθεσις.
2 Κατάρα. —Ἱερά.—Ἐκεῖ ἔκανε ὁ Χριστὸς τὸ πρῶτο του θαῦμα. —Μιὰ τῶν Δωδεκανήσων.
3 Νύμφη τῶν πηγῶν.— Μορφώνει νέους.
4 Γίγας τῆς μυθολογίας μας.— Μεγάλη γιορτὴ (γεν.).
5 Ἀστήρικτοι, ἀδικαιολόγητοι.— Βρίσκεται κοντὰ στὴ θάλασσα.
6 Τὸ χρησιμοποιοῦμε δείχνοντας. —Δὲν μαγειρεύτηκαν.— Πόλις ποὺ φημίζεται γιὰ τὴν ταχύτητα, μὲ τὴν ὁποία ἐκδίδονται ἐκεῖ τὰ διαζύγια.— Βυζαντινὴ νότα.
7 100 τετραγωνικὰ μέτρα. — Παίζει ρόλο σὲ μιὰ βάφτισι. — Ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία, σχετικὴ μὲ ποσότητα ἢ μέγεθος.— Μονὰς τῆς ἠλεκτρολογίας.
8 Μεγάλη ἀναστάτωσις.
9 Διακριτικὰ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.
10 Ἀποτελεῖ μέρος τοῦ 24ώρου.
11 Νότα. — Ἔχασαν τὴ φωνή τους.—Μαγειρικὸ σκεῦος (ἔθνικ.).—Δηλώνει δισταγμό.
12 Ὄνομα... Ἱστορικοῦ γκάγκστερ.—Ὑπάρχει πίσω ἀπὸ τὰ γραμματόσημα. — Λιμάνι τῆς Β. Ἀφρικῆς.—Σύμφωνον.
13 Συνοικία τῶν Ἀθηνῶν.— Ἀποδολή, ἀπομάκρυνσις.
14 Νεκρώνεται κάθε Κυριακή.— ἀφέρει ἀπὸ ἄλλη.
16 Σὰς προσκαλεῖ. — Γνώμη. — Ἔγραψε τὸ μυθιστόρημα «Χωρὶς οἰκογένεια» (ἐπών.).—Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (θηλ.).
17 Ποταμὸς τῆς Ἐλβετίας.—Χρονικὸν ἐπίρρημα. — Γενάρχης ἑλληνικῆς φυλῆς.— Τίτλος εὐγενείας.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1 Ἅγιος (ξεν.).— Πρόθεσις.— Χαρακτηρίζει σκωτσέζικα ὀνόματα.—Μιὰ τῶν Κυκλάδων.
2 Στὰ λεξικὰ παραπέμπει... Δὲν μετακινεῖται εὔκολα. — Μονὰς βάρους.— Μηδ' ἑνὸς ἐξαιρουμένου.
3 Ἡ ὑφαντικὴ κερκίς.— Πρωταγωνιστοῦσε στὸ θρυλικὸ «Ἐξ-τάξ» (ἀπών.).
4 Ὁ πατέρας τοῦ Ἰάσονος. — Ἀνατροφή.
5 Εὐγενεύτηκε.— Προπολεμικὰ ἔκανε θραῦση στὴν Ἑλλάδα.
6 Χοίρος.— Τέλος λατινικῆς προσευχῆς.— Περίφημο τσίρκο. — Σύνδεσμος.
7 Σύμφωνον.— Μᾶς ρίχνει στὸ κρεβάτι.—Ἡ καρδιὰ τῆς Παλιᾶς Ἀθήνας.— Ὑποθετικόν.
8 Μικρὸ ἑρπετό.
9 Μιλῶ.
10 Σβήνει τὴ δίψα μας.
11 Ἐκλεκτὴ ποιότης.— Προσφέρει σπουδαία ὑπηρεσία στοὺς ναυτικούς.— Δὲν ἀπαιτοῦν μεγάλες προσπάθειες. — Ἄρθρο (πληθ.).
12 Ἀριθμητικό. — Χρονικὸ διάστημα (πληθ).— Διπλασιαζόμενο δηλώνει βιασύνη. —Ἐπώνυμον Ἄγγλου φιλέλληνος.
13 Ἐπίθετο, ποὺ καθορίζεται ἀπὸ τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν. — Ὑπάρχει καὶ τέτοιο λαχειο.
14 Ἔχει κάποιο σωματικὸ ἐλάττωμα.—Ἀναπνοή (δημοτ.).
15 Κάνει ἕνα ὄργανο πιὸ κοφτερό.— Καρπός, ποὺ δὲν μπαίνει στὸ ψυγεῖο.
16 Ὄνομα πολλῶν ἀστέρων τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου. — Τροπικὸ ἐπίρρημα.— Πρόθεσις. —Διπλασιαζόμενο γίνεται ἐπικίνδυνη μύγα.
17 Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (θηλ.). — Γκόλντουϊν: περίφημος παραγωγὸς τοῦ κινηματογράφου. — Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (πληθ.).— Στοιχεῖον τῆς φύσεως.

Ἡ λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1069 στὴ σελίδα 86

ΤΑΠΕΙΝΩΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙ

Ἡ Λαβόρντα Ἄρτεστου, 18 χρόνων, ἀπὸ τὴν Ὀκλαχόμα, ἀνακάλυψε, δύο μῆνες μετὰ τὸ γάμο της, πὼς ὁ ἄντρας της ἦταν ξαναπαντρεμένος καὶ ἐπομένως ὁ γάμος της ἦταν ἄκυρος. Τότε, ἀπευθύνθηκε σ' ἕνα δικαστήριο, ζητῶντας ἀποζημίωσι: σαράντα χιλιάδων δολλαρίων, γιὰ τὴν ἀπώλεια τῆς ἀγνότητός της. Τὸ δικαστήριο, ποὺ τὰ ἀποτελοῦσαν ἕνδεκα γυναῖκες καὶ τρεῖς ἄντρες, ἀποφάσισε πὼς μιὰ τέτοια ἀποζημίωσι ἦταν ὑπερβολικὴ καὶ τὴν ἐμείωσε μόνο σὲ δύο χιλιάδες δολλάρια. Τὸ ποσὸν θεωρήθηκε ταπεινωτικὸ ἀπὸ τὴν παθοῦσα καὶ τὴν οἰκογένειά της.

Τὰ μαλλιά της ἦταν ἁπλωμένα στὸ μαξιλάρι.

Μπροστὰ στὸ πλάσμα ἐκεῖνο μὲ τὴν ἀγγελικὴ μορφή, ποὺ κοιμόταν ἥσυχα, σίγουρο γιὰ τὴν προστασία της, ἡ κόμισσα ἔνιωσε ἕνα ἀθέλητο σεβασμό.

Τὴν κύτταξε προσεχτικά, προσπαθῶντας νὰ μαντέψη τὰ ὀνειρά της... Λίγο ἔλειψε, κάποια στιγμὴ νὰ ἐγκαταλείψη τὸ σχέδιό της νὰ φύγη ὅπως εἶχε ἔρθει.

Ἀλλ' ἡ ἀνάμνησι τοῦ Ἐδμόνδου τὴν ἔκαμε νὰ ντραπῆ γιὰ τὴν ἀδυναμία της. Σκέφτηκε πὼς ἡ ὥρα ἦταν πολύτιμη καὶ ἀποφάσισε νὰ ξυπνήση τὴν κοπέλλα. Ἀκούμπησε τὸ χέρι της στὸν ὦμο της, τὴν τράνταξε.

—Τί τρέχει; ρώτησε ἡ Ἐντίτα, ἀνοίγοντας τὰ μάτια της. Ἐσὺ εἶσαι Τζινέτα;

—Ὄχι, Εἶμ' ἐγώ... ἡ κόμισσα ντὶ Καστελνουόβο, ἀπάντησε ἡ Λίντια μὲ σκληρὴ εἰρωνεία.

Ἡ Ἐντίτα ἀνασκώθηκε λίγο στὸ μαξιλάρι της, καί, βλέποντας τὸ ἀλλοιωμένο πρόσωπο ἐκείνης ποὺ ἀποκαλοῦσε μητέρα, τραύλισε:

—Τί ἔχετε;... Ποῦ εἶμαι;... Τί θέλετε;...

—Θέλω νὰ σοῦ μιλήσω.

—Μὰ τί σᾶς συμβαίνει, Θεέ μου;... Τὰ μάτια σας μὲ φοβίζουνε... Ποιὰ καινούργια δυστυχία μᾶς ἀπειλεῖ; Τί μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς;

Ἡ Λίντια χαμογέλασε σαρκαστικά.

—Θὰ τὸ μάθης σὲ λίγο! φώναξε.

Ἡ Ἐντίτα ἀνακάθησε στὸ κρεβάτι της, ἐκπληκτη. Ἡ κόμισσα κάθησε σὲ μιὰ πολυθρόνα.

—Δέ σοῦ εἶχα ὑποσχεθῆ μιὰ ὡραία ἱστορία; εἶπε γελῶντας πάντα.

—Πραγματικά...

—Τὸ εἶχες ξεχάσει. Ἐγὼ ὅμως ὄχι...

Ὁ τόνος τῆς κόμισσας παραξένευε τὴν Ἐντίτα. Ὡστόσο μουρμούρισε, μὲ τὴ γλυκειὰ φωνή της:

—Μὲ συγχωρεῖτε...

—Καλά, καλά, σὲ συγχωρῶ, εἶπε ἡ Λίντια μ' ἕνα στριγγὸ γέλιο. Εἶσαι ἑτοιμη τώρα νὰ μ' ἀκούσης;

—Ναί, βέβαια... ἀπάντησε ζωηρὰ ἡ Ἐντίτα, μ' ὅλο ποὺ δὲν καταλάβαινε τί ἤθελε νὰ τῆς πῆ ἡ κόμισσα.

Τὴν κύτταζε μὲ δουλῶ τρόμο, πιστεύοντας πὼς εἶχαν σαλέψει ἑαϊφνιὰ τὰ λογικά της.

—Ἐντίτα... πρόφερε ἡ κόμισσα. Ὡραῖο ὄνομα!... Τὸ πρόφεραν κάποια χείλη ποὺ ἔχουν κλείσει τώρα γιὰ πάντα!... Μὰ δὲ σοῦ φαίνεται ἄλλο τόσο ὡραῖο καὶ τὸ ὄνομα Λίντια;

Ἡ Ἐντίτα ἔσκυψε μηχανικὰ τὸ κεφάλι της, ἀκόμα πιὸ τρομαγμένη...

—Ἡ Λίντια ἦταν κάποτε μιὰ εὐτυχισμένη γυναίκα, συνέχισε ἡ κόμισσα. Εὐτυχισμένη, γιατί, ἀφοῦ ὑπόφερε σκληρὰ στὴ ζωή της, πίστευε πὼς εἶχε βρῆ ἕναν ἄνθρωπο εὐγενικὸ καὶ καλὸ ποὺ τὴν καταλάβαινε καὶ τὴν ἀγαποῦσε, ὅπως τὸν ἀγαποῦσε κι' αὐτή.

ΟΣΟΙ ΕΧΕΤΕ προβλήματα, οἰκογενειακὲς στενοχώριες, ἐπαγγελματικὰ διλήμματα, ἀνησυχίες διάφορες καὶ θέλετε μία ἔμπειρη συμβουλή, μία εἰλικρινὴ βοήθεια, ἕνα πρόθυμο συμπαραστάτη, ἐμπιστευθῆτε μας! Τὸ γραφεῖο «ΓΕΝΙΚΗ ΞΕΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ» διαθέτει εἰδικευμένο καὶ ἐχέμυθο προσωπικὸ γιὰ κάθε σας ἀνάγκη. Τηλεφωνῆστε στὸ 224.687.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Ἰατησίων καὶ Στουρνάρα 28 (παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν) 9—2 καὶ 5—7½ μ.μ. Τηλέφ.: 523.708.

Ἡ Ἐντίτα ἄκουγε, σαστισμένη, κυττάζοντας τὴν κόμισσα μὲ γουρλωμένα μάτια. Πίστευε πὼς εἶχε τρελλαθῆ.

Θυμήθηκε, πὼς δίπλα στὸ κρεβάτι της, βρισκόταν τὸ κουμπὶ τοῦ κουδουνιοῦ καὶ ἅπλωσε τὸ χέρι της γιὰ νὰ τὸ πατήση, νὰ ζητήση βοήθεια. Ἀλλ' ἡ Λίντια τὴν πρόλαβε, πετάχτηκε ἀπ' τὴν πολυθρόνα της καὶ τῆς ἔπιασε τὸ χέρι.

—Ὄχι! πρόφερε ἐπιτακτικά.

Τὴν κύτταξε ἔντονα στὰ μάτια, καὶ τὸ βλέμμα της εἶχε τέτοια ὑπνωτιστικὴ γοητεία, ὥστε ἡ δύστυχη Ἐντίτα ἔνιωσε πὼς παρέλυε. Ἔχασε τὶς δυνάμεις της καὶ ξαναπέσε πρὸς τὰ πίσω, πάνω στὸ μαξιλάρι της.

—Ὑποσχέθηκες νὰ μ' ἀκούσης, τῆς εἶπε ἡ κόμισσα. Σὲ βεβαιώ, ἄλλωστε πὼς δὲν εἶναι μακρυὰ ἡ ἱστορία ποὺ θὰ σοῦ διηγηθῶ.

Κάθησε πάλι στὴν πολυθρόνα της καὶ συνέχισε:

—Ἡ ἄμοιρη Λίντια! Πίστευε πὼς τὴν ἀγαποῦσαν... ἐνῶ τὴν κορο϶δεύανε!.. Ζέσταινε ἕνα φίδι στὸν κόρφο της. Εἶχε πάρει κοντά της μιὰ ὀρφανὴ κοπέλλα, ἀγνή, ἀθῶα... τὴν εἶχε σὰν κόρη της...

Ἡ Ἐντίτα ἀνασκίρτησε, ἀλλὰ δὲ μίλησε.

—Παρ' ὅλη τὴν ἀγάπη ποὺ τῆς ἔδειξε, μολονότι τὴν εἶχε βγάλει ἀπ' τὴν ἀθλιότητα, γιὰ νὰ τὴν κάνη σωστὴ βασιλοπούλα, ἡ ὀχιὰ δάγκασε τὴν εὐεργέτριά της!

Σίγουρη πιὰ πὼς ἡ κόμισσα εἶχε χάσει τὰ λογικά της, ἡ Ἐντίτα τὴν ἄκουγε βουβή, πνιγμένη ἀπὸ ἀγωνία. Ἡ Λίντια σηκώθηκε ἀπότομα.

—Ἐσύ... ἐσὺ εἶσαι τὸ φίδι ποὺ περιμάζεψα!... μούγκρισε. Ἐσὺ μοὐκλεψες τὴν καρδιὰ τοῦ Ἐδμόνδου... Εἶναι πολὺς καιρὸς τώρα, ποὺ ὑποφέρω ἀπίστευτα μαρτύρια... Καὶ σὺ νόμιζες πὼς θὰ ἀνεχόμουν ἀδιαμαρτύρητα τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης σου, τὰ φιλιά σου... Ὠνειρευόμαστε τὸν Παράδεισο, ἐνῶ ἐγὼ εἶχα μπροστά μου τὴν Κόλασι!

Ἡ Ἐντίτα ἦταν σὲ ἀξιοθρήνητη κατάστασι. Μ' ὅλο ποὺλεγε καὶ ξανάλεγε μὲ τὸ νοῦ της πὼς ἡ κόμισσα εἶχε τρελλαθῆ, σκεπτόταν ὡστόσο πὼς θὰ ὑπῆρχε κάποια δόσι ἀλήθειας στὰ λόγια της.

Μὰ τί ἔφταιγε αὐτή, ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ κόμισσα τὴν εἶχε ρίξει στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Ἐδμόνδου, μὲ τόση ἐπιμονή; Πῶς μποροῦσε νὰ φαντασθῆ ὅτι ὑπῆρχαν μεταξὺ τοῦ μαρκησίου καὶ τῆς Λίντιας ἄλλες σχέσεις, στενώτερες ἀπὸ μιὰ ἁπλὴ φιλία;

Μὴ βρίσκοντας τί νὰ πῆ, ἔγειρε τὸ κεφάλι της στὸ μαξιλάρι κι' ἔβαλε τὰ κλάματα.

Ἡ κόμισσα τὴν κύτταξε μερικὲς στιγμὲς μ' ἕνα σαρκαστικὸ χαμόγελο.

—Κλαῖς; πρόφερε. Μὰ δὲν τὰ ξέρεις ὅλα ἀκόμα! Φύλαξε τὰ δάκρυά σου, γιατὶ θὰ σοῦ χρειαστοῦνε σὲ λίγο.

Ἡ Ἐντίτα τὴν κύτταξε χωρὶς νὰ καταλαβαίνη... Κι' ἐκείνη συνέχισε, ἀμίλητη:

—Ξέρεις ποιός ἦταν ὁ ἄντρας ποὺ ἀγάπησες... ὁ ἄντρας ποὺ κλαῖς ἀκόμα; Ἦταν ὁ πατέρας σου!

Εἶχε ἀκουμπήσει συγχρόνως τὸ χέρι της στὸ μισόγυμνο ὦμο τῆς Ἐντίτας. Ἐκείνη ἔβγαλε μιὰ σπαρακτικὴ κραυγὴ καὶ φώναξε μὲ ἀπόγνωσι:

—Ὦ, αὐτὸ εἶναι πάρα πολύ! Τί σᾶς ἔκανα, γιὰ νὰ μὲ βασανίζετε ἔτσι;... Λέτε ψέματα, ψέματα!...

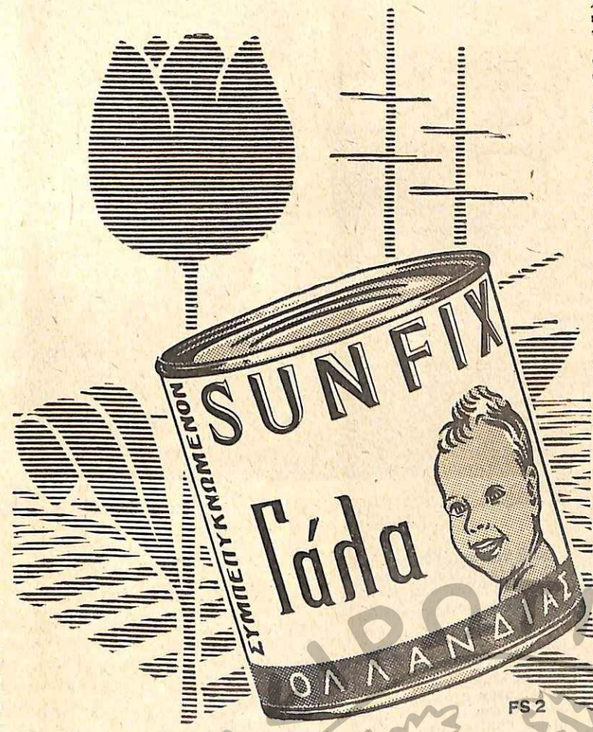
—Ἄ, λέω ψέματα; Τὸ ἴδιο εἶπε κι' ὁ Ἐδμόνδος, ὅταν τοῦ φανέρωσα ὅσα ἤξερα.

—Τοῦ τὸ εἴχατε πῆ;...

—Ναί... κι' ἐκεῖνος ἀπάντησε, ὅπως κάνεις κι σύ, πὼς λέω ψέματα! Ἐλπίζε νὰ τὰ ξεχάση ὅλα στὴν ἀγκαλιά σου! Μὰ δὲν ἤξερε μὲ ποιὰ γυναίκα εἶχε νὰ κάνη!...

SUNFIX

ΣΑΚΧΑΡΟΥΧΟΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

FS 2

Πιὸ ἁγνὸ ἀπὸ τὸ φρέσκο

Ἀπὸ τὰ καταπράσινα λειβάδια τῆς Ὁλλανδίας καὶ ἀπὸ τὶς πιὸ ὑγιεῖς καὶ διαλεγμένες ἀγελάδες ἔρχεται κατ' εὐθείαν στὴν Ἑλλάδα τὸ Σακχαροῦχον Γάλα SUNFIX μὲ ὅλη τὴν κρέμα καὶ τὴ φυσική του γεῦσι. Παρασκευάζεται στὰ μεγαλύτερα Ὁλλανδικὰ ἐργοστάσια καὶ ἐλέγχεται ἀπὸ τὴν Ὁλλανδικὴ Κυβέρνησι. Εἶναι ἕνα θαυμάσιο γάλα μὲ ἀπόλυτη ὁμοιογένεια, εὐκολοχώνευτο καὶ θρεπτικό, τὸ ἰδεῶδες γάλα γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους.

SUNFIX ΣΑΚΧΑΡΟΥΧΟΝ
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΓΑΛΑ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Στὰ γλυκὰ καὶ παγωτὰ γιὰ πλούσια γεῦσι

Μοῦ εἶχε χαρίσει ἄλλοτε ἕνα δαχτυλίδι, ποὺ εἶχε μέσα ἕνα δηλητήριο, λέγοντάς μου: «Αὐτὸ θὰ σοῦ χρησιμέψη γιὰ νὰ ἐκδικηθῆς». Τόλεγε στ' ἀστεῖα τότε... Μὰ ἐγὼ δὲν ἀστειευόμουν... Τὸ δηλητήριο αὐτὸ ἐξυπηρέτησε τὴν ἐκδίκησί μου!

Ἡ Ἐντίτα ἀνασκώθηκε στὸ κρεβάτι της καὶ φώναξε:

—Τὸν δηλητηριάσατε;...

—Ναί, ἀπάντησε ἡ Λίντια μ' ἕνα ἄγριο χαμόγελο.

Ἡ Ἐντίτα θέλησε κάτι νὰ πῆ, ἀλλ' ἡ φωνὴ ἔσβησε στὰ χείλη της. Τὸ τεντωμένο χέρι της ἔκαμε μιὰ κίνησι σπασμωδική, σὰν νάθελε νὰ ἀπομακρύνη τὴν κόμισσα, κι' ἔχασε ὕστερα τὶς αἰσθήσεις της.

Μὰ ἡ λιποθυμία της δὲ φάνηκε νὰ κάνη καμιὰ ἐντύπωσι στὴ Λίντια.

—Ἀργότερα... μουρμούρισε ἀνάμεσα στὰ δόντια της. Θὰ τὰ ξαναποῦμε!

Καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, ἡ Ἐντίτα συνῆλθε, ἄνοιξε τὰ μάτια της καὶ εἶδε δίπλα στὸ κρεβάτι της τὴ Τζινέτα. Δὲν τὴν ἀναγνώρισε στὴν ἀρχή.

—Ποιὰ εἶστε; ρώτησε μὲ φωνὴ ἀλλοιωμένη ἀπ' τὸν τρόμο.

—Ἐγώ, κυρία, ἐγώ!

—Ἐσὺ εἶσαι Τζινέτα; Ὢ, σῶσε με... σὲ ἱκετεύω!

—Μὰ τί ἔνετε, κυρία;

—Ἤσουν ἐδῶ, κοντά μου, ὅλη τὴν ὥρα;

—Ὄχι, κυρία. Ὅταν ὅμως εἶδα τὴν κόμισσα νὰ πηγαίνη στὴν κάμαρά της καὶ νὰ κλειδώνεται, σκέφθηκα νἀθῶ νὰ δῶ μήπως χρειάζεστε τίποτα.

—Ἦταν λοιπὸν ἐδῶ, μαζί μου, ἡ κόμισσα;

—Μάλιστα.

—Ὥστε δὲν ὠνειρεύτηκα! Μὲ φοβέρισε... μοῦ εἶπε πὼς αὐτή... Εὐτυχῶς ἡ Ἐντίτα σώπασε ἀμέσως, κι' ἔτσι δὲ μπόρεσε ἡ Τζινέτα νὰ καταλάβη τί ἐννοοῦσε.

Ἔμεινε ἀμίλητη ἕνα λεπτό, νιώθοντας μιὰ φριχτὴ συγκίνησι... Βούιζαν τ' αὐτιά της, τῆς φαινόταν πὼς ἄκουγε ἀκόμα τὴ φωνὴ τῆς κόμισσας νὰ τῆς λέη:

«Ἐγὼ δηλητηρίασα τὸ μασκήσιο... Ἦταν ὁ πατέρας σου!».

Μά, ὄχι, ὄχι, ἦταν ἀδύνατο!

Οἱ συγκινήσεις ποὺ εἶχε περάσει μέσα σὲ λίγες ὧρες, τῆς εἶχαν θολώσει τὸ νοῦ. Ὡστόσο ξαναβρίσκε σιγὰ σιγὰ τὴ μνήμη της.

Δὲ μποροῦσε νὰ καταλάβη γιατὶ ἡ κόμισσα περίμενε ὡς τότε γιὰ νὰ τῆς κάμη τὴ φριχτὴ ἐκείνη ἀποκάλυψι...

Καὶ τώρα: Θὰ ἔβαζε κρότο, νὰ ζῆ κάτω ἀπὸ τὴ στέγη αὐτῆς τῆς γυναίκας; Ὄχι, ἀδύνατον!

Τῆς φάνηκε πὼς ὁ Ἐδμόνδος δάγκωνε ἀπ' τὸν τάφο του γιὰ νὰ τῆς πῆ:

«Φύγε ἀπ' τὸ κατάραμένο αὐτὸ σπίτι! Γλύτωσε τὸ παιδί μας!».

Τὸ παιδί μας!...

Ἀναστηκώθηκε στὸ κρεβάτι της. Τὸ πρόσωπό της ἦταν ἀλλοιωμένο, ἀγνώριστο.

—Τί ἔχετε, κυρία; ἡ Τζινέτα μ' ἀνησυχία.

—Τίποτα. Τίποτα... Δός μου κάτι νὰ πιῶ, σὲ παρακαλῶ...

Ἡ Τζινέτα τῆς ἔδωσε τὴ λεμονάδα, ποὺ βρισκόταν πάνω στὸ κομοδίνο. Ἡ Ἐντίτα τὴν ἤπιε ὅλη καὶ συνῆλθε κάπως.

—Τώρα εἶμαι καλύτερα, εἶπε. Μπορεῖς νὰ φύγης, Τζινέτα.

—Ὄχι, κυρία... Θὰ μείνω κοντά σας ὅλη τὴ νύχτα.

—Δὲ θέλω! Εἶμαι καλά, σοῦ λέω. Ἔχω ἀνάγκη νὰ μείνω μονάχη, νὰ ἀναπαυθῶ. Ἂν σὲ χρειαστῶ, θὰ χτυπήσω τὸ κουδούνι.

—Ἀλήθεια, θέλετε νὰ φύγω;

—Μὰ βέβαια...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΑΝΝΥ ΠΕΤΡΟΒΑ

Ἡ πρώτη χορεύτρια τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς

ΓΙΑ πρώτη φορὰ ἐφέτος, τὸ πρῶτο χορευτικὸ ζευγάρι τοῦ τόπου μας, ἡ Ἄννυ Πέτροβα καὶ ὁ Γιάννης Μέτσης ἐπρόκειτο νὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὰ ἑλληνικὰ χρώματα στὸ διεθνὲς φεστιβὰλ χοροῦ τῆς Βουλγαρίας, ποὺ ἔγινε στὴ Βάρνα. Τελικὰ ὅμως μιὰ τελευταία λεπτομέρεια —οἱ συμμετέχοντες χορευτὰὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡλικίας κάτω τῶν 35 ἐτῶν— ἀπέκλεισε τὸν Μέτση. Ἔτσι ἡ Πέτροβα, ἔλαβε τὴν ἀπόφαση νὰ πάῃ μόνη της.

Ἀγνωστη μεταξὺ ἀγνώστων ἡ Πέτροβα, ἀνάμεσα σὲ χορευτὰς 17 ξένων χωρῶν καὶ μὲ πωρτεναίρ της τὸν πρῶτο χορευτὴ τῆς Βουλγαρίας Ἀντὸν Στάϊκωφ, ἐρμήνευσε, τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ κομμάτι τοῦ κλασικοῦ ρεπερτορίου, τὸν «Δὸν Κιχώτη» τοῦ Μίγκους, διαρκείας 15 λεπτῶν. Αὐτὴ ἦταν ἀλλωστε καὶ ἡ πιὸ ἀξιόλογη δημιουργία τῆς καρριέρας της, ποὺ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ἀνέβῃ πέρυσι τὴν ἀνώτερη βαθμίδα τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, ἀφοῦ, ἀπὸ κορυφαία τοῦ μπαλλέτου, ὀνομάστηκε πρώτη χορεύτρια, μὲ τὸν ἀνώτερο μισθό, στὴν κλιμακωτὴ διαβάθμιση.

Ἡ ἐντύπωση ποὺ ἄφηκε στὸ φεστιβὰλ τῆς Βάρνας, ἦταν κάτι παραπάνω ἀπὸ ἱκανοποιητική. Παρ' ὅτι τὰ πρῶτα βραβεῖα κέρδισαν οἱ Ρῶσσοι καὶ οἱ Κουβανέζοι χορευτὰὶ ποὺ παρουσίασαν ἀνοτερότητα, ἡ Πέτροβα ἐθαυμάσθη γιὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν σταθερότητα τῶν βημάτων της. Καὶ δέχθηκε τὰ συγχαρητήρια ὅλων τῶν συναδέλφων της. Ἰδιαίτερα ἡ Γιαπωνέζα συνάδελφός της, τὴν ἀγκάλιασε καὶ τὴν φιλοῦσε ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό της. Ἀκόμα, ἡ μεγάλη Οὐλάνοβα, ποὺ ἦταν μέλος τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς, τῆς ἔσμιξε θερμὰ τὸ χέρι.

—Ἐσύ, τῆς εἶπε δὲν ἔχεις μόνο ἄρτια τεχνική, ἀλλὰ καὶ πολὺ ταιριασμένο. Αὐτὸ εἶναι κάτι ποὺ δὲν διδάσκεται, ἀλλὰ βγαίνει μέσα ἀπὸ τὴν ψυχή. Μπράβο σου!

Τὸ ἴδιο βράδι, ἐξ ἄλλου, ὁ διευθυντὴς τῆς Ὄπερας κωμῳ τοῦ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου, Γιοϊργκεν Στὴντερ, ποὺ παρηκολούθησε τὸν χορό της, τῆς ἐπρότεινε τὴν θέση τῆς πρώτης χορεύτριας, ἀπὸ τὴν χειμερινὴ σαιζόν.

★

Ἡ Ἄννυ Πέτροβα ἄρχισε τὴν χορῳδέα της στὸ ἐλαιρου θέατρο μὲ τὸ μπαλλέτο τοῦ Γιάννη Φλέσε διάφορες σχολές. Κατάλαβε ὅμως πολὺ γρήγορα πὼς δὲν ἦταν αὐτὸ ποὺ ζητοῦσε. Ἔτσι, ἀφοῦ νὰ σταματήσῃ καλλιτέρα χορό καὶ προσελήφθη στὸ κλασικὸ χορὸ τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς. Ἀπὸ μπαλλαρίνα ποὺ ἦταν στὰ πρῶτα χρόνια, μὲ τὴν μελέτη κι' ἐπιμονή της κατώρθωσε νὰ ἀνέβῃ ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἱεραρχίας, δηλαδὴ νὰ γίνῃ σολίστ, κατόπιν κορυφαία καὶ ἀπὸ πέρυσι πρώτη χορεύτρια.

Ἔλαβε μέρος στὶς ὄπερες «Κάρμεν», «Ἀντρέα Σενιέ», «Τροβατόρε», «Ὀρλὼφ». Μὰ ἡ πρώτη ὅμως ἀξιόλογη ἐμφάνισί της σὰν σολίστ, ἦταν στὸ χορόδραμα τοῦ Κ. Κνιάζεφ «Ὁράματα τοῦ ποιητῆ». Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι ὁ κορυφαῖος Ρῶσος χορογράφος, ποὺ μετεκλήθη ἀπὸ τὸ Παρίσι ἀπὸ τὸν τότε διευθυντὴ τῆς κρατικῆς μουσικῆς σκηνῆς κ. Μπασιάν, γιὰ νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὸ κρατικὸ μπαλλέτο, ἔβγαλε... ἀχρηστες ὅλες τὶς χορεύτριες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Πέτροβα καὶ τὴν Μπλικάχη. Πολὺ γρήγορα ὅμως, ὁ Κνιάζεφ διεφώνησε στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος ἐργασίας καὶ διέκοψε τὴν συνεργασία του μὲ τὸ κρατικὸ θέατρο, γιὰ ν' ἀνοίξῃ δική του σχολὴ στὴν Ἀθήνα. Κατόπιν,στὴν βραδυὰ μπαλλέτου τῆς Κισσάνοβα, ἡ Ἄννυ Πέτροβα παρουσιάστηκε ὡς σολίστ στὴ «Μαζούρκα» καὶ στὶς «Συλφίδες» καὶ ἀργότερα, σὲ ἄλλες βραδιὲς μπαλλέτου, στὴν «Ἀνοιξὴ» τοῦ Βιβαλντι, στὸν «Μαγικὸ καθρέφτη» (χορογραφία Τρομὲν) καὶ τελικὰ στὸν «Δὸν Κιχώτη», μαζὶ μὲ τὸν Μέτση, ποὺ ἦταν καὶ ἡ καλύτερη ὡς τώρα δημιουργία της.

Τέλος, ἡ Ἄννυ Πέτροβα εἶναι τὰ δυὸ τελευταῖα χρόνια καθηγήτρια τοῦ χοροῦ στὴ Δραματικὴ Δασκάλα. Διδάσκει ρυθμικὴ στὸ Λύκειο Μπαουμπίκα.

★

Εἶδα προχθὲς γιὰ λίγα λεπτὰ τὴν πρώτη χορεύτρια τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, μετὰ τὴν ἐπιστροφή της ἀπὸ τὴν Βουλγαρία.

Ἡ Πέτροβα μὲ τὸν Μέτση, στὸν Δὸν Κιχώτη, ὅπως ἐμφανίστηκαν πέρυσι στὴ Λυρικὴ Σκηνή.

— Εἶσαι εὐχαριστημένη, τῆς λέγω, ἀπὸ τὸ ταξίδι σου αὐτό;

— Ἦταν γιὰ μένα ἕνα μεγάλο μάθημα, ἀφοῦ μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσω τοὺς ἀσσους χορευτὰς 17 ξένων κρατῶν.

— Σκοπεύεις νὰ ξαναπᾶς πάλι, μετὰ δυὸ χρόνια, στὸ τρίτο φεστιβάλ;

— Ἀσφαλῶς ναί, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν φορὰ μὲ παρτεναίρ. Δὲν μπορῶ νὰ πῶ πὼς ἔχω παράπονο. Ὁ Βούλγαρος χορευτής, μαζὶ μὲ τὸν ὁποῖο χορέψαμε «Δὸν Κιχώτη», ἦταν περίφημος. Δὲν προφθάσαμε ὅμως νὰ ἐδοθοῦμε, ὅπως ἔπρεπε, γιατὶ δὲν εἴχαμε περιθώριο χρόνου.

— Σὲ ἐνθουσιάζει λοιπὸν τόσο ὁ «Δὸν Κιχώτης»;

— Εἶναι ὁ πιὸ ἀγαπημένος μου ρόλος. Τί αὐτὸ καὶ τὸν ἔχω πάντα στὸ ρεπερτόριό μου. Στὴν Βάρνα ἐμφανίσθηκα μὲ τὴν ἴδια κόκκινη μπαλαρίνα ποὺ χόρεψα στὴν Ἀθήνα. Μοῦ τὴν παρουσίασε εὐγενῶς ἡ Λυρικὴ Σκηνή.

— Τί ἄλλο σὲ ἀπασχολεῖ, ἀλήθεια, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν χορό;

— Ποῦ νὰ μοῦ μείνῃ καιρὸς γιὰ τίποτε ἄλλο, ἀφοῦ δώδεκα ὧρες τὸ εἰκοσιτετράωρο μὲ ἀπασχολεῖ ὁ χορός, πρόβες, μαθήματα κλπ.; Τὶς λίγες ὧρες ποὺ μοῦ μένουν ἐλεύθερες, μοῦ ἀρέσει νὰ ἀκούω κλασικὴ μουσική, νομίζω πὼς μὲ ξεκουράζει πολύ.

— Κανένα σπόρ;

— Μοῦ ἀρέσει πολὺ νὰ σωφάτίς περισσότερες μέρες ἔχω τὸ αὐριανὸ μου γεμισμένο στὸ γκαράζ.

— Πῶς τὰ καταφέρνεις καὶ διατηρεῖς τὴν σιλουέττα σου;

— Μὲ αὐστηρὴ δίαιτα. Δὲν τρώγω σχεδὸν τίποτε. Ποῦ καὶ ποῦ μόνο κανένα χοτοπουλο. Ἔχω ἰδιαίτερη ἀδυναμία στὰ πουλερικά.

— Σχέδια γιὰ τὸ μέλλον;

— Σκέπτομαι νὰ συνεγίσω τὴν συνεργασία μου μὲ τὴν Λυρικὴ Σκηνή. Μελετῶ δέβαια καὶ τὴν πρότασι ποὺ εἶχα γιὰ τὸ Ἀνατολικὸ Βερολίνο. Δὲν τὸ βοίσχω ὅμως σκόπιμο, παρ' ὅτι οἱ ὅροι εἶναι δελεαστικοί.

— Καὶ ἀργότερα;

— Ἀργότερα, ὅταν θὰ σταματήσω νὰ χορεύω. Ἔχω σχέδιο νὰ δημιουργήσω μιὰ πράσινη σχολὴ κλασικοῦ μπαλλέτου. Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ θὰ χρησιμοποίησω ἕνα ἀπὸ τὰ δυό μου σπίτια, ποὺ εἶναι κατάλληλο γι' αὐτὴν τὴν δουλειά.

— Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐπιμπλάσσεις, ἐν τῷ μεταξὺ μιὰ ἔκροοφορημένοι;

— Ἡ ἔκπληξις αὐτὴ εἶναι ἡ μικρότερη ἀδελφούλα μου, ἡ Κατερίνα. Ἐφέτος τελείωσε τὸ Γυμνάσιο. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, ἡ ντεπουτάρησε πρὶν λίγες ἡμέρες στὸ μπαλλέτο τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, μὲ τὴν «Ἀέντα». Ἐλειπα τότε στὴ Βουλγαρία καὶ δὲν μπόρεσα νὰ τὴν δῶ. Μοῦ εἶπαν μπόπὼς ἦταν ὑπέροχη. Ἔχω περιέργεια σὶ στὸ ταλέντο της καὶ στὴν ἀγάπη ποὺ ἔχει στὸ χορό καὶ ἐλπίζω πὼς θὰ ἀνέβη πολὺ σύντομα.

Ἀκολουθοῦντας, φυσικά, τὰ ἴχνη τῆς φιλοτιμότατης ἀδελφῆς της...

Ι. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ

Ἡ διαλεκτὴ χορεύτρια, σὲ μιὰ ἄλλη ἀξιόλογη δημιουργία της: τὸ σόλο «Μαγικὸς καθρέφτης».

ΣΑΛΟΝΙ

ΤΟ «ΝΕΟΝ ΚΥΜΑ»

Η ΕΚΤΗ «ΕΒΔΟΜΑΔΑ»

Τὰ πρῶτα βήματα ἑνὸς ὡραίου θεσμοῦ

ΑΣ ΜΑΣ ἐπιτραπῇ σήμερα, νὰ παρουσιάσουμε στὴν σειρὰ τοῦ «νέου κύματος», ὄχι τὰ πρῶτα βήματα ἑνὸς καλλιτέχνη, ἀλλὰ ἑνὸς ... θεσμοῦ.

Πρόκειται γιὰ τὸ Φεστιβὰλ κινηματογράφου, ποὺ ὀργανώνει ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης στὸ πλαίσιο τῶν καλλιτεχνικῶν της ἐκδηλώσεων, καὶ ποὺ ἐφέτος διανύει τὸν 6ο χρόνο τῆς ἡλικίας του.

Ὅπως εἶναι γνωστό, στὸ Φεστιβὰλ αὐτὸ ἢ καλύτερα τὴν «Ἑβδομάδα Κινηματογράφου», ὅπως ὀνομάζεται, οἱ ἑλληνικὲς κινηματογραφικὲς ἑταιρίες στέλνουν τὶς καλύτερες ταινίες τους γιὰ νὰ διαγωνιστοῦν καὶ νὰ διεκδικήσουν τὰ βραβεῖα (καὶ εἶναι ἄπειρα τὰ βραβεῖα αὐτά, τόσο γιὰ τοὺς ἠθοποιούς, ὅσο καὶ γιὰ τοὺς σκηνοθέτες, τοὺς σεναριογράφους, τοὺς συνθέτες, ἀκόμη καὶ τοὺς μηχανικοὺς ἤχου).

Ἡ Βουγιουκλάκη, ὁ Μιχ. Κακογιάννης, ὁ Θεοδωράκης, ὁ Κατράκης, κι' ἄλλοι ἠθοποιοὶ μικρότερης κλάσεως ἔχουν τιμηθῇ μὲ τέτοια βραβεῖα, ὅπως ὁ Βουτσᾶς, ὁ Ἄλκης Γιαννακάς.

Πέρα ὅμως, ἀπ' τὰ πρόσωπα, στὴν Ἑβδομάδα τοῦ κινηματογράφου τιμᾶται ἡ Τέχνη.

Κι' ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ ὅμορφη νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ, βρίσκει, μιὰ βδομάδα κάθε χρόνο τὴν εὐκαιρία νὰ γίνῃ τὸ ἐπίκεντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἀπανταχοῦ φίλων τῆς ὀθόνης, καὶ νὰ δεχτῇ στοὺς δρόμους της, τὰ ξενοδοχεῖα της καὶ στὶς αἴθουσές της ἀστέρια καὶ ἀστερίσκια, στάρ καὶ στάρλετ, ὀνόματα μεγάλα, μέτρια, μικρά, ἀλλὰ καὶ ἀπίθανα.

—Αὐτὰ συμβαίνουν καὶ εἰς... Βενετίαν, μᾶς εἶπε ὁ νεαρὸς ἠθοποιὸς τῆς μόδας, ὁ Κώστας Βουτσᾶς, κάποια μεσάνυχτα πρὶν δυὸ χρόνια, καθὼς μετὰ τὴν προβολὴ ἑνὸς φίλμ, ὅπου πρωταγωνιστοῦσε, ἑκατοντάδες μαινομένων θαυμαστῶν καὶ θαυμαστριῶν του, τὸν σήκωσαν στὰ χέρια καὶ σύγκρότησαν ἐνθουσιῶδη διαδήλωσι στὴν πλατεῖα Ἀριστοτέλους.

— Δηλαδή, ποιά συμβαίνουν, Κώστα;

—Νά, τὰ βραβεῖα καὶ τὰ πρόσοπτα.

Καὶ γελῶντας, μὲ τὸ γνωστό, καλόκαρδο γέλιο του, δέχτηκε νὰ γίνῃ ἑρμαιον τοῦ κινηματογραφικοῦ ἀμὸκ τῆς συμπρωτευούσης.

—"Αν δὲν ἦταν τὸ Φεστιβάλ, θὰ πρόκοβαν ἔτσι οἱ ταινίες μας κι' ἐμεῖς; πρόσθεσε, ὅταν τοῦ ἐξηγήσαμε τὸν θαυμασμὸ μας γιὰ τὴν ὑπομονή του.

Κι' ἔδωσε ἔτσι τὸ μέτρο τῆς προσφορᾶς τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ, ποὺ καθιέρωσε ἡ ΔΕΘ, στὰ κινηματογραφικὰ πράγματα τῆς χώρας.

★

Τώρα, μ' ὅλο ποὺ μᾶς χωρίζει ἕνας καὶ πλέον μήνας ἀπ' τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου, οἱ προετοιμασίες ἔνουν ἀογίσει νὰ ὑπαίνουν σὲ πυρετώδη ρυθμό.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐκθέσεως, καινοτομῶντας ἀκόμη μιὰ φορά, ἐπεξέτεινε φέτος τὸν θεσμὸ τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ σὲ διάφορα εὐρωπαϊκὰ κράτη, στέλνοντας ἐπίσημες προσκλήσεις συμμετοχῆς κι' ἐπιδιώκοντας νὰ πάρῃ τὸ τοπικὸ αὐτὸ φεστιβὰλ χαρακτῆρα εὐρωπαϊκὸ καὶ παγκόσμιο, ὅπως συμβαίνει στὰ «ἀδελφὰ» φεστιβὰλ τῆς Βενετίας καὶ τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς.

Ἔτσι, 23 κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἐκλήθησαν νὰ συμμετάσχουν στὴν Ἑβδομάδα Κινηματογράφου, ἀπὸ τὴν Διεύθυνσι τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης.

Οἱ πρῶτες δηλώσεις συμμετοχῆς ἄρχισαν κιόλας νὰ ὑποβάλλωνται, προβλέπεται δὲ ἀθρόα συμμετοχὴ ἑλληνικῶν καὶ ξένων ταινιῶν στὸ Φεστιβάλ, ποὺ θὰ τὶς κρίνῃ ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀνθρώπους τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Τέχνης, σκηνοθέτες καὶ παραγωγούς, ποὺ δὲν θὰ μετάσχουν οἱ ἴδιοι μὲ ταινίες τους στὸν διαγωνισμό.

Φυσικά, τὰ κριτήρια τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ εἶναι ἀντικειμενικὰ καὶ ἀμερόληπτα.

Ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελέσθηκε φέτος ἀπὸ τοὺς Ι. Βελλίδη, πρόεδρο τῆς ΔΕΘ καὶ ἐκδότη τῶν ἐφημερίδων «Μακεδονία» καὶ «Θεσσαλονίκη», Π. Ζάννα, διευθυντὴ τῆς ΔΕΘ, Γ. Βαλόπουλο, λογοτέχνη, Πόπη Ζαχαροπούλου, Γ. Κουμβακάλη, ὑποδιευθυντὴ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος Θεσσαλονίκης, Τζέημς Πάρις καὶ Φ. Φίνο, παραγωγούς.

Ὁ κ. Φίνος, μιλῶντας γιὰ τὶς δυνατότητες ἐξελίξεως τῆς ἑλληνικῆς κινηματογραφίας καὶ τὸν εὐεργετικὸ ρόλο τῆς «Ἑβδομάδος Κινηματογράφου» στὴν ἐξέλιξι αὐτή, μᾶς εἶπε:

—"Εχει πιὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπ' ὅλους πὼς ὁ Ἑλληνικὸς κινηματογράφος ἔχει ἐπιτελέσει τεράστια βήματα προόδου, στὰ τελευταῖα χρόνια, κι' ἡ φήμη του ἔχει ἐπεκτάσει τὰ ὅρια τῆς χώρας. Σημαντικὸς ἀριθμὸς παλιῶν καὶ νέων διακεκριμένων ἠθοποιῶν, καθὼς καὶ στρατιὰ νέων ταλέντων μὲ ἀναμφισβήτητα προσόντα, φιλότιμοι παραγωγοὶ μὲ φαντασία καὶ ἐνθουσιασμὸ καὶ τολμηροὶ ἐπιχειρηματίες ἀποτελοῦν πολύτιμα στοιχεῖα, ἱκανὰ νὰ συντελέσουν στὴ δημιουργικὴ ἐξέλιξι τοῦ ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου.

★

Ὁ κ. Βελλίδης, πρόεδρος τῆς ΔΕΘ, τάλι, μιλῶντας σχετικὰ μὲ τὴν Ἑβδομάδα τοῦ Κινηματογράφου, μᾶς ἔδωσε τὶς παρακάτω πληροφορίες:

—Ἡ ΔΕΘ πρόκειται νὰ προσκαλέσῃ ἑφέτος παραγωγοὺς, ἠθοποιοὺς καὶ σκηνοθέτες διεθνοῦς φήμης, γιὰ τὸ Φεστιβάλ. Πασάλλιλα, ὀργανώνει συγγενεῖς ἐκδηλώσεις σὲ ἄλλη αἴθουσα, πιθανὸς στὸν «Ἀλέξανδρο». Ἐπίσης, πρέπει ἀπ' τὶς στῆλες τοῦ «Θησαυροῦ» νὰ εὐχαριστήσω τὴν ἑταιρία «Φίλιππος», ποὺ προσέφερε εὐγενῶς γιὰ τὸ Φεστιβάλ τὶς τελειότερες μηχανικὲς ἐγκαταστάσεις της.

★

Αὐτὰ τὰ νέα ὑπάρχουν ὡς τὴ στιγμὴ γιὰ τὸ Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Τίποτε δὲν εἶναι γνωστὸ ἀκόμη γιὰ τὶς ταινίες ποὺ ἐστάλησαν γιὰ νὰ πάρουν μέρος στὸν διαγωνισμό, ἡ γιὰ τοὺς ἠθοποιοὺς καὶ τοὺς σκηνοθέτες ποὺ θὰ διεκδικήσουν τὰ βραβεῖα.

Ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου Γ. Φούντας, ἀγέραστος καὶ ἀκατάβλητος, συνεχίζει τὰ «γυρίσματα» νέων ταινιῶν. Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς θὰ συμμετάσχῃ, ὅπως λέγεται, στὴν ἐφετεινὴ «Ἑβδομάδα τοῦ Κινηματογράφου». Καὶ ὁ Φούντας θεωρεῖται σὰν τὸ ἐφετεινὸ φαβορί. Θὰ ἐπαληθεύσουν ὅμως οἱ φῆμες;

Ὡστόσο δὲν ἔχει αὐτὸ καὶ μεγάλη σημασία. Ἐκεῖνο ποὺ προέχει, εἶναι τὸ πὼς ἕνας ὡραῖος θεσμός, ποὺ γεννήθηκε πρὶν λίγα χρόνια, σταθεροποιεῖ χρόνο μὲ τὸν χρόνο τὰ βήματά του κι' ἀσκίζει νὰ ἐπιβάλλεται στὴ συνείδησι τοῦ κοινοῦ τῆς συμπρωτεύουσας, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Κι' εἶναι τόσο παρήγορο, μέσα στὴν πελότητα τῆς ἐποχῆς καὶ τὴν κενότητα τῶν φορέων τῆς Τέχνης, τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν καταστάσεων, νὰ βλαστραίνουν καὶ νὰ ἀνθίζουν ὡραῖοι θεσμοὶ στὴν Τέχνη, τὸ νέο αὐτὸ κῦμα, ποὺ θὰ σαρώσῃ τὶς παλιὲς μιζέριες καὶ ἀθλιότητες στὸν τομέα τῆς Τέχνης.

Ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι ἔλεγαν οἱ παλιοί, ποὺ εἶχαν θεοποιήσει τὴν ἀνάγκη, ἡ ἄμιλλα σήμερα εἶναι ἡ γενεσιουργὸς αἰτία καὶ ἡ μητέρα κάθε καλοῦ.

Κι' ἡ Ἑβδομὰς τοῦ Κινηματογράφου δὲν εἶναι παρὰ «ἄμιλλα».

★

Πρὶν κλείσουμε τὸ σημείωμά μας, ἀξίζει ν' ἀναφέρουμε μερικὲς παρατηρήσεις μας γύρω ἀπ' τὴν λειτουργία καὶ τοὺς κανονισμοὺς ποὺ δίέπουν τὸ Φεστιβάλ.

Βέβαια, τίποτε δὲν ὑποχρεώνει τὴν διρίκησι τῆς ΔΕΘ, ποὺ ὀργανώνει καὶ χρηματοδοτεῖ τὸ Φεστιβάλ, νὰ σκεφτεῖ διαφορετικὰ ἀπ' ὅ,τι σκέφτεται. Ὅμως, καλὸ θὰ ἦταν γιὰ τὸ ἀδιάβλητο τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων, συνεχίζει τὰ «γυρίσματα» νέων ταινιῶν. Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς θὰ συμμετάσχῃ, ὅπως λέγεται, στὴν ἐφετεινὴ «Ἑβδομάδα τοῦ Κινηματογράφου». Καὶ ὁ Φούντας θεωρεῖται σὰν τὸ ἐφετεινὸ φαβορί. Θὰ ἐπαληθεύσουν ὅμως οἱ φῆμες;

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Τὸ φωνητικὸ «τρίο Χαραμῆ», μὲ τὴν Λένα Κουμαρᾶ, τὸν Πέτρο Χαραμῆ καὶ τὸν Μίμη Φάντη, ποὺ ἑτοιμάζεται νὰ φύγη γιὰ τὴν 'Αμερική.

Θεατρικὰ παρασκήνια

Πικάντικο ρεπορτάζ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ οἱ ζυμώσεις γιὰ τὴν προσεχῆ χειμερινὴ περίοδο. Ἔτσι, ἐγνώσθη ὅτι στὸ θέατρο «Διονύσια» θὰ συνεργασθῆ μὲ τὴν Λαμπέτη ὁ Χόρν. Ἀπὸ τὴν 'Αμερική, ὅπου βρίσκεται τώρα ἡ πρώτη, διεξάγουν ἀπὸ μέρες συνεννοήσεις.

Στὸ «Ἀμιράλ», ἐξ ἄλλου, θὰ ἐμφανισθῆ, γιὰ πρώτη φορά, ἕνα νέο σχῆμα θιάσου ὁ Νίκος Κοκκινούλος μὲ τὴν Δέσπω Διαμαντίδου.

Ἐξ ἄλλου, στὸ θέατρο «Κοτοπούλη» θὰ ἐμφανισθοῦν ὁριστικὰ ἡ Βουγιουκλάκη καὶ ὁ Παπαμιχαήλ. Ἤδη ἀναζητοῦν τὸ ἔργο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἐγκαινιάσουν τὴν χειμερινὴ περίοδο.

Οἱ ἀδελφὲς Καλουτὰ καὶ ἡ Ζωὴ Σαπουτζάκη ἐνδέχεται νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὸν θεατρικὸ ἐπιχειρηματία κ. Β. Μπουρνέλλη στὸ «Ἀκροπόλ».

Τέλος, ὁ Κώστας Χατζηχρήστος, κατέληξε στὴν ἀπόφασι νὰ ἐμφανισθῆ μὲ θίασο πρόζας στὸ θέατρό του, τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου.

★ Τὸ «Μούζικαλ», παρ' ὅτι δὲν εἶχε ἀσπ ἀνεμένετο ἀπήχησι στὴν Ἀθήνα, θὰ ἀσκηθῆ τώρα καὶ στὴν Θεσσαλονίκη.

Πρόκειται γιὰ μιὰ ἰδιότυπη δημιουργία τοῦ Μπόστ, μὲ τὸν τίτλο «Φαίδρα», ποὺ θὰ ἀνεβάσῃ ἡ Νέα Ἑλληνικὴ Σκηνή, στὸ ἐκεῖ θέατρο «Θυμέλη» μὲ μουσικὴ τοῦ συνθέτου Τριανταφυλλίδη καὶ χορογραφίες τοῦ Μπόρις Κνιάζεφ.

★ Τὸ τολμηρὸ ἀγγλικὸ ἔργο «Ὁ ἐραστὴς τῆς Λαίδης Τσάτερλυ», συμπλήρωσε 200 παραστάσεις στὸ «Περβόλακι», ὅπως φαίνεται δὲ θὰ βγάλη ὁλόκληρη τὴν σεζόν.

★ Κατεδαφίσθηκε τὶς τελευταῖες μέρες ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἱστορικὰ θέατρα τῆς Ἀθήνας, τοῦ «Σαμαρτζῆ». Στὴ θέσι του θὰ ἀνεγερθῆ μεγάλη πολυκατοικία.

★ Ὁ Κύπριος ἠθοποιὸς Χάρης Παναγιώτου, ποὺ κρατᾶ τὸν ρόλο τοῦ πρίγκιπα στὸ ἐφετεινὸ παραμύθι τοῦ Κήπου, ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του στὸν κινηματογράφο. Παίζει ταὐτοχρόνως σὲ τρεῖς ταινίες.

★ Τὸ Μούζικαλ «Ρετιρὲ τῆς Εὐας» μεταφράζεται στὴν ἀγγλική, προκειμένου νὰ παιχθῆ προσεχῶς στὴν 'Αμερική.

★ Ἡ Μαίρη Χρονοπούλου, ὁ Κούρκουλος καὶ ὁ Κατράκης σημειώνουν ἰδιαίτερη ἐπιτυχία στὴν ταινία ἐποχῆς «Τὸ χῶμα εἶναι κόκκινο», ποὺ γυρίζει στὴ Θεσσαλία ἡ «Φίνος Φίλμ».

Γιὰ τὸ γύρισμα ὁρισμένων σκηνῶν τῆς ταινίας αὐτῆς, ἔχει κινηθῆ στὸν Θερμαϊκὸ κάμπο, μία ἀμαξοστοιχία τοῦ 1910.

★ Πλήρη ἐπιθεώρησι μὲ τὸν τίτλο «Σαμιώτισσα», γραμμένη ἀπὸ τὸν Δ. Γιανουκάκη, παρουσιάζει ἀπὸ προχθὲς τὸ «Σαμιώτικο Πανηγύρι» τοῦ Νέου Φαλήρου.

Στὸν θίασο παίζουν ἡ Ἄννα καὶ Μαρία Καλουτά, ἡ Σοφία Βερώνη, ἡ Μάριον Σίβα, ἡ Ζωὴ Φυτούση, ἡ Νινὴ Ζαχᾶ, ὁ Γ. Μητσάκης, ὁ χορευτὴς Στάγιας καὶ δύο ὀρχηστρες, τῶν μαέστρων Θεοφανίδη καὶ Γ. Μυρογιάννη.

★ Ὁ μοντελίστας Σκαλιντζό, προσκεκλημένος τοῦ σκηνοθέτου Καζάν, πρόκειται νὰ μεταβῆ τὸ φθινόπωρο στὴν 'Αμερική.

★ Ἡ σκηνογράφος τοῦ θεάτρου τοῦ Κήπου Ριακόνι, φιλοτέχνησε στὸ μεγάλο σχῆμα τὸ πορτραῖτο τῆς «Ἡλιογέννητης». Τὸ πορτραῖτο ἔχει τόση ὁμοιότητα μὲ τὴν πρωταγωνίστρια Ντόρα Γιαννακοπούλου, ὥστε ἐπιμένει αὐτὴ νὰ τὸ ἀγοράσῃ.

★ Ὁ τσιγγάνος τραγουδιστὴς Κώστας Χατζῆς, μετὰ τὴν Ὁλλανδία ὅπου πῆγε τὸν χειμῶνα, ἔχει προτάσεις νὰ μεταβῆ στὸ Λονδῖνο, γιὰ σειρὰ ἐμφανίσεων στὴν ἀγγλικὴ τηλεόρασι.

★ Ὁ ὁμοφιλῆς συνθέτης λαϊκῆς μουσικῆς Γ. Ζαμπέτας, ἑτοιμάζει σὲ δίσκο «λόγῳ πλέϊ» δέκα νέες συνθέσεις ἀποκλειστικὰ μὲ μπουζούκι, χωρὶς τραγούδι.

Στὴν ἐπιθεώρησι τοῦ «Μετροπόλιταν» σημειώνει ἰδιαίτερη ἐπιτυχία ὁ διεθνὴς τραγουδιστὴς Τζίμης Μακούλης μὲ παλιὲς καὶ νέες ἐπιτυχίες τοῦ Γ. Μουζάκη. Ὁ Μακούλης ἔχει ἀπὸ τώρα πολλὲς προτάσεις γιὰ τὸ χειμῶνα.

★ Γύρισε στὴν 'Αθήνα ὕστερα ἀπὸ τριῶν ἐτῶν παραμονὴ στὴν 'Αμερική, ἡ γνωστὴ τραγουδίστρια Ματίλντα.

★ Ἡ χορεύτρια Πόπη Χέλιου θὰ ἐμφανίζεται ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα μὲ νέον παρτεναίρ, τὸν Δημήτρην Σιώκαν, τῆς σχολῆς Ζουρούδη.

★ Ὁ μίμος τοῦ Νίκου Γούναρη τραγουδιστῆς Γ. Νικολάου, φεύγει αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα γιὰ τὴν 'Αμερική.

★ Οἱ Ἕλληνες κωμικοὶ Κάρλος καὶ Τοτὸς ἐμφανίζονται μὲ πολλὴ ἐπιτυχία σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ γνωστὰ κέντρα τῆς Γενεύης.

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

ΡΩΜΗ :

ΗΑΝΙΤΑ ΕΚΜΠΕΡΓΚ εἶχε μιὰ κάπως παράξενη περιπέτεια σ' ἕνα κατάστημα τῆς Ρώμης. Βλέποντας μιὰ μέρα ἐκεῖ ἕνα ἑτοιμο φόρεμα, ποὺ τῆς ἄρεσε πολύ, ζήτησε νὰ τὸ δοκιμάσῃ. Ἡ πωλήτρια παρατήρησε πὼς δὲν ἦταν στὸ νούμερο της καὶ πὼς θὰ τῆς ἔπεφτε πολὺ στενό. Ἡ Ἀνίτα ὅμως ἐπέμεινε καὶ ζήτησε νὰ τὸ φορέσῃ.

Τελικὰ συνέβη αὐτό, ποὺ ἦταν μοιραῖο νὰ συμβῇ: Τὸ φόρεμα ἀνοίξε σὲ διάφορα σημεῖα, πίσω καὶ στὰ πλάγια.

Ἡ Ἀνίτα, ὕστερα ἀπὸ τὴν καταστροφὴ αὐτή, ἔβγαλε τὸ φόρεμα, ἀρνήθηκε ὅμως ν' ἀποζημιώσῃ τὸν καταστηματάρχη, ὁ ὁποῖος τώρα τὴν διώκει δικαστικῶς.

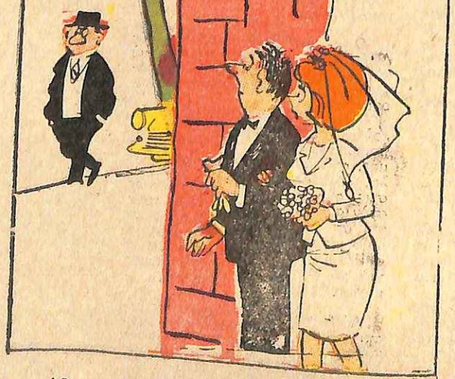
★ Ὁ τίτλος τοῦ φίλμ, ποὺ ὁ Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι γυρίζει στὴ Ρώμη, ἄλλαξε καί, ἀπὸ «Τὸ 7ο θῦμα», ἔγινε «Τὸ δέκατο θῦμα». Καὶ ὁ Μαρτσέλλο παρατήρησε : «Σ' ἕνα φίλμ, στὸ ὁποῖο πρωταγωνιστεῖ ἡ Οὔρσουλα Ἄντρες, εἶναι πολὺ φυσικὸ ν' αὐξηθοῦν τά... θύματα». Κι' ἀκόμα τὸ γύρισμα δὲν τελείωσε...

Ὁ Ντέϊβιντ Μπράϊαν

★ Παρὰ τὴν ἀκύρωσι τοῦ γάμου, ποὺ τὸν ἔνωνε μὲ τὴ Σοφία Λόρεν, ὁ Κάρλο Πόντι διώκεται στὴν Ἰταλία ὡς δίγαμος. Ἡ δίκη ἀνεβλήθη, ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ ματαιωθῆ. Γιὰ τοὺς Ἰταλοὺς εἶναι πάντα ὁ νόμιμος σύζυγος τῆς Τζουλιάνας φιέστρι. Τώρα ὅμως, ποὺ ὁ Κάρλο πολιτογραφήθηκε Γάλλος, θὰ μπορέσῃ νὰ κάνῃ σύντομα τὴν Σοφία κυρία Κάρλο Πόντι. Στὸ Λονδῖνο, ὅπου γυρίζει τώρα ἕνα νέο της φίλμ, ἡ Σοφία Λόρεν δήλωσε: «Ὅταν θὰ πεθάνω, ἐλπίζω νὰ γράψουν πάνω στὸν τάφο μου: «Ἐνταφιάστηκε κέϊτσι ἡ κυρία Κάρλο Πόντι»

★ Στὴ Γιουγκοσλαβία θὰ γυριστοῦν οἱ σκηνὲς τοῦ νέου φίλμ τῆς σειρᾶς «Δὸν Καμίλλο», ποὺ ὑποτίθεται ὅτι ἐκτυλίσσονται στὴ Ρωσία.

—Ὁ πατέρας μου!... "Ας κουφτοῦμε!... Τοῦ εἶπα πὼς πῆγα στὸν κινηματογράφο!...

Στὸ φίλμ αὐτό, ποὺ τιτλοφορεῖται «Ὁ Δὸν Καμίλλο στὴ Μόσχα», ὑπάρχει καὶ μιὰ σκηνή, στὴν ὁποία ὁ Φερναντέλ (Δὸν Καμίλλο) παίρνει μέρος σ' ἕνα διαγωνισμὸ ψαρέματος. Γιὰ τὸ γύρισμα αὐτὸ ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἄδεια, γιατὶ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀπαγορεύεται τὸ ψάρεμα στὰ ποτάμια καὶ στὶς λίμνες τῆς Γιουγκοσλαβίας.

★ Ὁ Βιττόριο ντὲ Σίκα, ποὺ γυρίζει τώρα στὴν "Ισκια τὸ φίλμ «Τὸ κυνῆγι τῆς Ἀλεποῦς» μὲ τὸν Πήτερ Σέλλερς, δὲν φαίνεται διατεθειμένος νὰ ξαναεμφανιστῇ μπροστὰ στὸ φακό. Καὶ τὰ τρία προσεχῆ του ἔργα θὰ τὰ γυρίσῃ πάλι σὰν σκηνοθέτης. Τὸ ἕνα θὰ ἔχῃ γιὰ θέμα τοὺς πρώτους Ἰταλοὺς μετανάστες στὴν Ἀμερική καὶ θὰ τιτλοφορῆται «Χρυσάφι στοὺς δρόμους». Θὰ διασκευάσῃ κατόπιν, γιὰ τὸν κινηματογράφο, τὸ ἔργο τοῦ Ρομαίν Γκαρύ «Μιὰ ὑπόσχεσι τὴν αὐγὴ» καὶ θὰ μεταφέρῃ ἀργότερα στὸν κινηματογράφο τὴν «Βασίλισσα τῶν ἀνταρτῶν» τοῦ Οὐγκο Μπέττι.

★ Ὕστερ' ἀπὸ τὸ «Διαζύγιο ἀλὰ Ἰταλικά», καὶ τὸ «Γάμος ἀλὰ Ἰταλικά», ἀνακοινώνεται τώρα καὶ ἕνα τρίτο φίλμ, μὲ τίτλο «Συμπλοκὲς ἀλὰ Ἰταλικά». Θὰ πρωταγωνιστήσῃ σ' αὐτὸ ὁ Κωμικὸς Οὔγκο Τονιάτσι.

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ :

ΗΤΖΕΝ ΠΛΟΥΕΛ, τὸ λαμπρὸ κινηματογραφικὸ ἀστέρι τῶν πρώτων μουζικαλ τοῦ Χόλλυγουντ, παντρεύτηκε γιὰ τρίτη φορά. Τὸ ὄνομα τοῦ τρίτου συζύγου της εἶναι Τζὶμ Φίτζεραλντ καὶ εἶναι κατὰ δυὸ χρόνια νεώτερός της.

«Αὐτὸς ὁ γάμος μου θὰ εἶναι ὁ τελευταῖος», δήλωσε μὲ αἰσιοδοξία ἡ Τζέην.

★ Ἡ Ἰρίνα Νταμίκ, ποὺ πῆγε στὴν Ἀμερικὴ γιὰ νὰ παρουσιάσῃ τὸ νέο της φίλμ «Αὐτοὶ οἱ θαυμάσιοι ἄνθρωποι μέσα στὶς ἱπτάμενες μηχανὲς τους», μίλησε μ' ἐνθουσιασμὸ στοὺς δημοσιογράφους, γιὰ τὸν σύζυγό της Φίλιπ Βάλ. «Κάθε ὥρα, ποὺ περνάω μακρυὰ του, εἶπε, εἶναι μιὰ χαμένη ὥρα. Αὐτὸ μοῦ φαίνεται ἀπίστευτο, γιατί, ὅταν πρωτογνωριστήκαμε, νιώσαμε καὶ οἱ δυὸ μιὰ ἀντιπάθεια, ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο».

★ Λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο τους, ὁ βιομήχανος Λάντισλαος Μπλάτνικ χάρισε στὴ μέλλουσα σύζυγό του Νάταλι Γούντ μιὰ Ρὸλ—Ρόϋς, μοντέλο 1920. Τὸ αὐτοκίνητο αὐτὸ ἔχει γίνει πολὺ τῆς μόδας στὸ Χόλλυγουντ, ἀπὸ τότε, ποὺ τὸ χρησιμοποιεῖ ἡ Κάρολ Μπαϊκερ, γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ φίλμ της, ποὺ ἔχει γιὰ θέμα τὴ ζωὴ τῆς Τζὴν Χάρλοου.

★ Ἡ Κὶμ Νόβακ καὶ ὁ σύζυγός της Ρίτσαρντ Τζόνσον χώρισαν γιὰ δυὸ ἑβδομάδες καὶ βρίσκουν τὸ χωρισμὸ αὐτὸ ἀνυπόφορο. Κι' ὅμως οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι σύζυγοι θὰ χωρίσουν, γιὰ πολὺ μεγαλύτερο χρονικὸ διάστημα, γιατὶ ὁ Ρίτσαρντ ὑπέγραψε συμβόλαιο καὶ θὰ γυρίσῃ στὴν Ἀφρικὴ τὸ φίλμ «Χαρτούμ» μὲ τοὺς Τσάρλτον Χέστον καὶ Λώρενς Ὀλίβιε. Αὐτὸ ἔκανε τὴν Κὶμ νὰ πῇ στενοχωρημένη: «Ὁ κινηματογράφος εἶναι ἕνα ἀπάνθρωπο ἐπάγγελμα, πρὸ παντὸς γιὰ τοὺς ἐρωτευμένους».

★ Ὁ Νέγρος Σίδνεϋ Πουατιὲ δυσκολεύτηκε, ἀλλὰ κατώρθωσε τελικὰ νὰ πείσῃ τὴ σύζυγό του νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ ξαναφτιάξῃ τὴ ζωή του, πλάϊ στὴν τραγουδίστρια Ντιάνα Κάρολ. Τὸ διαζύγιο βγῆκε καὶ τώρα οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι ζητοῦν μιὰ στέγη γιὰ τὸν παράφορο ἔρωτά τους. "Οπως δήλωσαν δὲ καὶ οἱ δυό, δὲν βιάζονται καθόλου νὰ παντρευτοῦν.

★ Ἡ Λάνα Τάρνερ, ξαναγυρίζοντας στὸ Χόλλυγουντ, ὕστερ' ἀπὸ ἕνα νέο μῆνα τοῦ μέλιτος — τὸν ἕκτο — δήλωσε: «Εἶμαι τόσο εὐτυχισμένη, ὥστε εἶμαι ἕτοιμη νὰ ἐγκαταλείψω τὸν κινηματογράφο, γιὰ ν' ἀφοσιωθῶ ὁλοκληρωτικὰ στὸν ἄντρα μου, ποὺ τόσο ἀγαπῶ». Τὰ λόγια αὐτὰ θὰ μποροῦσαν νὰ εἶχαν μιὰ ξεχωριστὴ σημασία, ἂν δὲν τὰ εἶχαν ξαναπροφέρει καὶ στὸ παρελθὸν τὰ ἴδια αὐτὰ χείλη.

★ Στὸ Χόλλυγουντ, ἡ Ἐλίζαμπεθ Ταίηλορ καὶ ὁ Ρίτσαρντ Μπάρτον ἐγκαταστάθηκαν στὸ σπίτι, στὸ ὁποῖο ἔμεναν ὁ Τόνυ Κέρτις καὶ ἡ Τζάνετ Λῆ, λίγο πρὶν χωρίσουν. Ἡ Λὶζ δήλωσε: «Δὲν εἴμαστε καθόλου προληπτικοί. Ἀλλωστε ἡ ἀγάπη ἡ δική μας εἶναι τόσο δυνατή, ὥστε τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀπειλήσῃ».

★ Ἡ Βίρνα Λίζι, ποὺ ὑπέγραψε συμβόλαιο, γιὰ νὰ γυρίσῃ ὀκτὼ φίλμ στὰ ἀμερικανικὰ στρώτιο, θὰ ἔχῃ στὸ πρῶτο της γιὰ παρτεναίρ τὸν Φρὰνκ Σινάτρα. Ὁ Φράνκ, ποὺ εἶναι ἰταλικῆς καταγωγῆς, ἔδειξε πάντα μεγάλη ἀδυναμία καὶ βοήθησε ὅσο μποροῦσε τὶς Ἰταλίδες, ποὺ ἔφτασαν στὴν κινηματογραφούπολι μὲ πρόθεσι νὰ τὸν κατακτήσουν.

ΕΡ.: Ποιὰ διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ ἑνὸς Ἰταλοῦ καὶ ἑνὸς Ἕλληνα;

ΑΠ.: Ὁ ἄντρας στὴν Ἑλλάδα ντρέπεται νὰ ὁμολογήσῃ πὼς εἶναι ἐρωτευμένος, ἐνῶ ὑπερηφανεύεται, ὅταν ἀπατᾷ τὴ γυναίκα, ποὺ ἀγαπᾷ. Ὁ Ἰταλὸς ἀντιθέτως ὑπερηφανεύεται ὅταν ἀγαπᾷ μιὰ γυναίκα καὶ ὅταν τὴν ἀπατᾷ, ντρέπεται νὰ τὸ πῇ.

ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ:

ΗΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ, ποὺ γυρίζει τώρα στὰ στούντιο τῆς Ρώμης τὸ φίλμ «Ἕνας παρ' ὀλίγο φονιάς», ἔδωσε μιὰ ἐνδιαφέρουσα συνέντευξι σὲ Ἰταλὸ δημοσιογράφο. Ἀπαντώντας σὲ διάφορες ἐρωτήσεις του, ἡ Μελίνα εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἀκόλουθα :

Ὁ Τζέημς Στιούαρτ

ΕΡ.: Εἶστε πρωτοποριακὴ καλλιτέχνις;

ΑΠ.: Εἶμαι ἁπλῶς μιὰ καλλιτέχνις. Ἡ ἠθοποιία εἶναι γιὰ μένα φυσικὴ ἀνάγκη.

ΕΡ.: Σᾶς χαρακτηρίζουν «γυναῖκα μὲ φλογερὸ ταμπεραμέντο». Ἀληθεύει αὐτό;

ΑΠ.: Πρόκειται γιὰ μῦθο ἢ γιὰ θρῦλο, ποὺ μὲ ἐξυπηρετεῖ ἐπαγγελματικά. Δὲν μπορῶ, δυστυχῶς νὰ παρουσιάζωμαι ἀλλοιώτικη, ἀπὸ τὸ μῦθο, γιατὶ αὐτὸ θὰ κατέστρεφε τὴ φήμη μου.

ΕΡ.: Τρία χρόνια μετὰ τὸ θάνατό σου γίνεται καὶ πάλι λόγος στὸ Χόλλυγουντ γιὰ τὴν Μαριλύν Μονρόε. "Αφησε πεθαίνοντας ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια, κι' ὅμως οὔτε ἕνα σέντ δὲν περιῆλθε μέχρι στιγμῆς στὴ δυστυχισμένη μητέρα της, ποὺ ζῇ μέσα σὲ μιὰ ἀπέραντη γραφτώκεια. Τὸ Δημόσιο ἔχει ἀπορροφήσει μέχρι στιγμῆς 800.000 δολλάρια καὶ διεκδικεῖ γιὰ διάφορες παλαιὲς ὀφειλὲς καὶ τὶς ὑπόλοιπες 200.000.

★ Ἡ "Αννμαργκρετ εἶπε γιὰ τὸν μνηστῆρα της Ρότζερ Σμίθ: «Δὲν σκοπεύω νὰ τὸν παντρευτῶ. Μοῦ εἶναι ἄλλωστε τόσο πιστός, ὥστε μοῦ δίνει τὴν ἐντύπωσι ἑνὸς καλοῦ καὶ ἀφοσιωμένου συζύγου».

★ Ὁ Φράνκ Σινάτρα θὰ ὑποδυθῇ τὸ βασικὸ ἥρωα τοῦ φίλμ «Ἐπίθεσι κατὰ τῆς βασιλίσσης». Θὰ εἶναι στὸ ἔργο αὐτὸ ὁ ἡγέτης μιᾶς συμμορίας, ἡ ὁποία κατορθώνει μ' ἕνα ὑποβρύχιο τοῦ πρώτου πυγκοσμίου πολέμου νὰ κάνῃ μιὰ πειρατικὴ ἐπίθεσι ἐναντίον ἑνὸς μεγάλου ὑπερωκεανείου στὴ μέση τοῦ ὠκεανοῦ καὶ νὰ καταλήστεψῃ τοὺς ἐπιβάτες του.

★ Ὁ Χοσὲ Φερὲρ καὶ ἡ Ροζμαρὶ Κλούνεϋ, ποὺ εἶχαν συμφιλιωθῆ ὕστερ' ἀπὸ προσκαιρο χωρισμό, βρίσκονται πάλι στὰ μαχαίρια. Οἱ συζυγικὲς τους σκηνὲς εἶναι τόσο ζωηρές, ὥστε ἐμποδίζουν τοὺς γείτονές τους νὰ κοιμηθοῦν.

ΕΡ.: Ποιό εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐλάττωμά σας;

ΑΠ.: Νὰ λέω πάντοτε καὶ σὲ ὁποιονδήποτε αὐτὸ ποὺ σκέπτομαι. Αὐτὸ εἶναι ἄλλωστε καὶ τὸ ἐλάττωμα ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Πρέπει νὰ ξέρετε πὼς στὴν Ἑλλάδα οἱ ψυχαναλυτὲς δὲν κάνουν πολλὴ δουλειά.

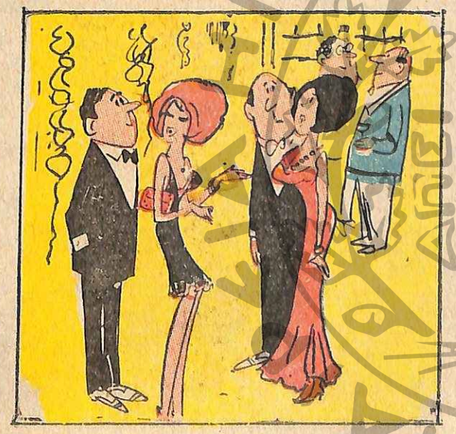
★ Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φίλμ «Δάφνις καὶ Χλόη», ποὺ ὁ Δημ. Κολλάτος θὰ γυρίσῃ γιὰ τὸν Τζέημς Πάρις, ὁ Ὀρέστης Λασκος ἑτοιμάζεται κι' αὐτὸς νὰ ξαναγυρίσῃ τὴν παλιά του αὐτὴ ἐπιτυχία, γιὰ λογαριασμὸ τῆς ἑταιρίας «Ρουσσόπαυλου — Λαζαρίδης — Σαρρῆς — Ψαρρᾶς». Τὸ γύρισμα θ' ἀρχίσῃ στὰ μέσα Αὐγούστου καὶ τὸ φίλμ θὰ εἶναι ἔγχρωμο καὶ σινεμασκόπ.

★ Ἀστραπιαία ἦρθε στὴν Ἀθήνα ἡ Τζένη Καρέζη, γιὰ τὸ γύρισμα ὁρισμένων σκηνῶν τοῦ γαλλικοῦ φίλμ «Μιὰ σφαῖρα στὴν καρδιά». "Υστερα ἔφυγε καὶ πάλι γιὰ τὶς Σπέτσες, ὅπου ὁ Ντίνος Δημόπουλος συνεχίζει τὸ γύρισμα τοῦ φίλμ «Τζένη Τζένη», βάσει ἑνὸς σενάριο τῶν Γιαλαμᾶ — Πρετεντέρη.

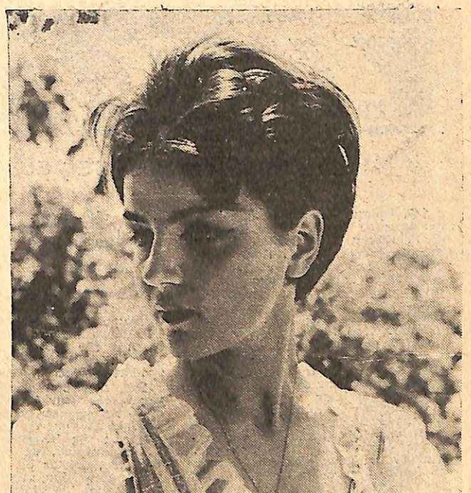
★ Τελείωσε τὸ γύρισμα τῆς ταινίας «Τὸ μπλόκο, ποὺ σκηνοθέτησε ὁ "Αδωνις Κύρου. Τὸ φίλμ αὐτό, τοῦ ὁποίου τὴ μουσικὴ γράφει τώρα ὁ Μίκης Θεοδωράκης, προορίζεται γιὰ τὸ κινηματογραφικὸ Φεστιβὰλ τοῦ Κάρλοβυ Βάρι (Τσεχοσλοβακίας) καὶ θὰ προβληθῇ ἐπίσης καὶ στὴ Θεσσαλονίκη κατὰ τὴν «Ἑβδομάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου».

★ Στὴ Σκιάθο γυρίζεται τὸ πρῶτο φίλμ τῆς κοινοπραξίας «Σκούρας Φίλμ — Κλ. Κονιτσιώτης». Τὸ θέμα βασίζεται στὴ γνωστὴ νουβέλλα τοῦ 'Αλ. Παπαδιαμάντη «Ὁ 'Αμερικάνος», τὸ φίλμ ὅμως θὰ ἔχῃ γιὰ τίτλο «Ὁ μετανάστης». Μαζὶ μὲ τὸ συνεργεῖο βρίσκονται στὴ Σκιάθο καὶ οἱ ἠθοποιοὶ Αντιγόνη Βαϊάκου, Ἀλέκος Ἀλεξανδράκης, Ἑλένη Ζαφειρίου, Μιράντα, Τασὼ Καβαδία, κ.ἄ., ποὺ ὑποδύονται τὰ βασικὰ πρόσωπα τῆς ταινίας αὐτῆς.

★ Ὁ διευθυντὴς φωτογραφίας τοῦ φίλμ «Ἡ μοίρα ἑνὸς ἀθώου» μετέφ- πο-

— Κύτταξε χρυσέ μου ἕνα κολλιὲ ὅμοιο μ' αὐτὸ ποὺ κέρδισα στὴ σκοποβολή!...

Σπουδάστρια τῆς «Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ 'Εθνικοῦ Θεάτρου» ἡ Ἄννα Ἰασωνίδου ἔκανε μὲ ἐπιτυχία τὰ πρῶτα της βήματα στὸν κινηματογράφο, παίζοντας σὰν πρωταγωνίστρια σὲ μιὰ σειρὰ ταινιῶν. Θὰ τὴν δοῦμε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν προσεχῆ περίοδο στὸ «Μεγάλο Ὄρκο» τοῦ Στ. Τατσοπούλου, στὴν «Ἔξοδο τοῦ Μεσολογγίου» τοῦ Κώστα Δούκα καὶ στὴ «Δοκιμασία» τοῦ Χρήστου Νέγκα.

ρικῶς στὴ Βενετία, γιὰ νὰ παραδώσῃ μιὰ κόπια τῆς παραγωγῆς αὐτῆς τοῦ Τζέημς Πάρις στὴν ἐπιτροπὴ τοῦ Φεστιβὰλ Βενετίας.

Τὸ φίλμ αὐτό, ποὺ γυρίστηκε στὴ Μυτιλήνη, προεβλήθη προ ἡμερῶν ἐκεῖ σὲ παγκόσμιο πρεμιέρα. Τὴν προβολὴ παρακολούθησαν ὁ παραγωγὸς Τζέημς Πάρις, ὁ σκηνοθέτης Γρ. Γρηγορίου καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἠθοποιούς, ποὺ πρωταγωνιστοῦν στὸ φίλμ.

★ Μιὰ νέα, ἀτιτλοφόρητη ἀκόμα, ταινία ἀντιστασιακοῦ περιεχομένου, ἀρχισε νὰ γυρίζεται ἀπὸ τὸν παραγωγὸ Σπηλιώτη καὶ μὲ σκηνοθέτη τὸν Π. Κωνσταντίνου. Πρωταγωνιστοῦν ἡ Γκέλυ Μαυροπούλου καὶ ὁ Γιῶργος Καμπανέλλης καὶ παίρνουν ἐπίσης μέρος ὁ Γιῶργος Ραφτόπουλος κ.ἄ.

★ Ἡ ταινία τοῦ Κώστα Μανουσάκη (παραγωγὴ Κλ. Κονιτσιώτη) «Ἡ πρόδοσία», τιμήθηκε στὸ κινηματογραφικὸ Φεστιβὰλ τῆς Μόσχας μὲ εἰδικὸ βραβεῖο τῆς Σοβιετικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰρήνης. Ἔνα εἰδικὸ βραβεῖο, πρὸς τούτοις, ἀπονεμήθηκε ὁ Σοβιετικὸς Τουρισμός, πρᾶγμα ἐξαιρετικὰ σπάνιο γιὰ ἕνα ντοκυμανταὶρ τοῦ εἴδους. Λάμπρου «Ἡ Ἑλλάδα», χωρὶς ἐρείπια».

★ Στὸ κινηματογραφικὸ Φεστιβὰλ τῆς Μόσχας προεβλήθη ἀνεπισήμως καὶ τὸ φίλμ «Ὁ ἐπαναστάτης» τῶν παραγωγῶν Κουρουνιώτη — Πετρολέκα», ποὺ σκηνοθέτησε ὁ Ν. Μάτσας. Πρωταγωνιστοῦν ἡ Μάρω Κοντοῦ, ὁ Γιῶργος Φούντας, ὁ Παντελὴς Ζερβός, ὁ Μάνος Κατράκης, ὁ Λευρέντης Διανελλος, ἡ Μιράντα κ.ἄ.

★ Ὀκτὼ ἑλληνικὰ φίλμ ἔχουν, μέχρι στιγμῆς δηλώσει συμμετοχὴ στὴν «Ἑβδομάδα Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου», ποὺ θὰ ὀργανωθῇ στὴ Θεσσαλονίκη ἀπὸ 20 - 26 Σεπτεμβρίου. Τὰ φίλμ αὐτὰ εἶναι τὰ ἀκόλουθα: 1) «Ἐκδρομή», τοῦ Τάκη Κανελλόπουλου. 2) «Ἡ μοῖρα ἑνὸς ἀθώου» καὶ 3) «"Οχι κύριε Τζόνσον», τοῦ Γρηγόρη Γρηγορίου. 4) «Ἡ ἐπιστροφή», τοῦ Ἕρρικου Ἀνδρέου». 5) «Οἱ ἀδιάτακτοι» τοῦ Ντίνου Κατσουρίδη. 6) «Ὁ ἐπαναστάτης», τοῦ Ν. Μάτσα. 7) «Ὁ φόβος», τοῦ Κώστα Μανουσάκη καὶ 8) «Πυρετὸς» τοῦ Στέλιν Τζάκσον.

★ Μὲ συμμετοχὴ τῶν κατοίκων τῆς Νάξου, ἄρχισε στὸ νησὶ αὐτὸ τὸ γύρισμα μιᾶς νέας ταινίας τοῦ Ντίμη Δαΐρηρα, ποὺ εἶναι μιὰ λαογραφικὴ σάτιρα καὶ ἀναφέρεται στὴν προπολεμικὴ ἐποχή. Τὸ σενάριο ἔγραψε ὁ Νίκος Σφορέρας. Πρωταγωνιστοῦν ἡ Γκέλυα Ντάλι, ὁ Κούλης Στολίγκας, ὁ Τ. Ἐμμανουὴλ καὶ ὁ Δήμ. Σταρένιος.

★ Ἡ ἐφετεινὴ «ἓξ Ἑβδομάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου», ποὺ ὀργανώνει ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης, προβλέπεται πὼς θὰ σημειώσῃ μεγάλη ἐπιτυχία. Προσκλήσεις γιὰ συμμετοχὴ ἐστάλησαν καὶ σὲ 23 ἄλλες χῶρες μὲ σημαντικὴ κινηματογραφικὴ παραγωγή. Ὑπεβλήθησαν, ὅπως ἀναφέραμε ἤδη, πολλὲς δηλώσεις συμμετοχῆς καὶ γιὰ τὸ ἀκόπο τῆς ἀξιολογήσεώς τους θὰ συσταθοῦν ἐπιτροπὲς προκρισεως καὶ κρίσεως. Τὴν Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελοῦν οἱ κ.κ. Γ. Βελλίδης, πρόεδρος τῆς Ἐκθέσεως, Π. Ζάννας, διευθυντὴς τῆς Ἐκθέσεως, Γ. Βαφόπουλος, λογοτέχνης, Πότη Ζαχαροπούλου, Γ. Κουμπακάλης, ὑποδιευθυντὴς ὑποκαταστήματος Θεσσαλονίκης τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ οἱ κινηματογραφικοὶ παραγωγοὶ Τζέημς Πάρις καὶ Φίλ. Φίνος.

Παραγωγοί, σκηνοθέτες καὶ ἠθοποιοὶ ἐκλήθησαν ἤδη νὰ παρακολουθήσουν τὶς ἐκδηλώσεις καὶ ἀπεφασίσθη νὰ λειτουργήσῃ ἐφέτος ἕνα καλὰ ὀργανωμένο Γραφεῖο Τύπου, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων δημοσιογράφων.

ΦΑΚΟΣ Δ.

Ειδήσεις

Οἱ πιὸ ἐνδιαφέρουσες εἰδήσεις ἀπὸ 19 μέχρι 25 Ἰουλίου 1965

19. Θριαμβευτικὴ ἦταν ἡ πορεία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου ἀπὸ τὸ Καστρὶ στὰ γραφεῖα τῆς Ε.Κ. Πεντακόσιες χιλιάδες λαοῦ ἀποθέωσαν τὸν κ. Γ Παπανδρέου καὶ διεδήλωσαν τὴν πίστι τους πρὸς τὴν Δημοκρατίαν. Ὁ μιλῶν πρὸς τὸν λαόν, ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἐτόνισε τὰ ἑξῆς: «Λαὲ τῶν Ἀθηνῶν. Σοῦ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου δι' αὐτὴν τὴν καταπληκτικὴν καὶ πρωτοφανῆ ἐκδήλωσιν ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης. Μοῦ δώσατε σήμερον μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας συγκινήσεις τῆς ζωῆς μου. Σᾶς εὐχαριστῶ. Αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἡ Δημοκρατία ἐκλέγεται εἰς την πατρίδα της. Ὁ οὐρανὸς ἄνοιξε διὰ τὴν Ἑλλάδα δοκίσεται εἰς τὸ ὄνομά της. Ἁπλοῦν καὶ μέγα εἶναι τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἔχει τεθῆ: Ποιὸς κυβερνᾶ τὴν Ἑλλάδα; Ὁ βασιλεὺς ἢ ὁ λαός; Ἡμεῖς, μὲ τὴν ἐπιστολήν μας εἰς τὸν Ἀνάτατον Ἄρχοντα, ἔχουμε δώσει τὴν ἀπάντησιν. Εἰς τὸ πολίτευμα τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ νόμιμον πολίτευμα τῆς χώρας, ὁ βασιλεὺς βασιλεύει, ὁ λαὸς κυβερνᾶ. Ὁ βασιλεὺς συμβουλεύει, ἡ κυβέρνησις ἀποφασίζει. Εἰς τὸ πολίτευμα τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ τῆς κυβερνήσεως δὲν φτάνει ἡ εὔνοια τῆς Αὐλῆς. Ὁρίζει μόνον ἡ εὔνοια τοῦ λαοῦ. Αὐτὸ εἶναι σήμερον τὸ ἁπλοῦν καὶ μέγα ἐρώτηματικόν. Καὶ εἶναι συγχρόνως, τὸ θέμα τῆς διαφωνίας. Ἐν ὀνόματι αὐτῶν τῶν ἀρχῶν, ὑψώνομεν πάλιν τὴν σημαίαν τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος. Καὶ εἴμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι καὶ ὁ νέος αὐτὸς ἀνένδοτος ἀγών, μὲ τὴν θυελλώδη συμπαράστασιν τοῦ λαοῦ, ὅπως παρέχει σήμερον τὴν ἀπόδειξιν, καὶ μὲ τὴν πρωτοπορίαν τῆς νεότητος ἡ ὁποία δονεῖται ἀπὸ ἰδεαλισμόν, ἀσφαλῶς θὰ εὐοδωθῆ. Ἡ Δημοκρατία καὶ πάλιν θὰ νικήσῃ. Λαὲ τῶν Ἀθηνῶν, λαὲ τῆς Ἑλλάδος. Κάτω ἡ Κυβέρνησις τῶν προδοτῶν. Ζήτω ἡ Δημοκρατία».

20. Διακόσιοι τραυματίαι κι' ἕνας νεκρὸς ἦταν ὁ ἀπολογισμὸς τῆς συγκρούσεως τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν διαδηλωτῶν μὲ τὴν ἀστυνομία. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου, σὲ σχετικὲς δηλώσεις του, ἔτόνισε ὅτι οἱ ἐκλογὲς εἶναι ἡ μόνη λύσις τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως. Ἀποκλείεται ἐντελῶς τὸ ἐνδεχόμενο στρατιωτικῆς δικτατορίας. Ἀποκλείεται ἐπίσης ἡ συγκρότησις Λαϊκοῦ Μετώπου.

21. Ὁ τέως πρόεδρος τῆς Νοτίου Κορέας Σὴγμαν Ρῆ, σὲ ἡλικία 90 χρόνων, πέθανε ἀπὸ καρδιακὴ προσβολή, στὸ νοσοκομεῖο τῆς Χονολουλοῦ. Κοντὰ του βρισκότανε ἡ σύζυγός του κι' ὁ γιός του Ρῆ Ἰν-Σάρ.

—Ὁ Ἄγγλος Μπόμπ Πλάττεν θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ διασχίση τὴν Μάγχη, μέσα σὲ μιὰ χαλύβδινη μποτίλια δικῆς του κατασκευῆς, ποὺ ἔχει μῆκος πέντε μέτρα καὶ κινεῖται μ' ἕνα ἐξωλέμβιο μηχάνημα. Ὁ Πλάττεν διέπλευσε τὴν Μάγχη στὸ παρελθὸν ἄλλες δυὸ φορές. Τὴν πρώτη μὲ κανὼ καὶ τὴν ἄλλη πάνω σ' ἕνα εἰδικὸ σομὶ κρεβατιοῦ.

22. Οἱ Ἀμερικανοὶ βρέθηκαν σὲ πολὺ δύσκολη θέσι, ὅταν διεπιστώθη ὅτι ἀπὸ λάθος εἶχε ἐκδοθῆ ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰακώβου. Πραγματι, ὁ δικαστὴς τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Μάρτιν Κράους ἐξέφρασε τὴν βαθειὰ λύπη του, γιὰ τὴν ἐντολὴ ποὺ δόθηκε γιὰ τὴν ἔκδοσι ἐντάλματος συλλήψεως του, λόγω ἀπουσίας αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου ἀντιπροσώπου κατὰ τὴν ἐκδικασι ὡρισμένων καταγγελιῶν τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας ἐπιθεωρήσεως οἰκοδομῶν τῆς Νέας Ὑόρκης γιὰ ὡρισμένα κτίρια ποὺ ἀνῆκαν στὴν Ἀρχιεπισκοπή. Τελικὰ ὁ δικαστὴς κ. Κράους διέταξε τὴν ἄρσι κάθε δικαστικῆς διώξεως τοῦ φερομένου ὡς ἰδιοκτήσου, θεωρητικά, αὐτῶν τῶν κτιρίων.

—Ὁ πρίγκηψ τῶν Ἀστουριῶν καὶ ἡ σύζυγός του πριγκήπισσα τῆς Ἑλλάδος Σοφία μὲ τὰ δυὸ παιδιά τους ἀφίχθησαν στὴν Ἀθήνα καὶ πῆγαν μὲ τὸ βασιλικὸ ἀεροσκάφος στὴν Κέρκυρα.

—Στὸ Ρίο τῶν Πατρῶν, ὁ Π. Πισπιρίκος στραγγάλισε τὴν γυναίκα του Σωτηρία, ἐτῶν 18, μὲ τὴν ὁποία εὑρίσκετο σὲ διάστασι, γιατὶ ἀρνήθηκε τὶς τρυφερότητες του.

—Στὶς 5, 6, 7 καὶ 8 Αὐγούστου, θὰ ἐμφανισθοῦν στὸ Ἡρώδειο τα Μπαλλέτα τῆς Νέας Ὑόρκης, ποὺ ἐμψυχωτής τους εἶναι ὁ διάσημος χορευτὴς καὶ χορογράφος Τζώρτζ Μπαλαντὼν

—Ὁ κεραμουργὸς Γεώργιος Γεωργίου τιμήθηκε μὲ τὸ 3ο βραβεῖο τοῦ 7ου Διεθνοῦς Διαγωνισμοῦ Κεραμεικῆς ποὺ ὠργανώθηκε στὴν πόλι Γουάλτα Ταϊτενὲ τῆς Περοὺτζια.

—Σὲ σχετικὴ ἀνακοίνωσι τοῦ ΕΟΤ, ἀναφέρεται ὅτι στοὺς τρεῖς πρώτους μῆνες τῆς λειτουργίας τοῦ Τελεφερὶκ τοῦ Λυκαβηττοῦ, κόπηκαν 286321 εἰσητήρια, ποὺ ἀναλογοῦν στὸ ποσὸ τοῦ 1.261.052 δραχμῶν. Ἐπίσης τὸ κυλικεῖο εἰσέπραξε 1. 110.541 δραχμές. Ἡ κίνησις συνεχίζεται πάντα μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ καὶ θὰ συνεχίζεται, ὅσο θὰ ὑπάρχουν ἐπωτευμένοι, τουρίστες καὶ κάτρεις τοῦ πανοράματος τῶν Ἀθηνῶν.

—Ὁ οἶκος Κρουὺν πρόκειται, ὅπως ἀνεφέρθη, νὰ προβῆ σὲ σημαντικὲς ἐπενδύσεις στὴν Ἑλλάδα, καὶ γι' αὐτὸ τὸν σκοπὸ ἄρχισαν σχετικὲς διαπραγματεύσεις μὲ τὴν διοίκησι τῆς ἑλληνικῆς Τραπέζης Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως.

—Τὸ Κυπριακὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο ἐνέκρινε νομοσχέδιο, γιὰ τὴν παράτασι τῆς θητείας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐπὶ ἕνα χρόνο, ὅπως καὶ τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Βουλῆς. Ἡ παράτασις δόθηκε γιατί, ὡς τὶς 6 Αὐγούστου ποὺ ἔληγε ἡ θητεία τους, δὲν μποροῦσαν νὰ προπορασκευασθοῦν οἱ ἐκλογές.

—Στὸ λιμάνι τοῦ Τορόντο καίεται τὸ ἑλληνικὸ σκάφος «Ὄριεντ», χωρητικότητος 15.000 τόνων. Λόγω τῆς ὑψηλῆς θερμοκρασίας, οἱ πυροσβέστες δὲν μπόρεσαν ν' ἀνεβοῦν σ' αὐτό. Τέσι τελικὰ ρυμουλκήθηκε στ' ἀνοικτὰ τοῦ λιμένος ὅπου καὶ ἄρχισε ἡ προσπάθεια κατασβέσεως τῆς τρομερῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ κυβερνήτης τοῦ σκάφους καὶ τὸ πλήρωμα ἐπέδειξαν ἀφάνταστο ἡρωϊσμό.

—Ὁ Βαρκάρης Ι. Β. Ζαχῆς καταδικάσθηκε σὲ 25 μῆνες φυλακή, γιατί, στὶς 11 Σεπτεμβρίου 1964, φορτωσε ὑπερβολικὰ τὴν βάρκα του κι' ἔγινε σφορμὴ νὰ πνιγοῦν στὴν Λούτσα ἕνας παπᾶς καὶ πέντε γυναῖκες.

—Στὶς 22 Αὐγούστου, στὸ χωριὸ Βαρειὰ τῆς Μυτιλήνης, θὰ γίνουν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μουσείου Θεοφίλου. Τὸ κτίριο ἔγινε μ' ἔξοδα τοῦ διασήμου τεχνοκρίτου Εὐστρατίου Ἐλευθεριάδη — Τεριάντ, ποὺ χάρισε στὸ Μουσεῖο καὶ 86 ἔργα τοῦ Θεοφίλου. Τὴν φροντίδα τῆς ὀργανώσεως ἔχουν ἐπίσης ὁ Γιάννης Τσαρούχης καὶ ἡ ζωγράφος Φρόσω Δομάδου.

—Ἡ ἠθοποιὸς Ζανὶν Βιλά, μαζὶ μ' ἄλλες γυναῖκες, ἔζησε στὰ ἔγκατα τῆς γῆς, μέσα σ' ἕνα σπήλαιο, 15 ἡμέρες. Μιλώντας κατόπιν γιὰ τὸν ἄθλο τους, δήλωσε: «Ἤθελα νὰ δοκιμάσω τὴν ἀντοχή μου μέσα στὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Βαρέθηκα τὸ θέατρο. Βαρέθηκα τὶς εὐθύνες κι' ἤθελα νὰ νιώσω τὸν κίνδυνο. Γνώρισα ἕναν ὅλλο κόσμο, δίχως σκοτοὺρες, στενοχώριες καὶ προβλήματα».

—Γερμανοὶ μαθηταὶ καὶ μαθήτριες φιλοξενοῦνται ἀπὸ Ἕλληνες συναδέλφους τους, στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης.

—Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησι παρακολουθεῖ μὲ εὐλογη ἀνησυχία τὴν ἐξέλιξι τῆς πολιτικῆς κρίσεως στὴν Ἑλλάδα. Ἔτσι ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἀφιξις τοῦ νέου Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ κ. Τάλμποτ, πρὶν ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, δὲν θ' ἀργήση πολλὲς ἡμέρες.

23. Ὁ δημοκρατικὸς λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐκήδευσε στὶς 11 τὸ πρωῒ, ἀπὸ τὸ ναὸ τῆς Μητροπόλεως στὸ Α'. Νεκροταφεῖο τὸν νεαρὸ φοιτητὴ Σωτήρια Πέτρουλα, ποὺ ἔπεσε νεκρὸς στὴ σμάχην μεταξὺ λαοῦ καὶ ἀστυνομίας γιὰ τὴν πρόσπισι τῶν συντεταγμένων ἐλευθεριῶν. Στὸν ναὸ παρευρέθηκαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου καὶ πολλοὶ βουλευταί. Ἑκατοντάδες χιλιάδες κόσμου θρήνησαν τὸ ἄτυχο παλληκάρι. Στὸν τάφο του κατετέθησαν ἑκατοντάδες στεφάνια ὅλων τῶν ὀργανώσεων. Ὁ θάνατος τοῦ σπουδαστοῦ προήλθεν, ὅπως ἀνεκοίνωσε ὁ προϊστάμενος τῆς Ἰατροδικαστικῆς Ὑπηρεσίας κ. Δ. Καλάμαρης, ἀπὸ αἱμορραγικὸν αἱμάτωμα συνεπείᾳ τῆς πιέσεως τῶν ἀερίων δακρυγονου βόμβας, ἡ ὁποία ἐξερράγη πλησίον τοῦ προσώπου τοῦ Πέτρουλα, ὁ ὁποῖος τὴν στιγμὴν ἐκείνην φαίνεται ὅτι ἦτο σκυμμένος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σπάσῃ κάποια ἐσωτερικὴ φλέβα καὶ νὰ προκληθῆ τὸ ἐσωμηνιγγικὸν αἱμάτωμα».

—Οἱ Ὑνωμένες Πολιτεῖες κι' ἡ Δυτικὴ Γερμανία θὰ συνεργασθοῦν σὲ πρόγραμμα διαστημικῶν ἐρευνῶν: Τὸ 1968, θὰ τεθῆ σὲ τροχιὰ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ἐπιστήμονες τεχνητὸς δορυφόρος γιὰ τὴν μελέτη τῆς ἐσωτερικῆς ζώνης ραδιενεργείας ποὺ περιβάλλει τὴν Γῆ. Ἔτσι ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐξιχνιασθῆ πῶς σταγιδεύονται ἀπὸ τὴν ραδιενέργεια ποὺ περιβάλλει τὴν Γῆν, οἱ ἰσχυρότατες κοσμικὲς ἀκτίνες.

—Μὲ πρωτοδουλία τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας, θὰ ἐφαρμοσθῆ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἐνηλίκων. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, θ' ἀνεγερθῆ μεγάλο κτίριο στὸ Μοσχάτο, ποὺ θὰ στεγάσῃ τὶς Σχολές.

—Τὸ ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν ἔδωσε αὐστηρὲς ἐντολές, γιὰ τὴν διωξι τῶν λαθρεμπόρων ταινιῶν κινηματογράφου.

—Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐθνικῆς γιορτῆς τῶν Βέλγων, ἡ Ἕνωσις Διπλωματούχων τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ Βελγίου παρέθεσε γεῦμα στ' «Ἀστερια».

—Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας κ. Ι. Σέμπρι, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐθνικῆς γιορτῆς τῆς χώρας του, παρέστη στὴν κινηματογραφικὴ παράστασι ποὺ ἀναφέρετο στὴν ζωὴ τῆς Αἰγύπτου.

—Ἰσχυρὴ ὡρολογιακὴ βόμβα ἐξερράγη στ' αὐτοκίνητο τοῦ Ἕλληνος μηχανικοῦ Κ. Μ Κοντοστάυλου, ἐτῶν 30, ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένος στὸ Παρίσι.

—Στὴν Ἔκθεσι Εἰκαστικῶν Τεχνῶν τοῦ Μπουένος Ἄϊρες, λαμπάνουν μέρος καὶ 39 Ἕλληνες καλλιτέχνες.

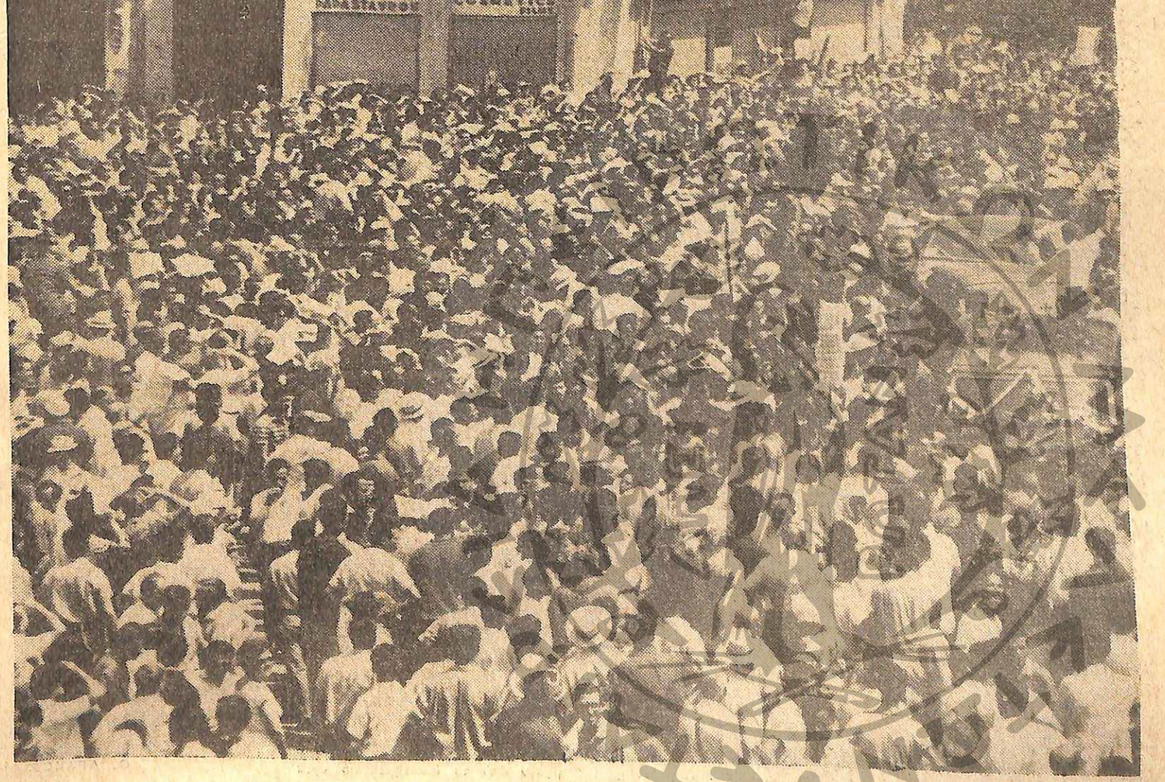
—Ἕνα ἑκατομμύριο γυναίκες στὴν Ἰνδία χρησιμοποιοῦν ἀποτελεσματικὰ τὸ ἀντισυλληπτικὸ I.U.C.D., ἐδήλωσε ὁ ὑπουργὸς Δημοσίας Ὑγείας κ. Ναγιάρ. Γιὰ μιὰ φτωχὴ χώρα ὅπως ἡ Ἰνδία, ἐτόνισε, τὸ γεγονὸς ποὺ ἡ περισσότερο γυναῖκες ἐπιλέγουν τὸ συγκεκριμένο μέσο, ἐκτελεσθῆ ὁ Ἀπόστολος Κυπαρισσόπουλος, ἐτῶν 24, κατοικος Δασκίου Βερροιας. Ὁ Κυπαρισσόπουλος εἶχε ἐκτελέσει ἐπιφυλάξεις, γιατὶ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀντισυλληπτικὰ δημοσιογοῦν ἀνωμαλίες κι' ἐρεθισμούς, χωρὶς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τους νὰ εἶναι 100% θετικο.

—Στὴν Φραγκφούρτη, ἡ λέσχη «18ρυμα περιπάτου» ἔχει 22.000 μέλη. Γιὰ νὰ γραφῆ κανεὶς σ' αὐτή, θὰ πρέπει νὰ ἔχη πραγματοποιήσει πορεία 300 ὡρῶν σ' ἕνα χρόνο. Ἤδη καταδάλλεται προσπάθεια, γιὰ ν' ἀρχίση καὶ πάλι ὁ ἄνθρωπος νὰ πεζοπορῆ, ἂν θέλη νὰ κερδίση χρόνια ζωῆς. Εἶναι τρομερὸ τὸ φαινόμενο τῆς ἀκινησίας τῶν ἐνηλίκων. Σὲ καμμιὰ ἐποχὴ τῆς ἱστορίας, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐβάδισε τόσο λίγο, ὅσο σήμερα. Ἔτσι, παρατηρεῖται αὐξησις τῶν παθήσεων τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος, τοῦ ἥπατος καὶ τῆς χοληστερόλης. Οἱ ἄνθρωποι, χρησιμοποιοῦντες τ' αὐτοκίνητο, ἔχουν ἐξασυηθίσει νὰ περπατᾶνε, γεγονὸς ποὺ τοὺς κόβει χρόνια ἀπὸ τὴν ζωή τους.

—Εἶναι γνωστὴ ἡ μανία τῶν Ἄγγλων γιὰ τὰ ζῶα. Τελευταία, ἡ ἀπὸ πολλῶν στράφηκε πρὸς τοὺς... κροκοδείλους. Κι' ἐπειδὴ οἱ σχέσεις τῆς Ἀγγλίας μὲ τὴν Αἰγυπτο δὲν εἶναι ὁμαλὲς καὶ δὲν εἶναι εὔκολο ν' ἀναπτυχθῆ τὸ ἐμπόριο τῶν κροκοδείλων, κάτοικοι σχετικὲς συνεννοήσεις μὲ τὴν Ἀμερική. Ἔτσι, ἀπὸ τὴν φλοιδίᾳ ἀρχίσαν νὰ ἐρχωνται τὰ πρῶτα φορτία, καὶ πολλοὶ μικροὶ κροκόδειλοι, ποὺ μεταφέρονται μὲ ἀεροπλάνα στὸ Λονδίνο, κάνουν συντροφιὰ στὶς ἀγγλικὲς οἰκογένειες. Τελικά, ἡ ἀστυνομία ἀναγκάσθηκε νὰ ἐπέμβη, γιατὶ ὑπῆρχε κίνδυνος ἀπρόοπτων.

24. Στὸν μεταξὺ τοῦ Σεὶχ Σοῦ καὶ τῆς Ἑξοχῆς χώρου, ἐξετελέσθη ὁ Ἀπόστολος Κυπαρισσόπουλος, ἐτῶν 24, κατοικος Δασκίου Βερροιας. Ὁ Κυπαρισσόπουλος εἶχε ἐκτελέσει

Πεντακόσιες χιλιάδες λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἀποθέωσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου, κατὰ τὴν μετάβασί του στὰ γραφεῖα τῆς Ε. Κ. Ἀγωτέρω, φαίνεται ὁ αὐτοκινητό του μὲ τὰ στάχυα λουλούδια, πνιγμένο μέσα στὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ.

Ἡ Παναρκαδική Ὁμοσπονδία τῆς Ἀμερικῆς ἐτέλεσε δοξολογίαν στὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν καὶ κατέθεσε στέφανον στὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου.

τὴν 2 Νοεμβρίου 1962 τὴν Χρυσούλα Τσιφιτάρη, ἐτῶν 17, ἀφοῦ τὴν ἀπήγαγε τὴν ὥρα ποὺ γύριζε στὸ χωριὸ μὲ τὸν μηνητῆρα της. Τὴν ὠδήγησε μὲ τοὺς συντρόφους του στὸ βάθος μιᾶς ρεματιᾶς καὶ τὴν κακοποίησε ἀπὸ ἐκδίκησι γιατὶ ἄρνειτο νὰ συνδεθῆ μαζί του καὶ νὰ συνεχίση τὸν φιλικό δεσμό τους. Οἱ συνεργάτες του εἶχαν καταδικασθῆ σὲ διάφορες ποινές.

— Ὁ Οὐίλλιαμ Γκρήρ, πεθαίνοντας, ἄφησε ὅλη τὴν περιουσια του στοὺς ἀγιεπιμένους γάτους του «Μπράουνυυ» καὶ «Διεφολόγατος». Ὥρισε ἐπίσης ὅτι, μετὰ τὸν θάνατο τῶν γάτων, τὸ ὑπόλοιπο τῶν χρημάτων του θὰ περιήρχετο στὸ Πανεπιστήμιο Τζώρτζ Οὐάσιγκτων. Καὶ πράγματι, ὅταν πέθαναν τὰ δυὸ γατιά, τὸ Πανεπιστήμιο εἰδοποιήθη ὅτι πληρονόμησε 415.000 δολλάρια.

— Στὸ πεδίο δοκιμῶν, στὴν ἔρημο τῆς Νεβάδας, πραγματοποιήθηκε ἡ 15η ἐφετεινὴ ὑπόγεια πυρηνική ἐκρηξι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

— Μέσα σ' ἕνα ἀεριωθούμενο τῆς «Λουφτχάνσα» καὶ σὲ ὕψος 13.000 μέτρων πάνω ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικό, ἡ κ. Ἔλγκα Ἔρζσκ, ἐτῶν 22, ἔφερε στὸν κόσμο ἕνα χαριτωμένο κοριτσάκι. Ἡ κ. Ἔρζσκ εἶχε ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴν Φραγκφούρτη γιὰ τὴν Νέα Ὑόρκη. Ξαφνικὰ ὅμως, ὅταν τὸ ἀεροσκάφος βρισκόταν 1200 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴ ἀκτή, κατελήφθη ἀπὸ τὶς ὠδῖνες τοῦ τοκετοῦ. Μιὰ ἐπιδέστις, ποὺ ἦταν παλιὰ νοσοκόμος, ἀνέλαβε νὰ βοηθήση στὴ γέννα. Συγχρόνως ἐζητήθη μὲ τὸν ἀσύρματο ἰατρικὴ βοήθεια. Πράγματι, σ' ἕνα ἄλλο ἀεροσκάφος, ποὺ εὑρίσκετο στὸν ἴδιο ἑνάεριο χῶρο, βρισκόταν ἕνας γιατρός, ποὺ ἀρχισε νὰ δίνη τὶς σχετικὲς ὁδηγίες στὴν παλιὰ νοσοκόμο. Ἔτσι, ἦρθε στὸν κόσμο τὸ κοριτσάκι. Κι' ὅταν τὸ ἀεροσκάφος τῆς «Λουφτχάνσα» προσγειώθηκε στὸ ἀεροδρόμιο περίμενε ἕνα ἀσθενοφόρο αὐτοκίνητο, ποὺ μετέφερε τὴν κ. Ἔρζσκ καὶ τὸ μωρὸ της στὸ νοσοκομεῖο ὅπου τοὺς παρεσχέθησαν ὅλες οἱ ἀπαραίτητες ἰατρικὲς βοήθειες. Μήτερα καὶ κόρη εἶναι μιὰ χαρά.

— Ὁ Τζὰκ Ράϋαν, Διευθυντὴς Ἀσφαλείας τῆς ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς ἐπιχειρήσεων, βρέθηκε νεκρὸς στὴν κατοικία του, στὴν Σαϊγκόν. Ἐπίσης μιὰ Βιετναμέζα βρέθηκε νεκρὴ κοντὰ στὸ σπίτι του.

— Ἡ Ἑλλάδα καὶ ἄλλες 103 χῶρες ὑποσχέθηκαν νὰ λάβουν μέτρα κατὰ τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως, ἐπειδὴ ἐφαρμόζει καθεστῶς φυλετικῶν διακρίσεων.

— Νεαροὶ Βιετναμέζοι, ἐνῶ μετέφεροντο σὲ στρατόπεδο ἀπαστωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, στασιάσαν πάνω στὸ πλοῖο. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλησαν νὰ διαφύγουν κι' ἔπεσαν στὸ ποτάμι. Πνίγηκαν 39.

— Τὸ ἁρμόδιο δικαστήριο τῆς Μόσχας καταδίκασε τὸν Ἄγγλο καθηγητὴ Τζέραλντ Μπρούκ ἐτῶν 27, σὲ πέντε ἐτῶν στέρησι τῆς ἐλευθερίας του. Ὁ Μπρούκ κατηγορεῖτο ὅτι, ὅταν βρισκόταν ὡς τουρίστας στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωσι, εἶχε ἀναπτύξει κατασκοπευτικὴ καὶ ἀντισοβιετικὴ δρᾶσι. Ὁ Μπρούκ θὰ ἐκτίση τὸν πρῶτο χρόνο τῆς ποινῆς του στὴν φυλακὴ καὶ τὰ ὑπόλοιπα τέσσερα σ' ἀναμορφωτήριο.

— Σύμφωνα μὲ ἀνακοίνωσι τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῶν Βιετμανέζων ἀνταρτῶν «Ἀπελευθέρωσις», οἱ ἀνταρτικὲς δυνάμεις ἀπεκόψαν ὅλους τοὺς δρόμους ἐπικοινωνίας τῆς Σαϊγκὸν μὲ τὸν Βορρᾶ καὶ ἔτσι παρέλυσαν τὶς μετακινήσεις τῶν ἀμερικανικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ Νοτίου Βιετνάμ. Διετάχθη ἡ ἐκκένωσις τοῦ Ντανάγ ἀπὸ τοὺς 5.000 κατοίκους του.

— Ὁ Ἰρβινγκ Στόουν, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφέας τοῦ βιβλίου «Βὰν Γκὼγκ — Ἡ Μοῖρα ἑνὸς ἀνθρώπου» βρίσκεται ἐδῶ καὶ λίγες ἡμέρες στὴν Ἑλλάδα. Λογαριάζει νὰ γράψη ἕνα βιβλίο, μὲ θέμα τὴν Ἑλλάδα.

— Στὴν Ἀμερικὴ κυκλοφοροῦν 2.000.000 τροχόσπιτα, μὲ τεχνητὸ κλιματισμό, συσκευὴ τηλεοράσεως λουτρό, κουζίνα καὶ μὲ κάθε τι ποὺ μπορεῖ νὰ κάνη ἄνετη τὴν ζωὴ μιᾶς οἰκογενείας. Ἔτσι, οἱ Ἀμερικανοὶ χαίρονται τὶς διακοπές τους καὶ τὶς ὧρες τῆς ἀναπαύσεώς τους, μακρυὰ ἀπὸ τὴν μολυσμένη ἀτμόσφαιρα τῶν πόλεων.

— Στὴν Κυανὴ Ἀκτή, ἡ Ἀστυνομία κινητοποιήθηκε γιὰ τὴν ἐκκαθάρισι τῆς περιοχῆς ἀπὸ τοὺς πάσης φύσεως κακοποιοὺς καὶ τοὺς ἐπικίνδυνους γκάγκστερς. Ὁ πιὸ φημισμένος ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν ὁ Πιέρ Ρόσσι, ποὺ δολοφονήθηκε ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους του. Ἐπίσης ὁ Ἀντζελίνο Μπιανκίνι, ποὺ δὲν διστασε νὰ σκοτώση τὸν ἀδελφό του Πιέρ, γιατὶ τὰ συμφέροντά του ἦταν ἀντίθετα.

— Ὁ γιατρὸς πρέπει νὰ εἶναι ἀγνωστικός, ὑποστηρίζει ὁ καθηγητὴς Ντεβιντοβσκυ, ἀκαδημαϊκὸς Ι. Ντεβιντοβσκυ, γιατὶ ἡ φωνὴ τῆς ἰατρικῆς δὲν ἀντηχεῖ ἀκόμη ὅσο χρειάζεται, ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν βελτίωσι τῶν ὅρων ἐργασίας, γιὰ τὴν ἄνοδο τῆς ὑγειονομικῆς μορφώσεως, γιὰ τὴν ἠθικὴ καὶ φυσικὴ ὑγεία τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας μας. Ὁ γιατρὸς πρέπει νὰ ἐπεμβαίνη στὴν ζωὴ τῶν πολιτῶν του καὶ νὰ τους κάνη τὶς ἀλατῶν του καὶ νὰ τους κάνη τὶς ἀλλαγὲς συστάσεις. Ὁ γιατρὸς ποὺ κάνει τὸν ἀπλοῦν παρατηρητὴ εἶναι ἕνας ἀνειδίκευτος.

— Μὲ εἰδικὸς ναυλωμένα ἀεροπλάνα, θὰ μᾶς ἔρθουν 13.000 ὁμογενεῖς, γιὰ νὰ λάβουν μέρος στὸ 43 Συνέδριο τῆς ΑΧΕΠΑ. Ἡ ἐπίσημη ἔναρξι τοῦ συνεδρίου θὰ γίνη ἀπὸ τὸν Βασιλέα στὶς 7 Αὐγούστου.

— Προερχόμενος ἀπὸ τὴν Γενεύη, ἔφθασε στὴν Ἀθήνα ὁ Ἀφρικανὸς βασιλεύς τοῦ Μπουρούντι, Μουαμπούτσα ὁ Δ'. Ἐπειτα συνέχισε τὸ ταξίδι του γιὰ τὴν πρωτεύουσα Μπουγιουμπούρα.

25. Ὁ Βασιλεὺς παρακολούθησε τὴν «κριτικὴ πολεμικοῦ παιγνίου ἐπὶ ἀμφιδρόμου στὴ Σχολὴ Πολέμου τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, στὸ Βοτανικό. Ἐπίσης ἀπένειμε τὰ διπλώματα στοὺς ἀποφοιτήσαντας ἀξιωματικούς.

— Συνεχίζονται οἱ ἀπελάσεις τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

— Ἡ Ἀγγλίδα κολυμβήτρια Λίντα Λύνεγκροβ ἐπέτυχε νέο παγκόσμιο ρεκόρ στὸ ἀγώνισμα τῶν 110 ὑαρδῶν ὑπτίως, μὲ χρόνον 69''5.

— Τὸ ἀμερικανικὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, ὕστερα ἀπὸ πολύμηνες μελέτες, κατέληξε στὴν ἀπόφασι νὰ καταργήση τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου.

— Ὁ περιοδεύων πρεσβευτὴς τοῦ Προέδρου Τζόνσον κ. Ἄβερελ Χάρριμαν διεβεβαίωσε τὴν Δυτικὴ Γερμανία ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στὴν Εὐρώπη δὲν θὰ θυσιασθοῦν χάριν τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ Βιετνάμ. «Καμμία ἀπολύτως σύνδεσις δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Βιετνάμ καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν προβλημάτων, ἐτόνισε ὁ κ. Χάρριμαν. Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ παζαρεύσωμε τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο. Ἡ διαμάχη μας στὸ Βιετνάμ δὲν εἶναι μὲ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωσι, ἀλλὰ μὲ τὸ Βόρειο Βιετνάμ, ποὺ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ Κίνα».

— Ὁ καγκελλάριος Ἔρχαρτ ὑπενθύμισε ὅτι ἡ χώρα του ἔχει ἀποκηρύξει τὴν κατασκευὴ πυρηνικῶν ὅπλων καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν κατοχὴ τους.

— Ἀμερικανικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν στὸ Βόρειο Βιετνὰμ διακαὶ ἀποθῆκη πυρομαχικῶν στὰ Ταὶ Ξαοὺαν. Στὸ Νότιο Βιετνάμ, δυὸ ἀμερικανικὰ ἀντιεροπλλικὰ κανόνιοβόλησαν θέσεις ποὺ κατεῖχαν ἀντάρτες Βιετκόνγκ.

— Πληροφορίες ἀπὸ τὴν Σαϊγκὸν ἀναφέρουν ὅτι ἑκατοντάδες νέων μέχρι ἡλικίας 30 χρόνων, ποὺ ἐκλήθησαν νὰ παρουσιασθοῦν στὰ στρατονὰ ἀποφύγουν τὴν στράτευσι.

— Ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου, ἐκλήθησαν, ὅπως ἀναφέρεται, ὑπὸ τὰ ὅπλα 17. 100 Ἀμερικανοί, ὥστε νὰ συμπληρωθοῦν τὰ κενὰ ποὺ δημιουργήθηκαν συνεπείᾳ τῆς ἀποστολῆς χιλιάδων ἀντρῶν στὸ Βιετνάμ.

— Ὁ πρόεδρος τῆς Ἰνδονησίας κ. Σουκάρνο ἐδήλωσε ὅτι ἡ χώρα του στὸ ἐγγὺς μέλλον θὰ κατασκευάση ἀτομικὴ βόμβα γιὰ ἀμυντικοὺς σκοπούς, καὶ θὰ τὴν χρησιμοποιήση μόνον ἂν ὑποστῆ ἐπίθεσι.

— Ὁ Γκαγκάριν φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι ὁ πιλότος τοῦ νέου διαστημοπλοίου τῆς Ρωσίας, ποὺ θὰ ἔχη πλήρωμα 4—6 ἀντρῶν καὶ θὰ ἐκτελέσῃ ὁλόκληρη ἑβδομάδα. Ἀναφέρεται ἀκόμη ὅτι αὐτοὶ οἱ ἀστρονάυτες θὰ βγοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ διαστημόπλοιο γιὰ μιὰ συλλογικὴ δραστηριότητα στὸ Διάστημα».

— Ὁ Πρόεδρος Νάσερ, κατὰ τὴν θεμελίωσι τοῦ νέου κοπτικοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Καΐρου, ἐτόνισε ὅτι εἶναι ἴσοι κι' ἀδελφωμένοι οἱ Μουσουλμάνοι καὶ οἱ Χριστιανοί. «Καὶ οἱ δυὸ θρησκεῖες καταδικάζουν τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὴν κυριαρχία. Ὁ Ἰησοῦς ὑπέστη τὰ πάνδεινα γιὰ νὰ σώση τὴν Ἀνθρωπότητα. Μὲ τὴν ἀγάπη — εἶπε ὁ Νάσερ — μὲ τὴν συναδέλφωσιν καὶ τὴν ἰσοτιμία, μποροῦμε νὰ δημιουργήσουμε ἀπὸ κοινοῦ, ἰσχυρὸν ἔθνος».

— Ἡ Παναρκαδικὴ Ὁμοσπονδία ἐτέλεσε στὴν Μητρόπολι δοξολογία καὶ κατέθεσε στέφανο στὸν Ἄγνωστο Στρατιώτη.

— Ἔγινε λιτάνευσις τῆς ἱερῆς εἰκόνας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὸν ὁμώνυμο δῆμο.

— Τὰ 138.000 ἐξαρτήματα τοῦ «Μάρινερ — 4», ποὺ φωτογράφισε τὸν ἐρυθρὸ πλανήτη Ἄρη, διεπιστώθη ὅτι λειτούργησαν μὲ χρονομετρικὴ ἀκρίβεια. Ἔτσι ξεπέρασε ὅλες τὶς δυσκολίες κι' ἐπέτυχε στὴν ἀποστολή του.

— Στὴ Δυτικὴ Ἰαπωνία, ἀπὸ κατολισθήσεις καὶ πλημμύρες, σκοτώθηκαν 28 ἄτομα κι' ἐτραυματίστηκαν 33.

— Στὸ Κασοῦρι τῆς Βουλιαγμένης, ἀποτεφρώθηκαν ἀπὸ τσιγάρο πού πετάχθηκε ἀναμμένο, ἑκατὸ στρέμματα πευκόφυτης ἐκτάσεως.

— Ἡ νοσοκόμος Ντόροθυ Μπρέσσι πυροβόλησε καὶ σκότωσε τὸν γραμματέα τοῦ καρδιναλίου στὸ Λὸς Ἀντζελες, γιατὶ ἄρνειτο νὰ τὴν παρουσιάσῃ στὸν Τζάϊμς Φράνσις Μακιντάϊρ, ἀρχηγὸ τῆς ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

— Δυτὲς μὲ στολὲς βατραχανθρώπων καὶ μὲ συσκευὲς μὲ μίγμα ὀξυγόνου καὶ ἡλίου παρέμειναν μιὰ ὥρα σὲ βάθος 183 μέτρων, στὴν θαλασσία περιοχὴ τῆς Τουλώνος. Τὸ πείραμα ἔγινε ἀπὸ ἄντρες τοῦ Βρεταννικοῦ ναυτικοῦ. Ἀντιμετώπισαν πίεσι 17 φορὲς μεγαλείτερη τῆς κανονικῆς. Δουλέψαν ἐντατικά. Γύρισαν κινηματογραφικὲς ταινίες, κατέγραψαν τὶς θερμοκρασίες τοῦ νεροῦ, πρόνοισαν μέταλλα κι' ἔκαναν πλῆθος ἄλλες ἐργασίες. Τὸ συνεργεῖο κατεδύθη μὲ εἰδικὸ θάλαμο. Κι' ὕστερα, μὲ ἐλαφρὲς εἰδικὲς στολὲς βατραχανθρώπων κι' ἐλαφρὲς ἀναπνευστικὲς συσκευές, βγῆκαν καὶ δούλεψαν στὸν βυθό.

— Ὅπως ἀπεκαλύφθη ἀπὸ ἐρασιτεχνικὲς ἐργασίες τῆς ἀγγλο—ἀμερικανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς, ἡ Εὐρώπη φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε, ταὐτοχρόνως μὲ τὴν Μέση Ἀνατολή, κοιτὶς τοῦ νεολιθικοῦ πολιτισμοῦ.

— Ἕξη Ἀμερικανοὶ θὰ διασχίσουν τὸν Νότιο Ἀτλαντικὸ μὲ σκί. Θὰ σταθμεύσουν διαδοχικὰ στὶς Βερμοῦδες, στὶς Ἀζόρες, στὴν Λισαβόνα καὶ θὰ φθάσουν τελικὰ στὴν Χαβάη. Τὴν διαδρομὴ θὰ ἐκτελέσουν μὲ τετράωρες βάρδιες. Ἡ γενικὴ δομὴ τοῦ ἐγχειρήματος θὰ γίνῃ μεταξὺ Μαΐου καὶ Νοεμβρίου, πρωτεύουσες τῶν νήσων Μπαχάμας.

— Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες θὰ διαθέσουν ἀριθμὸν ὑποτροφιῶν, σὲ μνήμη τοῦ Ἀντλαΐ Στήβενσον.

— Ἡ γέφυρα τοῦ Λονδίνου κινδυνεύει νὰ καταρρεύσῃ. Ἀναφέρεται ὅτι οἱ στῆλες της στὶς δυὸ ὄχθες τοῦ Τάμεσσες βυθίζονται στὴν λάσπη, μὲ ρυθμὸν ὀκτὼ ἰντσῶν τὸ χρόνο. Ἡ γέφυρα κατεσκευάσθη πρὸ 134 χρόνων.

— Στὸ ὕψωμα τῆς «Ξερόπολις» τῆς Εὐβοίας, 11 χιλιόμετρα νοτιοανατολικὰ τῆς Χαλκίδος, ἡ Ἀγγλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ ὁλοκλήρωσε τὸν κύκλο τῶν ἐφετεινῶν ἐργασιῶν της. Στὸ θέατρο ἑνὸς δωματίου μωκηναϊκῆς οἰκίας, ἀνευρέθησαν σόκα, ποὺ διατηρήθηκαν ἀπανθρακωμένα 3.100 χρόνια.

— Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἕνα ἀντρόγυνο στὰ πέντε χωρίζει. Ὁ πιὸ συνηθισμένος λόγος εἶναι ὁ ἀλκοολισμός καὶ ἡ ψυχικὴ σκληρότης, ἡ ὁποία ξεπερνᾶ κάθε ὅριο. Ἀναφέρεται ὅτι ἕνας σύζυγος, πρὶν κοιμηθῆ, ἔλεγε στὴν ἄτυχη γυναίκα του ὅτι στὴν Ἀμερικὴ εἶναι ἐκατομμύρια κακὲς τὶς ἀπειλὲς τοῦ Ὀθέλλου. Ἀλλες τὶς ψυχώσεις διάφορων συζύγων λὰ οἱ ψυχώσεις ἀκόμη δὲν ἐπιτρέπουν στὴν Ἀμερικὴ εἶναι ἐκατομμύρια κακὲς ἀπίθανες. Δικαίως λοιπὸν ζητοῦν διαζύγιο, γιὰ νὰ βροῦνε τὴν ἡσυχία τους.

— Μὶς Ὑφήλιος 1965» ἐξελέγη στὸ Μαϊάμι ἡ «Μὶς Ταϋλάνδη». Ἀπέρασε Χογκασκούλα, 18 χρόνων. Δεύτερη ἦλθε ἡ «Μὶς Φιλανδία» δὶς Μίς Εὐρώπη καὶ τρίτη ἡ «Μὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες».

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἀκόμα καὶ τὶς ζεστὲς καλοκαιρινὲς νύχτες, τὰ σεντόνια τῆς ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ σᾶς χαρίζουν τὴ δροσιά τους. ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Σεντόνια μὲ ὑπερπολυτελείας, ὁλόλευκα ἢ σὲ πάλ χρωματισμούς. ΙΡΛΑΝΔΑ: Πολυτελείας, λεπτά, πάντοτε χιονάτα. Νο 120: Γερά, κατάλευκα ἢ σὲ εὐγενικούς χρωματισμούς. Λεπτὲς ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ πικὲ καὶ ζακάρ. Ἐπίσης ἡ ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ σᾶς προσφέρει μία πλουσιώτατη συλλογὴ ΛΕΥΚΩΝ ΕΙΔΩΝ.

ΑΠΑΙΤΗΣΤΕ ΣΤΗΝ ΟΥΓΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ. ΕΓΓΥΑΤΑΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΥΦΑΝΕΙ, ΣΤΟΛΙΖΕΙ, ΧΑΡΙΖΕΙ!

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Η «τριχοειδοθεραπεία» τοῦ δόκτορος Σαλμανώφ

Η ὑγεία βρίσκεται μέσα στὸ μπάνιο σας

ΠΕΘΑΝΕ πέρυσι, σὲ ἡλικία 89 ἐτῶν, ὁ διάσημος Ρῶσος ἐπιστήμων δόκτωρ Σαλμανώφ. Ἀλλ' ἡ ἐπαναστατικὴ θεραπευτικὴ μέθοδος ποὺ ἐπενόησε ὁ γέρος αὐτὸς γιατρός, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐφαρμόζεται ἀπὸ χιλιάδες συναδέλφους του, σὲ πολυάριθμες κλινικές, στὴ Ρωσία, τὴ Βραζιλία, τὴν Ἰταλία, τὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες, τὴν Ἀγγλία, τὴν Ὁλλανδία, τὴν Αὐστρία. Τὰ ἔργα του ἔχουν μεταφρασθῆ σὲ διάφορες γλῶσσες. Καὶ σωρηδὸν ἄρθρα ποὺ ἔχουν δημοσιευθῆ σὲ διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ ἐξαίρουν τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς μεθόδου του.

Ὁ δόκτωρ Σαλμανώφ — χωρὶς νὰ περιφρονῆ τὰ νέα ἰσχυρὰ φάρμακα, ἀντιβιοτικὰ κλπ. — ἐμπιστεύεται κυρίως τὴ θεραπεία τοῦ ἄρρωστου στὴ Φύση, φροντίζοντας νὰ ἐνισχύση τὴν ἄμυνα τοῦ ὀργανισμοῦ των, ὄχι μὲ τοπικὰ ἀλλὰ μὲ γενικὰ μέσα.

Οἱ ἀρχὲς τῆς μεθόδου του εἶναι οἱ ἑξῆς:

Ἡ ζωὴ συνίσταται σὲ μιὰ συνεχῆ κίνησι ὑγρῶν μέσα στὰ κύτταρα καὶ ἀνάμεσά τους. Τὸ σταμάτημα αὐτῆς τῆς κινήσεως εἶναι ὁ θάνατος. Ἡ μερικὴ ἐπιβράδυνσίς της σὲ κάποιο ὄργανο, προκαλεῖ μιὰ τοπικὴ διαταραχή. Ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς κινήσεως τῶν ὑγρῶν αὐτῶν σὲ ὁλόκληρο τὸν ὀργανισμὸ προκαλεῖ μιὰ γενικὴ ἀσθένεια.

Ἡ κυκλοφορία τῶν ὑγρῶν ἔχει ὡς σκοπὸ τῆς νὰ διατρέφη τὰ κύτταρα, νὰ τὰ ὀξυγονώνη καὶ νὰ τὰ ἀπαλλάσση ἀπὸ τὰ ἀχρηστα ὑποπροϊόντα τους. Αὐτὸ τὸ ρόλο ἐκπληρώνει τὸ αἷμα, περνώντας μέσα ἀπὸ τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα, ποὺ διακλαδίζονται σὲ ὁλόκληρη τὴν ἐπιφάνεια τοῦ σώματος καὶ ποὺ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὰ κύτταρα μέσα ἀπὸ διαπερατὲς μεμβράνες. Ἑπτὰ μὲ διάμετρο ἑκάστη εἶναι στὴ βάσι τῆς μιᾶς διαταραχῆς τῆς φυσιολογίας καὶ τῆς λειτουργίας τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων.

Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι τὰ τριχοειδῆ βρίσκονται σὲ συνεχῆ ἐξέλιξι. Μποροῦν νὰ συσταλοῦν εἴτε τὸ τριπλάσιο τῆς διαμέτρου των. Ἀντίδρουν κάθε φορὰ ποὺ ὁ ὀργανισμὸς πασχίζει μιὰ μόλυνσι, ἀπὸ μιὰ δηλητηρίασι, ἕνα τραυματισμό, κλπ. Τέλος, ἐκτελοῦν κι' αὐτὰ παλμικὲς κινήσεις ὅπως ἡ καρδιά, γιὰ νὰ διατροῦν τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Μποροῦμε μάλιστα νὰ ποῦμε ὅτι, στὸν τομέα αὐτόν, ἡ καρδιὰ ἔρχεται σὲ δεύτερη μοῖρα καὶ ὅτι τὸ αἷμα κινεῖται κυρίως χάρις στὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα.

Γιὰ νὰ εἶναι τώρα ἰσορροπημένη ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, πρέπει νὰ εἶναι κανονικὸς ὁ ὄγκος του. Ἑπομένως: 1) Δὲν πρέπει νὰ συγκεντρώνωνται μεγάλες ποσότητές του μέσα στὸ συκώτι καὶ τὴ σπλήνα. 2) ἐπιβάλλεται νὰ λειτουργοῦν καλὰ τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα.

Ὁ πρῶτος σκοπὸς ἐπιτυγχάνεται μὲ δύο πολὺ ἁπλὰ μέσα: Πρῶτον, πλένουμε καὶ καθαρίζουμε τὰ αἱμοφόρα καὶ χοληφόρα ἀγγεῖα τοῦ συκωτιοῦ, παίρνοντας κάθε 3 ἡμέρες, μισὴ ὥρα πρὶν ἀπὸ τὸ πρόγευμα, μισὴ κουταλιὰ τοῦ γλυκοῦ θειϊκὸν νάτριον (καθαρτικὸ ἁλάτι) μέσα σ' ἕνα ποτήρι μεταλλικὸ νερό. Ἔτσι ἀποσυμφορεῖται τὸ συκώτι καὶ ἐλαττώνεται ὁ ὄγκος του. Γίνεται δὲ τότε τὸ ἴδιο αὐτομάτως καὶ στὴ σπλήνα.

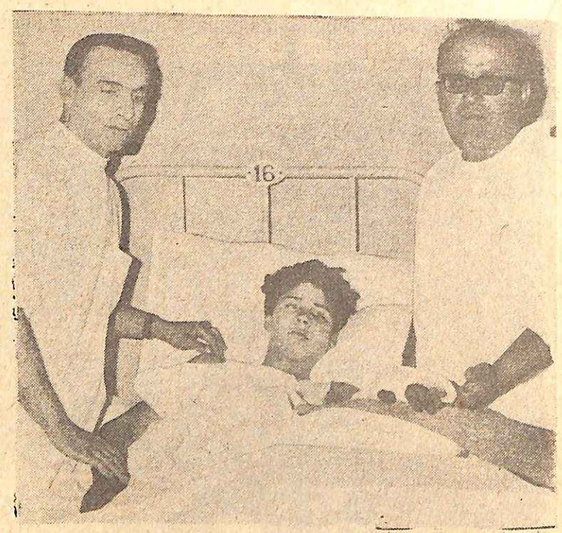
Δεύτερον: βάζουμε μιὰ καλὰ ζεστὴ θερμοφόρο πάνω ἀπ' τὸ συκώτι, μετὰ τὰ τρία κύρια γεύματα τῆς ἡμέρας, καὶ τὴν ἀφήνουμε ἐπὶ 40 λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἂν ὡστόσο δὲν εἶναι πολὺ διωγκωμένα τὸ συκώτι καὶ ἡ σπλήνα, μποροῦμε νὰ βάζωμε τὴ θερμοφόρο μόνο δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα.

Μὲ τὴν ἁπλὴ αὐτὴ μέθοδο, αὐξάνεται ἡ θερμοκρασία τοῦ αἵματος στὸ συκώτι καὶ τὴ σπλήνα καὶ ἐπιταχύνεται ἡ κυκλοφορία του. Ἐπίσης ἀνακουφίζεται τὸ διάφραγμα καὶ γίνονται αἱ κινήσεις του ἀνετώτερες καὶ μεγαλύτερες. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ καλλιτερεύη ἡ ἀναπνοή, ἡ κυκλοφορία καὶ ἡ γενικὴ θρέψις τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὅπως πλένετε κάθε μέρα τὸ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια σας, ἔτσι πρέπει νὰ πλένετε καὶ τὸ συκώτι σας καὶ νὰ τὸ ζεσταίνετε, ἂν θέλετε νὰ ζήσετε περισσότερα χρόνια καὶ νὰ ἀρρωσταίνετε σπανιώτερα.

Ἐρχόμαστε τώρα στὸ δεύτερο σκοπὸ τῆς θεραπευτικῆς μεθόδου: τὴν ἀποκατάστασι τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν τριχοειδῶν.

Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι τὸ δέρμα εἶναι ἕνας γιγάντιος «περιφερικὸς ἐγκέφαλος», ἕνας ἀκούραστος φύλακας, ποὺ εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν κεντρικὸ ἐγκέφαλο γιὰ κάθε διαταραχή, κάθε κίνδυνο, κάθε ἐπίθεσι. Βοηθῆστε τὸ δέρμα σας νὰ «μιλάη», ἂν θέλετε νὰ σᾶς δίνη πληροφορίες καλύτερες ἀπὸ κάθε ἰατρικὴ ἐργαστηριακὴ ἐξέτασι καὶ νὰ συντηλῆ στὴ θεραπεία κάθε νοσηρῆς διαταραχῆς τοῦ ὀργανισμοῦ σας.

ΞΑΝΑΒΡΗΚΕ ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ

Μοναδικὴ στὰ χρονικὰ τῆς χειρουργικῆς θὰ παραμείνη ἀσφαλῶς ἡ περιπέτεια τοῦ Ἰταλοῦ Μάσσιμο Μαριάνι, ὁ ὁποῖος, σὲ μιὰ σύγκρουσι τῆς μοτοσυκλέττας του ἔξω ἀπὸ τὸ Μιλάνο μ' ἕνα αὐτοκίνητο, ἔσπασε τὸ ἕνα του χέρι. Ὅταν οἱ γιατροὶ θέλησαν, στὸ νοσοκομεῖο, νὰ τοῦ τὸ συγκολλήσουν, διαπίστωσαν ὅτι ἔλειπε ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ κόκκαλο καὶ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ τοῦ κόψουν τὸ χέρι. Τότε ἀκριβῶς παρουσιάστηκε κάποιος ἄγνωστος, μ' ἕνα κομμάτι ἀπὸ κόκκαλο τοῦ ἀντιβραχίονος, ποὺ εἶχε βρῆ στὸν τόπο τοῦ δυστυχήματος. Ἐπρόκειτο γιὰ τὸ κομμάτι ποὺ ἔλειπε, καὶ οἱ γιατροὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀπολύμανσι, ἔβαλαν στὴ θέσι του τὸ σπασμένο κόκκαλο. Ἡ ἐγχείρησι ἐπέτυχε κι' ἔτσι, χάρις σ' ἕνα τυχαῖο περιστατικό, ὁ κ. Μαριάνι ἔχει σήμερα καὶ τὰ δυό του χέρια.

Μικρὰ ἐπιστημονικὰ νέα

Νέα θεραπεία γιὰ τὰ ἐγκαύματα

Ἕνας Ἀμερικανὸς γιατρὸς ἀρχισε νὰ χρησιμοποιῆ τὸν νιτρικὸ ἄργυρο, τὸ γνωστὸ αὐτὸ καυτήριο, γιὰ τὴ θεραπεία... τῶν ἐγκαυμάτων. Φαίνεται πράγματι ὅτι μιὰ κομπρέσα βουτηγμένη σὲ διάλυσι νιτρικοῦ ἀργύρου ἐμποδίζει τὰ μικρόβια νὰ εἰσχωρήσουν στὴν πληγή. Συγχρόνως, δὲν ἀφίνει νὰ τρέξουν ἀπὸ τὸ ἐγκαῦμα τὰ πολύτιμα ὑγρὰ τοῦ σώματος. Μὲ τὴ θεραπεία αὐτή, ξεδιατερώνεται τελείως ὁ τόσο συχνὸς κίνδυνος τῆς μολύνσεως τῶν ἐγκαυμάτων ἀπὸ σταφυλόκοκκους.

Σταματάει τοὺς σπασμοὺς

Γιὰ ὅλες τὶς παθήσεις ποὺ συνοδεύονται ἀπὸ τοπικοὺς σπασμοὺς (ἕλκη, κωλικοὺς τοῦ ἥπατος, χολοκυστίτιδες, συστάσεις τῶν σπλάγχνων κλπ.), φαίνεται ὅτι φέρνει πολὺ καλὰ ἀποτέλεσμα ἕνα φάρμακο, χορηγούμενον μὲ ἐνδοφλέβιες ἐνέσεις. Πρόκειται γιὰ ἕνα μίγμα θειϊκῆς ἀτροπίνης, βρωμιούχου ἀσβεστίου καὶ βρωμιούχου νατρίου. Χορηγεῖται μόνον μὲ συνταγὴ γιατροῦ. Ὅσοι τὸ χρησιμοποιοῦν, πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψι πὼς μπορεῖ νὰ αἰσθανθοῦν ἕνα στέγνωμα τοῦ στόματος, ἀποτέλεσμα τῆς ἀτροπίνης.

Τρία φάρμακα σὲ ἕνα

Ἡ «μεθιονίνη» εἶναι ἕνα ἀμινοξύ, ποὺ ἀπαλλάσσει τὸ σηκότι ἀπὸ τὰ ὑπερβολικὰ λίπη ποὺ ἔχουν συγκεντρωθῆ μέσα σ' αὐτό. Παρουσιάζει ὅμως τοξικότητα γιὰ τὰ ἡπατικὰ κύτταρα. Παρόμοιο ρόλο παίζει ἡ «χολίνη», ποὺ δὲν εἶναι ὅμως τοξική. Τέλος ἡ «ἀνοσιτόλη» περιλαμβάνεται ἐπίσης στὴν κατηγορία αὐτῶν τῶν «λιποτρόπων» φαρμάκων.

Ἕνα νέο γαλλικὸ φαρμακευτικὸ προϊὸν συνδυάζει καὶ τὰ τρία αὐτὰ συστατικά, σὲ μιὰ ἔνεσι ποὺ πίνεται. Συνιστᾶται δὲ γιὰ τὴν ὑπερτροφία τοῦ ἥπατος, τὴν κίρρωσι καὶ ἡπατικὴ ἀνεπάρκεια γενικά.

Ἀντισηπτικὸ τῶν ἐντέρων

Ἕνας μεγάλος ἑλβετικὸς φαρμακευτικὸς οἶκος ἔθεσε σὲ κυκλοφορία ἕνα φάρμακο σὲ δισκία, ποὺ περιέχει φαιναντροχίνη-κινίνη καὶ ἰωδοϋνεται μιὰ καλὴ ἀντισηψία τοῦ ἐντέρου καὶ θεραπεύονται ἀποτελεσματικὰ οἱ περισσότερες ὀξεῖες διάρροιες μικροβιακῆς προελεύσεως.

ΤΟ ΜΑΣΑΖ εἶναι «φάρμακο»

Κάθε ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ κάνη μόνος του ἕνα ἁπλό, θεραπευτικὸ μασάζ.

ΤΟ ΜΑΣΑΖ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ παλιότερα κι' ἀποτελεσματικώτερα μέσα, ποὺ χρησιμοποιήθηκαν ποτὲ σ' ὅλον τὸν κόσμο, γιὰ τὴν καταπολέμησι τῆς ἀρρώστιας καὶ τοῦ πόνου χωρὶς φάρμακα. Πολλὲς ἐνοχλήσεις καὶ πολλὲς ἀσθένειες, προκαλοῦνται ἀπὸ κακὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Κάθε κύτταρο τοῦ σώματος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τροφὴ καὶ ὀξυγόνο, γιὰ νὰ ζήση καὶ νὰ λειτουργήση κανονικά. Τὸ μασάζ, ἱκανοποιεῖ αὐτὴ τὴν ἀνάγκη, ἐξασφαλίζοντας τὴν καλὴ κυκλοφορία. Βοηθάει νὰ χαλαρωθοῦν οἱ τεντωμένοι μῦς, ἠρεμεῖ τὰ νεῦρα, παρασύρει τὰ ἅλατα ἀπὸ τὶς ἀρθρώσεις, ἐξασφαλίζει τὴν πνευμονικὴ λειτουργία.

Συχνά, ὅταν τὸ στομάχι μένη νηθρό, ἐξαφανίζεται ἡ ὀρεξι. Δὲν αἰσθανόμαστε πεῖνα. Ἕνα ἐλαφρὸ μασάζ σ' αὐτὴ τὴν περιοχή, διώχνει πρὸς τὰ ἔντερα τὰ ὑπολείμματα τῆς χωνεμένης τροφῆς, ἐπαναφέρει τὴν ὀρεξι καὶ ἀποκαθιστᾶ τὴ φυσιολογικὴ λειτουργία τῆς πέψεως... Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ μασάζ πρέπει νὰ γίνεται ἁπαλά· χωρὶς δυνατὴ πίεσι. Μὴν ἀπογοητευθῆτε ἂν δὲ δῆτε ἀμέσως ἀποτέλεσμα. Τὰ κύτταρα ποὺ ὑποσιτίζονταν τόσα χρόνια, χρειάζονται ἕνα ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα γιὰ νὰ ξαναβροῦν ὅλη τους τὴ ζωτικότητα. Ἕνα ἡλικιωμένο ἄτομο μπορεῖ ν' ἀποκτήση μὲ τὸ μασάζ καινούργιους ἱστοὺς καὶ καλύτερη κυκλοφορία, ἀλλὰ ὄχι ἀπ' τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη. Εἶναι, ὅμως, ἐνθαρρυντικὸ νὰ ξέρη κανεὶς πὼς συμβαίνει στὸν ὀργανισμόν του συνεχῶς μιὰ ἀλλαγὴ πρὸς τὸ καλύτερο, ἔστω κι' ἂν δὲν τὴ βλέπη.

Ἀφιερώνοντας 10 λεπτὰ τὴν ἡμέρα γιὰ μασάζ σ' ὁλόκληρο τὸ σῶμα, θὰ ἔχουμε θαυμάσια ἀποτελέσματα. Ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ δεξιὸ μπράτσο κι' ἀνεβαίνουμε στιγὰ - στιγὰ πρὸς τὸν ὦμο, μὲ μικρὲς, κυκλικὲς κινήσεις, χρησιμοποιώντας τὰ δάχτυλα τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ καὶ τὴν παλάμη. Συγχρόνως, τὸ δεξὶ χέρι μπορεῖ νὰ κάνη μασάζ στὸ ἀριστερό, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Ἐπιμένουμε ἰδιαίτερα στὶς ἀρθρώσεις καὶ στοὺς μῦς. Ἀπὸ τοὺς ὤμους προχωροῦμε στὸ λαιμό, στὸ στῆθος, στὸ στομάχι, κλπ. Βασικὴ ἀρχὴ τοῦ μασάζ εἶναι νὰ γίνεται πάντα ἀπὸ τὶς ἄκρες πρὸς τὸ κέντρο, δηλαδὴ ἀπ' τὶς ἄκρες τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν πρὸς τὰ πάνω.

Μ' αὐτὸ τὸ δεκάλεπτο, καθημερινὸ μασάζ, ἐξασφαλίζετε τὴν καλὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, τὴν ἐπαρκῆ διατροφὴ ὅλων τῶν κυττάρων τοῦ σώματος καί, κατὰ συνέπεια, τὴν ὑγεία σας.

Γιὰ νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπ' τὴν κούρασι καὶ τὴν ὑπερέντασι, μπορεῖτε νὰ κάνετε ἕνα μασάζ μὲ πολτὸ ἁλατιοῦ, διαρκείας 15 λεπτῶν. Δίνει χρῶμα στὸ δέρμα, δημιουργεῖ ἕνα συναίσθημα ξανανιώματος καὶ τονώνει. Ρίχνετε σὲ μιὰ λεκάνη τόσο χλιαρὸ νερό, ὥστε νὰ σχηματισθῆ ἕνας πηχτὸς πολτός. Βρέχετε μὲ χλιαρὸ νερὸ ὁλόκληρο τὸ σῶμα σας κι' ἔπειτα βάζετε στὴ δεξιά σας χούφτα λίγο ἀπ' τὸν πολτὸ κι' ἀρχίζετε νὰ τρίγο ἀπ' τὸν πολτὸ κι' ἀρχίζετε νὰ τρίβετε μὲ ἀργὲς, κυκλικὲς κινήσεις τὸ ἀριστερὸ χέρι, ἀπὸ τὰ δάχτυλα πρὸς τὰ πάνω. Τὸ μασάζ πρέπει νὰ γίνεται μαλακά, γιὰ νὰ μὴν ἐρεθιστῆ τὸ δέρμα. "Οταν τελειώσουμε μὲ τὸ ἕνα χέρι, ἀρχίζουμε στὸ ἄλλο κι' ἐπειτα προχωροῦμε καὶ μὲ τὰ δυὸ χέρια, σ' ὁλόκληρο τὸ σῶμα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ σημεῖα ποὺ τὸ δέρμα τεντώνεται πάνω σὲ προεξέχοντα κόκκαλα. Προσέχουμε μόνο νὰ μὴν πᾶη πάλι ἁλάτι στὰ γεννητικὰ ὄργανα, γιατὶ προκαλεῖ τσούξιμο, χωρὶς ὅμως νὰ κάνη κακό. Κάθε τόσο, βάζουμε στὴ χούφτα μας καινούργιο ἁλάτι, ὑπολογίζοντας νὰ τελειώση ὁ πολτὸς μαζὶ μὲ τὸ μασάζ.

Ξεπλένεστε μὲ χλιαρὸ νερὸ — καπὰ προτίμησι ντούς — καὶ σκουπίζεστε καλὰ μὲ στεγνὴ πετσέτα. Θὰ σᾶς χρειαστοῦν δύο πετσέτες.

Μιὰ παραλλαγὴ αὐτοῦ τοῦ μασάζ, εἶναι νὰ χρησιμοποιήσετε παγωμένο νερὸ γιὰ τὸ λυώσιμο τοῦ ἁλατιοῦ. Ἀρχίζετε μὲ ζεστὸ μπάνιο κι' ἔπειτα τρίβετε ὅλο σας τὸ σῶμα μὲ τὸν παγωμένο πολτό, γιὰ νὰ ξεβγαλθῆτε τελικὰ μὲ κρύο νερό. Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις, τὸ δέρμα θὰ κοκκινίση ἐλαφρά, τὸ αἷμα θὰ κινηθῆ μὲ καινούργια ὁρμή, παρασύροντας τὶς τοξίνες τῆς κοπώσεως, καὶ θὰ αἰσθανθῆτε ἀμέσως τὸ σῶμα σας νὰ χαλαρώνεται.

"Ενας ἀπὸ τοὺς καλύτερους γιατροὺς τῆς ἐποχῆς μας συνιστᾶ τὸ μασάζ σὰ φάρμακο κατὰ τοῦ πονοκεφάλου. Στὴν περίπτωσι αὐτή, τὸ μασάζ γίνεται μόνο μὲ τὶς ἄκρες τῶν δακτύλων καὶ συνδυάζεται μὲ μιὰ ζεστὴ πετσέτα στὸ κεφάλι. Ἀφοῦ βάλουμε τὴν πετσέτα, ἀρχίζουμε τὸ μασάζ, πολὺ ἐλαφρὰ καὶ μὲ τὰ δυὸ χέρια, ξεκινώντας ἀπὸ τὴ μέση τοῦ μετώπου καὶ προχωρώντας πρὸς τοὺς κροτάφους. Περνοῦμε τὰ δάχτυλα πίσω ἀπὸ τ' αὐτιὰ καὶ κατεβαίνουμε μέχρι τὴ ρίζα τοῦ λαιμοῦ. Ἐπαναλαμβάνουμε πολλὲς φορές.

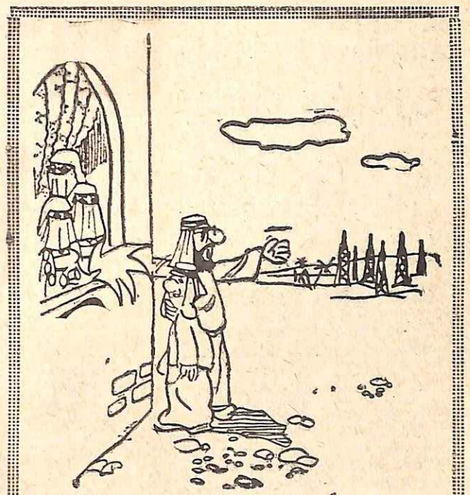
"Οπως βλέπετε, τὸ μασὰζ ἀποτελεῖ ἕνα «φάρμακο» πρώτης ἀνάγκης, ποὺ μποροῦμε νὰ τὸ χρησιμοποιοῦμε συχνὰ κι' ἀδίστακτα, γιατὶ δὲν παρουσιάζει ποτὲ παρενέργειες.

❂❂

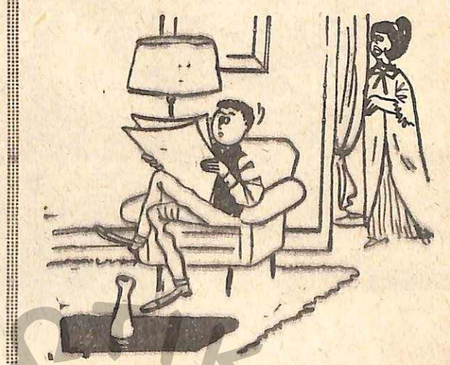
Η ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΤΗΣ «ΙΝΟΚΥΣΤΩΣΕΩΣ»

Ἡ «ἰνοκύστωσις» εἶναι μιὰ ἀρρώστια ποὺ προσβάλλει χιλιάδες παιδιὰ κάθε χρόνο. Ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο θανατηφόρος μέσα στὰ δυὸ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς. Σήμερα ὅμως ἔχουν ἀλλάξει οὐσιωδῶς τὰ πράγματα, χάρις σὲ νέα φάρμακα, εἰδικὲς δίαιτες καὶ καινούργιες διαγνωστικὲς μεθόδους. Τὸ «ἰνοκυστικὸ» παιδὶ φαίνεται φυσιολογικὸ κατὰ τὴ γέννησί του. Ἀλλὰ ὁρισμένοι ἀδένες του, ὅπως τὸ πάγκρεας, οἱ ἱδρωτοποιοὶ καὶ σιελογόνοι ἀδένες, οἱ βλεννογόνοι τῶν πνευμόνων καὶ τῶν ἐντέρων του, παθαίνουν μιὰ βαρειὰ ἀλλοίωσι: Μεταβάλλονται σὲ σκληρὲς ἶνες, ποὺ ἐμποδίζουν τὴν ἔκκρισι τῶν γαστρικῶν χυμῶν καὶ τῆς βλέννας. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ διαταράσσεται ὁ μεταβολισμὸς καὶ νὰ ἐπέρχεται ὁ θάνατος μέσα σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα. Ἄλλοτε πάλι, ἡ ἐλλειψις βλέννης στοὺς πνεύμονες προκαλεῖ βαρύτατες πνευμονίες.

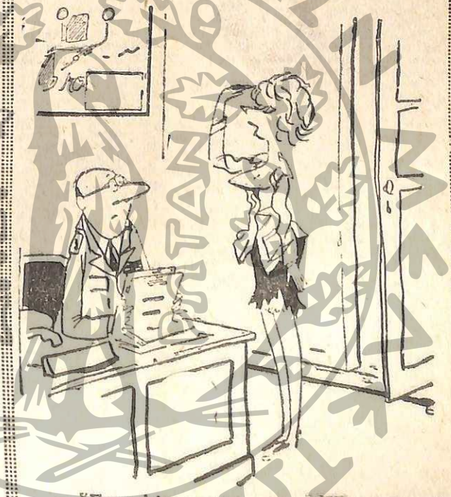
Γιὰ νὰ ὑπάρχουν βάσιμες ἐλπίδες θεραπείες, πρέπει νὰ γίνη ὅσο τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερα ἡ διάγνωσις τῆς ἀρρώστιας. Μέχρι πρὸ ὀλίγου καιροῦ, αὐτὸ γινόταν μὲ τὴ μέτρησι τοῦ χλωριούχου νατρίου στὸν ἱδρῶτα (ἡ «ἰνοκυστικὰ» παιδιά, ἡ ποσότης του εἶναι διπλασία ἢ τριπλασία ἀπὸ τὴν κανονική). Τώρα ὅμως ἐπινοήθηκε μιὰ νέα μέθοδος: Βρίσκεται μὲ βιοχημικὴ ἀνάλυσι ἡ ποσότης νατρίου καὶ καλίου ποὺ περιέχεται στὸ νύχια καὶ στὰ μαλλιά. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἀναλύσεως εἶναι βέβαια 100%, ἐνῶ μὲ τὴν προηγουμένη μέθοδο συνέβαιναν πολλὲς φορὲς λάθη καὶ ἀμφιβολίες.

— Μιὰ μέρα, γιέ μου, ὅλα αὐτὰ θὰ εἶναι δικά σου!...

— Ἀκόμα καὶ τὴ νύχτα, τὴ δουλειά σου σκέπτεσαι, Γιώργο... Ἄπόψε στὸν ὕπνο σου φώναζες τέσσερις φορὲς τὴ γραμματέα σου!...

— Ἕνας Ἀμερικανὸς ταγματάρχης, θέλει νὰ βᾶς δῆ, κύριε συνταγματάρχα... Καὶ φαίνεται πολὺ ἀνυπόμονος!...

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ

Μ' ἕνα πήδημα ὁ νεαρὸς εὐπατρίδης βρέθηκε πάνω στὸ κρεβάτι...

Τὴ ζεστὴ ἐκείνη αὐγουστιάτικη νύχτα, ἡ Μαργκὸ στριφογύριζε πάνω στὸ μεγάλο κρεβάτι της, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ κλείσῃ μάτι. Ἕνα σωρὸ σκέψεις περνοῦσαν ἀπὸ τὸ μυαλό της. Ἄλλες ἀπ' αὐτὲς ἦταν χαρούμενες κι' ἄλλες μελαγχολικὲς καὶ πένθιμες.

Τὴν εἶχαν παντρέψει μ' ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ δὲν ἔρχόταν ποτὲ τὴ νύχτα στὸ δωμάτιό της. Αὐτὸ τὸ γάμο τὸν εἶχαν θελήσει ἡ μητέρα της Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων κι' ὁ ἀδελφός της Κάρολος ὁ θος. Ἐλπιζαν πὼς, σμίγοντας μιὰ καθολικὴ πριγκίπισσα μὲ τὸν Ἑρρίκο τῆς Ναβάρρας, ποὺ ἦταν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Οὐγενότων, θὰ ἔβαζαν τέρμα στοὺς θρησκευτικοὺς πολέμους, ποὺ ξέσχιζαν τότε τὴ Γαλλία.

Μάταιη ἐλπίδα! Γιατὶ οἱ συγκρούσεις συνεχίστηκαν, μὲ μεγαλύτερη λύσσα ἀπὸ πρίν.

Ἡ Μαργκὸ θυμόταν τώρα τὴ ζωή της μαζὶ μὲ τὸν ἄντρα της στὸν πύργο τοῦ Νεράκ, στὴ Ναβάρρα. Οἱ δυὸ σύζυγοι εἶχαν ἐγκατασταθῆ σὲ δυὸ διαφορετικὲς πτέρυγες, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ χαροῦν ἀνενόχλητοι τοὺς ἐρωτές τους.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ ἀγαπημένος τῆς Μαργκὸ ἦταν ὁ κόμης Μπυσσύ ντ' Ἀμπουάζ. Ἕνας ἄλλος εὐπατρίδης, ὁ μαρκήσιος ντὶ Γκαστ, τόλμησε τότε νὰ κοινολογήσῃ αὐτὸ τὸ εἰδύλλιο στὸν ἄντρα της.

— Θ' ἀφήσῃς νὰ κακολογοῦν τὴ γυναίκα σου; τοῦ εἶπε.

— Ὄχι, ἀπάντησε ὁ Ἑρρίκος γελώντας. Αὐτὸ τὸ δικαίωμα τὸ ἔχω μόνον ἐγώ.

Μερικὲς ἡμέρες ἀργότερα, ὁ μαρκήσιος ντὶ Γκάστ βρέθηκε νεκρὸς σ' ἕνα γειτονικὸ δάσος, μ' ἕνα ἐγχειρίδιο καρφωμένο ἀνάμεσα στὶς ὠμοπλάτες. Λίγο καιρὸ ἀργότερα, ἕνα καλοκαιριάτικο βράδυ, ἡ Μαργκὸ καθόταν σ' ἕνα παγκάκι, στὸν κῆπο. Ὁ Ἑρρίκος πῆγε κοντά της.

— Ἤθελα νὰ σοῦ ζητήσω μιὰ μικρὴ χάρη, τῆς εἶπε. Ἡ φοιδές...

— Ἕνας πολὺ ὁμορφη κοπέλλα, τὸν διέκοψε ἡ Μαργκό. Τά συγχαρητήριά μου.

— Ξέρεις, εἶναι ἔγκυος...

— Τὸ βρίσκω πολὺ φυσικό.

— Ἀλλὰ φοβᾶμαι μήπως τὸ πράγμα μαθευτῇ κι' ἀρχίσῃ τὸ κουτσομπολιό. Ἤθελα, λοιπόν, νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ φροντίσῃς γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα... Θὰ μποροῦσες νὰ τὴν πάρῃς στὴν ἀκολουθία σου καὶ νὰ τὴν κρύψῃς ὥσπου νὰ ξεγεννήσῃ;

— Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη σου, ἀπάντησε ἡ Μαργκό. Μπορεῖς νὰ εἶσαι ἥσυχος.

Κι' ἔτσι πραγματικὰ ἔγινε. Χάρις στὴν προστασία τῆς Μαργκό, ἡ φοδές ξεγέννησε, χωρὶς νὰ ὑποπτευθῇ κανεὶς τὸ παραμικρό.

Ἡ Μαργκὸ χαμογελοῦσε, ἐναφέρνοντας αὐτὲς τὶς ἀναμνήσεις στὸ μυαλό της. Πόσο ξένοιαστη κι' εὐτυχισμένη ἦταν ἐκείνη ἡ ἐποχή! Ἀλλὰ τώρα εἶχαν ἀφήσει τὸν πύργο τοῦ Νεράκ, γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν στὸ Λούβρο. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἐδῶ ἦταν βαρειὰ καὶ τὸ γέλιο ψεύτικο. Ὁ φόβος ἔσφιγγε τὰ χείλη τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ μηχανορραφίες ἔδιναν κι' ἔπαιρναν. Ὅλοι προαισθάνονταν ὅτι κάτι τὸ πολὺ σοβαρὸ ἑτοιμάζόταν νὰ γίνῃ, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤξερε τί ἀκριβῶς.

Ἀκούστηκαν, ξαφνικά, πυροβολισμοί, κωδωνοκρουσίες, φωνές, θόρυβος. Κόκκινες ἀνταύγειες φώτιζαν τὸ νυχτερινὸ οὐρανό.

Ἡ Μαργκὸ ἀνασηκώθηκε τρομαγμένη πάνω στὸ κρεβάτι της.

Ὁ θόρυβος μεγάλωνε ὁλοένα καὶ σὲ λίγο μιὰ τρομαγμένη φωνὴ ἀντήχησε πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα:

— Βοήθεια! Ναβάρρα!

Μήπως ἦταν, λοιπόν, ὁ ἄντρας της ποὺ κινδύνευε; Ἡ Μαργκὸ πρόσταξε τὴν καμαριέρα της γιὰ ἀμοιβή. Ἕνας νεαρὸς εὐπατρίδης μὲ ματωμένα τὰ ροῦχα του ὥρμησε μέσα στὸ δωμάτιο. Κρατοῦσε γυμνὸ στὰ χέρια τὸ ξίφος του. Ἀλλὰ προτοῦ ἡ καμοριέρα βρῇ τὸν καιρὸ νὰ κλείσῃ τὴν πόρτα, κάμποσοι τοξότες χύθηκαν μέσα σὺρλιάζοντας.

Μ' ἕνα πήδημα, ὁ νεαρὸς εὐπατρίδης βρέθηκε πάνω στὸ κρεβάτι, ζητώντας προστασία στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Μαργκό. Ἀλλ' ἦταν τόσο ὁρμητικὸ τὸ πήδημά του, ποὺ τὸ κρεβάτι βούλιαξε κι ἱκὸλησαν κι' οἱ δυὸ κάτω.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τοξοτῶν βρισκόταν ὁ λοχαγὸς Ναγσαί, ποὺ ἦταν ἕνας προσγαραγς τύπος. Ξεκαρδίστηκε ἀμέσως στὰ γέλια καὶ πρόσταξε τοὺς ἄντρες του νὰ βγοῦν ἔξω. Εἶπε ἔπειτα στὴ Μαργκό:

— Δὲν σᾶς εἶχαν εἰδοποιήσει; Εἶναι ἡ νύχτα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου κι' ἀπόψε πρέπει νὰ πεθάνουν ὅλοι οἱ Οὐγενότοι... Σᾶς ἀφήνω τὸν προστατευόμενό σας. Κανένας δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἐνοχλήσῃ.

Ἔπειτα ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ βγῆκε.

Ἡ Μαργκὸ καὶ ὁ ἄγνωστος εὐπατρίδης ἀλληλοκυττάχθηκαν μερικὲς στιγμὲς σαστισμένοι.

— Κυρία... τραύλισε ὁ νέος κι' ἔκαμε νὰ σηκωθῇ.

— Μὴ κινεῖσθε, τοῦ εἶπε ἡ Μαργκό. Εἶσαστε πληγωμένος...

— Δὲν εἶναι παρὰ μερικὲς γρατζουνιές, τῆς ἀπάντησε. Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ πὼς σᾶς χρωστάω τὴ ζωή.

— Μπᾶ! εἶπε ἡ Μαργκό. Νὰ εὐγνωμονῆτε τὴν καλή σ<s></s>ς τύχη! Πῶς λέγεσθε;

— Ἀρμάνδος ντὲ λὰ Μόλ.

— Ὁμορφο ὄνομα. Καὶ εἶσαστε Οὐγενότος;

— Μάλιστα, κυρία.

— Σηκωθῆτε τώρα, κύριε Οὐγενότε, κι' ἐλᾶτε νὰ περιποιηθῶ τὶς πληγές σας. Σᾶς πειράζει ποὺ εἶμαι καθολική;

— Καθόλου, κυρία.

Ὁ Ἀρμάνδος ντὲ λὰ Μὸλ ἦταν πολὺ καλοφτιαγμένος, ἔγραφε στίγαλη ἐπιδεξιότητα. Ἡ Μαργκὸ τοῦ χειριζόταν τὸ ξίφος μὲ μεγάλη ἐπιδεξιότητα. Ἡ Μαργκὸ τοῦ καθάρισε μὲ προσοχὴ καὶ τοῦ ἔβδεσε τὶς πληγές του, ποὺ δὲν ἦσαν, ἄλλωστε, σοβαρές.

— Ἡ καλὴ μου τύχη μ' ἔστειλε κοντά σ' ἕναν ἄγγελο, τῆς εἶπε ὁ ἐκείνη τέλειωσε. Ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ φύγω...

— Ἔξω παραμονεύει ὁ θάνατος, τοῦ ἀπάντησε ἡ Μαργκό. Θὰ μείνετε ἐδῶ.

— Ἀλλά, κυρία, τόλμησε νὰ πῇ ὁ νεαρὸς εὐπατρίδης.

Ἡ Μαργκὸ γέλασε.

— Φίλε μου, τοῦ εἶπε, θὰ πρέπει νὰ εὐγνωμονῆτε γιὰ πολλὰ πράγματα τὴν καλή σας τύχη ἀπόψε...

Καὶ τοῦ ἄνοιξε τὴν ἀγκαλιά της...

Ὁ νεαρὸς εὐπατρίδης ἔμεινε δυὸ ὁλόκληρες ἑβδομάδες κρυμμένος μέσα στὴν κρεβατοκάμαρα τῆς Μαργκό. Κι' ἦταν, στὰ ἀλήθεια, εὐτυχισμένος, γιατὶ ἔφευγε στὴν ἀγκαλιά του μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες γυναῖκες τῆς Γαλλίας.

Ξαναβρῆκε, τέλος, τὴν ἐλευθερία του, ὅταν κόπασε τὸ μακελιό. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ εἶναι φυλακισμένος στὸ Λούβρο, περίμενε τώρα τὴ Μαργκὸ σ' ἕνα ἐξοχικὸ σπιτάκι ποὺ εἶχε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κλουνύ. Τὸ σπιτάκι αὐτὸ ἔγινε ἡ ἐρωτικὴ φωλιὰ τῶν δυὸ ἀγαπημένων.

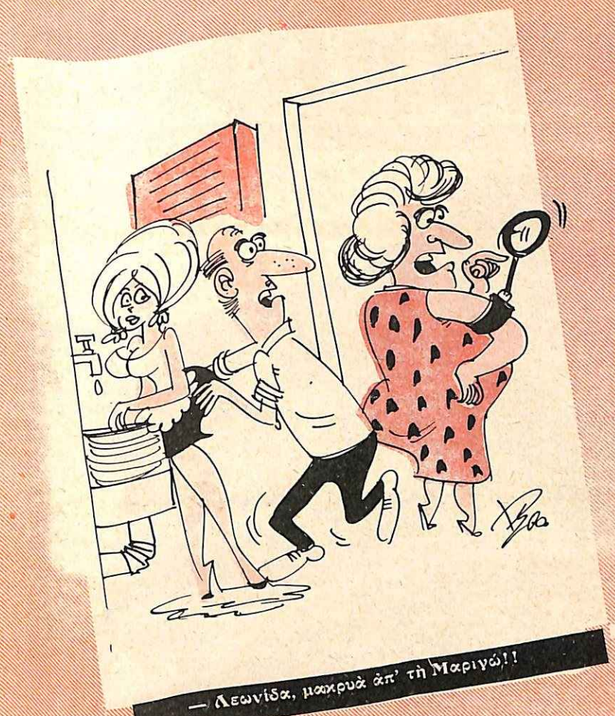
Ἔτσι περνοῦσαν οἱ μῆνες. Κάποτε, ὅμως, ὁ ντὲ λὰ Μὸλ ἀναμίχθηκε σὲ μιὰ συνωμοσία ἐναντίον τοῦ βασιλιᾶ, ἴσως μὲ τὸ φίλο του Κοκονάς. Ἡ συνωμοσία αὐτὴ ἀνακαλύφθηκε κι' οἱ ἔνοχοι καταδικάστηκαν ὅλοι σὲ θάνατο.

Ὁ ντὲ λὰ Μὸλ ἀνέβηκε στὸ ἱκρίωμα, σφίγγοντας μιὰ τουφφα ἀπὸ τὰ μολύια τῆς Μαργκό.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσι, ἡ Μαργκὸ ζήτησε νὰ τῆς δώσουν τὸ μετωμένο κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου της. Αὐτὸ τὸ κεφάλι τὸ ἔπλυνε μὲ προσοχή, τὸ βαλσάμωσε καὶ τὸ ἔβαλε σὲ μιὰ μεγάλη κρύπτη, πάνω ἀπὸ τὸ προσκεφαλό της. Πρωὶ καὶ βράδι τὸ φιλοῦσε καὶ τὸ ἔλουζε μὲ τὰ δάκρυά της.

Ἡ Μαργκὸ εἶχε στὰ κατοπεινὰ χρόνια ἀναρίθμητες ἄλλες περιπέτειες. Ἀλλὰ δὲν ξέχασε ποτὲ τὸν ὁμορφο εὐπατρίδη, ποὺ ἡ βράδυ στὸ τύχη τῆς εἶχε φέρει ἕνα βράδυ στὸ δωμάτιό της.

ΑΛΦΡΕΝΤΟ ΒΑΝΝΙ

— Λεωνίδα, μακρυὰ ἀπ' τὴ Μαριγώ!!

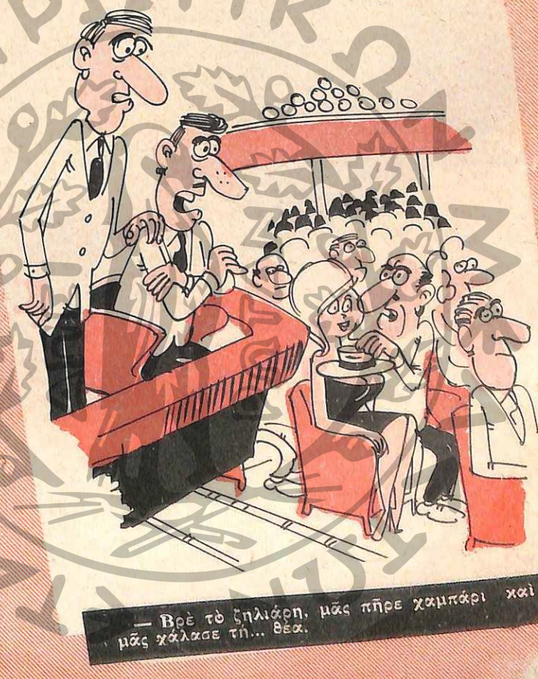
— Ἀμάν, ἐδῶ ποὺ ξάπλωσε, ὁπωσδήποτε θὰ τὴν ξυπνήσω ὅμα μπῶ μέσα.

Καρέ του ήλίου

(τοῦ Κ. Βλάχου)

— Εἶναι τὸ τελευταῖο μας μοντελάκι. Μὲ ραδιέφωνο τρανζίστορ.

— Βρὲ τὸ ζηλιάρη, μᾶς πῆρε χαμπάρι καὶ μᾶς χάλασε τή... θέα.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΟ

ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ καὶ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Εἶναι ἁπλὸ καὶ νεανικό, μὰ μὲ λίγες πινελιὲς γίνεται πιὸ τεχνικὸ καὶ ἔντονο

ΣΑΣ παρουσιάζουμε ἕνα μακιγιὰζ εὔκολο καὶ πολὺ διακριτικό, ποὺ μπορεῖ νὰ μεταμορφώση ἐντελῶς τὸ πρόσωπό σας (καὶ ἴσως καὶ τὴ ζωή σας... ποιὸς τὸ ξέρει;). Πρόκειται γιὰ μιὰ ἐπινόησι τῆς Ὄρλαν, ποὺ σᾶς διδάσκει νὰ εἶστε ὄμορφες χωρὶς κόπο.

Στὴ μεγάλη φωτογραφία, βλέπετε τὸ μακιγιὰζ τῆς ἡμέρας (πού, ὅπως βλέπετε στὶς μικρὲς φωτογραφίες, μπορεῖ νὰ μεταμορφωθῆ ὕστερα μὲ μερικὲς πινελιὲς σ' ἕνα θαυμάσιο περλὲ μακιγιὰζ γιὰ τὸ βράδυ).

Πρὶν ἀρχίσετε τὸ μακιγιάζ, θὰ καθαρίσετε καὶ θὰ στεγνώσετε τὸ πρόσωπό σας, ὅπως συνήθως. Ὕστερα θὰ κάνετε ἕνα φὸν — ντὲ — τὲν ἐλαφρό, μὲ ἀπόχρωσι κάπως χρυσαφένια. Ἀπὸ πάνω θὰ περάσετε ἕνα στρῶμα πούδρας καί, ἂν θέλετε νὰ διατηρηθῆ τὸ μακιγιὰζ ὅλη τὴν ἡμέρα θὰ βρέξετε ἕνα σφουγγαράκι στὸ νερὸ καὶ ἀφοῦ τὸ στίψετε καλά, θὰ τὸ περάσετε πάνω ἀπὸ τὸ πρόσωπο.

Ὕστερα θὰ μακιγιάρετε τὰ μάτια, χρησιμοποιῶντας καὶ λίγη σκιὰ γιὰ τὰ βλέφαρα. Θὰ μεταχειρισθῆτε σκιὰ πράσινη ἂν εἶστε ξανθοκάστανη μὲ σκοῦρα μάτια, ἢ σκιὰ γαλάζια ἂν εἶστε μελαχροινὴ μὲ μάτια γαλάζια ἢ γκρίζα. Γιὰ νὰ ἁπλώσετε καλὰ τὴ σκιά, χρησιμοποιεῖτε τὸ μεσαῖο δάκτυλο ἢ ἕνα πινελάκι ζωγραφικῆς, μὲ ἄκρη φάρδους μισοῦ ἑκατοστοῦ.

Ὕστερα θὰ κάνετε τὴ σκούρα γραμμή, ποὺ θὰ ὑπογραμμίζη τὶς βλεφαρίδες. Διαλέξετε ἕνα χρῶμα καστανό, ποὺ εἶναι σκοῦρο, χωρὶς ὅμως νὰ σκληραίνη τὰ χαρακτηριστικά.

Τέλος, φωτίσετε τὸ πρόσωπο μ' ἕνα κραγιὸν ἀνοιχτόχρωμο σὲ ἀπόχρωσι «σολέϊγ». Ἔτσι, θὰ εἶστε πραγματικὰ τέλεια μακιγιαρισμένη γιὰ ὅλο τὸ ἀπόγευμα.

Τὸ βράδυ, ἂν δὲν θέλετε νὰ μακιγιαριστῆτε ἀπὸ τὴν ἀρχή, μπορεῖτε νὰ μεταμορφώσετε εὔκολα αὐτὸ τὸ ἴδιο μακιγιάζ. Θὰ εἶναι ἀρκετὸ νὰ πουδραριστῆτε πάλι καὶ νὰ ξαναπεράσετε τὸ σφουγγαράκι, βρεγμένο μὲ νερὸ καὶ στιμμένο καλά, στερεώνοντας ἔτσι τὸ μακιγιὰζ καὶ διορθώνοντας τὶς περιοχές, ποὺ γυαλίζουν. Ὕστερα θὰ ἁπλώσετε πάνω στὰ βλέφαρα τὴν περλὲ σκιὰ (μπλὲ περλέ), ποὺ ἔχει ἀνταύγειες μαργαριταρένιες πολὺ εὐχάριστες. Περνᾶτε, τέλος, ἀπὸ τὰ χείλη ἕνα κραγιὸν μὲ ἀπόχρωσι ροζέ, ποὺ περιέχει ἴχνη φωτεινοῦ μαργαριταριοῦ.

Ἔτσι, σὲ λίγα λεπτὰ θὰ ἔχετε ἕνα πρόσωπο ποὺ θὰ λάμπη καὶ ἕνα μακιγιάζ, ποὺ θὰ σᾶς κάνη ὄμορφη καὶ θὰ κρατήση ὅλη τὴ βραδυά.

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΚΥΜΑ

1. Τὸ χτένισμα αὐτὸ ἔχει τὸ ὄνομα «Κῦμα», γιατὶ θυμίζει ἀνάλαφρα κύματα τῆς θάλασσας. Μιὰ κυματιστὴ φράντσα πάνω στὸ μέτωπο ἀριστερά, ἕνα κῦμα πάνω στὸ ἀριστερὸ αὐτὶ καὶ ἕνα τρίτο κῦμα πάνω στὸ δεξὶ μάγουλο.

ΤΟ ΜΑΤΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙ

2. Γιὰ τὸ βράδι, προσθέσετε λίγο πιὸ ἔντονο χρῶμα στὰ βλέφαρα χρησιμοποιῶντας γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ μιὰ σκιὰ περλέ. Ἁπλώστε τὴ σκιὰ μὲ τὸ πινελάκι, προσπαθῶντας νὰ μὴν ξεπεράση τὴ σκούρα γραμμὴ ποὺ ὑπογραμμίζει τὶς βλεφαρίδες.

ΤΟ ΦΩΤΕΙΝΟ ΣΤΟΜΑ

3. Γιὰ τὰ χείλη, χρησιμοποιεῖτε τὸ μαργαριταρένιο κραγιὸν μὲ τὴν ροζὲ ἀπόχρωσι, ποὺ θὰ ταιριάζη θαυμάσια μὲ τὸ σκοῦρο χρῶμα τῆς ἐπιδερμίδας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

— Γειά σου, θησαυρέ μου, τῆς εἶπα· Θὰ σὲ δῶ στὸ τέλος τῆς ἑβδομάδας.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΗ ΜΕΡΑ ποὺ βγῆκα ἀπὸ ...ἰατρεῖο τοῦ δρ. Λεμπετιέ, τρέκλιζα ...μεθυσμένος. Τὰ λόγια ποὺ μοῦ ...χε πῆ, βούιζαν στ' αὐτιά μου:

—Δυστυχῶς, ἡ γυναίκα σ... κ. Ροντέν, εἶναι φυματική. Ἡ ἐξέτασι τῶν ...τυέλων της εἶναι θετική...

Γύρισα κατ' εὐθεῖαν στὸ σπίτι μ... παρατῶντας τὴ δουλειὰ τοῦ γραφείου μ... Ἡ Λουσιὲν ἔτρεξε νὰ μὲ προϋπα... ἀλλὰ ὅταν εἶδε τὸ πρόσωπό μου στ... κεφαλόσκαλο τρομαγμένη.

—Τί συμβαίνει, Φίλιπ; μὲ ρώτησ... ἀγωνία χώνοντας τὸ κεφάλι της στὸ σ... μου. Εἶδες τὸ γιατρό;

Τὰ μάτια της γιόμισαν δάκρυα... τὰ δικά μου τὸ ἴδιο. Ντράπηκα ποὺ σὰν ἄντρας μου στὰ ξανθὰ μαλλιά της. Πῆρα ἕνα π... τοιημένο ὕφος αἰσιοδοξίας καὶ τῆς εἶπα:

—Εὐτυχῶς, ἀγάπη μου, δὲν εἶ... τίποτα σοβαρό. Μποροῦμε νὰ προλάβουμε λίγο ἀ... κακό... Ἁπλῶς ὁ δεξιός σου πνεύμονας εἶν... δύναμος... Θὰ χρειασθῇς ἕνα χρόν... σχετικὴ ἀνάπαυσι σ' ἕνα σανατόριο... πάλι δροσερὴ σὰν τριαντάφυλλο. Τί εἶναι ...ς χρόνος μπροστὰ στὰ τόσα ἄλλα χρόνια ...ποὺ μᾶς μένουν νὰ ζήσουμε!

★

"Οσο κι' ἂν ἀγωνιζόμουνα νὰ κά... τὸ γενναῖο γιὰ νὰ ἐμψυχώνω τὴν ἀγαπημένη μου, ὅ... σανατόριο, ἔνιωσα τὴν καρδιά μου στὸ κομμάτια. Ἀγαποῦσα τὴ γυναίκα μου γαποῦσα τρελλά. Στὰ τρία χρόνια ποὺ ἤμασταν παντρεμένοι, ἡ ἀγάπη μας δὲν ἔπαψε νὰ μεγαλώνῃ. Τὴ λάτρευα, γιατὶ ἦταν ἕνας ἄγγελος. Μιὰ ἀνοιχτόκαρδη, ἁπλὴ καὶ τιμημένη γυναῖκα, ποὺ ἡ μοναδική της φροντίδα ἦταν πῶς νὰ μὲ κάνῃ πιὸ εὐτυχισμένο.

Γι' αὐτὸ κατάπινα τὸν πόνο μου κ... δὲν τὴν ἄφησα οὔτε μιὰ φορὰ νὰ μαντέψῃ τ... ἀγωνία ποὺ μὲ κυρίευε. Ἀκόμη καὶ τὴ Βραδι... ποὺ τὴν ἀποχαιρέτησα στὸ λευκὸ κρεβάτι του σανατορίου, κράτησα τὴν αὐτοκυριαρχία μ... ρισα.

—Γειά σου, θησαυρέ μου, τῆς μου... Θὰ σὲ δῶ στὸ τέλος τῆς ἑβδομάδας.

Γιὰ νὰ τῆς δείξω πῶς δὲν εἶχε τίποτα... πῆγα νὰ τὴ φιλήσω, ἀλλὰ ἐκείνη μοῦ ἄρπ... χεῖλη της καὶ μοῦ πρόσφερε τὰ ἑλ... σμένα μάγουλά της.

Γύρισα μόνος, τσακισμένος, στὸ Π... σι, ὅπου μέναμε.

Τὴ νύχτα ἐκείνη, δὲν μπόρεσα νὰ ... μηθῶ. Τὸ κρεβάτι μοῦ φαινόταν ἀδειανό. ...πλωνα τὰ χέρια μου νὰ ἀγκα... πισω τὸ κορμὶ ποὺ ἔλειπε, καὶ σκεφτόμουνα ... τέλειωτες νύχτες μοναξιᾶς ποὺ μ... ρίμεναν. Φιλοῦσα τὸ μαξιλάρι της, ποὺ μ... ...λοῦσε ἀκόμα ἀπὸ τὸ ἄρωμα τῶν μαλλιῶν τ... Ἦταν τόσο μεγάλες οἱ νύχτες αὐτὲς χωρ... τὴν ἀγαπημένη μου.

Μονάχα τὴ μέρα κάπως παρηγο... μουνα. Ἔπεφτα μὲ τὰ μοῦτρα στὴ δουλειά... ου, ἀπὸ τὸ πρωὶ στὶς ἑννιὰ ὣς τὶς ἑφτὰ τὸ β... μαζὶ μὲ τὴ Λουσιέν. Στὴν ἀρχή, αὐτὲς ... ἐτσικέμενες ἦταν οἱ μόνες φωτεινὲς στιγμὲς ...ς ζωῆς μου. Μὲ τὸ πέρασμα ὅμως τοῦ καιροῦ, ἄρχισα νὰ τὶς φοβοῦμαι. Βλέποντας τὴ γυναίκα μου καὶ μὴ μπορῶντας νὰ τὴ χαρῶ, ὅπως ποθοῦσα, ἔφευγα συντριμμένος.

—Μὰ ἀποφάσισες νὰ πεθάνῃς ἀπὸ τὸν καημό σου; μὲ μόλωσε ἕνα βράδι ὁ παιδικός μου φίλος Ζὺλ Φεριέ. Ἔλα ἀπόψε νὰ πᾶμε σὲ κανένα κέντρο. Ἔχεις ἀνάγκη νὰ ξεσκάσῃς!

Τὸν ἄφησα ἐκεῖνο τὸ βράδι νὰ μὲ παρασύρῃ σ' ἕνα μπὰρ τῆς Μονμάρτρης. Ἐκεῖ βρήκαμε κάτι φίλους τοῦ Φεριὲ νὰ μᾶς περιμένουν! Δυὸ ἄντρες καὶ δυὸ γυναῖκες. Ὁ Ζὺλ μὲ σύστησε καὶ πρόσθεσε, γιὰ νὰ κάμῃ χιούμορ:

—Ὁ φίλος μου Φίλιπ. Εἶναι τόσο ἐρωτευμένος μὲ τὴ γυναῖκα του, ποὺ πάει νὰ σκάσῃ ἐπειδὴ τὴν ἔχασε γιὰ λίγο καιρό!

—Ἐσεῖς νὰ τὰ βλέπετε, κύριοι! ἀπάντησε ἡ Πωλέτ, ἡ φίλη τοῦ Μονταίν. Ὑπάρχουν εὐτυχῶς ἀκόμα ἄντρες πιστοὶ στὸ Παρίσι!

Δὲν ἔδωσα προσοχὴ στὴν Πωλέτ κι' ἀρκέστηκα νὰ χαμογελάσω. Ὡστόσο αὐτὴ ποὺ κατάθαν δίπλα μου, ἄρχισε νὰ μὲ βομβαρδίζῃ μ' ἐρωτήσεις:

—Ὥστε ἡ γυναῖκα σας εἶναι ἄρρωστη; Ἐστε βέβαιος ὅτι θὰ γίνῃ καλά;

—Ἀπολύτως, τῆς ἀπάντησα.

—Καμμιὰ φορὰ αὐτὲς οἱ ἀρρώστιες ἐπιμένουν...

«Νὰ δαγκώσῃς τὴ γλῶσσα σου!» ἤθελα νὰ τῆς πῶ, ἀλλὰ μὲ πρόλαβε.

—Μήπως ξέρετε κανένα ἄλλο ἄντρα στὸ Παρίσι ποὺ νὰ σᾶς μοιάζῃ, νὰ μοῦ τὸν συστήσετε;

Τότε γύρισα κι' εἶδα πὼς ἡ τσαχπίνα αὐτὴ ἦταν πολὺ νόστιμη.

—Μοῦ φαίνεται πὼς κάπου σᾶς ἔχω ξαναδῆ, δεσποινὶς Πωλέτ, τῆς εἶπα.

—Δόξα σοι ὁ Θεός, ποὺ ἐπὶ τέλους μὲ θυμηθήκατε! μοῦ πέταξε εἰρωνικά. Ἐγὼ σᾶς βλέπω κάθε μέρα καὶ μοῦ φαίνεται σὰν νὰ σᾶς γνωρίζω χρόνια! Ἐργάζομαι στὸ λογιστήριο τῆς ἴδιας ἑταιρίας ποὺ εἶστε καὶ σεῖς.

—Ὢ, νὰ μὲ συγχωρῆτε, Εἶμαι τόσο ἀπασχολημένος, ποὺ δὲν μοῦ μένει καιρὸς νὰ προσέχω τὶς ὁμορφες κοπέλλες.

—Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε, μοῦ ψιθύρισε στ' αὐτί, πόσο μ' εὐχαριστεῖ ποὺ βρίσκομαι δίπλα σας...

—Σᾶς εὐχαριστῶ, δεσποινίς, τῆς εἶπα.

"Ενιωσα τὴν καρδιά μου νὰ ζεσταίνεται. Ἐκεῖνο τὸ βράδι, δὲν ἤμουνα τόσο μονάχος...

★

Τὴν ἄλλη μέρα, εἶχα κιόλας ξεχάσει ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία, ὅταν τὸ βράδι, βγαίνοντας ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου, τὴν ξαναεῖδα στὸ ἀσανσέρ.

—Ἐργασθῆκατε πολὺ σήμερα, κ. Ροντέν; μ' ἐρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

—Ναί, ἀπάντησα.

—Μοῦ φαίνεται, μοῦ εἶπε πονηρά, πὼς πηγαίνετε ἐκεῖ ποὺ πηγαίνω κι' ἐγώ. Τρώγω συνήθως τὰ βράδια στὸ Λίντο.

"Ηθελα νὰ τὴν ἀποφύγω, ἀλλὰ ὁ πειρασμὸς μπῆκε μέσα μου. Ἡ σκέψη πὼς θὰ ἔτρωγα μόνος μου, μὲ στενοχωροῦσε. Γιατὶ νὰ μὴ περάσω μιὰ ὥρα εὐχάριστη μαζί της;

—Ἀφοῦ τάφερε ἡ τύχη καὶ συναντηθήκαμε, εἶπα, ἂς κάνουμε συντροφιά. Εἶμαι τόσο μόνος.

—Ὢ, σᾶς εὐχαριστῶ, μοῦ ἀπάντησε.

Τῆς ἄρεσα. Κάθε της βλέμμα μοῦ τὸ ὑπογράμμιζε. Ἀδειάσαμε δυὸ μποτίλιες κρασί. Ὁ διάλογός μας γινότανε ὁλοένα πιὸ τολμηρός, πιὸ τρυφερός. Ὁ αὐτοέλεγχός μου ἄρχισε σιγὰ - σιγὰ νὰ χαλαρώνῃ.

Τὶς ἑπόμενες μέρες, τὴ σκεφτόμουνα πολύ. Κι' ὅταν αὐτὴ εὕρισκε διάφορες πραφάσεις γιὰ νὰ περνάῃ ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου, τὸ χαμόγελό της μοῦ ξανάδινε ζωή.

Δείπνησα πολλὲς φορὲς μὲ τὴν Πωλέτ.

Τὴν Παρασκευὴ τὸ πρωὶ ἦρθε στὸ γραφεῖο μου.

—Τί γινήκατε; μὲ ρώτησε μὲ παράπονο Εἴστε θυμωμένος μαζί μου;

—"Οχι! ὄχι! τὴ βεβαίωσα. Εἶχα τρομερὴ δουλειά. Αὐτὸ εἶναι ὅλο...

Δώσαμε ραντεβοῦ γιὰ τὴ Δευτέρα τὸ βράδι. Σ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ φαγητοῦ, ἡ Πωλὲτ ἦταν πολὺ εὔθυμη. Τὰ γόνατά μας συναντήθηκαν κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι. Δὲν μποροῦσα πιὰ νὰ βαστάξω. Τῆς πρότεινα νὰ τελειώσουμε τὴ βραδιά μας σ' ἕνα ντάνσιγκ.

—Ὁ πρῶτος μας χορός, Φιλίπ, μοῦ εἶπε ἔτσι τὴν πῆρα στὴν ἀγκαλιά μου.

Ἡ ἐπαφὴ τοῦ ζεστοῦ, τοῦ σφιγγημοῦ αὐτοῦ κορμιοῦ μ' ἔκανε ν' ἀνατριχιάσω. Εἶχα τὴν ἐντύπωσι πὼς ἔκανα φτερά, πὼς πετοῦσα.

"Ηταν σχεδὸν μεσάνυχτα, ὅταν ἡ Πωλὲτ μοῦ εἶπε νὰ φύγουμε. "Εμενε σ' ἕνα διαμέρισμα μὲ δυὸ δωμάτια, κοντὰ στὸ γραφεῖο. Τὴ συνώδευσα ὡς ἐκεῖ καὶ μὲ προσκάλεσε ν' ἀνεβῶ ἐπάνω νὰ μοῦ προσφέρῃ ἕνα λικέρ.

Περίμενα στὸ σκοτεινὸ κεφαλόσκαλο, ἐνῶ ἐκείνη ἔψαχνε ψηλαφητὰ νὰ βρῇ τὸν διακόπτη.

—Δὲν τὸν βρίσκω, ἀναστέναξε.

Καὶ ξαφνικὰ ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά μου. Καὶ Θεὸς νάμουνα δὲν θὰ μποροῦσα πιὰ ν' ἀνθέξω. Τὴν ἔσφιξα σὰν τρελλὸς πάνω μου καὶ τὰ διασμένα μας χείλη ἑσμίξαν σ' ἕνα φιλὶ ἰλιγγιῶδες.

—Φίλιπ! ἀγάπη μου! μουρμούρισε καὶ χάιδεψε τὰ μαλλιά μου.

"Οταν τὴν σήκωσα στὰ χέρια μου καὶ τὴν ἀκούμπησα στὸ ντιβάνι, δὲν ἤξερα ἂν ἦταν ἡ Πωλὲ- ἢ ἡ ἀγαπημένη μου Λουσιέν...

★

"Οταν ἔφυγα κατὰ τὰ ἑπτὰ τὸ πρωί, ἄρχισαν οἱ τύψεις νὰ μὲ βασανίζουν. Εἶχα προδώσει τὴ δυστυχισμένη, τὴν ἄτυχη γυναίκα μου, ποὺ ἡ μοναδική της παρηγοριὰ ἦταν ἡ ἀγάπη μου. «Πῶς θὰ τὴν ἀντικρύσω τώρα;» ἀναρωτιόμουνα, ὅταν τὴν ἑπομένη πῆρα τὸ τραῖνο γιὰ νὰ πάω στὸ σανατόριο.

«Θὰ τῆς τὰ ἐξομολογηθῶ ὅλα», ἔλεγα μέσα μου. Εἶναι τόσο καλή, ποὺ θὰ μὲ καταλάβῃ καὶ θὰ μὲ συγχωρήσῃ.

Μὰ μόλις τὴν εἶδα, μόλις τὴν πῆρα στὴν ἀγκαλιά μου, οἱ λέξεις σταμάτησαν στὸ λαρύγγι μου. "Ηταν τόσο εὐτυχισμένη καὶ τόσο χαρούμενη! Δὲν μποροῦσα, δὲν εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ τὴν πληγώσω.

—Ἀκόμα λίγο καιρὸ καὶ θὰ εἶμαι ὁλότελα καλά, ἀγαπημένε μου, μοῦ εἶπε. Κάθε μέρα νιώθω καὶ πιὸ καλά.

Κανένας φιλότιμος ἄντρας δὲν ἔχει ὑποφέρει τὸ ψυχικὸ μαρτύριο ποὺ ἔζησα ἐγώ, τὶς ἑβδομάδες ποὺ ἀκολούθησαν.

Τὴ θλίψι μου ἔκανε ἀκόμα πιὸ δραματικὴ ἡ Πωλέτ, ποὺ εἶχε πάρει τώρα ἀπέναντί μου τὸ ὕφος μιᾶς γυναίκας ποὺ εἶχε πάνω μου δικαιώματα. Μ' ἔπαιρνε συνεχῶς στὸ τηλέφωνο καὶ μοῦ ζητοῦσε νέα ραντεβού.

"Ομως ἕνα βράδι μπῆκε στὸ γραφεῖο ξαφνικά. Πετάχτηκα πάνω νευριασμένος.

—Πρέπει νὰ σοῦ μιλήσω, Φίλιπ, μοῦ εἶπε, κυττάζοντάς με προκλητικά. Γιατὶ μ' ἀποφεύγεις; Γιατὶ μοῦ λὲς ψέματα;

Ἀποφάσισα νὰ ξεκαθαρίσω ἀμέσως τὴν κατάστασι.

—Ναί, τῆς εἶπα σκληρά. Σὲ ἀποφεύγω καὶ νομίζω πὼς εἶναι τὸ καλύτερο ποὺ ἔχω νὰ κάνω. Πωλέτ, σοῦ ὁρκίζομαι πὼς θάδινα καὶ τὴ ζωή μου ἀκόμα γιὰ νὰ σᾴσω αὐτὸ ποὺ ἔγινε. "Ηταν δικό μου λάθος, ἀλλὰ φταίς καὶ σύ. Λυποῦμαι βαθιά, γιατὶ μ' ἀγαπᾶς καὶ δὲν θὰ ἤθελα νὰ σὲ λυπήσω. "Ομως πρέπει νὰ τὸ πάρῃς ἀπόφασι, ὅτι ὅλα τέλειωσαν μεταξύ μας. Συγχώρησέ με ποὺ δὲν μπορῶ νὰ κάμω διαφορετικά. Ἀγαπῶ τὴ γυναίκα μου καὶ θάταν ἔγκλημα, νὰ τὴν ἐγκαταλείψω...

Ἡ Πωλὲτ μαὔρισε σὰν τὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα.

—Προτιμᾶς, λοιπόν, νὰ ἐγκαταλείψῃς ἐμένα; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

—Ὄχι. Δὲν θὰ τὸ δεχτῶ ποτέ!

—Λογικεύσου, σὲ παρακαλῶ, Πωλέτ!...

Ρίχτηκε μὲ ἀναφιλλητὰ ἐπάνω μου καὶ μ' ἀγκάλιασε ἀπὸ τὸ λαιμό.

—Μπορεῖς, ὅν θέλῃς, νὰ μ' ἀγαπήσῃς ἐμένα περισσότερο. Εἶμαι μιὰ νέα καὶ γερὴ κοπέλλα καὶ μπορῶ νὰ σοῦ δώσω παιδιά. Ἡ ἄλλη εἶναι ἄρρωστη καὶ μιὰ μέρα θὰ πεθάνῃ. Ἐγὼ θὰ σὲ κάνω εὐτυχισμένο γιὰ πάντα...

"Ενιωσα τὸ θυμὸ νὰ μὲ συνεπαίρνῃ. Τράβηξα τὰ χέρια της ἀπὸ τὸ λαιμό μου καὶ τὴν ἔσπρωξα μὲ δύναμι.

—Φύγε, μαλίστρα! τῆς φώναξα. Δὲν θέλω νὰ σὲ ξαναδῶ...

Γιὰ μιὰ στιγμὴ στάθηκε στὸ κατώφλι μὲ τὰ μάτια φλογισμένα, χλωμὴ καὶ λαχανιασμένη. "Υστερα βρυχήθηκε:

—Θὰ τὸ μετανιώσῃς, Φίλιπ! Νάσαι βέβαιος πὼς θὰ τὸ μετανιώσῃς!

Κι' ἔφυγε, πνιγμένη στ' ἀναφυλλητά της.

Πέρασαν ἀπὸ τότε δυὸ μῆνες. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἡ Πωλὲτ δὲν μ' ἐνώχλησε. "Αρχισα νὰ ἐλπίζω πὼς μὲ ξέχασε, ὅταν ἕνα βράδι, ποὺ γύρισα στὸ σπίτι μου, ὁ θυρωρὸς μοῦ ἔδωσε ἕνα γράμμα.

—Εἴχατε ἐπισκέψεις σήμερα, κ. Ροντέν, μοῦ εἶπε χαμογελῶντας. "Ηρθε πρὸ μιᾶς ὥρας μιὰ νέα ἀπὸ τὸ γραφεῖο σας γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ ἕνα ἐπείγον ἔγγραφο. Ἐλπίζω πὼς δὲν ἔκαμα ἄσχημα νὰ τὴν ἀφήσω νὰ ἀνεβῇ στὸ διαμέρισμά σας. Μοῦ εἶπε πὼς ἐσεῖς τῆς εἴχατε πῆ νὰ σᾶς περιμένῃ. "Ηταν ἐκεῖ καὶ ἡ κυρία Ροντέν...

—Ἡ κυρία Ροντέν; ρώτησα κατάπληκτος.

—Ἡ κυρία ἦλθε ἡ γυναίκα μου: Θέλετε νὰ πῆτε πὼς ἦλθε ἀπὸ δυὸ ὧρες καὶ σᾶς περίμενε. Ὡστόσο ἔφυγε, ἐδῶ κι' ἕνα τέταρτο, μαζὶ μὲ τὴ νεαρὴ δεσποινίδα. Ἡ γυναίκα σας, φεύγοντας, μοῦ ἔδωσε αὐτὸ τὸ γράμμα γιὰ σᾶς.

Μοῦ ἦρθε μιὰ ζάλη καὶ μοῦ φάνηκε πὼς ὁ κόσμος ἀναποδογύριζε. Ἡ Πωλὲτ μαζὶ μὲ τὴ Λουσιέν!... Τὰ χέρια μου ἔτρεμαν, ὅταν ἄνοιγα τὸ γράμμα τῆς γυναίκας μου:

«Ἀγαπημένε μου Φιλίπ,

"Ηρθα ξαφνικὰ γιὰ νὰ σοῦ κάνω μιὰ εὐχάριστη ἔκπληξι, ἀλλὰ ἦταν ἐμένα ποὺ μὲ περίμενε ἡ πιὸ δύσκολη ἔκπληξι! Εἶδα τὴν Πωλὲτ Μαρὲν καὶ μοῦ τὰ εἶπε ὅλα... Ὡστόσο, δὲν σὲ ἀδικῶ, Φιλίπ. Σοῦ ἔλειψα τόσον καιρὸ καὶ ἡ ἄλλη πῆρε τὴ θέσι μου. Φεύγω λοιπόν. Φεύγω, γιατὶ δὲν θέλω νὰ ταράξω τὴν εὐτυχία σου, τὴν εὐτυχία ποὺ ἐγὼ δὲν μποροῦ νὰ σοῦ δώσω. "Αν ἤμουνα γερή, θὰ ἀγωνιζόμουνα σκληρὰ γιὰ νὰ σὲ κρατήσω. Μὰ δυστυχῶς δὲν εἶναι ἔτσι. Ἐγὼ τόσο λίγα νὰ σοῦ προσφέρω. Ἄλλωστε, ἐγὼ τόσο λίγα νὰ σοῦ προσφέρω. Ὁ γιατρός μοῦ εἶπε πὼς θεραπεύτηκα, ἀλλὰ πρέπει πάντα νὰ προσέχω. Μιὰ ὑποκα, ἀλλὰ πρέπει πάντα νὰ προσέχω. Μιὰ ὑποτροπὴ θάταν μοιραία. Γι' αὐτὸ ἴσως νάναι καλύτερα, ποὺ ἤρθαν ἔτσι τὰ πράγματα. Ἡ Πωλέτ εἶναι γεμάτη νιάτα καὶ ὑγεία καὶ μπορεῖ νὰ σοῦ χαρίσῃ χαρὰ καί... παιδιά, ποὺ ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ δώσω. Τὸ μόνο ποὺ στάθηκα ἀνήμπορη νὰ σοῦ δώσω. Τὸ μόνο ποὺ φοβοῦμαι γιὰ σένα, εἶναι, πῶς, λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος της, δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ σ' ἀγαπήσῃ τόσο, ὅπως σ' ἀγαπῶ ἐγώ.

Λουσιέν».

Μιὰ ἀπέραντη ἀπελπισία, μιὰ φοβερὴ τύψις μοῦ ἔσκιζαν τὴν καρδιά. "Εβλεπα τὴ δυστυχισμένη γυναίκα μου νὰ φτάνῃ στὸ ξενοδοχεῖο εὐτυχισμένη καὶ νὰ βρίσκῃ στὸ δωμάτιό μου μιὰ ἄλλη γυναῖκα. Ὡστόσο ἡ τελευταία φράσι τῆς ἐπιστολῆς της μοῦ ἔδωσε θάρρος, ἐλπίδα. "Ωστε, μ' ἀγαποῦσε ἀκόμα, μ' ἀγαποῦσε!

"Ετρεξα στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ ποὺ θὰ πήγαινε γιὰ νὰ πάρῃ τὸ τραῖνο γιὰ τὴν Λυών, ὅπου ἔμεναν οἱ γονεῖς της. Δὲν μποροῦσε νὰ πάῃ ἄλλοῦ. «"Ισως νὰ τὴν προφτάσω», σκέφθηκα. Μὰ στὴ πλατεία, μπροστὰ στὸ σταθμὸ συνάντησα ξαφνικὰ τὴν Πωλέτ.

—Σύ! ἔκαμα ἔκπληκτος.

—Ναί, καὶ σὺ τί θέλεις ἐδῶ;

—Ψάχνω νὰ βροῦ τὴ γυναῖκα μου. Εἶσαι εὐχαριστημένη τώρα ποὺ πέτυχες αὐτὸ ποὺ ἤθελες; τῆς πέταξα μὲ λύσσα. "Ετσι μοὔρχεται νὰ σὲ σκοτώσω!...

—Κι' ἐγὼ φεύγω, Φίλιπ, μοῦ εἶπε δαγκώνοντας τὰ χείλη της. Δὲν θὰ μὲ ξαναδῇς ποτὲ πιά... Λυποῦμαι γι' αὐτὸ ποὺ ἔκαμα...

—Πολὺ ἀργά! φώναξα. Πῶς ἤξερες, τέρας, ὅτι θἀφύρτανε ἡ γυναίκα μου;

—Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσάντα της ἕνα τηλεγράφημα καὶ μοῦ τὸ ἔδωσε.

—Ἐσὺ μόλις εἶχες φύγει ἀπὸ τὸ γραφεῖο καὶ τὸ ἀνοιξα ἐγώ.

Διάβασα συγκινημένος: «Θεραπευμένη φθάνω στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα. Εἶμαι τρελλὴ ἀπὸ χαρά. Σὲ λατρεύω, Λουσιέν».

—Μὴν κάνῃς ἔτσι, μοῦ φώναξε ἡ Πωλέτ, ὅταν μὲ εἶδε ἀποσβολωμένο. Δὲν πρόκειται νὰ τη χάσῃς. Νά την.

Γύρισα τὸ κεφάλι μου κι' εἶδα τὴ Λουσιὲν ποὺ διευθυνόταν πρὸς τὸ σταθμό.

—Λουσιέν! Λουσιέν! φώναξα μὲ λαχτάρα.

Ἐκείνη ξαφνιάστηκε καὶ σταμάτησε. Μὲ κύτταξε μὲ τὰ μεγάλα θλιμμένα μάτια της.

—Ὢ! ἀγάπη μου, μὴ φεύγῃς... τῆς εἶπα ἱκετευτικά. Σὲ παρακαλῶ, ἔλα νὰ γυρίσουμε μαζὶ στὸ σπίτι μας.

—Εἶσαι βέβαιος γι' αὐτὸ ποὺ μοῦ ζητᾶς; Φίλιπ; μὲ ρώτησε. Τὸ θέλεις ἀληθινά;

—Περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο στὸν κόσμο.

—Μὰ τότε, ἡ ἄλλη;

—Πίστεψέ με, τῆς εἶπα μὲ βουρκωμένα μάτια, πὼς ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία ἦταν ἕνας πειρασμός, μιὰ παροδικὴ τρέλλα, μιὰ ἁμαρτία, γιὰ τὴν ὁποία σοῦ ζητῶ συγγνώμη.

Εἶδα μέσα στὰ γαλάζια μάτια της κάτι ποὺ μὲ συγκίνησε κατάβαθα. "Ηταν ἡ κατανόησι, ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ πάνω ἀπ' ὅλα, ἡ ἀγάπη.

—Σὲ καταλαβαίνω, μοῦ εἶπε. Μὴ μοῦ ζητᾶς συγγνώμη. Ἐγὼ πρέπει νὰ ζητήσω τὴ δική σου, γιατὶ σ' ἄφησα τόσο καιρὸ μόνο...

Τὴν ἅρπαξα στὴν ἀγκαλιά μου, τρελλὸς ἀπὸ χαρά. Κι' ἔτσι ἀγκαλιασμένοι πήγαμε στὸ σπίτι μας, ὅπου μᾶς περίμενε μιὰ νέα εὐτυχία.

ΖΑΝ ΠΕΤΑΛ

ΠΛΕΚΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

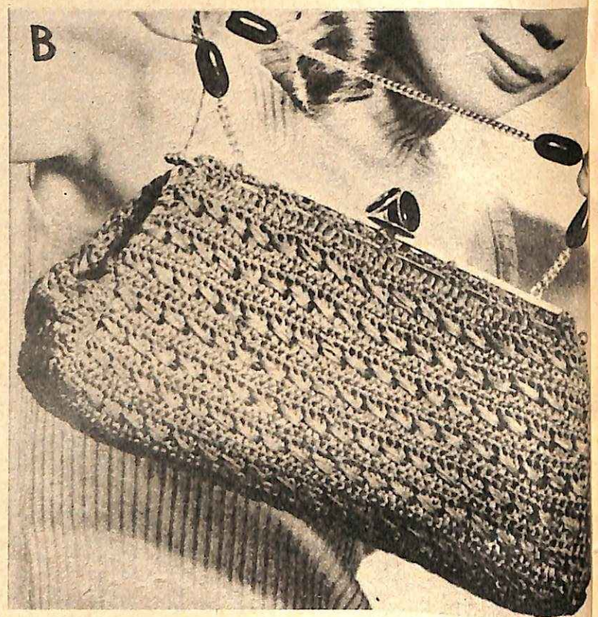
Α. ΜΙΑ ΤΣΑΝΤΑ ΑΜΠΙΓΙΕ

Α'ΤΤΗ ἡ τσάντα θὰ λύση πολλὰ προβλήματά σας καὶ μπορεῖ νὰ γίνη σὲ λίγες ὧρες. Οἱ παὺ κατάλληλες ἀποχρώσεις εἶναι τὸ παστέλ, τὸ ἄσπρο καὶ τὸ μαῦρο.

Χρειάζονται: 200 γραμ. ψαθάκι, ἕνα βελονάκι νούμερο 6 καὶ φόδρα (40Χ25 ἑκατ.).

Οἱ πόντοι ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν: Πόντος χαμηλός: Μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι στὸ βασικὸ πόντο, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, ἕνα ριχτὸ καὶ κλείνετε τοὺς δυὸ πόντους πάνω στὸ βελονάκι. Πόντος ψηλός: Ἕνα ριχτό, μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι στὸ βασικὸ πόντο, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, ἕνα ριχτό, κλείνετε δυὸ πόντους, ἕνα ἄλλο ριχτὸ καὶ κλείνετε τοὺς τελευταίους δύο πόντους πάνω στὸ βελονάκι. Πόντος καραβίδα: Εἶναι ὁ χαμηλὸς πόντος ἀντίστροφος,δηλαδὴ ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιά. Πόντος φανταιζί: Πάνω σὲ μιὰ βασικὴ ἀλυσίδα, πρώτη σειρὰ μὲ πόντο ψηλό. Δεύτερη σειρὰ (*) πέντε πόντοι ψηλοί, πηδᾶτε ἕναν πόντο, στὸν ἑπόμενο δουλεύετε μὲ τὸν ἑξῆς τρόπο: Ἕνα ριχτό, μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι στὸ βασικὸ πόντο, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, ἕνα ριχτό, μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε πάλι τὸ νῆμα καὶ μ' ἕναν ἄλλο ριχτὸ κλείνετε ὅλους τοὺς πόντους στὸ βελονάκι, ἐπαναλαμβάνετε ἀκόμα δυὸ φορὲς πάντα στὸν ἴδιο πόντο, πηδᾶτε ἕναν πόντο (*) καὶ προσπαθεῖτε νὰ τελειώσετε μὲ πέντε ψηλοὺς πόντους. Τρίτη σειρά, πόντος ψηλός, πηδᾶτε ἕναν πόντο, στὸν ἑπόμενο δουλεύετε τὸ μοτίβο (ἕνα ριχτό, μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, μπαίνετε καὶ πάλι μὲ τὸ βελονάκι, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, ἕνα ριχτὸ καὶ κλείνετε ὅλους τοὺς πόντους. Ἐπαναλαμβάνετε ἀκόμα δυὸ φορές), πηδᾶτε ἕναν πόντο, ἕναν πόντο ψηλό, (*) τρεῖς πόντοι ψηλοὶ πάνω στὸ μοτίβο τῆς προηγουμένης σειρᾶς, ἕνας πόντος ψηλός, πηδᾶτε ἕναν πόντο, στὸ ἑπόμενο δουλεύετε ἕνα μοτίβο, πηδᾶτε ἕναν πόντο, ἕναν πόντο ψηλό (*). Ἐπαναλαμβάνετε πάντα τὴν τρίτη σειρά.

Ἐκτέλεσις: Πλέκετε μιὰ ἁλυσίδα περίπου 25 ἑκατ. καὶ δουλεύετε μὲ πόντο φανταιζὶ γιὰ 50 ἑκατ. περίπου, ὕστερα κάνετε ὁλόγυρα μιὰ σειρὰ μὲ χαμηλὸ πόντο καὶ μιὰ σειρὰ μὲ πόντο καραβίδα. Στερεώνετε τὸ νῆμα. Σιδερώνετε ἐλαφρὰ μὲ ὑγρὸ πανὶ καὶ μὲ σίδερο μόλις ζεστό, ὕστερα φροβάρετε τὴν τσάντα, τὴ διπλώνετε στὰ δυό, ἀφήνοντας περίπου 14 ἑκ. γιὰ τὸ σκέπασμα ράβοντας τὰ πλαϊνὰ ἐσωτερικὰ μὲ κουφὸ πόντο.

Β. ΤΣΑΝΤΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΩΡΕΣ

Θὰ τὴ φτιάξετε ἀπὸ ζωηρόχρωμο ψαθί, ποὺ θὰ ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ φόρεμα.

Χρειάζονται: 250 γρ. ψαθί, ἕνα κλείσιμο περίπου 25 ἑκατ., ἕνα βελονάκι νούμερο 6, ἕνα κομμάτι φόδρα στὴν ἴδια ἀπόχρωση.

Οἱ πόντοι ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε: Πόντος χαμηλός, μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι στὸ βασικὸ πόντο, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, ἕνα ριχτὸ καὶ κλείνετε τοὺς δυὸ πόντους στὸ βελονάκι. Πόντος ψηλός: Ἕνα ριχτό, μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι στὸ βασικὸ πόντο, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, ἕνα ριχτό, κλείνετε δυὸ πόντους, ἕνα ἄλλο ριχτὸ καὶ κλείνετε τοὺς δυὸ τελευταίους πόντους πάνω στὸ βελονάκι. Πόντος φανταιζί: Πάνω σὲ μιὰ βασικὴ ἀλυσίδα. Πρώτη σειρά: Δύο πόντοι ψηλοὶ (*) τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, πηδᾶτε δυὸ βασικοὺς πόντους, στὸν ἑπόμενο πόντο δουλεύετε δύο πόντους ψηλούς, μιὰ θηλιὰ ἀλυσίδα, δύο πόντους ψηλούς, τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, πηδᾶτε δύο πόντους, στὸν ἑπόμενο πόντο δουλεύετε, ἕναν πόντο ψηλὸ (*) τελειώνετε τὴ σειρὰ μὲ δύο πόντους ψηλούς. Δεύτερη σειρά: Δύο πόντοι ψηλοὶ (*) τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, στὸ κέντρο τῶν τεσσάρων ψηλῶν πόντων δουλεύετε, ἕναν πόντο ψηλό, μιὰ θηλιὰ ἀλυσίδα, ἕναν πόντο ψηλό, τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕναν πόντο ψηλό, στὸ ψηλὸ πόντο τῆς προηγουμένης σειρᾶς (*) τελειώνετε μὲ δύο πόντους ψηλούς. Τρίτη σειρά: Δύο πόντοι ψηλοὶ (*) τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, στὸ κέντρο τῶν δύο ψηλῶν πόντων δουλεύετε: δύο πόντους ψηλούς, μιὰ θηλιὰ ἀλυσίδα, δύο πόντους ψηλούς, τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕναν πόντο ψηλό, πάνω στὸν ψηλὸ πόντο (*).

Ἐκτέλεσι: Πλέκετε μιὰ ἁλυσίδα περίπου 50 ἑκατ. καὶ δουλεύετε μὲ πόντο φανταιζὶ γιὰ 150 ἑκατ., στερεώνετε τὸ νῆμα. Φινίρετε τὴν ἐσάρπα ὁτὶς δυὸ ἄκρες μὲ τὸν ἑξῆς τρόπο: Ἕνας πόντος χαμηλὸς (*) τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλός, πάνω στὸ πρῶτο μοτίβο τῶν φανταιζὶ πόντων (*) τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλός, πάνω στὸν ψηλὸ πόντο ποὺ ἀκολουθεῖ, τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλὸς πάνω στὸν ψηλὸ πόντο ποὺ ἀκολουθεῖ τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλὸς πάνω στὸ δεύτερο μοτίβο (*) ὕστερα τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλὸς στὸ κέντρο ἀπὸ τὶς θηλιὲς ἀλυσίδα τῆς προηγούμενης σειρᾶς, γιὰ ὅλη τὴ σειρά.

Φράντσα: Κόβετε κομμάτια ἀπὸ τὸ μαλλί, μάκρους περίπου 50 ἑκ., παίρνετε τέσσερα ἢ πέντε νήματα, τὰ διπλώνετε στὴ μέση καὶ μὲ τὸ βελονάκι τὰ στερεώνετε στὸ πρῶτο τόξο, ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ τὶς τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα τῆς τελευταίας σειρᾶς, σχηματίζοντας μιὰ θηλιά, ἀπ' ὅπου θὰ περάση τὸ νῆμα.

ΕΣΑΡΠΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΒΡΑΔΥΑ

1. ΓΙΑ ΤΗ ΚΟΜΨΗ ΚΥΡΙΑ

ΜΙΑ κομψὴ κυρία, γιὰ νὰ σκεπάση τοὺς ὤμους της ἕνα δροσερὸ καλοκαιριάτικο βράδυ, θὰ προτιμήση μιὰ ἐσάρπα σὲ ἀπόχρωσι παστέλ, ποὺ ἡ πλέξι της θὰ θυμίζη δαντέλλα.

Χρειάζονται: 400 γραμ. μαλλὶ τύπου μοχαίρ, ἕνα βελονάκι νούμερο 4.

Οἱ πόντοι ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε: Πόντος χαμηλός: μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι στὸ βασικὸ πόντο, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, ἕνα ριχτό, κλείνετε τοὺς δυὸ πόντους στὸ βελονάκι. Πόντος ψηλός: Ἕνα ριχτό, μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι στὸ βασικὸ πόντο, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, ἕνα ριχτό, κλείνετε δύο πόντους πάνω στὸ βελονάκι, ἕνα ἄλλο ριχτό, κλείνετε τοὺς δύο τελευταίους πόντους πάνω στὸ βελονάκι. Πόντος φανταιζί: Πάνω σὲ μιὰ βασικὴ ἀλυσίδα. Πρώτη σειρά: Δύο πόντοι ψηλοὶ (*) τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, πηδᾶτε δυὸ βασικοὺς πόντους, στὸν ἑπόμενο πόντο δουλεύετε δύο πόντους ψηλούς, μιὰ θηλιὰ ἀλυσίδα, δύο πόντους ψηλούς, τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, πηδᾶτε δύο πόντους, στὸν ἑπόμενο πόντο δουλεύετε, ἕναν πόντο ψηλὸ (*) τελειώνετε τὴ σειρὰ μὲ δύο πόντους ψηλούς. Δεύτερη σειρά: Δύο πόντοι ψηλοὶ (*) τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, στὸ κέντρο τῶν τεσσάρων ψηλῶν πόντων δουλεύετε, ἕναν πόντο ψηλό, μιὰ θηλιὰ ἀλυσίδα, ἕναν πόντο ψηλό, τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕναν πόντο ψηλό, στὸ ψηλὸ πόντο τῆς προηγουμένης σειρᾶς (*) τελειώνετε μὲ δύο πόντους ψηλούς. Τρίτη σειρά: Δύο πόντοι ψηλοὶ (*) τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, στὸ κέντρο τῶν δύο ψηλῶν πόντων δουλεύετε: δύο πόντους ψηλούς, μιὰ θηλιὰ ἀλυσίδα, δύο πόντους ψηλούς, τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕναν πόντο ψηλό, πάνω στὸν ψηλὸ πόντο (*).

Ἐκτέλεσι: Πλέκετε μιὰ ἁλυσίδα περίπου 50 ἑκατ. καὶ δουλεύετε μὲ πόντο φανταιζὶ γιὰ 150 ἑκατ., στερεώνετε τὸ νῆμα. Φινίρετε τὴν ἐσάρπα ὁτὶς δυὸ ἄκρες μὲ τὸν ἑξῆς τρόπο: Ἕνας πόντος χαμηλὸς (*) τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλός, πάνω στὸ πρῶτο μοτίβο τῶν φανταιζὶ πόντων (*) τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλός, πάνω στὸν ψηλὸ πόντο ποὺ ἀκολουθεῖ, τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλὸς πάνω στὸν ψηλὸ πόντο ποὺ ἀκολουθεῖ τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλὸς πάνω στὸ δεύτερο μοτίβο (*) ὕστερα τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλὸς στὸ κέντρο ἀπὸ τὶς θηλιὲς ἀλυσίδα τῆς προηγούμενης σειρᾶς, γιὰ ὅλη τὴ σειρά.

Φράντσα: Κόβετε κομμάτια ἀπὸ τὸ μαλλί, μάκρους περίπου 50 ἑκ., παίρνετε τέσσερα ἢ πέντε νήματα, τὰ διπλώνετε στὴ μέση καὶ μὲ τὸ βελονάκι τὰ στερεώνετε στὸ πρῶτο τόξο, ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ τὶς τρεῖς θηλιὲς ἀλυσίδα τῆς τελευταίας σειρᾶς, σχηματίζοντας μιὰ θηλιά, ἀπ' ὅπου θὰ περάση τὸ νῆμα.

2. ΕΣΑΡΠΑ ΜΕ ΒΕΝΤΑΛΙΕΣ

Πρόκειται γιὰ μιὰ ἐσάρπα πιὸ πρακτικὴ καὶ ζεστή.

Χρειάζονται: 50 γραμ. μαλλί, ἕνα βελονάκι νούμερο 4.

Οἱ πλέξεις ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε: Πόντος χαμηλός, μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι στὸ βασικὸ πόντο, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, ἕνα ριχτὸ καὶ κλείνετε τοὺς δύο πόντους στὸ βελονάκι. Πόντος ψηλός: Ἕνα ριχτό, μπαίνετε μὲ τὸ βελονάκι στὸ βασικὸ πόντο, ἕνα ριχτό, τραβᾶτε τὸ νῆμα, ἕνα ριχτό, κλείνετε δύο πόντους πάνω στὸ βελονάκι, ἕνα ριχτὸ καὶ κλείνετε τοὺς τελευταίους δύο πόντους πάνω στὸ βελονάκι. Πόντος φανταιζί: Πάνω σὲ μιὰ βασικὴ ἀλυσίδα. Πρώτη σειρά: Ἕνας πόντος ψηλὸς (*) δύο θηλιὲς ἀλυσίδα, πηδᾶτε δύο βασικοὺς πόντους, στὸν ἑπόμενο δουλεύετε ἕναν πόντο χαμηλό, δύο θηλιὲς ἀλυσίδα, πηδᾶτε δύο πόντους καὶ στὸν ἑπόμενο δουλεύετε ἕναν πόντο ψηλό, μιὰ θηλιὰ ἀλυσίδα, ἕναν πόντο ψηλὸ (*) τελειώνετε μὲ ἕναν πόντο ψηλό. Δεύτερη σειρά: Ἕνας πόντος ψηλὸς (*) δύο θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας χαμηλὸς πόντος πάνω στὸ χαμηλὸ πόντο τῆς προηγουμένης σειρᾶς, δυὸ θηλιὲς ἀλυσίδα στὸ κενὸ ποὺ σχηματίζεται ἀνάμεσα στοὺς δύο ψηλοὺς πόντους, δουλεύετε δύο πόντους ψηλούς, μιὰ θηλιὰ ἀλυσίδα, δύο πόντους ψηλοὺς (*). Τρίτη σειρά: Ἕνας πόντος ψηλὸς (*) δύο θηλιὲς ἀλυσίδα, στὸ κενὸ ἀνάμεσα στὴν ὁμάδα τῶν δύο ψηλῶν πόντων, δουλεύετε τέσσερις πόντους ψηλοὺς μιὰ θηλιὰ ἀλυσίδα, τέσσερις πόντοι ψηλοί, δύο θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕνας πόντος χαμηλὸς πάνω στὸ χαμηλὸ πόντο τῆς προηγουμένης σειρᾶς (*). Τέταρτη σειρά: Ὅλη μὲ πόντο χαμηλό, δηλαδὴ ὀκτὼ χαμηλοὶ πόντοι πάνω στὸ μοτίβο βενταλιᾶς, ἕνας χαμηλὸς πόντος σὲ κάθε θηλιὰ ἀλυσίδα καὶ ἕνας πάνω στοὺς χαμηλοὺς πόντους. Πέμπτη σειρά: Ἕνας πόντος ψηλὸς (*) δύο θηλιὲς ἀλυσίδα, στὸ κέντρο τῆς βενταλιᾶς δουλεύετε ἕναν πόντο ψηλό, μιὰ θηλιὰ ἀλυσίδα, ἕναν πόντο ψηλό, δύο θηλιὲς ἀλυσίδα, ἕναν πόντο χαμηλὸ πάνω στὸν προηγούμενο χαμηλὸ πόντο (*). Ἕκτη σειρά: Ὅπως ἡ δεύτερη. Ἑβδόμη σειρά: Ὅπως ἡ τρίτη. Ὀγδόη σειρά: Ὅπως ἡ τέταρτη. Ἐπαναλαμβάνετε πάντα αὐτὲς τὶς σειρές.

Ἐκτέλεσι: Πλέκετε μιὰ ἁλυσίδα περίπου 48 ἑκατ. καὶ δουλεύετε μὲ πόντο φανταιζὶ περίπου γιὰ 150 ἑκατ. Στερεώνετε τὸ νῆμα. Γιὰ τὴ φράντσα, τυλίγετε τὸ νῆμα πάνω σὲ ἕνα χαρτόνι 25 ἑκατ. ὕψους, τὸ κόβετε ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, παίρνετε πέντε ἢ ἕξη νήματα κάθε φορά, μπαίνετε σὲ ἕνα πόντο μὲ τὸ διπλωμένο μέρος καὶ κάνετε μιὰ θηλιά, ἀπὸ τὴν ὁποία περνᾶτε τὰ δέκα ἢ δώδεκα νήματα καὶ τὰ κομπιάζετε.

Ἐδῶ καὶ...

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Μιὰ νέα σελίδα τοῦ «ΘΗΣΑΥΡΟΥ», μὲ τὴν ὁποία ὁ συνεργάτης μας κ. Λ. ΔΕΠΟΛΑΣ καθοδηγεῖ καὶ ἐνημερώνει τοὺς φιλοτελιστὰς ἀναγνώστας μας.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ
Β'

ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕ σήμερα τὸ ἄρθρο μας γύρω ἀπὸ τὰ σύνεργα τοῦ φιλοτελιστοῦ καὶ τὸν τρόπο τῆς χρησιμοποιήσεώς τους.

Φ α κ ε λ ά κ ι α: Ἀφοῦ συγκεντρώσουμε ἕνα ἱκανοποιητικὸ ἀριθμὸ καθαρισμένων γραμματοσήμων διῶν μας ἢ ξένων, χωρίζουμε μὲ τὴ βοήθεια τῆς λαβίδος τὰ εἴδη καὶ τὶς ἀξίες.

Ξεχωρίζουμε δηλαδὴ τὰ 20λεπτα, τὰ 50λεπτα, τὰ γραμματόσημα τῆς δραχμῆς, κλπ. Καὶ τοποθετοῦμε τὰ ὅμοια μέσα σ' ἕνα ξεχωριστὸ μικρὸ διαφανὲς φακελάκι τὸ κάθε εἶδος.

Ὕστερα χωρίζουμε τὰ φακελάκια καὶ τὰ τοποθετοῦμε μέσα σὲ κουρά 'Επτανήσου, σειρὰ Γκρέκο, σειρὰ Βενιζέλου, κλπ. "Αν δὲν ἔχωμε στὴ διάθεσί σας τὰ ἀπαιτούμενα κουτιά, τοποθετοῦμε τὰ φακελάκια μέσα σὲ μεγαλύτερους φακέλους.

Ἐνῶ κάνουμε τὴν ἐργασία αὐτή, μελετοῦμε ἕνα - ἕνα τὰ γραμματόσημα, πετοῦμε τὰ ἄχρηστα (σχισμένα, λερωμένα, κλπ.) καὶ προσέχουμε μήπως ὑπάρχουν ὡρισμένα ποὺ πωσιάζουν κάτι τὸ ἐξαιρετικό: σφάλμα, πασμένη ἐκτύπωσι ἢ κάτι ἄλλο, ποὺ θὰ τὰ κάνῃ νὰ ξεχωρίζουν ἀπὸ τὰ συνηθισμένα. Τὰ ἀχρηστα τὰ βάζουμε ὅλα σ' ἕνα κοινὸ κουτί καὶ ριστό, τὰ φυλάμε προσεκτικὰ σ' ἕτι ἔχουν πολὺ μεγαλύτερη ἀξία καὶ ἀκριβοπληρώνονται ἀπὸ ὡρισμένους συλλέκτες.

Τακτοποιοῦμε ἔτσι τὰ ἑλληνικὰ γραμματόσημα κατὰ κλάσεις καὶ κατὰ σειρὰν ἐκδόσεως καὶ τὰ ἔχουμε συγκεντρωμένα γιὰ ὁποιαδήποτε χρῆσι.

"Αν πρόκειται νὰ τὰ ἐμπορευτοῦμε, πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ διεθνὴς ἀγορὰ θέλει τὰ κοινὰ γραμματόσημα τῶν διαφόρων κρατῶν συσκευασμένα σὲ πακέττα τῶν 25, 50 ἢ 100 διαφόρων γραμματοσήμων.

Ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον φιλοτελιστῶν, ἐλλείψει ἐπαρκῶν οἰκονομικῶν μέσων, δὲν συγκεντρώνει πλήρεις σειρὲς τῶν διαφόρων ἐκδόσεων, καὶ τῶν διαφόρων κρατῶν ἢ χωρῶν, ἀλλὰ ἀρκεῖται μόνο στὴ συλλογὴ τῶν σειρῶν τοῦ τόπου του.

"Οσοι ὅμως θέλουν νὰ σχηματίσουν καὶ παγκόσμιο συλλογή, προμηθεύονται ἀπὸ κάθε κράτος ἢ χώρα φακέλλους τῶν 50 ἢ 100 γραμματοσήμων, μέσα στοὺς ὁποίους, ἐννοεῖται, βρίσκονται τὰ φθηνότερα τῆς χώρας αὐτῆς. Καταρτίζουν ἔτσι μιὰ συλλογή, στὴν ὁποία ἀντιπροσωποῦνται, σὲ γραμματόσημα, ὅλες οἱ χῶρες τοῦ κόσμου. Τέτοιες συλλογὲς κάνουν συνήθως τὰ παιδιὰ καὶ οἱ νέοι. Γιὰ νὰ τὰ εὐχαριστήσουν δὲ οἱ μεγάλοι σπεύδουν ν' ἀγοράσουν φακέλους, στὶς χῶρες ποὺ ἐπισκέπτονται, καὶ τοὺς ἀποστέλλουν, γιὰ νὰ τοὺς δώσουν τὴν εὐκαιρία νὰ πλουτίσουν τὴ συλλογή τους.

Γιὰ νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσουν λοιπὸν οἱ ἔμποροι γραμματοσήμων, κατασκευάζουν φακέλους, ποὺ φτάνουν μέχρι τὰ 500 διάφορα γραμματόσημα. Ἡ ἀξία τους στὴν περίπτωσι αὐτὴ πολλαπλασιάζεται, γιατὶ ἀναγκαστικὰ μέσα στὸ φάκελλο τῶν 500 διαφόρων ἑλληνικῶν γραμματοσήμων θὰ ὑπάρχουν καὶ πολλὰ μεγαλύτερας ἀξίας, ἀπὸ τὰ κοινὰ τῶν μικρῶν τιμῶν τῶν διαφόρων σειρῶν.

Προκειμένου γιὰ τὰ ξένα γραμματόσημα, ἡ ταξινόμησις γίνεται στὴν ἀρχὴ κατὰ κράτη. Τοποθετοῦμε δηλαδὴ σ' ἕνα φάκελο τὰ γαλλικά, σ' ἕνα ἄλλο τὰ ἀγγλικά, σ' ἕνα τρίτο τὰ γερμανικά, κ.ο.κ.

'Εὰν ἀπὸ κάποιο ξένο κράτος ἔχουμε μεγάλη ποσότητα γραμματοσήμων, τότε τὰ χωρίζουμε κι' αὐτὰ κατὰ ἐκδόσεις, ἀκριβῶς ὅπως χωρίσαμε καὶ τὰ ἑλληνικά, ἔχοντας βέβαια γιὰ ὁδηγὸ ἕνα διεθνῶς κατάλογο γραμματοσήμων.

'Εκτὸς ἀπὸ τοὺς φακέλους, ὑπάρχουν καὶ βιβλία τῶν 200, 300, 400, ἢ 500 διαφόρων γραμματοσήμων, ποὺ ἀποτελοῦν μικρὲς συλλογές. Τὰ γραμματόσημα αὐτά, ἀντὶ νὰ τοποθετοῦνται μέσα σὲ φακέλους, ἐπικολοῦνται μέσα σὲ εἰδικὰ μπλόκ, μὲ γομμόχαρτο. Τὰ βιβλία αὐτὰ ἐπιτρέπουν στὸν ἀγοραστὴ ἕνα εὐχαρέστερο ἔλεγχο τῶν περιεχομένων γραμματοσήμων καὶ τῆς ἐν γένει κατασάσεώς τους.

Σ ι δ έ ρ ω μ α γραμματοσήμων: "Οπως γράψαμε ἀπὸ προηγούμενο φύλλο, τὸ σιδέρωμα τῶν γραμματοσήμων γίνεται μὲ τὸ πίσω μέρος τῆς φιλοτελικῆς λαβίδος (τσιμπίδα).

"Οταν, μετὰ τὸ στέγνωμα τῶν γραμματοσήμων, παρατηρήσουμε ὅτι τὸ χαρτὶ ἑνὸς γραμματοσήμου εἶναι ἀναδιπλωμένο ἢ σκεβρωμένο, τότε τὸν ἐπαναφέρουμε στὴν προτέρα του κατάστασι, σιδερώνοντάς το μὲ τὴν πεπλατυσμένη ἐπιφάνεια τῆς λαβίδος. Τὸ σιδέρωμα αὐτὸ γίνεται καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ ὄψεις. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο στρώνουμε καὶ τὰ τυχὸν ἀναβλωμένα δοντάκια. Χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ τυχὸν ἀποκοποῦν τὰ δοντάκια αὐτὰ καὶ ἀχρηστευθῇ τὸ γραμματόσημο. Προκειμένου γιὰ τὰ ἀναδιπλωμένα δοντάκια, μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς λαβίδος, ἀλλὰ μὲ μεγαλύτερη ἀκόμα προσοχή.

Ὑπολείπονται ἀκόμα πολλὰ ἄλλα ἐξαρτήματα, ὅπως τὸ ὀδοντόμετρο, ὁ φακός, τὸ ὑδατοσηματοσκόπιο κ.ἄ., μὲ τὰ ὁποῖα θ' ἀσχοληθοῦμε στὸ προσεχές μας τεῦχος.

✪ ✪

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

... Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ φτηνὲς ἑλληνικὲς σειρὲς εἶναι ἡ ἱστορικὴ τοῦ 1937; Ἡ σειρὰ αὐτή, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ 13 γραμματόσημα ὀνομαστικῆς ἀξίας 90 δραχμῶν, προσφέρεται τώρα ἀσφράγιστη, ἀντὶ 10 μόνον δραχμῶν. Ἡ ἐξήγησις εἶναι ὅτι, ὅταν οἱ Γερμανοὶ κατέλαβαν τὴν Ἑλλάδα, βρῆκαν τὶς πλάκες αὐτῆς τῆς σειρᾶς καὶ προέβησαν σὲ ἀθρόα ἀνατύπωσι. Παραμένει ἔτσι ἄγνωστος ὁ ἀριθμὸς τῶν σειρῶν, ποὺ ἔχουν κυκλοφορήσει.

... Μιὰ νέα θεματικὴ συλλογὴ γραμματοσήμων ἔκανε τὴν ἐμφάνισί της στὴ Γαλλία: Οἱ γενειοφόροι»; Ἰδρύθηκε ἕνας ὅμιλος φιλοτελιστῶν, ποὺ συλλέγουν ἀποκλειστικὰ πρόσωπα μὲ τιμάμενα ἀπὸ διάφορα κράτη, γενειάδα. Τὰ τρία νέα ἑλληνικὰ γραμματόσημα μὲ τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο θὰ καταλάβουν τιμητικὴ θέσι στὴ νέα αὐτὴ θεματικὴ συλλογή.

... Θὰ κυκλοφορήσῃ στὴ Γαλλία μιὰ εἰδικὴ σειρὰ γραμματοσήμων, γιὰ τοὺς παραβάτας τοῦ κώδικος ὁδηγοῦ, ὅταν πάρουν ἀπὸ τοὺς παραβάτες φύλακας τὸ διπλότυπο τῆς παραβάσεώς τους, θὰ μποροῦν νὰ ἐπικολλήσουν πάνω σ' αὐτὸ τὸ ἀνάλογο γραμματόσημο καὶ νὰ τὸ στέλνουν ταχυδρομικῶς στὴν Τροχαία, χωρὶς καμμιὰ ἄλλη διαδικασία.

Τὰ οὐγγρικὰ ταχυδρομεῖα θέτουν στὴν κυκλοφορία μιὰ νέα θεματικὴ σειρὰ δέκα ἀξιῶν, μὲ θέμα «Τσίρκο 1965». "Ολα πολύχρωμα, τὰ γραμματόσημα αὐτά, ποὺ ἀφείλονται στὸν καλλιτέχνη Ἀδὰμ Ζιγκλένιν, παριστάνουν διάφορες σκηνὲς τσίρκου. 20 Φίλλερ: Ἄντρες καὶ γυναῖκες σ' ἕνα ἀκροβατικὸ νούμερο ἱππασίας. 30 Φίλλερ: Μουσικὸς κλόουν. 40 Φίλλερ: Ὁ ἐλέφας καὶ ἡ γυμναστική του. 50 Φίλλερ: Ἡ φώκια παίζει μὲ τὴ μπάλλα. 60 Φίλλερ: Στὸ κλουβὶ τῶν λεόντων. 1 Φόριντ: Ἀγριόγατος πηδᾶ μέσα ἀπὸ τὰ φλεγόμενα στεφάνια. 1,50 Φόριντ: Μαῦροι πάνθηρες. 2,50 Φόριντ: Ἀκροβάτης. 3 Φόριντ: Συνεργασία πάνθηρος καὶ σκύλου καὶ 4 Φόριντ: Μιὰ μαύρη ἀρκούδα κάνει ποδήλατο. Θὰ κυκλοφορήσουν 450.000 σειρὲς μὲ ὀδόντωσι καὶ 10.000 χωρὶς ὀδόντωσι.

Ὁ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΚΑΝΤΟΡ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΕΞΩΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΖΑΝ ΝΤΕ ΛΑΧΙΡ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ἀφοῦ συμφωνοῦν ὅλοι νὰ κρατήσουν φυλακισμένο τὸ Ματάι, γιὰ νὰ τὸν παραδώσουν ἀργότερα στὴν τακτικὴ δικαιοσύνη, ἀσχολοῦνται πάλι μὲ τοὺς Παϊκάλας. Ἀνακαλύπτουν πὼς βρίσκεται ἐπικεφαλῆς τους ἕνας πρώην Βούλγαρος ἀξιωματικός, ὁ Μπορὶς Καλιτσάρ, ποὺ ἔχει χειροτονηθῆ βασιλίας τους. Αὐτὸς διευθύνει τὴν πολεμικὴ δράσι τους ἐναντίον τῶν πολιορκημένων. Τὸ ἀεροπλάνο ἔχει πιὰ ἐπισκευασθῆ. Ἐνῶ ὅμως οἱ πολιορκημένοι καταστρώνουν τὰ σχέδιά τους, ἀρχίζει ἕνας βομβαρδισμός τους ἀπὸ τὶς γύρω κορυφογραμμές. Στὸ μεταξύ, μιὰ πανίσχυρη ἑταιρία χρυσωρυχείου μαθαίνει ἀπὸ τοὺς πράκτορές της τὴν ὑπαρξὶ τοῦ χρυσαφιοῦ τῆς κοιλάδος τοῦ Ζανκαντορ καὶ σχεδιάζει νὰ τὰ πάρῃ στὴν κατοχή της.

16ον — Διάβολε! Ὅλα αὐτὰ συνδέονται μεταξύ τους, Μόρις!... Πρῶτα - πρῶτα, ἐκεῖνοι ποὺ ἔμαθαν τὸ μυστικὸ τοῦ χρυσοῦ, εἴτε ἀπὸ οἰκογενειακὰ τους χαρτιά, εἴτε τυχαία: Ὁ Βαλντστάϊν, οἱ τρεῖς Γάλλοι, κι' ἄλλοι ἴσως. Ἔπειτα, ἐκεῖνοι ποὺ ἔμαθαν τὴν ὑπόθεσι ἀπὸ τὴν ἔκκλησι, ποὺ ἐστείλαν οἱ πρῶτοι, ζητῶντας βοήθεια, καὶ ποὺ τὴ σημειώνει σ' αὐτὸ τὸ χαρτί ὁ Ρόλ: Ὁ Ἀλντροφ δηλαδὴ καί, ἀσφαλῶς, κι' ὁ κυβερνήτης τῆς Μπινγκερβίλ... Εἶναι καθαρὰ τὰ πράγματα... Πρέπει νὰ βιαστοῦμε, Μόρις... Μέσα σὲ μιὰ - δυὸ ἑβδομάδες, πολὺ φοβᾶμαι πὼς ἡ δουλειὰ δὲν θ' ἀξίζῃ πιὰ τίποτα γιὰ μᾶς, γιατὶ ἀσφαλῶς θὰ ἐνδιαφερθοῦν, στὸ ἀνακατωσούρι, οἱ κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας, ποὺ θὰ εἰδοποιηθοῦν... Πρέπει νὰ βιαστοῦμε, Μόρις... Ἡγεμάνετε νὰ πῆτε νὰ κλείσουν τὴν πόρτα καὶ γυρίστε ἀμέσως...

★

Ὕστερα ἀπὸ τέσσερις ὧρες, ὁ κ. Χέϊσνερ ἐπιβιβάστηκε σ' ἕνα ἰδιαίτερο διαμέρισμα τοῦ ἐξπρές, ποὺ πήγαινε στὸ Ἀμβοῦργο...

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

Τὴν ἄλλη μέρα, 7 Μαρτίου, στὶς 5 καὶ 20' τὸ ἀπόγευμα, ὁ Χέϊσνερ παρουσιάστηκε στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Φύρστερ, προέδρου τῆς Ἑταιρίας Ἀφρικανικοῦ Χρυσοῦ.

Ἡ ἑταιρία αὐτή, ἡ πιὸ πλούσια τοῦ κόσμου, ἐνδιαφερόταν γιὰ χρυσωφυγεῖα καὶ χρυσοφόρα κοιτάσματα σ' ὅλο τὸν κόσμο, κι' ἰδιαίτερα στὴν Ἀφρική.

Ὁ Χέϊσνερ ἤξερε πὼς ἡ Ἑταιρία Ἀφρικανικοῦ Χρυσοῦ ἐννοοῦσε νὰ ἐλέγχῃ ὅλη τὴν ἐξαγωγὴ χρυσοῦ τῆς Μαΰρης Ἠπείρου.

Δυὸ φορές, μέσα στὰ τρία χρόνια, τὸ πρακτορεῖο «Ἀζούρεα — Κοσμοπολίτ» εἶχε «δώσει» ὡρισμένες χοήσιμες πληροφορίες στὴν ἑταιρία, κι' ἔτσι ὁ Χέϊσνερ δὲν ἦταν ἄγνωστος στὸν Φύρστερ, ποὺ τὸν δέχτηκε ἀμέσως.

Τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι, τοῦ ἔδειξε ἕνα κάθισμα, κι' ἐκεῖ σταύρωσε τὰ χέρια του στὸ στῆθος καὶ περίμενε.

Ὁ Χέϊσνερ τοῦ διηγήθηκε ὅλη τὴν ὑπόθεσι τῶν κοιτασμάτων χρυσοῦ τοῦ Ζανκαντόρ. Τοῦ εἶπε δηλαδὴ ὅ,τι ἤξερε, χωρίς, φυσικά, νὰ τοῦ ἀποκαλύψῃ τὴν πηγὴ τῶν πληροφοριῶν του. Κι' ἀκόμα, φρόντισε ν' ἀλλάξῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἐνδιαφερομένων μὲ φανταστικά.

— Σεῖς μόνο, κύριε Φύρστερ, κατέληξε, καὶ μόνο ἡ ἑταιρία σας εἰσαστε σὲ θέσι νὰ προλάβετε τὸν Βαλντστάϊν καὶ τοὺς συνεταίρους του καὶ νὰ ἐνεργήσετε πρῶτοι ἀκόμα κυηθοῦν οἱ κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας.

— Τί θέλετε ὡς ἀντάλλαγμα γιὰ ὅσα μοῦ εἴπατε; τὸν ρώτησε ὁ Φύρστερ ἤρεμα.

— Τὸ λόγο σας, κύριε Φύρστερ πὼς ἡ ἑταιρία Ἀφρικανικοῦ Χρυσοῦ θὰ καταβάλῃ γιὰ λογαριασμό τοῦ πρακτορείου «Ἀζούρεα—Κοσμοπολίτ» τὸ ποσὸ τῶν πεντακοσίων χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν, τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ πεισθῆτε ὅτι τὰ κοιτάσματα ποὺ σᾶς ὑποδεικνύω, εἶναι πλουσιότατα.

— Κι' ἂν τὰ κοιτάσματα αὐτὰ δὲν εἶναι τόσο πλούσια, ὅσο τὸ φαντάζεστε;

— Ἐπαφίεμαι τότε στὴν κρίσι σας, κύριε Φύρστερ. Θὰ καταβάλετε στὸ πρακτορεῖο μου ὅ,τι ποσὸν νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῆ.

— Ἔστω! εἶπε ὁ Φύρστερ. Ἀλλ' ἂν πεθάνω προτοῦ πετύχουμε τὴ δουλειὰ καὶ σᾶς καταβάλω τὴν ἀμοιβή;

— Προσθέστε ἕνα κωδίκελλο στὴ διαθήκη σας, σχετικὰ μ' αὐτὴ τὴν πληρωμή.

Ὁ Φύρστερ γέλασε.

— Μοῦ ἀρέσει ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον δουλεύετε, κύριε Χέϊσνερ, τοῦ εἶπε θαμάσια! Ἐχετε τὸ λόγο μου πὼς ἀπὸψε πιὰ, θὰ προσθέσω αὐτὸν τὸν κωδίκελλο στὴ διαθήκη μου.

— Λοιπόν, εἴμαστε σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι! Καὶ τώρα, κύριε Χέϊσνερ, πέστε μου τὴν πραγματικὴ τοποθεσία τοῦ χρυσωρυχείου καὶ τὰ πραγματικὰ ὀνόματα τῶν ἐνδιαφερομένων.

— Θὰ σᾶς τὰ γράψω, κύριε Φύρστερ. Ἔτσι εἶναι καλύτερα. Θὰ προσθέσω μάλιστα καὶ μερικὲς ἄλλες πληροφορίες, σχετικὲς μὲ τὶς ἀποστάσεις κλπ.

— Καλά. Ὁρίστε, πάρτε χαρτὶ καὶ πέννα. Ἐγώ, στὸ ἀναμεταξύ, θὰ γράψω τὸν κωδίκελλο στὴ διαθήκη μου.

— Ἐν τάξει, κύριε Φύρστερ!

★

Τὴ μεθεπομένη, 9 Μαρτίου, ὁ Ἄμπνερ Φένγουϊκ, γενικὸς πράκτωρ τῆς ἑταιρίας Ἀφρικανικοῦ Χρυσοῦ στὴν Ἄκκρα, πρωτεύουσα τῆς ἀγγλικῆς ἀποικίας τῆς Ἀκτῆς τοῦ Χρυσοῦ, πῆρε ἕνα ραδιογράφημα ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς ἑταιρίας.

Ὁ Φύρστερ τοῦ ἔδινε ὁδηγίες γιὰ τὴν ὀργάνωσι μιᾶς ἰσχυρῆς ἀποστολῆς, ποὺ θὰ εἶχε ὡς σκοπό: Πρῶτα-πρῶτα ν' ἀνακαλύψῃ τὴν περιοχὴ ὅπου οἱ λευκοὶ διαφισβητοῦσαν ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς πλουσιώτατα κοιτάσματα χρυσοῦ. Ἔπειτα νὰ χαταλάβῃ αὐτὴ τὴν περιοχή, μὲ κάθε μέσον, γιὰ λογαριασμὸ τῆς ἑταιρίας Ἀφρικανικοῦ Χρυσοῦ.

Ὁ Ἄμπνερ Φένγουϊκ ἤξερε τὴ δουλειά του. Ἀλλ' εἶχε καὶ τ' ἀνάλογα μέσα στὴ διάθεσί του. Χρησιμοποίησε τοὺς ἀναγκαίους ὑποπράκτορες. Πλήρωσε ὅπου ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ. Διέθετε ὡρισμένο ἀριθμὸ ἐπαλλήλων κι' ἐφοδίων ἀπὸ διάφορες φυλές. Ἐπίσης μεγάλη παρακαταθήκη ὅπλα καὶ πολεμοφόδια.

Διοργάνωσε λοιπὸν ἕνα στρατὸ ἀπὸ τρακόσιους ἄντρες, ὡπλισμένους περίφημα, καὶ μάλιστα μὲ τόση μυστικότητα, ὥστε οἱ ἀγγλικὲς ἀρχὲς τῆς ἀποικίας δὲν ἀντελήφθησαν τοὺς πραγματικοὺς του σκοπούς, ἀλλὰ νόμισαν πὼς ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ ἐμπορικὴ ἀποστολὴ στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας.

Ὁ Φένγουϊκ θρήθηκε πὼς, στὸ ἀεροδρόμιο, ποὺ εἶχε γίνει τελευταία στὴν Ἄκκρα, ὑπῆρχαν ὀχτὼ ἀεροπλάνα. Ἡ ἑταιρία, ποὺ τὰ εἶχε νέρει, βρίσκοταν ἀκόμα σὲ διαπραγματεύσεις μὲ τὴν ἀγγλικὴ διοίκησι, γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς γραμμῆς ἐναερίου συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν Ἀκτῆς τοῦ Χρυσοῦ καὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀγγλικῆς Ἀφρικῆς. Οἱ πιλότοι κι' οἱ μηχανικοὶ τῆς ἑταιρίας περίμεναν νὰ τελειώσουν οἱ τελευταίες τυπικὲς διατυπώσεις καὶ νὰ κλειστῇ ἡ συμφωνία, γιὰ νὰ πάσουν δουλειά.

Ὁ Φένγουϊκ λοιπὸν πέτυχε, ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπο αὐτῆς τῆς ἑταιρίας, νὰ τοῦ νοικιάσῃ τ' ἀεροπλάνα καὶ τὸ ἀεροδρόμιο καὶ νὰ τοῦ παραχωρήσῃ τὸ τεχνικὸ προσωπικὸ ὅσπου νὰ γίνουν τὰ ἐπίσημα φωνία.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ Φένγουϊκ ἄρχισε νὰ βρίσκεται σὲ ραδιοτηλεγραφικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ Ἀμβοῦργο, ὅπου ἐδρεύει τὸ κεντρικὸ γραφεῖο τῆς ἑταιρίας.

Καὶ, στὶς 18 Μαρτίου, στὴ Μπάλ, στὰ γραφεῖα τοῦ «Ἀζούρεα—Κοσμοπολίτ», ὁ Χέϊσνερ ἐτοιμάζεται, ἱκανοποιημένος τὰ χέρια του. Γιατί, τὴν ἡμέρα ἐκείνη, εἶχε πάρει ἀπὸ τὸν Φύρστερ τὸ ἀκόλουθο τηλεγράφημα:

«Ἄνβιο, 19 Μαρτίου, ξεκινάει καινούργιο Χρυσοῦ. Ὁ Θεὸς μαζί σας!

Φ».

Η ΒΟΗΘΕΙΑ

Εἶχε περάσει ἀκριβῶς ἕνας μῆνας, ποὺ οἱ Σουδανέζοι Ζόλοφ Μπινγκερβίλ, φέρνοντας τὸ μήνυμα τῶν αἰχμαλώτων τοῦ Ζανκαντόρ.

Ἐκείνη τὴν ἐποχή, κυβερνήτης τῆς ἀποικίας ἦταν ἕνας περίφημος ἄνθρωπος. Ἀλλά, δυστυχῶς, ἀρρώστησε βαρειὰ ἀρωστος, στὶς 18 Φεβρουαρίου, ὅταν ὁ λοχαγὸς Μωρεντὸν τοῦ ἔφερε τὸ μήνυμα τοῦ Μπελάϊ, καὶ τῶν συντρόφων του.

Ὁ κυβερνήτης, ποὺ μόλις τὸν εἶχε ἀφήσει ὁ πυρετός, ἀνακάθησε στὸ κρεβάτι του, ἄκουσε τὸ μήνυμα, ποὺ τοῦ διάβασε ὁ λοχαγός, καὶ κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Τί θέλετε νὰ κάνω; ψιθύρισε μὲ ἀδύνατη φωνή.

— Διάβολε! φώναξε ὁ Μωρεντόν. Πρέπει νὰ σ' εἰλοῦμε ἕνα ἐξστρατευτικὸ σῶμα γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ...

— Ἀλλὰ δὲν ἔχω αὐτὸ τὸ δικαίωμα, ἀγαπητέ μου Μωρεντόν. Οἱ τελευταῖες ὁδηγίες, ποὺ ἔλαβε

— Κι' ἐσεῖς ἐδῶ, κύριε διευθυντά!... Οὔτε κι' ἐσεῖς εἴχατε διάθεσι γιὰ δουλειὰ σήμερα;

ἀπό τήν Κυβέρνησι, εἶναι αὐστηρές: Δέν πρέπει νά δημιουργοῦμε ἱστορίες καί ν' ἀνοιγώμαστε σέ περιπέτειες. Πρέπει νά μή προκαλοῦμε καινούργιες ἐχθρότητες μέ τίς φυλές τῶν ἰθαγενῶν.

—Ἀλλά... προσπάθησε νά πῆ ὁ Μωρεντόν.

—Ἀγαπητέ μου, τόν διέκοψε ὁ κυβερνήτης, συμβουλευθῆτε τόν συνταγματάρχη Ντιζονανό. Θά σᾶς πῆ τό ἴδιο κι' αὐτός. Δέν ἔχουμε τό δικαίωμα νά κινηθοῦμε. Ὁ Μπελβάλ, ὁ Σατιγιόν, κι' ὁ Ματάϊ ἔφυγαν χωρίς νά μᾶς ρωτήσουν. Ἡ ἀποστολή τους δέν ἔχει κανένα ἐπίσημο χαρακτῆρα.. Εἶναι πολίτες, πού πῆγαν γιά κυνῆγι. Αὐτό δέν μᾶς ἀφορᾶ. Ἐξ ἄλλου, ἔχουν μαζί τους ἕνα Γερμανό, ἕνα Αἰγύπτιο κι' ἕνα Ρῶσο. Ἀπό ποῦ ξεφύτρωσαν αὐτοί; Δέν πέρασαν ἀπό τή Μπανγκερβίλ. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι δέν μποροῦμε νά κάνουμε τίποτε ἀπολύτως!

— Πρέπει λοιπόν ν' ἀφήσουμε τούς συμπατριῶτες μας νά τούς σφάξουν οἱ ἄγριοι; γρύλισε θυμωμένος ὁ Μωρεντόν.

— Ἀλλοίμονο!... ψιθύρισε ὁ κυβερνήτης.

Καί ξανάπεσε στό κρεβάτι του.

Ὁ λοχαγός σηκώθηκε.

— Συγγνώμην, φίλε μου, τοῦ εἶπε. Πρέπει νά κάνουμε κάτι.Δέν σᾶς ἐπιτρέπω τίποτα νά στείλετε ἕνα ραδιογράφημα στό ὑπουργεῖο Ἀποικιῶν.

— Ὄχι ἀσφαλῶς... εἶπε ὁ κυβερνήτης. Ἀλλά εἶναι ἀνόφελο.

— Μπορεῖ, ἡ μᾶλλον πρέπει νά δοκιμάσουμε.

— Δέν ἀντιλέγω.

— Θά τό συντάξω ἐγώ καί θά σᾶς τό φέρω νά τό ὑπογράψετε.

— Ναί, φίλε μου.

Ὁ Μωρεντόν κάθησε κι' ἔγραψε τό ραδιογράφημα, ἔβαλε τόν κυβερνήτη νά τό ὑπογράψῃ, τό σφράγισε καί πῆγε νά τό στείλῃ. Ἦταν στίς 18 Φεβρουαρίου, τό βράδυ.

Τό μυστικό τό ἤξεραν μόνον αὐτοί οἱ δυό, οἱ ἀξιωματικοί τῆ-Μπανγκερβίλ κι' οἱ δυό Σουδανέζοι, στούς ὁποίους ὁ Μωρεντόν εἶχε συστήσει νά μή μιλήσουν σέ κανένα γιά τήν ἀποστολή Μπελβάλ.

Καί περίμεναν πιά τήν ἀπάντησι.

Δέν μποροῦσε ν' ἀργήσῃ πέρα ἀπό τίς 25 Φεβρουαρίου.

Ἀλλά ἔτυχε, ἐκείνη τήν ἐποχή, νάναι μιά ἀνώμαλη πολιτική κατάστασι στή Γαλλία καί, φυσικά, τό ὑπουργεῖο εἶχε πολύ σοβαρότερα πράγματα νά σκεφτῇ. Ἀπό τούς ξεροκέφαλους ἐκείνους, πού πῆγαν στήν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς καί τώρα ζητοῦσαν βοήθεια...

Καί, στή Μπανγκερβίλ, περίμεναν.

Τήν 1 Μαρτίου, ὁ κυβερνήτης, ὑπακούοντας στήν ἐπιμονή τοῦ Μωρεντόν, ἔστειλε καί δεύτερο ραδιογράφημα.

Τέλος, στίς 5 Μαρτίου, τό πρωί, πῆραν τήν ἀπάντησι τοῦ ὑπουργείου Ἀποικιῶν:

«Κομμιά ἐπίσημος ἀποστολή βοηθείας δέν ἐπιτρέπεται νά ὀργανωθῆ. Λύνασθε ὅμως νά ἐνθαρρύνετε κάθε σχετικήν ἰδιωτικήν πρωτοβουλίαν...».

—Ὡραία δουλειά! φώναξε θυμωμένος ὁ Μωρεντόν. Δέν εἴχαμε ἀγάγκη νά περιμένουμε δυό βδομάδες, γιά νά μᾶς τό παραγγείλῶν αὐτό. Ἀκοῦς ἐκεῖ, νά καθώμαστε ἐδῶ ἄρακτοι δεκαπέντε μέρες τώρα, ἐνῶ οἱ συμπατριῶτες μας κινδυνεύουν! Νά ἐνθαρρύνουμε, λέει, τήν ἰδιωτική πρωτοβουλία...». Ἐ λοιπόν, αὐτή τήν πρωτοβουλία τήν παίρνω ἐγώ! Ἔγω ἀρκετούς φίλους στή Μπανγκερβίλ, καί, δόξα σοι ὁ Θεός, ἔγω καί μερικά χρήματα διαθέσιμα.Θά πάρω τρεῖς μῆνες ἄδεια ἀπό τό συνταγματάρχη μου. Κι' ἀφοῦ, τό ἀργότερο μεθαύριο, θἄχω διοργανώσει μιά ἀποστολή καί θά φύγω!

Κι' ἔκαμε ὅπως εἶπε.

Στίς 6 Μαρτίου, ἐπί κεφαλῆς σαράντα ἀνδρῶν, λευκῶν καί μαύρων, ὁ Μωρεντόν ἔφυγε ἀπό τή Μπανγκερβίλ, γιά νά σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῆς ἀποστολῆς Μπελβάλ —Ματάϊ—Σατιγιόν.

Ἀλλά κι' ὁ Ἄλντροφ, ὁ πράκτωρ τῆς ἑταιρίας Ἀφρικανικοῦ Χρυσοῦ ἔφυγε, ἐπί κεφαλῆς πολλῶν ὁπλοφόρων συνοδείας, μέ τό πρόσχημα ὅτι πήγαινε γιά τήν ἀναζήτησι μιᾶς περιοχῆς, ὅπου ἀφθονοῦσαν τά καουτσουκόδεντρα.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Τήν ἴδια μέρα, στό Ζανκαντόρ, παιζόταν ἡ τρομερή ἐκείνη σκηνή, πού φαντόταν νά εἶναι ἡ τελευταία τοῦ δράματος αὐτοῦ, πού εἶχε ἀρχίσει ἀπό τά ἐρείπια τοῦ πύργου τοῦ Ποντσαρτραίν.

Τό ἀεροπλάνο τοῦ Λαράς εἶχε διορθωθῆ, ὅπως εἴπαμε. Εἶχε κάνει, μ' ἐπιτυχία, μιά μικρή δοκιμαστική πτῆσι, καί εἶχε προσγειωθῆ.

Ἀλλ' οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ Ζαγκαντόρ δέν ἤξεραν πῶς ὁ Βούλγαρος πρώην ἀξιωματικός Μπορίς Κολιτσάφ, ἤδη βασιλιάς τῶν Παχάλας εἶχε σκοτώσει ἢ πιάσει αἰχμάλωτη ὁλόκληρη τήν ἀποστολή τοῦ Ἄλντροφ κι' εἶχε κυριέψει διάφορα λάφυρα. Ἀνάμεσα στά ὁποῖα κι' ἕνα κανόνι, πού ἔριχνε ὀβίδες γεμισμένες μέ ἀέρια ναρκωτικά. Καί ξαφνικά ἄρχισε ὁ κανονιοβολισμός τῆς κατασκηνώσεως.

Οἱ λευκοί, πού βρίσκονταν μέσα στήν κοιλάδα, εἶχαν ὅλοι πάρει μέρος στό μεγάλο πόλεμο. Γι' αὐτό, ἀμέσως μόλις ἄρχισαν τίς ἐκρήξεις κι' εἶδαν τόν πυκνό καπνό, ὁ νοῦς τους πῆγε στά ἀσφυξιογόνα ἀέρια.

— Στό ἀεροπλάνο! Στό ἀεροπλάνο! φώναξε ὁ Μπελβάλ.

— Στό ἀεροπλάνο! Στό ἀεροπλάνο! ἐπανέλαβε ὁ Λαράς.

Ἡ δεύτερη ὀβίδα εἶχε χτυπήσει, κι' ἴσως μάλιστα καί νά τούς εἶχε σκοτώσει, τόν Μπρόντμαν καί τόν Μαντέ—Ντιούλα, ἐνῶ ἕναυ ὄμιλος ἀπό Νανούμπας καί Ἀσσίνιους εἶχε ἐξαφανιστῆ μέσα σέ πυκνό σύγνεφο καπνοῦ.

Ἡ τρίτη ὀβίδα ἔπεσε κι' ἔσκασε λίγα μέτρα ἀριστερά ἀπό τό ἀεροπλάνο,

νάμεσα σ' αὐτοὺς ἕναν λευκὸ δεμένο χειροπόδαρα καὶ τοὺς δυὸ 'Ασσίνιους φρουρούς του. Μοῦ τοὺς ἔφεραν ὅλους ἐδῶ. Δὲν σᾶς τὸ κρύβω πὼς τοὺς κοιμισμένους αὐτούς, ὅταν ξυπνήσουν, θὰ τοὺς περιποιηθοῦμε καὶ θὰ τοὺς ἀφήσουμε γιὰ παχύνουν, γιὰ νὰ τοὺς φᾶμε σὲ καμιὰ γιορτή. Γιατὶ πρέπει νὰ ξέρετε πὼς ἡ ἀνθρωποφαγία θεωρεῖται ἱερὴ στὸ λαό μου. 'Ο λευκός, ὁ Μπαζίλ Ματάϊ, θὰ συμμεριστῆ τὴν τύχη σας, κύριοι. Τώρα, ἐπιτρέψατέ μου νὰ συνεχίσω ἐκεῖνο ποὺ σᾶς ἔλεγα, ὅταν μὲ διέκοψε ὁ κ. Μπελβάλ. Μὲ τὴ σειρὰ σας λοιπόν, κύριοι, θὰ θανατωθῆτε! 'Οπωσδήποτε ὅμως, σᾶς μένει μιὰ πιθανότης γιὰ νὰ ζήσετε...

Καί, καθὼς οἱ ἀχμάλωτοί τον τὸν κυττοῦσαν κατάματα, ὁ Βούλγαρος συνέχισε:

— Μιὰ πιθανότης γιὰ νὰ ζήσετε!... Διαθέτω ἤδη δυὸ αὐτοκίνητα. Τὸ δικό σας, κύριε Ζωλέβσκι, καὶ τοῦ Χάνς Ἄλντορφ. Αλλ' αὐτὸ τὸν τελευταῖον καιρὸ ἔλπιζα πὼς θ' ἀποκτοῦσα καὶ τὸ ἀεροπλάνο σας, κύριε Λαράς. Πίστευα τότε πὼς ἦταν ἕνα συνηθισμένο ἀεροπλάνο, ποὺ τὸ μοτέρ του δούλευε μὲ μπενζίνα. Αλλ' ἀπὸ κάτι λόγια, ποὺ σᾶς ξέφυγαν στὸ παραλήρημά σας, κύριε Λαράς, κι' ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ μοῦ εἶπε ὁ κ. Σωντέλ, ὅταν τὸν ρώτησα, ἔμαθα πὼς πετύχατε τὸ «καταλυτικό» μοτέρ! Ἔχετε μιὰ πιθανότητα γιὰ νὰ ζήσετε, κύριοι. Τὴν μαντεύετε σεῖς, κύριε Μπελβάλ, αὐτὴ τὴν πιθανότητα;

— Δὲν εἶναι δύσκολο, ἀπάντησε ἤρεμος ὁ Μπελβάλ. Θέλετε, ἀσφαλῶς, νὰ προσπαθήσουμε νὰ διορθώσουμε τὸ ἀεροπλάνο.

— Ἀκριβῶς.

— Κι' ἂν, ἀφοῦ τὸ ἐξετάση ὁ Λαράς, μᾶς πῆ πὼς εἶναι ἀδύνατο νὰ διορθωθῆ;

'Ο Βούλγαρος ἀναστέναξε κι' ἀπάντησε:

— Θὰ λυπηθῶ πολύ, σᾶς διαβεβαιῶ. Αλλά, σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, θ' ἀποκεφαλιστῆτε.

'Ο Ζωλέβσκι γέλασε εἰρωνικά:

— Αλλ' ἂν διορθώσουμε, εἶπε, τὸ ἀεροπλάνο, πῶς θὰ συμβιβάσετε, κύριε, τὴν ἀπελευθέρωσί μας μὲ τὶς παραδόσεις τῶν ὑπηκόων σας, ποὺ ἐπιβάλλουν τὴ θανάτωσι ὅλων τῶν αἰχμαλώτων;

'Ο Μπαζὶλ Καλιτσάρ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους κι' ἀπάντησε, γελώντας κι' αὐτός εἰρωνικά:

— Ἀγαπητέ μου μισοπατριώτη, ξέρετε καλὰ πὼς ὅλοι οἱ κανόνες ἔχουν καὶ τὶς ἐξαιρέσεις τους. Κι' οἱ μάγοι τῶν Παχχάλας θὰ μὲ συγχαροῦν, πρῶτοι αὐτοί, ποὺ θὰ σᾶς ἀφήσω ἐλεύθερους, ὅταν δοῦν ὅτι θὰ τοὺς πάρω μαζί μας νὰ κάνουμε ἕνα ἐναέριο ταξιδάκι.

'Ο Ζὰκ Μπελβὰλ στράφηκε στὸν Λαρὰς καὶ τὸν ρώτησε:

— Σεῖς τί λέτε;

— Δὲν ξέρω! ἀπάντησε ὁ ἀεροπόρος. Πρέπει πρῶτα νὰ ἰδῶ τὸ ἀεροπλάνο. Ἂν τὸ μοτὲρ εἶναι ἀθικτο, ἂν τὰ κυριώτερα μηχανήματα δὲν ἔχουν πάθει μεγάλες ζημιές, ἂν πρόκειται μόνο γιὰ τὶς φτεροῦγες ἢ γιὰ τὸ πηδάλιο, τὸ ἀεροπλάνο διορθώνεται, γιατὶ μοῦ φαίνεται πὼς δὲν θὰ μᾶς λείψουν τὰ ὑλικά.

— Σωστά, κύριε! Σωστά! φώναξε ὁ Βούλγαρος κατενθουσιασμένος. Θὰ σᾶς διαθέσω διακόσιους ἄντρες, ἂν χρειαστῆτε. Δὲν θὰ σᾶς λείψη τίποτα, φτάνει νὰ βγάλουμε τὸ ἀεροπλάνο ἀπὸ κεῖ ποὺ βρίσκεται καὶ νὰ τὸ φέρουμε ἐδῶ. Τριγύρω Παχχάλας ξυλουργοὶ καὶ σιδηρουργοὶ ἐπιδέξιοι. Λοιπόν, ὅπως εἴπαμε. Θὰ ἐργαστῆτε ὅλοι σας, κύριοι, καθένας ἀνάλογα μὲ τὶς δυνάμεις του καὶ τὴν εἰδικότητά του, γιὰ νὰ διορθώσετε τὸ ἀεροπλάνο. Ἐγὼ σᾶς

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Μιὰ μέρα δύο τυφλοί, μπήκαν στὸ σπίτι ποὺ ἦταν ὁ Χριστός. Ἐπέμεναν νὰ τὸν συναντήσουν. Τὸν φώναξαν, ὅταν περνοῦσε, γιὰ νὰ τοὺς ἐλεήση. Ἤθελαν νὰ τοὺς ἀνοίξη τὰ μάτια. Μιὰ καὶ δὲν τοὺς ἀπήντησε. Τὸν ἠκολούθησαν στὸ σπίτι. Ὁ Χριστός, δὲν ἱκανοποίησε ἄμεσα τὴν ἐπιθυμία τους, ἀλλὰ τοὺς ὑπέβαλε μιὰ ἐρώτησι:« Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο;» Δὲν τοὺς λέγει: «Ἀκοῦστε παιδιά, ἐγὼ εἶμαι Θεὸς ἐν σαρκί». Ὄχι, αὐτὸ θὰ τὸ ἐφανέρωνε ἀναμφίβολα μὲ τὰ Ἔργα Του. Λόγια καὶ ἀξιώσεις μπορεῖ νὰ κάμη οἱαδήποτε, ἀλλ' ὄχι νὰ κάμη ἔργα ὑπερφυσικά.

Ἡ ἐρώτησις ποὺ ἔκαμε ὁ Χριστός, ὑπονοοῦσε τὴν θετικὴ ἀπάντησι. Ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ διακηρύξη ὁ Χριστὸς σ' ἐμᾶς ἐκείνο ποὺ εἶναι δὲν μᾶς ὠφελεῖ τόσον ὅσον ἡ ἰδική μας διακήρυξις γιὰ τὸ τί εἶναι καὶ τί μπορεῖ νὰ κάμη γιὰ μᾶς. Ὁ Χριστός, τὴ στιγμὴ αὐτή, δὲν στέκεται μπροστά σου γιὰ νὰ σοῦ πῆ, ὅτι μπορεῖ νὰ σὲ βγάλη ἀπὸ τὸ θαθῦ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας στὸ ὁποῖο βρίσκεσαι, ἀλλὰ γιὰ νὰ σ' ἐρωτήση ἂν πιστεύης ὅτι μπορεῖ νὰ τὸ κάμη καὶ στὴ δικιά σου προσωπικὴ περίπτωσι. Δὲν τοὺς ἀπαριθμεῖ ὁ Χριστός, πόσους καὶ ποιοὺς τυφλοὺς ἐθεράπευσε μέχρι τῆς στιγμῆς, ἀλλ' ἂν οἱ ἴδιοι ἐπίστευαν ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ τὸ κάμη αὐτό, στὴ δικιά τους περίπτωσι.

Ἕνας πιστὸς Χριστιανός, ἦταν μέλος μιᾶς ἀγγλικῆς Βασιλικῆς Ἀποστολῆς μαζί μὲ τὸν φημισμένο ἐπιστήμονα καθηγητὴ Χώξλυ. Ἦταν Κυριακή. Ὁ Χώξλυ, εἴρων πάντοτε τῶν Θείων, στρέφηκε στὸν σύντροφόν του καὶ τοῦ λέει: «Φαντάζομαι πὼς κάποια ἐκκλησία, θὰ δρῆς νὰ πᾶς». «Μάλιστα», ἀπάντησε ὁ Χριστιανός. «Γιατί, ἀντὶ νὰ πᾶς στὴν ἐκκλησία σήμερα, δὲν κόθεσαι μαζί μου, νὰ μοῦ μιλήσης γιὰ τὴ θρησκεία;» «Ὄχι, ἀπάντησε ὁ Χριστιανός». «Δὲν εἶμαι ἀρκετὰ ἔξυπνος, γιὰ νὰ κρημνίσω ὅλα τὰ ἐπιχειρήματά σου». «Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ συζητήσης μαζί μου» ἀπήντησε ὁ Χώξλυ, ἁπλῶς νὰ μοῦ διηγηθῆς μερικὰ ἀπὸ τὴν πεῖρα σου — τί ἡ θρησκεία ἔχει κάμει γιὰ σένα». Τὸ δέχθηκε ὁ Χριστιανός. Διηγήθηκε στὸν Χώξλυ, πῶς ἐδέχθη τὸν Χριστό, ὡς προσωπικὸ Σωτῆρα του, καὶ τί ὁ Χριστός, ἐσήμαινε στὴν καθημερινὴ ζωή του. Τὰ μάτια τοῦ φημισμένου ἀπίστου, γέμισαν δάκρυα. Στὸ τέλος εἶπε στὸν Χριστιανό: «Θὰ ἐθυσίαζα τὸ δεξί μου χέρι, ἂν μόνο μποροῦσα νὰ πιστεύσω κι' ἐγώ, ὅπως πιστεύεις σύ, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν μπορῶ».

Τοῦτο εἶναι τραγικό. Ν' ἀναγνωρίζης τί ὁ Χριστὸς ἔκαμε στὴ ζωὴ τῶν ἄλλων καὶ ὅμως νὰ μὴ μπορῆς νὰ δοκιμάσης τὴν ἴδια πεῖρα στὴ ζωή σου. Δὲν εἶναι ποὺ δὲν μποροῦσε ὁ Χώξλυ, ἀλλὰ ποὺ δὲν ἤθελε. Τὸ πρῶτο βῆμα γιὰ τὴν ἐνέργειο τοῦ Χριστοῦ στὴ ζωή σου, ὅπως στὴν περίπτωσι τῶν δύο τυφλῶν, εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀνάγκης σου τῆς προσωπικῆς. Στὸ γιατρὸ δὲν θὰ πᾶς, ἂν δὲν ἀναγνωρίσης ὅτι εἶσαι ἄρρωστος. Καὶ γιὰ νὰ ἐνεργήση ὁ Χριστὸς στὴ ζωή σου, εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναγνωρίσης, ὅτι Αὐτὸς μπορεῖ νὰ κάμη γιὰ σένα ὅ,τι κανεὶς ἄλλος. «Πιστεύετε ὅτι δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο;» Καὶ μ' αὐτὴ τὴν ἐρώτησι ὁ Χριστὸς ὑπονοοῦσε: «Πιστεύετε ὅτι εἶμαι ὁ μόνος ποὺ δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο;» Ἂν τὸν Χριστὸ ἰσοπεδώσης μὲ ἄλλους. Τὸν ἀφοπλίζεις. Τοῦ ἀφαιρεῖς τὴν παντοδυναμία Του. Ὁ Χριστός, γίνεται γιὰ μᾶς, ἐκείνο ἀκριβῶς ποὺ πιστεύομε ὅ,τι εἶναι. Ἂν Τὸν πιστεύω ὡς καλὸ ἄνθρωπο, σοφὸ καὶ παραδειγματολόγο, μόνον ὡς ἀνθρώπινος διδάσκαλος θὰ μπορέση νὰ ἐνεργήση στὴ ζωή σου. Καὶ σὰν τέτοιος, δὲν πρόκειται νὰ σὲ ἀλλάξη ριζικά, δὲν πρόκειται νὰ σοῦ ἀνοίξη τὰ ψυχικά σου μάτια γιὰ νὰ δῆς τὸν Θεὸ μὲ ὅλη Του τὴ δόξα. Ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ καθαρίση τὴν καρδιά σου. Μὴ ξεχνᾶς δὲ ὅτι μόνον οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν, θὰ δοῦν τὸν Θεόν. Ἡ φιλοσοφία φέρνει ἀνησυχία στὸ νοῦ, ἀλλ' ὁ Χριστός, ἂν Τὸν πιστεύσης ὡς τὸν ἐνανθρωπίσαντα Θεὸν καὶ μοναδικὸ Σωτῆρα σου, φέρνει ἀνάπαυσι στὴν ψυχή σου.

Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖς νὰ κάμης γιὰ νὰ ἀνοίξουν καὶ τὰ δικά σου κλειστὰ μάτια, εἶναι ἤ,τι ἔκαμαν οἱ τυφλοί. Ἦλθαν στὸν Χριστὸν ἐπιμόνως κι' ἐπίστευσαν, ὅτι ἦταν ὁ μόνος ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς βοηθήση.

Ἐξέχθη τὸν Χριστὸν ἕνας Κινέζος. Μερικοὶ συγγενεῖς καὶ συγχωριανοί του, τὸν ἤλεγξαν γιατί, ἄλλαξε τὴ θρησκεία του — δέχθηκε μιὰ ξένη πρὸς τὴ φυλή του θρησκεία. «Λάθος τὰ καταλάβατε τὰ πράγματα», τοὺς ἀπήντησε ὁ γέρος Κινέζος Χριστιανός. «Νά τί συνέβη. Αἰσθάνθηκα ὅτι ἔρισκόμουν σ' ἕνα βαθὺ λάκκο. Δὲν μποροῦσα νὰ βγῶ ἔξω. Ἦλθε ὁ Κονφούκιος. Ἀπὸ πάνω, ρίχνει μιὰ ματιὰ στὸ βάθος τοῦ λάκκου καὶ μοῦ λέγει: «Ὅταν βγῆς, φουκαρά, νὰ ὑπακούσης τὴν διδασκαλία μου, καὶ θὰ εἶσαι εὐτυχισμένος». Ἔρχεται κι' ὁ Βούδδας. Μὲ θλέπει ἀπὸ πάνω ψηλὰ μέσα στὴν κακομοιριά μου καὶ μοῦ λέγει: «Ἂν τὰ καταφέρης καὶ ἀνέβης μέχρι τὴ μέση, θὰ κατέβω κι' ἐγὼ μέχρις ἐκεῖ νὰ σὲ φθάσω. γιὰ νὰ σὲ γλυτώσω». Ἀλλὰ ποὺ νὰ τὰ καφέρω ν' ἀναρριχηθῶ μέχρι τὴ μέση τοῦ λάκκου... Καί, μιὰ μέρα, πέρασε ὁ Χριστός. Ὅταν μὲ εἶδε, κατέβηκε ἀμέσως ἐκεῖ στὸ βάθος ποὺ θοισκόμουν καὶ μὲ ἔβγαλε ἔξω. Γι' αὐτὸ εἶμαι Χριστιανός. Ὁ Χριστὸς ἦλθε ἐκεῖ ποὺ θοισκόμουν».

Ὅσο τυφλὸς κι' ἂν εἶσαι, ὅσο βαθειὰ κι' ἂν θρίσκεσαι στὸ λάκκο τῆς ἁμαρτίας, φάνει στὴν ἐρώτησι τοῦ Χριστοῦ: «Πιστεύεις ὅτι δύναμαι νὰ σώσω νὰ τῆς μὲ πίστι καὶ πεποίθησι τὸ «ναί». Κύριε». Τότε θὰ δῆς, μιὰ κι' ἀνοίξουν τὰ μάτια σου, εἶναι ἀπείραντο. Πῶς μπορεῖ ὁ τυφλὸς νὰ καταλάθη τί θὰ δῆ. Σὲ περιμένουν μεγάλαι ἐκπλήξεις, μιὰ καὶ πιστεύσης καὶ θεχθῆς τὸν Χριστόν. Μυστήριο προσωπικὸ εἶναι ἡ ἐξομολόγησις στὸν Χριστό, ὅταν συνοδεύεται μὲ σώζουσα πίστι. Θὰ σὲ ἀλλάξη ριζικά.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

'Ο ἐπιθυμῶν νὰ λάθη ἕνα τεῦχος μὲ τὴ σειρὰ τῶν ἄθθων «Τὸ κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ τροηγουμένου ἰηνὸς ἢ θιθλίον τὸν ὁλόκληρον τὴν Καινὴ Διαθήκη σὲ ἁπλῆ νεοελληνικὴ μετάφρασι, ἂς μᾶς γράψη στὴν διεύθυνσι: Δημοσιεύσεις «Ὁ ΣΠΟΡΕΥΣ» — Γραμμοθυσὶς 387 Ἀθήνας.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Τῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν Βεαδείου Τηλεπαθείας μακρᾶς ἀποστάσεως). Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—1 π.μ. καὶ 6—9 μ.μ. ὁδὸς Μεταόδου 25 Α' ὄροφος (στάσις Μουσείου). Τηλέφωνον 810.975.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΣΙΜΑΤΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

Δέχεται Μάγερ 10 (Πλατεῖα Βάθης) Τηλέφ. 532-563

προχωροῦσε ὁ Μπαζὶλ Καλιτσάρ.

— Κάποιος σκοτώθηκε ἢ πληγώθηκε, ψιθύρισε ὁ Σατιγιόν.

Περίμεναν νὰ μάθουν κάτι ἀπὸ τοὺς 'Ασσίνιους πού, πρὸς τὸ παρόν, τοὺς χρησίμευαν ὡς ἰδιαίτεροι ὑπηρέτες ὥσπου νὰ παχύνουν καὶ νὰ γίνουν κατάλληλοι γιὰ τὸ συμπόσιο τῶν Παχχάλας.

'Αλλ' εἶδαν ὅτι, πίσω ἀπὸ τὸν Βούλγαρο, εἶχε σχηματιστῆ μιὰ συνοδεία, ποὺ τραθοῦσε πρὸς τὸ ἐργαστήριο.

'Ο Μπελβάλ, ὁ Σατιγιόν, ὁ Σωντέλ, ὁ Ζαλέβσκι κι' ὁ Βαλντστάϋν ὑποσχέθηκαν τὸ ἴδιο.

— Ἐ λοιπόν, κύριοι, εἶμαι ἱκανοποιημένος! φώναξε ὁ Καλιτσάρ καὶ σηκώθηκε ὄρθιος. Σᾶς ἀφήνω γιὰ νὰ δώσω τὶς διαταγές, ποὺ χρειάζονται. Ἀπὸ σήμερα κιόλας, οἱ Παχχάλας θὰ βαλθοῦν στὴ δουλειά. Κύριο, ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο, θάχη μεταφερθῆ ἐδῶ. Καὶ θὰ ἰδοῦμε τότε τί πρέπει νὰ γίνη. Ὡς αὔριο, σεῖς ἀναπαυθῆτε. Δώδεκα ἀπὸ τοὺς ἰδιαίτερους ὑπηρέτες μου θὰ τεθοῦν στὶς διαταγές σας. Θὰ ἔχετε ὅ,τι θελήσετε. Δὲν θὰ μποῆτε ὅμως ν' ἀπομακρυνθῆτε παραπάνω ἀπὸ ἑκατὸ μέτρα ἀπὸ τὴ σκηνή. Καληνύχτα, κύριοι, κι' ὠρδουάρ γιὰ αὔριο!

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΤΑΪ

Αὐτὰ ἔγιναν στὶς 6 Μαρτίου.

Στὶς 7, ὁ Λαράς κι' ὁ Σωντέλ, ἄρχισαν νὰ διευθύνουν τὴν ἐργασία, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξαρτιόταν ἡ σωτηρία ὅλων. Ὁ Μπελβάλ, ὁ Σατιγιόν, ὁ Βαλντστάϋν κι' ὁ Ζαλέβσκι τοὺς βοηθοῦσαν ὅσο ἠτοροῦσαν περισσότερο.

Μέσα στὸ ἀεροπλάνο, χωμιὰ σοβαρὴ ζημιά. Δὲν εἶχε συμθῆ. Τὸ μόνο, ποὺ εἶχαν νὰ κάνουν, ἦταν νὰ διορθώσουν τὶς φτεροῦγες καὶ τὸ σκελετό, δουλειὰ δηλαδὴ περισσότερο ξυλουργοῦ παρὰ μηχανικοῦ. Οἱ Παχχάλας τεχνίτες ἔκαναν ὅλες τὶς δουλειές, ποὺ τοὺς ἀνάθεταν οἱ Εὐρωπαῖοι, ἐνῶ ὁ Μπαζὶς Καλιτσὰρ παρακολουθοῦσε αὐτοπροσώπως τὶς ἐργασίες αὐτές.

Πέρασε μιὰ ὁλόκληρη ἑθδομάδα, χωρὶς νὰ συμθῆ τίποτα.

'Αλλά, στὶς 16 Μαρτίου, ἔγινε ἕνα δρᾶμα.

Εἶχε φτάσει ἡ περίοδος τῶν βροχῶν, ποὺ, σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ τῆς 'Αφρικῆς, βαστάει ἀπὸ τὰ μέσα Μαρτίου ὡς τὰ μέσα 'Ιουλίου. Δὲν εἶχαν ἀρχίσει ἀκόμα οἱ μεγάλες, καταρραχτώδεις βροχές, τοῦ 'Απριλίου, τοῦ Μαΐου καὶ τοῦ 'Ιουνίου, ἀλλ' ἦσαν νεροποντές, ποὺ ἔπεφταν, ξαφνικά, ἀπὸ τεράστια σύννεφα, ἰδίως μὲ τὸ βασίλεμα τοῦ ἡλίου καὶ τὶς πρῶτες ὧρες τῆς νύχτας.

Στὶς 16 Μαρτίου λοιπόν, τὸ βραδάκι, καθὼς σταματοῦσε ἡ βροχὴ καὶ τ' ἄστρα ἀρχισαν νὰ φαίνονται στὸν οὐρανό, ἀντίχησε ἕνα νεοελληνικὸ μετάφρασι, ἂς μᾶς γράψη στὴν διεύθυνσι: Δημοσιεύσεις «Ὁ ΣΠΟΡΕΥΣ» — Γραμμοθυσὶς 387 Ἀθήνας.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Τῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν Βεαδείου Τηλεπαθείας μακρᾶς ἀποστάσεως). Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—1 π.μ. καὶ 6—9 μ.μ. ὁδὸς Μεταόδου 25 Α' ὄροφος (στάσις Μουσείου). Τηλέφωνον 810.975.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΣΙΜΑΤΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

Δέχεται Μάγερ 10 (Πλατεῖα Βάθης) Τηλέφ. 532-563

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ πρωΐ, παρουσιάστηκαν στὴ σκηνὴ τῶν Εὐρωπαίων ὀχτὼ Παχχάλας. Οἱ δυὸ ἀπ' αὐτοὺς κουβαλοῦσαν ἕνα φέρετρο, κομμένο ἀπὸ καλάμια.

Οἱ δυὸ ἄλλοι κρατοῦσαν στὰ χέρια τους ἕνα ἄσπρο ὕφασμα διπλωμένο. Κι' οἱ ὑπόλοιποι ἦσαν ἐφοδιασμένοι μὲ τσαπιὰ καὶ μὲ φτιάρια. Τοὺς ἀκολουθοῦσαν δώδεκα ὡπλισμένοι ἰθαγενεῖς, μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μάϊ—Ντόνγκ.

—'Εμπρός! εἶπε ὁ Μπελβάλ.

Οἱ Παχχάλας τύλιξαν τὸ πτῶμα τοῦ Ματάϊ μέσα στὸ ἄσπρο πανί, καὶ τὸ ἔθαλαν στὸ φέρετρο, ποὺ τὸ τριγύρισαν ἀμέσως ὀχτὼ ὡπλισμένοι ἄγριοι. Ἔπειτα, μὲ τὸν Μάϊ—Ντόνγκ ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὲ τοὺς ἄλλους τέσσερις ὡπλισμένους Παχχάλας τελευταίους, ἡ συνοδεία βγῆκε ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, διέσχισε τὸ χωριό, μπῆκε σ' ἕνα δάσος καὶ στιμάτησε σ' ἕνα ξέφωτο.

Οἱ ἰθαγενεῖς ἄνοιξαν ἕνα λάκκο, ἔθαλαν μέσα τὸ φέρετρο καὶ τὸ σκέπασαν μὲ χῶμα. Ἀφοῦ προσευχήθηκαν, γιὰ λίγες στιγμές, ὁ Μπελβάλ, ὁ Σατιγιόν, ὁ Λαράς κι' ὁ Σωντέλ.

'Ησαν ὅλοι συγκινημένοι. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦταν κάποτε φίλος τους. Τοὺς εἶχε ἐξαπατήσει, τοὺς εἶχε προδώσει, τοὺς ἔκαμε νὰ ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα, ἀλλὰ τώρα τὰ ξεχνοῦσαν ὅλα καὶ θυμόντουσαν τὴν ἀλλοτινὴ φιλία τους.

Πρῶτος μίλησε ὁ Μπελβάλ, ἤσυχα, χωρὶς θυμὸ καὶ μνησικακία.

—'Ασφαλῶς, ἀγαπητέ μου Λαράς, χωρὶς τὸν Ματάϊ δὲν θὰ σᾶς γνωρίζαμε καὶ δὲν θὰ ἐλπίζαμε νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴν κόλασι τοῦ Ζανκαντόρ μὲ τὸ ἀεροπλάνο σου. Αλλὰ καὶ χωρὶς τὸν Ματάϊ ἐπίσης δὲν θὰ εἶχα αὐτὸ τὸ μαρτύριο, ποὺ μὲ βασανίζει μέρα νύχτα, γιὰ τὴν τύχη τῆς ἀδελφῆς μου 'Οντέτ καὶ τῆς ἀροαθωνιαστικιᾶς μου 'Αλίς... Τί τὴς ἔκανε, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος;... Ποῦ βρίσκονται;... 'Ο Μπαζὶλ Ματάϊ δὲν θὰ μᾶς τὸ πῆ ποτέ.

— Εἶναι ἀδύνατον—εἶπε συγκινημένος ὁ Σατιγιόν—νὰ μὴν ψάξη ὁ Πιὲρ 'Ατινιὲ γιὰ νὰ βρῆ τὴν 'Οντέτ καὶ τὴν 'Αλίς. Εἶναι πλούσιος καὶ τὰ πλούτη δίνουν τὴ δύναμι. Μιὰ ἔξυπνη, ὅπως ἡ Νταριαντεῦλ Χόγια, δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαφανιστῆ καὶ νὰ ἐξαφανίση καὶ δυὸ κοπέλλες, χωρὶς ν' ἀφήση κανένα ἴχνος.

— Κι' ἔπειτα, εἶπε ὁ Λαράς, μπορεῖ ὁ Ματάϊ νὰ τὰ παράλεγε κιόλας.

—"Η καὶ νὰ τἄλεγε ψέματα, πρόσθεσε ὁ Σωντέλ.

—"Ω! "Αν μποροῦσα νὰ τὸ πίστευα αὐτό! ψιθύρισε ὁ Μπελβάλ, βαθειὰ συγκινημένος.

★

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ πρωΐ, παρουσιάστηκαν στὴ σκηνὴ τῶν Εὐρωπαίων ὀχτὼ Παχχάλας. Οἱ δυὸ προχωροῦσε ὁ Μπαζὶς Καλιτσάρ. Ἔπειτα πρόσθεσε μὲ ὕφος ἐπίσημο:

—'Ο Μπαζίλ Ματάϊ, κύριοι, σκοτώθηκε ἐπὶ τόπου! Σᾶς φέρνω τὸ πτῶμα του. Θὰ εἶστε ἐλεύθεροι νὰ τὸ θάψετε αὔριο τὸ πρωΐ. Θὰ θέσω στὴ διάθεσί σας τοὺς κατάλληλους ἐργάτες. Καληνύχτα σας, κύριοι!

Καί, χαιρετῶντας στρατιωτικά, ὁ Καλιτσὰρ ἔκανε μεταθολή, ἔδωσε μιὰ διαταγὴ στοὺς ἀνθρώπους τῆς συνοδείας του κι' ἔπειτα διεθύνθηκε πρὸς τὸ «ἀνάκτορό» του.

Κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῶν δαδιῶν, ἡ συνοδεία πλησίασε πρὸς τὸν Μπελβάλ, καὶ τοὺς συντρόφους του. Οἱ Παχχάλας, ποὺ κουβαλοῦσαν τὸ πτῶμα τοῦ Μπαζὶλ Ματάϊ. ἄφησαν κατιγῆς. "Επειτα ἀπομακρύνθηκαν ὅλοι κι' ὁ Βαλντστάϋν μὲ τὸν Ζαλέβσκι, ἀφοῦ χαιρέτησαν στρατιωτικά, ἔφυγαν κι' αὐτοί.

Κοντὰ στὸν σκοτωμένο ἔμειναν τώρα μόνο ὁ Μπελβάλ, ὁ Σατιγιόν, ὁ Λαράς κι' ὁ Σωντέλ.

'Ησαν ὅλοι συγκινημένοι. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦταν κάποτε φίλος τους. Τοὺς εἶχε ἐξαπατήσει, τοὺς εἶχε προδώσει, τοὺς ἔκαμε νὰ ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα, ἀλλὰ τώρα τὰ ξεχνοῦσαν ὅλα καὶ θυμόντουσαν τὴν ἀλλοτινὴ φιλία τους.

Πρῶτος μίλησε ὁ Μπελβάλ, ἤσυχα, χωρὶς θυμὸ καὶ μνησικακία.

—'Ασφαλῶς, ἀγαπητέ μου Λαράς, χωρὶς τὸν Ματάϊ δὲν θὰ σᾶς γνωρίζαμε καὶ δὲν θὰ ἐλπίζαμε νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴν κόλασι τοῦ Ζανκαντόρ μὲ τὸ ἀεροπλάνο σου. Αλλὰ καὶ χωρὶς τὸν Ματάϊ ἐπίσης δὲν θὰ εἶχα αὐτὸ τὸ μαρτύριο, ποὺ μὲ βασανίζει μέρα νύχτα, γιὰ τὴν τύχη τῆς ἀδελφῆς μου 'Οντέτ καὶ τῆς ἀροαθωνιαστικιᾶς μου 'Αλίς... Τί τὴς ἔκανε, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος;... Ποῦ βρίσκονται;... 'Ο Μπαζὶλ Ματάϊ δὲν θὰ μᾶς τὸ πῆ ποτέ.

— Εἶναι ἀδύνατον—εἶπε συγκινημένος ὁ Σατιγιόν—νὰ μὴν ψάξη ὁ Πιὲρ 'Ατινιὲ γιὰ νὰ βρῆ τὴν 'Οντέτ καὶ τὴν 'Αλίς. Εἶναι πλούσιος καὶ τὰ πλούτη δίνουν τὴ δύναμι. Μιὰ ἔξυπνη, ὅπως ἡ Νταριαντεῦλ Χόγια, δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαφανιστῆ καὶ νὰ ἐξαφανίση καὶ δυὸ κοπέλλες, χωρὶς ν' ἀφήση κανένα ἴχνος.

— Κι' ἔπειτα, εἶπε ὁ Λαράς, μπορεῖ ὁ Ματάϊ νὰ τὰ παράλεγε κιόλας.

—"Η καὶ νὰ τἄλεγε ψέματα, πρόσθεσε ὁ Σωντέλ.

—"Ω! "Αν μποροῦσα νὰ τὸ πίστευα αὐτό! ψιθύρισε ὁ Μπελβάλ, βαθειὰ συγκινημένος.

★

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ πρωΐ, παρουσιάστηκαν στὴ σκηνὴ τῶν Εὐρωπαίων ὀχτὼ Παχχάλας. Οἱ δυὸ ἀπ' αὐτοὺς κουβαλοῦσαν ἕνα φέρετρο, κομμένο ἀπὸ καλάμια.

Οἱ δυὸ ἄλλοι κρατοῦσαν στὰ χέρια τους ἕνα ἄσπρο ὕφασμα διπλωμένο. Κι' οἱ ὑπόλοιποι ἦσαν ἐφοδιασμένοι μὲ τσαπιὰ καὶ μὲ φτιάρια. Τοὺς ἀκολουθοῦσαν δώδεκα ὡπλισμένοι ἰθαγενεῖς, μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μάϊ—Ντόνγκ.

—'Εμπρός! εἶπε ὁ Μπελβάλ.

Οἱ Παχχάλας τύλιξαν τὸ πτῶμα τοῦ Ματάϊ μέσα στὸ ἄσπρο πανί, καὶ τὸ ἔθαλαν στὸ φέρετρο, ποὺ τὸ τριγύρισαν

ΜΙΑ ΑΠΡΟΟΠΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Οι πελάτες τῆς Τραπέζης περίμεναν ὑπομονετικὰ τὴ σειρά τους, γιὰ νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ ταμεῖο. Ὁ κλητήρας, μὲ μεγάλη σοβαρότητα, εἶχε δώσει σ' ὅλους ἀπὸ ἕνα νούμερο. Ὅλοι τους τὸ ἔσφιγγαν μέσα στὸ χέρι τους. Κι' ὅσοι δὲν εἶχαν τόσο καλὴ μνήμη, τοῦ ἔριχναν κάθε τόσο μιὰ φοβισμένη ματιά, γιὰ νὰ μὴ τὸ ξεχάσουν.

Ὁ Ἀλφρέδος Γκρίγκ, μὲ ὕφος, ποὺ ἄλλοτε ἔδειχνε ἀνυπομονησία καὶ στενοχώρια κι' ἄλλοτε μιὰ μοιραία ἐγκαρτέρηση, σὰν νὰ περίμενε κι' αὐτὸς τὴ σειρά του, πηγαινοερχόταν μπροστὰ στὸ «γκισέ», ὅπου δούλευαν μὲ σπασμωδικὲς κινήσεις οἱ ὑπάλληλοι. Κανεὶς ὡστόσο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πῆ σὲ ποιὸ «γκισέ» θὰ παρουσιαζόταν ὁ ἄνθρωπος αὐτός, γιατὶ περνοῦσε μπροστὰ ἀπ' ὅλα χωρὶς νὰ δείχνη γιὰ κανέναν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Αὐτὴ ὅμως ἡ φαινομενικὴ ἀδιαφορία του δὲν τὸν ἐμπόδιζε νύχη ἀνοιχτὰ τὰ μάτια καὶ τ' αὐτιά, ὅταν ἔπρεπε, καὶ νὰ μετρᾶη, μὲ τὴν ἴδια προσοχὴ ποὺ μετροῦσαν τὰ λεπτά τους ὅσοι ἔπαιρναν δέσμες ὁλόκληρες ἀπὸ χαρτονομίσματα...

— Ἐνιακόσια ἕντεκα! φώναξε ἄξαφνα ἕνας ταμίας.

Τὸ 911 σηκώθηκε καὶ πλησίασε στὸ «γκισέ». Ἦταν ἕνας κύριος μὲ κοινὸ πρόσωπο, ποὺ φοροῦσε μιὰ ὑπέροχη γούνα μὲ γιακὰ ἀστρακάν. Φαινότανε πλούσιος, κι' αὐτὸς ἀκριβῶς ὁ λόγος ἔκανε τὸν Ἀλφρέδο Γκρίγκ νὰ ἐνδιαφερθῆ ἀμέσως γιὰ τὸ ἄτομό του καὶ νὰ κοντοστάθῆ γιὰ νὰ παρακολουθήση τὴν πληρωμή.

— Πενῆντα χιλιάδες, εἶπε ὁ κύριος μὲ σιγανὴ φωνὴ στὸν ταμία.

Κι' ἐνῶ ἐκεῖνος, μὲ τὴν ἐπαγγελματική του ἐπιδεξιότητα, ἄρχισε νὰ μετρᾶη τὰ χιλιάρικα, ὁ Γκρίγκ ἀποτραβήχτηκε μὲ διάκρισι. Εἶχε νιώσει ἄξαφνα ἕνα πόνο στὴν καρδιά...

Πενῆντα χιλιάδες φράγκα!... Γιὰ συλλογισθῆτε το καλά!... Ὁ κύριος μὲ τὴ γούνα θὰ ἔπαιρνε πενῆντα χιλιάδες φράγκα καὶ θὰ φούσκωνε μ' αὐτὲς τὸ πορτοφόλι του! Μήπως μιὰ τέτοια τύχη δὲν περίμενε ὁ Γκρίγκ; Μήπως μὲ μιὰ τέτοια ἐλπίδα δὲν πηγαινοερχόταν τόση ὥρα στὸ χῶλ τῆς Τραπέζης;...

— Ἐπὶ τέλους! Σήμερα θὰ μπορέση νὰ δουλέψη κανείς!... συλλογίσθηκε, μὲ τὴν ἱκανοποίησι τοῦ ψαρᾶ, ποὺ βλέπει πὼς τσιμπάει τὸ ψάρι...

Γιατί, ὅπως θὰ καταλάβατε, ὁ Ἀλφρέδος Γκρίγκ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς τόσους καὶ τόσους διεθνεῖς λωποδύτες, ποὺ ἔκλεβαν ὡς διὰ μαγείας τὰ παραφουσκωμένα πορτοφόλια.

Τώρα λοιπὸν ποὺ εἶχε βρῆ τὸ «κυνήγι», δὲ εἶχε νὰ κάνη τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ ἀκολουθήση τὰ ἴχνη του καὶ νὰ περιμένη τὴν κατάλληλη εὐκαιρία. Μὲ μιὰ λοξὴ ματιὰ πρόσεχε τὴν ἔξοδο τῆς Τραπέζης καὶ παραμόνευε τὸν κύριο μὲ τὴ γούνα. "Ἐπειτα, ὅταν τὸν εἶδε νὰ βγαίνη, τὸν τσίμπησε ἀπὸ πίσω, μὲ ἀδιάφορο ὕφος.

Στὸ πεζοδρόμιο, ἐκεῖνη τὴν ὥρα, δὲν περνοῦσε πολὺς κόσμος. Ὁ Γκρίγκ κατάλαβε πὼς δὲν τὸν εὐνοοῦσε ἡ τύχη. Γι' αὐτὸ ἀναγκάστηκε νὰ παρακολουθῆ ἀπὸ μακρυὰ τὸν ἄνθρωπό του. Τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ «ἐργασθῆ» σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, δίχως νὰ μπορῆ νὰ γίνη ἀμέσως ἀφαντὸς μέσα στὸ πλῆθος. Ἤξερε καλὰ τὴ δουλειά του. Κι' εἶχε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προτερήματα, μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι προικισμένος ἕνας λωποδύτης: τὴν ὑπομονή. Πῶς θὰ ἔκανε λοιπὸν τὴν ἀνοησία νὰ χάση ἕνα τέτοιο ἐξαιρετικὸ «κόλπο», πρὶν νὰ ἔχη ἐξασφαλίσει τὴν ἀπόλυτη βεβαιότητα γιὰ τὴν ἐπιτυχία του;

Στὸ πεζοδρόμιο δὲν περνοῦσε πολὺς κόσμος, ἐκείνη τὴν ὥρα...

Θὰ ἀκόμη ἡ κατάλληλη ὥρα;

"Επειτα, καὶ τὸ ἀκυνήγι» ποὺ δὲν φαινότανε νὰ βιάζεται περισσότερο ἀπ' αὐτόν. Στεκότανε στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου, χάζευε στὶς βιτρίνες, γύριζε τὸ κεφάλι του δεξιὰ κι' ἀριστερά, κύτταζε τὶς ὁδομορφες μοδιστρούλες καὶ προχωροῦσε ἀδιάφορα, σὰν ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ περάση τὸν καιρό του μὲ τὴν κίνησι τοῦ δρόμου.

Πρόσεχε ὅμως τὸ πορτοφόλι του, γιατὶ κρατοῦσε τὰ χέρια του σταυρωμένα στὸ στῆθος ἀπάνω στὴν καρδιά, λοκουμπωμένη γούνα του. Ὁ Γκρίγκ λοιπὸν δὲν τολμοῦσε νὰ τὸν πλησιάση, ἂν κι' ἔβλεπε πὼς ἡ ὥρα περνοῦσε καὶ πὼς ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη μποροῦσε νὰ χάση τὴν εὐκαιρία. Τί διάβολο θὰ ἔκανε ὁ «πελάτης» του;...

«Δὲν ἔχει μαζί του αὐτοκίνητο, μὰ μπορεῖ νὰ φωνάξη κανένα ταξί, συλλογίστηκε μὲ τρόμο ὁ Ἀλφρέδος Γκρίγκ. "Αν μοῦ παίξη αὐτὸ τὸ παιχνίδι, θὰ τὴν πάθω σὰν ἀγράμματος. Ἐκτὸς ἂν ριψοκινδυνεύσω νὰ τοῦ πάρω τὸ πορτοφόλι, τὴν ὥρα ποὺ θ' ἀνεβαίνη στὸ αὐτοκίνητο...»

— Ὁ κύριος μὲ τὴ γούνα ὡστόσο προτιμοῦσε, φαίνεται, νὰ γυρίση μὲ τὰ πόδια στὸ σπίτι του ἢ τοὐλάχιστον νὰ κάνη μιὰ βόλτα. "Αξαφνα, κατέβηκε στὴν ἀσφαλτο, πέρασε στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο κι' ἀνακατεύτηκε μὲ τὸ πλῆθος.

— Ἀνόητε, ἔκανε σαρκαστικὰ ὁ Γκρίγκ, πετώντας ἀπὸ χαρά. Τώρα δὲν θὰ μοῦ ξεφύγης...

Καταλάβαινε ὅτι εἶχε φτάσει ἡ κατάλληλη στιγμὴ κι' ὅτι ἔπρεπε μὲ μαγικὸ τρόπο νὰ ἐξαφανίση τὸ πορτοφόλι. Πλησίασε λοιπὸν τὸν κύριο μὲ τὴ γούνα, κύτταξε τριγύρω του κι' ἑτοίμασε τὴν ἐπίθεσί του.

Μπροστὰ σ' ἕνα καφενεῖο μὲ ὀρχήστρα, οἱ τζαμπατζῆδες εἶχαν μαζευτῆ στὸ πεζοδρόμιο κι' ἄκουγαν τὰ τελευταῖα τραγουδάκια.

— Ἐκεῖ πέρα!... ἀποφάσισε ὁ Γκρίγκ, καθὼς προχωροῦσε δίπλα στὸν πελάτη του.

Τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ ἔκανε νὰ πέση τάχα ἀπάνω του ἀπὸ ἀπροσεξία, ὁ κύριος μὲ τὴ γούνα γύρισε ἀπότομα καὶ μπῆκε στὸ καφενεῖο.

— Ἄ! τὸν βλάκα! γκρίνιασε μὲ λύσσα ὁ Ἀλφρέδος Γκρίγκ.

Καὶ μπῆκε κι' αὐτὸς μέσα στὸ κέντρο. "Επρεπε τώρα νὰ περιμένη πάλι ὑπομονητικὰ μιὰ ἄλλη εὐκαιρία...

Τὸ καφενεῖο ὡστόσο ἦταν γεμάτο ἀπὸ κόσμο, κι' ὁ λωποδύτης μὲ μεγάλη δυσκολία κατάφερε νὰ περάση ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ τραπεζάκια, γιὰ νὰ φτάση κοντὰ στὸν ἄνθρωπό του. Ὁ κύριος μὲ τὴ γούνα εἶχε καθήσει στὴ μόνη θέσι ποὺ ἦταν ἄδεια, σ' ἕναν καναπέ. Ὁ Γκρίγκ δὲν μποροῦσε νὰ καθήση δίπλα του. Βρῆκε ὅμως μιὰ θέσι, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ καναπέ, καὶ πίσω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν πελάτη του. Ἐκεῖνος εἶχε βγάλει τώρα τὴ γούνα του καὶ τὴν εἶχε κρεμάσει δίπλα, στὴν κρεμάστρα, γιατὶ ἔκανε ἀνυπόφορη ζέστη μέσα στὸ καφενεῖο. Ὁ Γκρίγκ, ποὺ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ τοῦ γυρίζη τὴν πλάτη, πρᾶγμα ποὺ τὸν στενοχωροῦσε πολύ, γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ τὸν παραμονεύη, ἀναγκάστηκε νὰ κυττάζη τὴν κρεμασμένη γούνα...

"Οταν λοιπόν, ὕστερ' ἀπὸ λίγη ὥρα, ἀνάμεσα στὸν κόσμο ποὺ ἦταν ὄρθιος, εἶδε ἕνα χέρι νὰ ξεκρεμᾶη τὴ γούνα, πλήρωσε ἀμέσως τὸν καφέ του, σηκώθηκε ἀδιάφορος κι' ἀκολούθησε τὸν «πελάτη» του στὸ στενὸ διάδρομο ποὺ ἄφηναν οἱ θαμῶνες τοῦ καφενείου.

Στὸ δρόμο, ὁ Γκρίγκ ἀναγκάστηκε νὰ ταχύνη τὸ βῆμα του, γιὰ νὰ φτάση τὸν κύριο μὲ τὴ γούνα, ποὺ περπατοῦσε τώρα βιαστικὰ καὶ ἔστριψε στὴν πρώτη γωνιά, ποὺ βρῆκε μπροστά του.

Ἡ κίνησι τοῦ δρόμου, ἐκείνη τὴν ὥρα, τὸν βοηθοῦσε στὸ «κόλπο» του. Συλλογίστηκε ὅτ. ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπο νὰ πλησιάση τὸν «πελάτη» του, γιατί, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἡ κωμωδία αὐτὴ ἄρχιζε νὰ γίνεται μονότονη... Ἔπαιζε ἀρά γε μὲ τὸ χτυποκάρδι του, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; Ποῦ πήγαινε ἔτσι ἀσκοπα, μέσα στοὺς δρόμους; Δὲν εἶχε σπίτι, γυναῖκα, παιδιά;

Ἦταν ἀφάνταστο!... Νὰ περιφέρεται κανεὶς ἔτσι, ὅταν ἔχη πενῆντα χιλιάδες φράγκα στὸ πορτοφάλι του! Ἄξιζε νὰ τιμωρηθῆ αὐτὸς ὁ ἀνόητος γιὰ τὴν τόση ἀφηρημάδα του!...

Ὁ Ἀλφρέδος Γκρίγκ τὸν προσπέρασε βιαστικά. Κι' ἔπειτα, μὲ μιὰ ἀπότομη στροφή, γύρισε καί, προχωρῶντας πάλι βιαστικά, ἔπεσε ἀπάνω του, ἀπὸ ἀπροσεξία τάχα, κι' ἔχωσε τὸ χέρι του στὸ ἄνοιγμα τῆς γούνας, ὡς τὴν τσέπη ποὺ εἶχε τὸ πολύτιμο πορτοφόλι...

Τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ ἔκανε νὰ τὸ πάρη, σήκωσε ξαφνιασμένος τὸ κεφάλι καὶ στέναξε κατάπληκτος:

— Συγγνώμη! Ἔκανα λάθος!...

Τί εἶχε συμβῆ; Ὁ Ἀλφρέδος Γκρίγκ δὲν ἀνεγνώριζε π.ἀ τὸν ἄνθρωπό του! Ἔβλεπε τὴν ἴδια γούνα, μὰ δὲν ἔβλεπε τὸ ἴδιο πρόσωπο! Κάποιος πελάτης τοῦ καφενείου εἶχε κάνει λάθος στὸ παλτό...

Ἡ τσέπη, ποὺ ἐξερεύνησε ὁ Γκρίγκ, ἦταν ἄδεια. Τὸ πορτοφόλι μὲ τὰ πενῆντα χιλιάρικα εἶχε κάνει φτερά...

Τὸ χέρι ὅμως τοῦ λωποδύτη, τὴ στιγμὴ ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὴ γούνα, ἁρπάχτηκε ἄξαφνα ἀπὸ ἕνα ἄλλο χέρι, δυνατὸ σὰν τανάλια.

— Μὲ συγχωρεῖτε! Ἔκανα λάθος!... ξαναεῖπε ὁ Γκρίγκ μὲ μισόσβηστη φωνή, προσπαθῶντας νὰ ξεφύγη.

— Δὲν πειράζει... τοῦ ἀπάντησε τότε σαρκαστικὰ ὁ ἄνθρωπος ποὺ φοροῦσε τὴ γούνα. Ἐγὼ δὲν ἔκανα λάθος! Ἐσένα περίμενα νὰ πιάσω, παλληκάρι μου!...

Καὶ παρουσιάστηκε:

— Εἶμαι ὁ μυστικὸς ἀστυνόμος Σὰρλ Λεκόκ. Σὲ παρακολουθῶ ἀπὸ τὸ χῶλ τὴ στιγμὴ ποὺ βγῆκες ἀπὸ τὸ «Κρεντὶ Λυονναὶ» παίργοντας ἀπὸ πίσω τὸν ἄνθρωπο ποὺ φοροῦσε αὐτὴ τὴ γούνα... Στὸ καφενεῖο ὅμως, τὴν πῆρα καὶ τὴ φόρεσα ἐγώ, γιὰ νὰ σὲ πιάσω ἐπ' αὐτοφώρῳ!... Καὶ σ' ἔπιασα... Ἐμπρὸς λοιπόν, γιὰ τὸ τμῆμα!...

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἀπρόσμενη ἀτυχία ὁ Ἀλφρέδος Γκρίγκ, ἔσκυψε τὸ κεφάλι κι' ἀκολούθησε τὸν μυστικὸ ἀστυνόμο.

Χ. ΜΑΓΚΟΓΚ

ΒΕΛΓΙΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

O PACE - SETTER = ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

Ὁ PACE - SETTER προτιμᾶ πάντοτε νὰ ταξειδεύη μὲ τὴν **SABENA** καὶ νὰ ἐξυπηρετῆται ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν της **"ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΥΠΟΔΟΧΗ"**, εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῶν Βρυξελλῶν ἡ ὁποία δέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ταξειδιωτῶν σειρὰν εὐκολιῶν καὶ ἐξυπηρετήσεων χάρις εἰς τὸ εἰδικῶς ἐκπαιδευμένο εἰ« τὰ θέματα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς προσωπικό της. Διαθέτει γλωσσομαθεῖς γραμματεῖς καὶ δακτυλογράφους, αἰθούσας συνεδριάσεων καὶ παρέχει κάθε εὐκολίαν δι' ἐμπορικὰς ἐπαφὰς κ«ὰ τὴν ὥραν τῆς διελεύσεως **(TRANSIT)** εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῶν Βρυξελλῶν.

SABENA σημαίνει **ΑΝΕΣΙΣ, ΤΑΧΥΤΗΣ, ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ.**

ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ Η ΤΗΝ SABENA ΘΩΝΟΣ 8 ΤΗΛ. 538.711-19

Διακοπές στή Χρυσοπηγή

2ον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Δυό ἀδελφές, ἡ Καίτη καί ἡ Νίνα ἔρχονται νά περάσουν τίς διακοπές τους στή Χρυσοπηγή. Μιά ὁμάδα ἀπό νεαρούς, πού πλήττουν φοβερά στό μικρό ἡσυχο χωριουδάκι, τούς ἐπιφυλάσσουν κάθε ἄλλο παρά ἐγκάρδια ὑποδοχή. Μιά μέρα οἱ δυό ἀδελφες ἀνακαλύπτουν ὅτι οἱ νεαροί ἔχουν μεταβάλλει μιά σπηλιά σέ κλίμα καί ἀποφασίζουν νά στήσουν παγίδες σέ διάφορα σημεῖα.

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΑ...

— Νομίζω, Νίνα, πώς χάσαμε τό δρόμο. Δέν θυμᾶμαι νά περάσαμε ἀπό δῶ γθές...

—Ἐγώ πίστεινα πώς τόν ἤξερες καλά.

— Πώ! Πώ!... τί πάθαμε!... Δέν ξέρουμε, πού βρισκόμαστε...

Κατιτις ἀπό τήν παρέα ὅμως τίς βλέπει ἀκουει τά σχέδιά τους καί σπεύδει νά εἰδοποιήση τούς φίλους του.

— Θά δοῦμε ποιές παγίδες θά λειτουργήσουν καλύτερα καί ποιός θά γελάση πιό πολύ.

— Θά δροσιστοῦν μέ τό παραπάνω...

— Θαυμάσια. Ἐφ' ὅσον οἱ δυό δεσποινίδες θέλουν νά παῖξουν μαζί μας, θά δοῦμε ποιός θά γελάση περισσότερο. Αὔριο θά εἴμαστε ὅλοι ἐδῶ ἀπό τά χαράματα. Ἐσύ, Πέτρο, θά στήσης καρτέρι ἔξω ἀπό τό σπίτι τους καί θά τρέξης νά μᾶς εἰδοποιήσης μόλις βγοῦν.

— Σύμφωνοι!...

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ...

ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΜΕΤΡΑ ΠΙΟ ΠΕΡΑ.

— Τί γυρεύει ἐδῶ αὐτό τό φορτηγό αὐτοκίνητο;

— Μπά! Νά μιά ἄλλη σπηλιά, πολύ πιό μεγάλη.

—Ξεφορτώνουν κάτι κιβώτια ἀπό τά αὐτοκίνητα καί τά μεταφέρουν στό βάθος τῆς σπηλιᾶς. Δέν τό βρίσκεις ὕποπτο αὐτό;

—Ἔλα νά κρυφτοῦμε καλύτερα...

Μιά ἀδεξιότητα ὅμως κατά τή μεταφορά ἑνός κιβωτίου.

— Θεέ μου!... Πολυβόλα!...

—Εἶναι λαθρέμποροι ὁπλων!... Πᾶμε γοήγορα νά εἰδοποιήσουμε τή χωροφυλακή...

Ἕνας βράχος ὅμως ξεφεύγει κάτω ἀπό τα πόδια τῆς Καίτης...

Καί ἡ νέα χάνοντας τήν ἰσορροπία της ξεγλιστρᾶ καθ' ὅλο τό ὕψος τῆς ἀποκρημνης πλευρᾶς, χωρίς νά κατορθώνη νά πιαστῆ ἀπό πουθενά...

— Ποιά εἶναι πάλι αὐτή ἡ οὐρανοκατέβατη;

Ἡ Νίνα παρακολουθεῖ ἀπό ψηλά, μή ξερόντας τί νά κάνη...

— Θεέ μου!... Καλύτερα νά τρέξω νά φέρω βοήθεια...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Γιά τις γυναίκα ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΥΖΥΓΟΣ ΣΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

ΜΙΛΗΣΑΜΕ την προηγούμενη έβδομάδα γιὰ τοὺς αἰσθηματικοὺς δεσμούς, ποὺ ἀναπόφευκτα γεννιοῦνται στὸ διάστημα τοῦ παραθερισμοῦ. Μὰ τὸ ἀναμφισβήτητο εἶναι, πὼς πολὺ σπάνια αὐτοὶ οἱ δεσμοὶ καταλήγουν σὲ γάμο. Μὲ ἄλλα λόγια, εἶναι δύσκολο νὰ βρεθῆ ἕνας σύζυγος στὸ περιβάλλον τῶν διακοπῶν, ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι συνέβαινε πρὶν ἀπὸ πενῆντα χρόνια, ὅταν πολλὰ συζυγικὰ ζευγάρια εἶχαν νὰ διηγηθοῦν πὼς «γνωρίστηκαν κάποιο καλοκαίρι, κάντα στὴ θάλασσα».

ΑΛΛΟΤΕ, πρὶν ἀπὸ μερικὲς δεκαετίες, οἱ καλοκαιρινὲς διακοπές, ἀποτελοῦσαν σχεδὸν πάντα μιὰ ἀλάνθαστη μέθοδο γιὰ τὸ «κυνήγι τοῦ συζύγου». Ἔδιναν τὴν εὐκαιρία γιὰ συναντήσεις. Βοηθοῦσαν τοὺς νέους καὶ τὶς κοπέλλες νὰ γνωριστοῦν.

Τὸ καταλάβαιναν πολὺ καλὰ αὐτὸ οἱ μητέρες ποὺ εἶχαν κορίτσια τῆς ἡλικίας καὶ ποὺ ἦταν ἱκανὲς νὰ κάνουν αὐστηρὲς οἰκονομίες ὅλο τὸ χειμῶνα, γιὰ νὰ φτιάξουν στὶς κόρες τους μιὰ ὡραία καλοκαιριάτικη γκαρνταρόμπα καὶ γιὰ νὰ πάνε μαζί τους σὲ ἕνα ἀριστοκρατικὸ κέντρο παραθερισμοῦ». Ἐκεῖ, στὸ περιβάλλον τῶν διακοπῶν, εἶχαν πολλὲς ἐλπίδες νὰ βροῦν ἕνα σύζυγο γιὰ τὶς κόρες τους. Καὶ ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ποὺ ἔφταναν, ἄρχιζαν νὰ παίρνουν τὰ μέτρα τους.

Ἀκολουθοῦσαν μὲ βλέμμα ἐρευνητικὸ καὶ προσεκτικὸ κάθε πιθανὸ ὑποψήφιο, διευκόλυναν τὴ γνωριμία του μὲ τὶς κόρες, καὶ ἦταν ἕτοιμες νὰ ἐπέμβουν μὲ τὸν τρόπο τους, γιὰ νὰ νικήσουν τοὺς διστακτικοὺς τοῦ νέου ποὺ εἶχαν διαλέξει. Ἦταν μητέρες ἠρωικές, γυναῖκες ἱκανότατες, ποὺ τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς κατώρθωναν νὰ φθάνουν στὸ σκοπό τους.

Καὶ σήμερα; Σήμερα ὁ σύζυγος στὶς διακοπὲς βρίσκεται δυστυχῶς πολὺ σπανιώτερα κι' αὐτὸ γιὰ πολλὲς αἰτίες. Πρῶν ἀπ' ὅλα, ὁ παραθερισμὸς δὲν εἶναι πιὰ ἡ μοναδικὴ εὐκαιρία συναντήσεως τῶν νέων, ποὺ, σ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, ἔχουν διπλάσιες εὐκαιρίες νὰ συναντιοῦνται, νὰ γνωρίζωνται καὶ νὰ συνδέωνται αἰσθηματικά. Ὕστερα, οἱ ἠρωικὲς μητέρες, δὲν ὑπάρχουν σχεδὸν πιὰ· γιατὶ οἱ χειραφετημένες κόρες προκι' ὅταν ὑπάρχουν, ἔχουν χάσει σχεδὸν κάθε δύναμι καθοδηγήσεως καὶ ἐπεμβάσεως. Καὶ ἂν προσπαθήσουν νὰ δώσουν συμβουλές, τοὺς λέη πὼς εἶναι καλύτερα νὰ κυττάξουν τὴ δουλειά τους. Ἡ τρίτη αἰτία εἶναι πὼς ὁ παραθερισμός, οὐσιαστικά, δὲν ὑπάρχει. Ἔχει περάσει ἡ ἐποχὴ ποὺ οἱ διακοπὲς κρατοῦσαν τρεῖς ὁλόκληρους μῆνες, στοὺς ὁποίους ἕνας νέος καὶ μιὰ κοπέλλα εἶχαν ὅλο τὸν καιρὸ νὰ γνωριστοῦν καὶ νὰ ἀρραβωνιαστοῦν. Οἱ σημερινὲς διακοπὲς ἔχουν περιοριστῆ, στὶς πιὸ πολλὲς περιπτώσεις, σὲ 15—20 μέρες, ποὺ «κλέβονται» ἀπὸ τὴ δουλειά, ἢ σὲ γρήγορα γουὴκεντ καὶ σὲ βιαστικὰ ταξίδια, ποὺ μπορεῖ νὰ κάνουν τὶς σημερινὲς κοπέλλες νὰ γνωρίζουν καινούργια μέρη, ἀλλὰ δὲν τὶς βοηθοῦν. Βέβαια, νὰ βροῦν σύζυγο.

Μά, παρ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἀποθαρρυντικὲς καταστάσεις, μπορεῖ

Στὶς ἀκρογιαλιὲς συνεχίζεται πάντα τὸ παιχνίδι τοῦ ἔρωτα, σπάνια ὅμως ὁδηγεῖ στὸ γάμο.

ἀκόμα νὰ βρεθῆ ἕνας σύζυγος στὸ διάστημα τοῦ παραθερισμοῦ. Ἀλλὰ πολὺ σπανιώτερα ἀπὸ ἄλλοτε καὶ μὲ πολὺ περισσότερους κόπους καὶ προσπάθειες.

Ὑπάρχουν ἀκόμα ἀρκετὰ νεαρὰ ζευγάρια, ποὺ διηγοῦνται πὼς γνωρίστηκαν στὶς διακοπές.

Κάθε κοπέλλα, ἐκτὸς ἂν εἶναι τέρας ἀσχήμιας ἢ «ἄρνηση ἀπὸ μοναξιά», θὰ κατορθώση στὸ διάστημα τοῦ παραθερισμοῦ νὰ ἔχη τοὐλάχιστον ἕνα φλέρτ.

Μὰ πῶς θὰ μπορέση νὰ καταλάβη, ἂν πρόκειται γιὰ ἕνα σύντομο, εὔθραυστο καλοκαιριάτικο ἔρωτα, γιὰ μιὰ περιπετεια χωρὶς συνέχεια, ἢ γιὰ κάτι πιὸ σημαντικό;

Συνήθως οἱ κοπέλλες ποὺ ἔουν καθυστέρησι καὶ ἔχει ἕνα ὕφος εὐθυμο καὶ ὄχι τόσο τρυφερό. Ἡ ἀλληλογραφία ἐξακολουθεῖ ἀραιώνοντας ὅλο καὶ περισσότερο, μὲ λόγια ὅλο καὶ πιὸ τυπικὰ ἐκ μέρους ἐκείνου. Κι' ἔπειτα ὁ νέος, ὁ «μεγάλος ἔρωτας», περνάει στὸ περιθώριο, γιὰ νὰ δώση τὸ παιὸν μόνο τὰ Χριστουγέννα, μὲ «θερμὲς εὐχὲς» σὲ μιὰ Χριστουγεννιάτικη κάρτ - ποστάλ.

Μὰ μπορεῖ νὰ συμβῆ καὶ κάτι ἄλλο: Μόλις γυρίσει στὴν πόλι, ἐκεῖνη τρέχει στὸ τηλέφωνο. Ἐκεῖνος εἶχε φύγει πρὶν ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ παραθερισμοῦ, λέγοντας τῆς: «Μόλις τὸ συγγνώμην ἂν δὲν θὰ σοῦ γράψω αὐτὲς τὶς μέρες, γιατὶ θὰ εἶμαι πνιγμένος στὴ δουλειά».

Ἡ κοπέλλα τηλεφωνεῖ, μὰ ἀντὶ γιὰ τὴν ἀγαπημένη φωνὴ του τῆς ἀπαντᾶ ἡ κυρία Παπαδοπούλου. Καὶ δὲν πρόκειται γιὰ λάθος. Ὄχι! Ὁ «μεγάλος ἔρωτας» ἔδωσε ψεύτικα ἀριθμὸ τηλεφώνου, ἴσως καὶ ψεύτικο ὄνομα! Δὲν ἀποκλείεται νὰ συναντηθοῦν οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι, ἀλλὰ αἰσθάνονται τώρα πολὺ διαφορετικά! Ἄδικα προσπαθοῦν νὰ ξαναβροῦν τὸν ἐνθουσιασμό, τὴν τρυφερότητα, τὴ ζεστασιά, ποὺ τοὺς ἔνωνε σὲ τὶς ἑβδομάδες ποὺ πέρασαν μαζί, κοντὰ στὴ θάλασσα. Ἡ πραγματικότητα τοὺς ἀποκαλύπτει πὼς εἶναι δυὸ ξένοι, συνδεδεμένοι μόνο ἀπὸ ξεθωριασμένες ἀναμνήσεις.

Τί πρέπει νὰ κάνη, λοιπόν, μιὰ κοπέλλα, γιὰ νὰ ξεφύγη ἀπὸ τέτοιες ἀπογοητεύσεις; Ἡ μόνη μέθοδος εἶναι νὰ μάθη νὰ μελετᾶ τοὺς νέους, νὰ ἀναγνωρίζη ἐκείνους ποὺ δὲν πρόκειται νὰ τὴν παντρευτοῦν ποτὲ καὶ ποὺ ἐπομένως εἶναι ἀνώφελο νὰ χάνη τὸν καιρό της μαζί τους. Καὶ νά οἱ ἀντρικοὶ τύποι, στοὺς ὁποίους πρέπει νὰ δυσπιστῆ:

Ο ΠΡΟΙΚΟΘΗΡΑΣ

Εἶναι ὁ τύπος ἑνὸς νεαροῦ ὄχι πλούσιου, μὲ κοινωνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ θέσι ὄχι πολὺ σπουδαία, ἀλλὰ συνήθως ὄμορφος, ντυμένος κομψά, ἴσως καὶ κάτοχος αὐτοκινήτου. Ὅλο τὸ χρόνο ἐξοικονομεῖ ἔστω κι' ἀπὸ τὰ τσιγάρα του, γιὰ νὰ περάση δύο ἑβδομάδες σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀκριβὰ καὶ μοντέρνα κέντρα παραθερισμοῦ. Τὸ σχέδιό του εἶναι ἁπλὸ καὶ ἀρκετὰ φιλόδοξο: Νὰ εἰσχωρήση — χάρις στὴν ὡραία του ἐμφάνισι — ἀνάμεσα στοὺς πλούσιους παραθερισταὶς καὶ νὰ ἀφιερώση τὴν προσοχή του καὶ τὶς περιποιήσεις του, στὴ λιγώτερο ὄμορφη καὶ πιὸ πλούσια κοπέλλα τῆς συντροφιᾶς. Νὰ τὴν κατακτήση μὲ εὐγένεια, μὲ ἱπποτισμό, μὲ περιποιήσεις, μὲ αἰσθηματικὰ λόγια, νὰ τὴν κάνη στρελλὴ ἀπὸ ἔρωτα, σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε ὁποιαδήποτε οἰκογενειακὴ ἀντίδρασι νὰ ἀποβειχτῆ ἀνώφελη. Ὕστερα, νὰ τὴν παντρευτῆ καὶ νὰ προσληφθῆ στὸ ἐργοστάσιο τοῦ πεθεροῦ του ἢ, ἀκόμα καλύτερα νὰ ζήση εἰς βάρος του καὶ νὰ τακτοποιηθῆ γιὰ ὅλη του τὴ ζωή. Αὐτὸς ὁ τύπος τοῦ νεαροῦ εἶναι «ἀπίαστος». Μπορεῖ ἀπὸ τὶς καλαισθητικὰ μὲ μιὰ ματιὰ νὰ γνωρίσουν τὰ ἀριστοκρατικὰ κοπέλλες, ποὺ θὰ γνωρίσουν τὴ στιγμὴ στὶς διακοπές, περιμένοντας τὴ μεγάλη εὐκαιρία, ἀλλὰ δὲν θὰ τὴν παντρευτῆ ποτέ, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἡ κόρη ἰδιοκτήτη πετρελαιοπηγῶν.

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ

Ὁ νεαρὸς αὐτὸς ξεφεύγει, γλιστρώντας σὰν χέλι. Ἔχει τὴ συνήθεια νὰ παρουσιάζεται πάντα μόνος καὶ δὲν ξέρει ποτὲ τὸ ὄνομα, νὰ μὲ τὸ ὁποῖο ξυπήσατε γιὰ τὸ ἀτομικειμένες πληροφορίες γιὰ τὸ ἄτομο, ναναγοῦν πάντοτε μὲ τὸν πιὸ θλιβερὸ τρόπο. Γιατὶ ὁ φανατικὸς σπόρτσμαν ἀπεχθάνεται τοὺς ἐρασιτέχνες. Δὲν συγχωρεῖ ποτὲ οὔτε τὰ πιὸ μικρὰ λάθη, θυμώνει πολύ, καὶ ἡ πιὸ εὐγενικὴ παρατήρησί του εἶναι πὼς «οἱ γυναῖκες δὲν εἶναι ἱκανὲς γιὰ τίποτα».

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησε σήμερον ἀεροπορικῶς δι' Ἀμερικὴν ἡ γνωστὴ ζωγράφος καὶ καθηγήτρια τοῦ Γ' Γυμνασίου Θηλέων κ. Εὐγενία Τσακίρη. Ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις θὰ ἐνημερωθῆ εἰς τὰς ὀξελίξεις τῆς τέχνης, γιὰ νὰ φιλοτεχνήση πίνακας, τοὺς ὁποίους θὰ ἐκθέση ὅταν ἐπιστρέψη στὰς Ἀθήνας.

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ἀπαρηγόρητη χήρα

ΠΡΟΣΩΠΑ:
ΦΕΛΙΞ, 35 χρόνων, μελαχροινός, ΒΕΡΑ, 30 χρόνων, ξανθή.

(Σ' ἕνα κομψὸ σαλονάκι. Ἡ Βέρα κάθεται μόνη καὶ διαβάζει. Ἔξαφνα μπαίνει μέσα ὁ Φελιξ).

ΦΕΛΙΞ.—Καλησπέρα, ἀγαπητὴ κυρία Μαρτέν.

ΒΕΡΑ.— Καλησπέρα σας, κύριε Σιμόν. (Ἀναστενάζει).

ΦΕΛΙΞ (ἀναστενάζοντας ἐπίσης).— Δὲν φαντάζεστε πόσο σᾶς λυποῦμαι.

ΒΕΡΑ.— Ὁ πόνος μου εἶναι πολὺ μεγάλος.

ΦΕΛΙΞ.— Δὲν ἀμφιβάλλω... Ἀλλὰ εἶστε πολὺ νέα ἀκόμα. Πρέπει νὰ παρηγορηθῆτε...

ΒΕΡΑ.— Δὲν θὰ παρηγορηθῶ ποτέ.

ΦΕΛΙΞ.— Θὰ κάνετε κακὸ στὴν ὑγεία σας. Πρέπει νὰ ἀρχίσετε νὰ βγαίνετε ἔξω.

ΒΕΡΑ.— Τί λέτε, κύριε; Ἐγὼ ἔχω ἀποφασίσει νὰ πεθάνω ἐδῶ μέσα. Ναί, ἐδῶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, στὸ ὁποῖο ὁ Ἀντώνιός μου ἄφησε τὴν τελευταία του πνοή. (Ξεσπάζει σὲ λυγμούς). Καὶ θὰ φορῶ πάντοτε μαῦρα...

ΦΕΛΙΞ.— Ἀκοῦστε, ἀγαπητὴ Βέρα. Ἀλήθεια, μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς ἀποκαλῶ μὲ τὸ μικρό σας ὄνομα; Δὲν εἶναι ἔτσι;

ΒΕΡΑ.— Ἄχ... «Βερούλα», μόνο νὰ μὴ μὲ πῆτε... Ἔτσι μὲ ἀποκαλοῦσε ἐκεῖνος...

ΦΕΛΙΞ.— Καλά... Λοιπόν... Θὰ σᾶς παρακαλοῦσα, ἂν θέλατε νὰ κάνουμε, ἕνα μικρὸ περίπατο μὲ τὸ αὐτοκίνητο...

ΒΕΡΑ.— Τί λέτε, φίλε μου; Ἐγὼ νὰ πάω περίπατο;... «Καὶ μὲ ἄλλον ἄνδρα στὸ πλευρό μου; Πιστεύετε ὅτι μπορῶ νὰ τὸ κάνω αὐτό; Μὰ θὰ ἦταν ἱεροσυλία!...

ΦΕΛΙΞ.— Βέρα!... Ὁ περιορισμός σας ἐδῶ μέσα θὰ σᾶς σκοτώση! Πρέπει νὰ πάρετε λίγο ἀέρα. Ἔχετε χλωμιάσει πολύ. Ποῦ εἶναι τὰ ὡραῖα σας χρώματα;... Ἐσβήσαν...

ΒΕΡΑ.— Τί μ' ἐνδιαφέρει ἂν εἶμαι ὡραία ἢ ὄχι, ἀφοῦ δὲν μὲ βλέπει ἐκεῖνος;

ΦΕΛΙΞ.— Καὶ ὅμως, Βέρα, εἶστε τώρα πολὺ ὡραιότερη ἀπὸ ἄλοτε... Ὅλοι λένε ὅτι τὰ μαῦρα σᾶς πάνε θαυμάσια.

ΒΕΡΑ.— Καὶ ποιός μὲ βλέπει τώρα, γιὰ νὰ τὸ λέη αὐτό;

ΦΕΛΙΞ.— Σᾶς βλέπουν, ὅταν πηγαίνετε στὴν ἐκκλησία καὶ στὸ νεκροταφεῖο...

ΒΕΡΑ.— Ναί, δὲν πηγαίνω παρὰ μόνον ἐκεῖ.

ΦΕΛΙΞ.— Εἶναι ὅμως καιρὸς ν' ἀλλάξετε ζωή.

ΒΕΡΑ.— Ν' ἀλλάξω ζωή; Πῶς μοῦ τὸ λέτε, τὴ στιγμὴ ποὺ ξέρετε πόσο εὐκολα παρεξηγοῦν μιὰ χήρα;

ΦΕΛΙΞ.— Καὶ τί σᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ λόγια τοῦ κόσμου;

ΒΕΡΑ.— Μὰ τί λέτε, κύριε Σιμόν; Πῶς θὰ μπορέσω νὰ ξαναπαντρευτῶ;

ΦΕΛΙΞ.— Ἔχετε λοιπὸν σκοπὸ νὰ ξαναπαντρευτῆτε;

ΒΕΡΑ (μπερδεμένα).— Ὄχι, βέβαια... Ἀλλά... Δὲν ξέρω... Ἴσως μὲ ἀναγκάσουν μιὰ μέρα... Ἴσως... Πάντως, ἂν παντρευτῶ, θὰ παντρευτῶ παρὰ τὴ θέλησί μου...

ΦΕΛΙΞ.— Ὥστε θὰ παντρευτῆτε παρὰ τὴ θέλησί σας;

ΒΕΡΑ.— Βέβαια... Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ θέλω νὰ ξαναπαντρευτῶ; Δὲν καταλάβατε ἀκόμα πόσο ὑποφέρω γιὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἀντωνίου μου;

ΦΕΛΙΞ.— Καὶ ὅμως δὲν πρέπει νὰ παντρευτῆτε χωρὶς νὰ θέλετε...

ΒΕΡΑ.— Βέβαια... Βέβαια... Δὲν φαντάζεστε πόσο ὑποφέρω, ὅταν σκέπτωμαι ὅτι μπορεῖ νὰ ἐξαναγκασθῶ μιὰ μέρα νὰ ξαναπαντρευτῶ, χωρὶς νὰ θέλω... Εἶναι τρομερό...

ΦΕΛΙΞ.— Τότε ἀκοῦστε μιὰ συμβουλή μου. Σπεύσετε νὰ παντρευτῆτε πρὶν σᾶς ἐξαναγκάσουν διὰ τῆς βίας... Διαλέξτε ἕναν ἄντρα τοῦ γούστου σας.

ΒΕΡΑ.— Μὰ ποιόν; Δὲν ἔχει κανεὶς τοῦ γούστου μου ποὺ νὰ μὲ θέλη.

ΦΕΛΙΞ.— Ἀλλὰ ἐγώ, Βέρα, ξέρω ὅτι ἔχετε πολλοὺς θαυμαστάς.

ΒΕΡΑ.— Σᾶς εἶπα!... Δὲν εἶναι κανεὶς τοῦ γούστου μου... Εἶναι ὅλοι ξανθοί. Ἐγὼ τρελλαίνομαι γιὰ τοὺς μελαγχροινούς.

ΦΕΛΙΞ.— Ὁ ἄντρας σας ὅμως ἦταν ξανθός.

ΒΕΡΑ.— Ναί. Ἦταν ὁ μόνος ξανθὸς ποὺ μοῦ ἄρεσε.

ΦΕΛΙΞ.— Τέλος, Βέρα, παντρευτῆτε μ' ἕναν μελαχροινό.

ΒΕΡΑ.—Μὰ δὲν ξέρω κανένα μελαχροινὸ ποὺ νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ μένα.

ΦΕΛΙΞ.— Ἐγὼ ὅμως ξέρω ἕνα μελαχροινὸ ποὺ τρελλαίνεται γιὰ σᾶς...

ΒΕΡΑ.— Θέλω ὁ ἄντρας ποὺ θὰ πάρω — ἂν, ἐννοεῖται, ξαναπαντρευτῶ — νὰ εἶναι μελαχροινός, ἀλλὰ καὶ ψηλὸς καὶ νὰ ἔχη ὡραῖα μαῦρα μάτια...

ΦΕΛΙΞ.— Αὐτὸς ποὺ σᾶς ἀγαπᾶ, εἶναι ψηλὸς καὶ ἔχει μαῦρα μάτια. Ἂν εἶναι ὡραῖα τὰ μάτια του, αὐτὸ θὰ τὸ κρίνετε ἐσεῖς... Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ ἔχω γνώμη γιὰ τὴν ὁμορφιὰ τῶν ματιῶν του.

ΒΕΡΑ.— Καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μὲ θέλει; Ἀλήθεια;

ΦΕΛΙΞ.— Εἶναι τρελλὸς γιὰ σᾶς... Δὲν σᾶς τὸ εἶπα πρὸ ὀλίγου;

ΒΕΡΑ.— Μὰ δὲν ξέρει ὅτι εἶμαι ἀπαρηγόρητη γιὰ τὸ θάνατο τοῦ ἄντρος μου;...

ΦΕΛΙΞ.— Εἶναι πρόθυμος νὰ σᾶς παρηγορήση.

ΒΕΡΑ.— Ἄχ, θὰ μ' ἀγαπήση πρὸ ὅσο μ' ἀγαποῦσε ὁ Ἀντώνιός μου;

ΦΕΛΙΞ.— Πολὺ περισσότερο...

ΒΕΡΑ.— Ἀντώνιέ μου... Ἀντώνιέ μου... Τί ἀκούω!... (Ἀναστενάζει).

ΦΕΛΙΞ.— Μὴν ἀναστενάζετε, Βέρα. Μόνο ἀκούστε με. Σπεύσατε νὰ παντρευτῆτε μ' ἕναν ἄνθρωπο τοῦ γούστου σας, πρὶν σᾶς ἐξαναγκάσουν νὰ πάρετε ἕναν ποὺ δὲν σᾶς ἀρέσει... Ποιός ξέρει ἂν δὲν σᾶς δώσουν κανένα ξανθό;...

ΒΕΡΑ.— Ναί... Πάντως τὸ φοβᾶμαι, αὐτό... Ἀλήθεια, ὁ κύριος αὐτὸς μὲ τὰ μαῦρα μάτια, τί ἐπάγγελμα ἔχει;

ΦΕΛΙΞ.— Κανένα. Εἶναι εἰσοδηματίας.

ΒΕΡΑ.— Καὶ πῶς λέγεται;

ΦΕΛΙΞ.— Φέλιξ Σιμόν.

ΒΕΡΑ.— Ἄ! Εἶστε ἐσεῖς, κύριε Σιμόν;... Δὲν τὸ φανταζόμουν ποτὲ ὅτι θὰ ἤσαστε ἐσεῖς...

ΦΕΛΙΞ.— Λοιπόν, Βέρα;

ΒΕΡΑ.— Λοιπόν, Φέλιξ;

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ

ΓΟΗΣ ΚΛΑΣΕΩΣ

Ὡς μέγιστος Καζανοδεὺς ἀνταξίως ἐπαίνων
μετὰ δίδων συμφώρασμα ἡμέδαπων καὶ ξένων
καὶ τὰς κυρίας κατακτῶ ὡς γῆς πρώτης κλάσεως
κι' ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα ἑπταημέρου δράσεως:
Δευτέρα: Εὑρισκόμενος παρὰ τὴν Βουλιαγμένην
—Ὦ Μοῦσα! ἀνεφώνησον πρὸς δίδα λουομένων
ἐξ ἔρωτος σπαράσσομαι ὡς θαλασσία γόπα!...
Κι' ἡ Μοῦσα μοὶ ἀπήντησεν: — Ἀληθεία; Καλὲ σώωπα!!
Τρίτην: Ἡράσθην φλογερώς κομψὴν καὶ λαύρον χήραν,
κι' ἐνὸ πρὸς ταύτην ἐσπευδον ὁ γῆς ἔχων πείραν
κι' ἀνέκραξον: «Ὦ, γοήσσα! κι' ὦ χήρα»! ἐναλλὰξ
ἡ χὴρ μοὶ ἀνταπήντησεν: «Ἀ! Νὰ χαθῆς, ὦ ἀλάξ!»
Τετάρτην: Παρὰ μανδαμὸς ἀπήντησον εἰδύλλιον,
πλὴν παρὰ ταύτης ἔλαβον βαρύδουπον σκαμπίλιον
κι' αὐτίκα ἀνεχώρησον, κραυγάζων στεντορείως...
Τὴν Πέμπτην φάπον ἔφαγον ἐκ δίδος πορμοίως
Παρασκευὴν ἐξέδραμον ἐν μέσῳ τῆς Ραφήνης
καὶ μολονότι Δὸν - Ζουὰν καὶ μέγιστος τσαχπίνης,
δράμων πρὸς ἓξ νεανίδας, στὴν αἰγλὴν μου ὑπείκων,
ὦ συμφορὰ τῶν συμφορῶν! Μηδὲν εἰς τὸ
(πηλίκον.
Σάββατον: Ἐξεστράτευσον πυρι-
(φλεγῆς τὰ μάλα,
ἀλλὰ καὶ αὐθις ἤμεινον, ὦ πτίδες, ἐμ-
(βουκόλα...
Τὴν Κυριακὴν ἐσήμανον συναγερμὸν
(μισσῶν,
ἀλλὰ φαγὼν χυλόπιτταν καὶ δὴ ἐξ ἀπα-
(σῶν,
διῆλθον τὴν ἡμέραν μου μὲ ἔξαψιν παγίαν
καὶ εἶχον φεῦ! ἐρωτικὸς τῆς Κυριακῆς...
(ἀργίαν!

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ΦΕΛΙΞ.— Μὲ δέχεστε γιὰ σύζυγό σας;

ΒΕΡΑ.— Τόσο γρήγορα νὰ ξαναπαντρευτῶ, Φέλιξ;

ΦΕΛΙΞ.— Μὰ γιὰ σκεφτῆτε... Ἂν δὲν σπεύσετε νὰ παντρευτῆτε τώρα, θὰ σᾶς ἐξαναγκάσουν ἀργότερα νὰ πάρετε ἕνα ποὺ δὲν θὰ τὸν θέλετε. Δὲν πιστεύω νὰ μὴν εἶμαι ἐγὼ τοῦ γούστου σας... Εἶμαι μελαχροινός, ψηλός, μὲ μαῦρα μάτια...

ΒΕΡΑ.— Καὶ ὡραῖα...

ΦΕΛΙΞ.— Τὰ βρίσκετε ὡραῖα τὰ μάτια μου; Ἀλήθεια:

ΒΕΡΑ.— Πολὺ ὡραῖα. Ἀλλά... Ἄχ, ὁ καημένος ὁ Ἀντώνιος...

ΦΕΛΙΞ.— Θὰ χαρῇ ἡ ψυχή του, ἅμα μάθῃ στὸν ἄλλο κόσμο ὅτι παντρευτήκατε ἐμένα, ποὺ θὰ σᾶς κάνω εὐτυχισμένη.

ΒΕΡΑ.— Ναί... Μ' ἀγαποῦσε τόσο!...

ΦΕΛΙΞ.—Ἐνῶ θὰ ὑποφέρη πολύ, βλέποντάς σας ἀπὸ τὸν οὐρανὸ δυστυχισμένη καὶ ἀπαρηγόρητη.

ΒΕΡΑ.— Ὁ καημένος ὁ Ἀντώνιος!...

ΦΕΛΙΞ.— Καὶ θὰ μ' ἀγαπᾶ κι' ἐμένα, γιατὶ σᾶς ἀγαπῶ καὶ θέλω νὰ σᾶς κάνω εὐτυχισμένη.

ΒΕΡΑ. —Ναί, ἦταν τόσο καλός! Ἤθελε τόσο τὴν εὐτυχία μου...

ΦΕΛΙΞ.— Ὥστε δέχεστε νὰ γίνετε σύζυγός μου; (Παίρνει τὸ χέρι της στὸ χέρι του. Ἡ Βέρα χαμογελᾶ γλυκά).

ΦΕΛΙΞ.— Τὸ χαμόγελό σου μοῦ λέει «ναί». (Φιλεῖ τὸ χέρι της).

ΒΕΡΑ.— Ὄχι... ὄχι!... Μὴ μοῦ φιλᾶς τὸ δεξὶ χέρι. Αὐτὸ μοῦ τὸ φιλοῦσε ὁ Ἀντώνιος.

ΦΕΛΙΞ.— Καλά, καλά. Νὰ σοῦ φιλήσω τότε τὸ ἀριστερό... Καὶ τώρα ποὺ ἔγινες μνηστή μου, θὰ θελήσης νἄρθης μαζί μου περίπατο;

ΒΕΡΑ.— Ναί, ἀλλὰ καλύτερα νὰ πᾶμε μὲ κλειστὸ αὐτοκίνητο, γιατὶ ἀκόμα δὲν ἔχω ἑτοιμη ἀνοιχτόχρωμη τουαλέττα... Δὲν θέλω νὰ μὲ ἰδοῦν μὲ ἄλλον, ἐνόσω ἀκόμα φοράω μαῦρα.

ΦΕΛΙΞ.— Καλά! Ἂς εἶναι κλειστὸ τὸ αὐτοκίνητο. (Θέλει νὰ τὴ φιλήσῃ στὸ στόμα).

ΒΕΡΑ.— Ὄχι, ὄχι, στὸ στόμα! Φίλησέ με στὰ μάτια. Στὰ μάτια δὲν μὲ φίλησε ποτὲ ὁ Ἀντώνιος...

ΦΕΛΙΞ (Τὴν φιλεῖ στὰ μάτια). — Βέρα, Βερούλα μου, σ' ἀγαπῶ!...

ΒΕΡΑ.— Μὴ μὲ λὲς «Βερούλα». Οὔτε νὰ μοῦ λὲς «σ' ἀγαπῶ». Αὐτὸ μοῦ τὸλεγε ὁ Ἀντώνιος...

ΦΕΛΙΞ.— Καλά, ἀγάπη μου... Θὰ σοῦ λέω: «Βεράκι μου, σὲ λατρεύω!».

ΖΥΛ ΖΕΡΑΝ

ΔΙΑΜΕΣΟΝ "ΜΕΝΤΙΟΥΜ„

Διπλ)χον, Ψ.Κ.Ε. Σᾶς ἀπαντᾶ εἰς οἱονδήποτε θέμα σᾶς ἐνδιαφέρει. Αἰσθηματικά, γάμου, θανόντας, ἐξαφανίσεις, προβλέψεις, ἀπωλείας, ἐπαγγελματικά, θησαυρούς κλπ. Ὑποβολαί, ἐπιδράσεις, ἀντιδράσεις ἐξ ἀποστάσεως διὰ ψυχοβολίας ἐν ὑπνώσει, Γράφωντας ἀπὸ ἐξωτερικόν, ἐσωτερικόν, σπέλλετε γράμμον ἀπαντήσεως. Κα ΤΟΥΛΑ Μ. Πατησίων 14, 7ος ὄροφος, 3ον Γρ.Τηλέφ. 620-412. Ὥραι 9—1 καὶ 5—8 μ. μ. Ἀθῆναι.

ΚΙΜΩΝ Μ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

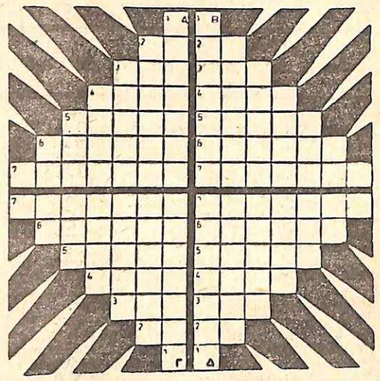
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ —

Πληροφ. ἐπὶ ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων ἐν δέχεται: 28ης Ὀκτωβρίου 54, 9—11 & 4—6 μ.μ. — Τηλ. 810-807. Οἰκία Ἀγ. Ἀλεξάνδρου 10, Παλ. Φάληρον, τηλ. 99-746

Γιὰ μικροὺς ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Τετραπλὴ πυραμίδα

Ξεκινῶντας ἀπὸ τὰ τετραγωνίδια Α, Β, Γ καὶ Δ, μέσα στὰ ὁποῖα θὰ τοποθετήστε τὸ ἴδιο σύμφωνο, συμπληρῶστε ἀκολούθως καὶ τὶς τέσσερις πυραμίδες μὲ λέξεις, τῶν ὁποίων σᾶς δίνομε πιὸ κάτω τὶς σημασίες.

Γιὰ κάθε λέξι, θὰ χρησιμοποιῆτε ὅλα τὰ γράμματα τῆς προηγουμένης, ἀναγραμματισμένα ἢ ὄχι, σὺν ἕνα καινούργιο.

ΑΠΟ ΤΟ «Α»

1) Σύμφωνον.
2) Βυζαντινὴ νότα.
3) Ἀρχικὰ ποὺ ἐξυπηρετοῦν συγκοινωνίες.
4) Μακράν.
5) Γεμίζουν κόσμο τὴν ἐποχὴ αὐτή.
6) Εἶναι προσφιλεῖς στὸν σελέμη.
7) Γυναικεῖα... ὅπλα.

ΑΠΟ ΤΟ «Β»

1) Σύμφωνον.
2) Σύνδεσμος, μπροστὰ σὲ φωνῆεν.
3) Ἀρχικὰ ἱδρύματος.
4) Δυνατὸ ποτό.
5) Ἁμαρτία.
6) Ἑορτάζει τὸν 15 Αὐγουστο.
7) Μεγάλη ρωσικὴ χερσόνησος.

ΑΠΟ ΤΟ «Γ»

1) Σύμφωνον.
2) Ἀρχικὰ κόμματος.
3) Γερμανίδα χορεύτρια καὶ στάρ.
4) Ἐπιτυχία στὸ πόκερ.
5) Νόμισμα μικρῆς ἀξίας.
6) Χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ χαρτοπαίκτες.
7) Πόλις τοῦ Μαρόκου.

ΑΠΟ ΤΟ «Δ»

1) Σύμφωνον.
2) Κατὰ τοὺς ἀρχαίους Αἰγυπτίους, ἐπιζοῦσε μετὰ θάνατον.
3) Μονὰς βάρους.
4) Νηματουργικὸ ὄργανο.
5) Καρφί.
6) Δίνει κῦρος σὲ μιὰ ἀγορά.
7) Γειτονικά.

Δ.

Ποιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς;

Ἀπὸ τὶς τρεῖς ἀπαντήσεις, ποὺ συνοδεύουν καθεμιὰ ἀπὸ τὶς κάτωθι ἐρωτήσεις, ἡ μιὰ εἶναι σωστή. Προσπαθῆστε νὰ τὴν βρῆτε, διαγράφοντας τὶς δυὸ ἄλλες:

1) Ποίας ἐθνικότητος ἦταν ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀτμοπλοίου;

— Ἦταν Ἰάπων — Ἦταν Ἄγγλος — Ἦταν Ἀμερικανός.

2) Σὲ ποιόν ὀφείλεται ἡ περίφημη συμφωνία «Ζεύς»;

— Στὸν Μότσαρτ — Στὸν Μπετόβεν — Στὸν Μπάχ.

3) Ποιό εἶναι τὸ μῆκος τῶν δυὸ διδύμων ἰταλικῶν ὑπερωκεανείων «Ραφαέλο» καὶ «Μιχαὴλ Ἄγγελος»;

— 210 μέτρα — 248 μέτρα — 276 μέτρα.

4) Τὸ 1894' ἕνας ἀρχηγὸς κράτους δολοφονήθηκε ἀπὸ κάποιο φανατικὸ ἀναρχικό. Ποιός ἦταν;

— Ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος Ἀβραὰμ Λίνκολν — Ὁ Γάλλος πρόεδρος Σαντὶ Καρνὸ — Ὁ βασιλιὰς τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτος ὁ Α'.

5) Σὲ ποιά ἤπειρο βρίσκεται ὁ μεγαλύτερος σὲ μῆκος ποτα μὸς τῆς Γῆς;

— Στὴν Ἀφρικὴ — Στὴν Ἀσία — Στὴν Ἀμερική.

6) Πόσες χιλιάδες τόννους, περίπου, ζυγίζει ὁ πύργος τοῦ Αἴφελ;

— 9000 τόννους — 11.000 τόννους — 13.000 τόννους.

7) Ἡ Ἄννα Μαρία Πιεράντζελλι ἔχει μιὰ δίδυμη ἀδελφή, ποὺ ἔγινε κι' αὐτὴ ἠθοποιός. Ποιό εἶναι τ' ὄνομά της;

— Σάντρα Μονταίνι — Στεφανία Σαντρέλλι — Μαρίζα Παβάν.

8) Τὰ δάση εἶναι ὁ μεγαλύτερος πλοῦτος τῆς Βραζιλίας. Ποιό ποσοστὸ τῶν ἐδαφῶν της καλύπτουν συνολικά;

— 48% — 60% — 71%.

9) Ποιό χρῶμα εἶναι κοινὸ καὶ στὶς τρεῖς σημαῖες: τοῦ Βελγίου, τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Ἱσπανίας;

— Τὸ λευκὸ — Τὸ κόκκινο — Τὸ κίτρινο.

10) Οἱ Κινέζοι εἶναι σήμερα περίπου 700 ἑκατομμύρια. Κατὰ πόσα ἑκατομμύρια αὐξήθηκαν μέσα στὰ τελευταῖα 50 χρόνια;

— 50 ἑκατομμύρια — 110 ἑκατομμύρια — 180 ἑκατομμύρια.

Ἀριθμητικὸ παιχνίδι

Ἀνάμεσα στοὺς ἀριθμοὺς:

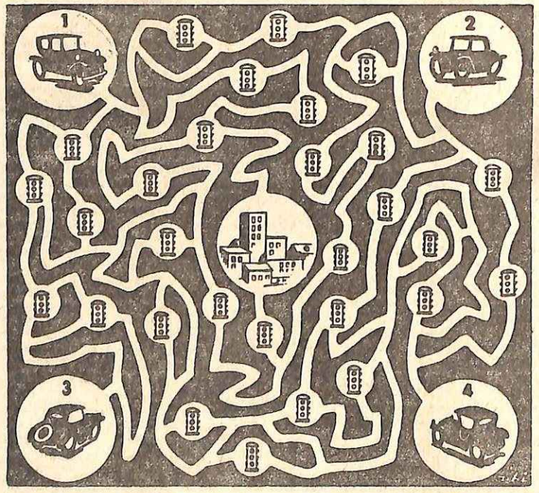
4 7 2 6 5 = 9

τοποθετῆστε τὰ ἀριθμητικὰ σημεῖα:

\+ — X :

Ἔτσι ὥστε τὸ ἐξαγόμενο τῶν διαφόρων πράξεων νὰ εἶναι μηδέν. Θὰ χρησιμοποιήσετε ὅλα τὰ σημεῖα μιὰ μόνο φορὰ τὸ καθένα.

Τὰ πιὸ λίγα φανάρια

Ποιό ἀπὸ τὰ τέσσερα αὐτοκίνητα (1, 2, 3 ἢ 4) μπορεῖ νὰ φτάσῃ στὸ κέντρο τῆς πόλεως περνώντας μπροστὰ ἀπὸ ὅσο τὸ δυνατὸν λιγώτερα φανάρια;

Γιὰ νὰ σᾶς διευκολύνουμε, σᾶς ἀποκαλύπτουμε πὼς ὑπάρχει ἕνας δρόμος ποὺ μπορεῖ ν' ἀκολουθήσῃ κάποιο ἀπὸ τὰ τέσσερα αὐτοκίνητα καὶ νὰ φτάσῃ στὸν κύκλο τοῦ κέντρου, περνώντας μπροστὰ ἀπὸ δυὸ μόνο φανάρια. Δὲν μένει παρὰ ν' ἀνακαλύψετε τὸ δρόμο αὐτό.

Οἱ λύσεις στὴ σελίδα 86

Ὑπάρχει ἕνα παιδὶ στὸ σπίτι

Η ΜΗΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Παραθερισμὸς τῶν παιδιῶν σὲ κατασκηνώσεις

Ἂν αὐτὸ τὸ καλοκαίρι ἐργάζεστε καὶ δὲν ἔχετε καμμιὰ πιθανότητα νὰ πάρετε ἄδεια γιὰ παραθερισμό, ἢ ἂν ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ λίγο καιρό, γιὰ νὰ τὸν διαθέσετε ἀποκλειστικὰ στὸν ἑαυτό σας, ἢ ἀκόμα ἂν θέλετε νὰ πᾶτε ἕνα ταξίδι μόνη μὲ τὸν ἄντρα σας, μὴ διστάσετε νὰ στείλετε τὰ παιδιὰ σας σὲ μιὰ καλὴ κατασκήνωσι.

Δὲν πρέπει ν' ἀνησυχῆτε πὼς θὰ ὑποφέρουν μόνα τους μακρυὰ σας. Οἱ περιπτώσεις τῶν παιδιῶν, ποὺ δείχνουν πὼς δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν οὔτε στιγμὴ χωρὶς τὴ μαμά τους — ὅταν βρεθοῦν σ' ἕνα περιβάλλον ὁμαδικοῦ παιδικοῦ παραθερισμοῦ — εἶναι πολὺ σπάνιες. Συνήθως, τὰ παιδιὰ συνηθίζουν εὔκολα στὸ νέο περιβάλλον, χαίρονται τὴ συντροφιὰ τῶν συνομηλίκων τους, μαθαίνουν νὰ γίνωνται πιὸ ἀνεξάρτητα, ἀποκτοῦν θάρρος καὶ ἄνεσι στὶς σχέσεις τους μὲ τοὺς ἄλλους. Ἔτσι γίνονται πιὸ κοινωνικά, χάνουν ἐκεῖνη τὴν ἀπολύτη καὶ συνεσταλμένη ἐμφάνισι τοῦ παιδιοῦ, ποὺ «κρέμεται πάντα ἀπὸ τὶς φοῦστες τῆς μαμᾶς του».

Βέβαια, ὑπάρχουν πολλὲς μητέρες ποὺ ἔχουν ἀντιρρήσεις, ἀμφιβολίες καὶ φόβους. Ἄλλες ἐπειδὴ πιστεύουν, πὼς εἶναι ἀδύνατο νὰ ζήσῃ τὸ παιδὶ τους ἔστω καὶ μιὰ ἡμέρα μακρυὰ τους, καὶ ἄλλες ἐπειδὴ ἔχουν ἀκούσει κάτι δυσάρεστο γιὰ τὶς κατασκηνώσεις (ὅτι οἱ κοπέλλες, ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένες νὰ ἐπιβλέπουν τὰ παιδιά, πάνουν κουβέντα μεταξύ τους καὶ δὲν τὰ ἐπιβλέπουν καθόλου, ὅτι ἡ τροφὴ δὲν εἶναι ἱκανοποιητική, κλπ.). Κι' ἔπειτα, τὸ πρόσφατο ἀτύχημα μὲ τὸν πνιγμὸ ἑνὸς παιδιοῦ, ποὺ παραθέριζε σὲ κατασκήνωσι μεγάλωσε περισσότερο τὴ δυσπιστία.

Στὴν πρώτη περίπτωσι, ἡ μητέρα δὲν ἔχει παρὰ νὰ κάνῃ μιὰ δοκιμὴ (συνήθως εἶναι οἱ ἴδιες οἱ μητέρες πού, ἴσως ἀπὸ ὑποσυνείδητο ἐγωϊσμό, δὲν θέλουν νὰ ἀπομακρύνουν τὸ παιδί τους ἀπὸ κοντά τους, γιατὶ φοβοῦνται μήπως χάσουν τὴν ἀγάπη του, μήπως πάψει νὰ ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικὰ ἀπ' αὐτές).

Γιὰ τὴ δεύτερη περίπτωσι, τὸ σημαντικὸ εἶναι νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ περιβάλλον, ἡ διεύθυνσι, τὸ προσωπικὸ τῆς κατασκηνώσεως ποὺ θὰ στείλετε τὸ παιδί σας, προσφέρουν τὶς ἀπαραίτητες ἐγγυήσεις, φροντίδες καὶ ἀσφάλειες.

"Οταν, νικῶντας ὅλους αὐτοὺς τοὺς δισταγμούς, θὰ ἀποφασίσετε νὰ στείλετε τὸ παιδί σας στὴν κατασκήνωσι, θὰ καταλάβετε πὼς μπορεῖτε νὰ μείνετε στὴν πόλι, νὰ ἐργαστῆτε, νὰ κάνετε συντροφιὰ στὸν ἄντρα σας, νὰ χαρῆτε λίγη γαλήνη, ἐνῶ τὸ παιδί σας θὰ διασκεδάζῃ κοντὰ στὴ θάλασσα, χωρὶς νὰ σᾶς χρειάζεται διπλα του.

Καὶ τώρα, γιὰ νὰ καταλάβετε καλύτερα ποιὲς ἐπιδράσεις μπορεῖ νὰ ἔχῃ γιὰ τὸ παιδὶ σας ἕνας παραθερισμὸς σὲ κατασκήνωσι, μακρυὰ ἀπὸ τὸ συνηθισμένο οἰκογενειακὸ περιβάλλον, ἀκοῦστε τὴ γνώμη τοῦ ψυχολόγου:

ΕΡ.: Οἱ κατασκηνώσεις, ποὺ λειτουργοῦν γιὰ τὰ παιδιὰ ποὺ οἱ γονεῖς τους δὲν μποροῦν νὰ τὰ συνοδεύσουν σὲ διακοπές, παρουσιάζουν, ἀπὸ ψυχολογικὴ ἄποψι, μιὰ ἐμπειρία θετικὴ ἢ ἀρνητικὴ γιὰ τὰ ἴδια τὰ παιδιά;

ΑΠ': Χωρὶς καμμιὰ ἀμφιβολία. Ἡ ἀπομάκρυνσι τοῦ παιδιοῦ γιὰ ἕνα ὁλόκληρο μῆνα ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον καὶ ἡ ζωὴ του ἀνάμεσα σὲ ἄλλα παιδιὰ τῆς ἡλικίας του, εἶναι μιὰ ἐμπειρία θετικὴ ἀπ' ὅλες τὶς ἀπόψεις.

ΕΡ.: Νομίζετε πὼς εἶναι τὸ ἴδιο θετικὴ γιὰ ὅλα τὰ παιδιά;

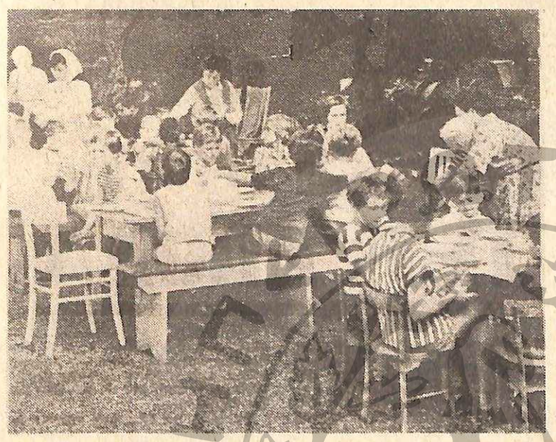
ΑΠ.: Ναί, καὶ περισσότερο γιὰ ἐκεῖνα ποὺ δυσκολεύονται νὰ προσαρμοστοῦν σὲ μιὰ ὁμαδικὴ καὶ ὠργανωμένη ζωή. Ἐπίσης τὰ «μοναχοπαίδια», τὰ κακομαθημένα παιδιά, τὰ παιδάκια ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ ζηλεια ὕστερα ἀπὸ τὴ γέννησι ἑνὸς μικροῦ ἀδελφοῦ, ὠφελοῦνται ὁπωσδήποτε ἀπὸ τὸν παραθερισμό τους μακρυὰ ἀπὸ τοὺς γονεῖς, δημιουργώντας νέες γνωριμίες, νέες φιλίες, καινούργιες ἐντυπώσεις καὶ μαθαίνοντας, τέλος πάντων, νὰ μὴ ζοῦνε ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο μέσα στὸ περιβάλλον τοῦ σπιτιοῦ.

ΕΡ.: Σὲ ποιές περιπτώσεις νομίζετε πὼς τὰ παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ παραθερίζουν, χωρὶς τὴν μητέρα τους;

ΑΠ.: Ἀπὸ ψυχολογικὴς ἀπόψεως, σὲ καμμιὰ περίπτωσι — ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς εὐτυχῶς ἐλάχιστες, περιπτώσεις, ποὺ τὸ παιδὶ εἶναι ἀδύνατο νὰ προσαρμοστῆ σ' ἕνα περιβάλλον, στὸ ὁποῖο δὲν βρίσκεται καὶ ἡ μητέρα του. Ἀπὸ τὴν ὑγιεινὴ πλευρά, εἶναι αὐτονόητο πὼς πρέπει νὰ ἀποφεύγουν τὶς κατασκηνώσεις τὰ ὑπερδολικὰ φιλάσθενα παιδιά.

ΕΡ: Μὰ δὲν νομίζετε πὼς, στὴν ἀρχὴ τουλάχιστον, τὸ παιδὶ θὰ αἰσθάνεται σὰν φυάρι ἔξω ἀπὸ τὸ νερό», μέσα σ' ἕνα περιβάλλον ὁλότελα ἄγνωστο γι' αὐτό;

ΑΠ: Συνήθως, στὶς κατασκηνώσεις ποὺ ὀργανώνονται ἀπὸ Ὀργανισμούς, Ἑταιρίες κλπ. γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ὑπαλλήλων, τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἔχουν ἀρκετὲς γνωριμίες μεταξύ τους καὶ ἀπὸ τὴν πόλι, καὶ τὸ μόνο

Στὸ περιβάλλον τῶν κατασκηνώσεων, τὰ παιδιὰ συνηθίζουν στὴν ὠργανωμένη διαδικὴ ζωή.

ποὺ γίνεται στὸ διάστημα τοῦ παραθερισμοῦ στὴν κατασκήνωσι, εἶναι νὰ συνδέωται μὲ μιὰ πιὸ ἀδελφικὴ καὶ αὐθόρμητη φιλία. Ἀρκετὰ πχ. ἀπὸ τὰ παιδιὰ ποὺ πηγαίνουν στὴν ἴδια κατασκήνωσι, συμβαίνει νὰ φοιτοῦν καὶ στὸ ἴδιο σχολειό. Αὐτὲς οἱ προκαταβολικὲς γνωριμίες διευκολύνουν τὸν ἐγκλιματισμὸ τοῦ παιδιοῦ στὸ περιβάλλον τῆς κατασκήνωσης.

ΕΡ: Πολλοὶ ἰσχυρίζονται, πὼς οἱ κατασκηνώσεις πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται, ἐπειδὴ σ' αὐτὲς δὲν ὑπάρχει ἡ οἰκογενειακὴ ἐκείνη θαλπωρή, ποὺ εἶναι τόσο ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἀνάπτυξι καὶ τὴν ἰσορροπία τοῦ παιδιοῦ.

ΑΠ: Ἴσως ἡ ἀπόψεσι μου νὰ σᾶς φανῇ λίγο κυνική, μὰ εἶναι ἁπλούστατα εἰλικρινὴς καὶ ἔχει σκοπὸ νὰ καθησυχάσῃ τὶς μητέρες. Ἡ ἔλλειψι τῆς οἰκογενειακῆς θερμότητος γιὰ μιὰ περίοδο τόσο σύντομη δὲν εἶναι καθόλου ἐπιλεαθὴς καὶ τὸ παιδὶ δὲν τὴν αἰσθάνεται καθόλου. Οἱ νέες φιλίες, οἱ διασκεδάσεις καὶ τὰ παιχνίδια τὸ κρατοῦν ἀπησχολημένο καὶ τὸ ἐμποδίζουν νὰ ὑποφέρῃ γιὰ τὴν ἐλλειψι τῆς μητέρας Μιλάμε, φυσικά, γιὰ παιδιὰ ἀρκετὰ μεγάλα καὶ ψυχολογικὰ «ὡριμα».

ΕΡ: Λέγεται πὼς μερικὰ παιδιὰ γυρίζουν ἀπὸ τὶς κατασκηνώσεις μὲ αἰσθήματα ἐχθρότητος πρὸς τὴν οἰκογένειά τους.

ΑΠ: Ποάκειται γιὰ τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα, ποὺ οἱ γονεῖς τους φρόντισαν ἀπὸ πρὶν νὰ τοὺς παρουσιάσουν τὸν παραθερισμό τους σὲ κατασκήνωσι σὰν μιὰ τιμωρία. («Ἂν δὲν εἶσαι φρόνιμος, ἂν δὲν προβιβαστῆς μὲ καλὸ βαθμό, θὰ σὲ στείλουμε σὲ κατασκήνωσι!») Μὰ συνηθέστερα τὰ παιδιὰ ποὺ γυρίζουν μὲ αἰσθήματα ἐχθρότητος ἀπὸ τὶς διακοπὲς σὲ κατασκήνωσι εἶναι ἐκεῖνα που ἡ οἰκογενειακὴ θαλπωρὴ καὶ ἡ γαλήνη τους ἐλείπαν καὶ πρὶν ἀπὸ τὶς διακοπές. Προκειται γιὰ παιδιὰ που οἱ γονεῖς τους εἶναι χωρισμένοι ἢ ποὺ οἱ μητέρες τους, ἐπιπόλαιες καὶ ἐγωιστρίες, θέλουν νὰ τὰ «ἐφορτωθοῦν» γιὰ λίγο καιρό. Ἡ εὐαισθησία ὡριστέων παιδιῶν «ἐγγράφει» αὐτὴ τὴν κατάστασι καὶ, στὶς ἑδδομάδες ποὺ περνοῦν μακρυὰ ἀπὸ τὴ μητέρα τους, αὐγκεντρώνεται μέσα τους ἐκεῖνο τὸ συναίσθημα τῆς ἐχθρότητος, ποὺ εἶναι ἔνας ὑποσυνείδητος φόβος ὅτι ἡ μητέρα τους θὰ τὰ ξεμονιάσῃ, πὼς δὲν θὰ τὰ ἀγαπᾶ πιά, πὼς δὲν θὰ τὴν βροῦν ὅτὸ γυρισμό τους.

ΕΡ: Μερικὰ παιδιὰ, ἀρνοῦνται ἐπίμονα νὰ φύγουν γιὰ παραθερισμὸ χωρὶς τὴ μητέρα τους. Πῶς θὰ μποροῦσαν οἱ γονεῖς τους νὰ τὰ πείσουν;

ΑΠ: Πρέπει νὰ τοὺς φερθοῦν σὰν νὰ ἦταν μεγάλα. Νὰ τοὺς ἐξηγήσουν γιατὶ ἡ μητέρα δὲν μπορεῖ νὰ τὰ συνοδεύσῃ, νὰ τοὺς δείξουν διαφημιστικὲς κάρτες ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ θὰ παραθερίσουν, λέγοντάς τους πὼς πρόκειται γιὰ ἕνα διασκεδαστικὸ παραθερισμὸ κι' ὄχι γιὰ μιὰ τιμωρία. Τὰ δάκρυα τοῦ χωρισμοῦ δὲν πρέπει νὰ φοβίσουν τὶς μητέρες, οὔτε νὰ τὶς νάνουν νὰ νιώσουν τύψεις. Σὲ λίγες μέρες, τὸ παιδί, μέσα στὸ χαρούμενο περιβάλλον ποὺ θὰ ζῇ, θὰ εἶναι καὶ πάλι χαρούμενο καὶ εὐτυχισμένο.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΚΑΙ Η ΓΙΑΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Τὸ παιδί, ἰδιαίτερα στὴν περίοδο ποὺ εἶναι σημαντικὴ γιὰ τὸ σχηματισμὸ τῆς προσωπικότητός του, δηλαδὴ ἀπὸ τὴ γέννησί του μέχρι τὸν ἑβδομο χρόνο του, θὰ εἶχε νὰ ὠφεληθῇ πολύ, ἂν μεγάλωνε σὲ μιὰ οἰκογένεια πατριαρχικοῦ τύπου. Γιατὶ τὸ παιδὶ ἀποδίδει σὲ κάθε μέλος τῆς οἰκογενείας ἕνα ξεχωριστὸ ρόλο. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει συχνά, πολὺ πρὶν ἀπ' ὅσο μποροῦμε, ἐμεῖς οἱ μεγαλοι, νὰ τὸ καταλάδουμε. "Ἕνα παιδί, θὰ εἶναι τόσο πιὸ πλούσιο ψυχολογικά, καὶ ἐπομένως πιὸ εὐχαριστημένο καὶ πιὸ ἥρεμο, ὅσο περισσότερη ἀγάπη τοῦ προσφέρεται ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον.

Φυσικά, αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ μὴ καταλήξῃ νὰ γίνῃ ἕνας μικρὸς τύραννος, ἀλλὰ μόνο ἕνα παιδὶ εὐτυχισμένο, ποὺ αἰσθάνεται γύρω του μιὰ ποικιλία ὅτὸ στοργὴ καὶ ἀγάπη, ποὺ ἱκανοποιοῦν ὅλες τὶς ἀπαιτήσεις του.

Εἶναι εὔκολο νὰ προσέξῃ κανείς, πὼς ἀπὸ τὴν πρώτη νηπιακὴ ἡλικία του τὸ παιδὶ δίνει διαφορετικοὺς ρόλους στὸν πατέρα του καὶ τὴ μητέρα του. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ γιὰ τὸν παπποῦ καὶ τὴ γιαγιά, ποὺ εἶναι πρόσωπα μὲ μεγάλη σημασία γιὰ τὸ φανταστικὸ καὶ συναισθηματικὸ κόσμο του.

Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ εὐνοοῦν τὴν παρουσία τοῦ παπποῦ καὶ τῆς γιαγιᾶς κοντὰ στὰ παιδιά, νὰ καλλιεργοῦν τὴν ἀγάπη τους γι' αὐτούς.

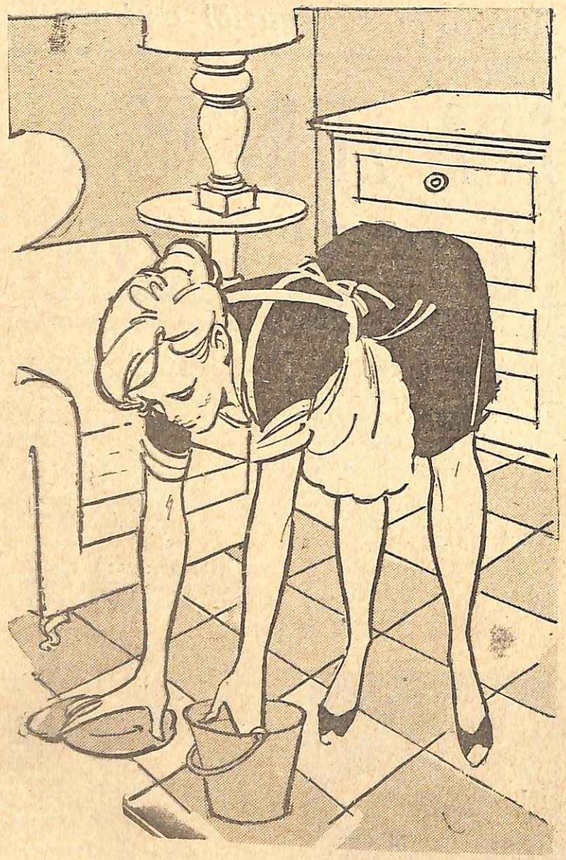
Στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τους οἱ παιδικὲς σκέψεις εἶναι κυρίως φανταστικές, κινοῦνται μέσα σ' ἕνα κόσμο παραμυθιοῦ. Τὸ παιδί, πρὶν ἀπὸ τὰ ἑρτά του χρόνια, ἐντυπωσιάζεται μόνο ἀπὸ τὶς «ἐλικόνες» καὶ ἀπὸ τὴν ἀφήγησι. Ὅλες οἱ ἐξηγήσεις ποὺ τοῦ δίνονται μὲ τόνο «φτιαγμένες φράσεις», τὸ ἀφήνουν ἀδιάφορο.

Ἡ γιαγιὰ ἔχει συχνὰ μεγαλύτερη ὑπομονὴ ἀπὸ τὴ μητέρα καὶ γι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ τοῦ δείξῃ περισσότερη γλυκύτητα καὶ ἐπιείκεια. Μπορεῖ νὰ γίνῃ μιὰ πραγματικὴ πηγὴ «ἀφηγήσεων», μπορεῖ νὰ γίνῃ τὸ καταφύγιό του.

Ἡ γιαγιὰ ἔχει λιγώτερες εὐθύνες γιὰ τὴν ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ, μὰ τιμὴ γιὰ τὸ σχηματισμὸ τοῦ χαρακτήρα του, σχηματισμὸ τοῦ χαρακτήρα του.

Ἡ μοντέρνα παιδαγωγικὴ ἔχει δώσει τὴ σωστὴν σημασία στὸν παππού καὶ τὴ γιαγιὰ καὶ τοὺς θεωρεῖ σὰν ἀπαραιτήτους γιὰ τὴν συναισθηματικὴ καὶ τὴν ψυχολογικὴ ἀνάπτυξι τοῦ παιδιοῦ.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ

Η γυναῖκα ἔχει συνηθίσει... νὰ δουλεύη μὲ τὰ τέσσερα!

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ εἶναι, φαίνεται, ἀνεξάντλητη ἀὲ ἐκπλήξεις. Τώρα τελευταῖα, τὰ ἔχει βάλει μὲ τὶς κομψὲς γυναῖκες, ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ περπατοῦν μὲ ψηλὸ τακούνι.

Κι' ἀλήθεια, αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν πρέπει νὰ τὸ πάρουμε ἀπὸ τὴν εὔθυμη ὄψη του, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πιὸ σοβαρή, γιατί, ὅπως ξέρετε, ἡ αὐστηρὴ καὶ σχολαστικὴ ἐπιστήμη δὲν ἀστειεύεται ποτέ της. Ἔπειτα, τὸ ζήτημα ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ ἐδῶ, δὲν εἶναι καμμιὰ θεωρία ποὺ ξεφύτρωσε ξαφνικὰ στὸ Νέο Κόσμο. Εἶναι ἀπλούστατα τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν καὶ τῶν πειραμάτων ποὺ ἔκανε τὸν τελευταῖο καιρὸ ὁ διευθυντὴς τοῦ Παθολογικοῦ Μουσείου τοῦ Βερολίνου, καθηγητὴς Βεστενχόφερ.

Ὁ Γερμανὸς σοφός, λοιπόν, πρῶτα' ἀπ' ὅλα εἶναι ὀπαδὸς τῆς παλιᾶς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως τῶν εἰδῶν. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅμως ὅτι ὁ καθηγητὴς εἶναι ἐχθρὸς τῆς θρησκείας. Κάθε ἄλλο μάλιστα. Ἕνας ἀπὸ τοὺς γνωστότερους μαθητάς του, ὁ δάκτωρ Τόλισκους, ποὺ προσπαθεῖ νὰ ἐκλαϊκεύσῃ τὶς θεωρίες τοῦ σοφοῦ δασκάλου του, μᾶς ὑπενθυμίζει μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες παραγράφους τῆς Βίβλου, γιὰ νὰ μᾶς δείξῃ ὅτι ἀκόμη καὶ ἡ θρησκεία παραδέχεται τὴν ἐξέλιξι τῶν εἰδῶν. Ὁρίστε καὶ ἡ ἀπόδειξις: «Τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ περιπλανᾶται ὑπεράνω τῶν ὑδάτων» (Γένεσις 1, 2). Κατὰ τὸν καθηγητὴ λοιπόν, ἡ θρησκεία, ὁ μῦθος καὶ ἡ ἐπιστήμη βρίσκονται σὲ ἀπόλυτη συμφωνία μεταξύ τους στὸ ἑξῆς ζήτημα: ὅτι κάθε μορφὴ ζωῆς προῆλθε ἀπὸ τὰ νερά... Κι' ἔτσι ἀπὸ τοὺς ὀργανισμοὺς ποὺ ζοῦσαν στοὺς ὠκεανούς, κατὰ τὶς προϊστορικὲς ἐποχές, ἐξελίχθηκαν ὅλα τὰ ζῶα τῆς γῆς καὶ φυσικὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος.

Μερικοὶ ἀπ' τοὺς ὀργανισμοὺς αὐτοὺς ἦταν κάπως πολύπλοκοι. Κι ὁ πιὸ ἐξελιγμένος, ποὺ ζοῦσε κοντὰ στὶς στεριὲς καὶ ποὺ ἔμοιαζε μὲ σκυλόψαρο, μ' ἕνα εἶδος καρχαρία, ὕστερ' ἀπὸ πολλὲς γενεές, κατόρθωσε τέλος νὰ βγῇ ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ νὰ δημιουργήσῃ στὴ στεριὰ καινούργια ζωολογικὰ εἴδη, τὰ ὁποῖα προσαρμόσανε σιγὰ-σιγὰ τὴ μορφή τους καὶ τὶς συνήθειές τους στὶς νέες συνθῆκες ποὺ περιβάλλοντος.

Ἀπ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν προϊστορικὸ καρχαρία, κατὰ τὸν Γερμανὸ σοφό, προέρχονται ὅλα τὰ ζῶα τῆς γῆς. Ἄλλα ἀπ' αὐτά, διατηρώντας τὴ μορφὴ τῶν ψαριῶν, ἄρχισαν νὰ σέρνωνται στὸ ἔδαφος, ἄλλα ἀπέκτησαν πόδια κι' ἔτσι μποροῦσαν νὰ βαδίζουν, κι' ἄλλα ἀπέκτησαν φτερούγες κι' ἄρχισαν νὰ πετοῦν ἐλεύθερα στὸν ἀέρα.

Τὴν ἴδια ἐξέλιξι ἀκριβῶς ἀκολούθησε κι' ὁ ἄνθρωπος. Κι' ἔφτασε μιὰ μέρα στὴν χαρακτηριστικὴ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ τελειότητα, ποὺ τὸν ξεχωρίζει ἀπ' ὅλα τὰ ζῶα.

Ἕνα ἀπὸ τὰ τελειότερα γνωρίσματα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ «situs erectus», δηλαδὴ τὸ νὰ στέκεται ὀρθιος καὶ νὰ περπατάῃ μὲ τὰ πόδια. Μὰ ὁ καθηγητὴς Βεστενχόφερ κάνει τὴν ἑξῆς παρατήρησι: τὸ «situs erectus», δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸ γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ πιγκουΐνος π.χ. περπατάει σὰν ἄνθρωπος, μὲ τελεῖως κάθετη στάσι, μολονότι εἶναι πουλί, Ἐπίσης καὶ ὁ «ποντικὸς τῶν πυραμίδων» περπατάει μόνο μὲ τὰ δυὸ ὀπίσθια πόδια καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποκαλεῖται ἀπὸ τοὺς ζωολόγους «αἰγυπτιακὸς δίπους».

Τέλος, κατὰ τὸν δόκτορα Τόλισκους, ἔχουμε τρεῖς διαφορετικὲς θεωρίες γιὰ τὴν ἐξήγησι τῆς ὀρθίας στάσεως καὶ τοῦ βαδίσματος μὲ τὰ δυὸ πόδια τοῦ ἀνθρώπου:

1) Ὁ ἄνθρωπος βαδίζει ἔτσι, γιατὶ αὐτὴ ἀκριβῶς ἦταν ἡ τυπικὴ στάσις του ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα τῆς δημιουργίας του, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ ξεχωρίζῃ ἀμέσως ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα.

2) Ἀπὸ τὰ ζῶα ποὺ βάδιζαν κι' αὐτὰ στὰ δυὸ πόδια, μόνο ὁ ἄνθρωπος διετήρησε αὐτὴ τὴν κάθετη στάσι, ἐνῶ τ' ἄλλα ἄρχισαν σιγὰ-σιγὰ νὰ γέρνουν καὶ νὰ βαδίζουν μὲ τὰ τέσσερα.

3) Ἀπὸ τὰ ζῶα ποὺ περπατοῦσαν μὲ τὰ τέσσερα καὶ σκαρφάλωναν στὰ δέντρα, ἕνα μόνο, ποὺ κατόπιν ἔγινε ὁ ἄνθρωπος, ἄρχισε νὰ περπατάῃ μὲ τὰ δυὸ πόδια. Αὐτὴ δὲ ἀκριβῶς εἶναι ἡ θεωρία τοῦ καθηγητοῦ Βεστενχόφερ, ποὺ δὲν ἀποκλείει ὡστόσο καὶ τὴ δεύτερη.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἐνδιαφέρει τὸν σοφὸ ἐπιστήμονα, εἶναι ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἕνα ζῶο (καὶ αὐτὸ τὸ ζῶο-ἄνθρωπος) μπορεῖ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν κατάστασι τοῦ τετραπόδου στὴν κατάστασι τοῦ διπόδου καὶ ἀντιστρόφως, χάρις στὴν ἐπίδρασι τοῦ περιβάλλοντος, τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς καὶ τῶν διαφόρων ἀναγκῶν του.

Μιὰ δὲ ἀπὸ τὶς αἰτίες αὐτές, ποὺ μποροῦν ἢ καλύτερα ποὺ ἐπιτὴν πάροδο φυσικὰ τῶν αἰώνων, εἶναι τὸ ψηλὸ τακούνι, ποὺ ἔχουν στὰ παπούτσια τους οἱ κομψὲς κυρίες.

Τὸ ψηλὸ τακούνι, ποὺ εἶναι τῆς τείνει νὰ δώσῃ στὸ γυναικεῖο σῶμα μιὰ κλίσι πρὸς τὰ ἐμπρός...

Ἡ γυναῖκα ποὺ δὲν φορεῖ παπούτσια, ἔχει τὸ πέλμα τοῦ ποδιοῦ της τελείως ὁριζόντιο, δηλαδὴ στὴν φυσικὴ θέσι ἐκείνου ποὺ θέλει νὰ σταθῇ ὀρθιος, δίνοντας μιὰ κάθετη στάσι στὸ κορμί του.

Τὸ παπούτσι ὅμως μὲ τὸ ψηλὸ τακούνι ἀναγκάζει τὸ πόδι νὰ γέρνῃ πρὸς τὰ ἐμπρός, νὰ παραμένῃ σ' ἕνα ἐπικλινὲς ἐπίπεδο καὶ συνεπῶς σπρώχνει ὅλο τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἔτσι, ἀσυναισθήτως, οἱ γυναῖκες ἐγκαταλείπουν τὴν κάθετη στάσι τοῦ σώματος καὶ γέρνουν σιγὰ-σιγὰ πρὸς τὸ ἔδαφος, μὲ τὸν κίνδυνο νὰ γίνουν μιὰ μέρα τετράποδα, δηλαδὴ νὰ περπατοῦν μὲ τὰ τέσσερα!...

Ὁ σοφὸς καθηγητὴς μάλιστα, γιὰ ν' ἀποδείξῃ πόσο ἀληθινὴ εἶναι αὐτὴ ἡ θεωρία του, ἀναφέρει ὅτι ἡ γυναῖκα ἔχει ἤδη συνηθίσει νὰ περπατάῃ καὶ νὰ δουλεύῃ... μὲ τὰ τέσσερα! Καὶ ὡς παραδείγματα, φέρνει τὶς ὑπηρέτριες ποὺ καθαρίζουν τὰ πατώματα, τὶς ἐργάτριες στὰ χωράφια καὶ τὶς... μοδίστρες Ἀντιθέτως, ὁ ἄνδρας σὲ καμμιὰ περίπτωσι δὲν ἀλλάζει τὴν κάθετη στάσι τοῦ σώματός του. Μάλιστα, περπατάει μὲ μιὰ τελεῖως κάθετη γραμμὴ στὰ γόνατα, ἐνῶ τὰ γόνατα τῆς γυναίκας, ὅταν περπατάῃ μὲ ψηλὸ τακούνι, εἶναι πάντοτε λυγισμένα. Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν κάνουν τὸν Γερμανὸ καθηγητὴ νὰ πιστεύῃ ὅτι, ἂν οἱ γυναῖκες δὲν ἐγκαταλείψουν ἀμέσως τὴ μόδα τοῦ ψηλοῦ τακουνιοῦ, θὰ γίνουν μιὰ μέρα ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ!

Ἡ θεωρία αὐτή, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, εἶχε καταπληκτικὴ ἀπήχησι στὴ Γερμανία. Ἕνας μάλιστα γελοιογράφος ἔφτιαξε ἕνα μεγάλο σκίτσο ποὺ παρίστανε ἕνα παράδοξο ζευγάρι: ἕναν ἄψογο κύριο νὰ συνοδεύῃ μιὰ χαριτωμένη γυναίκα ποὺ περπατοῦσε δίπλα του μὲ τὰ τέσσερα!...

Συνέπεια τοῦ θορύβου ποὺ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὴν θεωρία τοῦ Βερολινέζου σοφοῦ, ἦταν νὰ ἱδρυθῇ ἕνας γυναικεῖος σύλλογος μὲ τὴν ἐπωνυμία: «Τὸ χαμηλὸ Τακούνι». Τὰ μέλη τοῦ συλλόγου, τρομοκρατημένα ἀπὸ τὴ θεωρία τοῦ καθηγητοῦ, ὄχι μόνο κατήργησαν τὸ ψηλὸ τακούνι, ἀλλ' ἄρχισαν καὶ μιὰ τεράστια προπαγάνδα μεταξὺ τῶν γυναικῶν ὅλης τῆς Γερμανίας ὑπὲρ τοῦ χαμηλοῦ τακουνιοῦ. Τὸ «αὐγιεινὸ» τακούνι, λένε, πρέπει νὰ εἶναι τὸ πρῶτο μέλημα τῆς σημερινῆς γυναίκας. Τὸ τακούνι δὲν πρέπει νὰ εἶναι πιὸ ψηλὸ ἀπὸ 1 τὸ πολὺ 2 πόντους. Εἶναι τρέλλα νὰ νομίζῃ μιὰ γυναίκα ὅτι θὰ ἀποκτήσῃ κομψὸ πόδι μὲ τὸ ψηλὸ τακούνι. Τὸ κομψὸ πόδι διατηρεῖ ὅλη τὴ χάρι του καὶ μὲ τὸ χαμηλὸ τακούνι. Ἐμπρός, λοιπόν! Ἂς καταργήσουμε τὸ ψηλὸ τακούνι, ἂν θέλουμε νὰ σώσουμε τὸν ἑαυτό μας, τὴν γυναίκα ἀπὸ τὸν ἐξευτελισμό, ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴ στὴν κατάστασι τοῦ τετραπόδου»!

Οἱ Γερμανίδες ὅμως παίρνουν ὅλα τὰ πράγματα στὰ σοβαρά, ἀκόμα καὶ τὶς θεωρίες τῶν σοφῶν ἐπιστημόνων. Οἱ Γάλλοι ἀντιθέτως, πιστημόνων. Οἱ Γάλλοι ἀντιθέτως, μὲ τὸ παιγνιῶδες πνεῦμα τους καὶ μὲ τὸ παιγνιῶδες πνεῦμα τους καὶ μὲ τὴν πρακτικώτερη ἀντίληψι τῆς ζωῆς, δίνουν πάντα τὸ μέτρο τῆς λογικῆς σὲ κάθε ζήτημα. Πρὶν λοιγικῆς σὲ κάθε ζήτημα. Πρὶν λογικῆς σὲ κάθε ζήτημα. Πρὶν λοιπὸν τρομάξουν, ὅπως οἱ Γερμανοί, γιὰ τὸ μέλλον τῆς γυναίκας, ἔκαναν ἕναν ὑπολογισμὸ καὶ βρῆκαν ὅτι, γιὰ νὰ συμβῇ μιὰ τέτοια μετατομόρφωσις, γιὰ νὰ περπατήσῃ δηλαδὴ ἡ γυναίκα μὲ τὰ τέσσερα, πρέπει νὰ περάσουν τοὐλάχιστον πενῆντα χιλιάδες χρόνια! Ὕστερα λοιπὸν ἀπὸ αὐτὸ τὸν ὑπολογισμό, δίχως καμμιὰ ἀπολύτως ἀνησυχία, ἄφησαν τὶς γυναῖκες τους ἐλεύθερες νὰ ἀκολουθοῦν τὶς ἰδιοτροπίες τῆς μόδας, φτάνει πάντα νὰ εἶναι ὁμόδας, φτάνει πάντα νὰ εἶναι ὁμορφὲς καὶ πρὸ πάντων νὰ ἔχουν ἕνα κομψὸ χαριτωμένο καὶ λικνιστὸ βάδισμα ποὺ τόσο τὶς κολακεύει.

ἕνας δρόμος Ὑπάρχει...

...γιὰ τὴν ἄνεσι!
τὴν χαρά!
τὴν εὐτυχία!

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

350.000.000
ΜΟΙΡΑΖΕΙ
ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ
ΔΩΡΟΝ
5.000.000
ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΚΔΟΣΙ

ΤΑ ΔΥΟ ΟΡΦΑΝΑ

μέσα στὰ μάτια, ἀνασήκωνε τοὺς ὤμους καὶ ψιθύριζε:

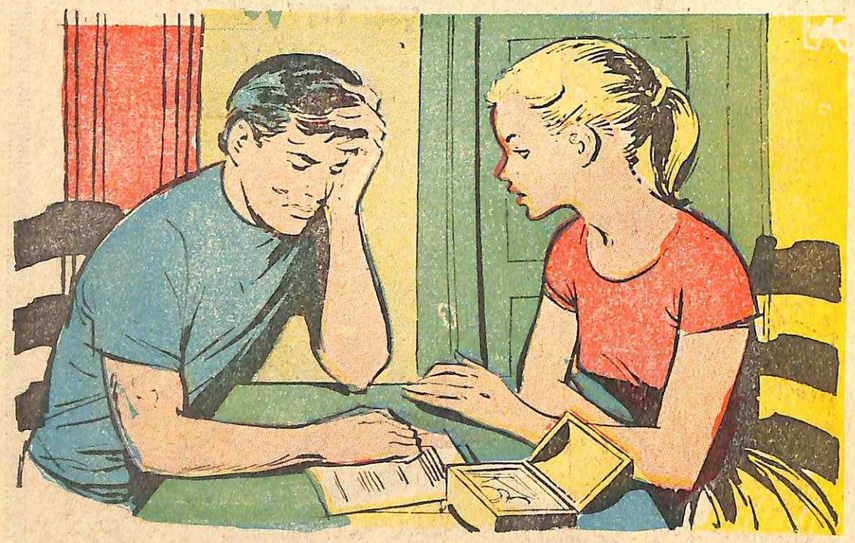
— Πέθαναν. Πέθαναν, ὅπως πεθαίνουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, παιδί μου.

Μὰ αὐτὸ δὲν ἱκανοποιοῦσε τὸν Κωστάκη. Θυμόταν ἀμυδρὰ τὸ πολυτελέστατο μέγαρο, τὶς ὑπηρέτριες, καὶ μιὰ δασκάλα Γαλλίδα ποὺ τὸν πήγαινε περίπατο.

Κι' ἀποροῦσε πῶς ὅλ' αὐτὰ χάθηκαν σὲ λίγες μέρες, καὶ πῶς τώρα ζοῦσε μὲ τὴν ἀσπρομάλλα γιαγιά, τὴν κυρία Ἀγλαΐα.

Ἀποροῦσε κάθε φορά, ποὺ ξεσκόνιζε μὲ μιὰ βούρτσα τοὺς πελάτες ἑνὸς κουρείου, κι' ἔπαιρνε ἀπὸ τὸ χέρι τους τὴ δραχμούλα γιὰ τὴ δουλειὰ ποὺ πρόσφερε.

Ἡ ὁμίχλη τοῦ παρελθόντος εἶχε σκεπάσει τὶς ἀναμνήσεις του καὶ

«Τὴν ἀγαποῦσε πάρα πολὺ καὶ δὲν θέλησε νὰ τὴν ἀφήσῃ μόνη νὰ ὑποφέρῃ...

Σὲ μιὰ καμαροῦλα μιᾶς ἀπομακρυσμένης γειτονιάς, ζοῦσαν ὁ Κωστάκης καὶ ἡ Μαρία.

Μιὰ σεμνή, ἁπλὴ ἐπίπλωσι στόλιζε τὸ δωματιο ἐκεῖνο, ποὺ βρισκόταν στὸ βάθος μιᾶς αὐλῆς. Ξεχώριζαν τὸ τραπέζι, καὶ ἡ ντουλάπια, καμωμένα ἀπὸ ξύλο καρυδιᾶς, ἀπὸ μεινάρια κάποιου παλιοῦ ἀρχοντικοῦ, τὰ μόνα ποὺ συνέδεαν ἕνα πλούσιο παρελθὸν μὲ ἕνα σημερινὸ παρόν. Ἀνάμεσά τους, βρισκόταν ἡ τραγικὴ ἱστορία μιᾶς οἰκογενείας, ποὺ ἔσβησε ἀθόρυβα μέσα στὴ δίνη τῆς ζωῆς.

Ὁ Κωστάκης καὶ ἡ Μαρία δὲν ἦταν ἀντρόγυνο, μὰ οὔτε καὶ ἀδέλφια. Ἦταν δυὸ φύλλα, ποὺ τὰ παρέσυρε ὁ ἄνεμος μιᾶ συννεφιασμένη φθινοπωρινὴ ἡμέρα, κι' ἔσμιξαν σὲ κάποιο ρυάκι.

Τράβηξαν μαζὶ τὸ δρόμο πάνω στὸ ρεῦμα τοῦ νεροῦ, στοιφαγώρισαν πολλὲς φορὲς καὶ τέλος ἀφησαν ἄθελά τους σ' ἕνα ἤρεμο λιμανάκι.

Ὁ Κώστας ἦταν ὁ ἐγγονὸς τῆς κυρίας Ἀγλαΐας, μιᾶς ἀρχοντογυναίκας ποὺ πολιοῦ καιροῦ. Γνώρισε τὰ χάδια καὶ τὶς φροντίδες μιᾶς πολὺ ὁμορφης μητέρας, καὶ τὴ σκληρότητα ἑνὸς αὐστηροῦ πατέρα.

Αὐτὰ τὰ θυμόταν καλὰ ὡς τὰ ὀκτώ του χρόνια. Ἔπειτα σβήναν καὶ σταματοῦσαν οἱ ἀναμνήσεις του, γιατὶ ἔχασε τοὺς γονεῖς του σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία, κι' ἔμειναν μέσα του μόνον οἱ ἀπορίες ἑνὸς θολοῦ πασελθόντος.

— Γιαγιά, πῶς πέθαναν ἡ μητέρα κι' ὁ πατέρας; ρωτοῦσε τὴ γιαγιά του, ὅταν μεγάλωσε κάπως.

Ἐκείνη τὸν κύτταζε καλά, καλὰ τὶς εἶχε ἀντικαταστήσει ἡ χαρά, κάθε φορὰ ποὺ ἔφερνε στὴ γιαγιὰ τὰ φιλοδωρήματα τῶν πελατῶν τοῦ κουρείου.

Μὰ ἦταν τόσο λίγα, αὐτὰ ποὺ τῆς ἔφερνε! Ἄρχισε νὰ τὸ καταλαβαίνῃ, μεγαλώνοντας καὶ βλέποντας τὶς στερήσεις καὶ τὸ περιωρισμένο φαϊ πάνω στὸ τραπέζι.

Κι' ἄλλαξε ἐπάγγελμα. Πουλοῦσε λεμόνια στὴν ἀγορά. Ἕνας πελάτης τοῦ κουρείου, ἐμπορομανάβης, τοῦ προμήθευε τὰ λεμόνια καὶ μ' αὐτὰ τριπλασίασε τὰ ἔσοδά του.

Δὲν τὸν ἔνιαζε πιὰ γιὰ τὸ εἶδος τῆς δουλειᾶς. Κι' ὅταν δὲν ὑπῆρχαν λεμόνια, πουλοῦσε λαχεῖα στὴν Ὁμόνοια, κι' ὅ,τι ἄλλο εὑρισκε ποὺ νὰ τοῦ ἀποδίδῃ πιὸ πολλά.

Μιὰ μέρα, ἕνας ἀστυφύλακας τὸν ἔπιασε καὶ τὸν πῆγε στὸ Τμῆμα, γιατὶ δὲν εἶχε ἄδεια.

Ἐκεῖ, ἦσαν μαζωμένα κι' ἄλλα παιδιὰ τῆς ἡλικίας του, ἀπὸ δέκα ὡς δώδεκα χρόνων.

Ἐκεῖ γνώρισε τὴ Μαρία. Τὴν εἶχαν πάει κι' αὐτήν, γιατὶ δὲν εἶχε ἄδεια νὰ πουλᾷ σακκοῦλες στὴν ἀγορά.

Ἐκείνη ἔκλαιγε κι' ὁ Κωστάκης τὴν παρηγοροῦσε. Τοῦ εἶπε πῶς ἦταν ὀρφανὴ καὶ πῶς τόχε σκάσει ἀπὸ μιὰ μακρυνὴ συγγενῆ της, ποὺ τὴν τυραννοῦσε. Ὁ Κωστάκης τὴν ἄκουγε.

Κι' ὅταν τ' ἀπογευματάκι τοὺς ἄφησαν ἐλεύθερους, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ συμβουλευτικὰ λόγια τοῦ ἀστυνόμου, πιασμένα ἀπὸ τὸ χέρι τὰ δυὸ παιδιὰ βγῆκαν ἀπὸ τὸ Τμῆμα κι' ὁ Κωστάκης ὡδήγησε τὴ Μαρία στὴ γιαγιά του.

Τὸ φαΐ ποὺ γινόταν γιὰ δύο, ἔμπαινε τώρα σὲ τρία πιάτα, κι' ἡ γυμή, μὰ ἡ Μαρία πῆρε τὴν πρωτοβουλία. Φώναξε μιὰ γειτόνισσα καὶ τὴ δόηγησε νὰ σιγυρίσουν τὴ γιαγιά, γιὰ νὰ τὴν ὁδηγήσουν τὸ πρωῒ στὴν τελευταία της κατοικία.

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ἡ Μαρία, πουχε περισσότερες εὐκαιρίες κουδέντιαζε μαζί της, εἶχε μάθει πιὸ πολλὰ πράγματα, ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ τὰ μυστικὰ τοῦ Κωστάκη.

Ἡ γριὰ ἀγαποῦσε τὴ Μαρία, γιατὶ ἦταν καλὸ κορίτσι, μὲ καταλάβαινε καὶ φρόνιμο. Κι' ἔτσι ἡ μιὰ εἶχε ξομολογηθῆ στὴν ἄλλη.

Μετὰ τὴν κηδεία, ὅταν ὁ Κωστάκης κι' ἡ Μαρία ἔμειναν μόνοι νὰ σκέπτωνται σὰν μεγάλοι. Εἶναι, κι' ἦταν ἡ πρώτη φορά, μετὰ τὸ θάνατο τῆς γιαγιᾶς, ποὺ θἄμενε μονάχα τὶς νύχτες σ' ἕνα δωμάτιο, χωρὶς τὴ συντροφιὰ καὶ τὴν ἐπίβλεψι ἑνὸς τρίτου.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἡ Μαρία ἄνοιξε μὲ τὸ κλειδὶ τῆς γιαγιᾶς ἕνα συρτάρι τῆς ντουλάπας κι' ἔβγαλε ἀπὸ μέσα δυὸ κουτιὰ χάρτινα.

Τὸ ἕνα εἶχε μέσα ὅλες τὶς οἰκονομίες ἀπὸ τὴ δουλειά τους, καμιὰ χιλιάδα δραχμές, καὶ τὸ ἄλλο διάφορα χαρτιά.

Τ' ἄδειασαν ὅλα πάνω στὸ τραπέζι καὶ τὰ κύτταζαν.

Μέτρησαν τὰ λεφτὰ καὶ τὰ ξαναβαλαν στὸ κουτί. Ἔπειτα ἄρχισαν νὰ ξεφυλλίζουν τὰ χαρτιά.

— Ἡ γιαγιά σου μοῦ εἶχε πῆ, — ἄρχισε ἡ Μαρία, — ὅτι κατάγεσαι ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια...

— Τὸ ξέρω, — εἶπε ὁ Κωστάκης, — μὰ οἱ γονεῖς μου πέθαναν...

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

— Ὅπως καὶ οἱ δικοί μου. Μὰ οἱ δικοί μου ἦσαν φτωχοὶ καὶ πέθαναν ἀπὸ τὶς στερήσεις, ἀπὸ πεῖνα καὶ ἀρρώστια. Μὰ οἱ δικοί σου...

— Τί ξέρεις γιὰ τοὺς δικούς μου;

— Ὅσα μοῦ εἶχε πῆ ἡ γιαγιά. Μιὰ μέρα, μοῦ διηγήθηκε τὴν ἱστορία σας.

— Γιά πές μου, τί ξέρεις;

Ἡ Μαρία ἀκούμπησε τὸ κορμί της πίσω στὴν καρέκλα, τὸν κατταξε στα μάτια καὶ πρόφερε:

— Ἡ γιαγιὰ σου φοβόταν νὰ στὰ πῆ, μήπως μισήσεις τοὺς γονεῖς σου. Ὄχι ἐπειδὴ ἦσαν κακοί ἄνθρωποι... Ὄχι, καθόλου, μὰ ἦσαν ἄμυαλοι, ὅπως μοῦ εἶπε.

— Τί σοῦ εἶπε δηλαδή;

— Μοῦ εἶπε πῶς ἡ μαμά σου ἀγαποῦσε πολὺ τὰ λούσα, κι' ὁ πατέρας σου ἀγαποῦσε τὰ χαρτιά...

— Τὰ χαρτιά; Ποιὰ χαρτιά;

— Ἔπαιζε πολὺ καὶ ξημερωνόταν στὸ παιχνίδι.

Ὁ Κωστάκης χαμήλωσε τὸ κεφάλι:

— Τί ἄλλο σοῦ εἶχε πῆ;

— Ἡ γιαγιά σου πολλὲς φορὲς μάλωσε καὶ συμβούλεψε τὸ γιό της γιὰ τὸ ἐλάττωμα αὐτό, ποὺ τὸ εἶχε ἀπὸ νέος. Τοὔγινε ὅμως πάθος ἀργότερα καὶ εἶχε ριχτῆ ἀκράτητος στὴν καταστροφή.

»Ἕνα πρωϊνό, γύρισε σπίτι σὰν μεθυσμένος. Ἐκείνη τὴ νύχτα τἄχε χάσει ὅλα: χρήματα, σπίτι, αὐτοκίνητο, ἐπιπλα, ὅλα!

»Μπῆκε στὴν κρεβατοκάμαρα τῆς γυναίκας του, ποὺ πολὺ τὸν ἀγαποῦσε, κι' ἄρχισε νὰ κλαίῃ σὰν παιδί. Μά, ἦταν πιὰ πολὺ ἀργά. Τοὺς περίμενε ἡ καταστροφή, ἡ φτώχεια καὶ τὸ „ζιλιᾶκι στὴν κοινωνία.

»Ἡ γιαγιά σου, ἀπὸ τὴν κουζίνα, ἄκουσε δύο κρότους. Αὐτὸ ἦταν ὅλο. Ξόφλησαν τὰ χρέη τους καὶ τὴ ζωή τους! Τὴν ἀγαποῦσε ἐκεῖνος πάρα πολὺ καὶ δὲν θέλησε νὰ τὴν ἀφήσῃ μόνη νὰ ὑποφέρῃ. Τὴν πῆρε μαζί του.

— Κι' ἐγώ; — ψιθύρισε ὁ Κωστάκης μὲ δάκρυα στὰ μάτια.

— Σύ; Ἐσὺ ἦσουν ὀκτὼ χρόνων τότε καὶ θἄκανες τὴ ζωή σου. Βασίστηκαν καὶ στὴ γιαγιά, ποὺ εἶχε κάτι λίγες οἰκονομίες.

— Ἔπειτα;

— Ἔπειτα ἦρθαν ἐκεῖνοι στοὺς ὁποίους χρωστοῦσε ὁ πατέρας σου, καὶ τὰ πῆραν ὅλα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐπιπλα καὶ τὰ ροῦχα τῆς γιαγιᾶς καὶ τὰ δικά σου. Ἡ γιαγιὰ κράτησε δυὸ-τρία ἐπιπλα, πούλησε τὰ ὑπόλοιπα, κι' ἦρθε σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο. Κι' ἀπὸ τότε...

Ὅταν πέρασε ἡ συγκίνησι καὶ σκούπισαν τὰ δάκρυά τους τὰ δυὸ παιδιά, ἄρχισαν νὰ ξεφυλλίζουν τὰ χαρτιὰ ποὺ ἦταν σκορπισμένα πάνω στὸ τραπέζι.

Ἦταν διάφορα γράμματα, κάτι ἀποδείξεις καρφιτσωμένες, κι' ἕνα τυπωμένο χρωματιστὸ χαρτί. Τὸ κύτταζαν, μὰ δὲν καταλάβαιναν τί ἦταν αὐτό. Ἕνα ὄνομα ἦταν γραμμένο: τὸ ὄνομα τοῦ Κωστάκη.

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ πῆρε ὁ Κωστάκης μαζί του καὶ τὸ ἔδειξε σ' ἕνα μεγάλο φίλο του, ἔμπορο. Ἐκεῖνος χαμογέλασε καὶ τοῦ εἶπε:

— Μιὰ προπληρωμένη ἀσφάλεια στ' ὄνομά σου. Ὅταν θὰ γίνῃς 21 ἐτῶν, θὰ εἰσπράξῃς ἑκατὸ χιλιάδες.

Ἦταν ἡ μόνη πρόβλεψις τοῦ πατέρα γιὰ τὸ γιό του!

★

Ἔζησαν πέντε χρόνια στὸ δωμάτιο ἐκεῖνο σὰν ἀδελφός καὶ ἀδελφή. Κι' ὅταν ἔφθασε ὁ Κωστάκης τὰ εἴκοσι ἕνα εἰσέπραξε τὶς ἑκατὸ χιλιάδες. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη, πῆγαν καὶ παντρεύτηκαν στὴν ἐκκλησία τῆς ἐνορίας, μὰ δὲν ἄλλαξαν τίποτα. Μόνο ποὺ γειτονιά, οὔτε σπίτι. Μόνο ποὺ νοίκιασαν ἄλλα δύο δωμάτια στὴν ἴδια αὐλὴ καὶ τὰ ἐπίπλωσαν.

Ὁ Κωστάκης καὶ ἡ Μαρία βρῆκαν ἐπὶ τέλους τὴν εὐτυχία στὴν ἀγάπη τους!

ΜΙΡΑΝΤΑ

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΠΑΓΙΔΕΣ

Σκηνοθεσία: ΡΟΜΠΕΡ ΜΠΙΜΠΑΛ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΑΛΑΝ ΣΚΩΤ	:	Τόμ Σαβιὲ
ΡΑΙΗΜΟΝ ΣΟΥΠΛΕΞ	:	Ἐπιθ. Μίλλερ
ΝΤΑΝΙΚ ΠΑΤΙΣΣΟΝ	:	Λάουρα
ΒΕΡΑ ΒΑΛΜΟΝ	:	Βέρα
ΥΒ ΒΕΝΣΑΝ	:	Χερνάντο Τσιέλλο
ΡΟΜΠΕΡ ΜΠΕΡΡΙ	:	Μπὸργκ

ΕΝΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΣΙΝΕΡΟΜΑΝΤΣΟ ΓΕΜΑΤΟ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ. ΣΕΝΑΡΙΟ ΠΙΕΡ ΜΟΝΣΕ

Στὴν αἴθουσα τοῦ παρισινοῦ δικαστηρίου, μιὰ πραγματικὴ μονομαχία διεξάγεται μεταξὺ τοῦ νεαροῦ δικηγόρου Τόμ Σαβιὲ καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ Μίλλερ. Δικάζεται ἕνας λαθρέμπορος, ὁ Μπὲν Καλίφα, καὶ ὁ Σαβιὲ ἔχει ἀναλάβει τὴν ὑπεράσπισί του. Τὸ κοινὸ παρακολουθεῖ μὲ ἐνδιαφέρον τὴ δίκη, τόσο γιατὶ ὁ κατηγορούμενος ἔχει ἀναπτύξει διεθνῶς μεγάλη δραστηριότητα, ὅσο καὶ ἐπειδὴ ὁ Σαβιὲ τὸν ὑπερασπίζεται μὲ δεξιοτεχνία, βάζοντας κατ' ἐπανάληψιν τὸν ἀστυνομικὸ Μίλλερ σὲ δύσκολη θέσι, μὲ τὰ ἐπιχειρήματά του.

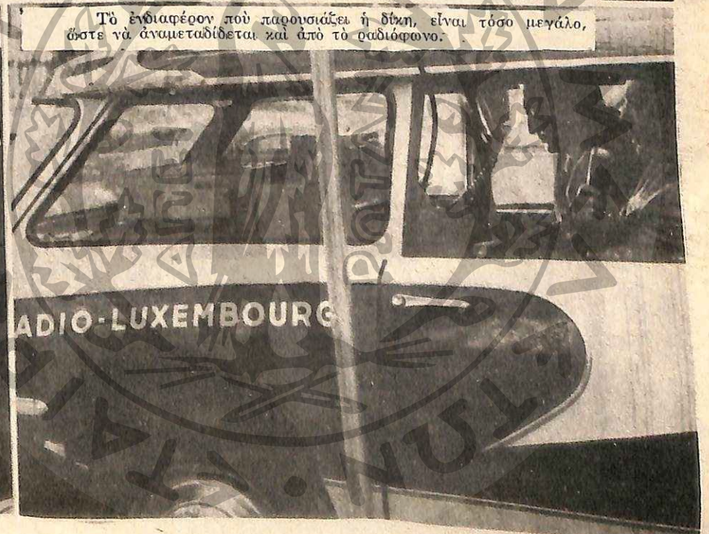

— Εἶναι ἀναμφισβήτητο πὼς ὁ ἐπιθεωρητὴς Μίλλερ ἔκανε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐρεύνης του ἀδεξιότητες καὶ σφάλματα, ποὺ δὲ δυσκολεύτηκα καθόλου νὰ σᾶς ἀποδείξω.

—Κύριε συνήγορε ἔχω στὸ ἐνεργητικό μου μιὰ μεγάλη πεῖρα καὶ σᾶς βρίσκω πολὺ νέο καὶ ἄπειρο, γιὰ νὰ μοῦ δώσετε μαθήματα καὶ νὰ μοῦ κάνετε ὑποδείξεις!...

Τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ παρουσιάζει ἡ δίκη, εἶναι τόσο μεγάλο, ὥστε νὰ ἀναμεταδίδεται καὶ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο.

Ἡ Ζιζί, ἡ γραμματεὺς τοῦ δικηγόρου Σαβιέ, παρακολουθεῖ μ' ἐνθουσιασμὸ τὸ ρεπορτάζ.

— Εἶναι πραγματικὰ καταπληκτικὸ τὸ μικρὸ ἀφεντικό μου.

Ἀνάμεσα στὸ ἀκροατήριο, μιὰ πολὺ ὡραία γυναίκα παρακολουθεῖ μ' ἐνδιαφέρον τὴ δίκη καὶ πρὸ παντὸς τὰ ἐπειχειρήματα τοῦ δικηγόρου Σαβιέ.

Στὴν ἀστυνομία, καὶ πρὸ παντὸς στὸ γραφεῖο τοῦ ἐπιθεωρητὴ Μίλλερ, οἱ συνεργάτες του παρακολουθοῦν κι' αὐτοὶ τὴ δίκη ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο.

— Βρέ!... Βρέ!... Τί ἄκουσε τ' ἀφεντικό... Ἀλλοίμονό μας ὅταν θὰ ξαναγυρίση ἐδῶ... Θὰ μοιάζη μὲ βόμβα ἕτοιμη νὰ ἐκραγῆ.

Στὴν ἔξοδο τοῦ δικαστηρίου, ἕνας ρεπόρτερ τῆς ραδιοφωνίας πλησιάζει τὸν ἀστυνομικὸ Μίλλερ.

— Κανεὶς δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ μὲ κατηγορήση ἐμένα.. Ἐχω δυὸ λόγια νὰ πῶ σ' αὐτὸν τὸν ἀνιδὴ δικηγορίσκο, ἀλλὰ δὲ θὰ τὰ πῶ ἀπὸ τὸ μικρόφωνό σας... Χαίρετε...

— Κύριε ἐπιθεωρητά, δυὸ λόγια, σᾶς παρακαλῶ, γιὰ τὴ δίκη... Ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου εἶπε ὅτι...

Λίγα λεπτὰ ἀργότερα, ὁ ἴδιος ρεπόρτερ πλησιάζει καὶ τὸ δικηγόρο Σαβιέ, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ δικαστήριο.

— Ἔχει ἄδικο. Ἐφ' ὅσον οἱ δικασταὶ δὲν ἔβγαλαν τὴν ἀπόφασί τους, νομίζω πὼς προδίδει κανεὶς μιὰ ὑπόθεσι, μεταφέροντάς την ἔξω ἀπὸ τὸ δικαστικὸ χῶρο... Λυποῦμαι λοιπόν, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν θὰ πῶ λέξι...

— Κύριε Σαβιέ, ὁ ἐπιθεωρητὴς Μίλλερ διαμαρτύρεται γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀμφισβητήσατε ὡρισμένες ἐνέργειές του...

Ἡ ὡραία θαυμάστρια τοῦ νεαροῦ δικηγόρου ἐγκαταλείπει συγχρόνως μ' αὐτὸν τὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς Μίλλερ πηγαίνει ἀπ' εὐθείας στὸ γραφεῖο τοῦ δικηγόρου Τὸμ Σαβιὲ καὶ ζητάει ἀπὸ τὴν γραμματέα του νὰ τὸν δῇ.

— Ὁ κύριος Σαβιὲ δὲν ἐπέστρεψε ἀκόμα. Θὰ εἶσθε ὁ πρῶτος ποὺ θὰ τὸν συγχαρῇ ἐδῶ στὸ γραφεῖο του. Θὰ εὐχαριστηθῇ πολύ.

— Ἀσφαλῶς θὰ χαρῇ πολύ, ὅταν θὰ μὲ δῇ... Θὰ τὸν περιμένω.

Λίγες στιγμὲς ἀργότερα, μιὰ γυναικεία φωνὴ ζητάει τὸ δικηγόρο στὸ τηλέφωνο.

— Τὸν περιμένει ἤδη ἕνας κύριος, κυρία μου. Δὲν πιστεύω ὅμως ν' ἀργήση... Θέλετε νὰ σημειώσω τ' ὄνομά σας;...

Μὰ ἡ ἄγνωστη κλείνει τὸ τηλέφωνο...

Τέλος, φτάνει στὸ γραφεῖο του ὁ θριαμβευτής.

— Συγχαρητήρια... Εἶμαι ὑπερήφανη γιὰ τὸ μικρό μου ἀφεντικό... Εἴσαστε ὑπέροχος!..

— Ὄχι ὑπερβολές, Ζιζί.. Μὲ ξήτησε κανείς;

Μόλις ὁ Τὸμ κάθεται στὸ γραφεῖο του, ὁ Μίλλερ ξεσπᾶ:

— Χρησιμοποιεῖτε μέτρα, ποὺ εἶναι γιὰ μένα ἀπαράδεκτα. Ὁ λόγος σας ἦταν μιὰ καθαρὴ ἀπόδειξι τῆς φιλοδοξίας σας νὰ δῆτε τ' ὄνομά σας στὴν πρώτη σελίδα τῶν ἐφημερίδων.

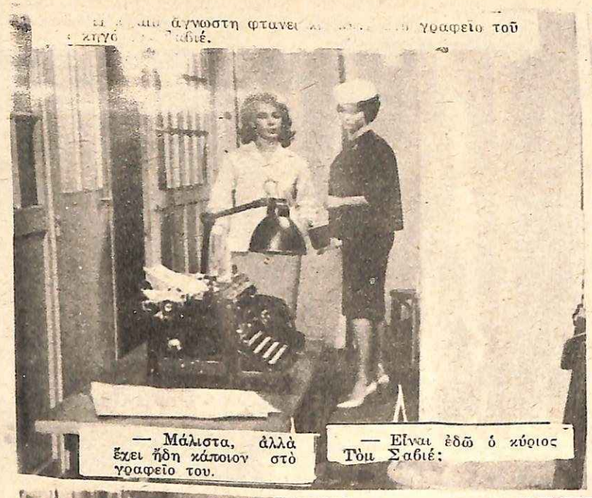
— Ὄχι, κύριε. Προσπαθῶ νὰ βγάλω τὴν ὑπόθεσι καὶ τὸν πελάτη μου ἀπὸ τὸ λαβύρινθο μέσα στὸν ὁποῖο τοὺς ρίξατε.

— Ναί. Εἶναι μέσα ὁ ἐπιθεωρητὴς Μίλλερ. Δὲ φαίνεται καὶ τόσο ἐνθουσιασμένος...

— Τὸ ἀντίθετο θὰ μοῦ φαινόταν παράξενο... Καὶ κάτι ἄλλο, Ζιζί. Αὐτὸ τὸ «μικρὸ ἀφεντικὸ» δὲ μ' ἀρέσει καθόλου. Λέγε κύριε Σαβιὲ ἢ κύριε Τόμ, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος.

— Ποιὰ εἶναι λοιπὸν ἡ ἀλήθεια;... Ὅσα εἴπαν οἱ ψευδομαρτυρίες; αὐτὰ ποὺ ἰσχυρίζεστε ἐσεῖς; Ὅσα ὑποστηρίζω ἐγώ; Ἢ εἰκόνα ποὺ ἔδωσε ὁ κύριος Εἰσαγγελεύς; Ὅλα εἶναι ἄσχετα μεταξύ τους.

— Καὶ τὸν κατηγορούμενο;... Κανεὶς δὲ λογαριάζει τὸν κατηγορούμενο.

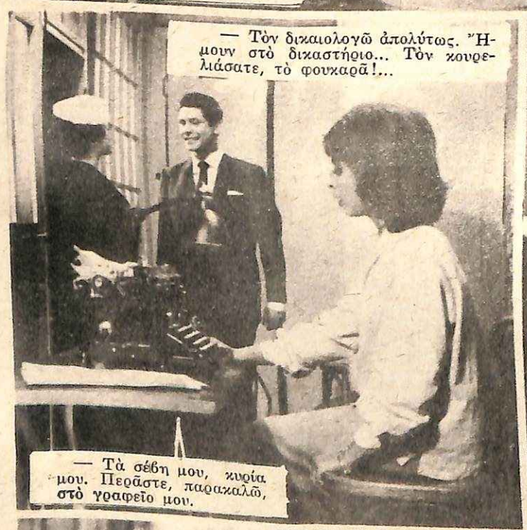

Ὁ Μίλλερ βγαίνει ἀπὸ τὸ γραφεῖο ἔξω φρενῶν.

Μόλις μένουν μόνοι, ἀρχίζουν νὰ μιλοῦν μὲ περισσότερη οἰκειότητα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΤΖΑΙΗΜΣ ΤΖΕΪΖ

ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΑΙΝΙΓΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Μέσα στὸ βουλιαγμένο αὐτοκίνητο βρίσκεται, νεκρὸς καὶ μ' ἕνα χτύπημα στὸ κεφάλι, ὁ σωφὲρ τῶν Στέρνγουντ Ὄουεν Ταίηλορ, ἕνας νεαρὸς μὲ βαρὺ ποινικὸ μητρῶο, ποὺ εἶχε ἄλλοτε μιὰ ἐρωτικὴ περιπέτεια μὲ τὴν Κάρμεν. Ὁ Ὄλε ἀναλαμβάνει νὰ διαφωτίσῃ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Πιστεύει ὡστόσο πὼς πρόκειται μᾶλλον γιὰ δυστύχημα ἢ αὐτοκτονία. Ὁ Μάρλοου πηγαίνει πάλι στὸ μαγαζὶ τοῦ Γκέϊγκερ καὶ βλέπει νὰ μεταφέρουν ἀπὸ κεῖ κάσες μὲ βιβλία στὸ σπίτι τοῦ Τζὸε Μπρόντυ. Ἔπειτα τὸν ἐπισκέπτονται στὸ γραφεῖο του ἡ Βίβιαν καὶ τοῦ ἀναγγέλλει πὼς θέλουν νὰ τὴν ἐκβιάσουν, ζητῶντας της 5.000 δολλάρια γιὰ νὰ τῆς ἐπιστρέψουν τὶς γυμνὲς φωτογραφίες τῆς ἀδελφῆς της. Ὁ Μάρλοου ξαναπηγαίνει στὸ ἔρημο σπίτι τοῦ Γκέϊγκερ. Τὴν ἴδια ὥρα, φτάνει ἐκεῖ κι' ἡ Κάρμεν. Ὁ Μάρλοου τὴ ρωτάει γιὰ ὅ,τι συνέβη τὸ προηγούμενο βράδυ, ἀλλ' αὐτὴ δὲ θέλει νὰ τοῦ πῇ τίποτε.

4ον

—Γιὰ τὸ Θεό, μὴ μοῦ κόνετε τὴν ἐξυπνη! ἐπέμεινα. Μιλῆστε μου καθαρά, γιὰ τὸ καλό σας. Ὁ Μπρόντυ τὸν σκότωσε;

—Ποιόν σκότωσε;

—Οὐώ! Ἀφῆστε πιὰ τὶς βλακεῖες! φώναξα, νευριασμένος.

Ἡ Κάρμεν φοβήθηκε, ζάρωσε.

— Ναί... ὁ Τζόε! μουρμούρισε.

—Γιατί;

—Δὲν ξέρω.

Καὶ κούνησε ζωηρὰ τὸ κεφάλι της, σὰν νὰ ἤθελε νὰ πεισθῇ κι' ἡ ἴδια πὼς δὲν ἤξερε.

—Τὸν εἶχατε δῆ τελευταίως;

—Μιὰ - δυὸ φορὲς μονάχα. Δὲ μπορῶ νὰ τὸν ὑποφέρω!

—Ὥστε ξέρετε ποῦ μένει;

—Ναί.

—Καὶ δὲν τὸν ἀγαπᾶτε πιά;

—Τὸν σιχαίνομαι!

—Θὰ θέλατε, λοιπόν, νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ φονιάς;

Μὲ κύτταξε πάλι μὲ μιὰ ἀδειανὴ ἔκφρασι. Κατάλαβα πὼς προχωροῦσα πολὺ γρήγορα γιὰ τὴν περιωρισμένη ἀντίληψί της. Μὰ δὲ μποροῦσα νὰ κάνω ἀλλιῶς.

—Θὰ πῆτε στὴν ἀστυνομία πὼς τὸν σκότωσε ὁ Τζόε Μπρόντυ; τὴ ρώτησα.

Ἕνας ξαφνικὸς τρόμος φάνηκε στὴ φυσιογνωμία της.

— Ἂν μπορέσω, φυσικά, νὰ σκεπάσω ἐκείνη τὴν ὑπόθεσι τῆς γυμνῆς φωτογραφίας, πρόσθεσα.

Γέλασε πνιχτὰ μ' ἕνα τρόπο ἀντιπαθητικώτατο. Ἂν οὐρλιαζε, ἂν ἔκλαιγε, ἂν ἔπεφτε λιπόθυμη, θὰ τὴν συμπαθοῦσα καὶ θὰ τὴν συμπονοῦσα. Μὰ αὐτὸ τὸ γέλιο της μοῦ ἦταν ἀνυπόφορο! Τὴν εἶχαν φωτογραφήσει ὁλόγυμνη, κάποιος εἶχε κλέψει τὴ φωτογραφία, εἶχαν σκοτώσει τὸν Γκέϊγκερ μπροστὰ στὰ μάτια της... κι' αὐτὴ γελοῦσε, σὰν νὰ τἄβρισκε ὅλα αὐτὰ πολὺ ἀστεῖα!

Τὸ γέλιο της δυνάμωσε, γέμισε τὴν κάμαρα. Κατάλαβα πὼς κόντευε νὰ πάθῃ ὑστερικὴ κρίσι. Σηκώθηκα, πῆγα κοντά της κι' ἄρχισα νὰ τὴν χαστούκισα, μ' ὅλη μου τὴ δύναμι.

—"Οπως καὶ χτὲς τὴ νύχτα, τῆς εἶπα. Γιὰ νἀρθῆτε στὰ λογικά σας.

Τὸ γέλιο της στομώτησε ἀπότομα. Ὡστόσο, δὲ φάνηκε νὰ τῆς κάνῃ ἰδιαίτερη ἐντύπωσι τὸ χαστούκι. Φαίνεται πὼς τὶς ἔτρωγε ταχτικὰ ἀπὸ τοὺς φίλους της. Καὶ τοὺς δικαιολογοῦσα τώρα ποὺ τὴν εἶχα γνωρίσει...

Ξανακάθησα στὴν ἄκρη τοῦ μαύρου γραφείου.

—Δέ σᾶς λένε Ρέϊλυ, εἶπε σοβαρὰ ἡ Κάρμεν. Εἰσαστε ὁ Φίλιπ Μάρλοου, ἰδιωτικὸς ντετέκτιβ. Μοῦ τὸ εἶπε ἡ Βίβιαν. Μοῦδειξε τὴν κάρτα σας.

Ἔτριψε τὸ πονεμένο της μάγουλο καὶ μοῦ χαμογέλασε φιλικά.

—Ὥστε λοιπὸν θυμόσαστε... εἶπα. Ὡραῖα, πολὺ ὡραῖα! Ξαναήρθατε τώρα ἐδῶ, γιὰ νὰ πάρετε ἐκείνη τὴ φωτογραφία, καὶ δὲ μπορέσατε νὰ μπῆτε στὸ σπίτι. Ἀλήθεια;

Κούνησε κατεφατικὰ τὸ κεφάλι της καὶ προσπάθησε νὰ χαμογελάσῃ πάλι.

—Ἡ φωτογραφία χάθηκε, δυστυχῶς· πρόσθεσα. Τὴ γύρεψα παντοῦ, χτὲς τὴ νύχτα, πρὶν σᾶς πάω στὸ σπίτι σας. Ἀσφαλῶς θὰ τὴν πῆρε ὁ Μπρόντυ. Μοῦ εἴπατε τὴν ἀλήθεια γι' αὐτόν;

Ξανασήκωσε τὸ κεφάλι της μὲ σοβαρὸ ὕφος.

—Καλά, εἶπα. Μὴ τὸ σκέπτεσθε πιά. Καὶ μὴν πῆτε σὲ κανένα πὼς εἴχατε ἔρθει ἐδῶ, χτὲς τὴ νύχτα ἢ σήμερα. Σὲ κανένα, οὔτε στὴ Βίβιαν! Ξεχάστε πὼς ἤρθατε σ' αὐτὸ τὸ σπίτι. Ἀφῆστε νὰ τὰ κανονίσῃ ὅλα ὁ Ρέϊλλυ.

—Δὲν εἶν' αὐτὸ τ' ὄνομά σας...

ἄρχισε νὰ λέῃ.

Σταμάτησε ἀπότομα κι' ἔσφιξε τὰ χεῖλη της, σὰν νὰ τῆς εἶχε ἔρθει κάποια ἰδέα...

—Πρέπει τώρα νὰ γυρίσω στὸ σπίτι, εἶπε.

—Ναί, βέβαια, ἀπάντησα.

Μὰ δὲν κινήθηκα καθόλου ἀπ' τὴ θέσι μου, γιὰ νὰ τὴ συνοδέψω. Ἐκείνη μούρριξε μιὰ ματιὰ καὶ τράβηξε πρὸς τὴν πόρτα. Εἶχε ἀκουμπήσει τὸ χέρι της στὸ πόμολο, ὅταν ἀκούστηκε ἀπ' ἔξω ἕνα αὐτοκίνητο.

Ἡ Κάρμεν μὲ κύτταξε ἐρωτηματικά. Ἀναστήκωσα τοὺς ὤμους μου, γιὰ νὰ τῆς δείξω πὼς δὲν ἤξερα ποιός ἦταν.

Τ' αὐτοκίνητο σταμάτησε μπροστὰ στὸ σπίτι. Ἀκούστηκαν βήματα κι' ὕστερα χτύπησε κάποιος τὸ κουδούνι.

Ἡ Κάρμεν εἶχε πρασινίσει ἀπ' τὸν τρόμο της. Μὲ κύτταξε, πάνω ἀπ' τὸν ὦμο της, σφίγγοντας ἀκόμα δυνατὰ μὲ τὸ χέρι της τὸ πόμολο τῆς πόρτας.

Τὸ κουδούνι ξαναχτύπησε, πιὸ ἐπίμονα καὶ παρατεταμένα. Ἐπειτα σταμάτησε. Ἕνα κλειδὶ γύρισε στὴν κλειδαριὰ τῆς ἐξώπορτας.

Ἡ Κάρμεν ἔκανε ἕνα πήδημα πίσω.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ μπῆκε ὁρμητικὰ μέσα ἕνας ἄντρας. Σταμάτησε, βλέποντάς μας, καὶ μᾶς κύτταξε μ' ὅλη του τὴν ψυχραιμία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Ὁ νεοφερμένος ἦταν ἕνας ἄνθρωπος γκρίζος, ὁλόκληρος γκρίζος, ἐκτὸς ἀπ' τὰ μαῦρα γυαλιζος, ἐκτὸς ἀπ' τὰ μαῦρα γυαλιζος, ἐκτὸς ἀπ' τὰ μαῦρα γυαλίζος, ὁλόκληρος γκρίζος, ἐκτὸς ἀπ' τὰ μαῦρα γυαλ

— Τὸ κάθαρμα!... μουρμούρισε.

Κύτταξε μερικὰ βιβλία. Ἔκαμε τὸ γύρο τοῦ γραφείου καὶ σταμάτησε μπροστὰ στὸ μικρὸ ξόανο καὶ τὴ φωτογραφικὴ μηχανή. Τὰ ἐξέτασε. Ὕστερα ἔπεσε ἡ ματιά του στὸ πάτωμα, κάτω ἀπ' τὴ μηχανή.

Παραμέρισε μὲ τὸ πόδι του τὸ χαλάκι. Ἔσκυψε γρήγορα, γονάτισε. Τὸ γραφεῖο τὸν μισοέκρυβε.

Ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ καὶ ἀνασηκώθηκε. Τράβηξε γρήγορα ἕνα μαῦρο πιστόλι Λοῦγκερ. Τὸ κρατοῦσε στὸ χέρι, χωρὶς ὅμως νὰ μὲ σημαδεύῃ.

—Αἷμα, εἶπε, Πολὺ αἷμα. Ἐδῶ, κάτω ἀπ' αὐτὸ τὸ χαλί.

—Σοβαρά; ρώτησα μὲ ψεύτικο ἐνδιαφέρον.

Κάθησε στὴν πολυθρόνα τοῦ γραφείου, τράβηξε πρὸς τὸ μέρος του τὸ τηλέφωνο καὶ πέρασε τὸ πιστόλι στ' ἀριστερό του χέρι. Καθὼς ζαίρωνε τὰ χοντρὰ γκρίζα φρύδια του, σκημοτιζόταν μιὰ βαθειὰ ρυτίδα πάνω ἀπ' τὴν κυρτὴ μύτη του.

—Νομίζω πὼς πρέπει νὰ τηλεφωνήσω στὴν ἀστυνομία, εἶπε.

Κλώτσησε τὸ χαλὶ στὸ μέρος ποὺ εἶχε πέσει τὸ σῶμα τοῦ Γκέϊγκερ.

— Εἶναι παλιὸ αἷμα, ξερό, εἶπα.

—Πάντως ἂς ἔρθῃ ἡ ἀστυνομία.

—Γιατί ὄχι;

Τὸ ὕφος του ἔδειξε πὼς δὲν τοῦ ἄρεσε ποὺ συμφώνησα μαζί του...

— Ποιός εἶσαστε σεῖς; ρώτησε.

— Μάρλοου, ἰδιωτικὸς ντετέκτιβ...

—Δὲ σᾶς ἔχω ἀκούσει ποτέ... Κι' ἡ κοπέλλα, ποιά εἶναι;

— Πελάτισσα. Ὁ Γκέϊγκερ προσπαθοῦσε νὰ τῆς περάσῃ τὴ θηλειὰ στὸ λαιμό, μ' ἕνα μικροεκβιασμό. "Ηρθαμε νὰ τὰ ποῦμε μαζί του, μὰ δὲν τὸν βρήκαμε. Ἡ πόρτα ἦταν ἀνοιχτή. Μπήκαμε γιὰ νὰ τὸν περιμένουμε.

—Ἄ, ἡ πόρτα ἦταν ἀνοιχτή! Δὲν εἴχατε κλειδί...

— Ὄχι, βέβαια. Ἐσεῖς, πῶς συμβαίνει νὰ ἔχετε;

— Σᾶς ἐνδιαφέρει αὐτό;

—Μπορεῖ...

Χαμογέλασε κι' ἔσπρωξε πρὸς τὰ πίσω τὸ γκρίζο καπέλλο του.

—Λοιπόν, μάθετε πὼς τὸ σπίτι αὐτὸ εἶναι δικό μου. Ὁ Γκέϊγκερ εἶναι ἐνοικιαστής μου. Ἱκανοποιήθηκατε τώρα;

—Ὡραίους ἐνοικιαστὲς ἔχετε! Δὲν τοὺς διαλέγω ἐγώ. Αὐτοὶ ἔρχονται καὶ μὲ βρίσκουνε...

Κύτταξε τὸ πιστόλι του, ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του καὶ τὸ ξαναβαλε στὴ θήκη, κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη του.

—Ἔχετε καμμιὰ ἰδέα; μὲ ρώτησε.

— Πολλές! Κάποιος σκότωσε τὸ Γκέϊγκερ. Ἢ ὁ Γκέϊγκερ σκότωσε κάποιον καὶ τόσκασε ὕστερα. Ἢ ὁ Γκέϊγκερ ἦταν μεγάλος ἱερέας μιᾶς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας κι' ἔκαμε μιὰ αἱματηρὴ θυσία μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ ξόανο. Ἢ ἔφαγε κοτόπουλο, ἀφοῦ τόσφαξε, γιὰ γούστο μέσα σὲ σ[illegible]. Ἢ ἔκανε ἐγκληματικὴ [illegible]. Ἢ μπορέσω ἴσως [illegible].

[illegible] ἔκαμε τὸ γύρο τοῦ γραφείου, ὡς τὴν πόρτα. Τὴν ἄνοιξε, χωρὶς νὰ ξεκολλήσῃ τὰ μάτια του ἀπὸ πάνω μου.

Δυὸ ἄντρες ὡρμησαν μέσα στὸ δωμάτιο. Ὁ ἕνας πρέπει νὰ ἦταν παλαιστής, ὅπως ἔδειχνε ἡ πλακουτσὴ μύτη του καὶ τὸ ἕνα αὐτὶ του ποὺ ἔμοιαζε μὲ κουνουπίδι. Ὁ ἄλλος ἦταν λεπτός, ξανθός, χλωμὸς σὰν πεθαμένος, μὲ ἀχρωμα μάτια.

—Κυττάχτε ἂν κρατάη ὅπλο ἀπάνω του, τοὺς διέταξε ὁ Μάρς, δείχνοντάς με.

Ὁ ξανθὸς ἔβγαλε ἕνα κοντὸ πιστόλι καὶ μὲ σημάδεψε. Ὁ παλαιστὴς μὲ πλησίασε ἀπ' τὸ πλάϊ καὶ ψαχούλεψε μὲ προφύλαξι τὶς τσέπες μου. Στριφογύριζα μπροστά του, σὰν μαννεκὲν ποὺ παρουσιάζει μιὰ βραδινὴ τουαλέττα.

—Δὲν ἔχει ὅπλο, δήλωσε στὸ τέλος ὁ παλαιστής.

—Κύτταξε ποιός εἶναι.

Ὁ παλαιστὴς ἄνοιξε τὸ χέρι του στὴν ἐσωτερική τσέπη τοῦ σακκακιοῦ μου κι' ἔβγαλε τὸ πορτοφόλι μου. Τ' ἄνοιξε καὶ ἐξέτασε τὸ περιεχόμενό του.

—Λέγεται Φίλιπ Μάρλου. Μένει στὸ Χόμπαρτ Ἄρους. Ἔχει ἐπαγγελματικὴ ταυτότητα ἰδιωτικοῦ ντετέκτιβ καὶ ἐπίτιμου σερίφη. Ξανάβαλε στὴν τσέπη μου τὸ πορτοφόλι κι' ἀπομακρύνθηκε.

— Δρόμο! διάταξε ὁ Ἔντι Μάρς.

Οἱ δυὸ φονιάδες του βγήκαν κι' ἔκλεισαν τὴν πόρτα. Ξανανέβηκαν στ' αὐτοκίνητο, ἀνάψαν τὴ μηχανὴ καὶ τὴν ἄφησαν νὰ δουλεύῃ στὸ ρελαντί.

—Μίλησε τώρα! γαύγισε ὁ Ἔντι Μάρς. Τί ξέρεις;

—Ὄχι ὅλα ἀκόμα... Θεωρῶ πάντως ἠλίθιο νὰ σκοτώσῃ κάποιος τὸν Γκέϊγκερ — ἂν τὸν σκοτώσανε — γιὰ νὰ τοῦ πάρῃ τὴ δουλειά του, καὶ δὲν εἶμαι σίγουρος πὼς ἔγιναν ἔτσι τὰ πράγματα. Πιστεύω ὅμως πὼς ἐκεῖνος ποὺ ἔχει σήμερα τὰ βιβλία, ξέρει τί ἀκριβῶς συνέβη, καὶ πὼς εἶναι ἀνακατεμένη κατὰ κάποιον τρόπο ἡ ξανθὴ τοῦ μαγαζιοῦ.

—Ποιός ἔχει τὰ βιβλία;

—Ἄ, αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς τὸ πῶ! Ἔχω ἕνα πελάτη... Καταλαβαίνετε!...

—Λέγε!

—Δὲν ἔχω καμμιὰ διάθεσι νὰ μιλήσω. Τί θὰ μὲ ἀναγκάσῃ;

Ἄφησε τὸ πιστόλι στὸ γραφεῖο καὶ ἀκούμπησε πάνω στὴν παλάμη του.

—Αὐτὸ ἐδῶ, εἶπε. Θὰ κυττάξω ἀλλωστε νὰ μὴ βγῆς ζημιωμένος...

—Τώρα ἀρχίσατε νὰ μιλᾶτε λογικά. Μὴν ἀνακατεύετε τὸ ρεβόλβερ στὴ κουβέντα μας. Τὰ λεφτὰ μ' ἐνδιαφέρανε πάντα ἰδιαιτέρως. Πόσα δίνετε;

—Ἐξαρτᾶται! Τί πρόκειται νὰ κάνῃς;

—Ἐσεῖς τί θέλετε ἀπὸ μένα;

Χτύπησε τὴ γροθιά του πάνω στὸ γραφεῖο.

—Ἄκουσε δῶ, φίλε! Σοῦ κάνω μιὰ ἐρώτησι καὶ σὺ μοῦ ἀπαντᾶς μὲ μιὰ ἄλλη. Ἔτσι, δὲν πάει[illegible] να [illegible]. Θὰ μπορούσαμε νὰ συνεργαστοῦμε. Ὅλο νὰ μάθω ποὺ βρίσκεται ὁ Γκέϊγκερ. Ἔχω τοὺς λόγους μου. Δὲ μ' ἄρεσε καθόλου ἡ δουλειὰ του, δὲν τὸν προστάτευα, ἤμουν ὅμως ὁ σπιτονοικοκύρης του... Ἡ ἰδέα μου εἶναι πὼς δὲν ξέρεις τίποτα καὶ πὼς μπλοφάρεις. Ἴσως μάλιστα νὰ χρειάζεσαι καὶ σὺ λίγη προστασία.

Ἄναψα τσιγάρο, ἔσβησα τὸ σπίρτο καὶ τὸ πέταξε πάνω στὸ γυάλινο μάτι τοῦ ξόανου.

—Ἔχετε δίκιο, εἶπα, δὲν πρέπει νὰ ἐκτεθῶ περισσότερο. Ἂν ἔπαθε κάτι ὁ Γκέϊγκερ, ὀφείλω νὰ πῶ ὅσα ξέρω στὴν ἀστυνομία, καὶ μόνο σ' αὐτήν. Δὲν ἄχω λοιπὸν νὰ σᾶς πουλήσω τίποτα. Μοῦ ἐπιτρέπετε...

Καὶ σηκώθηκα νὰ φύγω... Ὁ Μάρς χλώμιασε ἀπ' τὸ θυμό του, μὲ ἀγριοκύτταξε κι' ἔκανε μιὰ κίνησι γιὰ νὰ σηκώσῃ τὸ ὅπλο του. Μὰ τὸν πρόλαβα, προσθέτοντας ἤρεμα:

—Ἀλήθεια, τί κάνει ἡ κυρία Μάρς;

Δοκίμασα γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν ἐντύπωσι πὼς τὸ εἶχα παρακάνει... Τὸ χέρι του ἔσφιξε τρέμοντας τὸ ρεβόλβερ. Ὕστερα ὅμως κυριάρχησε στὰ νεῦρα του καὶ πρόφερε μαλακά:

—Φύγε! Δὲ μὲ νοιάζει, τί θὰ κάνῃς, οὔτε ποῦ θὰ πᾶς, φεύγοντας ἀπὸ δῶ. Σὲ προειδοποιῶ ὅμως γιὰ ἕνα πρᾶγμα: Μὴ μὲ ἀνακατέψῃς στὶς ἱστορίες σου, ἀλλιῶς θὰ τὸ μετανοιώσῃς πικρά.

Τοῦ χαμογέλασα, προχώρησα ὡς τὴν πόρτα καὶ τὴν ἄνοιξα. Στὸ κατώφλι, γύρισα καὶ τὸν κύτταξα. Εἶχε μείνει ἀκίνητος στὴ θέσι του, παρακολουθώντας με μὲ τὰ μάτια. Βγήκα, πέρασα τὸ φράχτη καὶ πῆγα νὰ πάρω τὸ αὐτοκίνητό μου. Κανεὶς δὲν μὲ πυροβόλησε, οὔτε κι' ἐπιχείρησε νὰ μὲ σταματήσῃ.

Ξεκίνησα. Μερικοὺς δρόμους πιὸ πέρα, σταμάτησα, ἔσβησα τὸ μοτέρ, κι' ἀφουγκράστηκα γιὰ νὰ βεβαιωθῶ ὅτι δὲν μὲ παρακολουθοῦν.

Ὕστερα ξαναγύρισα στὸ Χόλλυγουντ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Ἡ ὥρα ἦταν πέντε παρὰ δέκα, ὅταν παρκάρησα τὸ αὐτοκίνητό μου στὴν εἴσοδο τῆς πολυκατοικίας τῆς Ράνταλ Πλέϊς. Μερικὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ ἦταν φωτισμένα. Τὰ ραδιόφωνα χαλοῦσαι τὸν κόσμο.

Ἀνέβηκα μὲ τὸ ἀσανσὲρ στὸν τέταρτο ὄροφο καὶ προχώρησα σ' ἕνα μακρὺ διάδρομο, στρωμένο μ' ἕνα πράσινο χαλάκι. Τὸν δρόσιζε ἕνα ἀεράκι, ποὺ ἐρχόταν ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ βάθους ποὺ ἔβγαζε στὴ σκάλα ὑπηρεσίας.

Βρῆκα τὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος 405 καὶ χτύπησα τὸ κουδούνι. Περίμενα λίγα λεπτά, ποὺ μοῦ φάνηκαν ἀτέλειωτα. Ἔπειτο μισοάνοιξε ἀθόρυβα ἡ πόρτα καὶ φάνηκε ἕνας ἄντρας πολὺ ψηλός, μὲ φαιδρειὲς πλάτες, μάτια σκούρα καστανά, καὶ μελαχροινὸ πρόσωπο, ποὺ εἶχε μάθει ἀπὸ καιρὸ νὰ ἐλέγχῃ τὴν ἔκφρασί του καὶ νὰ μένῃ ἀπαθές.

Μὲ κύτταξε μὲ ὕφος ἀπρόσωπο, κρατώντας ἀκόμα τὴν πόρτα μὲ τὰ λεπτὰ καὶ μακρυὰ δάχτυλά του.

— Ὁ Γκέϊγκερ;... πρόφερα, βλέποντας πὼς ἐξακολουθοῦσε νὰ σωπαίνῃ.

Ἡ φυσιογνωμία του ἔμεινε ἀκόμα ἀμετάβλητη. Ἔβγαλε ἕνα τσιγάρο, τόβαλε στὸ στόμα του καὶ τ' ἄναψε. Τράβηξε μιὰ - δυὸ ρουφηξιές. Ἔπειτα [illegible], μὲ φωνὴ ψυχρή, ἀνέκφραστη:

—Πῶς εἶπατε;

—Θέλω τὸν Γκέϊγκερ. Τὸν Ἄρτουρ Γκέϊγκερ. Ἐκεῖνον μὲ τὰ βιβλία...

Κύτταξε τὴν ἄκρη τοῦ τσιγάρου του, ζυγίζοντας τὶς λέξεις του, χωρὶς νὰ βιάζεται. Ἔπειτα χάθηκε τὸ ἄλλο χέρι του, ἐκεῖνο ποὺ κρατοῦσε τὴν πόρτα.

Κατάλαβα πὼς ἦταν ἀπασχολημένο μὲ κάποιο δουλειά...

—Δὲν ξέρω κανένα μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀπάντησε. Ἐδῶ μένει;

Χαμογέλασα. Φαίνεται ὅμως πὼς δὲν τοῦ ἄρεσε τὸ χαμόγελό μου, γιατὶ τὰ μάτια του ἔγιναν ὅλο κακία...

—Εἴσαστε ὁ Τζόε Μπρόντυ;.. τοῦ εἶπα.

—Ἔ, κι' ὕστερα; Ἐμένα γυρεύεις;

— Εἴσαστε λοιπὸν ὁ Τζόε Μπρόντυ. Καὶ δὲν ξέρετε κανένα Γκέϊγκερ. Τί κρίμα!...

—Ἄκου δῶ, φίλε! Δὲν πᾶς νὰ δουλέψῃς κανέναν ἄλλον;

Χαμογέλασα πάλι καὶ εἶπα:

—Ἐσεῖς ἔχετε τὰ βιβλία, Τζόε, κι' ἐγὼ τὸν κατάλογο τῆς πελατείας. Θὰ μπορούσαμε νὰ συνεργασθοῦμε, οἱ δυό μας.

Τὰ μάτια του δὲν ξεκολλοῦσαν ἀπὸ πάνω μου. Ἀκούστηκε ἕνας ἐλαφρὸς θόρυβος στὸ δωμάτιο πίσω του, σὰν νὰ εἶχε μετακινηθῇ ἕνας σιδερένιος κρίκος κουρτίνας, πάνω σὲ μιὰ μετάλλινη βέργα. Ὁ Μπρόντυ ἔρριξε μιὰ ματιὰ πάνω ἀπ' τὸν ὦμο του. Ὕστερα ἄνοιξε λίγο παραπάνω τὴν πόρτα.

—Γιατί ὄχι; ἀπάντησε ψυχρά. Ἀφοῦ νομίζεις πὼς ἔχεις κάτι νὰ μοῦ προσφέρῃς...

Παραμέρισε καὶ μ' ἄφησε νὰ περάσω μέσα στὸ διαμέρισμα.

Μπῆκα σ' ἕνα δωμάτιο φιλόξενο, ἀρκετὰ καλὰ ἐπιπλωμένο. Μιὰ μεγάλη τζαμόπορτα ἔβγαζε σ' ἕνα πέτρινο μπαλκόνι, ποὺ ἔβλεπε θέσι πρὸς τοὺς λόφους. Ὑπῆρχαν ἀκόμα δυὸ πόρτες, κλειστές. Ἡ δεύτερη ἦταν σκεπασμένη με μιὰ κουρτίνα.

Στὴ μέση τοῦ ἀντικρυνοῦ τοίχου, βρισκόταν ἕνα ντιβάνι. Κάθησα σ' αὐτό.

Ὁ Μπρόντυ ἔκλεισε τὴν ἐξώπορτα καὶ πῆγε ὡς ἕνα μεγάλο δρύινο γραφεῖο, στολισμένο με τετράγωνα διακοσμητικὰ καρφιά. Πάνω σ' αὐτὸ βρισκόταν μιὰ μικρὴ κασετίνα ἀπὸ εὔλο κέδρου. Ὁ Μπρόντυ τὴν πῆρε μαζί του καὶ πῆγε νὰ καθήσῃ σὲ μιὰ πολυθρόνα. Ἔγειρε τὸ κεφάλι του καὶ πῆγε νὰ ἀνάψῃ τὸ κοπέλλο μου στὸ ντιβάνι καὶ περίμενα.

—Ἄκούω λοιπόν, εἶπε ὁ Τζόε Μπρόντυ.

Ἄνοιξε τὴ κασετίνα καὶ πῆρε ἕνα πούρο.

—Θέλεις καὶ σύ; μοῦ πρότεινε.

Καὶ μοῦ πέταξε ἕνα. Τὸ ἅρπαξα στὸν ἀέρα. Ἔπειτα ἔβγαλε ἀπ' τὴν ἴδια κασετίνα ἕνα ρεβόλβερ καὶ τὸ γύρισε καταπάνω μου. Ἦταν ἕνα ἀστυνομικὸ Κόλτ τῶν 38.

—Ὁμορφο παιγνιδάκι, ἔ; μοῦ εἶπε σαρκαστικά. Σήκω ἀπάνω... Προχώρησε μισὸ μέτρο. Σ' ἀφήνω νὰ συνέλθῃς λιγάκι...

Ἔπαιζε τὸ ρόλο ἑνὸς «κακοῦ» τοῦ κινηματογράφου. Ἐγὼ δὲν κουνήθηκα καθόλου ἀπ' τὴ θέσι μου.

— Τελοσπάντων, εἶπα ἤσυχα, πόσο πολλὰ ρεβόλβερ ὑπάρχουνε σ' αὐτὴ τὴν πόλι καὶ πόσο λίγοι ἔξυπνοι ἄνθρωποι! Εἴσαστε ὁ δεύτερος, μέσα σὲ λίγες ὧρες, ποὺ φαντάζεται πὼς μπορεῖ νὰ καταπτήσῃ ὅλο τὸν κόσμο μ' ἕνα πιστόλι... Ἐλάτε λοιπόν. ἀφῆστε τὶς βλακεῖες, Τζόε.

Ζάρωσε τὰ φρύδια του καὶ μ' ἀγριοκύτταξε.

— Ὁ ἄλλος λεγότανε Ἔντι Μάρς, πρόσθεσα. Ἔχετε ἀκούσει τ' ὄνομα αὐτό;

—Ὄχι, ποτέ.

Ὁ Μπρόντυ ἐξακολουθοῦσε νὰ μὲ σημαδεύῃ.

—Ἂν τυχὸν καὶ μάθη αὐτὸς ὁ Μάρς ποὺ ἤσαστε χτὲς τὸ νύχτα, τὴν ὥρα τῆς μεγάλης μπόρας, θὰ σᾶς καθαρίσῃ στὸ πι καὶ φι!

—Τί σχέσι ἔχω ἐγὼ μὲ τὸν Ἔντι Μάρς; ρώτησε ψυχρὰ ὁ Τζόε Μπρόντυ.

Ἀλλὰ ἄφησε τώρα τὸ ρεβόλβερ πάνω στὰ γόνατά του.

—Ποιός ξέρει... ἀπάντησα αἰνιγματικά.

Κυτταχτήκαμε. Ἀπόφευγα νὰ στρέψω τὰ μάτια μου στὸ μαῦρο μυτερὸ σκαρπίνι, ποὺ ξεπροβαλλε λίγο κάτω ἀπὸ τὴν κουρτίνα τῆς ἀοιστερῆς πόρτας...

—Δὲν εἶμαι κανένας γκάγκστερ εἶπε ἤσυχα ὁ Μπρόντυ. Μονάχα ἕνας ἄνθρωπος φρόνιμος καὶ προσεχτικός. Δὲν ξέρω τίποτα γιὰ σένα. Μπορεῖ νὰ εἶσαι φονιάς...

—Μπά, δὲν εἶσαστε τόσο προσεχτικός, παρατήρησα. Στὴν ὑποθέσι τῶν βιβλίων τοῦ Γκέϊγκερ, ἂς ποῦμε, τὰ κάνατε θάλασσα...

Τράβηξε μιὰ βαθειὰ ρουφηξιὰ ἀπ' τὸ πούρο του κι' ἔβιωξε τὸν καπνὸ ἀπ' τὰ ρουθούνια του. Ἔγειρε τὸ κεφάλι πίσω στὴν πολυθρόνα καὶ σταύρωσε τὰ μακρυὰ πόδια του, μὲ τὸ πιστόλι πάντα πάνω στὰ γόνατά του.

—Φρόνιμα, γιατὶ θὰ μεταχειριστῶ τὸ ρεβόλβερ, ἂν χρειαστῇ!... μοῦ σύστησε. Λέγε ὅ,τι ἔχεις νὰ πῇς.

—Πέστε πρῶτα στὴ φιλεναδίτσα σας μὲ τὰ μυτερὰ πεπούτσια νὰ βγῇ πίσω ἀπὸ τὴν κουρτίνα. Ἀρκετὰ ἔπαιξε τὸ κρυφτούλι.

— Ἔλα, Ἀνιές, πρόφερε ὁ Μπρόντυ, χωρὶς νὰ πάψῃ νὰ με κυττάζῃ.

Ἡ κουρτίνα παραμερίστηκε, καὶ φάνηκε ἡ ξανθειὰ καὶ προκλητικὴ ὑπάλληλος τοῦ Γκέϊγκερ. Μὲ κύτταξε μὲ μιὰ ἐκφρασι συγκεντρωμένου μίσους, σφίγγοντας τὰ δόντια της.

—Τόλεγα ἐγὼ πὼς θὰ χώνατε τὴ μύτη σας στὶς δουλειές μας! μούγγρισε. Ἔλα συστήσει στὸ Τζόε νὰ προσέχη ποὺ πατοῦσε.

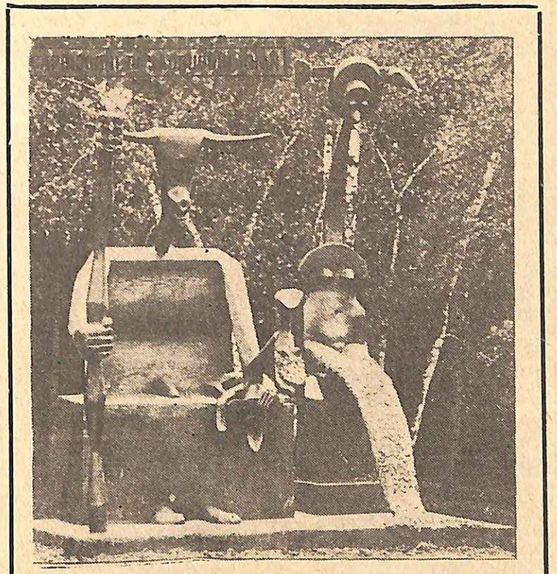
—Ἀναψε ἕνα φῶς, τῆς εἶπε ὁ Μπρόντυ, γιὰ νὰ τὸν βλέπω καλύτερα καὶ νὰ τοῦ εἶχω ἂν μάς κάνη τὸν ἔξυπνο!

Ἡ ξανθειὰ γύρισε τὸ διακόπτη ἑνὸς μεγάλου τετραγώνου λαμπαντέρ, ἔπεσε ὕστερα σὲ μιὰ πολυθρόνα, δίπλα στὴ λάμπα, κι' ἔμεινε μὲ ὀλοῖσιο τὸ κορμί, σὰν νὰ τὴν ἔσφιγγε πολὺ ἡ ζώνη της.

Ἔβαλα τὴν ἄκρη τοῦ πούρου στὸ στόμα μου καὶ τὴν ἔκοψα με τὴ δικὴ μου. Τὸ πιστόλι τοῦ Τζόε Μπρόντυ μὲ ξανασημάδευε, ὅσην ὥρα ἔβγαζα τὰ σπίτια μου κι' ἀναβα τὸ πούρο. Τράβηξα ἀπολαυστικὰ μιὰ ρουφηξιὰ καπνοῦ καὶ ἄρχισα:

—Ὁ κατάλογος τῆς πελατείας, ποὺ σᾶς ἔλεγα εἶναι κρυπτογραφικός. Δὲ μπόρεσα ἀκόμα νὰ τὸν διαβάσω. Περιέχει ὅμως καμμιὰ πεντακοσαριὰ ὀνόματα. Καθὼς ξέρω, ἔχετε διάδεκα κάσες μὲ βιβλία. Πρέπει νὰναι πεντακόσιοι τόμοι, πάνω - κάτω..., ἴσως καὶ περισσότεροι. Ἂν πάη καλὰ ἡ δουλειά, καὶ μ' ἕνα δολλάριο νοίκι γιὰ κάθε βιβλίο, θἄχετε κέρδη γύρω ἀπὸ τὶς 125 χιλιάδες. Ἔτσι τὰ λογαριάζω τουλάχιστον. Ἡ φιλενάδα σας ξέρει πιὸ καλά... Ἀξίζει πολλὰ λεφτὰ αὐτὸ τὸ ἐμπόρευμα. Δίνει τόσα κέρδη, χωρὶς νὰ κινδυνέψῃ κανθόλου τὸ κεφάλαιό σας. Τὸ κεφάλαιο τοῦ Γκέϊγκερ, θέλω νὰ πῶ. Ἀξίζε τὸν κόπο νὰ σκοτώσετε ἕνα ἄνθρωπο!

ΤΑ «ΑΓΡΙΟΚΑΤΣΙΚΑ» ΤΟΥ ΣΑΝΤΡΟΥΝΤΙΝ ΧΑΝ

Αὐτὰ τὰ δυὸ μπρούντζινα γλυπτικὰ ἔργα, τοῦ διασήμου Γερμανοῦ καλλιτέχνη Μάξ Ἔρνστ, ἔχουν τὸν τίτλο «Ἀγριοκάτσικα» καὶ ἀποτελοῦν μίμησι τῆς τέχνης τῶν πρωτογόνων λαῶν. Παρουσιάζουν ἕνα ἀλλόκοτο μίγμα ἀνθρωπίνων στοιχείων μὲ χαρακτηριστικὰ ζώου. Βρίσκονται δὲ στὸ πάρκο μιᾶς βίλλας τοῦ Σαντρουντὶν Χάν, τοῦ μικρότερου ἀδελφοῦ τοῦ Ἀλῆ Χάν.

—Τί παλαβωμάρες εἶν' αὐτές; γκρίνιασε ἡ ξανθειά.

—Σκασμὸς ἐσύ! μούγκρισε ὁ Μπρόντυ δείχνοντας τὰ δόντια του.

Ἡ νέα γυναῖκα κατάπιε τὴ μανία της καὶ σώπασε. Τὰ νύχια της μὲ τὸ ἀσημένιο βερνίκι γρατσούνισαν τὰ γόνατά της.

—Τέτοια δουλειὰ χρειάζεται ἕναν ἄνδρωπο δουλευτή, σὰν ἐσᾶς, Τζόε, συνέχισε. Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς ἔχουν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη οἱ πελάτες. Εἶμαι τῆς γνώμης ν' ἀποφύγετε τοὺς ἐκβιασμοὺς καὶ νὰ περιοριστῆτε στὶς κανονικὲς πωλήσεις καὶ ἐνοικιάσεις.

Ὁ Μπρόντυ μὲ κύτταξε ἀπὸ πάνω ὡς κάτω.

—Δὲν καταλαβαίνω, εἶπε μὲ ἄχρωμη φωνή. Ποιός ἔχει στὰ χέρια του αὐτὴ τὴν ὡραία δουλειά;

—Ἐσεῖς. Θὰ τὴν ἔχετε, δηλαδή, ὅταν ἀποκτήσετε καὶ τὸν κατάλογο τῆς πελατείας.

—Τρελλαθήκατε; φώναξε ἡ ξανθειά. Θέλετε νὰ πῆτε πὼς ὁ Γκέϊγκερ ἔκανε τέτοια δουλειὰ στὰ φανερά, πάνω στὸ κεντρικὸ βουλεβάρτο;

—Μὰ βέβαια, ἀπάντησα χαμογελῶντας, εἰρωνικά. Ὅλοι τὸ ξέρουν αὐτό... Τὸ βουλεβάρτο εἶναι ἰδεῶδες μέρος, ὅταν πληρώνεται ἡ ἀστυνομία γιὰ νὰ κλείνῃ τὰ μάτια.

—Γιατὶ τὸν ἀφήνης νὰ μὲ προσβάλλῃ, Τζόε; διαμαρτυρήθηκε ἡ ξανθειά. Ἐσὺ ἔχεις τὸ πιστόλι σου, κι' αὐτὸς μονάχα τὸ πούρο του.

—Μ' ἀρέσει γιατὶ ἔχει ἐξυπνες ἰδέες, εἶπε ὁ Μπρόντυ. Ἐσὺ βούλωσε τὸ στόμα σου, νὰ μὴ σοῦ τὸ βουλώσω ἐγὼ μ' αὐτὸ ἐδῶ!

Κι' ἔδειξε τὸ πιστόλι του.

Ἡ ξανθειὰ γύρισε πρὸς τὸ τοῖχο, πνιγμένη ἀπὸ ἀγανάκτησι. Ὁ Μπρόντυ μὲ κύτταξε καὶ μοῦ εἶπε πονηρά:

—Καὶ πῶς ἦρθε στὰ χέρια μου αὐτὴ ἡ ὡραία δουλειά;

—Σκοτώσατε τὸ Γκέϊγκερ γι' αὐτό. Χτὲς τὴ νύχτα, μὲ τὴ μπόρα. Ὁ καιρὸς σᾶς βοήθησε... Τὸ κακὸ εἶναι πὼς δὲν ἦταν μονάχος του ὁ Γκέϊγκερ, ὅταν τὸν ξεκάνατε. Ἢ δὲν τὸ ἀντιληφθήκατε — πρᾶμα ἀπίθανο — ἢ τρομάξατε καὶ τὸ βάλατε στὰ πόδια. Διατηρήσατε ὡστόσο ἀρκετὴ ψυχραιμία, ὥστε νὰ βγάλετε τὴν πλάκα ἀπ' τὴ φωτογραφικὴ μηχανὴ καὶ νὰ ξαναγυρίσετε ἀργότερα γιὰ νὰ κρύψετε τὸ πτῶμα. Ἔτσι, θὰ σᾶς δίνοταν καιρὸς νὰ κανονίσετε τὴν ὑποθέσι τῶν βιβλίων, πρὶν ἀνακαλύψῃ τὸ ἔγκλημα ἡ ἀστυνομία.

Ὁ Μπρόντυ ἀγανάκτησε τοὺς ὦμους του περιφρονητικά. Ἡ φυσιογνωμία του ἦταν τραχειά, σὰν σκαλισμένη στὸ ξύλο.

—Μὰ πὼς ριψοκινδυνεύετε ἔτσι, κύριε; μοῦ εἶπε. Εἴσαστε τυχερὸς ποὺ δὲ σκότωσα ἐγὼ τὸ Γκέϊγκερ, ἀλλιῶς θὰ σᾶς καθάριζα καὶ σᾶς, γιὰ νὰ

100% ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ ἀπό τίς περιττές τρίχες προσώπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
Ἡ ὑπερτρίχωση θεραπεύεται τελείως. ΑΝΩΔΥΝΑ - ΥΠΕΥΘΥΝΑ.
Εἴμαστε ἀσυναγώνιστοι, μοναδικοί στά Βαλκάνια.
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΑΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΚΕΔΕΣ
ΠΟΡΟΥΣ-ΠΑΛΑΔΑΡΩΣΗ-ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ
ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ ΜΕ *PLACENTA*.
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ ΤΗΛ.612010
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΘΗΤΕ ΜΑΣ ΔΩΡΕΑΝ
Μme KASTRIOTIS

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ἀντιρυτιδικά σπεσιαλιτέ τοῦ οἴκου μας ἀπό θότανα καί κυτταρικά ἐκχυλίσματα. Κατέχουμε μυστικά πού εἶναι καί θά μείνουν ἄγνωστα στούς ἀνταγωνιστάς μας.

ΣΚΙΤΣΑ ΣΑΝ ΑΥΤΟ

πού ἔγινε ἀπό μαθητή μας, σύντομα θά κάνετε καί σεῖς, μέ σπουδή στό σπίτι σας, ὅπου καί ἄν μένετε, ὅποια καί ἄν εἶναι ἡ ἡλικία σας, χωρίς νά παραμελήσετε τίς ἄλλες σας ἀσχολίες. Ἀκόμη ΤΩΡΑ, εἰδικοί ὅροι ἐγγραφῆς. Γιά πληροφορίες ἐπισκεφθῆτε μας. Ἀπό τίς ἐπαρχίες γράψτε μας. ΣΧΟΛΗ Α.Β.Σ. Σχεδίου — Ζωγραφικῆς, Πανεπιστημίου 10, Τηλ. 628.904, Ἀθῆναι, (Κεντρική "Ἑστα: Παρίσι).

MENTIOYM
ELENA GALA

Δίπλωμα καί βοαθεῖον τηλεπαθείας. Σᾶς ἀπαντᾶ σέ κάθε ζήτημά σας (ἐρωτικούς δεσμούς, ζητήματα γάμου, οἰκογενειακές καταστάσεις, ἀπογοητεύσεις, ἀμφιβολίες). Σᾶς συντάσσει τό ἐπιστημονικόν σας Ὡροσκόπιον. Γράψατέ μας ἀπό ἐσωτερικόν καί ἐξωτερικόν. Ἀποστείλατε γραμματόσημον ἀπαντήσεως.
Ὧραι 9—2 καί 5—8. Σάββατον 9—2. Πλήν Κυριακῆς. Τηλ. 675.065. Ὁδός Μεγαλοπόλεως 6. Κάτω Χαλάνδρι λεωφορεῖον Χολαργοῦ. Στάσις 4η.

Ὑπακτικόν ἐπί χρονίας
ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ
BROOKLAX
ΚΑΘΑΡΤΙΚΟΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑΚΙ
ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ
WESTMINSTER LABORATORIES LTD
LONDON N.W.1

κι, δίπλα στό γραφεῖο. Μά τό δεξί του χέρι δέν ἀπομακρύνθηκε ἀπ' αὐτό.

Τίναξε πάνω στό χαλί τή στάχτη τοῦ πούρου του καί μέ κύτταξε. Τά μάτια του σχηματίζαν μιά γυαλιστερή γραμμή στά μισόκλειστα βλέφαρά του.

—Ὑποθέτω πῶς μέ περνᾶτε γιά κορόιδο, εἶπε.

—Δέ βλέπω ἀπό ποῦ τό συμπεράνατε... Δῶστε μου τίς φωτογραφίες.

—Ποιές φωτογραφίες;

Κούνησα τό κεφάλι μου.

—Μήν κάνετε τόν κουτό, Τζόε. Δέν ἔχετε νά κερδίσετε τίποτα... Ἡ ἤσαστε ἐκεῖ ὁ ἴδιος χτές τή νύχτα, ἤ σᾶς ἔδωσε τίς φωτογραφίες κάποιος ἄλλος πού ἦταν ἐκεῖ... Ξέρετε πῶς ἡ Κάρμεν βρισκόταν ἐκεῖ, ἀφοῦ ἡ φιλενάδα σας ἀπείλησε τήν κυρία Ρέγκαν πῶς θά μπλέξῃ μέ τήν ἀστυνομία. Ξέρασε πολλές λεπτομέρειες... ἐπομένως πρέπει νά ἤσαστε παρών, ἤ νά μάθατε τήν προέλευσι τῆς φωτογραφίας ἀπό τόν ἄνθρωπο, πού σᾶς τήν προμήθεψε. Γιατί δέν ἐννοεῖτε νά μιλήσετε;

—Θέλω λεφτά, εἶπε ὁ Μπρόντυ.

Καί γύρισε λίγο τό κεφάλι του, γιά νά κυττάξῃ τήν ξανθειά μέ τά πρόσινα μάτια.

—Δέν ὑπάρχουν λεφτά, ἀπάντησα κοφτά.

Ζάρωσε τά φρύδια του, στενοχωρημένος.

—Μά πῶς μέ ξετρυπώσατε; ἀπόρησε.

Ἔβγαλα τό πορτοφόλι μου, τοῦ ἔδειξα τό σῆμα μου καί τοῦ ἐξήγησα;

—Ἔκανα μιά ἔρευνα γύρω ἀπό τόν Γκέϊγκερ γιά λογαριασμό κάποιου πελάτη μου. Ἤμουν ἔξω ἀπό τό σπίτι του, χτές τή νύχτα, μέσα στή βροχή. Ἄκουσα τίς πιστολιές καί μπῆκα ἀμέσως. Δέν πρόφτασα νά δῶ τό φονιά, εἶδα ὅμως ὅλα τ' ἄλλα.

—Καί σωπάσατε; ρώτησε σαρκαστικά ὁ Μπρόντυ.

Ξαναφίλαξα τό πορτοφόλι μου στήν τσέπη μου.

—Ναί, προσωρινά... Μοῦ δίνετε τίς φωτογραφίες, ναί ἤ ὄχι;

—Καί γιά τά βιβλία;... Πῶς τό ξέρετε;

—Τά παρακολούθησα ὡς ἐδῶ, ἀπ' τό μαγαζί τοῦ Γκέϊγκερ. Ἔχω μάλιστα καί ἕνα μάρτυρα.

—Ἐκεῖνο τό βρωμόπαιδο;

—Ποιό βρωμόπαιδο;

Ζάρωσε πάλι τά φρύδια του.

—Τό παιδί πού δουλεύει στό μαγαζί. Τόσκασε, ὅταν ἔφυγε τό καμιόνι μέ τά βιβλία. Ἡ Ἀνιές δέν ἔέρει ποῦ κρύβεται.

—Αὐτό μέ βοηθάει... εἶπα χαμογελώντας. Εἶχε ξαναπάει κανεῖς ἀπό τούς δύο σας στό σπίτι τοῦ Γκέϊγκερ. πρίν ἀπό τή χτεσινή νύχτα;

—Μά οὔτε καί χτές πήγαμε! Βεβαίωσε ὁ Μπρόντυ. Αὐτή λέει πῶς τόν σκότωσα ἐγώ;

Ἔχοντας τίς φωτογραφίες στά χέρια, ἴσως μπορέσω νά τήν πείσω γιά τό λάθος της. Θά τῆς ἐξηγήσω πῶς εἶχε πιῆ λιγάκι...

Ὁ Μπρόντυ ἀναστέναξε.

—Δέ μέ χωνεύει, γιατί τήν ἔδιωξα. Πληρώθηκα, βέβαια, γι' αὐτό... μά ὁπωσδήποτε θά διακόπταμε. Δέ γινόταν ἀλλοιῶς. Δέν ἀντεχα πιά...

Ξεροδήξε, γιά νά καθαρίσῃ τό λαιμό του.

—Ἄν εἴχατε μερικά λεφτά... πρόσθεσε. Πρέπει ν' ἀλλάξουμε τόν ἀέρα μας, ἡ Ἀνιές κι' ἐγώ.

—Δέ γίνεται τίποτα, τήν ἔκοψα. Ὁ πελάτης μου δέν πληρώνει.

—Ἀκοῦστε...

—Δός μου τίς φωτογραφίες, Μπρόντυ.

—Νά πάρη ὁ διάβολος!...

Κέρδισες.

Σηκώθηκε καί φύλαξε τό πιστόλι του στήν τσέπη του. Ὕστερα ξανάβαλε τό ἀριστερό του χέρι κάτω ἀπ' τό σακκάκι του, μέ μιά ἔκφρασι ἀηδίας στό πρόσωπό του.

Τή στιγμή ἐκείνη, ἄρχισε νά χτυπάη ἐπίμονα τό κουδούνι τῆς πόρτας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Ἡ καινούργια αὐτή τροπή πού παίρνανε τά πράγματα, δέν ἄρεσε καθόλου στό Μπρόντυ. Ἔκανε μιά γκριμάτσα, ζάρωσε τά φρύδια του.

Τό κουδούνι ἐξακολουθοῦσε νά χτυπάη. Αὐτό δέν ἄρεσε οὔτε καί σέ μένα. Ἄν τυχόν οἱ ἐπισκέπτες ἦταν ὁ Ἔντι Μάρς κι' οἱ φονιάδες του, κινδύνευα νά μέ καθαρίσουνε, βρίσκοντάς με ἐκεῖ. Ἄν ἦταν ἡ ἀστυνομία, δὲ βάζερα καί πάλι πῶς νά ξεμπλέξω. Κι' ἄν ἦταν τίποτα φίλοι τοῦ Μπρόντυ μπορεῖ νά μήν ἦταν βολικοί σάν κι' αὐτόν...

Ἡ ξανθειά πετάχτηκε ἐπάνω κατόχλωμη. Ἡ νευρική ὑπερέντασι τή γερνοῦσε καί τήν ἀσχήμαινε.

Χωρίς νά πάψη νά μέ κυττάζη, ὁ Μπρόντυ ἄνοιξε ἕνα συρταράκι τοῦ γραφείου κι' ἔβγαλε ἕνα πιστόλι μέ κοκκάλινη λαβή. Τόδωσε στήν ξανθειά, πού τό πῆρε τρέμοντας.

—Κάθησε κοντά του, τή διάταξε. Σκέπαζέ τον, ὥστε νά μή τόν βλέπουν ἀπό τήν πόρτα. Ἄν κάνη τόν ἔξυπνο, βάλε τον στή θέσι του ὅπως καταλαβαίνεις!

—Ὤ, Τζόε!... βόγγυσε ἡ Ἀνιές.

Ὅστόσο, ἤρθε κοντά μου, κάθησε δίπλα μου, στό ντιβάνι, καί κόλλησε στό πλευρό μου τήν κάνη τοῦ πιστολιοῦ. Δέ μ' ἄρεσε καθόλου ἡ ἔκφρασι τῶν ματιῶν της.

Τό κουδούνι τῆς πόρτας σταμάτησε, καί ἀκολούθησαν ἀπανωτά χτυπήματα.

Ὁ Μπρόντυ ἔβαλε τό χέρι του στήν τσέπη πού εἶχε τό ρεβόλβερ του. Προχώρησε ὡς τήν πόρτα καί τήν ἄνοιξε μέ τ' ἀριστερό χέρι.

Ἡ Κάρμεν Στένγουντ στεκόταν στό κατῶφλι σημαδεύοντάς τον μ' ἕνα μικρό πιστόλι πού κρατοῦσε. Προχώρησε μέσα στό σπίτι.

Ὁ Μπρόντυ τραβήχτηκε πίσω, ἀνοιγοκλείνοντας τό στόμα του, χωρίς νά προφέρη λέξι. Εἶχε πανικοβληθῆ.

Ἡ Κάρμεν ἔκλεισε τήν πόρτα πίσω της. Δέν κύτταξε καθόλου τήν Ἀνιές οὔτε μένα.

Πλησίασε σιγά - σιγά τό Μπρόντυ. Ἡ γλῶσσα της πρόβαλλε λίγο ἀνάμεσα στά δόντια της. Ὁ Μπρόντυ ἔβγαλε τά δυό του χέρια ἀπό τίς τσέπες καί τά σήκωσε ψηλά, μέ μιά κίνησι ἱκετευτική.

Ἡ Ἀνιές ἀπομάκρυνε τό ὅπλο της ἀπό μένα καί σημάδεψε τήν Κάρμεν.

Τῆς ἅπαξα τό χέρι, τή στιγμή πού ἔσπρωχνε μέ τό δάχτυλό της τήν ἀσφάλεια τοῦ πιστολιοῦ, καί δέν τήν ἄφησα νά συμπληρώσῃ αὐτή τήν κίνησι.

Παλέψαμε γιά λίγο, σιωπηλά. Ὁ Μπρόντυ κι' ἡ Κάρμεν δέ μᾶς ἔδιναν τήν παραμικρή προσοχή.

Τῆς πῆρα ἐπί τέλους τό ρεβόλβερ. Ἀνάπνευσε τότε βαθειά καί ἀνατρίχιασε σύγκορμη.

Τό πρόσωπο τῆς Κάρμεν ἦταν ἀνέκφραστο, ἡ ἀναπνοή της ἔβγαινε σφυρίζοντας ἀνάμεσα στά χείλη της.

—Θέλω τίς φωτογραφίες μου, Τζόε, πρόφερε μέ ἄχρωμη φωνή.

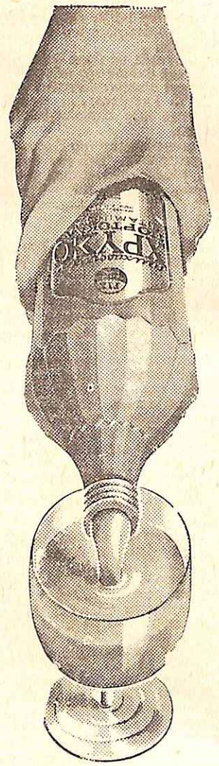
Ὁ Μπρόντυ ξεροκατάπιε κι' ἐπιχείρησε νά χαμογελάση.

—Μά βέβαια, μικρή μου, βέβαισ... εἶπε βιαστικά.

Τώρα εἶχε ἀλλάξει τελείως ὕφος, δέν ἔκανε πιά τό σπουδαῖο καί τό «σκληρό» ἄντρα.

—Σκοτώσατε τόν Ἄρθουρ Γκέϊγκερ, πρόσθεσε ἡ Κάρμεν. Σάς εἶδα... Θέλω τίς φωτογραφίες μου.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ένα ΧΡΥΣΟ ΧΥΜΟ χρυσο μου

πορτοκάλι, μῆλο, λεμόνι, βύσσινο, φράουλα

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΗΣ
G. PANTSOS

(Ἐξ Αἰγύπτου) ΜΥΣΤΗΣ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ. Ἰκανότης ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑ ΕΝ ΕΓΡΗΓΟΡΣΕΙ. Μαντεύει καί καθοδηγεῖ ἐνώπιον προβλημάτων (ἀμφιβολίας κλπ.) Καί βοηθεῖ δία ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΣΚΕΨΕΩΝ ΒΙΒΑΣΕΩΣ ΣΑΣ εἰς ἑτερα ἄτομα. Δέχεται Τηλεμάχου 17, Ἀμφιθέες, μόνον κατόπιν τηλεφωνικῆς προσυννοήσεως. Τηλέφ.: 969.360, 934.896. Διά ἀλληλογραφίας γράψατε. G. Pantsos, Τ.Θ. 1109 Ὁμόνοια, Ἀθῆναι. Ἀποστείλατε διά ταχυδρομικά τέλη ποστείλατε διά 5 δρχ., διά νά λάβετε εἰδικόν ἐρωτηματολόγιον.

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Τὸ νέο Ρενὼ «R 10»

Τό μεγάλο γαλλικό ἐργοστάσιο Ρενώ ἐπέφερε ξαφνικά τήν ἐμφάνισι τοῦ νέου μοντέλου του «R10», πού θά διατεθῆ στό ἐμπόριο ἀπό τά μέσα Αὐγούστου, ἐνῶ ἡ «πρεμιέρα» του προωρίζοτανε γιά τό Σαλόνι τῶν Παρισίων τόν προσεχῆ Ὀκτώβριο.

Τό νέο μοντέλο εἶναι μιά πολύ βελτιωμένη —ἐξωτερικά τουλάχιστον— παραλλαγή τοῦ «Μαζόρ», τοῦ ὁποίου διακόπτεται ἡ παραγωγή, ἐνῶ συνεχίζεται ἡ παραγωγή τοῦ «R8», πού ἔχει τό ἴδιο ἀμάξωμα μέ τό «Μαζόρ».

Ἡ γενική ἐντύπωσι εἶναι ὅτι τό νέο μοντέλο ἀποτελεῖ μιά ἐπιτυχία. Ἀπό μηχανικῆς πλευρᾶς, δέν παρουσιάζει καμμιά διαφορά ἀπό τό «Μαζόρ».

Ὁ κινητῆρας παραμένει ὁ ἴδιος, τῶν 1108 κυδ. ἑκ., 50 ἵππων καί 4.600 στροφῶν. Δισκόφρενα καί στούς τέσσερις τροχούς καί ἀνωτάτη ταχύτης 132 χιλιόμετρα τήν ὥρα.

Ἐκεῖνο πού ἄλλαξε τελείως, εἶναι τό ἀμάξωμα καί γενικώτερα ἡ αἰσθητική ἐμφάνισι τοῦ αὐτοκινήτου.

Τό ἀμάξωμα εἶναι μακρύτερο κατά 19 ἑκατοστά (12 ἑκ. ἐμπρός καί 7 ἑκ. πίσω).

Τό πλάτος καί ὁ ἐσωτερικός χῶρος εἶναι τά ἴδια.

Γενικά, τό «R10» ἔχει μιά ἐμφάνισι πολυτελέστερη ἀπό τό «Μαζόρ». Ἡ μάσκα του ἔχει περισσότερα χρώμια καί πίσω διαθέτει ὀρθογώνια φανάρια. Τό φρενάρισμα εἶναι πραγματικά ἐξαιρετικό, ὅπως ἀκριβῶς καί στό «Μαζόρ».

Τό ταμπλώ ἔχει ἐπένδυσι ἀπομιμήσεως ξύλου.

Γενικά, τό R10» εἶναι ἕνα μοντέλο πολύ πιό μοντέρνο στήν ἐμφάνισι ἀπό τό «Μαζόρ».

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΤΩΝ 10 ΕΤΩΝ ΕΙΝΑΙ «ΠΑΛΙΑ»;

Ὁ μέσος χρόνος κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων πού ἀποσύρθηκαν ἀπό τήν κυκλοφορία στήν Ὁμοσπονδιακή Γερμανία τό 1964, ἦτανε δέκα ἔτη.

Τά αὐτοκίνητα αὐτά μεταφέρθηκαν στό σωρό τῶν παλιοσιδηρικῶν. Οἱ ὀδηγοί δέν ἱκανοποιοῦνται πιά μέ ἕνα αὐτοκίνητο πού ἐκτελεῖ ἁπλῶς τόν προορισμό του. Τό θέλουν νά ἔχη καί μοντέρνα ἐμφάνισι καί ἄλλες διάφορες τεχνικές τελειοποιήσεις.

Τό 1964' στήν Ὁμοσπονδιακή Γερμανία, ἀποσύρθηκαν ἀπό τήν κυκλοφορία 717.283 αὐτοκίνητα, ἀπό ἡλικίας δέκα ἐτῶν.

Προβλέπεται ὅτι ἡ κατά μέσον ὅρον διάρκεια τῆς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων στή Δυτική Γερμανία, θά μειωθῆ ἀκόμα περισσότερο.

Στά μεγάλα βιομηχανικά κράτη τῆς Δύσεως, τό ἰδιωτικό αὐτοκίνητο τείνει νά γίνη, ἀπό ἀντικειμενο χρήσεως, εἶδος πολυτελείας καί γι' αὐτό ὑπάκειται στίς μεταβολές τῆς μόδας.

Ὁ μεγάλος ἀριθμός τῶν αὐτοκινήτων πού ἀποσύρονται τῆς κυκλοφορίας, ἐδημιούργησε ἕνα νέο πρόβλημα: Τήν ἐξαφάνισι τῶν σιδερικῶν τῶν παλαιῶν αὐτοκινήτων.

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ «MINI-MA·I·ΝΟΡΣ»

Τά μικρά γνωστά «Μίνι—Μάϊνορ», τῆς «Μπρίτις Μότορ Κορπορέϊσον», δημιουργήματα τοῦ ἐλληνικῆς καταγωγῆς μηχανικοῦ Ἀλέκου Ἰσιγώνη, ἔχουν κατασκευαστῆ σέ περισσότερες ἀπό ἕνα ἑκατομμύριο μονάδες καί προσφέρονται τώρα σέ 19 παραλλαγές.

Τά «Μίνι» εἶναι κατά πρῶτο λόγο τῆς «Ὥστιν» καί τῆς Μόρρις» μέ τόν στάνταρ κινητῆρα τῶν 845 κ. ἑκ., καί τό περίφημο «Κούπερ S» μέ κινητῆρα τῶν 1275 κυδ. ἑκ.

Προσφέρονται ἐπίσης σάν μοντέλο «Ἔλφ» ἀπό τήν «Ρίλεϋ» καί «Χέρνετ» ἀπό τήν «Γκύλσλεϋς μέ κινητῆρα τῶν 998 κ. ἑκ.

Ἡ ἑταιρία ἀμαξωμάτων «Ράντφορντ» παρουσίασε τελευταία ἕνα «μίνι» σέ πολύ πολυτελῆ ἔκδοσι: Καθίσματα ἀπό δέρμα, αἰρ-κοντίσιον, ἐπένδυσι ἀκριβοῦ ξύλου, ἀπόλυτη μόνωσι ἤχου...

ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Ὅλες σχεδόν οἱ ἀγγλικές ἑταιρίες ἀναγγέλλουν προγράμματα ἐπεκτάσεως τῶν ἐργοστασίων τους.

Τό συγκρότημα «Λέϋλαντ» θά διαθέση, τά προσεχῆ τέσσερα χρόνια, 60 ἑκατομμύρια λίρες. Ἀπό τό ποσό αὐτό, 35 ἑκατομμύρια λίρες θά διατεθοῦν γιά τά ἐργοστάσια ἐπιβατικῶν «Τράϊομφ» καί 25 ἑκατομμύρια γιά φορτηγά.

Ἡ παραγωγή τοῦ συγκροτήματος εἶναι ἤδη κλεισμένη, ἀπό παραγγελίες τοῦ ἐσωτερικοῦ καί τοῦ ἐξωτερικοῦ μέχρι τέλος Ὀκτωβρίου. Εἰδικότερα μάλιστα, ἡ παραγωγή φορτηγῶν εἶναι κλεισμένη, γιά τά δύο προσεχῆ ἔτη.

Ἡ «Φόρντ» πρόκειται νά διαθέση ἐφέτος 8,2 ἑκατ. λίρες στά ἐργοστάσιά της στήν Ἀγγλία.

Ἡ «Βώξχωλ» 66 ἑκατ. λίρες στά δύο προσεχῆ ἔτη.

Ἡ ἑταιρία «Ντάνλοπ» πού κατασκευάζει λάστιχα καί διάφορα ἄλλα κύρια ἐξαρτήματα, ὅπως δισκόφρενα, συστήματα ἀναρτήσεις κλπ., ἀνήγγειλε ἕνα πρόγραμμα 70 ἑκατ. λιρῶν.

ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΝΙΚΗΤΗΣ Ο ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Στούς ἀγῶνες τῆς Ρόδου, ἐπειτα ἀπό σκληρή πάλη καί ἀσκετά ἀπρόοπτα, νικητής ἀναδείχτηκε ὁ Ν. Καπετανάκης, μέ «Τζάνκουαρ Ε».

Ὁ Καπετανάκης νίκησε καί στήν ἀνάβασι τῆς Φιλερήμου καί στό σιρκουΐ.

Στούς ἀγῶνες ἔλαβαν μέρος 22 αὐτοκίνητα.

Στήν ἀνάβασι τῆς Φιλερήμου — 4 χιλιόμετρα ἐπικίνδυνες στροφές— τά πλήρη ἀποτελέσματα εἶναι: 1) Ν. Καπετανάκης μέ «Τζάγκουαρ Ε» καί μέ χρόνο (νέο ρεκρό) 3,16΄΄6.

2) Μαν. Κοτσώνης μέ «Τζάγκουαρ» 3.20΄3.

3) Ἀθανασιάδης μέ «Τζάγκουαρ», μέ διαφορά ἐλαχίστων δεκάτων δευτερολέπτων.

Στό σιρκουΐ —ἀγώνας ταχύτητος, γύρω ἀπό τά τείχη τῆς παλαιᾶς Ρόδου, τά πλήρη ἀποτελέσματα εἶναι: 1) Καπετανάκης μέ «Τζάγκουαρ»,

2) Ραπτόπουλος μέ «Ντέ—Κά—Βέ».

3) Εἰπῶρχ μέ «Μπέ—Ἔμ—Βέ 1800».

4) Ψύχας μέ «Βόλβο 544».

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΑΙ Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΑΜΑΞΙΩΝ

Στήν Ἑλβετία δοκιμάστηκε μέ ἐπιτυχία, ἕνα νέου εἴδους προστατευτικό τοίχωμα ἀπό τσιμέντο, πού τοποθετεῖται στήν ἐξωτερική πλευρά τοῦ δρόμου καί ὄχι μόνο «συγκρατεῖ» στό ἐλάχιστο τίς πιθανότητες ἀνατροπῆς του. Τό πείραμα ἔγινε μέ μιά πολιτά «Πλύμουθ», πού προσέκρουσε ἀπό τοίχωμα μέ τή μπροστινή δεξιά ρόδα, ἐνῶ ἔτρεχε μέ ταχύτητα 70 χιλιόμ. τήν ὥρα. Οἱ τροχοί τοῦ αὐτοκινήτου ἔχασαν τήν ἐπαφή τους μέ τό ἔδαφος, ἀλλά τό τοίχωμα τό ἐμπόδισε ν' ἀνατραπῆ ἤ νά περάση ἀπό πάνω. Ἡ «Πλύμουθ» ἀναπήδησε καί συνέχισε τό δρόμο της. Ἡ ἀναχαίτισι τοῦ αὐτοκινήτου καί ἡ ἀποφυγή τῆς ἀνατροπῆς του ὀφείλεται στό ὅτι τό τοίχωμα δέν εἶναι κάθετο, ἀλλά ἐπικλίνες καί ἔχει ἐσωτερικώς μιά καιλότητα.

ΕΛΛΗΝΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ὁ Ἕλληνας Γεώργιος Ρωμάνος, διευθυντής συμπράξεως τῆς «Κλάϋσλεξ», ἀνεκοίνωσε ὅτι οἱ πωλήσεις τῆς ἑταιρίας του στήν Εὐρώπη σημειώνουν συνεχῆ αὔξησι.

Εἰδικώτερα, οἱ πωλήσεις τῆς «Κράϋσλερ» στήν Σκανδιναυΐα χαρακτηρίζονται ὡς καταπληκτικές.

Ἡ αὔξησι κυμαίνεται ἀπό 45% στή Δανία μέχρι 400% στή Φιλανδία.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἀποφεύγετε τό πάτημα τοῦ φρένου στή στροφή. Τό καλύτερο πού ἔχετε νά κάνετε, εἶναι νά μειώσετε τήν ταχύτητα ἀκριβῶς πρίν ἀπό τή στροφή καί ἐν συνεχείᾳ νά διαγράψετε τήν καμπύλη τῆς στροφῆς μέ δεύτερη ταχύτητα, ὥστε τό αὐτοκίνητο νά φρενάρη ἐλαφρά, μόνο μέ τό μοτέρ του.

Η ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΟΥΛΜΑΝ, ΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ ΚΑΙ ΦΟΡΤΗΓΩΝ

Μέ ἐγκύκλιο τοῦ ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, δίδονται ὁδηγίες στή Χωροφυλακή, γιά τήν παρακολούθησι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῶν ταχογράφων στά πούλμαν, τά ἀστικά λεωφορεῖα καί τά φορτηγά. Συγχρόνως τό κοινό εἰδοποιεῖται μέ τό ραδιόφωνο, γιά νά ζητῆ ἀπό τούς ὁδηγούς νά μειώνουν τήν ταχύτητα, ὅταν ἀνάβη τό εἰδικό κοκκινο φῶς, πού σημαίνει ὅτι τό αὐτοκίνητο ἔχει ὑπερβῆ τό ἐπιτρεπόμενο ἀνώτατο ὅριο ταχύτητος.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΣΑΣ

Μοντέλα	Τιμή	Εἰσφορά	Ἱπποδύν.	Κυλιν. Κ	Ταχύτης
Ντέ-Κά-Βέ	53.000	15.000	39	3)796	130
Φίατ 1500 Μπφ	80.000	25.000	80	4)1481	150
Χίλλμαν Σούπερ Μίνξ	80.500	25.000	62	4)1592	135
Βάρτμπουργκ Λίμ.	51.000	15.000	50	3)991	130

ΜΟΥΣΙΚΟ

Μιὰ σπάνια φωτογραφία τῆς Νανᾶς Μούσχουρη, στὸ σπίτι της. Ἡ διάσημη τραγουδίστρια, ἀρρωστη, δέχεται τὶς περιποιήσεις τῆς μητέρας της, ἐνῶ μιὰ ἀγκαλιὰ παρτιτοῦρες γεμίζουν τὸ ντιβάνι.

ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΓΙΑ πρώτη φορὰ ἐφέτος, τὸ ἐλαφρὸ τραγούδι καὶ τὸ λαϊκὸ τραγούδι πρόκειται νὰ σταθοῦν ἀντιμέτωπα καὶ νά... ἀναμετρηθοῦν σὲ μιὰ μάχη ζωῆς καὶ θανάτου, πάνω στὴν κονίστρα (διάβαζε πίστα) καὶ μπροστὰ στὰ μάτια ἑκατοντάδων θεατῶν.

Τὸ Φεστιβὰλ Τραγουδιοῦ τῆς Θεσσαλονίκης, ποὺ ὀργανώνεται στὰ πλαίσια τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως, ἐπέτρεψε φέτος νὰ ὑποβάλουν τὰ τελευταῖα τους ἐπιτεύγματα οἱ ἄσσοι τοῦ μπουζουκιοῦ καὶ τῆς δισπουδαιότητας καὶ νὰ διαγωνισθοῦν τραγουδῶντας τα, λαϊκοὶ τραγουδιστὲς καὶ τραγουδίστριες.

"Οπως πληροφορούμαστε, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τραγουδιστῶν αὐτῶν θὰ εἶναι ὁ Στέλιος Καζαντζίδης, ποὺ θὰ ἑρμηνεύση ἕνα λαϊκὸ τραγουδάκι τοῦ Γιώργου Κατσαροῦ.

Καλὴ ἀρχή, λοιπόν.

Μονάχα ποὺ οἱ συνάδελφοί τους τοῦ ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ, μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πρόεδρο τοῦ σωματείου τραγουδιστῶν Γιάννη Βογιατζῆ, ἔχουν ἀντιρρήσεις.

Γιατί ὅμως;

Τὰ τραγούδια, εἴτε λαϊκά, εἴτε ἐλαφρά, εἶναι... τραγούδια καθένας τὸ χάρι του καὶ τοὺς θαυμάστες του.

Μήπως τάχα τὰ βρῆκαν σκοῦρα ἀπὸ τώρα;

ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Σημειώνουμε μερικοὺς ἀπ' τοὺς καλύτερους δίσκους ἐλαφρῶν τραγουδιῶν, ποὺ κυκλοφόρησαν τελευταῖα.

1) «Ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι φιλιὰ» Στίχοι Κ. Βεκρῆ — μουσικὴ Γ. Σακελλαρίδη. Τραγουδᾶ ἡ Κρυσταλλένια.

2) «Ἀγάπη — ἀγάπη». Στίχοι — μουσικὴ — ἑρμηνεία Φώτη Πολυμέρη. Στίχοι — μουσικὴ Γ. Σαρίδη. Τραγουδᾶ ἡ Λάμια Ἀρίς.

4) «Θὰ τὸ πῆς ἕνα ποτήρι, θὰ τὸ πῆς». Στίχοι Τ. Σωτήρχου — μουσικὴ Α. Χατζηαποστόλου. Τραγουδοῦν ὁ Σῶτος Παναγόπουλος καὶ ἡ Κλειὼ Δενάρδου.

5) «Κάποια θὰ θυμᾶται». Στίχοι Κ. Βεκρῆ — μουσικὴ Ι. Σακελαρίδη. Τραγουδᾶ ἡ Κρυσταλλένια.

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

1) «Ἔλα νὰ βάλουμε στεφάνι». Τοῦ Τάκη Παναγόπουλου. Τραγουδοῦν οἱ Στ. Καζαντζίδης — Μαριάλλα.

2) «Πῆρε καὶ νυχτώνει». Τοῦ Σ. Ζαγοραίου. Τραγουδοῦν ὁ Σπ. καὶ ἡ Ζωὴ Ζαγοραίου.

3) «Ἄχ, πῶς ν' ἀγαπήσω ξανά». Τοῦ Α. Τσαλιόγλου. Τραγουδοῦν ὁ Π. Ἀναγνωστάκης καὶ ἡ Ρούλα Κιλάκη.

4) «Πρὶν πεθάνω νὰ μὲ σώσης». Στίχοι Δ. Γκούτη — μουσικὴ Ε. Περπινιάδη. Τραγουδᾶ ὁ Περπινιάδης.

5) «Μὴν ἀκοῦς κανένα». Τῶν Λ. Σούφαρη — Α. Χρυσούλη. Τραγουδοῦν ὁ Ἡλίας Ἰακωβίδης καὶ ἡ Μαρία Γρίλλη.

6) «Οἱ τεσσερις μπόϋδες». Στίχοι Κ. Ψυχογιοῦ — μουσικὴ Κ. Μανισαλῆ. Τραγουδοῦν ὁ Σπ. καὶ ἡ Ζωὴ Ζαγοραίου.

7) «Ἡ ζητιάνα καὶ ὁ κοῦκλος» Τοῦ Δ. Γκούτη. Τραγουδοῦν ὁ Περπινιάδης καὶ ἡ Σεβδὰ Χανούμ.

8) «Τὸ τέλος τοῦ κόσμου κι' ἂν ἐρχόταν». Τῶν Ε. Περπινιάδη — Δ. Τζάρα. Τραγουδοῦν ὁ Ε. Περπινιάδης καὶ ἡ Ρία Νόρμα.

9) «Λοξαναγορίτες, γειὰ σας». Στίχοι— μουσικὴ Θ. Πολυκανδριώτη. Τραγουδᾶ ὁ Π. Μιχαλόπουλος.

10) «Εἶσαι γυναίκα μου μπελάς». Στίχοι — μουσικὴ Γιάννη Παπαϊωάννου. Τραγουδοῦν ὁ Ε. Περπινιάδης καὶ ἡ Ρία Νόρμα.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

1) «Πογῶνι καὶ παραμυθιά». (Ἡ-πειρώτικο, στὰ τρία). Τοῦ Ἀλ. Κιτσάκη. Τραγουδᾶ ὁ ἴδιος.

2) «Ἐγὼ κρασὶ δὲν ἔπινα». Τοῦ Α. Κιτσάκη. Τραγουδοῦν ὁ Κιτσάκης καὶ ἡ Στέλλα Λήτου.

3) «Ὁ γέρος ὁ ζηλιάρης». Τοῦ Ι. Κιπινῆ. Τραγουδᾶ ὁ ἴδιος.

4) «Σὰν τὸν ζητιάνο θὰ ντυθῶ» (κοντυλ.). Τοῦ Κ. Μουντάκη. Τραγουδᾶ ὁ ἴδιος.

5) «Τὰ βάσανά του εἶναι πολλά». Τοῦ Ι. Κιπινῆ. Τραγουδᾶ ὁ ἴδιος.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΣ

"Ενας νέος χορές...

ΤΟ ΣΥΡΤΑΚΙ

Κατέκτησε τὴν Εὐρώπη

Ἡ ἀρχὴ ἔγινε μὲ τὰ θρυλικὰ «Παιδιὰ τοῦ Πειραιᾶ» καὶ μὲ τὰ ξέκα χιλιάδες... ποτήρια, ποὺ ἔσπασε πρὸς τιμήν τους στὶς Κάννες ὁ Ντασσέν. Ἀπὸ τότε, ἡ Εὐρώπη ἔμαθε νὰ χορεύη χασάπικο καὶ νὰ τὰ σπᾷ... Κανεὶς δὲν πίστευε πὼς ἡ ἱστορία αὐτὴ θὰ εἶχε συνέχεια. Νὰ ὅμως, ποὺ μιὰ δεύτερη ταινία, ὄχι 100% ἑλληνική, ἀφοῦ οἱ πρωταγωνιστές της ἦσαν διάσημοι ξένοι καλλιτέχνες, ἦρθε νὰ ἀνατρέψη τὸ διεθνὲς... λαϊκὸ ρεπερτόριο, μ' ἕνα καινούργιο τραγούδι κι' ἕναν καινούργιο χορό.

Σίγουρα θὰ καταλάβατε ὅτι πρόκειται γιὰ τὴν ταινία «Ἀλέξης Ζορμπᾶς», ἢ ἐπὶ τὸ... ξενικώτερον, Ζορμπᾶς ὁ "Ελληνας», ὅπου πρωταγωνιστοῦσε ὁ Ἄντονυ Κουίν. Στὸ φινάλε ἀκριβῶς τῆς ταινίας εἴχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ χαροῦμε τὸν χορὸ τοῦ Ζορμπᾶ, πάνω σὲ μιὰ θαυμάσια σύνθεσι τοῦ Μίκη Θεοδωράκη. Τὸν ὠνόμασαν «Συρτάκι» καὶ εἶναι κάτι μεταξὺ τοῦ γνωστοῦ μας χασάπικου κι' ἑνὸς τοπικοῦ κρητικοῦ χοροῦ. Κατὰ τὴν γνώμη τῶν κριτικῶν, μέσα σ' αὐτὸ τὸν χορό, ποὺ μὲ τόση δεξιοτεχνία χόρεψε ὁ Ἄντονυ Κουίν, κρύβεται ὁλόκληρο τὸ νόημα τοῦ βιβλίου τοῦ Νίκου Καζαντζάκη.

Τὸ «Συρτάκι» ἄρεσε ἰδιαίτερα στὴν Εὐρώπη καί, λίγους μῆνες μετὰ τὴν προβολὴ τῆς ταινίας, κατώρθωσε νὰ ἐκτοπίση ἀπὸ τὶς πίστες ὅλους τοὺς χορούς τῆς ἐποχῆς, ἀπὸ τὸ σεῖκ καὶ τὴν μποσσέλλα μέχρι τὴν γιανκα καὶ τὸ λέτκις... Σήμερα, «Ὁ χορὸς τοῦ Ζορμπᾶ», ὅπως εἶναι γνωστότερο τὸ «Συρτάκι», κυκλοφορεῖ σὲ περισσότερες ἀπὸ 100 ἐκτελέσεις σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

Ἰδιαίτερα στὴν Γαλλία, ὁ δημοφιλέστατος χορὸς γνώρισε τὶς περισσότερες ἐκτελέσεις. Πρῶτος στὸ γαλλικὸ TOP ἔρχεται γιὰ τρίτη ἑβδομάδα ὁ δίσκος «Ζορμπᾶ λὲ Γκρέκ», ὅπως ἀκριβῶς ἀκούγεται στὴν ταινία. Ἀκολουθοῦμε μιὰ θαυμασία ἑρμηνεία τῆς Δαλιδᾶ μὲ γαλλικους στίχους καὶ μὲ τὸν τίτλο «Λὰ ντάνς ντὲ Ζορμπᾶ». Ἂς σημειωθῆ ὅτι ἡ Δαλιδᾶ εἶχε γνωρίσει ἀνάλογη ἐπιτυχία καὶ μὲ τὰ Παιδιὰ τοῦ Πειραιᾶ τοῦ Χατζιδάκη. Τὸ «Τρὶο Ἀτενὲν, ἑλληνικώτατο συγκρότημα ποὺ διαπρέπει στὸ Παρίσι, σημειώνει πιέννες μὲ τὸν δίσκο «Ζορμπᾶ λὲ Γκρέκ». Στὴν Ὁλλανδία, δύο ἀκόμη ἑλληνικὰ φωνητικὰ γκρούπ, τὸ «Τρὶο Ἑλλενίκ» καὶ τὸ «Ντοῦο Ἀκρόπολις», ἔγιναν δημοφιλέστατα μὲ τὸν «Χορὸ τοῦ Ζορμπᾶ». Στὴν Γερμανία, ἡ γνωστὴ ὀρχήστρα τοῦ Κλάους Ὄγκερμαν «ἐγραψε» μὲ ἐπιτυχία τὸ «Συρτάκι», μὲ τὸν τίτλο «Ζορμπᾶ δὴ Γκρήκ».

ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΦΟΡΓΚΕΤ ΝΤΟΜΑΝΙ: Ἀλματωδῶς ἀνεβαίνει στὰ «TOP» ὅλου τοῦ κόσμου, τὸ τραγούδι, «Φοργκὲτ ἱτ μάνι», ποὺ ἀφείλει τὴν ὕπαρξί του στὴν ταινία, «Ἡ κίτρινη Ρόλλς Ρόϋς». Μετὰ τὴν Ἰταλίδα τραγουδίστρια Κατίνα Ρανιέρι, ποὺ τὸ ἀπέδωσε στὴν ταινία, τὸ «Φοργκὲτ ντομάνι» γνώρισε περισσότερες ἀπὸ 50 ἐκτελέσεις. Ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀξιολόγους ἑρμηνευτὲς τῆς μεγάλης αὐτῆς ἰταλικῆς ἐπιτυχίας, εἶναι καὶ ὁ Φρὰνκ Σινάτρα.

ΝΙΕΝΤΕ ΡΕ ΣΤΕΡΑ: Ἀπὸ τὰ τραγούδια ποὺ διαγωνίστηκαν στὸν καλοκαιρινὸ διαγωνισμὸ τοῦ Σὰϊντ Βίσεντ τῆς Πορτογαλίας, εἶναι καὶ ἡ «Νιέντε ρεστερά», τοῦ Σαλβατόρε Ἀδάμο, ποὺ ἔγινε μεγάλη ἐπιτυχία καὶ σὲ ὅλη τὴν Ἰταλία. Ἡ καλοκαιρινὴ αὐτὴ ἐκτέλεσι, ποὺ πῆρε τὴν ὀνομασία, δηλαδή, ποὺ «Οὐν ντίσκο πὲρ λ' ἐστάτε» ("Ενας δίσκος γιὰ τὸ καλοκαίρι), διοργανώνει ἡ Ραδιοτηλεόρασι, ἐνῶ τὸ κοινὸ ψηφίζει δι' ἀλληλογραφίας τὶς προτιμήσεις του.

ΚΟΥΕΛΛΟ ΚΕ ΣΟΝΟ: Ἀκόμη ἕνα καινούργιο ἀστέρι ἀνέτειλε στὸν μουσικὸν ὁρίζοντα. Εἶναι ὁ Κριστιανο Μέτς, ποὺ ἔγραψε καὶ τραγούδησε, συνοδεία τῆς ὀρχήστρας Μορικόνε, σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐπιτυχημένα συγκροτήματα «Καμπὸ μοντέρνι», ἕνα ρυθμικὸ τραγουδάκι μὲ τὸν τίτλο «Κουέλλο κὲ σούο» δι μὲ τὸν τίτλο «Κουέλλο κὲ σούο» (Αὐτὸς ποὺ εἶμαι). Ὁ Κριστιανο εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἕξη μέλη—καλλιτέχνες τῆς οἰκογενείας Μέτς, που μέχνες τῆς οἰκογενείας Μέτς, που μένει στὴ Ρώμη.

ΔΗ ΚΛΑΠΙΝΓΚ ΣΟΝΓΚ: "Η, ὅπως στὴ Γαλλία, λίγους μῆνες μετὰ τὴν προβολὴ τῆς ταινίας, κατώρθωσε νὰ ἐκτοπίση ἀπὸ τὶς πίστες ὅλους τοὺς χορούς τῆς ἐποχῆς, ἀπὸ τὸ σεῖκ καὶ τὴν μποσσέλλα μέχρι τὴν γιανκα καὶ τὸ λέτκις... Σήμερα, «Ὁ χορὸς τοῦ Ζορμπᾶ», ὅπως εἶναι γνωστότερο τὸ «Συρτάκι», κυκλοφορεῖ σὲ περισσότερες ἀπὸ 100 ἐκτελέσεις σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

Ἰδιαίτερα στὴν Γαλλία, ὁ δημοφιλέστατος χορὸς γνώρισε τὶς περισσότερες ἐκτελέσεις. Πρῶτος στὸ γαλλικὸ TOP ἔρχεται γιὰ τρίτη ἑβδομάδα ὁ δίσκος «Ζορμπᾶ λὲ Γκρέκ», ὅπως ἀκριβῶς ἀκούγεται στὴν ταινία. Ἀκολουθοῦμε μιὰ θαυμασία ἑρμηνεία τῆς Δαλιδᾶ μὲ γαλλικους στίχους καὶ μὲ τὸν τίτλο «Λὰ ντάνς ντὲ Ζορμπᾶ». Ἂς σημειωθῆ ὅτι ἡ Δαλιδᾶ εἶχε γνωρίσει ἀνάλογη ἐπιτυχία καὶ μὲ τὰ Παιδιὰ τοῦ Πειραιᾶ τοῦ Χατζιδάκη. Τὸ «Τρὶο Ἀτενὲν, ἑλληνικώτατο συγκρότημα ποὺ διαπρέπει στὸ Παρίσι, σημειώνει πιέννες μὲ τὸν δίσκο «Ζορμπᾶ λὲ Γκρέκ». Στὴν Ὁλλανδία, δύο ἀκόμη ἑλληνικὰ φωνητικὰ γκρούπ, τὸ «Τρὶο Ἑλλενίκ» καὶ τὸ «Ντοῦο Ἀκρόπολις», ἔγιναν δημοφιλέστατα μὲ τὸν «Χορὸ τοῦ Ζορμπᾶ». Στὴν Γερμανία, ἡ γνωστὴ ὀρχήστρα τοῦ Κλάους Ὄγκερμαν «ἐγραψε» μὲ ἐπιτυχία τὸ «Συρτάκι», μὲ τὸν τίτλο «Ζορμπᾶ δὴ Γκρήκ».

ΞΕΝΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

C'MON EVERYBODY

Μὲ τὸν "Ελβις

Κὰμ ἂν ἔβρυμπόντυ ἔντ σνὰπ
(γιὰρ φίγκερς νάου
κὰμ ἂν ἔβρυμπόντυ ἐν κλάπ γιὰρ
(χάντς ρήαλ λάουντ
κὰμ ἂν ἔβρυμπόντυ τέηκ ἑ ρήαλ
(ντὴπ μπρὲθ
ἔντ ρηπτὴ ἄφτερ μὴ
ἄϊ λὰδ μάϋ μπέϋμπυ, ἄϊ λὰδ
(μάϋ μπέϋμπυ
χέϋ, χέϋ, ἔντ μάϋ μπέϋμπυ
(λάδς μή.
Κὰμ ἂν ἔβρυμπόντυ ἔντ γουΐσλ
(δὶς τιούν ράϊτ νάου
κὰμ ἂν ἔβρυμπάντυ ἔντ στόμπ
(γιὼρ φὴτ ρήαλ λάουντ
κὰμ ἂν ἔβρυμπόντυ τέηκ ἑ ρήαλ
(ντὴπ μπρὲθ
ἔντ ρηπτὴ ἄφτερ μὴ
ἄϊ λὰδ μάϋ μπέϋμπυ, ἄϊ λὰδ
(μάϋ μπέϋμπυ
χέϋ, χέϋ, ἔντ μάϋ μπέϋμπυ
(λάδς μή.

ΣΑΛΟΝΙ

Ὁ Ρίκυ Σαΐην, ἕνας τυπικὸς ἐκπρόσωπος τῆς σύγχρονης νεολαίας..

ΡΙΚΥ ΣΑΙΗΝ

"Ενας ἀπ' τοὺς "Αγγλους Μέντς ποὺ κατέκτησε μὲ τοὺς δίσκους του τὴν ἰταλικὴ νεολαία.

ΠΕΤΣΙΝΑ ροῦχα, μακρυὰ ἀχτένιστα μαλλιά, βλέμμα καρφωμένο σ' ἕνα ἀβέβαιο μέλλον, ὕφος ἀνεπιτήδευτο «μπλαζέ». Οἱ πρῶτες πινελιὲς ποὺ συνθέτουν τὸ πορτραῖτο τοῦ Ρίκυ Σαΐην. Τὸ νέο αὐτὸ «φροῦτο», ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήση σήμερα, μολονότι εἶναι μόλις 20 ἐτῶν, μπορεῖ νὰ καυχηθῆ γιὰ τὴν πιὸ ταραχώδη, τὴν πιὸ τυχοδιωκτικὴ ζωή.

Ἡ ἱστορία του ἀρχίζει πρὶν ἀπὸ 20 χρόνια, στὸ Ντατρόϊτ τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ Ρίκυ, γνήσιος Ἀμερικανός, δείχνει ἀπὸ πολὺ μικρὸς ὅτι «κάτι» θὰ γίνη... Οἱ φίλοι του τοῦ δίνουν πάντα τὴν πρωτοβουλία καὶ τὸν τίτλο τοῦ «ἀρχηγοῦ». Οἰκογενειακοί, ὅμως, λόγοι τὸν ἀναγκάζουν νὰ ἐγκαταλείψη τὸν Νέο Κόσμο καὶ νὰ ἐγκατασταθῆ γιὰ ἕνα μικρὸ διάστημα στὸ Μπεὺρούτ. Ὁ ἀτίθασσος Ρίκυ δὲν ἦταν ἀκόμη 10 ἐτῶν, ὅταν τόσκασε γιὰ τὸ Παρίσι. Φιλοδοξία του ἦταν νὰ γνωρίση ὅλο τὸν κόσμο. Πρὶν δυὸ χρόνια, τὸν βρίσκουμε νὰ δρᾶ στὸ Λονδίνο, σὰν μέλος τῆς συμμορίας τῶν Μόντς. Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ μέχρι σήμερα ποὺ βρίσκεται στὴν Ἰταλία, κάνοντας καριέρα μὲ τὸ ἐλαφρὸ τραγούδι, εἶναι ἡ πιὸ ἐνδιαφέρουσα περίοδος τῆς ζωῆς του, ποὺ τοῦ ἀρέσει νὰ διηγῆται.

«Ὅλα πήγαιναν καλὰ μὲ τοὺς Μόντς, τὴ γνωστὴ ἀντίθετη παράταξι τῶν Ρόκερς, ὅταν κάποιο βράδι, τὸ κορίτσι μου ἡ Μαίρη, σηκώθηκε ξαφνικὰ ἀπὸ κοντά μου καὶ πῆγε νὰ καθήση στὰ γόνατα τοῦ Μπόμπυ. Αὐτὸ ἐσήμαινε ὅτι ὅλα εἶχαν τελειώσει μεταξύ μας. Πόνεσα πολύ, γιατὶ ὁ Μπόμπυ ἦταν ἕνας ἀπ' τοὺς Ρόκερς... Πῆρα κι' ἐγὼ τὴν ρα μου, ποὺ δὲν ἀπογωριζόμουν ποτέ, κι' ἀρχισα νὰ παίζω στὰ πάρτα, γιὰ νὰ συγκεντρώσω τὰ χρήματα τῆς φυγῆς μου. Γύρισα στὸ Μπεὺρουτ κι' ἀπὸ ἐκεῖ ξανάφυγα γιὰ τὸ Παρίσι. "Επρεπε, ὡστόσο, κάτι νὰ κάνω γιὰ νὰ ζήσω. Ἡ ζωγραφικὴ ἔχει μεγάλη περάσι ἐκεῖ. Πῆρα ἕνα καβαλέττο καὶ κάμποσες μπογιὲς κι' ἄρχισα νὰ ζωγραφίζω πράγματα τερατώδη ἀὰν τὴ φαντασία μου.. Δὲν ξέρει κανεὶς τί μπορεῖ νὰ συμβῆ καμμιὰ φορά. Ὅταν βαρέθηκε νὰ περιμένω τὸν ἄνθρωπο ποὺ θὰ μὲ ἀναγνωρίζε σὰν ἕνα νέο Πικασσό, θυμήθηκα τὴν Ἰταλία. Εἶχα ἀκούσει θυμήθηκα τὴν Ἰταλία. Εἶχα ἀκούσει πολλὰ γιὰ τὴ φιλόξενη αὐτὴ χώρα.

»Στὴ Ρώμη ἔνιωσα πολλὴ ζεστασιά. "Εκανα γρήγορα φίλους ποὺ σύχναζαν στὴ Βία Βένετο. Ὅλοι ἐδείχναν ἐνδιαφέρον γιὰ μένα, ἀκοῦσε μὴ καὶ οἱ «Παπαράτσι». Ἰδιαίτερη ἀγάπη μοῦ ἔδειχναν τὰ γκαρσόνια τοῦ κοσμοπολίτικου αὐτοῦ δρόμου. Ἴσως ἐπειδὴ βοηθοῦσα νὰ μαζεύουν τὰ τραπέζια τὶς πρωϊνὲς ὧρες...

Σὲ κάποιο ἀπ' αὐτὰ τὰ ξενυχτισμούς, ἔτυχε νὰ μ' ἀκούση κάποιος μουσικὸς πράκτωρ, καθὼς τραγουδοῦσα γιὰ νὰ διασκεδάσω τὴν πλῆξι μου καὶ τὴ συντροφιά μου. Μέσησε νὰ τελειώσω τὸ τραγούδι μου κι' ἔπειτα μὲ πλησίασε γιὰ νὰ μοῦ προτείνη νὰ γίνω ἐπαγγελματίας τραγουδιστής! Ἀλλοτε, στὸ Παρίσι, ἔπαιζα κιθάρα καὶ τραγουδοῦσα γιὰ ἐπαίζα κιθάρα καὶ τραγουδοῦσα γιὰ νὰ εὐχαριστήσω τὰ κορίτσια τῆς συντροφιᾶς μου. Τὸ ἴδιο καὶ στὸ «φροῦτο». Ἀλλὰ τώρα, τὰ πράγματα ἄλλαζαν. Θὰ κέρδιζα λεπτά, ἴσως νὰ γινόμουν πλούσιος, ἴσως νὰ ἀγόρασα καὶ μία «Κορβέττα» ποὺ νὰ «πιάνη» 240 χιλιόμετρα...».

Ὁ Ρίκυ Σαΐην «ἔγραψε» τὸν πρῶτο του δίσκο, μὲ τίτλο «"Ενας ἀπ' τοὺς Μόντς». Κανεὶς ὅμως, δὲν μπορεῖ νὰ κρίνη ἀκόμη ἂν τελικὰ θὰ τὸν κερδίση τὸ τραγούδι...

ἤδη στὴ νεολαία. Φλίπσάϊντ, τὸ «Γιάζλ σόνγκ» (Τραγούδι—αἴνιγμα).

ΛΑ ΒΟΛΙΑ ΝΤΙ ΜΠΑΛΛΑΡΕ: Ὁ Νίκο Φιντένκο, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ γνωστὰ ὀνόματα τοῦ ἰταλικοῦ δίσκου. μας ἐστειλε τὴν καλοκαιρινὴ παραγωγή του. "Ενα τραγούδι σὲ ρυθμὸ σεῖκ μὲ τὸν τίτλο «Λὰ βόλια νὰ μπαλλάρε» (Θέλω νὰ σὲ χορέψω). Τὸν Φιντένκο παλαιώνει χρωσὸς. Στὴν ὅλλη ὄψι, ρυθμὸς μάμπο, μὲ τὴν «Τσελεστίνα».

ΓΚΕΡΑ ΧΑΠΠΥ: Ὁ Κίνγκ "Ελ ποὺ πολλοὶ τὸν «θέλουν» καὶ μὲ ἀπόλυτη βεβαιότητα, τουρίστα στὸν τόπο μας, ἀρκεῖται στὸ νὰ μᾶς στείλη τέσσερα τραγούδια του, που ἀκούστηκαν στὴν ταινία «Νύχτες στο Μαϊάμι» (Γκέρλ χάππυ). Εἶναι τὸ σεῖκ ἡ κλάμ «Ντοὺ δὴ κλάμ», «Κρος μάϊ χάρτ ἔντ χόουπ τοῦ ντάϊν,Γκέρλ χάππυ» καὶ «Δὴ μήνιστ γκέρλ ἴν τάουν». Καὶ τὰ τέσσερα σ' ἕναν δίσκο 45 στροφῶν.

TOP 15

Τὰ 15 ξένα δημοφιλέστερα τραγούδια

1 CRYING IN THE CHAPEL (Κράϊν ἶν δὲ τσάπελ). «Κλαίγοντας στὸ ἐκκλησάκι». "Ελβις.
2 PER UN PUGNO DI DOLLARI (Πὲρ οὖν πούνιο ντὶ νταλλάρι). «Γιὰ μιὰ χούφτα δολλάρια». Ὀρχήστρα Μορρικόνε.
3 IL MONDO ("Ιλ μόντο). «Ὁ Κόσμος». Τζίμυ Φοντάνα.
4 I KNOW A PLACE ("Αϊ νόου ἑ πλέης). «Ξέρω κάποιον τόπο». Πετυλία Κλὰρκ.
5 SOPHIA (Σοφία). Ντὴν Μάρτιν.
6 IN GINOCCHIO DA TE ("Ιν τζινόκιο ντὰ τέ). «Ροματιστὸς μπροστά σου». Τζιάννι Μοράντι.
7 TICKET TO RIDE (Τίκετ τοῦ ράϊντ) Μπήτλς.
8 RAZZAMATAZZ (Ραζαματάζ). Ἀστροναῦτες.
9 FORGET DOMANI (Φοργκὲτ ντομάνι). «Ξέχασε τὸ Αὔριο». Φράνκ Σινάτρα.
10 DO THE CLAM (Ντοῦ δὴ κλάμ). «Χόρεψε Κλάμ». "Ελβις.
11 LOVE POTION No 9 (Λάβ πόσιον Νο 9). Σέρτσερς.
12 DA MOLTO LONTANO (Ντὰ μόλτο λοντάνο). «Ἀπὸ πολὺ μακριά». Ἔντ. Βιντέλλο.
13 DANS TES BRAS (Ντὰν τὲ μπρά). «Μὲς στὴν ἀγκαλιά σου». Συλβὶ Βαρτάν.
14 LA NUIT (Λὰ νουΐ). «Ἡ νύχτα». "Ανταμο.
15 YES, I WILL (Γιὲς ἄϊ γουΐλ). Χόλλις.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΗ ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

★ "Ενα ἀκόμη τραγουδιστικὸ φεστιβάλ, τὸ «Χρυσὸ Ρόδο», ποὺ πραγματοποιεῖται κάθε καλοκαίρι στὴν Ἀντίμη τῆς Γαλλίας, ἐπεφύλαξε ἐκπλήξεις. Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ σχεδὸν ἄγνωστος τραγουδιστής, Ἔρικ Μοντρύ, ποὺ παρουσίασε τὴν μπαλλάντα «Ντ' ὄμπρ ἑ ντὲ σολέϊγ» (Τῆς σκιᾶς καὶ τοῦ ἡλίου). Ὁ Μοντρύ ντεμπουτάρησε πρὶν τρία χρόνια μὲ ἕναν δίσκο του καὶ εἶχε ἐμφανισθῆ δυὸ φορὲς ἀπὸ τὴν γαλλικὴ τηλεόρασι. Ἡ βραδεμένη μελωδία ἀνήκει στὸν γνωστὸ συνθέτη Ζιρὼ καὶ οἱ στίχοι στὸν ἐπιμελημένο στιχουργὸ, Πιέρ Ντελανοέ, ποὺ ἔχει γράψει καὶ τὴν ἐπιτυχία τοῦ Μπεκὼ «Ἐ μεντέναν».

★ Στὴν λαμπρὴ τελετὴ τοῦ Φεστιβὰλ «Χρυσὸ Ρόδον (Ρὸζ' ντ' Ὀρ) παρεστήσαν Σὰρλ Ἀζναβοὺρ, ὁ Σὰρλ Τρενέ, ὁ Ἀὶρι Σαλβατόρ, ὁ Μωρὶς Στεβαλὲ καὶ ὁ Τίνο Ρόσσι. Στὸ Φεστιβὰλ ὑπεβλήθησαν 32 τραγούδια, γιὰ νὰ φθάσουν στὴν τελικὴ ἀναμέτρησι μόνον 12. Τοὺς τραγουδιστὲς συνώδευε 40μελὴς ὀρχήστρα, ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Ραϊμὸν Λεφέβρ. Τὴν ἀπονομὴ τῶν βραβείων τοῦ Φεστιβὰλ παρηκολούθησαν 15 ἑκατομμύρια θεατὲς τῆς τηλεοράσεως.

★ Ἀπὸ τὶς 24 ἕως τὶς 29 τοῦ περασμένου μηνός, πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀντίμη τὸ ἔκτο Φεστιβὰλ Τζάζ, μὲ συμμετοχὴ συγκροτημάτων ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο.

★ Τὸ «Καντάτζιρο», ἡ καλοκαιρινὴ ὁμαδικὴ περιοδεία τῶν Ἰταλῶν τραγουδιστῶν, ποὺ σημειώνει πάντοτε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία, ἐφέτος ἐπεφύλαξε μιὰ "Εκπληξη. "Ενα νεοφυὲς ἀπὸ τὰ πιὸ γνωστὰ ὀνόματα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τραγουδιοῦ, ὅπως ἡ Ρίτα Παδόνε, οἱ Λὸς Μακάρος Φεριάλ, ὁ Τζιάννι Μοράντι, ὁ Πίνο Ντονάτζιο, ὁ Ρέμο Τζεράνι κ.ἀ., ἔδωσαν μιὰ σειρὰ ρεσιτὰλ στὸ θέατρο «Βέρντι» τῆς Μόσχας, ἐνώπιον χιλιάδων ἐνθουσιασμένων Ρώσων τηνέητερς...

★ Πληροφορίες ἀπὸ τὸ Παρίσι ἀναφέρουν ὅτι τὸ ἐκεῖ ἐγκατεστημένο ἑλληνικὸ «Τρὶο Ἀτενὲ», ὑπέγραψε συμβόλαιο γιὰ μιὰ σειρὰ ἐμφανίσεων στὸ μεγάλο τηλεοπτικὸ πρόγραμμα τοῦ Ἔντυ Σάλλιβαν, στὴν Νέα Ὑόρκη.

★ Σὲ μιὰ λαμπρὴ τελετή, ποὺ δόθηκε σὲ μεγάλο ξενοδοχεῖο τῆς Ρώμης, ἡ Ρίτα Παδόνε ἔλαβε τὸν τέταρτο Χρυσὸ Δίσκο της.

★ Μετὰ τὸ Παρίσι, ὅπου ἔρχεται ἐπικεφαλῆς στὶς πωλήσεις, «Ὁ χορὸς τοῦ Ζορμπᾶ», τὸ περίφημο «συρτάκι» κατέκτησε καὶ τοὺς κοσμικοὺς κύκλους τῆς Ρώμης. Κατὰ τοὺς εἰδικούς, τὸ «συρτάκι» ἦταν ἡ ἀπάντησι στὸ δημοφιλέστατο «λέτκις».

★ Ἡ πρώην σύζυγος τοῦ Φράνκ Σινάτρα, Νάνσυ Μπαρμπάτο, ἰταλικῆς καταγωγῆς, συναντήθηκε μὲ τὸν Φράνκυ ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια, στὴ γιορτὴ ποὺ δόθηκε γιὰ τὸ καλλιτεχνικὸ ντεμποὺτο τοῦ νεαροῦ γιοῦ τους, Φράνκ, Ὡς γνωστόν, τὴν Νάνσυ διαδέχθηκε γιὰ ἕνα διάστημα, ἡ ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου, Ἄβα Γκάρντνερ.

★ Τὰ παράδοξα! 2500 μίλια ταξιδεψε, ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ στὴν Νέα Ὑόρκη, ὁ κουράκι Τρέϋ Σάμπρινγκ, γιὰ νὰ «φορμάρη» τὴν ἡθικὴ δύο διασήμου πελάτη του, Σάμμυ Νταβίς...

M. M.

Η σελίδα τοῦ παιδιοῦ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΒΥΘΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΜΙΑ φορὰ κι' ἕναν καιρό, σ' ἕνα μικρό, ὁμορφο μὰ φτωχὸ νησάκι, ὑπῆρχε μιὰ πολὺ παλιὰ παράδοσι, ποὺ τὴ διηγόντουσαν οἱ γεροντότεροι στὰ παιδιὰ καὶ στοὺς νέους. Λέγανε δηλαδή, πὼς σὲ κάποιο σημεῖο γύρω στὸ νησί, ὁ βυθὸς τῆς θάλασσας ἦταν ὁλόχρυσος.

— Κάποιο πρωϊνό, πρὶν ἀπὸ χρόνια καὶ χρόνια, προσθέτανε ἀκόμα, μιὰ πεντάμορφη γοργόνα καθότανε πάνω στὴν ἀφρισμένη ράχη ἑνὸς κύματος καὶ ξαγνάντευε μακρυὰ τὰ καράβια ποὺ ταξίδευαν. Ἔτσι δὲν πρόσεξε πὼς ὁ ἥλιος εἶχε βγῆ κιόλας πίσω ἀπὸ τὸ βουνὸ καὶ τὴν κύτταζε, γεμάτος θαυμασμό, μὲ τὸ πελώριο φωτεινό του μάτι. Ὅταν τὸ κατάλαβε, ἄφησε μιὰ τρομαγμένη φωνὴ καὶ μὲ μιὰ βουτιὰ χάθηκε στὰ βάθη τῆς θάλασσας. Γιατὶ οἱ γοργόνες δὲν κάνει νὰ μένουν στὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ὅταν ὁ ἥλιος φωτίζη τὴ γῆ.

»Μὰ ὁ ἥλιος τὴν εἶχε δῆ καὶ εἶχε θαμπωθῆ ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της κι' ἔτσι ὅταν ἔρτασε πάνω ἀπὸ κεῖνο τὸ σημεῖο, ποὺ εἶχε δῆ τὴ γοργόνα νὰ κάθεται, στάθηκε καὶ φώναξε:

»— Πεντάμορφη γοργόνα, γιὰ νὰ τιμήσω τὴν ὁμορφιά σου σοῦ στέλνω ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ χρυσάφι μου, γιὰ νὰ φτιάξῃς ἕνα ὁλόχρυσο παλάτι.

»Κι' ἀφοῦ τὸ εἶπε αὐτό, ἔρριξε πραγματικὰ ἕνα μεγάλο κομμάτι ἀναλυωτὸ χρυσάφι στὴ θάλασσα. Κι' ἔτσι ἀπὸ τότε ὁ βυθὸς τῆς θάλασσας σ' ἐκεῖνο τὸ σημεῖο ἔγινε ὁλόχρυσος.

— Καὶ ποῦ βρίσκεται αὐτὸ τὸ σημεῖο τῆς θάλασσας; ρωτοῦσαν τὰ παιδιά.

— Κανεὶς δὲν τὸ ξέρει, ἀπαντοῦσαν οἱ γεροντότεροι. Πολλοὶ βουτηχτάδες προσπάθησαν νὰ τὸ βροῦν, μὰ κανεὶς δὲν τὸ κατάφερε. Ὅμως νὰ ξέρετε πὼς ἐκεῖνος ποὺ θὰ μπορέσῃ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ χρυσὸ βυθὸ τῆς θάλασσας, θὰ γίνῃ πλούσιος, πολὺ πλούσιος!

— Πιὸ πλούσιος ἀπὸ τοὺς βασιλιάδες; ρωτοῦσαν τὰ παιδιά.

— Πιὸ πλούσιος καὶ ἀπὸ τοὺς βασιλιάδες, ἀπαντοῦσαν οἱ γεροντότεροι.

Ὅπως εἴπαμε, τὸ νησάκι ἦταν ὅμορφο, μὰ φτωχό, κι' ἔτσι φτωχοὶ ἦταν κι' ὅλοι οἱ κάτοικοί του. Γι' αὐτὸ ὅλοι τους καὶ ὁ καθένας χωριστὰ ζοῦσε μ' ἕνα ὄνειρο, πὼς κάποτε θὰ μποροῦσε νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ χρυσὸ βυθὸ τῆς θάλασσας, γιὰ νὰ γίνῃ πλούσιος καὶ τρανός. Μὰ ὕστερα τὰ χρόνια περνοῦσαν, τὰ παιδιὰ μεγάλωναν, οἱ νέοι γινόντουσαν γέροι, κι' ἀρχιζαν κι' ἐκεῖνοι νὰ διηγοῦνται στὰ καινούργια παιδιὰ πὼς ἁπλὰ φορὰ κι' ἕναν καιρό...»

Ὥσπου κάποτε τρία παλληκάρια τοῦ χωρίου, τρεῖς λεβεντόκορμοι ψαράδες, ἀποφάσισαν:

— Γιὰ νὰ ἐπιμένουν τόσο οἱ γέροι, εἶπαν, κάτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ. Ἐμεῖς λοιπὸν θὰ φάξουμε νὰ τὸν βροῦμε, αὐτὸ τὸ θησαυρό. Θὰ πάρουμε τὴ βάρκα μας, θὰ γυρίζουμε γύρω-γύρω στὸ νησὶ καὶ θὰ κυττάζουμε μὲ τὸ γυαλὶ τὸ βυθὸ τῆς θάλασσας. Ἂν ὑπάρχῃ ἀληθινὰ χρυσάφι, θὰ τὸ βροῦμε.

Τὸ εἶπαν λοιπὸν καὶ τὸ ἔκαναν. Πῆραν μιὰ μεγάλη βάρκα, καὶ ξεμάκρυναν ἀπὸ τὸ νησί. Ὅλόκληρη τὴν ἡμέρα εἶχαν, μὰ δὲν εἶδαν τίποτε. Ἔτσι τοὺς βρῆκε ἡ νύχτα στ' ἀνοιχτά.

— Ξέρετε τί νὰ κάνουμε; πρότεινε ὁ ἕνας. Νὰ πᾶμε νὰ περάσουμε τὴ νύχτα σ' ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ μικρὸ ξερονῆσι. Αὔριο θὰ ξαναρχίσουμε νὰ ψάχνουμε.

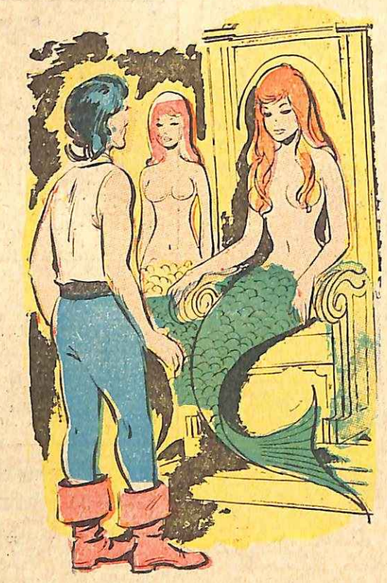
Οἱ ἄλλοι συμφώνησαν κι' ἔτσι τράβηξαν κατὰ τὸ ξερονῆσι. Μὰ ἐνῶ ζύγωναν, τί νὰ δοῦν;! Ἀνάμεσα σὲ δυὸ βράχους, ἐκεῖ κοντὰ στὸ νησάκι, ἕνα συντριβάνι φωτεινοῦ νεροῦ ἀνάβλυζε ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ, καθὼς τιναζόταν ψηλὰ καὶ ραντίζε τοὺς βράχους, ἔμοιαζε ὁλόχρυσο.

— Νά, ἐδῶ εἶναι! φώναξαν μ' ἕνα στόμα τὰ παλληκάρια.

Μά, μόλις εἶπαν αὐτὰ τὰ λόγια, ἕνα πελώριο πηγάδι ἄνοιξε κάτω ἀπὸ τὴ βάρκα τους, ποὺ ἄρχισε νὰ κατρακυλᾷ στὰ βάθη τῆς θάλασσας.

Τὰ τρία παλληκάρια νόμισαν πὼς ἔφτασε ἡ στερνή τους ὥρα, πὼς τὸ πελώριο πηγάδι θὰ κλείνε σὲ λίγο ἀπάνω τους καὶ ἡ θάλασσα θὰ τοὺς κατάπινε γιὰ πάντα.

Μὰ ξάφνου εἶδαν μπροστά τους μιὰ μεγάλη

— Τὸ δικό μου χρυσάφι, θὰ τὸ μοίραζα στοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ...

ὁλόχρυση πόρτα ποὺ ἄνοιξε καὶ ἡ βάρκα τους, σὰν νὰ τὴν ἔσπρωχνε ἕνα δυνατὸ χέρι, ὥρμησε μέσα.

Ἡ χρυσὴ πόρτα ξανάκλεισε πίσω τους καὶ τὰ τρία παλληκάρια, ὁλο καὶ πιὸ σαστισμένα, βρέθηκαν μέσα σὲ μιὰ αἴθουσα ἀπέραντη καὶ ὁλόχρυση, ποὺ οἱ τοίχοι της ἀστραφταν καὶ λαμποκοποῦσαν σὰν νὰ τοὺς φώτιζε μεσημεριάτικος ἥλιος.

Τὰ τρία παλληκάρια θαμπώθηκαν τόσο πολύ, ποὺ στὴν ἀρχὴ δὲν ἔβλεπαν τίποτα. Μὰ ὅταν τὰ μάτια τους συνήθισαν στὸ δυνατὸ φῶς, εἶδαν πὼς ἀντίκρυ τους, καθισμένη σ' ἕναν θρόνο ἀπὸ σκαλιστὸ χρυσάφι καθόταν μὲ διπλωμένη τὴν ἀσημένια οὐρά της μιὰ γοργόνα τόσο ὁμορφη, ποὺ στ' ἀντίκρυσμά της δίκιο θάχε νὰ θαμπωθῆ ὁ ἥλιος. Ὁλόγυρα, σὲ μικρότερους χρυσοὺς θρόνους, ἦταν καθισμένες ἀρκετὲς ἄλλες ξανθὲς καὶ ὁμορφες γοργόνες.

— Καλῶς ὡρίσατε στὸ βασίλειό μου, εἶπε ἡ γοργόνα στὰ τρία παλληκάρια, ποὺ ἔμειναν ἀκόμα ἀκίνητα καὶ σαστισμένα μέσα στὴ βάρκα τους. Γιὰ χρόνια καὶ χρόνια οἱ ἄνθρωποι τοῦ νησιοῦ προσπαθοῦσαν νὰ βροῦν τὸ χρυσὸ βυθὸ τῆς θάλασσας, μὰ δὲν τὰ κατάφερναν, γιατὶ ἔφαχνα πάντα μέρα, ὅταν τὸ χρυσὸ παλάτι μου γινόταν ἕνα μὲ τὶς χρυσὲς ἀκτίδες τοῦ ἡλίου κι' ἔτσι κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὸ διακρίνῃ. Μέσα στὴ νύχτα ὅμως τὸ κομμάτι αὐτὸ τοῦ ἡλίου, ποὺ βρίσκεται στὸ βυθὸ τῆς θάλασσας, λάμπει καὶ φωτίζει μέχρι ψηλὰ τὰ κύματα καὶ τὰ βράχια. Ἐσεῖς λοιπὸν καταφέρατε νὰ βρῆτε ἐκεῖνο ποὺ γιὰ χρόνια καὶ χρόνια οἱ ἄλλοι δὲν μπόρεσαν. Πέστε μου λοιπόν, τί θέλετε τώρα;

Τὰ τρία παλληκάρια ἔμειναν γιὰ λίγο σιωπηλὰ καὶ σαστισμένα. Ὕστερα ὁ πιὸ θαρραλέος εἶπε

— Ἡ παράδοσι τοῦ νησιοῦ μας δὲν λέει πὼς τὸ χρυσάφι τοῦ ἡλίου τάφτιαξες ἀληθινὰ παλάσσι θὰ βρισκότανε σὰν χρυσὴ πλάκα κάτω στὸ βυθὸ καὶ τότε θὰ τὸ παίρναμε.

— Ἀκοῦστε αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς πῶ, παλληκάρια μου, εἶπε τότε ἡ γοργόνα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χρυσάφι, ποὺ χρειάστηκε γιὰ νὰ χτίσω τὸ παλάτι μου, ὑπάρχει πολὺ ἀκόμα στὶς ἀποθήκες τοῦ παλατιοῦ. Καὶ ἔχω ἐντολὴ ἀπὸ τὸ βασιλιὰ Ἥλιο νὰ δώσω ἕνα μέρος ἀπ' αὐτὸ σ' ἐκεῖνον ποὺ θὰ κατάφερνε κάποια μέρα ν' ἀνακαλύψῃ ποῦ βρίσκεται αὐτὸ τὸ χρυσὸ κομμάτι του. Ἄλλο μονάχα σ' ἕναν, ὄχι σὲ τρεῖς. Κι' ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ παραβῶ τὴν ἐντολή του...

Λέγοντας αὐτὰ τὰ λόγια, ἡ γοργόνα ἔκανε ἕνα νεῦμα σὲ δυὸ ἀπὸ τὶς ἄλλες γοργόνες ποὺ ἦταν καθισμένες ὁλόγυρά της, καὶ τότε ἐκεῖνες μ' ἕνα πήδημα ἁρπαξαν τὰ δυὸ ἀπὸ τὰ τρία παλληκάρια καὶ τάκλεισαν σὲ δυὸ μικρὰ χωριστὰ δωμάτια. Ἔτσι, μέσα στὴ βάρκα μπροστὰ στὴ γοργόνα, ἔμεινε μονάχα ὁ ἕνας.

— Βγὲς ἀπὸ τὴ βάρκα κι' ἔλα κοντά μου, τοῦ εἶπε ἡ γοργόνα.

Ἐκεῖνος βγῆκε ἀπὸ τὴ βάρκα καὶ ζύγωσε στὸ χρυσὸ θρόνο, φοβισμένος.

— Πές μου, τοῦ εἶπε τότε ἡ γοργόνα. Ἂν δώσω σὲ σένα τὸ χρυσάφι, τί θὰ τὸ κάνῃς;

— Θὰ γίνω ἄρχοντας τοῦ νησιοῦ, θὰ χτίσω ἕνα ὡραῖο παλάτι ἀκριβῶς στὴ μέση του, γιὰ νὰ φαίνεται ἀπὸ παντοῦ, καὶ θὰ τὸ ὀνομάσω παλάτι τοῦ Ἥλιου.

— Καλὰ εἶπε ἡ γοργόνα. Πᾶρτε τον καὶ φέρτε μου ἕναν ἄλλο.

Δυὸ γοργόνες τινάχτηκαν πάλι, ἡ μιὰ ἔκλεισε τὸ παλληκάρι ποὺχε μιλήσει σ' ἕνα χωριστὸ δωμάτιο καὶ ἡ ἄλλη ἔφερε τὸ δεύτερο.

— Πές μου, τοῦ εἶπε ἡ γοργόνα, ὅταν βρέθηκε μπροστά της, ἂν διαλέξω ἐσένα γιὰ νὰ σοῦ δώσω τὸ χρυσάφι, τί θὰ τὸ κάνῃς;

— Θὰ φτιάξω μ' αὐτὸ ἕνα μεγάλο χρυσοστόλιστο καράβι, ποὺ θὰ τὸ ὀνομάσω Καράβι τῆς Γοργόνας, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Θὰ γίνω πλούσιος καραβοκύρης καὶ θὰ ὀργώνω ὅλες τὶς θάλασσες καὶ θὰ λέω σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πόσο ὁμορφη καὶ καλὴ καὶ γενναιόδωρη εἶσαι.

— Καλά, εἶπε ἡ γοργόνα. Φέρτε μου τὸν τρίτο.

Οἱ δυὸ γοργόνες τινάχτηκαν καὶ σὲ λίγο τὰ τρίτο παλληκάρι βρέθηκε μπροστά της.

— Τὴ δική σου φωνὴ τὴν ἔχω ἀκούσει κιόλας, εἶπε ἡ γοργόνα. Εἶσαι ἐσὺ ποὺ μοῦ ἀπάντησες, ὅταν σᾶς ρώτησα γιατὶ ἤλθατε ἐδῶ. Πές μου λοιπὸν τώρα. Ἂν δώσω μονάχα σὲ σένα τὸ χρυσάφι, τί θὰ τὸ κάνῃς;

— Πρώτα ἀπ' ὅλα, εἶπε, ὁ τρίτος, ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ δεχτῶ νὰ πάρω μονάχος μου τὸ χρυσάφι. Αὐτὸ θὰ ἦταν προδοσία γιὰ τοὺς συντρόφους μου, ἀφοῦ μαζὶ ξεκινήσαμε καὶ μαζὶ φτάσαμε μέχρι ἐδῶ. Χίλιες φορὲς καλύτερα νὰ γυρίσω στὸ νησί, ἂν θὰ μ' ἀφήσῃς νὰ γυρίσω, μὲ ἄδεια χέρια, ὅπως ἔφυγα, καὶ νὰ ζήσω ψαρεύοντας, ὅπως ἔζησα μέχρι σήμερα.

— Κι' ἂν θὰ τοδινα τὸ χρυσάφι καὶ στοὺς τρεῖς σας; ρώτησε ἡ γοργόνα.

— Οἱ ἄλλοι δὲν ξέρω τί θὰ τόκαναν τὸ δικό τους μερτικό, δικαίωμα τους θάταν. Τὸ δικό μου, ὅμως, θὰ τὸ μοίραζα στοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ, γιατὶ εἶναι καὶ δικό τους. Γιὰ χρόνια, γιὰ αἰῶνες ἔχουν ζήσει μὲ τὸ ὄνειρο αὐτό.

— Μπράβο! φώναξε ἡ γοργόνα. Νὰ ξέρῃς, πὼς ἂν μοῦ ἀπαντοῦσες κι' ἐσὺ ὅπως οἱ σύντροφοί σου, ποὺ ὁ ἕνας ἤθελε νὰ γίνῃ ἄρχοντας καὶ ὁ ἄλλος τρανὸς καραβοκύρης, θὰ σᾶς ἔριχνα καὶ τοὺς τρεῖς στὰ σκυλόψαρα. Ὅμως τώρα ἐσὺ μὲ τὰ λόγια σου ἔσωσες καὶ τοὺς ἄλλους. Θὰ σᾶς ἀφησω λοιπὸν νὰ φύγετε καὶ θὰ στείλω ἀπόψε κιόλας τὴ νύχτα στὴν ἀμμουδιὰ τοῦ νησιοῦ ἕνα κομμάτι χρυσάφι γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο τοῦ νησιοῦ. Κι' ἐσεῖς οἱ τρεῖς θάχετε τὸ μερτικό σας. Μὰ γιὰ ἀντάμοιβή σου οἱ ἄνθρωποι τοῦ νησιοῦ θέλω νὰ σὲ κάνουν ἄρχοντά τους, γιατὶ εἶσαι δίκαιος, καλὸς καὶ μεγαλόψυχος.

— Ναί, ἔχει δίκιο ἡ μεγάλη γοργόνα, φώναξαν τότε μ' ἕνα στόμα οἱ δυὸ σύντροφοί του ποὺ οἱ φύλακες-γοργόνες τοὺς εἶχαν ἀφήσει νὰ ξαναμποῦν στὴ χρυσὴ αἴθουσα καὶ ἄκουγαν σιωπηλοί. Ἐμεῖς φεύγουμε γι' αὐτό. Ἐσὺ εἶσαι ὁ ἁπλοῦ. Ἐμεῖς μετανιώνουμε γι' αὐτό. Ἐσὺ εἶσαι ὁ ἀξιέπαινος καὶ μετανιώνουμε γι' αὐτό. Ἐσὺ εἶσαι ὁ ψυχὰ καὶ μετανιώνουμε γι' αὐτό. Ἐσὺ εἶσαι ὁ ἀλύτερός μας, σοῦ ἀξίζει λοιπὸν νὰ γίνῃς ἄρχοντας!

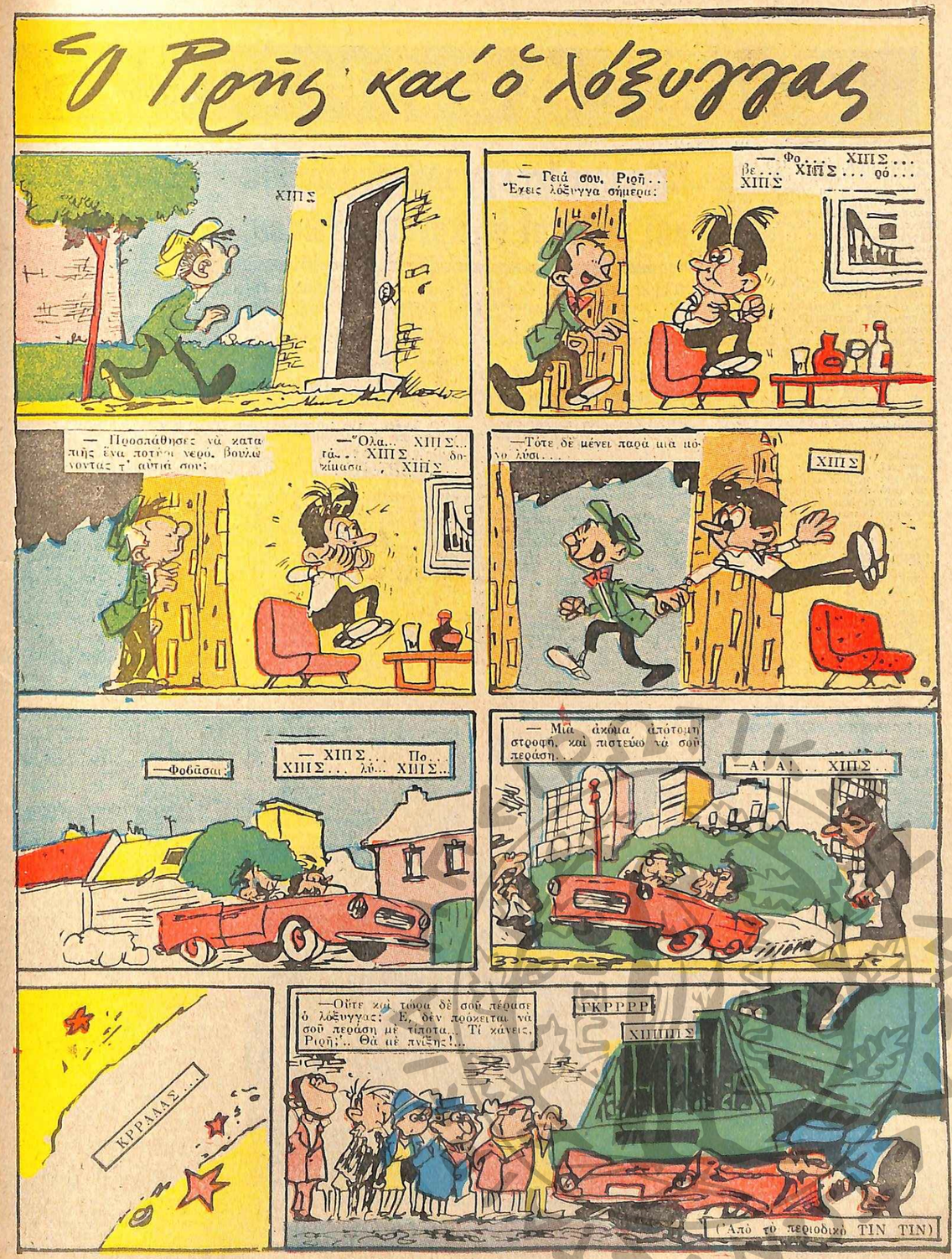
— Καὶ τώρα ἀνεβῆτε στὴ βάρκα σας καὶ γοντας!

— Καὶ τώρα ἀνεβῆτε στὴ βάρκα σας καὶ πηγαίνετε, εἶπε ἡ γοργόνα.

Κι' ὅταν τὰ τρία παλληκάρια βρέθηκαν πάνω στὴ βάρκα, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ εἶχαν φτάσει στὸ χρυσὸ παλάτι τοῦ βυθοῦ ξαναγύρισαν στὸ νησί τους.

Κι' ὅλα ἔγιναν ὅπως τὰ εἶχε πῆ ἡ γοργόνα κι' ἀπὸ τότε τὸ μικρὸ νησὶ ἔγινε πλούσιο καὶ εὐτυχισμένο.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

130 χιλιάδες έργαζόμενα παιδιὰ καὶ μαθηταὶ σὲ κατασκηνώσεις

Ἡ ὁμαδικὴ διαβίωσι, τὰ σπόρ, ἡ γυμναστική, ἡ πειθαρχία δημιουργοῦν νέα δεδόμενα ἀρετῆς, αὐτοπεποιθήσεως, θάρρους.

ΣΥΝΟΛΙΚΑ, ἐφέτο, 130 περίπου χιλιάδες παιδιὰ καὶ τῶν δυὸ φύλων ἀπ' ὅλη τὴ χώρα (μεσογειακὴ καὶ νησιωτικὴ Ἑλλάδα) θὰ κατασκηνώσουν σὲ γραφικὰ παράλια, ἐλατοσκεπασμένα βουνά, εἰδυλλιακὲς κοιλάδες, ρεματτιὲς μὲ πλατάνια, σὲ 3—4 κατασκηνωτικὲς περιόδους. Ἀπὸ τοὺς 130.000 48.000 παιδιὰ θὰ στείλῃ τὸ ὑπαίθριο ὁ ὑπουργεῖον Παιδείας, 45.000 τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας καὶ τὰ ὑπόλοιπα ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, διάφοροι ὀργανισμοί, σωματεῖα, κλπ. Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, ποὺ εὐεργετεῖ φέτος τὰ παιδιὰ τῶν Δημοτικῶν σχολείων ὅλης τῆς χώρας, ὠργάνωσε συνολικὰ 110 ἡμιμονίμες κατασκηνώσεις, μὲ 3 κατασκηνωτικὲς περιόδους ἀπὸ 24 ἡμέρες ἡ καθεμιά. Ἡ πρώτη κατασκηνωτικὴ περίοδος ἔληξε τὴν περασμένη ἑβδομάδα κι' ἀρχισε ἡ δεύτερη, ποὺ θὰ παραταθῇ μέχρι τὶς 16 Αὐγούστου, γιὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ τρίτη καὶ ἡ τελευταία. Τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας εὐεργετεῖ, ὅπως εἶναι γνωστό, ἐργαζόμενα παιδιὰ καὶ τῶν δυὸ φύλων, ἀπὸ ἡλικίας 8 μέχρι 18 χρόνων, καὶ οἱ λοιποὶ συνδικαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ παιδιὰ βιοτεχνῶν, ὑπαλλήλων, ἐπαγγελματιῶν κλπ.

Στὴν Ἀττική, ὠργανώθηκαν 3 κατασκηνώσεις: στὸν Ἅγιον Ἀνδρέα, Καβούρι, Ἄνω Βούλα, ἀποκλειστικὰ γιὰ τὰ ἐργαζόμενα παιδιά. Στὶς δυὸ πρῶτες θὰ φιλοξενηθοῦν ἀγόρια καὶ στὴν τρίτη κορίτσια. Στὶς κατασκηνώσεις τῶν ἐργαζομένων παιδιῶν θὰ πραγματοποιηθοῦν 4 περίοδοι τῶν 15 ἡμερῶν ἡ καθεμιά, ἐνῶ στὶς ἄλλες οἱ περίοδοι κατασκηνώσεως θὰ περιορισθοῦν σὲ 3 ἕως 20 ἡμέρες ἡ καθεμιά.

ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΚΟΛΥΜΠΗΘΡΕΣ ΖΩΗΣ

Τὰ παιδιὰ γύρισαν ἀπὸ τὴν πρώτη κατασκηνωτικὴ περίοδο δροσερά, ροδοκόκκινα, μὲ βελτίωσι τοῦ βάρους των ἀπὸ 5 μέχρι 8 κιλά. Ὁ παραθερισμὸς τῶν παιδιῶν σὲ ὡργανωμένες κατασκηνώσεις μὲ γυμναστική, σπόρ, διδαχή, ψυχαγωγικὸ πρόγραμμα, ὁμαδικὴ διαβίωσι, πιστοποιήθηκε ὅτι προσφέρει ἀνεκτίμητες ἐθνικές, κοινωνικὲς καὶ πολιτιστικὲς ὑπηρεσίες. Χ.λιάδες παιδιὰ ἀσθενικὰ καὶ ὑποσιτιζόμενα, μελαγχολικὰ καὶ ἀποκαρδιωμένα, ξαναβρίσκουνε στὸ φωτεινό, δροσερὸ ὑπαίθρο, κάτω ἀπὸ τὰ πλατάνια καὶ τὶς λεύκες, πλάι στὸ μουσικὸ κύμα ποὺ τινάζει σὰν εὐλογία τὸ ρ.πίδι τῶν ἀφρῶν του, τὴν ὑγεία, τὸ κέφι, τὴν σφριγηλὴ δύναμι. Παράλληλα, ἡ ὁμαδικὴ τους διαβίωσι δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις τῆς ὡργανωμένης παιδικῆς κοινωνίας, μὲ τὴν συνείδησι τῆς εὐθύνης καὶ τὴν συνέπεια στὶς ἐκδηλώσεις καὶ στὶς πράξεις της. Χιλιάδες παιδιὰ τῶν ἀστικῶν συνοικιῶν, ποὺ ντουμανιάζει ἡ σκόνη καὶ ἡ στάχτη τῶν ἐργοστασίων, παιδιὰ ποὺ δὲν εἶδανε ποτὲ τὸ καρπισμένο δέντρο καὶ δὲν ἄκουσαν τὸν μελῳδικὸ ρόχθο τῆς πηγούλας, ἡ τὴν ἀσημένια βοὴ τοῦ ποταμιοῦ, πρατογνωρίζουν τὸ ὑπαίθριο, ἀπουδάζουν τὰ μυστικὰ τῶν φτερωτῶν καὶ τῶν ἐντόμων, χειραφετοῦνται στὰ σπόρ, στὸ κολύμπι, στὸ μπάσκετ — μπάλ, στὴν γυμναστική, μαθαίνουν τὴν ἀρετὴ τῆς πειθαρχίας καὶ κάνουν συνείδησι τὸν πανάρχαιο νόμο τῆς τάξεως καὶ τῆς ἁρμονίας. Σὲ τελευταία ἀνάλυσι, οἱ θερινὲς κατασκηνώσεις εἶναι κολυμπῆθρες τοῦ Σιλωάμ, ὅπου τὰ παιγνίδια ἀναβαπτίζονται, γιὰ νὰ ξαναγυρίσουν στὴν ἕδρα τους ρωμαλέα, σοφίσοφα, μὲ καλύτερο ἦθος καὶ χαρακτήρα, μὲ συμπόνοια καὶ ἀγάπη στὸν ἄνθρωπο.

ΔΑΠΑΝΕΣ ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

Οἱ 93 χιλιάδες παιδιά, ποὺ θὰ στείλουν συνολικὰ στὶς κατασκηνώσεις τὰ ὑπουργεῖα Παιδείας καὶ Προνοίας, θὰ στοιχίσουν 50 περίπου ἑκατομμύρια δραχμὲς στὸν Κρατικὸ Προϋπολογισμό, δεδομένου ὅτι, γιὰ φέτο τούλάχιστον, οἱ ἀρμόδιοι ὑπολογίζουνε 600 δραχμὲς γιὰ καθένα μὴ ἐργαζόμενο κατασκηνωτή (παραμονὴ στὸ ὑπαίθριο 22 — 24 ἡμερῶν), καὶ 400 δραχμὲς γιὰ κάθε ἐργαζόμενο (παραμονὴ στὶς κατασκηνώσεις 15 ἡμερῶν).

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν 93 χιλιάδων παιδιῶν, ποὺ θὰ εὐεργετηθοῦν κατασκηνωτικὰ ἐφέτος, θεωρεῖται περιορισμένος, τὰ ὑπουργεῖα Παιδείας καὶ Προνοίας μελετᾶνε γιὰ τοῦ χρόνου εὐρύτερο πρόγραμμα. Σύμφωνα μ' αὐτό, πρέπει νὰ πηγαίνῃ στὴν ἐξοχή, κάθε καλοκαίρι, τὸ 20% τοῦ παιδικοῦ πληθυσμοῦ, ἡλικίας ἀπὸ 7 μέχρι 14 χρόνων, καὶ τὸ ποσοστὸ αὐτὸ ὑπολογίζεται σὲ 231.000 παιδιά, ἐναντι συνολικοῦ ἀριθμοῦ 1.180.000 παιδιῶν καὶ ἐφήβων. Τὸ πρόγραμμα ποὺ θὰ ὠργανώσῃ τοῦ χρόνου ἡ Κυβέρνησις Κέντρου, προβλέπει νὰ καλυφθῇ σιγὰ-σιγὰ αὐτὸς ὁ ἀριθμός, ἐνῶ καὶ παράλληλα γίνονται προσπάθειες τὰ ἡμιμόνιμα κατασκηνωτικὰ ἔργα (τσαντήρια, πελώριες σκηνές, κλπ.), νὰ γίνουν μόνιμα, ἤτοι συγκροτήματα κτιρίων μὲ αἴθουσες φαγητοῦ, ψυχαγωγίας, παιγνιδιῶν, κολυμβητήρια, κοιτῶνες στὸ ὑπαίθρο, λουτρά, κλπ

ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1964, 30.000 ΠΑΙΔΙΑ

Ὁ θεσμὸς τῶν κατασκηνώσεων γιὰ παιδιὰ εἶναι, ὅπως σημειώσαμε, πολύτιμος θεσμός, ἀπὸ ἐθνική, κοινωνικὴ καὶ πολιτιστικὴ πλευρά. Ἀτυχῶς, οἱ προηγούμενες κυβερνήσεις δὲν τὸν πήραν στὰ σοβαρά, ἀφοῦ μέχρ. τὸ 1964 μονάχα 30 — 35.000 ἐργαζόμενα παιδιὰ εἴχανε τὴν τύχη ν' ἀπολαύσουνε τὰ ἀγαθὰ τοῦ θεσμοῦ στὴν Ἑλλάδα κάθε καλοκαίρι. Ἔτσι ἀπὸ τοῦ χρόνου, 200 χιλιάδες τὸ ὀλιγώτερο ἐργαζόμενα καὶ μὴ παιδιὰ θάχουνε τὴν εὐτυχία νὰ ζήσουν κάτω ἀπὸ τὸν δροσερὸ ἴσκιο τῶν φυλλωμάτων, σὲ γραφικὲς παραλίες μὲ πεῦκα, σὲ βουκολικὲς κοιλάδες μὲ κελαϊδισμοὺς πουλιῶν καὶ κελαρυσμοὺς νερῶν ἀπὸ πηγές, μαρμαρένιες βρυσοῦλες ἢ κεφαλόβρυσα. Τὰ παιδιὰ ποὺ προστατεύει τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας, στέλνονται στὶς κατασκηνώσεις κέντρα μὲ τὴν φροντίδα τῶν Κέντρων Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τοῦ Π.Ι.Κ. Π.Α.

Γιὰ τὴν ἐπιλογὴ καὶ τὴν ἀποστολή των, ἀσκεῖται προληπτικὴ ὑγιεινή. Τὰ παιδιὰ ἐπιλέγονται μὲ κριτήρια συνθηκῶν διαβιώσεως καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν σχετικὴ ἐξέτασι, προτιμῶνται τὰ πιὸ ἀσθενικά. Μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων ἀνηλίκων, περιλαμβάνονται καὶ παιδιὰ μέχρι 18 χρόνων, βιοπαλαισταὶ ἐργαστασίων καὶ ἐργαστηρίων, καθὼς καὶ μαθηταὶ τῶν νυκτερινῶν σχολῶν, ποὺ δουλεύουνε μὲ ἡρωϊκὴ ἐγκαρτέρησι τὴν ἡμέρα καὶ σπουδάζουν τὴν νύχτα.

Τὰ ἐργαζόμενα παιδιά, στὴν γραφικὴ παραλία τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέα, ἀπολαβαίνουν μὲ μυστικὴ ἀγαλλίασι τὴν δροσιὰ τοῦ νεροῦ καὶ τὴν γοητεία τῆς θάλασσας. Μιὰ κατασκηνωτικὴ διαβίωσι 15 μονάχα ἡμερῶν ἐξοπλίζει τὸ παιδὶ μὲ δυνάμεις γιὰ 11 μῆνες, ὅπως πιστοποιήθηκε ἀπὸ σχετικὲς παρατηρήσεις.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙ ΑΝΟΙΧΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Διαπιστώθηκε ὅτι τὰ παιδιά, ἐργαζόμενα καὶ μή, ποὺ καταδικάζονται νὰ μείνουν - τὸ καλοκαίρι στὸ ἀσφυκτικὸ ἀστικὸ κέντρο, μὲ τὴν ἐξουθενωτικὴ ζέστη, τὸν ἐκνευρισμὸ τῶν τροχοφόρων, τὶς παγίδες τῆς νυκτερινῆς ζωῆς, κλπ., μαραίνονται ἀποκαρδιώνονται καὶ τελικὰ χάνουν ἢ δὲν ξαναβρίσκουν τὸ θάρρος τους νὰ ἐπαναλάβουν τὸ φθινόπωρο τὰ μαθήματά τους ἢ νὰ συνεχίσουν τὸν βιοπριστικὸ μόχθο τους. Ἡ ὁλιγοήμερη παραμονὴ στὸ ὑπαίθριο, ἡ ὁμαδικὴ διαβίωσι, ἡ ξεγνοισιὰ καὶ ἡ καθημερινὴ ἄσκησι, θεμελιώνουν νέα δεδομένα, διαφοροποιοῦν τὸν χαρακτήρα, προικίζουν τὸ παιδὶ μὲ αὐτοπεποίθησι, θέλησι, ἐμπειρία. Τὸ ὑπαίθριο εἶναι δίδαγμα καὶ ἡ ὠργανωμένη ζωὴ ἀποκάλυψις γιὰ τὸ παιδὶ καὶ τὸν νέο, ποὺ πασκολοῦνται ἀπὸ μακρυὰ ἢ ἄγνοεῖ τὴν σημασία τῆς πειθαρχίας καὶ τὴν ἱεροτητα τοῦ μόχθου. Καί, σὲ τελευταία ἀνάλυσι, ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν κατασκηνώσεων, προῆλθαν καὶ ἀνεδείχθησαν διακεκριμένοι ἀθληταί, ποδοσφαιρισταὶ καὶ κολυμβηταί, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἔμαθαν τὴν σημασία τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ τὸ νόημα τῆς ὀρθίας ψυχῆς, ποὺ νικᾶε: τὸ πικρὸ ριζικὸ καὶ τὴν εἰμαρμένη.

Π. Κ.

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Σ' ἕνα δρόμο, στὴν ἀμερικανικὴ πολιτεία τοῦ Ὀχάϊο, τοποθετήθηκε ἡ ἀκόλουθη ἐπιγραφή:

«Προσοχή! Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ ἐγχείρημα τὰ ἠλεκτρικὰ καλώδια. Κίνδυνος ἀμέσου ἠλεκτροπληξίας! Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον ἑνὸς δολλαρίου».

★

Ἐπιγραφὴ σὲ κάποιο μπὰρ τῆς Καζαμπλάνκας:

«Ἂν πίνετε γιὰ νὰ ξεχάσετε, παρακαλεῖστε νὰ πληρώνετε τὸ λογαριασμὸ προκαταβολικῶς».

★

Μικρὴ ἀγγελία, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸν Τύπο τῆς Νέας Ὑόρκης:

«Θαυμασία τσάντα, ἀπὸ δέρμα κροκοδείλου, εὑρέθη εἰς τὸ αὐτοκίνητόν μου. Θὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὴν ἰδιοκτήτριαν, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου τῆς παρουσης δημοσιεύσεως. Παραλλήλως, ἡ ἐν λόγω κυρία παρακαλεῖται νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸν σύζυγόν μου πῶς ἡ τσάντα της εὑρέθη εἰς τὸ αὐτοκίνητόν μου».

★

Οἱ πυροσβέστες τοῦ Φράνκεν, στὴ Γερμανία, εἶχαν ἀπόλυτη ἀνάγκη μιᾶς νέας πυροσβεστικῆς ἀντλίας. Δημοσίευσαν λοιπὸν στὸν τοπικὸ Τύπο τὴν ἀκόλουθη ἀγγελία:

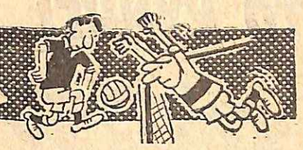
«Ἐὰν ὁ ἔρανός μας δὲν ἀποδώσῃ ἀρκετὰ χρήματα γιὰ ν' ἀγοράσουμε τὴν καινούργια ἀντλία, θὰ βρεθοῦμε στὴν ἀνάγκη νὰ δώσουμε μιὰ συναυλία»...

Τὴν ἑπομένη, τὰ χρήματα εἶχαν συγκεντρωθῆ!

★

Ἡ διεύθυνσις ἑνὸς ἀμερικανικοῦ Ἱπποδρομίου σκέφτηκε νὰ ἐξασφαλίσῃ στοὺς πελάτες της τὰ ἔξοδα ἐπιστροφῆς, μετὰ τὶς ἱπποδρομίες. Ἔτσι, ἐγκατέστησε στὴν ἔξοδο ἕνα κέντρο αἱμοδοσίας, στὸ ὁποῖο καταφεύγουν ὅλοι οἱ μανιακοὶ φίλιπποι, οἱ ὁποῖοι συνήθως μένουν χωρὶς δεκάρα στὴν τσέπη, καί, προσφέροντας ἕνα γραμμάριο αἷμα, πληρώνονται 5 δολλάρια.

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Συμπεράσματα

ΚΟΛΥΜΒΗΣΙ: ΕΤΟΣ ΜΗΔΕΝ!

... Ἀπὸ τοὺς τριεθνεῖς

ΠΑΤΑΓΩΔΗΣ ἡ ἀποτυχία τῆς ἑλληνικῆς κολυμβήσεως, στοὺς τελευταίους τριεθνεῖς ἀγῶνες Βουλγαρίας — Ἰσραὴλ — Ἑλλάδος. Χρειάστηκε καὶ ἡ ἀναμέτρησις αὐτή, γιὰ νὰ διαπιστωθῇ ἀκόμη μιὰ φορὰ κάτι ποὺ ἦταν πολὺ γνωστό...

Οἱ Ἕλληνες κολυμβητὲς καὶ κολυμβήτριες — εἶναι ἀλήθεια — κατέβαλαν φιλότιμες καὶ συγκινητικὲς προσπάθειες γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸ καλύτερο δυνατόν. Ἀπόδειξι εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι, στὶς ἀπεγνωσμένες ἀλλὰ καὶ σφοδρὲς κοῦρσες τους στὸν ὑγρὸ στίβο, παλεύοντας μὲ τοὺς προηγμένους Ἰσραηλινοὺς καὶ Βουλγάρους, κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχουν ἑνέα καινούργια πανελλήνια ρεκόρ. Δυστυχῶς, ὅμως, δὲν ἦσαν ἀρκετὰ αὐτά, γιὰ νὰ συναγωνισθοῦν τοὺς ἰσχυροὺς ἀντιπάλους των. Τὸ μόνο ποὺ μπόρεσαν, ἦταν νὰ κατακτήσουν δύο τρίτες θέσεις! Οἱ φίλαθλοι, ποὺ παρηκολούθησαν τοὺς ἀγῶνες, ἀπογοητεύθηκαν γενικά. Μόνη ἱκανοποίησί τους ἦταν ἡ πρώτη νίκη τοῦ Πρέκα στὶς καταδύσεις καὶ ἡ νίκη τῆς ἐθνικῆς στὴν ὑδατοσφαίρισι ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς Ἰσραὴλ μὲ 7—4. Κατὰ τὰ λοιπά, ἡ ἑλληνικὴ κολύμβησι (καίτοι ἡ χώρα μας εἶναι κατ' ἐξοχὴν ναυτικὴ καὶ περιβοέχεται κατὰ τὰ ¾ ἀπὸ θάλασσα) βρίσκεται πολὺ χαμηλά.

ΝΕΑ ΡΕΚΟΡ

Τὰ νέα ἑλληνικὰ ρεκὸρ εἶναι τὰ ἑξῆς:

100 μ. πεταλούδας γυναικῶν: Μπαξεβανέλη 1.22.8.

4Χ100 μ. μικτὴ ὁμαδικὴ γυναικῶν: 5.38.8.

400 μ. μικτὴ ἀτομικὴ γυναικῶν: Μπαξεβανέλη 6.27.6.

4Χ200 μ. ἐλευθέρας ἀνδρῶν: 9. 30.5 (Χρυσοστόμου 2.17.5).

4Χ100 μ. ἐλευθέρας γυναικῶν: 4.56.5.

4Χ100 μ. ἐλευθέρας ἀνδρῶν: 4. 03.9 (Καρύδης 1.001.).

400 μ. ἐλευθέρας ἀνδρῶν: Χρυσοστόμου 4.54.2.

400 μ. ἐλευθέρας γυναικῶν: Μπαξεβανέλη 5.304.

200 μ. πεταλούδας: Κουγεβετόπουλος 2.52.6 (ἐφηβικόν).

Οἱ Βούλγαροι ἐπέτυχαν 5 νέες ἐθνικὲς ἐπιδόσεις καὶ οἱ Ἰσραηλινοὶ ἑπτά, ἐκ τῶν ὁποίων τὶς τρεῖς ἡ περίφημη Τόμπις.

Γενικὴ βαθμολογία: Ἰσραὴλ 200 βαθμοί, Βουλγαρία 193 καὶ Ἑλλὰς 120.

ΥΔΑΤΟΣΦΑΙΡΙΣΙ

Ἑλλὰς — Ἰσραὴλ 7—4. Βουλγαρία — Ἰσραὴλ 4—2, Βουλγαρία — Ἑλλὰς 4—3.

ΤΟ «ΚΟΥΣ—ΚΟΥΣ» ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ὁ Στέλιος Κυριακίδης δὲν ἐπανέρχεται στὶς τάξεις διοικήσεως τοῦ ΣΕΓΑΣ, γιὰ λόγους ἀρχῶν.

—Λέγεται ὅτι ὁ βετεράνος τῶν μαραθωνίων δρόμων διαφωνεῖ ριζικὰ πρὸς τὶς παχυλὲς οἰκονομικὲς παροχὲς ποὺ δίδονται στοὺς ἀθλητές, καθὼς καὶ πρὸς τὴν ἀνοχὴ ποὺ ἐπιδεικνύεται στὰ παραπτώματά τους.

—Πάντως, ὅμως, ἐπειδὴ δὲν τοῦ ἀρέσει νὰ μένῃ ἀδρανής, προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του στὶς διάφορες διοργανώσεις ἀγώνων.

—Παλαιοὶ πρωταθλητὲς τοῦ στίβου ἵδρυσαν Σύνδεσμο, μὲ σκοπὸ νὰ βοηθήσουν ἀπὸ τὴν πλευρά τους στὴν ἄνοδο τοῦ κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ.

—Τὸ προεδρεῖο τοῦ Συνδέσμου ἀποτελεῖται: ἀπὸ τοὺς Η. Μισαηλίδη (πρόεδρο), Π. Βεντίκο (ἀντιπρόεδρο), Χ. Λύσσαρη (γεν. γραμματέα) καὶ Γ. Παπαβασειλείου (ταμία).

—Ἐναντίον τοῦ ἀνωτέρω Συνδέσμου ἐξαπολύουν μύδρους οἱ προπονητὲς ἀπόφοιτοι τῆς ΕΑΣΑ, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχία...

—Τελικά, ἡ ΑΕΚ δὲν προσέλαβε κανένα ξένο προπονητὴ γιὰ τὴν ποδοσφαιρική της ὁμάδα.

—Ὑστερα ἀπὸ ἀνεπιτυχεῖς προσπάθειες πρὸς τὸν Ριέρα, τὸν Ἀντόλκοβιτς κ.ἄ., κατέληξε στὴν ἀπόφασι νὰ προσλάβῃ τοὺς κ.κ. Τζανετὴ καὶ Μάγειρα.

—Ἡ πρώτη θετικὴ ἐργασία τῶν δύο νέων προπονητῶν, ἦταν νὰ ἀντιταχθοῦν στὴν παραχώρησι τοῦ Παπαϊωάννου στὴ Ρέαλ.

ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΙΞΕΤΕ ΣΤΟ ΠΡΟ-ΠΟ ΤΗΣ 7-8)8-65

Συμβουλές, ποὺ θὰ ἀποδειχθοῦν... θησαυρός!

1 ΒΑΣΑΣ — ΜΤΚ	1 Χ 2
2 ΓΚΥΕΡ — ΟΖΝΤ	1
3 ΝΤΟΡΟΓΚ — ΤΣΕΠΕΛ	1
4 ΟΥ·Ι·ΠΕΣΤ — ΣΕΡΓΚΕΝΤ	1
5 ΠΕΤΣ — ΤΑΤΑΜΠΑΝΙΑ	1
6 ΣΑΛΓΚΟΤΑΡΙΑΝ — ΚΟΜΛΕ	1
7 ΧΟΝΒΕΝΤ — ΦΕΡΕΝΤΣΒΑΡΟΣ	1 Χ 2
8 ΑΝΝΟΒΕΡ 96 — ΜΑΝΤΣΕΣΤΕΡ Γ.	1 Χ 2
9 Α·Ι·ΝΤΡΑΧΤ — ΓΟΥΕΣΤ ΧΑΜ	1 Χ
10 ΕΣΣΕΝ — ΡΑΣΙΓΚ — ΣΤΡΑΣΒ.	1
11 ΠΙΡΜΑΝΣΕΝΣ — ΚΑΪΣΕΡΛΑΟΥΤΕΡΝ	1
12 ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ — ΠΑΡΤΙΖΑΝ ΒΕΛ.	Χ 2
13 ΦΡΑ·Ι·ΜΠΟΥΡΓΚΕΡ — ΜΠΟΡΟΥΣΙΑ	2 Χ

Ἕνα μπουκέτο ἀπὸ νεαρὲς καὶ χαριτωμένες κολυμβήτριες, ποὺ ἔλαβαν μέρος στοὺς τριεθνεῖς ἀγῶνες Ἑλλάδος — Βουλγαρίας — Ἰσραήλ.

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ—ΣΧΟΛΙΑ

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ

Ὁ ΣΕΓΑΣ ἐνδιαφέρεται νὰ ἐναλάβῃ τὴν ὀργάνωσι τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀγώνων στίβου τοῦ 1970. Γι' αὐτὸ ὅμως καὶ πρὶν νὰ προχωρήσῃ σὲ ὁποιαδήποτε ἐνέργεια, θέλει τὴν κυβερνητικὴ συμπαράστασι. Ὁ σχηματισμὸς ἰσχυρῆς πολιτικῆς κυβερνήσεως θὰ τὸν διευκόλυνε πολὺ στὴν προσπάθειά του.

ΠΑΟΚ — ΒΙΝΝΕΡ

Γιὰ τὸ κύπελλο διεθνῶν ἐκθέσεων, ὁ ΠΑΟΚ θὰ ἀγωνισθῇ, τὴν 15 Σεπτεμβρίου, στὴν Θεσσαλονίκη, μὲ τὴν Βίννερ Βιέννης.

ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ

Ὁ Παναθηναϊκὸς ἀνεδείχθη γιὰ 11η φορὰ πρωταθλητὴς Ἑλλάδος στοὺς ἀγῶνες στίβου ἀνδρῶν μὲ 153 βαθμοὺς ἔναντι 110,5 τοῦ Πανελληνίου, 65 τοῦ Πανιωνίου, 64 τοῦ Ὀλυμπιακοῦ καὶ 35 τοῦ Ἐθνικοῦ Γ.Σ. Στοὺς ἀγῶνες γυναικῶν ἐπρώτευσεν ὁ Πανιώνιος μὲ 132 βαθμούς, μὲ δεύτερο τὸν Ἐδεσσαϊκὸ (57) καὶ τρίτον τὸν Πειραϊκὸ (27).

ΤΟ ΒΟΛΛΕΥ·ΜΠΩΛ

Στὸ πανελλήνιο ἐφηβικὸ πρωτάθλημα βόλλεϋ, τὴν πρώτη θέσι κατέλαβε ὁ Παναθηναϊκός, τὴ δεύτερη ὁ Ὀλυμπιακὸς καὶ τὴν τρίτη ὁ Ἄρης Θεσσαλονίκης.

Τὸ πρωτάθλημα Ἑλλάδος ἀνδρῶν θὰ γίνῃ τὸν Σεπτέμβριο στὴ Θεσσαλονίκη.

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΠΑΟ

Κατὰ τὶς ἀρχαιρεσίες ποὺ ἔγιναν γιὰ τὴν νέα διοίκησι τοῦ Παναθηναϊκοῦ, ἐξελέγη τὸ ψηφοδέλτιο ποὺ ἐπροτεινε ἡ ἀπελθοῦσα διοίκησις. Μετὰ τὴν ἐκλογή, τὰ νέα μέλη ἐσχημάτισθησαν σὲ σῶμα, ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος Δ. Πανουργιάς, Α' ἀντιπρόεδρος Α. Νικολαΐδης, Β' ἀντιπρόεδρος Γ. Βογιατζάκης, Γεν. Γραμματεὺς Ξ. Χατζησαράντος, Ταμίας Ἀραβοσιτᾶς, Γεν. Ἀρχηγὸς Α. Μαντζεβελάκης.

ΕΛΛΑΣ — ΙΣΠΑΝΙΑ

Ἡ ἐθνικὴ ὁμὰς στίβου ἀνδρῶν θὰ ἀναμετρηθῇ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα (Σάββατο — Κυριακὴ) μὲ τὴν ἐθνικὴν Ἱσπανίας, στὴν πόλι Λὰ Κορούνια.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐθνικὴ ἐφήβων θὰ διαγωνισθῇ στὴ Σόφια μὲ τὴν ἀντίστοιχη ὁμάδα τῆς Βουλγαρίας.

ΟΙ ΠΡΟΠΟΝΗΤΑΙ

Ἀπὸ 89 φοιτήσαντας στὴ σχολὴ προπονητῶν ποδοσφαίρου, ἐπέτυχαν στὶς ἐξετάσεις οἱ 77. Μεταξὺ αὐτῶν (καὶ ἀριστεύσαντες) ἦσαν οἱ ποδοσφαιριστὲς Θεοφανης, Πανάκης, Χ. Σεραφείδης, Γ. Καμάρας, Γ. Παπουλίδης.

Ο ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

Ὁ μαραθώνιος δρόμος τῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων τοῦ Σεπτεμβρίου θὰ τελεσθῇ στὶς 9 Σεπτεμβρίου ἐπὶ τῆς κλασικῆς διαδρομῆς Μαραθῶνος — Παναθηναϊκοῦ Σταδίου. Τὴν ἰδια μέρα θὰ γίνῃ καὶ ἡ τελικὴ ἀναμέτρησις.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Η ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ΕΠΕΙΤΑ ἀπὸ μερικὲς μέρες, θὰ βγοῦμε στὸ κυνήγι, ἐφωδιασμένοι μὲ τὸ κυριώτερο σύνεργο τοῦ στὸρ αὐτοῦ, τὸ ὅπλο. Πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῇ ἡ σκέψι ὅτι τὸ ὅπλο σκορπάει τὸν θάνατο, ὄχι μόνον στὰ θηράματα, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἀνθρώπους ὅταν δὲν γίνεται προσεκτικὴ χρῆσι του. Ἀπὸ τὴν κακὴ χρῆσι τοῦ ὅπλου τους, κινδυνεύουν ἐπίσης καὶ οἱ ἴδιοι οἱ κυνηγοί. Εἶναι, λοιπόν, ἀνάγκη νὰ ποῦμε μερικοὺς βασικοὺς κανόνες, ποὺ πρέπει κάθε κυνηγὸς νὰ γνωρίζῃ καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ σχολαστικά, ἂν δὲν θέλῃ νὰ γίνῃ ὑπαίτιος ἀτυχήματος.

Σὲ καμμιὰ περίπτωσι δὲν πρέπει ὁ κυνηγὸς νὰ μπῇ σὲ μεταφορικὸ μέσο μὲ τὸ ὅπλο γεμισμένο, κι' ἂν ἀκόμα τὸ «ἔχῃ βάλει στὴν ἀσφάλεια», ὅπως συνηθίζουν οἱ κυνηγοί. Ἕνας συνάδελφό του δὲν πρέπει ν' ἀφήνῃ τὴν κάνη τοῦ ὅπλου του νὰ στραφῇ πρὸς αὐτόν. Ἕνα στραβοπάτημά του ἢ ἕνα ἀπρόσεκτο τράβηγμα τῆς σκανδάλης τοῦ ὅπλου του θὰ ἦταν τραγικὲς συνέπειες γιὰ τὸν συνάδελφό του.

Ὁ κυνηγὸς ποὺ σκοπεύει νὰ ἀνέβῃ σ' ἕνα δράχο, δὲν πρέπει σὲ καμμιὰ περίπτωσι νὰ χρησιμοποιήσῃ σὰν μπαστοῦνι τὸ ὅπλο του γιὰ νὰ στηριχθῇ ὅπως στὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ. Ὀφείλει νὰ βάλῃ τὸ ὅπλο πάνω στὸ δράχο καὶ κατόπι ν' ἀναρριχηθῇ. Μεγάλη ἐπίσης προσοχὴ χρειάζεται, ὅταν πρόκειται νὰ ὑπερπηδηθῇ χαντάκι.

Στὴν περίπτωσι αὐτή, ὁ κυνηγὸς ὀφείλει ν' ἀδειάσῃ τὸ ὅπλο του, γιὰ νάναι ἀσφαλὴς ὅτι δὲν θὰ τοῦ συμβῇ ἀτύχημα καὶ μάλιστα θανατηφόρο. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν, βρέθηκε νεκρὸς μέσα σ' ἕνα μικρὸ χαντάκι ὁ παλαίμαχος κυνηγὸς Μάρκου, κάτοικος Χαλανδρίου, πληγεὶς θανάσιμα ἀπὸ τὸ ὅπλο του, καθὼς ἐπεχείρησε νὰ ὑπερπηδήσῃ τὸ χαντάκι μὲ τὸ ὅπλο του γεμάτο καὶ ἀνασφάλιστο.

Κατὰ κανόνα, ὁ συνετὸς κυνηγὸς ὀφείλει νὰ ἀδειάζῃ τὸ ὅπλο του, ὅταν πρόκειται νὰ περάσῃ ἕψα ποταμάκι, χαντάκι ἢ ἄλλο φυσικὸ ἐμπόδιο καὶ γενικὰ σὲ κάθε ἄλλη περίπτωσι ποὺ εἶναι ἀσταθὴς ἡ ἰσορροπία τοῦ σώματός του.

Μιὰ κακὴ καὶ πολὺ ἐπικίνδυνη συνήθεια εἶναι αὐτὴ ποὺ ἔχουν μερικοὶ κυνηγοὶ νὰ θέτουν διαρκῶς τὸ δάχτυλο πάνω στὴν σκανδάλη τοῦ ὅπλου. Τὸ δάχτυλό του, ὁ κυνηγὸς πρέπει νὰ τὸ κρατᾷ μακρυὰ ἀπ' τὴν σκανδάλη. Ὑπάρχει πάντοτε ἀρκετὸς χρόνος γιὰ νὰ σύρῃ τὴν σκανδάλη, ἂν χρειασθῇ νὰ πυροβολήσῃ.

Ὅταν ὁ κυνηγὸς στέκῃ ὄρθιος καὶ ἀκίνητος, τὸ στόμιο τῆς κάνης τοῦ ὅπλου του δὲν πρέπει νὰ στρέφεται πρὸς τὴ γῆ. Ἔγασαν ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ λόγου πολλοὶ κυνηγοὶ τὸ πόδι τους, ἀπὸ αἰφνιδίᾳ ἐκπυροσκρότησι τοῦ ὅπλου τους. Ὁ κυνηγὸς ποὺ σταματάει γιὰ ν' ἀναπαυθῇ, ὀφείλει, κατὰ κανόνα, ν' ἀδειάσῃ τὸ ὅπλο του καὶ ν' ἀφήσῃ τὸν μηχανισμὸ τοῦ κλείστρου ἀνοιχτόν.

Προτοῦ γεμίσῃ ὁ κυνηγὸς τὸ ὅπλο του, ὀφείλει νὰ κυττάξῃ προσεκτικὰ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς κάνης, ἂν εἶναι καθαρὸ καὶ ἀπαλλαγμένο ἀπὸ ξένα σώματα. Μερικὰ κομματάκια ξένου σώματος μέσα στὴν κάνην μποροῦν νὰ ἀποβοῦν ἐπιβλαβῆ γιὰ τὸ ὅπλο γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς βολῆς καὶ καμμιὰ φορά, καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν κυνηγό.

Ὁ κυνηγός, προτοῦ κατευθύνῃ τὴν κάνη τοῦ ὅπλου του στὸν στόχο, ὀφείλει μὲ μιὰ γοργὴ ματιὰ «νὰ ριπῇ ὀφθαλμόν» ὅπως λέγεται στὴν καθαρεύουσα, νὰ ἐρευνήσῃ ἂν τὸ μέρος ὅπου βρίσκεται ὁ στόχος εἶναι ἐλεύθερο ἀπὸ ἄνθρωπο, ζῶο κλπ. Τότε, καὶ μόνον τότε, ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιμείσῃ τὸ ὅπλο καὶ νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ στόχου. Ἂν ποτὲ πρόκειται νὰ περάσῃ φράχτη, πρέπει ἀφήσῃ τὸ κλείστρο του ἀνοιχτό, ν' ἀπὸ τὸ ὅπλο του ν' ἀνήκῃ κατὰ τῆς γῆς καὶ, ἀφοῦ περάσῃ τὸν φράχτη, νὰ πάρῃ πάλι τὸ ὅπλο, πιάνοντάς το πάντοτε ἀπὸ τὸ κοντάκι. Μὲ τὸ κανονικὸ καὶ ἀσφαλὲς πιάσιμο τοῦ ὅπλου ἀπ' τὸ κοντάκι, περιορίζονται οἱ πιθανότητες ἀτυχήματος.

Στὸ κυνήγι ὑδροβίων, τὸ ὅπλο δὲν πρέπει ν' ἀφήνεται γεμισμένο χάμω στὴ βάρκα, οὔτε νὰ κρατιέται ἀπ' τὸν κυνηγὸ μὲ τὸ στόμιο τῆς κάννης ἐστραμμένο πρὸς τὸν βαρκάρη.

Ὁ κυνηγός, γιὰ νὰ γίνῃ καλὸς σκοπευτής, πρέπει νὰ ἐξοικειωθῇ μὲ τὸ ὅπλο του. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μὲ διαρκῆ ἐξάσκησι πάνω σὲ στόχο στὰ σκοπευτήρια, ὁπότε ἡ ἐξάσκησι εἶναι ἐνσφαιρη, ἢ στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ κι' ἂν δὲν ὑπάρχη τέτοια μέσα στὸ δωμάτιο ἐπάνω σὲ ὑποθετικὸ στόχο ὁπότε ἡ ἐξάσκησι εἶναι, φυσικά, ἀσφαιρη. Πάσο ἡ ἐξάσκησι ἐθεωρεῖτο ἀπαραίτητη γιὰ τὸν καλὸ κυνηγὸ ἀνέκαθεν, ἀποδεικνύει ἀπὸ τὸ ἑξῆς ἐπεισόδιο:

Στὸν Πειραιά, ζοῦσε ὁ ἰατρὸς Βαλέριος Στάης, εὐπατρίδης καθ' ὅλα καὶ δισήμως κυνηγός. Στὸ ὑπόγειο τοῦ σπιτιοῦ του εἶχε ἐγκαταστήσει ἕνα μεγάλο βαρέλι γεμάτο νερό. Φοροῦσε τὴν ἀδιάβροχη κυνηγετικὴ στολή του, ἔπαιρνε τὸ κυνηγετικό του ὅπλο, ἄδειο, ἐννοεῖται, καὶ ἔμπαινε μέσ' στὸ βαρέλι. Στοὺς τοίχους τοῦ ὑπογείου εἶχε κρεμάσει ὁμοιώματα ὑδροβίων πουλιῶν σὲ διάφορες στάσεις. Ἤτανε μανιώδης κυνηγὸς ὑδροβίων.

Μὲ τὸ ὅπλο του ἔσκοπευε ταχύτατα καὶ ἀλληλοδιαδόχως τὰ διάφορα ὁμοιώματα ὑδροβίων. Ἡ ἐξάσκησί του αὐτὴ γινότανε σχεδὸν κάθε μέρα καὶ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα ν' ἀναδειχθῇ ὁ ἀείμνηστος συνάδελφος ἄριστος κυνηγὸς ὄχι μόνο τῶν ὑδροβίων, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν θηραμάτων.

Μὲ τὴν συνεχῆ ἐξάσκησί του, ὁ κυνηγὸς θὰ κατορθώσῃ νὰ θεωρῇ τὸ ὅπλο του σὰν προέκτασι, τρόπον τινα, τοῦ σώματός του καὶ νὰ τὸ ἐπωμίζῃ μηχανικά.

Ὅπως ἀναφέραμε παραπάνω, ὁ κυνηγὸς ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς κάννης τοῦ ὅπλου του, προτοῦ τὸ γεμίσῃ.

Προκειμένου ὁ κυνηγὸς νὰ ἐξασκηθῇ στὴν ἔνσφαιρο βολή, ὀφείλει νὰ διαλέξῃ μιὰ ἀσφαλῆ θληματτοδόχη τοῦ ὑπαίθρου, ἐφέσον στὸν τόπο του δὲν λειτουργεῖ σκοπευτήριο. Νάχῃ, ὅμως, ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἡ σκοποβολὴ σὲ στόχους ἀπὸ μετάλλινα δοχεῖα ἢ μποτίλιες ἀπὸ γυαλὶ εἶναι κάπως ἐπικίνδυνη, λόγω τῆς ἐπιστροφῆς θραυσμάτων ἢ καὶ σκαγιῶν ἀκόμα.

Ὅταν κυνηγοῦν μαζὶ δυὸ ἄτομα, ὁ ἀδαέστερος πρέπει νὰ τοποθετῆται στὸ ἀριστερὸ τοῦ πιὸ πεπειραμένου. Ἔτσι, ἂν ἐκπυροσκροτῆσῃ αἰφνιδίως τὸ ὅπλο τοῦ κυνηγοῦ ποὺ βρίσκεται ἀριστερά, τὸ βλῆμα (σκάγια, σφαιρίδια, σφαῖρα) δὲν θὰ βρῇ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸν πρὸς τὰ δεξιὰ συνάδελφό του. Ἔχουν συμβῇ πολλὰ τέτοια περιστατικά, καὶ μάλιστα στὸ κυνήγι τῆς θουνίσιας πέρδικας, ποὺ ὁ θόρυβος ἀπ' τὸ αἰφνιδιαστικὸ πέταγμα τοῦ κοπαδιοῦ, μαζὶ μὲ τὸ κατρακύλισμα τῶν χαλικιῶν ποὺ τὸ συνοδεύουν, τρομάζουν τοὺς ἀδαεῖς κυνηγοὺς καὶ ἄβελά τους σύρουν τὴν σκανδάλη τοῦ ὅπλου, μὲ συνέπεια τὴν ἐκπυροσκρότησί του.

Ἡ λῆψις μέτρων γιὰ τὴν προφύλαξι ἀπὸ ἀτυχήματα τοῦ κυνηγιοῦ καθίσταται ἀπαραίτητη, τόσο μάλλον στὴν ἐποχή μας, ποὺ ἐξ αἰτίας τῶν εὐκολιῶν παροχῆς ἀδείας θήρας, οἱ στρατιὲς τῶν νεοσυλλέκτων κυνηγῶν ἔχουν αὐξηθῆ ἐπικινδύνως, τόσο γιὰ τὴν κοινωνίαν ὅσο καὶ γι' αὐτοὺς τοὺς ἴδιους τοὺς κυνηγούς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κυνηγῶν μας ἔχει ξεπεράσει τοὺς 140.000!

ΩΡΙΩΝ

Σημείωσις: Στὸ προσεχὲς τεύχος τοῦ «Θησαυροῦ» θὰ δημοσιευθοῦν αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ γίνῃ, σύμφωνα μὲ τὸν ἰσχύοντα κυνηγετικὸ νόμο, τὸ κυνήγι κατὰ τὴν νέαν κυνηγετικὴ περίοδο ποὺ ἀρχίζει στὶς 25 Αὐγούστου.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
τῶν παιχνιδιῶν

Τὰ πιὸ λίγα φανάρια

Μόνο τὸ ὑπ' ἀρ. 4 αὐτοκίνητο μπορεῖ νὰ φτάσῃ στὸ κέντρο τῆς πόλεως, περνώντας μπροστὰ ἀπὸ δυὸ μόνο φανάρια.

Τετραπλὴ πυραμίδα

Ἀπὸ τὸ «Α»

1) Κ. 2) ΚΕ. 3) ΣΕΚ. 4) ΕΚΑΣ. 5) ΑΚΤΕΣ. 6) ΤΡΑΚΕΣ. 7) ΣΚΕΡΤΣΑ.

Ἀπὸ τὸ «Β»

1) Κ. 2) ΚΙ. 3) ΙΚΑ. 4) ΡΑΚΙ. 5) ΚΡΙΜΑ. 6) ΜΑΡΙΚΑ. 7) ΚΡΙΜΑΙΑ.

Ἀπὸ τὸ «Γ»

1) Κ. 2) ΕΚ. 3) ΡΕΚ. 4) ΚΑΡΕ. 5) ΚΕΡΜΑ. 6) ΜΑΡΚΕΣ. 7) ΜΑΡΑΚΕΣ.

Ἀπὸ τὸ «Δ»

1) Κ. 2) ΚΑ. 3) ΟΚΑ. 4) ΡΟΚΑ. 5) ΠΡΟΚΑ. 6) ΚΑΠΑΡΟ. 7) ΠΑΡΟΙΚΑ.

Ἀριθμητικὸ παιχνίδι

4 Χ 7 + 2 : 6 — 5 = 0

Πιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς;

1) Ἦταν Ἀμερικανὸς (ὁ Ρόμπερτ Φούλτον). 2) Στὸ Μότσαρτ. 3) 276 μέτρα. 4) Ὁ Γάλλος πρόεδρος Σαντὶ Καρνό. 5) Στὴν Ἀφρικὴ (ὁ Νείλος, ποὺ ἔχει μῆκος 6.671 χιλιομέτρων). 6) 9000 τόννους. 7) Μαρίζα Παδάν. 8) 60%. 9) Τὸ κόκκινο. 10) 180 ἑκατομμύρια.

*

Ἡ λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1069 σταυρολέξου

Ὁριζοντίως:

1) ΔΑΡΜΟΣ — ΑΚΥΡΟΣ. 2) ΜΑΡΑ — ΕΛΟΣ. 3) ΟΑΣΙΣ — ΗΠΙΟΣ — ΑΓΚΩΝ. 4) ΣΤΟΑ — ΕΓΩ — ΣΤΑ — ΑΙΜΑ. 5) ΤΑΣ — ΠΟΣΙΜΟΝ — ΝΑΥ. 6) ΗΧΟΣ — ΣΑΣ — ΚΑ. 7) ΥΠΕΡΟΣ — ΦΟΝ — ΠΑΤΙΝΙ. 8) ΙΩΝ — ΡΟΖ — ΣΑΠΙΑ. 9) ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ. 10) ΕΚΡΟΗ — ΓΙΑ — ΙΝΑ. 11) ΟΡΕΑΟΝ — ΑΙΚ — ΟΖΑΙΝΑ. 12) ΑΣ — ΝΤΟ — ΙΣΩΣ. 13) ΜΙΑ — ΦΟΙΝΙΚΗ — ΣΕΤ. 14) ΟΡΘΟΑΕΝ — ΣΑΝ — ΜΑΝΗ. 15) ΣΙΕΡΑ — ΡΑΣΟΝ — ΑΠΛΕΣ. 16) ΣΙΑΜ — ΜΑΙΑ. 17) ΑΝΑΣΣΑ — ΥΣΤΕΡΑ.

Καθέτως:

1) ΟΣΤΟΥΝ — ΚΟΡΜΟΣ. 2) ΜΑΤΑ — ΙΡΙΣ. 3) ΔΑΣΟΣ — ΕΙΠΕΝ — ΑΘΕΙΑ. 4) ΑΡΙΑ — ΗΡΩ — ΚΕΑ — ΟΡΑΝ. 5) ΡΑΣΧΟΝΔΡΟΣ — ΑΜΑ. 6) ΕΠΟΣΙΟΝ — ΦΑ. 7) ΟΔΗΓΟΣ — ΡΟΗ — ΝΟΕΡΟΣ. 8) ΠΩΣ — ΦΟΝ — ΑΤΙΝΑ. 9) ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ. 10) ΟΣΜΑΝ — ΣΙΚ — ΙΣΟ. 11) ΚΟΣΤΟΣ — ΣΙΑ — ΙΚΑΝΟΣ. 12) ΑΝ — ΠΑ — ΟΣΗΝ. 13) ΡΕΑ — ΚΑΠΝΙΖΩ — ΑΜΕ. 14) ΟΛΓΑ — ΑΤΙ — ΝΑΣ — ΜΠΑΡ. 15) ΣΟΚΙΝ — ΙΑΧΑΙ — ΣΑΛΙΑ. 16) ΡΟΜΑ — ΕΝΕΑ. 17) ΝΑΥΤΙΑ — ΧΑΡΤΗΣ.

ΧΑΡΙΔΗ Δ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΕΤΡΕΖΑ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ — ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Εὐτυχίδου 44. Δέχεται: 11 — 2 καὶ 5 — 9 μ.μ. Τηλέφ.: 710 696

Ἡ ἀλληλογραφία μας

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Οἱ αἰτήσεις ἀλληλογραφίας, ἐκ μέρους ἀναγνωστῶν καὶ ἀναγνωστριῶν μας κάθε κατηγορίας, δημοσιεύονται ὅλες, μὲ τὴ σειρά τους καὶ ΧΩΡΙΣ ΠΛΗΡΩΜΗ.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Ἡ Φούλα Χριστοδουλίδου, Καλαμῶν 1, Λεμεσός, Κύπρος, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ σκέψεων καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελε προκύψει.

Ἡ Λόλα Γρηγοριάδου, Σὰν Σιμπέλιους 27, Λεμεσός, Κύπρος, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς ἀγνῆς φιλίας καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ὁ Ἀνδρέας Στυλιανίδης, Θεμιστοκλέους 9, Κάψαλος, Λεμεσός, Κύπρος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ, ἀγγλικὴ καὶ γερμανικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία εὐπρόσδεκτη.

Ὁ Ἀγαθοκλῆς Θεοδώρου, Κάτω Μονή, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 15—19 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι καὶ καλλιέργεια ἀγνῶν φιλικῶν δεσμῶν.

Ὁ Νίκος Σκορδῆς, Μεγάλου Κωνσταντίνου 2, Λυκαβηττός, Λευκωσία, Κύπρος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ μαθήτριες ἡλικίας 15—17 ἐτῶν, στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Ὁ Σαββάκης Σαββίδης, Θράκης 10, Λυκαβητός, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ σκέψεων.

Ὁ Κυριάκος Ἀνδρέας, Τ.Τ. 25, Ἀμμόχωστος, Κύπρος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἡλικίας 15—18 ἐτῶν, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρο, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Ἀλέκος Κωνσταντίνου, Ὀλύμπιον 6, Ἀμμόχωστος, Κύπρος, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἡλικίας 14—17 ἐτῶν, ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ GEVELSBERG - VOGELSANG HAGENER STR 309) II DEUTSCHLAND, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ ANTONY AVRAMAKIS (21 ἐτῶν), 7 ALBERT ST. BOTANY SYDNEY N. S. W. AUSTRALIA, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἡλικίας 18—20 ἐτῶν, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς ἀγνῆς φιλίας. Φωτογραφία εὐπρόσδεκτη.

Ὁ MIK MOUFLOUZIS, P.W. D KUNUNURRA HOSTEL W. AUSTRALIA, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἡλικίας 18—22 ἐτῶν, ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι ἀγνῶν φιλικῶν δεσμῶν καὶ τὸν γάμο.

Ὁ PAVLOS A. DROKOS (15 ἐτῶν), SAKARTA CADDESI No 25 BUYUKADA ISTANBUL TURKIYE, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες καὶ νέους ἡλικίας 13—17 ἐτῶν, στὴν ἑλληνική, ἀγγλικὴ καὶ τουρκικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν δημιουργία μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ GRIGORIOS KRICONIS, BEI FA 2 PREITER NEU-ULM AUGSBURGER STR. 22, GERMANY, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἡλικίας 15—20 ἐτῶν, στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς ἀγνῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ TASOS CARZIS, καὶ ὁ ATHAS KANDALEPAS, CORNER LOUNGE P.O. BOX 231 BRONKHOSPSRUIT S. AFRICA T.V.L., ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 18—21 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν φιλία.

Ὁ E. TSINGHIRIDIS, BOX 23 M. CARRARA ITALY, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ μορφωμένη εὐπαρουσίαστη Ἑλληνίδα καλῆς οἰκογενείας, ἡλικίας 22—32 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ ARTHUR KAPETANIOS, 64 HIGH STREET MASCOT «SYDNEY» N.S.W. AUSTRALIA, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας κάτω τῶν 26 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Ὁ GUS PAPPAS, 3050 32ND STREET ASTORIA L. I. N. YORK USA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ TZIM CONSTANTIN, 4 DUSSELDORF — HOLEHAUSEN HALOUSEH SER 101 DEUTSCHLAND, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 17—22 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε προκύψει.

Ὁ ANDROS MIHAILIDIS, 5 LOWER PARK ROAD MANCHESTER 14 ENGLAND, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἕλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας μέχρι 22 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ LAKIS KOSTIDIS, AM—KAMPHOF STR. 6 BIELEFELD 48 GERMANY, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 17—22 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν καλλιέργεια ἀγνῶν φιλικῶν δεσμῶν.

Ὁ MENELAOS PAVLOU, 30 UPPLEBY ROAD PARSTONE POOLE DORSET ENGLAND, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 17—20 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ NICK VOUTSAS, 108 CRESCENT PLACE TONKERS N.Y. USA, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 23 — 27 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε προκύψει.

Ὁ ALEX MANOUSSIS 153 RIVER ROAD REVESBY N. S.W. AUSTRALIA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 18—20 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ σκέψεων καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελε προκύψει.

Ὁ GEORGE JAKOS, 1848 GERRARD ST. E. TORONTO 8 ONT. CANADA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

Ὁ TSOVILIS DIMITRIOS, RCSENGARTENWEG 7, 5033 BUCHS A.G. SUISSE BELGIQUE, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό, στὴν ἑλληνικὴ καὶ γερμανικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν καλλιέργεια ἀγνῶν φιλικῶν δεσμῶν καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελε προκύψει.

Ὁ KONIARIS VASILIOS, (24 ἐτῶν), BEI FA SPREITER NEU — ULM AUGSBURGER STR. 22 GERMANY, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ VASOS PORIAZIS, 16 WILLIAM STREET MARRICVILLE SYDNEY, N. S. W. AUSTRALIA, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἰταλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας.

Ὁ BILLY SMITH, ὁ JOHN IRELAND καὶ ὁ BRIAN BUNBAR, 16 BELMORE ROAD RANDWICK N.S.W. SYDNEY AUSTRALIA, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ TONIS NICKSON, 1848 GERRARD ST. E. TORONTO 8 ONT. CANADA, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 20—26 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὸν γάμο.

Ὁ DIONTSIOS P. IHCALIS, P.O. BOX 47 IDUTYWA SOUTH AFRICA, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κυρίως τοιούτους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, μὲ σκοπὸ τὸν γάμο.

Ὁ EDSON GOMES, RUA DON PEDRO I No 43 CARARU PERNAMBUCO BRAZIL, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἡλικίας 20—30 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὸν γάμο.

Ὁ WERGIS MARCOS, 582

Ἀπὸ παντοῦ παραπαντοῦ

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ὁ Τουρισμὸς θυμήθηκε καὶ λίγο τὰ πατήρια

Ὁ Τουρισμὸς θυμήθηκε καὶ λίγο τὰ πατήρια «κρασο-πανηγύρια», καί, τελευταίως, τόρριξε στὰ «κρασο-πανηγύρια» ἡμέδαπούς, ἀλλοδαπούς καὶ παρεπιδημοῦντες πού συγκεντρώνουν, πάντοτε, χιλιάδες αὐθυμοῦντες πού συμπεραίνουν πίνοντας, πὼς ὄντως ἡ Ἑλλάδα, ἔχει ὁμορφιὲς ἀσυγκρίτες, ποὺ προκαλοῦν... «ζαλάδα»! Γιορτή, εἰσίως, ἔχουμε τὶς μαυροδάφνης Σάμου καὶ θάχουμε, ἀργότερα, Νεμέας καὶ Κισσάμου, Κεφαλληνίας, ὕστερα, θὰ ἐπακολουθῶν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον κι' ἀπ' τὸ γενναῖο σούρωμα καὶ τὸ πολὺ μεθῦσι, τοῦ κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μπορεῖ, δὲν ἀποκλείεται, νὰ ποῦν οἱ Εὐρωπαῖοι, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία εὐπρόσδεκτη. πὼς ἀρχισε ἡ σύγχρονη Ἑλλὰς νὰ... «παραπαίῃ»! Κρασο-γιορτὲς ἐπίσημες, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ Τουρισμὸς ἐσκέφθηκε στὸν τόπο μας νὰ δώσῃ καὶ διάνα θὰ βαρέσῃ, γιατὶ ἀσφαλῶς θὰ γίνουνε πολλοὶ ταυρίστες «φέσι»... Κι' εὐθύς, χωρὶς ἀντίρρησι καὶ ἰδιοτροπίες, θὰ ποῦν, πὼς ἐχει ἡ χώρα μας... «ἐνθυμιτικὰ τοπία»! Καινούργιους δρόμους χαράξε ὁ Τουρισμός μας πάντως.

Καὶ μπρὸς σὲ κρασοκάνατα καὶ σὲ ξεφε-(λια στοίβα, θὰ λένε... «Βίβα» οἱ ξένοι μας κι' ἐμεῖς (οἱ ντόπιοι:... «Ἐβίβα»!

ΜΙΛΤΟΣ ΓΙΟΜΑΤΑΡΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία	Δρχ.	300
Ἑξάμηνος	»	150
Τρίμηνος	»	75

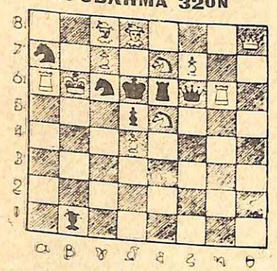
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία Λίρες Ἀγγλίας		7
» Δολλάρια		20
» Φρ. Βελγ.		1000
» Φρ. Γαλλ. νέα		100
» Φρ. Ἑλβετ.		90
» Μάρκα Γερμ.		90

Ἐμβάσματα Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζιτικῆς τοιαύτης πρὸς τὸ περιοδικὸ «ΘΗΣΑΥΡΟΣ», Δραγατσανίου 4, (Πλατεῖα Κλαυθμῶ

ΤΟ ΣΚΑΚΙ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 320ΟΝ

Παίζουν τὰ λευκὰ καὶ κάνουν μάτ σὲ δύο κινήσεις.

★

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ. ΑΡ. 31 ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Βασικὴ κίνησις τῶν λευκῶν: Πε 5—ζ5. Ἂν τὰ μαῦρα μεταφέρουν μενη κίνησις τῶν λευκῶν θὰ εἶναι ΠΖ5ΧΑγ5+ καὶ μάτ.

Ἂν τὰ μαῦρα παίξουν ΠΒ7—1γ8 τὰ λευκὰ θὰ μεταφέρουν τὸ καὶ μάτ. Ἂν τὰ μαῦρα πάρουν τὸν ΠΖ5 μὲ τὸ ε6 ἢ μὲ τὸν Α87, μὲ τὸ 1ζ3. πηγαίνοντάς το στὸ ε5.

ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Ὁ EFSTRATIOS ADAMIDIS, S)S KATERINA PEGASUS OCEAN SERVICES L.T.D. IBEX HOUSE MINORIES LONDON E.C. 3., ENGLAND, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη ἀγνῶν φιλικῶν δεσμῶν.

Ὁ GEORGE SPANIOTAKIS, S)S WORLD CLADE C)O NIARCHOS LONDON L.T.D. 41—43 PARK STFEET LONDON W1 ENGLAND, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἡλικίας 17—20 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν φιλία.

Ὁ ANDROULIDAKIS ALEXANDROS, S)S KERTIS C)O ALUSI LED 26 — 28 FENCHURCH STR. LONDON E.C. 3., ENGLAND, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, καὶ σταθερὸς φιλίας

Ὁ MIARIS DIMITRIOS, (18 ἐτῶν), S)S W. GUIDANCE C)O NIARCHOS LONDON L.T.D. 41 — 43 PARK STREET LONDON W.1 ENGLAND, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἡλικίας 18 — 22 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη ἀγνῶν φιλικῶν δεσμῶν.

Ὁ NICK VEZIRIS, M)S POLYXENE C' C)O COULOUTHROS L.T.D. 78 — 79 LEADENHALL STR. — 79 LEADENHALL, ENGLAND, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν φιλία.

Ὁ KOSTAS VIHOS, S)T MILITOS C)O N. J. GOULANDRIS AGENCIES L.T.D. LEE HOUSE LONDON WALL LONDON E. C. 2., ENGLAND, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ Ἑλληνίδες, στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν δημιουργία ἑνὸς φιλικοῦ δεσμοῦ.

Ὁ MICHAEL MIARIS, S)T WORLD GUIDANCE C)O NIARCHOS (LONDON) L. T. D. 41 — 43 PARK STREET LONDON W.1. ENGLAND, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἡλικίας 17—20 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν καλλιέργεια ἀγνῶν φιλικῶν δεσμῶν.

Ὁ IOANNIS TSAROUHAS, S)T MILITOS C)O N. J. GOULANDRIS AGENCIES L. T. D. LEE HOUSE LONDON WALL LONDON E.C. 2., ENGLAND, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, στὴν ἑλληνικὴ, ἀγγλικὴ καὶ ἱσπανικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν φιλία.

Ὁ STASINOPOULOS EMMANUEL, S)S LAMPSIS TRITON SHIPPING INC 26 BROADWAT STR. NEW YORK 1004 N.Y. USA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 18—22 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε προκύψει.

Ὁ SPYROS TSERGEZIS (19 ἐτῶν), S)S CANNET C)O MESSPS GOULANDRIS PROTEPS LTD 61 ST. MARY AXE LONDON E.C. 3., ENGLAND, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 16 — 19 ἐτῶν,μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι ἀγνῶν φιλικῶν δεσμῶν.

Ὁ G. MILAKAS, S)T PANACHAIKON GLOBAL CHARTERING BROKERAGE C)O I. M. C. 29 BROADWAT NEW YORK N.Y. 10006 USA, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες καὶ νέους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 17—22 ἐτῶν, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἢ τὸ Πόρτ—Σάϊντ, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε προκύψει.

Ὁ NICOLAOS STAMATIOU, S)T IONIAN TRAVELLER UNIVERSAL MARITIME AGENCIES 52 BROADWAY N.Y. 4 NEW YORK USA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε προκύψει.

Ὁ DIMITRIOS ARVANITIS, S)T RUNNER 92 FENCHURCH STREET LONDON E.C. 3., ENGLAND, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 16—22 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελε προκύψει.

Ὁ GEORGIOS PAVLOU, S)S ENTOPAN S.G. EMPIRICOS LTD DUNSTER HOUSE 17—19 MARK LANE LONDON E.C. 3., ENGLAND, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὸν Πειραιὰ καὶ τὴν Ἀθήνα, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ CHR. KATERELOS S)T PANACHAIKON BROKE RAGE C)O INC 29 BROADWAT NEW TORK N. Y. 10006 USA, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 17—22 ἐτῶν,μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

Ὁ DIMITRIOS CHRISTODOULOU (30 ἐτῶν), S)T PHILIP. S. NIARCHOS C)O NIARCHOS LONDON LTD 41—43 PARK STR. W1 LONDON ENGLAND, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 22—27 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ ALEXANDROS HALAVASIS καὶ ὁ IRACLIS FRIGANIADES, S)T PELION CAPESIDE STEAM. SHIP. C)O LTD STONE HOUSE BISHOP C.A. T. E. LONDON E. C. 3., ENGLAND, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἡλικίας 20—25 ἐτῶν, μὲ σκοπὸ τὸν γάμο.

Η ΚΟΥΖΙΝΑ ΜΑΣ

Κρέας μοσχαριοῦ γιὰ τὸ ζεστὸ καλοκαίρι

ΜΠΙΦΤΕΚΙΑ ΑΠΟ ΚΙΜΑ

Γίνονται μὲ μοσχαρίσιο ἢ βοδινὸ κιμά. Στὴν Ἀμερικὴ τὰ μπιφτέκια αὐτὰ τρώγονται ὅλη τὴν ἡμέρα, ἀπὸ τὸ πρωῒ μέχρι τὸ βράδυ. Σὲ φιλικὲς συγκεντρώσεις προσφέρονται μικρά, ἐνῶ στὰ γεύματα παρουσιάζονται μεγάλα καὶ συνοδεύονται ἀπὸ διάφορες σαλάτες, ἢ καὶ σάλτσες. Τρώγονται κρῦα σὲ μιὰ ἐκδρομή, ἀλλὰ προσφέρονται ζεστὰ στὸ τραπέζι. Γιὰ νὰ γίνουν νόστιμα καὶ ἀφράτα, τὸ κρέας πρέπει νὰ εἶναι φρεσκοαλεσμένο. Ἂν αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν, μπορεῖτε νὰ τὸ κρατήσετε ἀλεσμένο στὸ ψυγεῖο, τυλιγμένο σὲ λαδόχαρτο, ἀλλὰ ποτὲ περισσότερο ἀπὸ εἰκοσιτέσσερις ὧρες. Γιὰ νὰ φτιάξετε τὰ μπιφτέκια, δὲν πρέπει νὰ ζουλήξετε τὸν κιμά, ἀλλὰ νὰ τὸν δουλέψετε ἐλαφρὰ μὲ τὰ χέρια καὶ νὰ τὸν ἀφήσετε ἀφράτο. Τὰ μπιφτέκια, μπορεῖτε νὰ τὰ ψήσετε στὴ σχάρα, πάνω σὲ κάρβουνα ἢ στὸ γκρίλ, ποὺ βρίσκεται στὶς μοντέρνες κουζίνες. Καὶ τώρα, νὰ μερικὲς συνταγές.

ΜΠΙΦΤΕΚΙΑ ΣΕ ΦΡΥΓΑΝΙΕΣ

(Γιὰ τὸ πρόγευμα)

Χρειάζονται: 450 γραμ. κιμᾶς μοσχαριοῦ ἀλεσμένος πολὺ καλά, ἕνα μικρὸ κρεμμύδι τριμμένο ψιλό, δυὸ κουταλιὲς ἀλεύρι, ἀλάτι, πιπέρι, 375 γραμ. γάλα, δύο αὐγὰ σφιχτά, φέτες ψωμιοῦ φόρμας, ψιμένο.

Σὲ μιὰ κατσαρόλα βάζετε νὰ μαγειρευτοῦν σὲ σιγανὴ φωτιὰ τὸ κρέας καὶ τὸ κρεμμύδι, ἀνακατεύοντας μὲ τὸ πηροὺνι ὥσπου νὰ ἀσπρίση τὸ κρέας. Στραγγίζετε τὸ ὑγρό, ποὺ ἔχει σχηματιστῆ, καὶ προσθέτετε τὸ ἀλεύρι, τὸ ἁλάτι καὶ τὸ πιπέρι. Ρίχνετε λίγο - λίγο τὸ γάλα καί, ἀνακατεύοντας πάντα, ἀφήνετε τὰ ὑλικὰ νὰ μαγειρευτοῦν γιὰ δέκα λεπτά. Στὸ κρεμὸδες αὐτὸ μίγμα, προσθέτετε τὰ αὐγά, βρασμένα σφιχτὰ καὶ τριμμένα, ὕστερα ἁπλώνετε τὸ μῖγμα πάνω στὶς ψημένες φέτες τοῦ ψωμιοῦ, ποὺ ἔχετε βάλει κατὰ μερίδες σὲ χωριστὰ πιάτα. Γιὰ νὰ κάνετε τὸ ψωμὶ πιὸ πικάντικο, μπορεῖτε νὰ τὸ ἀλείψετε μὲ βούτυρο, ἀνακατεμένο μὲ μουστάρδα.

ΜΠΙΦΤΕΚΙΑ ΣΤΗ ΣΧΑΡΑ

Χρειάζονται: 600 γραμ. κιμᾶς μοσχαρισίου ἢ βοδινός, 30 γραμ. μεδούλι βοδιοῦ, τρεῖς κουταλιὲς κρῦο νερό, δυὸ κουταλιὲς τρ.μένο κρεμμύδι, βούτυρο, ἁλάτι, πιπέρι.

Σὲ μιὰ λεκανίτσα ἀνακατεύετε τὸ κρέας μὲ τὸ μεδοῦλι καὶ τὸ νερό. Προσθέτετε τὸ ἁλάτι, τὸ πιπέρι καὶ τὸ κρεμμύδι, ὕστερα, μ' αὐτὸ τὸ μῖγμα, σχηματίζετε τέσσερα μεγάλα στρογγυλὰ μπιφτέκια. Τὰ ἀλείφετε μὲ λιωμένο βούτυρο καὶ τὰ ψήνετε στὴ σχάρα. Ἂν θέλετε, μπορεῖτε νὰ ἀλλάξετε τὰ ὑλικά, ἀντικαθιστώντας τὸ κρεμμύδι μὲ κοπανισμένο σκόρδο ἢ μὲ θυμάρι. ἢ μὲ ἄφθονο ψιλοκομμένο μαϊντανὸ ἢ μὲ πράσινη πιπεριὰ καὶ κρεμμύδι φιλοκομμένα μαζί. Μπορεῖτε νὰ τὰ σερβίρετε μὲ μιὰ πικάντικη σάλτσα ντομάτα, μαζὶ μὲ τηγανητὰ ψωμάκια.

ΜΠΙΦΤΕΚΙΑ ΜΕ ΜΠΕΙΚΟΝ

Χρειάζονται: 500—600 γραμ. κιμᾶς, τέσσερις κουταλιὲς γάλα, μισὸ ψιλοκομμένο κρεμμύδι, ἁλάτ., πιπέρι, τέσσερις φέτες μπέηκον, 30 γραμ. βούτυρο.

Σὲ μιὰ λεκανίτσα βάζετε τὸν κιμᾶ μὲ τὸ κρεμμύδι, τὸ γάλα, τὸ ἁλάτι, τὸ πιπέρι καὶ τὰ ἀνακατεύετε καλά. Σχηματίζετε τέσσερα μπιφτέκια, ποὺ τὰ τυλίγετε μὲ μιὰ λουρίδα μπέηκον καὶ τὰ δένετε μ' ἕνα σπαγγάκι. Τὰ βάζετε στὸ φοῦρνο καλά. (στὸ γκρίς) μέχρι νὰ ψηθοῦν καλά. Ἂν δὲν ἔχετε γκρίς, μπορεῖτε νὰ τὰ τηγανίσετε ἐλαφρὰ σὲ ζεστὸ βούτυρο κι' ἔπειτα νὰ τὰ ἀφήσετε νὰ ψηθοῦν σὲ σιγανὴ φωτιά, περίπου εἴκοσι λεπτά.

ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ ΜΕ ΜΠΙΦΤΕΚΙ

Χρειάζονται: 250 γραμ. κιμᾶς, ἕνα κρεμμυδάκι φιλοκομμένο, μιὰ πιπεριὰ φιλοκομμένη, τέσσερα αὐγὰ ἐλαφρὰ χτυπημένα, ἁλάτι, πιπέρι, ἀλεσμένες φέτες ψωμὶ ψημένες καὶ ἀλειμμένες μὲ βούτυρο.

Καβουρδίζετε τὸ κρέας μὲ, τὸ κρεμμύδι καὶ τὴν πιπεριὰ κ. ἕνα κομμάτι βούτυρο, ἀνακατεύοντας μέχρι νὰ ἀσπρίση. Προσθέτετε ἁλάτι, πιπέρι καί, ὅταν θὰ εἶναι ἑτοιμο; προσθέτετε τὸ μαγείρεμα στὴ χαμηλὴ φωτιά, ὥσπου νὰ πήξουν τὰ αὐγά. Κόβετε τὸ μεγάλο μπιφτέκι, ποὺ θὰ ἔχη σχηματιστῆ στὰ τέσσερα, γυρίζετε κάθε κομμάτι μὲ τὴ σπάτουλα γιὰ νὰ χρωματιστῆ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ σερβίρετε κάθε μερίδα ἀνάμεσα σὲ δύο φέτες ψωμιοῦ.

ΜΠΙΦΤΕΚΙ ΣΕ «ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ»

Χρειάζονται: 400 γραμ. κιμᾶς (μοσχαρίσιος ἢ βοδινός), δυὸ αὐγά, περμεζάνα, τέσσερις φέτες χοιρομέρικο τυρί, τέσσερις φέτες ξεφλουδισμένες, ἁλάτι, πιπέρι, δυὸ ντομάτες, βούτυρο, τριμμένο, ψωμί, φέτες ψωμιοῦ τηγανισμένες σὲ βούτυρο.

Βάζετε τὸ τριμμένο κρέας σὲ μιὰ λεκανίτσα, ἁλατίζετε, βάζετε δυὸ φρέσκα αὐγά, δυὸ φουχτιὲς τὰ δύο αὐγά, δυὸ φουχτιὲς περμεζάνα τριμμένη καί, (ἂν εἶναι ἀπαραίτητο, γιὰ νὰ γίνη τὸ μῖγμα πιὸ στερεό) λίγο τριμμένο ψωμί. Σχηματίζετε τέσσερα μεγάλα μπιφτέκια, τὰ πιέζετε ἐλαφρὰ καὶ τὰ διορθώνετε ὁλόγυρα. Βάζετε σὲ μιὰ κατσαρόλα 80 γραμ. βούτυρο, τὸ ἀφίνετε νὰ χρωματιστῆ καλὰ ὕστερα διθίζετε σ' αὐτὸ τὰ μπιφτέκια καὶ φροντίζετε νὰ χρωματιστοῦν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη σὲ δυνατὴ φωτιά. Ὕστερα χαμηλώνετε τὴ φωτιὰ καὶ συνεχίζετε τὸ μαγείρεμα γιὰ 15 λεπτά. Τέλος, βάζετε πάνω σὲ κάθε μπιφτέκ. μιὰ ξεφλουδισμένη ντομάτα λιώνοντάς την ἐλαφρὰ μὲ τὸ πηροὺνι. Βάζετε ἀπὸ πάνω μιὰ φέτα ὠμὸ χοιρομέρι καὶ μιὰ φετίτσα πικάντικο τυρί. Ἐξακολουθεῖτε τὸ μαγείρεμα, ὥσπου νὰ δῆτε πὼς τὸ τυρὶ θὰ ἔχη λυώσει, σκεπάζοντας τὸ μπιφτέκι. Σερβίρετε μαζὶ μὲ φετίτσες ψωμί, τηγανισμένες ἐλαφρὰ μέσα στὸ ἴδιο βούτυρο, ποὺ ἔχουν μαγειρευτῆ τὰ μπιφτέκια.

ΜΠΙΦΤΕΚΙΑ ΤΗΛΑΝΙΤΑ

Χρειάζονται:: 500 γραμ. κιμᾶς, ἕνα χτυπημένο αὐγό, δύο κουταλιὲς γάλα, μιὰ κουταλιὰ μουστάρδα σκόνη, ἁλάτι, πιπέρι, μερικὲς κουταλιὲς τριμμένο ψωμί, μερικὲς κουταλιὲς τριμμένο τυρί, ἕνα κομμάτι βούτυρο γιὰ τὸ τηγάνισμα, σάλτσα ντομάτας (ποὺ θὰ τὴν ἑτοιμάζετε χωριστά). Σὲ μιὰ λεκανίτσα βάζετε τὸ κρέας, τὸ ἁλατίζετε, τὸ πιπερώνετε καὶ σχηματίζετε ὀκτὼ μπιφτέκια μάλλον μικρά. Τὰ περνᾶτε ἀπὸ αὐγὸ χτυπημένο μὲ γάλα, μουστάρδα, ἁλάτι καὶ πιπέρι, ὕστερα ἀπὸ τριμμένο ψωμὶ (ἢ κοπανισμένη φρυγανιὰ) καὶ τέλος ἀπὸ τριμμένο τυρί. Βάζετε τὰ μπιφτέκια νὰ χρωματιστοῦν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη σὲ καφτὸ βούτυρο, συνεχίζετε γιὰ λίγο τὸ μαγείρεμα μὲ χαμηλὴ φωτιὰ καὶ σερβίρετε τὰ μπιφτέκ·α μὲ σάλτσα ντομάτας.

ΜΠΙΦΤΕΚΙΑ ΜΕ ΔΡΟΣΕΡΗ ΣΑΛΑΤΑ

Χρειάζονται: 600 γραμ. κιμᾶς (μοσχαρίσιος ἢ βοδινὸς) τρεῖς κρόκοι αὐγοῦ, δύο κρεμμύδια, 80 γραμ. βούτυρο, λίγο ἀλεύρι, ἁλάτι καὶ πιπέρι. Καθαρίζετε τὰ κρεμμύδια, τὰ ἀφίνετε μερικὰ λεπτὰ σὲ μιὰ λεκανίτσα μὲ κρῦο νερό, ὕστερα τὰ βάζετε καὶ τὰ βυθίζετε γιὰ πέντε λεπτὰ σὲ νερὸ ποὺ βράζει. Τὰ στραγγίζετε, τὰ ἀφίνετε νὰ σουρώσουν καὶ τὰ κόβετε σὲ λεπτὲς φέτες. Βάζετε τώρα στὴ φωτιὰ ἕνα τηγάνι μὲ 30 γραμ. βούτυρο καὶ τὸ ἀφίνετε νὰ λυώση σιγὰ - σιγά, χωρὶς νὰ κάψη πολύ. Ὕστερα ρίχνετε σ' αὐτὸ τὸ κρεμμύδι καὶ τὸ ἀφίνετε νὰ χρωματιστῆ ἐλαφρά. Βάζετε ἔπειτα σὲ μιὰ λεκάνη τὸ κρέας μαζὶ μὲ τὸ κρεμμύδι (ποὺ στὸ μεταξὺ θὰ ἔχη κρυώσει), προσθέτετε τοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν, τὸ ἁλάτι, τὸ πιπέρι, καὶ, ἂν σᾶς ἀρέση, λίγο μοσχοκάρυδο. Τὰ ἀνακατεύετε ὅλα καλὰ καὶ φτιάχνετε ἕξη μπιφτέκια μὲ στρογγυλὸ σχῆμα. Τὰ περνᾶτε ἀπὸ τὸ ἀλεύρι καὶ ὕστερα τὰ ρίχνετε σὲ ἕνα τηγάνι, ὅπου ἔχετε βάλει νὰ κάψη τὸ ὑπόλοιπο βούτυρο μὲ δυὸ φετίτσες κρεμμύδ. Φροντίζετε νὰ χρωματιστοῦν τὰ μπιφτέκια καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ὕστερα ἀραδιάζετε σὲ μιὰ πιατέλλα σερβιρίσματος, τὰ περιχύνετε μὲ τὸ βούτυρο στὸ ὁποῖο ἔχουν τηγανιστῆ, καὶ τὰ διακοσμεῖτε μὲ δακτυλίδακια ἀπὸ ὠμὸ κρεμμύδι. Τὸ πιάτο αὐτὸ σερβίρεται μὲ δροσερὴ σαλάτα ἐποχῆς.

Καὶ τώρα νὰ μερικὲς ἀκόμα καλοκαιριάτικες συνταγές, μὲ μοσχαρίσιο κρέας.

ΜΠΡΙΖΟΛΕΣ ΑΛΑ ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΑ

Χρειάζονται: ἕξη μπριζόλες μοσχαρίσιες πάχους δύο περίπου ἑκατ., ἕνα κρεμμυδάκι, 300 γραμ. ντομάτες ὥριμες (τῆς ποιότητος μπουρνέλας), λίγη ρίγανη, ἁλάτι, πιπέρι, λάδι.

Ζεματίζετε τὶς ντομάτες καὶ ὕστερα τὶς ξεφλουδίζετε, ἀφαιρεῖτε τοὺς σπόρους καὶ τὸ νερὸ τους καὶ τὶς κόβετε σὲ λεπτὲς φέτες. Βάζετε στὴ φωτιὰ ἕνα φασοῦ τηγάνι. μὲ δύο κουταλιὲς λάδι, κι' ὅταν ἀρχίση νὰ καπνίζη τοποθετεῖτε μέσα τὶς μπριζόλες καὶ τὶς ἀφίνετε νὰ χρωματιστοῦν σὲ δυνατὴ φωτιά, φροντίζοντας νὰ τὶς γυρίσετε καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη. Ὕστερα χαμηλώνετε τὴ φλόγα καὶ συνεχίζετε τὸ μαγείρεμα γιὰ μερικὰ λεπτά. Τὶς στραγγίζετε καὶ τὶς τοποθετεῖτε σ' ἕνα πιάτο, ποὺ τὸ κρατᾶτε ζεστὸ στὸ θερμοθάλαμο, ἀφοῦ ἔχετε ἁλατίσει τὶς μπριζόλες. Ρίχνετε τώρα στὸ τηγάνι, ὅπου τηγανίσατε τὸ κρέας καὶ ποὺ ἔχει μείνει λίγο λάδι, τὸ κρεμμυδάκι κομμένο σὲ φετίτσες. Τὸ ἀφήνετε νὰ χρωματιστῆ — ὅσο θέλετε — ἔπειτα προσθέτετε τὶς ντομάτες καὶ ρίχνετε ἁλάτι, πιπέρι καὶ ρίγανη. Ὕστερα ἀπὸ δέκα λεπτά, ξαναβάζετε στὸ τηγάνι τὶς μπριζόλες καὶ τὸ ζουμὶ ποὺ ἔχουν βγάλει. Συνεχίζετε τὸ μαγείρεμα μερικὰ λεπτὰ ἀκόμα καὶ ὕστερα τὶς σερβίρετε μαζὶ μὲ τὴ σάλτσα.

ΜΠΙΦΤΕΚΙΑ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ

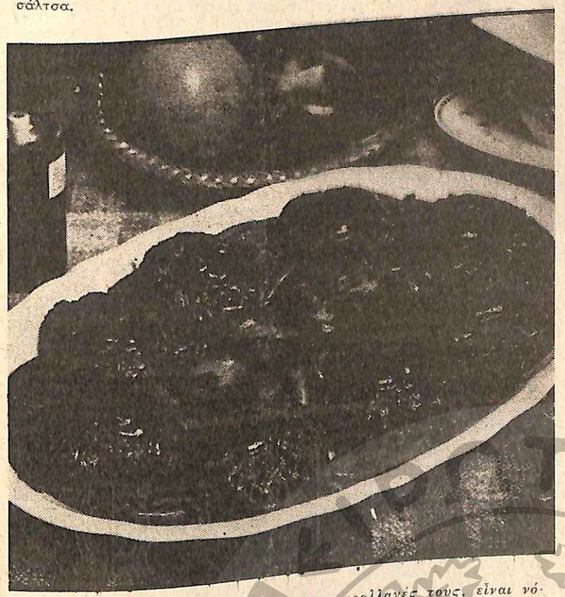
Χρειάζονται: δυὸ μεγάλα μπιφτέκια βάρους περίπου 300 γραμ. τὸ καθένα, ἁλάτι, πιπέρι, λάδι, ἕνα λεμόνι.

Κανονικά, τὰ μπ.φτέκια αὐτὰ πρέπει νὰ ψήνωνται σὲ σχάρα πάνω σὲ κάρβουνα. Μπορεῖτε, ὅμως, νὰ τὰ ψήσετε καὶ στὸ γκρίλ. Βάζετε τὰ μπιφτέκια νὰ μουσκέψουν σ' ἕνα βαθὺ πιάτο μέσα σὲ λάδι. Τὰ γυρίζετε κάθε τόσο, ρίχνοντας λίγο πιπέρι (μὴ ρίξετε ἁλάτι, θὰ τὸ ἁλατίσετε μόνο ὅταν θὰ ψηθοῦν γιὰ νὰ βγάλη τὸ κρέας νερό). Βάζετε τὴ σχάρα νὰ κάψη, ἀφοῦ τὴν ἔχετε ἁλείψει καλὰ μὲ λάδι. Ὕστερα βάζετε ἐπάνω τὰ μπιφτέκια καὶ ρα βάζετε ἐπάνω τὰ μπιφτέκια καὶ τὰ γυρίζετε καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἀφίνοντάς τα νὰ ψηθοῦν μόνο γιὰ λίγα λεπτά, ὥστε νὰ κρατήσουν τὸ αἷμα τους. Ἁλατίζετε καὶ σερβίρετε, χωρίζοντας τὰ μπιφτέκια στὴ μέση, κάθετα. Τὰ συνοδεύετε μὲ σαλάτα ἐποχῆς, τηγανιτὲς πατάτες καὶ φετίτσες λεμονιοῦ.

ΜΠΡΙΖΟΛΕΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΣΙΟΥ

Χρειάζονται: τέσσερις μπριζόλες μοσχαρίσιες, μάλλον χοντρὲς καὶ καλὰ χτυπημένες (100 γραμ. ἡ κάθε μιά) μιὰ μελιτζάνα, δυὸ φέτες χοιρομέρι βραστό, μιὰ φέτα μορταδέλλα, τέσσερις φέτες ψωμὶ φόρμας, βούτυρο, λάδι, ἁλάτι καὶ πιπέρι.

Ρίχνετε σ' ἕνα τηγάνι λίγο βούτυρο καὶ μὰ κουταλιὰ λάδι, καί, ὅταν ζεστοθοῦν, βάζετε τὶς μπριζόλες καὶ τὶς ἀφίνετε νὰ χρωματίσουν σὲ ζωηρὴ φωτιά, φροντίζοντας νὰ τὶς γυρίσετε καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη. Ἀλατίζετε, πιπερώνετε καὶ βάζετε τὶς μπριζόλες σὲ ἕνα ταψὶ τοῦ φούρνου καλὰ βουτυρωμένο, τοποθετῶντας πάνω στὴ καθεμιά, μιὰ φέτα μελιτζάνα τηγανισμένη σὲ λάδι καὶ ἀπὸ πάνω μιὰ φετίτσα βραστὸ χοιρομέρι στὶς ἴδιες διαστάσεις τῆς μπριζόλας. Κόβετε τὴ μορταδέλλα σὲ φέτες καὶ βάζετε μιὰ φέτα πάνω σὲ κάθε μπριζόλα (πάνω ἀπὸ τὸ χοιρομέρι). Βάζετε τὸ ταψὶ σὲ φοῦρνο πολὺ ζεστό, μέχρι νὰ λυώση ἡ μορταδέλλα. Ὕστερα βγάζετε τὸ ταψὶ ἀπὸ τὸ φοῦρνο, τοποθετεῖτε τὶς γαρνιρισμένες μπριζόλες σὲ μιὰ πιατέλλα καὶ σερβίρετε σὰν συμπλήρωμα φετίτσες κρεμμυδιοῦ τηγανισμένες σὲ βούτυρο (θὰ μυδιοῦ τηγανισμένες σὲ βούτυρο (θὰ τὶς βρεῖτε, ἐνῶ θὰ τηγανίζωνται, μερικὲς σταγόνες ἄσπρο κρασί) ἢ μὲ φασολάκια βουτύρου.

Τὰ μπιφτέκια ἀπὸ κιμᾶ, στὶς διάφορες παραλλαγές τους, εἶναι νόστιμα, θρεπτικὰ καὶ ὑγιεινά. Σερβίρονται μὲ δροσερὲς σαλάτες, μὲ χορταρικὰ ἢ μὲ σαλτσες.

ΠΟΛΠΕΤΤΑ ΑΠΟΛΑΥΣΙ

Χρειάζονται: 500 γραμ. κιμᾶς μοσχαριοῦ, ἕνα ὠμὸ μῆλο καθαρισμένο καὶ τριμμένο, ἕνας κρόκος αὐγοῦ, ἁλάτι, πιπέρι, κοπανισμένη φρυγανιά, τριμμένο τυρί, 60 γραμ. βούτυρο, ζωμὸ κρέατος (ἢ ἀπὸ κύβο κρέατος). Σὲ μιὰ λεκάνη ἀνακατεύετε τὸ κρέας μὲ τὸ μῆλο, τὸν κρόκο τοῦ αὐγοῦ, τὸ ἁλάτι καὶ τὸ πιπέρι. Δουλεύετε τὸ μῖγμα μέχρι νὰ γίνη ὁμοιόμορφο καὶ ὕστερα σχηματίζετε τὶν πολπέττα (μακρόστενη σὰν μικρὸ ψωμί). Τὴν περνᾶτε ἀπὸ κοπανισμένη φρυγανιὰ καὶ τὴ βάζετε νὰ χρωματιστῆ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη σὲ ζεστὸ βούτυρο. Σκεπάζετε τὴ κατσαρόλα καὶ τὴν ἀφίνετε νὰ μαγειρευτῆ σὲ σιγανὴ φωτιά, μιὰ ὥρα περίπου, προσθέτοντας κάθε τόσο λίγο ζουμί. Σερβίρετε μὲ μιὰ ὡραία μικτὴ σαλάτα.

ΦΕΤΙΤΣΕΣ ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ

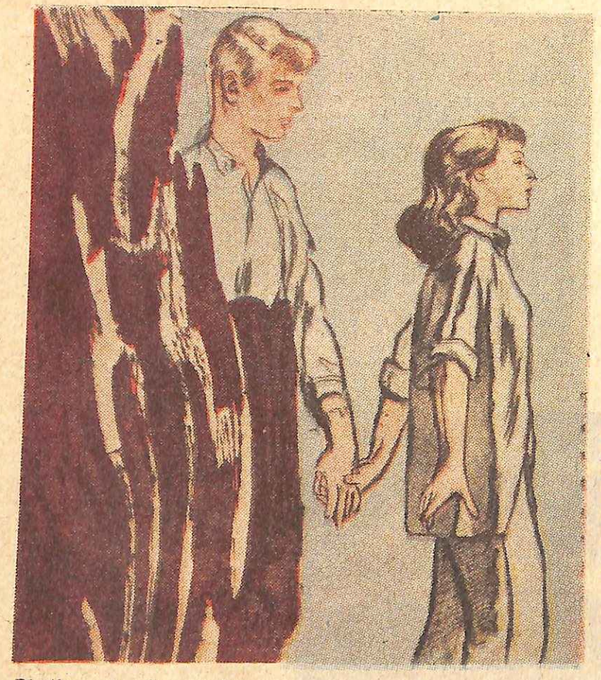
Χρειάζονται: ὀκτὼ φετίτσες σάρκα μοσχαριοῦ (περίπου 400 γραμ.), ἀλεύρι, ἕνα αὐγό, 100 γραμ. βούτυρο, 100 γραμ. τόνος (ψάρι), μαγιονέζα ἀπὸ δυὸ αὐγὰ (μπορεῖτε νὰ τὴ φτιάξετε στὸ σπίτι ἢ νὰ τὴν ἀγοράσετε ἑτοιμη).

Γιὰ τὸ γαρνίρισμα τοῦ πιάτου: μιὰ φούχτα κάπαρες, ἀγγουράκια ξιδάτα, μερικὲς φετίτσες ντομάτα. Ἀφοῦ χτυπήσετε καλὰ τὶς φέτες τοῦ κρέατος, τὶς ἀλευρώνετε, τὶς περνᾶτε ἀπὸ τὸ αὐγό, ποὺ θὰ τὸ ἔχετε χτυπήσει καλά, μὲ λίγο ἁλάτι, ὕστερα τὶς βάζετε νὰ τηγανιστοῦν καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη σὲ καφτὸ βούτυρο. Ὅταν θὰ εἶναι ἑτοιμες, τὶς στραγγίζετε καὶ τὶς ἀφίνετε νὰ κρυώσουν πάνω σὲ ἀπορροφητικὸ χαρτί. Ὑστερα τὶς τοποθετεῖτε σ' ἕνα βαθὺ πιάτο, ρίχνετε ἀπὸ πάνω τὸν τόνο τριμμένο καὶ τὶς σκεπάζετε μὲ μαγιονέζα. Πάνω στὴ μαγιονέζα τοποθετεῖτε τὶς κάπαρες καὶ γαρνίρετε ὁλόγυρα τὴν πιατέλλα μὲ τὰ ἀγγουράκια κομμένα σὲ φετίτσες καὶ μὲ φέτες ντομάτας. Κρατᾶτε τὸ πιάτο σὲ δροσερὸ μέρος, γιὰ μερικὲς ὧρες πρὶν νὰ σερβίρετε.

«ΚΡΥΟ» ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ

Χρειάζονται: Μιὰ φέτα βραστὸ χοιρομέρι, 100 γραμ. μορταδέλλα, 500 γραμ. κιμᾶς μοσχαριοῦ, ἕνα αὐγὸ ὁλόκληρο, δυὸ κουταλιὲς τριμμένο τυρί, ἁλάτι, μοσχοκάρυδο, ὁ κρόκος ἑνὸς αὐγοῦ.

Κόβετε τὸ χοιρομέρι σὲ λουρίδες φάρδους ἑνὸς δακτύλου, τὸ ἴδιο καὶ τὴ μορταδέλλα. Ἀφαιρεῖτε τὸ λίπος ἀπὸ τὸ χοιρομέρι καὶ μερικὰ κομματάκια ἀπὸ τὴ μορταδέλλα καὶ τὰ περνᾶτε δυὸ φορὲς ἀπὸ τὴ μηχανὴ μαζὶ μὲ τὸ μοσχαρίσιο κιμά. Σὲ μιὰ λεκανίτσα ἀνακατεύετε αὐτὸ τὸ τριφτὸ μὲ τὸ αὐγό, τὸ τριμμένο τυρί, τὸ ἁλάτ., τὸ πιπέρι καὶ τὸ μοσχοκάρυδο. Χωρίζετε τὸ μίγμα σὲ δύο μέρη. Βάζετε τὸ ἕνα στὸ βάθος μιᾶς φόρμας φάρδους 16 ἑκατ. καὶ ὕψους πέντε ποὺ θὰ τὴν ἔχετε ἀλείψει μὲ βούτυρο. Τοποθετεῖτε ἀπὸ πάνω τὶς λουριδίτσες ἀπὸ τὸ χοιρομέρι καὶ τὴ μορταδέλλα καὶ ρίχνετε τὸν κρόκο τοῦ αὐγοῦ χτυπημένο, ποὺ θὰ χρησιμεύση γιὰ νὰ «δέσῃ» ὅλα τὰ ὑλικά. Σκεπάζετε μὲ τὸ ὑπόλοιπο μίγμα, τὸ πιέζετε καλὰ καὶ βάζετε τὸ

Μοιάζαμε σὰν νἄμαστε οἱ μονα-δικοὶ κάτοικοι τοῦ κόσμου...

ΣΑΛΛΥ:
ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΙΣ ΦΑΚΙΔΕΣ

ΗΤΑΝ μέσα καλοκαιριοῦ, ὅταν ἀ-πεφάσισα ν' ἀφήσω γιὰ λίγο τὴν πολυθόρυβη ζωὴ τῆς πόλης.

Ἕνα Αὐγουστιάτικο πρωϊνό, ξε-κίνησα γιὰ τὸ χαριουδάκι, σιμὰ στὴ θάλασσα.

Πέρασαν μερικὲς μέρες.

Ἕνα ἀπόγευμα, γυρίζοντας ἀπὸ μιὰ περιπλάνησι στὴν ἀκτή, βρῆκα καθισμένη, σ' ἕνα βραχάκι ἔξω ἀπὸ τὴ σκηνή μου, μιὰ κοπέλλα. Στὸ θόρυβο τῶν βημάτων μου γύρισε καὶ μὲ κύτταξε. Γλυκιὰ ἀκούστηκε ἡ φωνή της:

— Γειά σου...

Εἶχε μιλήσει ἀγγλικά. Ἦταν μιὰ ξένη ποὺ ποιός ἤξερε πὼς εἶχε ξε-πέσει ὡς ἐκεῖ. Φοροῦσε κοντὸ ἄσπρο σορτς καὶ μαύρη μπλούζα. Τὸ πρό-σωπό της ἦταν γεμάτο φακίδες. Δὲν ἦταν ὅμορφο, ἀλλὰ εἶχε κάτι τὸ γοητευτικό. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, μιὰ ἀνεξήγητη συμπάθεια μ' ἔστρωξε πρὸς αὐτὸ τὸ κορίτσι.

Μὲ τὰ λίγα ἀγγλικά μου, προσ-πάθησα νὰ συνεννοηθῶ μαζί της. Μὲ μεγάλη μου ἔκπληξι πληροφο-ρήθηκα, ὅτι κανένας δὲν τὴν περι-μενε στὸ χωριό. Παρετήρησα ἀκό-σχετικὴ μὲ τὸν ἑαυτό της. Τὸ μόνο τὴ μοναξιὰ καὶ τὴν θάλασσα.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, μοιράστηκα μα-ζί της τὸ ταπεινό φαγητό μου καὶ τὴ σκηνή μου. Μέσα σ' ἐλάχιστες ὧρες, εἴχαμε γίνει δυὸ καλοὶ φί-λοι.

Πέρασαν τρεῖς μέρες.

Στὸ διάστημα αὐτὸ εἶχα διαπι-στώσει μὲ κάποιο τρόμο, πὼς αὐτὸ τὸ κορίτσι μοῦ εἶχε γίνει ἀπαραί-τητο.

Τὰ βράδια κάναμε μακρυνοὺς πε-ριπάτους. Κρατιόμαστε ἀπὸ τὰ χε-ριά. Μοιάζαμε σὰ νἄμαστε οἱ μο-ναδικοὶ κάτοικοι τοῦ κόσμου. Κά-ποτε γύριζε καὶ μὲ κυττοῦσε. Τῆς χαμογελοῦσα.

Ὕστερα, ἀργὰ μετὰ τὸ φαγητό, καθισμένοι ἔξω ἀπὸ τὴ σκηνή, στὰ βραχάκια, μὲ τὰ κύματα τῆς θά-λασσας νὰ βρέχουν τὰ πόδια μας φαρά μου, ὅταν ἔνιωσα ἕνα ζεστὸ χέρι νὰ πιάνῃ τὸ δικό μου. Κράτη-σα τὴν ἀνάσα μου. Αἰσθάνθηκα τὸ κορμί της νὰ πλησιάζῃ τὸ δικό μου. Ἡ Σάλλυ κουλουριάστηκε, μαζεύτη-κε ἔγινε μικρούλα καὶ χώθηκε στὴν ἀγκαλιά μου. Εἶδα τὰ μάτια της λαμπερά, πελώρια νὰ μὲ κυττάνε. Ὕστερα τὰ χείλη μου πλησίασαν τὰ δικά της. Σταύρωσε τὰ χέρια της στὸ στῆθος. Δὲν ἦταν γυναίκα αὐτὴ γιὰ μένα..., μιὰ τρομαγμένη μικρούλα ἦταν, ποὺ ζητοῦσε προ-στασία στὴν ἀγκαλιά μου. Πέρασα τὰ χέρια μου γύρω της καὶ τὴν φί-λησα τρυφερά.

Κύλησαν μεροκὰ λεπτά. Κάτι καυ-τὸ ἔνιωσα νὰ κυλᾷ στὸ στῆθος μου. Ἔκλαιγε ἡ Σάλλυ. Τὸ κλάμα της, ἤσεμο, βουβό, κράτησε λίγη ὥρα. Κατόπι κοιμήθηκε.

Τὸ πρωῒ τὴν συνόδεψα στὸ λεω-φορεῖο. Πρὶν μπῇ, φάνηκε πὼς κάτι ἤθελε νὰ μοῦ πῇ. Κάτι ποὺ δὲν τό-πε. Μόνο σήκωσε τὸ χέρι καὶ μὲ τεντωμένο τὸ δάχτυλο μοῦδειξε τὸν οὐρανό.

Γύρισα στὴ σκηνή μου, λυπη-μένος..

. . . . . .

Δυὸ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε. Αὐτό, εἶναι τὸ δεύτερο καλοκαίρι ποὺ ἔρχομαι σὲ τούτη τὴν ἀμμουδιά. Τί ζητάω; Τί περιμένω; Δὲν ξέρω.

Ἡ θάλασσα μοῦ φαίνεται ἀφιλό-ξενη — ἴσως γιατὶ δὲν παιγνιδί-ζει ἐκείνη μὲ τὰ κύματά της. Ὁ οὐρανὸς δὲν εἶναι γελαστός — λεί-πει τὸ χαμόγελο τῆς Σάλλυ. Τὸ το-πίο κάτι ἔχει χάσει ἀπὸ τὴν ὁμορ-φιά του — δὲν ὑπάρχει τὸ κορίτσι μὲ τὶς φακίδες νὰ τὸ στολίζῃ. Ἡ μοναξιὰ μοῦ φαίνεται ἀπαίσια.

Περπατῶ στὴν ἀκτὴ καὶ σκέπτο-μαι τὴ Σάλλυ. Τὰ ἀναπάντητα ἐ-ρωτήματα πλημμυρίζουν μὲ πίκρα τὴν καρδιά μου. Γιατὶ εἶχε κλάψει στὴν ἀγκαλιά μου; Τί ζητοῦσε σὲ τούτη τὴν ἐρημιά; Τί σήμαινε ἡ κίνησι ποὺ ἔκανε, δείχνοντάς μου τὸν οὐρανό;

Ἄναψα τσιγάρο καὶ συνέχισα τὸ δρόμο μου πρὸς τὴ σκηνή μου. Ὁ οὐρανὸς ὁλόενα σκοτεινιάζει περισ-σότερο. Ἀστέρια ἐδῶ κι' ἐκεῖ τρε-μοσβήνουν.

Πλησιάζω στὴ σκηνή.

Ποῦ νἄναι ἡ Σάλλυ τέτοια ὥρα; Σὲ ποιὰ γωνιὰ τοῦ κόσμου νὰ δα-διζῇ; Σὲ ποιὸν νὰ χαμογελᾷ; Τί νὰ ζητᾷ ἀπὸ τὴ μοναξιὰ καὶ τὴν πε-ριπλάνησι;

Στάθηκα. Τὰ πόδια μου ἀρνήθη-καν νὰ προχωρήσουν. Τὸ τσιγάρο ξέφυγε ἀπὸ τὰ δάχτυλά μου. Τί ἦ-ταν ἐκείνη ἡ σιλουέττα ποὺ στεκό-ταν ὄρθια στὸ βραχάκι μπροστὰ ἀ-πὸ τὴ σκηνή; Ποιά, ἦταν; Μὲ γε-λοῦσαν τὰ μάτια μου; Μήπως ἡ ἐ-πιθυμία μου νὰ δῶ ἐκείνη, τὴν γέννησι ἀπὸ τὶς σκιές; Μέ τὴν καρδιὰ μου νὰ γοργοχτυπᾷ, πλη-σίασα περισσότερο.

Ἦταν ἡ Σάλλυ! Ντυμένη ὅπως τότε, κύτταξε καὶ πάλι τὸν ἀπέραν-το ὁρίζοντα. Μ' ἄκουσε. Γυρίζει πρὸς τὸ μέρος μου. Μὲ κυττάζει. Προχωρῶ. Ναί, εἶναι αὐτή! Διακρί-νω τὶς φακίδες της. Καὶ μοῦ χα-μογελάει. Τὰ μάτια της λάμπουν, τὰ χέρια της ἀνοίγουν. Τὴν βλέπω νὰ πηδᾷ ἀπὸ τὸ βραχάκι, νὰ πέφτῃ πάνω μου νὰ μ' ἀγκαλιάζῃ. Ἀκούω σὰν χαμένος, μερικὲς λεξοῦλες ποὺ βγαίνουν, πνιγμένες ἀπὸ τὴ συγκί-νησι, ἀπὸ τὸ στόμα της:

— Τόξερα, τόξερα, τόξερα...

Τὸ ἄρωμα τῶν μαλλιῶν της πλημ-μυρίζει εὐτυχία τὴν καρδιά μου. Τὴν σφίγγω μ' ἀφάνταστη λαχτάρα καὶ λατρεία στὴν ἀγκαλιά μου. Φιλῶ τὰ μαλλιά της, τὰ μάτια της, τὸ στόμα της, ψαχουλεύω τὸ κορμί της, θέλοντας νὰ βεβαιωθῶ πὼς δὲν ὀνειρεύομαι, πὼς εἶναι αὐτή, ἡ Σάλλυ, ἡ ἀγαπημένη μου!

Καθήσαμε στὴν ἄμμο. Κυτταζό-μαστε. Στὰ μάτια μου διαβάζει τὶς ἄπειρες ἐρωτήσεις, τὶς ἀναπάντη-τες. Ποὺ τὶς ἐκφράζω ὅλες μὲ μιά:

— Γιατί ἔφυγες τότε;

Σάν πνοὴ ἀνέμου ἀπαλοῦ, ἡ φω-νή της μὲ χαϊδεύει.

— Τριγύριζα στὸν κόσμο, θέ-λοντας νὰ ξεχάσω..., νὰ ξεχάσω τὴν κατάρα ποὺ ἔσερνα μαζί μου... τὴν κατάρα τοῦ θανάτου!...

Ἕνα ρίγος διαπέρασε τὸ κορμί μου.

— Τὴν κατάρα τοῦ θανάτου;

— Ἤμουν ἄρρωστη, Μάρκο, πο-λὺ ἄρρωστη... Καμμιὰ ἐλπίδα δὲν μοῦ εἶχαν ἀφήσει οἱ γιατροί Στὴν ἀρχὴ ἔκλαψα, πόνεσα ἀφάνταστα πολύ. Μέρες, μῆνες τυρανήθηκα μὲ τὴ φρικτὴ σκέψι. Μὰ κάποτε ἐπα-ψαν νὰ τρέχουν δάκρυα ἀπὸ τὰ μά-τια μου. Συνήθισα στὸν πόνο. Ἀ-ποζήτησα τὴ μοναξιὰ καὶ τὴ λη-σμονιά, κάνοντας μακρυνὰ ταξίδια. Οἱ γονεῖς μου, πονῶντας μαζί μου, δὲν ἔφεραν ἀντιρρήσεις. Τριγυρίζον-τας, βρέθηκα στὸ νησί σου. Καὶ μιὰ μέρα, μιὰ ὑπέροχη μέρα, μὰ ποὺ γιὰ μένα ἦταν ἀπίθανα ὀδυνηρή, ἤρθα ἐδῶ γιὰ νὰ γνωρίσω ἑσένα. Διάβασα τὴν ἀγάπη σου γιὰ μένα στὰ μάτια σου. Μὰ δὲν μποροῦσα ν' ἀνταποκριθῶ. Δηλαδή, ἔτσι νό-μιζα. Γιατὶ δυὸ μέρες ἀργότερα, ρώτησα τὴν καρδιά μου καὶ μοῦ εἶπε πὼς σ' ἀγαπῶ. Ἀπεφάσισα νὰ φύγω ἀμέσως ἀπὸ κοντά σου. Γιατί νἄμενα; Γιὰ νὰ πονέσῃς κι' ἐσύ; Ἔτρεμα μήπως μοῦ μιλήσῃς γιὰ τὴν ἀγάπη σου. Ἔτρεμα μή-πως δὲν εὕρισκα τὸ θάρρος νὰ σὲ διώξω, ν' ἀρνηθῶ, νὰ φύγω. Τὸ βρά-δυ ποὺ μοῦ ζήτησες τὸ φιλί, κι' ἔκλαψα στὴν ἀγκαλιά σου, ἤθελα νὰ πέθαινα ἐκείνη τὴν ἴδια στιγμή. Τί δυστυχία ἔνιωθα ἐκεῖνο τὸ βρα-δυ, Μάρκο! Ὅταν κοιμήθηκες — ἐγὼ προσποιόμουν τὴν κοιμισμένη— ἀνασηκώθηκα καὶ σὲ κυττοῦσα. Ἡ-θελα νὰ παρω μαζί μου, φεύγοντας, κάθε λεπτομέρεια τοῦ προσώπου σου, καὶ καθὼς σὲ παρατηροῦσα, κάθε τόσο ἔσκυβα καὶ φιλοῦσα, πό-τε τὰ χείλη σου, πότε τὸ στῆθος σου, πότε τὰ μαλλιά σου, καὶ ψι-θύριζα: «Ἀγάπη μου, ἀγάπη μου...» Τὴν ἄλλη μέρα ἔφυγα, δείχνοντάς σου τὸν οὐρανό. Ἤθελα νὰ σοῦ πῶ μ' αὐτό, πὼς μόνο Ἐκεῖνος θὰ μπο-ροῦσε νὰ μὲ ξαναφέρῃ κοντά σου. Καὶ μ' ἔφερε! Ὅταν ἔφυγα ἀπὸ τὸ νησί, ἀμέσως πῆγα στὴν Ἀγ-γλία. Κάτι τὸ παράξενο αἰσθανό-μουν, κάτι σὰν δύναμι, κάτι ποὺ μοῦλεγε: «Σάλλυ, στάσου ὄρθια, πολέμησε, ἀγωνίσου, νίκησε τὸ θά-νατο..., γιατὶ μόνο ἔτσι θὰ μπορέ-σῃς νὰ ξαναγυρίσῃς κοντά σου». Κι' ἀμέσως, μαζὶ μὲ τοὺς ἀγαπη-μένους μου γονεῖς, ξαναρχίσαμε τὶς προσπάθειες. Ταξιδέψαμε. Πήγαμε σὲ γιατρούς. Βρεθήκαμε στὴν Ἀμε-ρικὴ. Ἐκεῖ, ἕνας περίφημος καρδιο-λόγος ἔκαμε τὴν λεπτότατη ἐγχεί-ρησι ποὺ κανένας δὲν τολμοῦσε νὰ κάμῃ, ἀφοῦ ἡ ὁποιαδήποτε ἐπέμβα-σι ἰσοδυναμοῦσε μὲ βέβαιο θάνα-το. Κύλησαν δυὸ χρόνια. Ὅταν πιὰ τὸ Κύλησαν δυὸ χρόνια. Ὅταν πιὰ πέρασε κάθε κίνδυνος, μίλησα στοὺς γονεῖς μου γιὰ σένα. Τοὺς ἐξήγησα πὼς ἐξ αἰτίας σου βρῆκα τὴν ἀγάπη ξανὰ γιὰ τὴν ζωή. Καὶ ἤρθαμε καὶ οἱ τρεῖς ἐδῶ, στὸ νησί, γιὰ νὰ σὲ βροῦμε. Ὅταν δὲ σὲ βρῆ-κα πουθενὰ στὴν πόλι, κατάλαβα πὼς βρισκόσουν ἐδῶ. Καὶ ἤρθα, Μάρκο, ἀγάπη μου..., ἤρθα γιὰ νὰ μὴν ξαναφύγω ποτέ...

Βουβὸς ἀπὸ συγκίνησι, ἀνίκα-νος νὰ πῶ μιὰ λέξι, τὴν κυττάζω. Ἡ εὐτυχία ποὺ αἰσθάνομαι, γίνε-ται δυὸ δάκρυα, ποὺ ἀργοκυλᾶνε στὰ μάγουλά μου. Ἐκείνη σκύβει καὶ τὰ σκουπίζει μὲ τὰ χείλη της. Σηκωνόμαστε, κι' ἀγκαλιασμέ-νοι αὐτὴ τὴ φορά, περπατᾶμε στὴν ἀκτή. Κάποτε τὴν κυττάζω. Μὲ κυττάζει κι' ἐκείνη..., καὶ ρίγουμε καὶ οἱ δυὸ ἀπὸ μιὰ οὐράνια εὐτυ-χία.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΡΟΔΙΤΗΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΔΥΟ ΥΦΑΣΜΑΤΑ — ΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑ

Πόσο εὔκολα γίνεται τώρα ἕνα κομψὸ καὶ μοντέρνο φόρεμα! Μὰ καὶ πόση ποικιλία ὑ-πάρχει στὸ συνδυασμὸ τῶν ὑφασμάτων καὶ τῶν σχεδίων! Συνδυάζονται ἐφέτος, τόσο τὰ ἴδια ὑφάσματα σὲ δυὸ ἢ περισσότερα χρώματα ἢ σὲ ποικίλους τόνους, ὅσο καὶ διαφορετικὰ ὑ-φάσματα μὲ ἄλλη ἀφὴ ἢ ἄλλο σχέδιο. Θὰ φροντίσετε, ὡστόσο, νὰ μὴν ἑνώσετε γραμμικὰ σχέδια (ρίγες, καρρὼ κ.ἄ.) μὲ ἐμπριμὲ λου-λούδια. Οἱ ρίγες εἶναι ὁμορφες μόνο μὲ «πουά». Θὰ δοῦμε ἐφέτος, τόσο στὴν ἐξοχή, ὅσο καὶ στὴν πόλι, συνδυασμοὺς ἀπὸ καρρὼ ὑφασμα μὲ μονόχρωμη πρώτη ὕλη, κι' αὐτὸ σὲ νέο, πολὺ κομψὸ τρόπο. Ἕνα φόρεμα τῆς πα-ριζιάνικης μόδας δίνει τὴν ἐντύπωσι μπλούζας καὶ φούστας μὲ μπρετέλλες. Εἶναι, ὡστόσο ἑνωμένο μὲ ραφές: Ἡ φούστα καὶ οἱ στενὲς μπρετέλλες, μὲ γραμμὴ «V», ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ μέση, γίνονται ἀπὸ τὸ λοξὰ κομμένο καρρὼ ὕφασμα, ἐνῶ ἡ «μπλούζα» μὲ κοντὰ μανίκια καὶ μικρὸ ντεκολτέ, γίνεται ἀπὸ ἄσπρο ἢ μπὲζ - ἄμιμου μονόχρωμο ὕφασμα.

Πολὺ χαριτωμένα εἶναι τὰ ἁπλὰ φορέματα, τύπου κάς-μαγιό, γιὰ τὴν πλάζ, ποὺ γίνονται ἀπὸ δυὸ διαφορετικὰ χρώματα σὲ «γεωμετρι-κὸ» συνδυασμό: Μπορεῖτε νὰ κόψετε μεγάλα καρρώ, ροὺ καὶ πράσινα, καὶ νὰ τὰ ἑνώσετε σὲ σχῆμα σκακιοῦ. Θὰ φτιάξετε μιὰ ἐπίσης ἀσορτὶ μεγάλη τσάντα γιὰ τὸ μπάνιο. Πολὺ κομψὸ εἶναι τὸ νεανικὸ παριζιάνικο μοντέλο μὲ σχέδιο «V»: Τὸ φόρεμα γίνεται ἀπὸ πρά-σινο ὕφασμα καὶ τὸ «V», ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ φτάνει σχεδὸν μέχρι τὴ μέση, ραβεται ἀπὸ μπλὲ ὕφασμα· Ἡ ἀσορτὶ τσάντα θὰ εἶναι μπλὲ μὲ πράσινη γαρνιτούρα.

Ἡ διχρωμία κατέκτησε καὶ τὰ σύνολα μπλούζα - φούστα. Πολὺ συχνά, ἡ φούστα γί-νεται σ' ἕνα χρῶμα πιὸ σκοῦρο ἀπὸ τὴ μπλού-ζα, μὰ τῆς ἴδιας «οἰκογένειας». Ἔτσι ταιριά-ζουν: μιὰ μουσταρδὶ φούστα καὶ μιὰ κίτρινη μπλούζα, μιὰ μωβ φούστα καὶ μιὰ συκλαμὲν μπλούζα κ.ἄ. Ἐφέτος, θὰ δοῦμε πάλι πολὺ συχνὰ ἀσορτὶ μπλοῦζες καὶ φοῦστες, (ποὺ φο-ριοῦνται μέσα ἀπὸ τὴ φούστα), ἀκόμα καὶ γιὰ τὸ ἀπόγευμα. Ὅταν θέλετε νὰ εἶστε κάπως ἐπίσημα ντυμένη, θὰ συμπληρώσετε τὴν ἐμφά-νισί σας μ' ἕνα ἀσορτὶ μεγάλο καπέλλο, κατὰ προτίμησι στὸ χρῶμα τῆς μπλούζας. Ὅπως βλέπετε, ἡ τόσο πρακτικὴ καζάκα ἀρχίζει νὰ χάνῃ ἔδαφος, ποὺ τὸ κερδίζει ἡ μπλούζα! Στὰ ζητήματα τῆς μόδας, δὲν κερδίζει, ὅπως ξέρουμε, πάντα ἡ λογικὴ καὶ ἡ πρακτικὴ πλευ-ρὰ στὸ ντύσιμο!

Τὸ θέμα «δυὸ ὑφάσματα — ἕνα φόρεμα», ἔνει καὶ μιὰ ἄλλη παραλλαγή: τὸ συνδυασμὸ τοῦ ἄσπρου φορέματος μὲ μπλὲ φάσες καὶ ρε-λιάσματα. Οἱ φάσες αὐτὲς γίνονται συνήθως κάθετες, εἴτε δυό, εἴτε περισσότερες, στὸ ἴδιο ἢ σὲ διαφορετικὸ φάρδος, καὶ κολακεύουν πολὺ τὶς γειάτες γυναῖκες. Τὸ ρέλιασμα μὲ σκου-ρόχρωμο ὕφασμα μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ δυὸ σει-ρὲς: Ἡ μιὰ εἶναι τὸ πραγματικὸ ρέλιασμα καὶ ἡ δεύτερη μιὰ στενὴ φάσα, στὸ φάρδος τοῦ ρελιάσματος καὶ τοποθετημένη σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸ ντεκολτὲ καὶ τὶς μεγάλες μασχάλες.

Μοντέρνο φόρεμα ἀπὸ Τερκρύλ, μὲ μπὲζ - μαρὸν φούστα καὶ μπὲζ κορσάζ.

Ἀριστερά: Πρωϊνὰ φορέματα τῆς τελευταίας μόδας, μὲ σκουρόχρωμες φάσες καὶ ἀνάλογο ρέλιασμα. Δεξιά: Ἀμπιγιὲ φούστα μὲ ἀσορτὶ μπλούζα. Προσέξετε τὶς δαντελλωτὲς τσέπες

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΤΑΓΙΕΡ

Τὸ καλοκαιρινὸ ταγιὲρ εἶναι ἀπαραίτητο στὴ γκαρνταρόμπα κάθε γυναίκας καὶ γίνεται μὲ πολυποίκιλο τρόπο. Δίπλα στὸ κάπως κλασικὸ ταγιέρ, μὲ σχετικὸ φορμάϊσμα καὶ στρογγυλεμένες μπάσκ, μὲ μικρὰ πέτα καὶ στενὸ γιακᾶ, μὲ ¾ μανίκια καὶ μεγάλες ἐξωτερικὲς τσέπες χωρὶς ρομπτὰ καὶ μὲ μικρὸ στρογγύλεμα, συνηθίζονται τώρα πολὺ τὰ φανταϊζὶ ταγιὲρ, εἰδικὰ γιὰ τὶς πολὺ νέες γυναίκες.

Ἕνα τέτοιο φανταϊζὶ ταγιὲρ μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο: Ἡ ἴσια φούστα καὶ ἡ ἐφαρμοστὴ ζακέττα γίνονται π.χ. ἀπὸ ἄσπρο ὑφασμα (πικέ, καλοκαιρινὴ γκαμπαρντίνα κ.ἄ.) καὶ ἡ μπλούζα ἢ μόνο τὰ μανίκια τῆς ζακέττας (ποὺ ράβεται χωρὶς μανίκια) ἀπὸ ἕνα φανταχτερὸ ριγωτὸ ὑφασμα, μὲ πολλὰ χρώματα, π.χ. καφὲ πράσινο, κόκκινο κ.ἄ. Ἡ ζακέττα ἔχει δυὸ σειρὲς ἀπὸ κουμπιὰ καὶ κουμπιὰ πέτα.

Συνηθίζονται ἐπίσης πολὺ τὰ μαῦρο - ἄσπρα ἐυπρωμὲ ταγιὲρ μὲ ἐβαζὲ φούστες καὶ ζακέττες σὲ στὺλ μπλούζας, μὲ μεγάλο ντεκολτέ, γιακᾶ - ἐσάρπα, κούμπωμα μὲ κουμπιὰ ἀπὸ τὸ ὑφασμα τοῦ ταγιὲρ καθὼς καὶ μὲ ¾ μανίκια. Τρεῖς πένσες σὲ κάθε πλευρὰ δίνουν ἕνα σχετικὸ φορμάρισμα στὴ ζακέττα.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

Τὰ φορέματα αὐτὰ πρέπει νὰ ταιριάζουν, τόσο γιὰ τὴν πόλι, ὅσο καὶ γιὰ τὴν πλάζ, ὥστε νὰ μὴν εἶστε ἀναγκασμένη νὰ βαστᾶτε μιὰ πολὺ μεγάλη τσάντα, ὅταν πηγαίνετε ἀπὸ τὸ σπίτι σας στὴν θάλασσα. Ἔτσι θὰ φροντίσετε, τὸ φόρεμά σας νὰ εἶναι δροσερὸ καὶ ἄνετο, μὰ ὄχι πολὺ ἐξαντρίκ. Ἕνα χαριτωμένο γαλλικὸ μοντέλο γίνεται ἀπὸ «πονζὲ», χρώματος μπρίκ, μὲ ἄσπρο καὶ μαῦρο ρέλιασμα στὸ ντεκολτέ, στὶς μασχάλες καὶ μπροστὰ στὸ ἄνοιγμα. Κλείνουν δέ, μὲ ἕξη μεγάλα κουμπιά, ραμμένα σὲ δυὸ σειρές. Τὸ ἴδιο φόρεμα μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ ἀπὸ μιὰ καλοκαιρινὴ γκαρμπαρντίνα.

Ὅμορφα εἶναι ἐπίσης τὰ ἁπλὰ φορέματα ἀπὸ κεντητὸ τουάλ, σὲ στὺλ τυνὶκ ἢ σεμιζιέ, μὲ χωρὶς μανίκια, γιὰ νὰ φοριοῦνται καὶ στὴν πλάζ. Ταιριάζουν γιὰ τὸ πρωὶ καὶ γιὰ τὴν πλάζ ἐπίσης ὅλα τὰ «γεωμετρικὰ» φορέματα, μὲ πρόσθετες φαρδειὲς φάσες ἀπὸ ἄλλο ὑφασμα ἢ σὲ διαφορετικὸ χρῶμα, μὲ «ἐγκρυστὲ» σχέδια. Τὰ φορέματα αὐτὰ γίνονται σὲ λίγο ἐβαζὲ γραμμὴ ἢ μὲ ἀνοιχτὲς στὸ τελευταῖο τμῆμα τους πλαϊνὲς ραφές.

ΜΟΥΣΕΛΙΝΑ ΚΑΙ ΔΑΝΤΕΛΛΑ

Ὁ συνδυασμὸς τῶν δύο αὐτῶν ὑφασμάτων εἶναι καὶ πάλι ἡ τελευταία λέξι τῆς μόδας, κυρίως ὅταν πρόκειται γιὰ τὸ πολὺ ἀμπιγιὲ ντύσιμο γιὰ τὸ βράδυ. Ὑπάρχουν πολλὲς δυναμότητες στὸ συνδυασμὸ τῶν ὑφασμάτων. Θὰ μελετήσωμε τώρα γιὰ τοὺς κυριώτερους. Θὰ φτιάξετε π.χ. ἕνα ἄσπρο, φαρδὺ ἀπὸ μουσελίνα φουρὸ ἀπὸ μακριὰ μανίκια ἀπὸ δαντέλλα γκιποὺρ. Ἕνα μαῦρο κρὲπ ἢ μουσελίνα συμπληρώνεται μὲ ἕνα ἀφοδράριστο μπολερὸ ἀπὸ ρὸζ δαντέλλα. Ἕνα φόρεμα μὲ κλὸς φαΐσσα, φτιαγμένο ἀπὸ μουσελίνα, γαρνίρεται μὲ νωμίτη καὶ μανίκια ἀπὸ δαντέλλα.

Πάνω ἀπὸ ἕνα φόρεμα - φουρὸ ἀπὸ μαῦρο κρὲπ ἢ ἀνάλογη μουσελίνα, θὰ φορέσετε ἕνα μαντὸ ἀπὸ ἀφοδράριστη δαντέλλα, μὲ μικρὸ γιακᾶ – βολάν. Ἕνα φόρεμα ἀπὸ πράσινη μουσελίνα, μὲ ντεκολτὲ «βάρκας», ἔχει μπροστὰ τέσσερα βολὰν ἀπὸ δαντέλλα ὡς γαρνιτοῦρα. Πολὺ ὄμορφη εἶναι ἡ παραλλαγὴ τοῦ φορέματος αὐτοῦ, μὲ κοντὸ κορσὲ ἀπὸ δαντέλλα μακραμέ, τονισμένο μ' ἕνα δαντελλένιο φιόγκο.

Τῆς τελευταίας μόδας εἶναι ἐπίσης ἕνα μαῦρο φουρὸ ἀπὸ Ροντιὰ καὶ μεταξωτό, μὲ κοντὰ μανίκια ἀπὸ μουσελίνα, γαρνιρισμένα μὲ τριαντάφυλλα. Ἕνα φόρεμα ἀπὸ μπλὲ - «κασνὰν» μουσελίνα γαρνίρεται μὲ ¾ μανίκια ἀπὸ δαντέλλα στὸ ἴδιο χρῶμα. Πολὺ ὄμορφο εἶναι ἐπίσης ἕνα τελευταῖο παριζιάνικο μοντέλο ἀπὸ «μουστὲ» μουσελίνα, γαρνιρισμένο μὲ βολὰν ἀπὸ δαντέλλα καὶ ραμμένο πάνω σὲ μιὰ φόδρα ἀπὸ «φέϊγ».

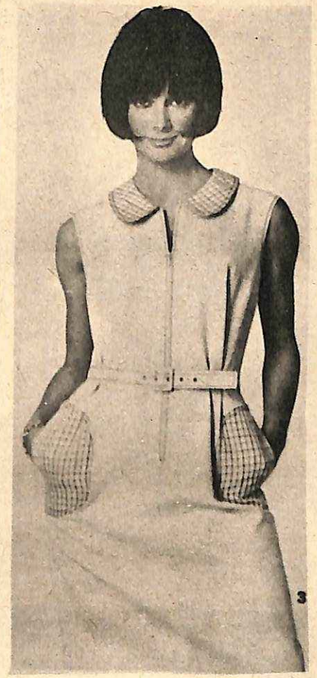
«ΠΙΚΑΝΤΙΚΑ ΤΑΓΙΕΡ»

Τὰ ταγιὲρ αὐτὰ εἶναι ἡ τελευταία δημιουργία τῆς παριζιάνικης μόδας καὶ διακρίνονται γιὰ τὶς «πικάντικες» λεπτομέρειες καὶ τὴν ποιότητες στὶς γραμμή τους. Ἔχουν π.χ., ἀντὶ γιακᾶ, λοξὸ βολάν. Τὸ ἴδιο βολὰν στολίζει τὸ ἕνα μακρὺ μανίκι. Ἡ ζακέττα εἶναι κοντή, φορμαρισμένη, καὶ κλείνει μὲ πολλὰ ὑφασματένια κουμπιά.

Ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικὸ ταγιὲρ εἶναι τὸ γκρενικὸ μοντέλο ἀπὸ ρὸζ - σόκιγκ σαντούγκ,

Μικρὰ φορέματα τῆς μόδας: 1, 2) ἀπὸ καρρὸ ὕφασμα, 3) μὲ πράσθετες γαρνιτοῦρες, 4) μὲ βολάν, 5) μονοκόμματα, 6) τύπου «ρόμπας», 7) μὲ ντεκολτὲ «πόλο».

Ἀριστερά: Εὐκολοφόρετο φόρεμα γιὰ τὴν πλάζ, μὲ ἄσπρο - μαῦρο ρέλιασμα. Δεξιά: Μοντέρνο «πικάντικο» ταγιέρ, μὲ ξένα μανίκια, ἀπὸ φανταιζὶ ὕφασμα.

ποὺ ἐκθέτει μιὰ γνωστὴ παριζιάνικη μπουτίκ, μὲ «ἐξωτερικὲς» νεροῦρ (οἱ ψιλὲς πιέττες γαζώνονται ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ ρούχο), τόσο σ' ὅλη τὴν ἐπιφάνεια τῆς ζακέττας, ὅσο καὶ σ' ἐκείνη τῆς ἔβαζε φούστας. Τὸ μεγάλο ντεκολτὲ γαρνίρεται μ' ἕνα λουλούδι στὸ ἴδιο χρῶμα. Τὰ μακρυὰ μανίκια ἔχουν κλασικὴ μανικοκλίση.

ΦΟΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Θὰ φροντίσετε, ἡ φούστα νὰ ἔχη πάντα ἕνα φανταιζὶ στόλισμα, ὅν θέλετε νὰ φορέσετε τὸ σύνολο φούστα - μπλούζα τὸ ἀπόγευμα. Πολὺ ὄμορφο εἶναι τώρα ἕνα παριζιάνικο μοντέλο ἀπὸ τουαλ ἢ καλοκαιρινὴ γκαμπαρντίνα, μὲ μεγάλες ἐξωτερικὲς τσέπες, φτιαγμένες ἀπὸ δαντελλωτὸ ὑλικὸ στὸ ἴδιο χρῶμα.

Πολὺ τῆς μόδας εἶναι ἐπίσης ὁ συνδυασμὸς τῆς ριγωτῆς φούστας μὲ μιὰ μονόχρωμη μπλούζα, εἴτε σὲ στὺλ σεμιζιέ, εἴτε σὲ γραμμὴ πουλόβερ - πόλο (χωρὶς γιακά, μὲ ὀβάλ ντεκολτὲ καὶ σχίσιμο μπροστά, ποὺ κλείνει μὲ μικρὰ κουμπιά). Οἱ φοῦστες ἔχουν συχνὰ μπροστὰ μιὰ βαθιὰ κουφόπιεττα, ἢ γαρνίρονται μὲ λοξὲς τσέπες. Ἄλλα μοντέλα, γιὰ τὸ πρωὶ ἢ τὸ ἀπόγευμα, εἶναι ραμμένα σὲ στὺλ «πορτφέϊγ» καὶ διπλώνουν μπροστὰ ἢ πίσω. Ἔχουν, δέ, ἐλαφρὰ κλὸς γραμμή.

ΜΙΚΡΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Τὰ μικρὰ φορέματα εἶναι ὅ,τι σᾶς χρειάζεται γιὰ τὴν ἐποχὴ αὐτή! Εἶναι ἁπλά, μὰ ἔχουν ἕνα ἰδιαίτερο στίκ, χάρις στὶς χαριτωμένες τους γαρνιτοῦρες. Ἀπὸ καρρὼ ὕφασμα θὰ φτιάξετε π.χ. ἕνα φόρεμα μὲ κλειστὸ ντεκολτέ, μυτερὸ γιακὰ καὶ ἀνοιγμα «φόλο», φτιαγμένο μὲ μιὰ λοξὴ κομμένη φάσα. Οἱ τσέπες στὸ στῆθος εἶναι ἐπίσης λοξὲς κομμένες.

Ἀπὸ κρὲμ τουαλ γίνεται ἕνα διμορφο φόρεμα σὲ ἴσια γραμμή, μὲ μεγάλο φερμουάρ, μπροστά, μέχρι τὸ γοφό, καὶ μὲ γαρνιτοῦρα ἀπὸ ὕφασμα μὲ σχέδιο «πτὶ-καρρὼ» ποὺ ἀπ' αὐτὸ γίνονται οἱ μεγάλες τσέπες πάνω στὸ γοφό, καθὼς καὶ ὁ μικρὸς στρογγυλὸς γιακᾶς. Ἡ στενὴ ζώνη εἶναι ἀπὸ τὸ ὕφασμα τοῦ φορέματος. Χαριτωμένο εἶναι ἐπίσης ἕνα φόρεμα - τυνὶκ σὲ ἴσια γραμμή, φτιαγμένο ἀπὸ κοκκινο ὕφασμα μὲ μικρὰ πυκνὰ ἄσπρα «πουά», χωρὶς γιακά, μὲ κουμπωτὸ σχίσιμο στὸ μικρὸ ντεκολτέ, καθὼς καὶ μὲ δυὸ ἢ τρεῖς σειρὲς ἀπὸ βολάν, πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα.

ΜΙΑ ΙΔΕΑ — ΔΥΟ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Ἡ βασικὴ ἰδέα γιὰ τὸ πατρὸν ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει, εἶναι τὸ ἐφαρμοστὸ κορσάζ, μὲ ντεκολτὲ - βάρκα, μὲ μικρὸ σχίσιμο (ὄχι περισσότερο ἀπὸ 3—4 π.) καὶ πρόσθετη φάσα γύρω ἀπὸ τὸ ντεκολτέ, σὲ ἀπόστασι 4 π. Τὰ μανίκια εἶναι κοντὰ ἢ ¾, σύμφωνα μὲ τὸ γοῦστο σας. Ἡ φούστα, δέ, μπορεῖ νὰ γίνη μὲ δυὸ διαφορετικοὺς τρόπους, ἀνάλογα μὲ τὴ σιλουέττα σας:

Εἶναι στενή, μὲ λίγο ἐβαζὲ γραμμή, πρὸς τὸ στρίφωμα, καθὼς καὶ μὲ τρεῖς ἀνοιχτὲς πένσες στὴ μέση σὲ κάθε πλευρὰ τῆς φούστας. Οἱ νέες γυναῖκες θὰ προτιμήσουν, ὡστόσο τὴ φαρδιὰ φούστα, σὲ πολὺ κλὸς γραμμὴ καὶ μὲ πιέττες, μπρὸς καὶ πίσω, ἂν ἔχετε τονισμένους γοφούς, καὶ ὁλόγυρα, ἂν εἶστε λεπτή. Τὸ μοντέλο γίνεται ἀπὸ μονόχρωμο ὕφασμα, μὲ σατὲν φάσα, ἢ ἀπὸ ἐμπριμὲ ὕφασμα, μὲ μιὰ μονόχρωμη βελούδινη φάσα γύρω στὸ ντεκολτέ.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΟΔΑ

Θὰ σᾶς περιγράψωμε σήμερα μερικὰ πολὺ ὄμορφα μοντέλα, ποὺ μπορεῖτε εὔκολα νὰ τὰ φτιάξετε μόνη σας καὶ ποὺ ταιριάζουν γιὰ τὸ μικρὸ καὶ γιὰ τὸ μεγαλύτερο παιδί.

Ἕνα ὄμορφο φόρεμα ἀπὸ «βισύ», ἔχει σχετικὸ φάρδος, χάρις στὶς σοῦρες ποὺ ἀρχίζουν κάτω ἀπὸ τὸ νωμίτη, ποὺ εἶναι ἴσιος στὴν πλάτη καὶ μὲ μύτη μπροστά, πάνω ἀπὸ μιὰ κουφόπιεττα. Οἱ κάθετες κοφτὲς τσέπες ἔχουν πάτ, καὶ οἱ ὦμοι γαρνίρονται μὲ φιόγκους. Σᾶς χρειάζονται γιὰ κοριτσάκια 1—2 χρόνων 1 μ. 10 σὲ φάρδος 90 π.

Ἕνα ντὲ πιὲς ἀπὸ κοτονὰντ μὲ κορσὰζ - μαγιὶὸ χωρὶς μανίκια, μὲ πένσες στὴ μέση, τετράγωνο ντεκολτέ, σχιστὸ καὶ κουμπωτὸ στὴν πλάτη, συμπληρώνεται μὲ φούστα - πορτφέϊγ, ποὺ ἔχει σοῦρες στὴ μέση (στὸ πλάϊ καὶ στὴν πλάτη). Γίνεται, δέ, γιὰ κοριτσια 9 χρόνων ἀπὸ 3 μ. 55 σὲ 90 π. Γιὰ ἕνα κοριτσάκι 6 χρόνων καὶ γιὰ τὸ φορεματάκι του ἀπὸ «μαντρά», μὲ κορσὰζ μὲ πένσες καὶ φούστα μὲ σοῦρες, σᾶς χρειάζονται 1 μ. 65 σὲ 90 π. Ἔχει κούμπωμα στὴν πλάτη, δεμένη ζώνη, κοντὰ μανίκια καὶ μικρὸ ντεκολτὲ χωρὶς γιακά.

Μὲ 1 μ. 40 σὲ 90 π. φτιάχνετε γιὰ τὴν ἴδια ἡλικία ἕνα πουκάμισο - ζακέττα ἀπὸ «μαντρά», μὲ μακρυὰ μανίκια μὲ κουμπωτὰ μανικέττια, σὲ σπορτὶβ γραμμή. Ταιριάζει γιὰ κοριτσια καὶ γιὰ ἀγόρια.

ΜΑΡΙ - ΚΛΑΙΡ

Ἐπάνω: Ἀμπιγιὲ φορεματάκι γιὰ τὸ κοριτσάκι τῶν 7 χρόνων, μὲ νωμίτη καὶ τέσσερα ψευτορεμπά. Κάτω: Ὁμορφο ταγιὲρ ἀπὸ ρὸζ τουάλ, μὲ ἀσορτί, πιὸ σκούρα μπλούζα καὶ μαντήλι.

Πλεχτὸ πουλόβερ, τύπου «ζιλέ», γιὰ τὴν βαρκάδα.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΝΕΡΑΪΔΑ

Τὰ τελευταῖα μαγιὸ καὶ τὸ μοντέρνο ντύσιμο στὴν πλάζ

"Ενα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὶς νέες συλλογὲς τῶν μαγιὸ εἶναι ἀφιερωμένο στὶς γεμᾶτες γυναῖκες καὶ σχεδιασμένο μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ δαδίζη σύμφωνα μὲ τὶς τελευταῖες ἀπαιτήσεις τῆς μόδας, ἀλλὰ καὶ νὰ καμουφλάρη κάπως τὶς ὑπερβολικὲς καμπύλες. Βλέπουμε, ἔτσι, μαγιὸ μὲ πολὺ βαθιὰ ντεκολτὲ (μπρὸς καὶ πίσω), ποὺ ὅμως κρύβουν ἐπιδέξια κάθε περιττὸ ὄγκο: Μπροστὰ τὸ ντεκολτὲ εἶναι μυτερό, μέχρι τὴ μέση, μὰ σὲ συμμετρικὲς ἀποστάσεις ἑνωμένο μὲ μικροὺς φιόγκους. Πίσω, δέ, τὸ ντεκολτὲ ἔχει πολλὲς σταυρωτὲς κορδέλλες, ἀπὸ τὸ ἴδιο ἢ ἀπὸ ἄλλο πρῶτο ὑλικό. Συχνά, τὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης εἶναι διπλό: ἕνα μεγάλο ποὺ δένεται μὲ δυὸ κορδέλλες καὶ σφίγγει κάπως τὸ σῶμα, κι' ἕνα δεύτερο, κάτω ἀπ' αὐτό, σὲ σχῆμα σταγόνας ἢ κύκλου, ποὺ φτάνει μέχρι τὴ μέση.

Τὰ νέα μπικίνι γίνονται συνήθως ἀπὸ δυὸ διαφορετικὰ ὑφάσματα σὲ ἀντίθετα χρώματα, μὲ κοντὸ σουτιὲν καὶ πολὺ στενὸ καὶ κοντὸ σλίπ. "Οσα μπικίνι προορίζονται μόνο γιὰ τὴν πλάζ κι' ὄχι γιὰ τὴ θάλασσα, ἔχουν πολλὲς γαρνιτοῦρες ἀπὸ βολάν, δαντέλλες κ.ἄ.

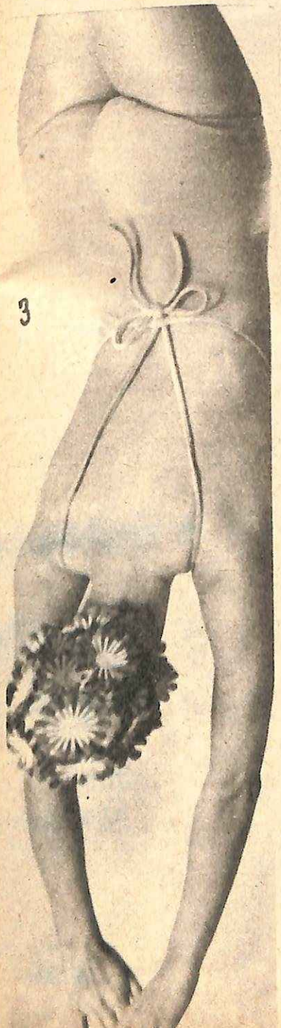
Γιὰ τὴν πλάζ λανσάρονται, τὴν ἐποχὴ αὐτή, νέα κὰς-μαγιὸ σὲ γιαπωνέζικο στύλ, χωρὶς μπρετέλλες καὶ μὲ πολλὲς πιέττες μπροστά. Τὰ κὰς-μαγιὸ αὐτὰ εἶναι ἀνοιχτά, φοριοῦνται, δέ, πάνω ἀπὸ ἕνα μπικίνι καὶ στερεώνονται μέσα στὸ σουτιὲν τοῦ μπικίνι. Εἶναι ὁρκετὰ κοντὰ καὶ ἀποτελοῦν τὸ ἰδανικὸ συμπλήρωμα τοῦ ντυσίματος γιὰ τὸ ἡλιόλουτρο.

Παράλληλα μ' αὐτὰ τὰ «γιαπωνέζικα» κὰς-μαγιό, φοριοῦνται ἐπίσης ἄλλα σὲ στὺλ μπουρνουζιοῦ καὶ γαρνιρισμένα μὲ βολὰν σὲ ὅλα τὰ στριφώματα. Συμπληρώνονται μ' ἕνα μεγάλο μαντῆλι στὸ ἴδιο χρῶμα. "Αν τὸ χρῶμα τοῦ δέρματός σας τὸ ἐπιτρέπη, θὰ προτιμήσετε ἕναν ἔντονο κίτρινο τόνο, ποὺ εἶναι τώρα πολὺ τῆς μόδας.

Πολὺ ὄμορφα εἶναι τὰ παριζιάνικα στενὰ πανταλόνια ἀπὸ πικὲ ἢ ἕνα ἄλλο φασονὲ ὕφασμα, ποὺ γαρνίρονται σὲ ὅλες τὶς ραφὲς μὲ στενὲς φάσες καὶ ρελιάσματα σὲ ἄλλο χρῶμα. Φοριοῦνται, δέ, πάνω ἀπὸ ἕνα μαγιὸ ἢ μ' ἕνα καρρὸ μπλουζάκι χωρὶς μανίκια καὶ τσιριζέζουν πολὺ γιὰ τὴ βαρκάδα καὶ τὴν πλάζ.

1. Κὰς - μαγιὸ τῆς τελευταίας μόδας, σὲ γιαπωνέζικο στύλ, γιὰ κάθε σιλουέττα.
2. Τὸ μοντέρνο πανταλόνι γιὰ τὴν πλάζ καὶ τὴ βαρκάδα, ἀπὸ Τεργκάλ.
3. Κομψὸ μαγιὸ γιὰ τὴν καλλίγραμμη γυναίκα.
4. Σκουρόχρωμο μαγιό, μὲ ἄσπρο ρέλιασμα καὶ διπλὸ ντεκολτὲ στὴν πλάτη.
5. Κὰς - μαγιὸ μὲ βολὰν γιὰ τὴν ρομαντικὴ γυναίκα, μὲ ἀσορτὶ μαντῆλι.
6. Πρακτικὸ καὶ κομψὸ μαγιὸ γιὰ τὴ σπορτὶβ γυναίκα.
7. Μαῦρο - ἄσπρο μαγιό, γιὰ τὶς νέες καὶ ἐξαντρὶκ γυναῖκες.
8. "Ενα κομψὸ μαγιὸ γιὰ τὶς γεμᾶτες γυναῖκες, μὲ δεμένους φιόγκους στὸ ντεκολτέ.
9. Μπικίνι μὲ δίχρωμη γαρνιτούρα.

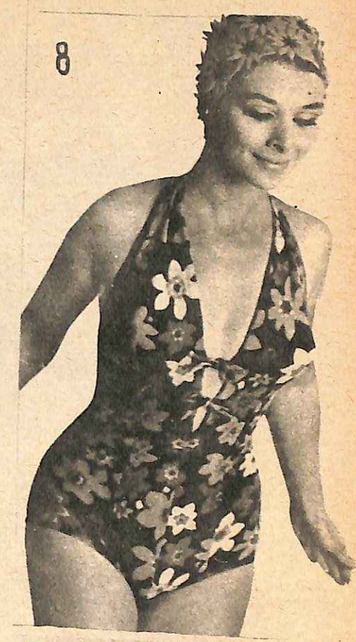

Τὸ σφρῖγος, ἡ ζωντάνια, ἡ ὁρσιὰ κι' ἡ ὁμορφιά μας, θὰ μποροῦσαν νὰ ἀναβλύζουν ἀπὸ τὴ θάλασσα.

ΘΑΛΑΣΣΟΛΟΥΤΡΑ ΗΛΙΟΛΟΥΤΡΑ ΚΟΛΥΜΠΙ

Ἀστείρευτες πηγὲς ὑγείας καὶ ὁμορφιᾶς

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ἡ ἐπιθυμία νὰ χαροῦμε τὴ ζωὴ εἶναι πιὸ δυνατὴ καὶ πιὸ θορυβώδης. Κι' ἀνάμεσα στὰ γέλια, τὰ πηδήματα καὶ τὶς χαρὲς πλάθεται ἡ ὁμορφιά μας. Τὸ κολύμπι εἶναι ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς. Ἡ χώρα μας εἶναι τόσο πλούσια σὲ ὑγρὸ στοιχεῖο, ὥστε τὸ σφρῖγος, ἡ ζωντάνια, ἡ ὁρσιὰ κι' ἡ ὁμορφιά μας θὰ μποροῦσαν νὰ ἀναβλύζουν ἀπὸ τὴ θάλασσα. Ἂν ξέραμε νὰ ἐμπιστευθοῦμε ἀπὸ μικρὲς τὴν ὑγεία καὶ τὴν ὁμορφιά μας σ' αὐτήν, δὲν θὰ εἴχαμε τίποτε νὰ ζηλέψουμε μεγάλες. Μὲ τὴν ἀνάγκη γιὰ ἔντονη ἀναπνοή, ποὺ δημιουργεῖ τὸ συστηματικὸ κολύμπι, θὰ τόνωνε τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματός μας, θ' αὔξανε τὶς καύσεις μας, θὰ διευκόλυνε τὶς ἐκκρίσεις καὶ ἀπεκκρίσεις τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ δὲν θὰ τὸν ἄφηνε ποτὲ νὰ τοξινωθῆ.

Ἀκόμα, θὰ ἀτσάλωνε τοὺς μῦς, θὰ σμίλευε τὰ μπράτσα, τοὺς μηρούς, θὰ λέπτυνε τὴ μέση καὶ θὰ δυνάμωνε τὴν ἀντίδρασι τοῦ δέρματος στὶς ἐξωτερικὲς ἐπιδράσεις καὶ τὶς ἀπότομες ἐναλλαγὲς τοῦ καιροῦ. Ἔτσι, ὡς τὰ γεράματα, δὲν θὰ ὑπῆρχε φόβος γιὰ κοιλαρφοσί των ἰστῶν, ἀντιαισθητικὰ διπλοσάγονα κλπ.. Ἐπίσης θ' ἀποκτούσαμε ἐλαστικὸ κι' ἐλαφρὸ βάδισμα, ὄμορφο παράστημα, ἁρμονικὴ ἀνάπτυξι τοῦ σώματος καὶ χάρι. Τὸ κολύμπι, καθὼς γίνεται μέσα στὸ φυσικὸ του πλαίσιο (θάλασσα, ἀέρας, ἥλιος), βάζει σὲ κίνησι κάθε μας μόριο, ἀντικαθιστώντας πολλὰ μαζὶ σπόρ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῆ μὲ τίποτα.

★

Ὅσες ἐνδιαφέρονται ἄμεσα γιὰ τοὺς μῦς τοῦ στήθους, τὶς ἐσωτερικὲς πλευρὰς τῶν μηρῶν καὶ τῶν μπράτσων, ποὺ χαλαρώνονται τόσο εὔκολα, κι' ἀκόμα τῆς κοιλιᾶς, πρέπει νὰ ξέρουν ὅτι τὸ ὕπτιο ἢ πρόσθιο κολύμπι, μαζὶ μὲ ἡλιόλουτρο (ἰδίως γιὰ τὸ στῆθος), φέρνουν ἀποτελέσματα ἐκπληκτικά.

Μόνο τὸ κρόουλ, ποὺ γυμνάζει τόσο καλὰ ὅλους τοὺς μῦς καὶ τὴν ἀναπνοή, καλὸ εἶναι νὰ τὸ μαθαίνουμε συστηματικὰ στὰ χρόνια τῆς νιότης καὶ νὰ τὸ ἀποφεύγουμε ὅταν πάσχουμε ἀπὸ κυπταρίτιδα, ἢ ὑποφέρουμε ἀπὸ καρδιά. Γιατὶ οἱ κινήσεις του εἶναι πολὺ δυνατὲς γιὰ τέτοιες καταστάσεις.

Ἂν ὑποφέρουμε ἀπὸ κυτταρίτιδα, θὰ κάνουμε πρῶτα τὸ ἡλιόλουτρό μας, αὐξάνοντας 10 λεπτὰ κάθε μέρα τὴ διάρκειά του, καὶ μετὰ θὰ μείνουμε στὴ θάλασσα 15 —20 λεπτά. Στὸ διάστημα αὐτό, μποροῦμε νὰ κολυμπήσουμε μὲ ἀναλλαφιερὲς κινήσεις στοματώντας ἀμέσως μόλις αἰσθανθοῦμε τὴν παραμικρὴ κόπωσι. Μποροῦμε ἐπίσης νὰ παίξουμε τὰ γνωστὰ ὁμαδικὰ παιγνίδια μέσα στὴ θάλασσα, ἢ ἂν δὲν ἔχουμε παρέα, ν' ἀνεβοκατεβάζουμε τὸ σῶμα μας ρυθμικά, δίνοντας μιὰ μὲ τὸ πόδι στὸ βυθό, καὶ νὰ προκαλοῦμε ἔτσι ἕνα πλατσούλισμα γύρω στὸ λαιμό, τὸ πιὸ εὐεργετικὸ μασάζ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῆ κανείς. Ἂν ἔχη κῦμα, ἂς τὸ κυνηγήσουμε, προκαλώντας το νὰ σπάση ἐπάνω μας, ἂς τυλιχτοῦμε στὴ δροσιά του κι' ἂς χαροῦμε τὸ ἁπαλό χάδι τοῦ ἀφροῦ του. Κι' ἂν ἔχη βράχια ἢ ἀκρογιαλιά, ἂς τὰ πηδήσουμε, γιὰ ν' ἀποκτήσουμε ἰσορροπία καὶ ρυθμὸ στὶς κινήσεις μας.

★

Ἂν ἡ γενικὴ κατάστασις τῆς ὑγείας μας τὸ ἐπιτρέπη, μποροῦμε νὰ μείνουμε λίγο περισσότερο ἀπὸ τὸ ὅριο ποὺ καθωρίσαμε, στὸ νερό. Ἡ θάλασσα διαρρέεται ἀδιάκοπα ἀπὸ ἠλεκτρικὰ ρεύματα. Ἂς ἀφήσουμε τὴν εὐεργετική τους ἐπίδρασι νὰ φθάση, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ εὐηλεκτραγωγοῦ ἁλατιοῦ, ὡς τὸ τελευταῖο μας κύτταρο. Ἂν ὅμως δὲν αἰσθανθοῦμαστε καλά, ἂν ἔχουμε νὰ μείνουμε μέσα στὸ νερὸ πάνω ἀπὸ ἕνα τέταρτο, οὔτε νὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ κάνουμε δύο μπάνια τὴν ἡμέρα, ἀλλὰ νὰ συνηθίσουμε σιγὰ - σιγὰ κι' ἀφοῦ συμβουλευτοῦμε πρῶτα τὸ γιατρό μας.

★

Ἂν συνδυάσουμε τὸ θαλασσόλουτρο μὲ τὸ μεθοδικὸ ἡλιόλουτρο, θὰ μεταβάλουμε τὸν ὀργανισμό μας σὲ ἐργαστήριο παραγωγῆς Βιταμινῶν Δ. ἰδίως καὶ θὰ καλυτερέψουμε πολὺ τὴν κατάστασι τοῦ νευρικοῦ μας συστήματος, τῆς καρδιᾶς, τοῦ συκωτιοῦ, τῶν νεφρῶν καὶ γενικὰ ὅλων τῶν ἀδένων μας.

Θὰ πρέπει ὅμως νὰ προφυλάξουμε τὸ δέρμα μας. Ἂν κατορθώσουμε νὰ διατηρήσουμε τὴν καθαρότητά του καὶ ἀπαλότητά του, θὰ εἶναι στὸ τέλος τῆς σαιζὸν πολὺ τονωμένο καὶ σφριγηλό. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦμε μιὰ καλὴ ἀντηλιακὴ κρέμα ποὺ ἐμποδίζει τὴν ἐνέργεια τοῦ ἡλιου νὰ γίνη καταστρεπτική, προστατεύει ἀπὸ λεκέδες καὶ πανάδες, τρέφει καὶ δίνει νερὸ κι' ἐλαστικότητα στὰ κύτταρα.

Γιὰ τὸ σῶμα, ὅταν δὲν εἶναι ὑπερβολικὰ εὐαίσθητο, εἶναι προτιμότερο τὸ ἀντηλιακὸ λάδι, ποὺ ἁπλώνεται εὔκολα. Παρακαλοῦμε μιὰ φίλη μας νὰ μᾶς ἀλείψη τὴν πλάτη, γιατί, ἂν ἐπιχειρήσουμε μόνες μας, θὰ μείνη τὸ κέντρο τῆς ράχης ἀπροστάτευτο. Ἔτσι, τὸ δέρμα μας θὰ μείνη ὅλο τὸ καλοκαίρι ἁπαλό, ἐλαστικὸ καὶ θὰ πάρη τὸ χρυσὸ ἡλιοφιλημένο χρῶμα.

ΔΟΜΝΑ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
Αἰσθητικὸς

Τὰ ΑΣΤΡΑ γιὰ τὸ μέλλον σας

Οἱ προβλέψεις τοῦ Δρος ΚΑΜΑ γιὰ τὴν περίοδο 5—11 Αὐγούστου 1965

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Ἀπριλίου	★ Ἡ τύχη δὲν εὐνοεῖ τὸν ἐπαγγελματικό τομέα καὶ πρέπει γι' αὐτὸ νὰ πάρετε τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα. Ἁπλιστῆτε μὲ θάρρος καὶ ἐπιμονὴ καὶ προχωρῆστε στὴν πραγματοποίησι τῶν σχεδίων σας, βέβαιοι γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους.	★ Ἀποφύγετε νὰ ξεμαθυμίσετε σὲ ἀγαπημένο πρόσωπο ἕνα δυσάρεστα παρελθὸν ἢ κάποιο σφάλμα του, ποὺ εἶχε σχεδὸν λησμονηθῆ. Θὰ τὸ πληγώσετε καὶ θὰ καταστρέψετε ἔτσι ὄχι μόνον τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον τοῦ δεσμοῦ.	★ Τὸ νευρικὸ σύστημα παρουσιάζει μεγάλη βελτίωσι. ★ Ταξίδι ἢ ἐκδρομή, θὰ σᾶς ὠφελήσουν πολύ, ἀρκεῖ νὰ μὴ συνεπαγωνται ταλαιπωρίες. ★ Προσέξετε πολὺ στὸ δρόμο κα ἰφυλαχτῆτε ἀπὸ κάθε εἴδους τροχοφόρα.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Ἀπριλίου 21 Μαΐου	★ Πρέπει οἱ ἐνέργειές σας νὰ εἶναι προϊὸν μακρᾶς σκέψεως καὶ μελέτης. Ἡ βία ὄχι μόνο δὲν θὰ σᾶς ἐξυπηρετήση, ἀλλὰ καὶ μπορεῖ νὰ γίνη ἀφορμὴ νὰ ναυαγήσουν πολλὰ σχέδιά σας. ★ Βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν.	★ Πιστεύετε πὼς τὸ πειοιβάλλον δὲν σᾶς καταλαβαίνει καὶ αὐτὸ δημιουργεῖ μία ἐπιθυμία ἀπομονώσεως. ★ Ἔχετε συμφέρον νὰ φανῆτε κοινωνικὸς καὶ νὰ μὴ χασετε καμμιὰ εὐκαιρία γιὰ διασκέδασι. Θὰ κάνετε καλὴ γνωριμία.	★ Αὔξησι τοῦ δυναμισμοῦ σᾶς ἐπιτρέπει ν' ἀναπτύξετε μεγάλη δραστηριότητα. ★ Ἀπαιτεῖται μεγάλη πειθαρχια στὶς ὧρες τῶν γευμάτων καὶ στὸ διαιτολόγιό σας. Ἀποφύγετε ὅ,τι βλάπει τὸ συκῶτι καὶ τὰ νεφρά.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ἰουνίου	★ Τὰ ἄστρα σᾶς δίνουν τὴν εὐκαιρία νὰ σταθεροποιήσετε τὴ θέσι σας καὶ νὰ βελτιώσετε τὶς ἀποδοχές σας. Σᾶς κάνουν ὅμως πιὸ ριψοκίνδυνο ἀπὸ συνήθως καὶ σᾶς ὠθοῦν στὴν περιπέτεια. ★ Κίνδυνος νὰ χάσετε κάτι.	★ Ἀγαπημένο πρόσωπο πιθανὸν νὰ κάνη κατάχρησι τῆς εὐπιστίας σας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, ποὺ τοῦ δείχνετε. Ἀλλὰ δὲν σημαίνει πὼς πρέπει νὰ τὸ προσβάλετε μὲ ἀδικαιολόγητες ὑποψίες καὶ ἀνόητη συμπεριφορά.	★ Προσέξετε πολύ, ἰδίως ἂν ταξιδεύετε καὶ εἶσθε ὑποχρεωμένος ν' ἀλλάξετε συχνὰ κλίμα. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ σᾶς ἐκθέτει σὲ σοβαροὺς κινδύνους. ★ Πόνοι στὶς ἀρθρώσεις καὶ στὴν πλάτη, ποὺ εἶναι μάλλον ρευματικῆς φύσεως.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ἰουνίου 23 Ἰουλίου	★ Εὔνοια τῆς τύχης, ποὺ ἐκδηλώνεται ἰδίως στὸν οἰκονομικὸ τομέα. ★ Προκειμένου νὰ πάρετε τὴν ἀδειά σας, ὀργανώστε προηγουμένως καλὰ τὴν ἐργασία σας καὶ βεβαιωθῆτε ὅτι τὴν ἀφήνετε σὲ καλά χέρια. ★ Τυχερὴ ἡ Τρίτη.	★ Οἱ γυναίκες καὶ ἰδιαίτερα οἱ παντρεμένες, ἂς ἐλαττώσουν κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τὶς ἐξόδους τους, γιατὶ ὁπωσδήποτε θὰ τὶς βλάψουν καὶ θὰ τὶς φέρουν σὲ δύσκολη θέσι. ★ Θὰ βρεθῆτε πρὸ σοβαροῦ διλήμματος.	★ Τρῶτε ἀργά, μασᾶτε καλὰ τὶς τροφές σας καὶ βάλετε μιὰ τάξι στὶς ὧρες τῶν γευμάτων, γιὰ ν' ἀποφύγετε δυσάρεστες στομαχικὲς διαταραχές. ★ Στὴν παραμικρὴ ἐνόχλησι, ἐπισκεφθῆτε τὸ γιατρὸ καὶ μὴ περιμένετε ἐπιδείνωσι.
ΛΕΩΝ 24 Ἰουλίου 23 Αὐγούστου	★ Ἀπὸ ἐπαγγελματικῆς πλευρᾶς, περνᾶτε μία καμπὴ γεμάτη δυσχέρειες. Μὴ δώσετε μεγάλη σημασία στὶς συμβουλές, ποὺ σᾶς δίνουν. ★ Ἀμέλεια καὶ ἀναβλητικότης στὴν ἐργασία θὰ προκαλέσουν μεγάλες ἀνωμαλίες στὸ μέλλον.	★ Ἕνα γράμμα, ποὺ δὲν περιμένατε, θὰ σᾶς ἀναστατώση. Φροντίστε νὰ μὴ τοῦ δώσετε περισσότερη σημασία ἀπ' ὅ,τι πρέπει καὶ νὰ μὴ παρερμηνεύετε τὸ περιεχόμενό του. ★ Θὰ ἐπιτύχετε μία εὔκολη κατάκτησι.	★ Οἱ ἄνδρες ἰδίως πρέπει νὰ προσέξουν τὴν καρδιά τους. Ἂς ἀποφύγουν καὶ τὶς ζωηρὲς συγκινήσεις. ★ Στὶς γυναίκες, τὸ ἀναπνευστικὸ σύστημα παρουσιάζει μεγάλη εὐαισθησία.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αὐγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Πρόσωπο, ποὺ σᾶς ἔκανε τὸ φίλο, σᾶς ἀποδεικνύει μὲ μια ἐνέργειά του ὅτι ἦταν ἀνάξιο τῆς ἐμπιστοσύνης μὲ τὴν ὁποία τὸ περιβάλλετε. ★ Γενικά, δὲν πρέπει νὰ πιστέψετε τὶς ὑποσχέσεις, ποὺ σᾶς δίνουν. ★ Ἐπιβάλλεται οἰκονομία.	★ Ἀποφύγετε τὶς ἐκρήξεις ζήλειας, ποὺ θὰ ἀπομακρύνουν ἀπὸ κοντὰ σας ἀγαπημένο πρόσωπο, ἐνῶ ἐπιδιώκετε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. ★ Ἐλέγξετε κάθε σας ἐνέργεια καὶ φροντίστε νὰ ὄητε μήπως ἔχετε ἐσεις ἄδικο.	★ Τὰ ἄστρα αὐξανουν τὸν δυναμισμὸ καὶ σᾶς κάνουν νὰ νιώθετε κατὰ πολὺ νεώτερος. ★ Ἀποφύγετε ὅ,τι θὰ μποροῦσε νὰ ἐρεθίση τὸ συκῶτι σας. ★ Ἡ εὐεξία θὰ παραταθῆ, ἂν δὲν μειώσετε τὶς ὧρες ὕπνου. ★ Τυχερὸ τὸ 2.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Ὀκτωβρίου	★ Τὰ ἄστρα ἀνακόπτουν τὸν ἐνθουσιασμό σας καὶ ἡ ἐργασία δὲν σᾶς φαίνεται τὶς ἡμέρες αὐτὲς πολὺ εὐχάριστη. ★ Μὴ ἐπιμείνετε σὲ μιὰ ἀπόφασι ποὺ βασίζεται, πολὺ πιθανόν, σὲ λανθασμένη κρίσι. ★ Ἐπιβάλλεται τάξις.	★ Οἱ ἐρωτευμένοι, ποὺ γνωρίστηκαν πρόσφατως, θὰ περάσουν μέρες καὶ ἰδιαίτερα βραδυές, ποὺ θὰ τοὺς μείνουν ἀξέχαστες. Συμπεριφερθῆτε με τρυφερότητα, γιὰ νὰ παρατείνετε τὴν αἰσθηματική σας εὐτυχία.	★ Τὰ ἄστρα σᾶς προφυλάσσουν ἀπὸ διαφόρους κινδύνους. ★ Πρέπει νὰ φυλαχτῆτε ἀπὸ τὸ κρύο, νερὸ καὶ τὶς ἀπότομες ἀλλαγὲς τῆς θερμοκρασίας, ποὺ μπορεῖ νὰ προκαλέσουν ἀνωμαλίες στὸ ἀναπνευστικὸ σύστημα.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Ὀκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Ὑπέρμετρη καὶ ἀδικαιολόγητη αἰσιοδοξία θὰ εἶχε τὰ ἴδια δυσάρεστα ἀποτελέσματα μὲ μία ἐκρηξι θυμοῦ. ★ Πρέπει νὰ προσέξετε, γιατὶ μία ἀστάθεια χαρακτῆρος θὰ ἐπηρεάζε δυσμενῶς τὴν ἐπαγγελματική σας θέσι.	★ Τὸ Σαββατοκύριακο ἐξαιρετικὰ εὐνοϊκὸ γιὰ ὅσους ἑτοιμάζονται νὰ κάνουν ἐρωτικὴ ἐξομολόγησι. Θὰ γίνη εὐμενῶς δεκτή. ★ Οἱ σύζυγοι περνοῦν μιὰ περίοδο ἀσταθείας, ποὺ θὰ παραταθῆ ὅλο τὸν Μάρτιο. ★ Νέοι πειρασμοί.	★ Ὁ "Ἄρης σᾶς προικίζει μὲ ἀσυνήθη δυναμισμὸ καὶ αὐτὸ σᾶς ἐπιτρέπει ν' ἀναπτύξετε μιὰ εὐρεῖα δραστηριότητα. ★ Ἀποφύγετε στομαχικὲς διαταραχὲς τρώγοντας σιγὰ τὴν τροφή σας. ★ Θ' ἀποτάξετε τὴν ἀγένεια καὶ ἐξακολουθήσετε νὰ εἶστε ἀγενής.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Συγκεντρώσετε ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα χρήματα, γιατὶ θὰ σᾶς δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ κάνετε μία ἐξαιρετικὴ συμφέρουσα ἀγορά. ★ Οἱ ὑπάλληλοι εὐδόκιμα θ' ἀποφύγουν τὶς προστριβὲς μὲ προϊσταμένους καὶ συναδέλφους.	★ Σὲ κάποια μετακίνησι θὰ κάνετε μιὰ πολὺ εὐχάριστη γνωριμία, μὲ τρόπο κάπως πρωτότυπο. Δὲν πρόκειται ὅμως νὰ ἐχη συνέχεια. ★ Γιὰ τοὺς παντρεμένους ἀρχίζει μία περίοδος γεμάτη δυσάρεστα ἀπρόοπτα.	★ Ἀδιαθεσία στὴν ὁποία δὲν εἶστε τὴν ἀπαιτούμενη προσοχή, πιθανὸν νὰ προκαλέση δυσάρεστες ἐπιπλοκές. ★ Ἀποφύγετε τὰ ξενύχτια· αὐξήσετε τὶς ὧρες ὕπνου καὶ ξεκουράστε τὰ νεῦρα σας. ★ Ὁ χρυσὸς φέρνει τύχη.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ἰανουαρίου	★ Ἡ ἐπιμονὴ θὰ σᾶς ὁδηγήση τελικὰ στὴν ἐπιτυχία. Ἡ ἀνυπομονησία ὅμως πιθανὸν νὰ σᾶς ζημιώση ἀνεπανόρθωτα. ★ Φανῆτε σὲ κάθε στιγμὴ κύριος ἑαυτοῦ σας καὶ μὴ χάσετε τὸν ἔλεγχο τῆς καταστάσεως.	★ Θὰ δοκιμάσετε τὶς ἡμέρες αὐτὲς μία ἀπογοήτευσι αἰσθηματικῆς φύσεως. Ἀγαπημένο πρόσωπο θὰ σᾶς στενοχωρήση μὲ τὴ στάσι του καὶ πιθανὸν νὰ σᾶς πληγώση μὲ τὰ λόγια του. ★ Φυλαχτῆτε ἀπὸ ἀνεπιθύμητη φιλή.	★ Ἀνωμαλίες στὸ πεπτικὸ σύστημα, ποὺ ὀφείλονται μάλλον σὲ νευρικὰ αἰτίες. Φροντίστε νὰ δημιουργῆτε μία εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα κατὰ τὶς ὧρες τῶν γευμάτων καὶ ἀποφύγετε κάθε τι, ποὺ προκαλεῖ αὔξησι τῆς νευρικότητος.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ἰανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Εὐνοϊκὴ ἐπίδρασι τῶν ἄστρων σᾶς ἐπιτρέπει νὰ ὑπερπηδήσετε μὲ εὐχέρεια τὰ ἐμπόδια, ποὺ εἶχαν παρουσιασθῆ. Ἂν τὰ ἐργαστῆτε συστηματικὰ καὶ μὲ πίστι στὴν ἐπιτυχία, θὰ πραγματοποιήσετε πολλὲς ἐπιδιώξεις.	★ Προσέξετε πολὺ κάθε σας κίνησι καὶ ἐνέργεια, γιατὶ σᾶς παρακολουθοῦν. ★ Οἱ σύζυγοι ἂς φροντίσουν νὰ διώξουν ἀπὸ τὸ ἕτερον ἥμισυ τὶς ὑποψίες ποὺ τὸ βασανίζουν, γιὰ νὰ ἐπαναφέρουν ἔτσι τὴ γαλήνη στὸ οἰκοκυρίο τους.	★ Ἡ ὑγεία ἀπαιτεῖ νὰ βάλετε ἕνα ρυθμὸ στὴ ζωή σας καὶ ν' ἀποφύγετε κάθε εἴδους καταχρήσεις. ★ Διώξετε περιπάτους στὴν ἐξοχὴ καὶ ἐξασφαλίστε ἀφθονο καὶ ἤρεμο ὕπνο.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Ὄνειρα καὶ ἐλπίδες πλησιάζουν στὸ σημεῖο νὰ γίνουν πραγματικότης. Μὴν ἀρχίσετε πάντως τὶς θριαμβολογίες, πρὶν ὁλοκληρώσετε τὴν ἐπιτυχία σας. ★ Φροντίστε νὰ μὴ δυσαρεστήσετε προσωπα, ποὺ ξέρετε πὼς εἶναι εὔθικτα	★ Ἐγνοιες αἰσθηματικῆς φύσεως, οἱ ὁποιες ὀφείλονται σὲ κακὴ τακτικὴ, ποὺ ἀκολουθήσατε κατὰ τὰ πρόσφατο παρελθόν. ★ Διατηρήσετε τὴν ψυχραιμία σας καὶ φροντίστε νὰ διορθώσετε τὴν κατάστασι, ὅσο εἶναι ἀκόμη καιρός.	★ Προσοχὴ στὸ φαγητό. Ἀποφύγετε τρῶτε νὰ εἶναι φρέσκο καὶ καθαρό, γιατὶ ὑπάρχει κίνδυνος τροφικῆς δηλητηριάσεως. ★ Μικροαναιμίες ἀπὸ νευρικὰ αἴτια, παρωδικὰ ὄμως.

BR/6

Ἕνα ἀόρατο γάντι...

Κάθε νοικοκυρὰ ποὺ χρησιμοποιεῖ τὸ ROL, τὸ ξέρει...
Ξέρει πὼς τίποτα μέχρι σήμερα δὲν μπόρεσε ν' ἀντικαταστήση τὸ 07 στὴν προστασία τῶν χεριῶν,
ὅπως ξέρει ἀκόμα,πὼς μόνο τὸ 07 ἀγκαλιάζει σὰν ἀόρατο γάντι τὰ χέρια μόλις μποῦν στὸ νερό.
Ἔτσι τὰ προστατεύει, τὰ διατηρεῖ ἁπαλά, βελούδινα...
Καὶ σεῖς, ἂν μέχρι σήμερα δὲν χρησιμοποιήσατε τὸ ROL, δοκιμάστε το...
Θὰ διαπιστώσετε ἀπ' τὸ πρῶτο κι ὅλας πλύσιμο τὴν διαφορὰ ποὺ θὰ ἔχουν τὰ χέρια σας χάρις στὸ 07.

Τὸ ROL μὲ τὸ φυσικὸ χιονᾶτο λευκό του,
τὸ λεπτὸ διακριτικὸ ἄρωμά του,
τὸ 07 ποὺ μόνον αὐτὸ περιέχει,
εἶναι τὸ τελειότερο σαπούνι πλυσίματος.

ROL με 07

